

HOMERI OPERA

RECOGNOVIT

BREVIQUE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXIT

THOMAS W. ALLEN

TOMVS V

HYMNOS CYCLVM FRAGMENTA MARGITEN

BATRACHOMYOMACHIAM VITAS CONTINENS

OXFORD CLASSICAL TEXTS

OXFORD CLASSICAL TEXTS

The Oxford Classical Texts, or *Scriptorum Classicorum Bibliotheca Oxoniensis*, are renowned for their reliability and presentation. The series consists of a text without commentary but with a brief apparatus criticus at the foot of each page. There are now over 100 volumes, representing the greater part of classical Greek and Latin literature.

The aim of the series remains that of including the works of all the principal classical authors. Although this has been largely accomplished, new volumes are still being published to fill the remaining gaps, and old editions are being revised in the light of recent research or replaced.

A full list of titles is available on request

OXFORD UNIVERSITY PRESS

HOMERI

OPERA

RECOGNOVIT

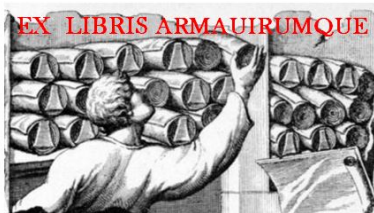
BREVIQUE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXIT

THOMAS W. ALLEN

COLLEGII REGINAR APVD OXONIENSES SOCIVS

TOMVS V

HYMNOS CYCLVM FRAGMENTA MARGITEN
BATRACHOMYOMACHIAM VITAS CONTINENS

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

SCRIPTORVM CLASSICORVM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

OXONII

Excudebat Vivianus Ridler

Architypographus academicus

FIRST PUBLISHED 1912

REPRINTED 1930, 1946 (WITH CORRECTIONS), 1952, 1955, 1959, 1961

PRINTED IN GREAT BRITAIN

PRAEFATIO

IN tomo hoc quinto opera quae sub Homeri nomine feruntur conclusimus, scilicet hymnos, Cycli epici fragmenta, Batrachomyomachiam, quibus, id quod his ducentis annis in Britannia vix factum est, vitas Homeri accedere iussimus. Hymnorum traditioni nonnulla addidimus, Batrachomyomachiae pauca, Vitarum satis multa. quae ut omnia Academiae Oxoniensis munificentiae accepta referimus ita quae ex Hispanis bibliothecis eruimus debentur Mauricii de Bunsen Regis Britannici apud aulam Hispaniensem oratoris amplissimi summae humanitati, qua aditus patefactus est nobis cum in thesauros Matritenses tum in Scorialenses in tutela patrum reverendorum Augustinianorum feliciter adservatos.

*Dabamus in Aula Reginae in urbe Oxonia die XXVII mensis
Iulii anno salutis MDCCCCXI.*

IN HOC LIBRO CONTINENTVR

- f. ix hymnorum codices.
- f. 1 hymni Homerici.
- f. 93 Proculi chrestomathiae quae ad Homerum pertinent.
- f. 99 Proculi vita Homeri.
- f. 102 Proculi poematum cyclicorum enarrationes.
- f. 110 Titanomachia.
- f. 111 Oedipodea.
- f. 112 Thebais.
- f. 115 Epigoni.
- f. 116 Cypria.
- f. 125 Aethiopis.
- f. 127 Ilias parva.
- f. 137 Iliu persis.
- f. 140 Nosti.
- f. 143 Telegonia.
- f. 144 Amphiarai exelasis.
- ib. Oechaliae Halosis.
- f. 147 Phocais.
- ib. versus heroici Homero adscripti.
- f. 152 Margites.
- f. 159 Cercopes.
- f. 160 Epicichlides.
- f. 164 Batrachomyomachiae codices.
- f. 168 Batrachomyomachia.
- f. 187 vitarum codices.
- f. 192 Herodoti vita.
- f. 222 vitae Hesiodi particula.
- f. 225 certamen Homeri et Hesiodi.
- f. 238 Plutarchi vita.
- f. 245 vita IV.
- f. 247 vita V.
- f. 250 vita VI.
- f. 253 vita VII.
- f. 254 Tzetzes Chil. xiii. 626 sqq.
- f. 256 Suidas in Homero.

HYMNI

Post tres hymnorum editiones iam quartam mihi paranti illud propositum erat ut remotis recentiorum coniecturis ad codicum fidem quam maxime auctorem revocarem. etenim post primos atque faciles anonymorum qui editionis principis bina exempla adnotaverunt, eius qui codicem Γ correxit, fortasse et illius qui codicem S confecit, Chalcondylae, Casauboni, Martini conatus, quibus aperti scribarum errores sanati sunt, defuit Musa criticis. unum fetum vel duo feliciter peperit Josua Cantabrigiensis, unum Pierson, unum si dis placet Samuel Clarke; at renascentibus post Moscoviensis codicis inventionem his studiis dirapassi sunt hymni. doctrinam sane contulerunt Ruhnken, Ilgen, Matthiae, optime de lectoribus meruit Baumeister: textum vero quae saeculo inerat traditionis inscitia pessum dederunt, superati tamen ipsi a programmatum scriptoribus ducem vitae diam Ignorantiam secutis. collegit demum centum annorum monstra Eugenius Abel a. 1886. melius fateor egit eodem anno Gemoll, ut qui satis multa perspexerit. septem post annis poetam nos Eduardi Sikes eximia rerum grammaticarum metricarum divinarum scientia muniti in statum magis suum restituimus. quod qui dubitaverit conferat iubeo editionem Gemollii cum illa quae Londini apud Macmillanos a. 1904 prodiit. nunc cum quod et omnibus et mihi potissimum dolendum est ab hisce curis se receperit collega meus Cantabrigiensis, codicum lectionum etiam purius exhibendarum muneri solus incubui, quoniam persuasum habui praeter locos paucos ubi voces quasi in elementa sua

discesserint, quae quidem felici arte iterum conciliaverunt saeculi xvi et xvii critici, poetarum verba satis sincera propagata esse. quippe et mutandi causam librariis defuisse, neque in sermone epico recentiore peregrinitatem quas apud tragicos turbas dedisse. supellectili criticae accesserunt si non multa tamen nonnulla. codicem Matritensem munificentia aucti academiae Oxoniensis contulimus, quo facto ut testimonium Bethianum plerisque locis confirmaverimus ita iam licet Isaaco Casaubon neque Constantino Lascari laudem correctionis *κρίσσιων* (h. Apoll. 446) adserere. praeterea codicem Monacensem a S. Riezler excussum contulimus. Bruxellensem ab E. Ouverleaux accuratissime exscriptum inspeximus, neque non codices Parisinum suppl. 1095 et Ven. 456 relegimus idque cum fructu. notas quasdam marginales editionis principis Venetiis ix. 37 signatae exscripsimus, quae et cum familia γ et cum lectore codicis Γ maximam habent cognationem: similia et ab H. Hollander in exemplo editionis principis Laur. 32. 7 observata adiecimus. ex editione Stephani academiae Cantabrigiensis inventa quaedam excerpimus Casauboni. quibus laudem recentioribus aliquibus praeripit. ad hymnum qui in Cererem est praesto fuit papyrus Orphica Bero-linensis. L⁴R³ contulerunt viri amicissimi caelo gaudentes nobis feliciore. cetera e nostris collationibus in usum Aliredi Goodwin praeceptoris nostri olim factis sciat lector desumpta esse.

Cum autem ut iam dictum est saeculorum post Christum natum xviii et xix inventa pleraque eiecerimus, tamen a viris doctis hodiernis multa licuit recipere: egregia enim eaque invidenda felicitate invenerunt Tyrrell, Postgate, Agar, Marx, Tucker: hic autem intercedente Eduardo Sikes et coniecturarum seriem praeclaram obtulit. ita factum est ut seniorum mendis iuniores medeantur.

HYMNORVM CODICES

1. A = Parisinus 2763. chart. mm. 220 × 146, ff. 244, s. xv. cont. Orphei Arg. hymn., Proculi Callimachi (ff. 91-129) Homeri hymnos iii-xxxiii, Moschi "Ερωσ δραπέτης, Musaei Her. Leandr., Hesiodum, Theocritum.

2. At = Athous in monasterio Vatopedi 587. chart. in fol. s. xv. cont. Sophoclis Aiacc. Electr. O. T., Euripidis Hec. Or. Phoen., (ff. 191-218) Homeri hymnos iii-xxxiii, Callimachum. hymnorum lectiones edidit M. Constantinides *Classical Review* 1894, 341 sqq.

3. B = Parisinus 2765. chart. mm. 192 × 139, ff. 58, s. xv. cont. Orphei Proculi (ff. 23-58) Homeri hymnos iii-xxxiii, Moschi "Ερωσ.

4. C = Parisinus 2833. membr. mm. 243 × 147, ff. 214, s. xv. cont. Theocr., (ff. 44-85) Homeri hymnos iii-xxxiii, Moschi "Ερωσ, Musaei Her. Leand., Dionysii Cosmogr., Theognidem, Phocylidem.

5. D = Ambrosianus 120 B 98 sup. membr. mm. 255 × 180, ff. 227, s. xv. cont. Apollonii Argonautica, Batrachomyomachiam, Herodoti vitam Hom., Maximi Tyrrii opuscula (ff. 178-209), Homeri hymnos iii-xxxiii, Callim.

6. E = Estensis 164 iii E 11. chart. mm. 292 × 203, ff. 93, s. xv. cont. Apollonii Argonaut., Callimachi (ff. 50-84) Homeri hymnos iii-xxxiii. in calce γεώργιος ό ούάλλα (corr. in βάλλας) πλακεντίνος έγραψε.

7. G = Vaticanus Reginae Suec. 91. chart. mm. 292 × 202, ff. 350, s. xvi. cont. Odysseam, Batrachomyomach., hymnos iii-xxxiii, scilicet eadem quae editionis principis tomus alter.

8. Γ = Bruxellensis 74 (11377-11380). chart. mm. 202 × 145, ff. 94, s. xvi. cont. Theognidem, (ff. 27-63) Homeri hymnos iii-xxxiii, Moschi "Ερωσ, Orphei Proculi hymnos. f. 95 άριστοβούλου χειρός έκ διακόνου | ύμνοι όμήρου λάβον άξιον ύμνου πέρας. contulit E. Ouverleaux.

HYMNORVM CODICES

9. H = Harleianus 1752. chart. mm. 230 × 160, ff. 191, s. xv. cont. (ff. 2-5) Homeri hymnos viii-xviii h. Apoll. 1-55, Orphei hymnos Argonaut., Lycophronem, Pindari Ol. Pyth. Nem.

10. J = Estensis 51 ii B. 14. chart. mm. 216 × 152, ff. 264, s. xv. cont. Arati Phaenomena, Tzetziς *περὶ ποιητῶν*, (ff. 55-64) Homeri hymnos viii-xviii h. Apoll. 1-185 om. 184, Hesiodi Theog. Scut., Lycophronem, Pindari Pyth.

11. K = Laur. 31. 32. membr. mm. 269 × 185, ff. 55, s. xv. cont. Hesiodi Scut. Theog., (ff. 25-30) Homeri hymnos viii-xviii h. Apoll. 1-185 om. 184, Arati Phaenomena.

12. L¹ = Laur. 32. 45. membr. mm. 267 × 178, ff. 170, s. xv. cont. Apollonii Argonaut., Orphei (ff. 144-170) Homeri hymnos iii-vii. 33.

13. L² = Laur. 70. 35. membr. mm. 252 × 178, ff. 109, s. xv. cont. Herodoti vit. Hom., Gorgiae encomium Helenae, Orphei Argon. hymnos, Proculi (ff. 68-103) Homeri hymnos iii-xxxiii, Moschi *Ἔργα*, Musaei Heron. Leandr. manu scriptus est Ioannis Scutariotae.

14. L³ = Laur. 32. 4. chart. mm. 407 × 229, ff. 476, s. xv. cont. Iliad. Odys. (ff. 450-476) hymnos iii-xxxiii. manu scriptus est Ioannis Rhosi.

15. L⁴ = Laur. Aedil. 220. chart. mm. 256 × 175, ff. 90, s. xv. cont. Orphei Argonaut. hymnos, Proculi Homeri hymnos iii-xxxiii, Moschi *Ἔργα*, Musaei Her. Leandr. manu scriptus est Ioannis Scutariotae. contulit Hieronymus Vitelli.

16. L⁵ = marginalia atque correctiones editionis principis Laur. 32. 7. vulgavit Hollander, *Ueber die neu bekannt gewordenen Handschriften der homerischen Hymnen* 1895, ff. 10, 11.

17. M = Leidensis 22 xviii 33 H. chart. mm. 293 × 210, ff. 50, s. xiv. cont. ff. 1-30 Iliadis Θ 435-N 134, 31-50 Homeri hymnos i. 10-xviii. 4.

18. Mon. = Monacensis 333. chart. mm. 230 × 155, ff. 110, s. xv-xvi. cont. Orphei Argon. hymnos, Proculi (ff. 72-90) Homeri hymnos iii-iv 192, Herodoti vit. Hom., contulit S. Riezler.

19. N = Leidensis 28. xviii. 74 C. membr. mm. 230 × 168, ff. 111, s. xv. cont. Orphei Argon. hymnos (ff. 53-104) Homeri

HYMNORVM CODICES

hymnos iii-xxxiii, Proculi hymnos, Moschi *Ἑρως*, Musaei Her. Leand.

20. O = Ambrosianus 845 C 10 inf. chart. mm. 216 × 128, ff. 143, s. xv-xvi. cont. Platonis Cratylum, Orphei Argon. hymnos, Proculi (ff. 127-143) Homeri hymnos iii-iv 80.

21. P = Vaticanus Palat. 179. membr. mm. 255 × 165, ff. 140 s. xv. cont. Herodoti vit. Hom., Gorgiae encomium Helenae, Orphei Argon. hymn., Proculi (ff. 86-129) Homeri hymnos iii-xxxiii, Moschi *Ἑρως*, Musaei Heron. Leand.

22. Π = Parisinus suppl. graec. 1095. chart. mm. 335 × 228 ff. 280, s. xv. cont. Iliadem (ff. 225-245) Homeri hymnos iii-xxxiii, Callimachi Orphei Proculi hymnos, Batrachomyomachiam.

23. Q = Ambrosianus 734 S 31 sup. chart. mm. 230 × 158, ff. 320, s. xv. cont. Orphei Proculi (ff. 39-89) Homeri hymnos iii-xxxiii, Moschi *Ἑρως*, Callimachum, Pindari Ol. Pyth.

24. R¹ = Riccardianus 53 K ii 13. membr. mm. 223 × 143, ff. 106, s. xv. cont. Orphei Argon. hymnos, Proculi (ff. 61-99) Homeri hymnos iii-xxxiii, Moschi *Ἑρως*, Musaei Heron. Leand. manu scriptus est Ioannis Rhosi.

25. R² = Riccardianus 52 K ii 14. membr. mm. 214 × 144, ff. 73, s. xv. cont. Orphei Proculi (ff. 31-72) Homeri hymnos iii-xxxiii, Moschi *Ἑρως*. manu scriptus est Ioannis Scutariotae.

26. R³ = Riccardianus 3195 (nunc 3020). chart. mm. 198 × 140, ff. 85, a. 1494. cont. Batrachomyomachiam (ff. 6, 7) Homeri hymnos ix, xii, xiii, miscell. manu scriptus est Bartolomaei Comparini. contulit A. Olivieri.

27. S = Vaticanus 1880. chart. mm. 230 × 165, ff. 266. s. xv-xvi. cont. ff. 1-8 (s. xv) h. Apoll. 1-357, (a. 1503) miscell.

28. T = Matritensis 4562 = 24. chart. mm. 280 × 180, ff. 136, a. 1466. cont. Musaei Her. Leand., Orphei Argon. hymnos, (ff. 56-83) Homeri hymnos iii-xxxiii, Callimachum, epigrammata f. 100 v. *κτῆμα κωνσταντίνου τοῦ λασκάρεως ἐν μεδιολάνῳ ὑπ' αὐτοῦ ἐκγραφέν. α̅ υ̅ ξ̅ δ̅.*

29. V¹ = Venetus 456. membr. mm. 311 × 252, ff. 541. s. xv. cont. Iliadem, Quint. Smyrn., Odysseam (ff. 509-534), hymnos iii-xxxiii.

30. V² = marginalia editionis principis Ven. ix. 37 tomi alterius.

FAMILIAE

ϕ = A B C Γ G L² L³ L⁴ Mon. N O P Q R¹ R² V¹.

x = E L¹ Π T.

y = marginalia E L¹ Π T interdum et in textu reperta, maxime in E T.

z = H J K.

ϕ = papyrus Orphica Berolinensis 44 (*Berliner Klassikertexte*, 1907, 7 sqq.) in qua nonnulli hymni ii versus citantur.

Casauboni coniecturas sumpsimus ex H. Stephani Poetarum heroicorum exemplo in bibliotheca academiae Cantabrigiensis Nn. v. 17 notato: in fronte exstat *Isaacus Casaubonus* eadem qua adversaria manu.

Jacobi Philippi D'Orville adversaria e commentariis illius in bibliotheca Bodleiana Dorv. 216 (17094) ol. Auct. X. 1. 6. 27 notatis vulgavimus J. Phil. xxv. 250 sqq.

v. Hollander *Die handschriftliche Ueberlieferung der homerischen Hymnen* 1886, *Zur Ueberlieferung der hom. Hymnen* Hermes 1891. 170, 636 *Ueber den Codex Estensis der hom. Hymnen* Neue Jahrb. f. Phil. 1892, 544, *Ueber die neu bekannt gewordenen Handschriften der hom. Hymnen* 1895: praeterea J. H. S. 1895, 138 sqq., ed. Hymnorum 1904 xiii sqq.

ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΙ

I. *Fragmenta Hymni in Bacchum*

Versus 1-9 citantur a Diodoro III, 66. 3 ; 8, 9 tantum ib. I, 15. 7, IV, 2. 4, schol. Apoll. Rhod. II, 1211, Eudoc. 932, p. 406.

οἱ μὲν γὰρ Δρακάνῳ σ', οἱ δ' Ἰκάρῳ ἠνεμοέσση
 φάσ', οἱ δ' ἐν Νάξῳ, δῖον γένος εἰραφιῶτα,
 οἱ δέ σ' ἐπ' Ἀλφειῷ ποταμῷ βαθυδιωήεντι
 κυσαμένην Σεμέλην τεκέειν Διὶ τερπικεραύνῳ,
 ἄλλοι δ' ἐν Θήβησιν ἄναξ σε λέγουσι γενέσθαι 5
 ψευδόμενοι· σὲ δ' ἔτικτε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 πολλὸν ἀπ' ἀνθρώπων κρύπτων λευκώλενον Ἥρην.
 ἔστι δέ τις Νύση ὕπατον ὄρος ἀνθέον ὕλην
 τηλοῦ Φοινίκης σχεδὸν Αἰγύπτιοιο ῥοάων

hic incipit fol. xxxi codicis M

καὶ οἱ ἀναστήσουσιν ἀγάλματα πόλλ' ἐνὶ νηοῖς. 10
 ὥς δὲ τάμεν τρία, σοὶ πάντως τριετηρίσιν αἰεὶ
 ἀνθρωποι ῥέξουσιν τελεέσσας ἑκατόμβας.
 ἦ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νενῦσε Κρονίων·
 ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἀνακτος
 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. 15
 ὥς εἰπὼν ἐκέλευσε καρήατι μητίετα Ζεὺς.
 ἴληθ' εἰραφιῶτα γυναιμανές· οἱ δέ σ' αἰδοῖοι
 ἄδομεν ἀρχόμενοι λήγοντές τ', οὐδέ πη ἔστι

8 κέρας pro ὄρος scholiasta Apollonii sed cf. Ap. Rh. iv. 282
 ἀνθέον (ἐνθεον MSS.) ὕλη Alcman 58. 1 10 οἱ] sc. Semelae 11 ὥς
 δέ, τὰ μὲν τρία σοὶ πάντως M τάμεν (secuit) nos 16 ἐπένευσσε
 Ruhnken, sed cf. Ψ 642 Ω 326

σεῖ' ἐπιληθόμενῳ ἱερῆς μεμνήσθαι ἀοιδῆς.
καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε Διώνυσ' εἰραφιῶτα,
σὺν μητρὶ Σεμέλῃ ἦν περ καλέουσι Θυνώνην.

20

II. Εἰς Δημήτραν

Δήμητρ' ἡὔκομον σεμνὴν θεᾶν ἄρχομ' αἰεῖδεις,
αὐτὴν ἡδὲ θύγατρα τανύσφυρον ἦν Ἀἰδωνεὺς
ἦρταξεν, δῶκεν δὲ βαρύκτυπος εὐρυόπα Ζεὺς,
νόσφιν Δήμητρος χρυσαόρου ἀγλαοκάρπου
παίζουσιν κούρησι σὺν Ὠκεανοῦ βαθυκόλποις,
ἄνθεά τ' αἰνυμένην ρόδα καὶ κρόκον ἡδ' ἴα καλὰ
λειμών' ἅμ μαλακὸν καὶ ἀγαλλίδας ἡδ' ὑάκινθον
νάρκισσόν θ', ὃν φῦσε δόλον καλυκώπιδι κούρη
Γαῖα Διὸς βουλῇσι χαριζομένη πολυδέκτη
θαυμαστὸν γανώοντα, σέβας τότε πᾶσιν ἰδέσθαι
ἀθανάτοις τε θεοῖς ἡδὲ θνητοῖς ἀνθρώποις·
τοῦ καὶ ἀπὸ ρίζης ἑκατὸν κᾶρα ἐξεπεφύκει,
κῶζ' ἥδιστ' ὀδμή, πᾶς δ' οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθε
γαῖά τε πᾶς' ἐγέλασσε καὶ ἄλμυρὸν οἶδμα θαλάσσης.
ἡ δ' ἄρα θαμβήσασ' ὠρέξατο χερσὶν ἅμ' ἄμφω
καλὸν ἄθυρμα λαβεῖν· χάνε δὲ χθὼν εὐρύαγυια
Νύσιον ἅμ πεδίον τῇ ὄρουσεν ἄναξ πολυδέγμων
ἵπποις ἀθανάτοισι Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
ἀρπάξας δ' ἀέκουσαν ἐπὶ χρυσέοισιν ὄχοισιν

5

10

15

19 ἐπιλαθόμενοι M, ἐπιληθόμενον Ruhnken cl. vii. 59. vel ex hoc vel ex alio hymno versum

αὐτῇσι σταφυλῇσι μελαίνῃσιν κομώντες
sumpsit Crates ἐν δευτέρῳ Ἀττικῆς διαλέκτου ap. Athen. 653 B (p. 65 Wachsmuth): quidni et fr. homericum xxiv. p. 150 βαρύβρομα θυνύσσον-
τες hinc venerit? 21 ἦν καλέουσι M corr. m. p.

II. *codex*: M. ΤΙΤ. τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι εἰς τὴν δῆμητραν litteris rubris M
1 δημήτηρ' M corr. Ruhnken (cf. 315) 2 καὶ τανυσφορον εἰπεῖ[ν]
Philodem. Voll. Herc. vi. col. vii. 157 Gomperz *Szgb. Ak. Wien.* 1890.
29 7 λειμῶνα μαλακὸν M corr. Hermann (ἀν Ruhnken) 8 ἔφυσε
Ilgen cl. 428 καλυκώπιδι—12 ἀπὸ βί = p c. 4. 12-16 10 τότε M:
ότε p: τό γε Goodwin 13 κῶδης τ' ὀδμή M corr. Tyrrell 17, 18 =
p c. 5. 1-3 18 ἀθανάτα[ισι] p

ἦγ' ὀλοφυρομένην· ἰάχησε δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ 20
 κεκλομένη πατέρα Κρονίδην ὕπατον καὶ ἄριστον.
 οὐδέ τις ἀθανάτων οὐδὲ θνητῶν ἀνθρώπων
 ἤκουσεν φωνῆς, οὐδ' ἀγλαόκαρποι ἐλαῖαι,
 εἰ μὴ Περσαίου θυγάτηρ ἀταλὰ φρονέουσα
 ἄϊεν ἐξ ἄντρου Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος, 25
 Ἡελίος τε ἄναξ Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱός,
 κούρης κεκλομένης πατέρα Κρονίδην· ὁ δὲ νόσφω
 ἦστο θεῶν ἀπάνευθε πολυλλίστῳ ἐνὶ νηῷ
 δέγμενος ἱερὰ καλὰ παρὰ θνητῶν ἀνθρώπων.
 τὴν δ' ἀεκαζομένην ἦγεν Διὸς ἐννεσίησι 30
 πατροκασίγητος πολυσημάντωρ πολυδέγμων
 ἵπποις ἀθανάτοισι Κρόνου πολυώνυμος υἱός.
 ὄφρα μὲν οὖν γαῖαν τε καὶ οὐρανὸν ἄστερόεντα
 λεύσσε θεὰ καὶ πόντον ἀγάρροον ἰχθυόεντα
 αὐγὰς τ' ἡελίου, ἔτι δ' ἤλπετο μητέρα κεδνὴν 35
 ὄψεσθαι καὶ φύλα θεῶν αἰειγενετῶν,
 τόφρα οἱ ἐλπίς ἔθελγε μέγαν νόον ἀχρυμένης περ·
 ἦχησαν δ' ὀρέων κορυφαὶ καὶ βένθεα πόντου
 φωνῇ ὑπ' ἀθανάτῃ, τῆς δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ.
 ὃξὺ δέ μιν κραδίην ἄχος ἔλλαβεν, ἀμφὶ δὲ χαίταις 40
 ἀμβροσίαις κρήδεμνα δαΐζετο χερσὶ φίλῃσι,
 κυνάεον δὲ κάλυμμα κατ' ἀμφοτέρων βάλετ' ὦμων,
 σεύατο δ' ὥς τ' οἰωνὸς ἐπὶ τραφερὴν τε καὶ ὑγρὴν
 μαιομένη· τῇ δ' οὐ τις ἐτήτυμα μυθήσασθαι
 ἤθελεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων, 45
 οὔτ' οἰωνῶν τις τῇ ἐτήτυμος ἄγγελος ἦλθεν.
 ἐννῆμαρ μὲν ἔπειτα κατὰ χθόνα πότνια Διὶ
 στρωφᾶτ' αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα,
 οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἡδυπότοιο

28 πολυκλίστῳ M corr. Ruhnken cl. h. Ap. 347 ε 445 33-36 = p
 c. 5. 3-6. 35 ἔτι ἤλπετο p 37 lacunam post h. v. statuit Her-
 mann, sed cf. 127, 315, 445, h. Herm. 110, T 80 et de re Galen. vi.
 106, x. 275 K. 49 ἡ δεπότοιο M corr. Ruhnken cl. ο 507

πάσσαι' ἀκηχεμένη, οὐδὲ χροά βάλλετο λουτροῖς. 50
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ οἱ ἐπήλυθε φαινολὶς Ἡὼς
 ἦν τε τοῖ οἱ Ἑκάτῃ σέλας ἐν χεῖρεσσιν ἔχουσα,
 καὶ ῥά οἱ ἀγγελεύουσα ἔπος φάτο φώνησέν τε·

πότνια Δημήτηρ ὠρηφόρε ἀγλαόδωρε
 τίς θεῶν οὐρανίων ἢ ἐθνητῶν ἀνθρώπων 55
 ἦρπασε Περσεφόνην καὶ σὸν φίλον ἦκαχε θυμόν;
 φωνῆς γὰρ ἤκουσ', ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 ὅς τις ἔην· σοὶ δ' ὦκα λέγω νημερτέα πάντα.

ὥς ἄρ' ἔφη Ἑκάτῃ· τὴν δ' οὐκ ἡμείβετο μύθῳ
 Ῥείης ἡυκόμου θυγάτηρ, ἀλλ' ὦκα σὺν αὐτῇ 60
 ἦϊξ' αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα.
 Ἡέλιον δ' ἴκοντο θεῶν σκοπὸν ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 στὰν δ' ἵππων προπάροιθε καὶ εἵρετο διὰ θεάων·

Ἡέλι' αἰδεσσαί με θεὰν σύ περ, εἴ ποτε δὴ σ' εὖ
 ἦ ἔπει ἦ ἔργῳ κραδίην καὶ θυμόν ἴηνα. 65
 κούρην τὴν ἔτεκον γλυκερὸν θάλας εἶδεῖ κυδρὴν
 τῆς ἀδωγῆν ὅπ' ἄκουσα δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο
 ὥς τε βιαζομένης, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.
 ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πᾶσαν ἐπὶ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
 αἰθέρος ἐκ δίης καταδέρκεαι ἀκτίνεσσι, 70
 νημερτέως μοι ἔνισπε φίλον τέκος εἴ που ὅπως
 ὅς τις νόσφιν ἐμεῖο λαβὼν ἀέκουσαν ἀνάγκη
 οἴχεται ἢ θεῶν ἢ καὶ ἐθνητῶν ἀνθρώπων.

Ὡς φάτο, τὴν δ' Ὑπεριονίδης ἡμείβετο μύθῳ·
 Ῥείης ἡυκόμου θυγάτηρ Δήμητερ ἄνασσα 75
 εἰδήσεις· δὴ γὰρ μέγα ἄζομαι ἠδ' ἐλεαίρω
 ἀχυνυμένην περὶ παιδὶ ταυνοσφύρῳ· οὐδέ τις ἄλλος
 αἴτιος ἀθανάτων εἰ μὴ νεφεληγερέτα Ζεὺς,

50 πᾶσαι' M corr. Ruhnken 51 φαινόλη M corr. Ruhnken cl.
 Sapph. 95 55, 56 = P c. 7. 3-5 55 θεὰς οὐράνιος P 56 ἦπα]φε
 θυμόν P 64 θεὰς ὕπερ M corr. Ludwig cl. 116 70 καταδέρκεται M
 71 ὅπως M corr. Ruhnken 72 ἐμοῖο M corr. Ruhnken 76 μέγα
 σ' Ruhnken, sed cf. Hes. Theog. 532, Theogn. 280

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ

ὅς μιν ἔδωκ' Ἀΐδῃ θαλερὴν κεκληῖσθαι ἄκοιτων
αὐτοκασιγνήτῳ· ὁ δ' ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα 80
ἀρπάξας ἵπποισιν ἄγεν μεγάλα ἰάχουσαν.

ἀλλὰ θεὰ κατάπαυε μέγαν γόον· οὐδέ τι σὲ χρὴ
μὰψ αὐτῷς ἀπλητον ἔχειω χόλον· οὐ τοι ἀεικὴς
γαμβρὸς ἐν ἀθανάτοις πολυσημάντωρ Ἀἰδωνεύς
αὐτοκασίγνητος καὶ ὁμόςπορος· ἀμφὶ δὲ τιμὴν 85
ἔλλαχεν ὥς τὰ πρῶτα διάτριχα δασμὸς ἐτύχθη·
τοῖς μεταναιετάει τῶν ἔλλαχε κοῖρανος εἶναι.

Ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο, τοὶ δ' ὑπ' ὁμοκλῆς
ρίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα τανύπτεροι ὥς τ' οἰωνοί·
τὴν δ' ἄχος αἰνότερον καὶ κύντερον ἔκετο θυμόν. 90
χωσαμένη δ' ἤπειτα κελαυεφέϊ Κρονίῳ

νοσφισθεῖσα θεῶν ἀγορὴν καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
ῥχετ' ἐπ' ἀνθρώπων πόλιας καὶ πῖονα ἔργα
εἶδος ἀμαλδύνουσα πολὺν χρόνον· οὐδέ τις ἀνδρῶν
εἰσορόων γίγνωσκε βαθυζώνων τε γυναικῶν 95
πρίν γ' ὅτε δὴ Κελεοῖο δαΐφρονος ἔκετο δῶμα,
ὃς τότε Ἐλευσίνος θυοέσσης κοῖρανος ἦεν.

ἔξετο δ' ἐγγὺς ὁδοῖο φίλον τετιημένη ἦτορ
Παρθενίῳ φρέατι ὅθεν ὕδρεύοντο πολῖται
ἐν σκιῇ, αὐτὰρ ὕπερθε πεφύκει θάμνος ἐλαίης, 100
γρητὶ παλαιγενεῖ ἑναλῖγκιος, ἥ τε τόκοιο

εἶργηται δώρων τε φιλοστεφάνου Ἀφροδίτης,
οἶαί τε τροφοί εἰσι θεμιστοπόλων βασιλῆων
παίδων καὶ ταμίαι κατὰ δώματα ἡχήμεναι.

τὴν δὲ ἶδον Κελεοῖο Ἐλευσινίδαο θύγατρες 105
ἐρχόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυτον ὄφρα φέροισιν
κάλπισι χαλκείῃσι φίλα πρὸς δώματα πατρός,
τέσσαρες ὥς τε θεαὶ κουρήϊον ἄνθος ἔχουσαι,

83 cf. Paus. ii. 28. 4 γαμβρὸν οὐ μεμπτόν, Aph. 136 87 μετά-
ναίεται M corr. Voss 98 τετιημένος M corr. Ruhnken 99 παρ
θείῳ φρέατι Wolf: φρεῖατι Παρθενίῳ Porson: παρ φρέατ' Ἀνθείῳ Tucker
107 φίλου Matthiae et 180

Καλλιδίκη καὶ Κλεισιδίκη Δημῷ τ' ἐρόεσσα
Καλλιθόη θ', ἥ τῶν προγενεστάτη ἦεν ἀπασῶν· 110
οὐδ' ἔγνω· χαλεποὶ δὲ θεοὶ θνητοῖσιν ὀρᾶσθαι.
ἀγχοῦ δ' ἰστάμεναι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Τίς πόθεν ἐσσί γρην παλαιγενέων ἀνθρώπων;
τίπτε δὲ νόσφι πόλῃος ἀπέστιχες οὐδὲ δόμοισι
πιλνᾷς; ἔνθα γυναῖκες ἀνὰ μέγαρα σκιάοντα 115
τηλίκαι ὥς σύ περ ᾧδε καὶ ὀπλότεραι γεγάασιν,
αἷ κέ σε φίλονται ἡμὲν ἔπει ἡδὲ καὶ ἔργῳ.

ᾧς ἔφαθ', ἥ δ' ἐπέεσσιν ἀμείβετο πότνα θεάων·
τέκνα φίλ' αἷ τινές ἐστε γυναικῶν θηλυτεράων
χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑμῖν μυθήσομαι· οὐ τοι αἰεὶ κῆς 120
ὑμῖν εἰρομένησιν ἀληθέα μυθήσασθαι.

Ἐδὼς ἐμοί γ' ὄνομ' ἐστί· τὸ γὰρ θέτο πότνια μήτηρ·
νῦν αὖτε Κρήτηθεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
ἦλυθον οὐκ ἐθέλουσα, βίη δ' ἀέκουσαν ἀνάγκη
ἄνδρες ληϊστῆρες ἀπήγαγον. οἱ μὲν ἔπειτα 125

νηὶ θοῇ Θορικὸν δὲ κατέσχεθον, ἔνθα γυναῖκες
ἡπείρου ἐπέβησαν ἀολλέες ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
δεῖπνον ἐπηρτύνοντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
ἄλλ' ἐμοὶ οὐ δόρποιο μελίφρονος ἦρατο θυμός,

λάβρην δ' ὀρμηθεῖσα δι' ἡπείροιο μελαίνης 130
φεῦγον ὑπερφιάλους σημάντορας, ὄφρα κε μή με
ἀπριάτην περάσαντες ἐμῆς ἀποναίατο τιμῆς.
οὕτω δεῦρ' ἰκόμην ἀλαλημένη, οὐδέ τι οἶδα

ἢ τις δὴ γαῖ' ἐστὶ καὶ οἷ τινες ἐγγεγάασιν.

109 cf. P c. 4. 2, 3 καλλιόπης δὲ καὶ κλ[ε]ι[σ]ιδί[κ]ης καὶ Δαμ[ω]-
ν[ί]ας 109, 110 Paus. i. 38. 3 τὰ δὲ ἱερὰ τοῖν θεοῖν Εὐμολπος καὶ
αἱ θυγατέρες δρῶσιν αἱ Κλεοῦ· καλοῦσι δὲ σφᾶς Πάμφως τε κατὰ ταῦτα
καὶ Ὀμηρος Διογένειαν καὶ Παμμερόπην καὶ τρίτην Σαισάραν 112 δ'
add. Ruhnken 115 πιλνᾷς M: πίλνασαι Voss: πιλνᾷ Hermann
117 φίλονται M corr. Voss 118 ἔφαν Voss 119 φίλα· τίνες M
corr. Fontein 120 οὕτι M 121 εἰρομένοισιν M 122 Δωσῶ
Passow: Δωρὶς Ruhnken: Δμωὶς Mitscherlich: Δωὶς Hermann, Bechtel:
Δωᾶς Hermann: Δηῶ Fontein: Δὼς μὲν Brunck 132 ἀπονοίατο M
corr. Ruhnken 134 ἐγγεγάασιν M corr. Ruhnken

ἀλλ' ὑμῖν μὲν πάντες Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 135
δοῖεν κουριδίους ἄνδρας καὶ τέκνα τεκέσθαι
ὥς ἐθέλουσι τοκῆς· ἐμὲ δ' αὖτ' οἰκτεῖρατε κοῦραι

προφρονέως φίλα τέκνα τέων πρὸς δώμαθ' ἵκωμαι
ἀνέρος ἢ δὲ γυναικός, ἵνα σφίσιν ἐργάζωμαι
πρόφρων οἷα γυναικὸς ἀφήλικος ἔργα τέτυκται· 140
καὶ κεν παῖδα νεογνὸν ἐν ἀγκοίνῃσιν ἔχουσα
καλὰ τιθηνόιμην καὶ δώματα τηρήσαιμι
καὶ κε λέχος στορέσαιμι μυχῶ θαλάμων εὐπήκτων
δεσπύουσιν καὶ κ' ἔργα διαθρήσαιμι γυναικός.

Φῇ ῥα θεά· τὴν δ' αὐτίκ' ἀμείβετο παρθένος ἀδμῆς 145
Καλλιδίκη Κελεοῖο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη·

Μαῖα θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκη
τέτλαμεν ἄνθρωποι· δὴ γὰρ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ταῦτα δέ τοι σαφέως ὑποθήσομαι ἢ δ' ὀνομήνω
ἀνέρας οἷσιν ἔπεστι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς, 150
δήμου τε προὔχουσιν, ἰδὲ κρήδεμνα πόληος
εἰρύναται βουλήσι καὶ ἰθείησι δίκησιν.
ἦ μὲν Τριπτολέμου πυκιμήδεος ἢ δὲ Διόκλου
ἢ δὲ Πολυξείνου καὶ ἀμύμονος Εὐμόλποιο
καὶ Δολίχου καὶ πατρὸς ἀγήνορος ἡμετέροιο 155
τῶν πάντων ἄλοχοι κατὰ δώματα πορσαίνουσιν·
τάων οὐκ ἂν τίς σε κατὰ πρῶτιστον ὀπωπῇν
εἶδος ἀτιμήσασα δόμων ἀπονοσφίσσειεν,
ἀλλὰ σε δέξονται· δὴ γὰρ θεοεΐκελός ἐσσι.
εἰ δὲ θέλεις, ἐπίμεινον, ἵνα πρὸς δώματα πατρὸς 160
ἔλθωμεν καὶ μητρὶ βαθυζώνῃ Μετανείρῃ

137 ἐμ' αὖτ' Fontein: ἐμὲ δ' οἰκτεῖρατε Ilgen: ἐμοὶ δ' αὖτ' εἶπατε
Cobet. lacunam statuimus cuius sententia fuerit τοῦτο δέ μοι σαφέως
ὑποθήκατε ὅφρα πίθωμαι cl. 149 138 τέως pro τέων Ruhnken
141 ἔχουσα ex ἔχουσιν M m. p. 144 διαθῆσαιμι γυναικός M corr.
Bothe: διδασκῆσαιμι γυναῖκας Voss: διασκήσαιμι Sikes: διαβλήσαιμι
Ignarra: διαντλήσαιμι Mitscherlich 153 ἢ μὲν... ἢ δὲ 154 ἢ δὲ M
corr. Matthiae 154 Pausanias i. 38. 2 Ὀμήρῳ δὲ ἐς μὲν τὸ γένος ἐστὶν
οὐδὲν αὐτοῦ πεποιημένον, ἐπονομάζει δὲ ἀγήνορα ἐν τοῖς ἔπεσι τὸν Εὐμολ-
πον, unde ἀγήνορος hic ἀμύμονος 155 Ruhnken

εἵπωμεν τάδε πάντα διαμπερές, αἶ κέ σ' ἀνώγη
 ἡμέτερον δ' ἰέναι μηδ' ἄλλων δώματ' ἐρευνᾶν.
 τηλύγετος δέ οἱ υἱὸς ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ
 ὀψίγονος τρέφεται, πολυεύχεται ἀσπασίός τε. 165
 εἰ τὸν γ' ἐκθρέψαιο καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο
 ῥεῖά κέ τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
 ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίη.
 ὥς ἔφαθ'· ἡ δ' ἐπένευσε καρήατι, ταὶ δὲ φαεινὰ
 πλησάμεναι ὕδατος φέρον ἄγγεα κυδιάουσαι. 170
 ῥίμφα δὲ πατρὸς ἵκοντο μέγαν δόμον, ὧκα δὲ μητρὶ
 ἔννεπον ὡς εἰδὼν τε καὶ ἔκλυον. ἡ δὲ μάλ' ὧκα
 ἐλθούσας ἐκέλευε καλεῖν ἐπ' ἀπείρονι μισθῷ.
 αἱ δ' ὥς τ' ἢ ἔλαφοι ἢ πόρτιες ἡαρος ὥρη
 ἄλλοντ' ἂν λειμῶνα κορεσσάμεναι φρένα φορβῇ, 175
 ὥς αἱ ἐπισχόμεναι ἑανῶν πτύχας ἱμεροέντων
 ἦϊξαν κοίλην κατ' ἀμαξιτόν, ἀμφὶ δὲ χαίται
 ὦμοις ἀΐσσαντο κροκῆϊφι ἄνθει ὁμοῖαι.
 τέτμον δ' ἐγγὺς ὁδοῦ κυδρὴν θεᾶν ἔνθα πάρος περ
 κάλλιπον· αὐτὰρ ἔπειτα φίλα πρὸς δώματα πατρὸς 180
 ἡγευνθ', ἡ δ' ἄρ' ὀπισθε φίλον τετιημένη ἦτορ
 στεῖχε κατὰ κρήθεν κεκαλυμμένη, ἀμφὶ δὲ πέπλος
 κυάνεος ῥαδινοῖσι θεᾶς ἐλελίζετο ποσσίν.
 αἶψα δὲ δώμαθ' ἵκοντο διοτρεφέος Κελεοῖο,
 βᾶν δὲ δι' αἰθούσης ἔνθα σφίσι πότνια μήτηρ 185
 ἦστο παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο
 παῖδ' ὑπὸ κόλπῳ ἔχουσα νέον θάλος· αἱ δὲ παρ' αὐτὴν
 ἔδραμον, ἡ δ' ἄρ' ἐπ' οὐδὸν ἔβη ποσὶ καὶ ῥα μελάθρου
 κύρε κάρη, πλησεν δὲ θύρας σέλαος θείοιο.
 τὴν δ' αἰδώς τε σέβας τε ἰδὲ χλωρὸν δέος εἶλεν· 190
 εἶξε δέ οἱ κλισμοῖο καὶ ἐδριάσθαι ἄνωγεν.

174 αἶδ' ὥς τοι M corr. Brunck εἶαρος Ruhnken; cf. 401 180 φίλου
 Matthiae ut 107 182 κατ' ἄκρηθεν M corr. Ruhnken 183 θεῆς M
 corr. Ruhnken

ΕΙΣ ΔΗΜΗΤΡΑΝ

ἀλλ' οὐ Δημήτηρ ὠρηφόρος ἀγλαόδωρος
 ἤθελεν ἐδριάσθαι ἐπὶ κλισμοῖο φαεινοῦ,
 ἀλλ' ἀκέουσα ἔμιμνε κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα,
 πρίν γ' ὅτε δὴ οἱ ἔθηκεν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα 195
 πηκτὸν ἔδος, καθύπερθε δ' ἐπ' ἀργύφειον βάλε κῶας.
 ἔνθα καθεζομένη προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρην·
 δηρὸν δ' ἄφθογγος τετιημένη ἦστ' ἐπὶ δίφρου,
 οὐδέ τι' οὔτ' ἐπεῖ προσπτύσσετο οὔτε τι ἔργω,
 ἀλλ' ἀγέλαστος ἄπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτήτος 200
 ἦστο πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρός,
 πρίν γ' ὅτε δὴ χλεύης μιν Ἰάμβη κέδν' εἰδυῖα
 πολλὰ παρασκώπτουσ' ἐτρέψατο πότνιαν ἀγνήν
 μειδῆσαι γελάσαι τε καὶ ἴλαον σχεῖν θυμόν·
 ἢ δὴ οἱ καὶ ἔπειτα μεθύστερον εὐαδεν ὀργαῖς. 205
 τῇ δὲ δέπας Μετάνειρα δίδου μελιθεός οἶνον
 πλήσας, ἢ δ' ἀνένευς· οὐ γὰρ θεμιτόν οἱ ἔφασκε
 πίνειν οἶνον ἐρυθρόν, ἄνωγε δ' ἄρ' ἄλφι καὶ ὕδωρ
 δοῦναι μίξασαν πῖμεν γλήχωνι τερεῖνῃ.
 ἢ δὲ κυκεῶ τεύξασα θεῇ πόρεν ὥς ἐκέλευε· 210
 δεξαμένη δ' ὁσίσῃς ἔνεκεν πολυπότνια Διῷ

τῇσι δὲ μύθων ἦρχεν εὐζωνος Μετάνειρα·

Χαῖρε γύναι, ἐπεὶ οὐ σε κακῶν ἅπ' ἔολπα τοκήων
 ἔμμεναι ἀλλ' ἀγαθῶν· ἐπὶ τοι πρόπει ὄμμασιν αἰδῶς 215
 καὶ χάρις, ὥς εἰ πέρ τε θεμιστοπόλων βασιλῆων.
 ἀλλὰ θεῶν μὲν δῶρα καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκη
 τέτλαμεν ἄνθρωποι· ἐπὶ γὰρ ζυγὸς αὐχένι κείται.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἴκεο δεῦρο, παρέσσεται ὅσσα τ' ἐμοί περ.
 παῖδα δέ μοι τρέφε τόνδε, τὸν ὀψίγονον καὶ ἄελπτον

192 ὠραφόρος M corr. Ruhnken 196 κῶα M corr. Ruhnken
 202 χλεύης M corr. Ruhnken 203 παρασκώπτουσα τρέψατο M corr.
 Voss 205 ἦδη M, ἔβαδεν M corr. Ruhnken 207 οἶ] τοι M
 corr. Matthiae 211 lacunam statuimus cuius sententia fuerit ἔκπιεν,
 ἢ δὲ λαβοῦσα δέπας θέτο ἔνθ' ἀνάειρε pro ἔνεκεν ἔλαχεν Schaefer :
 ἐπέβη Voss πῖε πότνια Franke

ᾧπασαν ἀθάνατοι, πολυάρητος δέ μοί ἐστιν. 220
εἰ τόν γε θρέψαιο καὶ ἥβης μέτρον ἔκοιτο
ἦ ῥά κέ τίς σε ἰδοῦσα γυναικῶν θηλυτεράων
ζηλώσαι· τόσα κέν τοι ἀπὸ θρεπτήρια δοίην.

Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἑυστέφανος Δημήτηρ·
καὶ σὺ γύναι μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ἐσθλὰ πόροιεν. 225
παῖδα δέ τοι πρόφρων ὑποδέξομαι ὥς με κελεύεις·
θρέψω, κοῦ μιν ἔολπα κακοφραδίῃσι τιθήνης
οὔτ' ἄρ' ἐπηλυσίη δηλήσεται οὔθ' ὑποτάμνον·
οἶδα γὰρ ἀντίτομον μέγα φέρτερον ὑλοτόμοιο,
οἶδα δ' ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν. 230

ᾧΩς ἄρα φωνήσασα θυώδεϊ δέξατο κόλπῳ
χερσίν τ' ἀθανάτοισι· γεγῆθαι δὲ φρένα μήτηρ.
ὥς ἡ μὲν Κελεοῖο δαΐφρονος ἀγλαὸν υἷον
Δημοφῶνθ', ὃν ἔτικτεν ἐϋζώνος Μετάνειρα,
ἔτρεφεν ἐν μεγάροις· ὁ δ' ἀέξετο δαίμονι ἴσος 235
οὔτ' οὖν σῖτον ἔδων, οὐ θησάμενος (γάλα μητρὸς)

Δημήτηρ

χρίεσκ' ἀμβροσίῃ ὥς εἰ θεοῦ ἐκγεγαῶτα,
ἥδ' ὃν καταπνείουσα καὶ ἐν κόλποισι μ' ἔχουσα·
νύκτας δὲ κρύπτεσκε πυρὸς μένει ἥντε δαλὸν
λάθρα φίλων γονέων· τοῖς δὲ μέγα θαῦμ' ἐτέτυκτο 240
ὥς προθαλῆς τελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἅντα ἔφκει.
καὶ κέν μιν ποίησεν ἀγῆρων τ' ἀθάνατόν τε
εἰ μὴ ἄρ' ἀφραδίῃσιν ἐϋζώνος Μετάνειρα
νύκτ' ἐπιτηρήσασα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο
σκέψατο· κώκυσε δὲ καὶ ἄμφω πλήξατο μηρῶ 245
δείσας' ᾧ περὶ παιδὶ καὶ ἀάσθη μέγα θυμῶ,

220 πολυάρητος M corr. Ruhnken 228 ἐπηλυσίῃσι δηλήσεται οὔθ'
ὑποταμνὸν M: ἐπηλυσίη Ruhnken, cl. Herm. 37 pro ὑποταμνὸν ὑπο-
ταμνῶν Ignarra: οὔτε τομαῖον Voss: ὑπόθαμνον et ὀρόθαμνος commendat
Buecheler. subcidens vermis est 229 ὑλοτόμοιο] οὐλοτόμοιο Voss.
et silvicida vermis 236 θησάμενος δημήτηρ M. lacunam a Mitscher-
lichio statutam explevit Hermann, cf. Herm. 267 237 ἀλλά μιν
ἡματίη μὲν εὐστέφανος Δημήτηρ Stoll 240 λάθρα ἐὼν Spitzner

καί ρ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τέκνον Δημοφῶν ξείνῃ σε πυρὶ ἐνὶ πολλῷ
κρύπτει, ἐμοὶ δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ τίθησιν.

Ἔσθ' ὅδ' ὀδυρομένη· τῆς δ' αἰεὶ διὰ θεῶν. 250

τῇ δὲ χολωσαμένη καλλιστέφανος Δημήτηρ
παῖδα φίλον, τὸν ἄελπτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτικτε,
χείρεσσ' ἀθανάτησιν ἀπὸ ἔο θῆκε πέδον δὲ
ἐξανελούσα πυρὸς θυμῷ κοτέσασα μάλ' αἰνῶς,
καί ρ' ἄμυδις προσέειπεν ἐϋζώνον Μετάνειραν· 255

Νήϊδες ἄνθρωποι καὶ ἀφράδμονες οὗτ' ἀγαθοῖο
αἴσαν ἐπερχομένου προγνώμεναι οὔτε κακοῖο·
καὶ σὺ γὰρ ἀφραδίῃσι τεῆς μήκιστον ἀάσθης.
ἴστω γὰρ θεῶν ὄρκος ἀμείλικτον Στυγὸς ὕδωρ
ἀθάνατόν κέν τοι καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα 260

παῖδα φίλον ποίησα καὶ ἀφθιτον ὥπασα τιμὴν·
νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὥς κεν θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι.
τιμὴ δ' ἀφθιτος αἰὲν ἐπέσσεται οὐνεκα γούνων
ἡμετέρων ἐπέβη καὶ ἐν ἀγκοίνῃσιν ἴαυσεν.

ὦρησιν δ' ἄρα τῷ γε περιπλομένων ἐνιαυτῶν 265

παῖδες Ἑλευσινίων πόλεμον καὶ φύλοπιν αἰνὴν
αἰὲν ἐν ἀλλήλοισι συνάξουσ' ἥματα πάντα.

εἰμὶ δὲ Δημήτηρ τιμάοχος, ἥ τε μέγιστον
ἀθανάτοισι θνητοῖσί τ' ὄνεαρ καὶ χάρμα τέτυκται.

ἀλλ' ἄγε μοι νηὸν τε μέγαν καὶ βωμὸν ὑπ' αὐτῷ 270

248, 249 = P c. 6. 12-14 248 πυρὴ ἐνὶ πο]λλῇ P nescio an recte ;
cf. 287 η 13 : 251 Herod. ii. 39 253 ἄπω M corr. Matthiae
256-262 = P c. 6. 15-20 qui ita se habent :

ἀφρονε[ς] ἀνθ[ρω]ποι δυστλήμονες [οὔτε κακοῖο
ἐπ[ερ]χόμενον πρ[ο]γνώμονες οὗτ' ἀ[γ]α[θ]οῖο
γ]ὰρ ἀβραδί[ης]]μος πολὺ πείρατι νυκτὸς

τη ἐκ.α ἥρπασεν ἀγῆρ
νῦν δ' οὐκ ἔσθ' ὥς [κεν θά]νατον [. . .

cf. et Orphica fr. 76 Abel. 257 προγνώμενοι M corr. Matthiae :

-es P 258 νήκεστον Voss cl. Hes. Opp. 283 259-261 om. P

261 ποιήσασα M corr. Ruhnken 263 ἀφθιτον M corr. Ruhnken

267 συναυξήσουσ' M corr. Ignarra 268 P c. 7. 2, 3 εἰμὶ δὲ Δη[μ]ήτηρ

ὠρηφόρ[ος] ἀγλαό[δ]ωρος, cf. 54 269 ἀθανάτοισι θνητοῖσιν ὄνεαρ M :

θνητοῖσί τ' Ruhnken : ὄνεαρ Ilgen

ΥΜΝΟΙ

τευχόντων πᾶς δῆμος ὑπαὶ πόλιν αἰπύ τε τείχος
Καλλιχόρου καθύπερθεν ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ·
ὄργια δ' αὐτὴ ἐγὼν ὑποθήσομαι ὥς ἂν ἔπειτα
εὐαγέως ἔρδοντες ἐμὸν νόον ἰλάσκοισθε.

ἌΩς εἰποῦσα θεὰ μέγεθος καὶ εἶδος ἄμειψε 275

γῆρας ἀπωσαμένη, περί τ' ἀμφί τε κάλλος ἄητο·
ὁδμὴ δ' ἱμερόεσσα θυθέντων ἀπὸ πέπλων
σκίδνατο, τῇλε δὲ φέγγος ἀπὸ χροὸς ἀθανάτοιο
λάμπε θεᾶς, ξανθαὶ δὲ κόμαι κατενῆνοθεν ὤμους,
αὐγῆς δ' ἐπλήσθη πυκνὸς δόμος ἀστεροπῆς ὥς. 280

βῆ δὲ διῆκ μεγάρων, τῆς δ' αὐτίκα γούνατ' ἔλυντο,
δηρὸν δ' ἄφθογγος γένετο χρόνον, οὐδέ τι παιδὸς
μνήσατο τηλυγέτοιο ἀπὸ δαπέδου ἀνελέσθαι.

τοῦ δὲ κασίγνηται φωνὴν ἐσᾶκουσαν ἐλεεινὴν,
καὶ δ' ἄρ' ἀπ' εὐστρώτων λεχέων θόρον· ἡ μὲν ἔπειτα 285

παῖδ' ἀνὰ χερσὶν ἐλοῦσα ἐφ' ἐγκάτθετο κόλπῳ,
ἡ δ' ἄρα πῦρ ἀνέκαι', ἡ δ' ἔσσυτο πόσος' ἀπαλοῖσι
μητέρ' ἀναστήσουσα θυώδεος ἐκ θαλάμοιο.

ἀγρόμεναι δέ μιν ἀμφὶς ἐλούεον ἀσπαίροντα
ἀμφαγαπαζόμεναι· τοῦ δ' οὐ μειλίσσετο θυμός· 290
χειρότεροι γὰρ δὴ μιν ἔχον τροφοὶ ἦδὲ τιθῆναι.

Αἰ μὲν παννύχαι κυδρὴν θεὸν ἰλάσκοντο
δείματι παλλόμεναι· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφιν
εὐρυβίῃ Κελεῶ νημερτέα μυθήσαντο,
ὥς ἐπέτελλε θεὰ καλλιστέφανος Δημήτηρ. 295

αὐτὰρ ὃ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας πολυπείρουνα λαὸν
ἦνωγ' ἡὔκόμῳ Δημήτερι πίονα νηὸν
ποιῆσαι καὶ βωμὸν ἐπὶ προὔχοντι κολωνῷ.
οἱ δὲ μάλ' αἰψ' ἐπίθοντο καὶ ἔκλυον αὐδήσαντος,
τεῦχον δ' ὥς ἐπέτελλ· ὁ δ' ἀέξετο δαίμονος αἴσῃ. 300
αὐτὰρ ἐπεὶ τέλεσαν καὶ ἐρώησαν καμάτοιο

274 νηὸν M corr. Ruhnken 279 θεῆς M corr. Hermann 280 αὐτῆς
M corr. Ruhnken 287 πυρὰν ἔκαι' M corr. Ruhnken, v. 248 299 αἰψα
πίθοντο M ante corr. 301 ἐτέλεσαν M corr. Valckenaer

βάν ρ' ἴμεν οἴκαδ' ἕκαστος· ἀτὰρ ξανθὴ Δημήτηρ
 ἔνθα καθεζομένη μακάρων ἀπὸ νόσφιν ἀπάντων
 μίμνε πόθῳ μινύθουσα βαθυζώνοιο θυγατρός.
 αἰνότατον δ' ἐνιαυτὸν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν 305
 ποιήσ' ἀνθρώποις καὶ κύντατον, οὐδὲ τι γαῖα
 σπέρμ' ἀνίει· κρύπτειν γὰρ εὖστέφανος Δημήτηρ.
 πολλὰ δὲ καμπύλ' ἄροτρα μάτην βόες ἔλκον ἀρούραις,
 πολλὸν δὲ κρὶ λευκὸν ἐτώσιον ἔμπεσε γαίῃ.
 καὶ νύ κε πάμπαν ὄλεσσε γένος μερόπων ἀνθρώπων 310
 λιμοῦ ὑπ' ἀργαλέης, γεράων τ' ἐρικυδέα τιμὴν
 καὶ θυσιῶν ἡμερσεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντας,
 εἰ μὴ Ζεὺς ἐνόησεν ἐφ' τ' ἐφράσσατο θυμῷ.
 Ἴριν δὲ πρῶτον χρυσόπτερον ὦρσε καλέσσαι
 Δήμητρ' ἠΰκομον πολυήρατον εἶδος ἔχουσαν. 315
 ὥς ἔφαθ'· ἡ δὲ Ζηνὶ κελαινεφεί Κρονίωνι
 πείθετο καὶ μεσσηγὺ διέδραμεν ὦκα πόδεσσιν.
 ἔκετο δὲ πτολίεθρον Ἑλευσίνος θυοέσσης,
 εὗρεν δ' ἐν νηῷ Δημήτερα κυανόπεπλον,
 καὶ μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 320
 Δήμητερ καλέει σε πατὴρ Ζεὺς ἄφθιτα εἰδὼς
 ἐλθέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν αἰειγενετῶν.
 ἀλλ' ἴθι, μηδ' ἀτέλεστον ἐμὸν ἔπος ἐκ Διὸς ἔστω.
 ὧς φάτο λισσομένη· τῆς δ' οὐκ ἐπεπείθετο θυμός.
 αὖτις ἔπειτα πατὴρ μάκαρας θεοὺς αἰὲν ἔοντας 325
 πάντας ἐπιπροΐαλλεν· ἀμοιβηδὶς δὲ κίοντες
 κίκλησκον καὶ πολλὰ δίδον περικαλλέα δῶρα,
 τιμὰς θ' ἅς κ' ἔθέλειτο μετ' ἀθανάτοισιν ἐλέσθαι·
 ἀλλ' οὐ τις πείσαι δύνάτο φρένας οὐδὲ νόημα
 θυμῷ χωρόμενης, στερεῶς δ' ἠναινετο μύθους. 330

302 βάν δ' M corr. Wyttenbach 304 θυγατρός ex γυναικός corr. M
 308 εἶλκον M 314 ἥρην M corr. Ruhnken, contra ἥρην pro Ἴριν Bent-
 leius ad Ar. Av. 575 317 τὸ μεσσηγὺ Ilgen cl. Ar. 108 325 πατὴρ add.
 Valckenaer, cf. 345 328 κεν ἔλειτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι Hermann
 cl. 444 : κε βόλοιτο nos cl. A 319 329 ἥδὲ Brunck mutatione facili
 (E 484 O 409 P 42 Ω 750 al.) sed vix necessaria

οὐ μὲν γάρ ποτ' ἔφασκε θυώδεος Οὐλύμποιο
πρίν γ' ἐπιβήσεσθαι, οὐ πρὶν γῆς καρπὸν ἀνήσειν,
πρὶν ἴδοι ὀφθαλμοῖσιν ἔην εὐώπιδα κούρην.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
εἰς Ἑρεβος πέμψε χρυσόρραπιν Ἀργειφόντην, 335

ὄφρ' Ἀΐδην μαλακοῖσι παραιφάμενος ἐπέεσσιν
ἀγνὴν Περσεφόνειαν ἀπὸ ζόφου ἡερόεντος
εἰς φάος ἐξαγάγοι μετὰ δαίμονας, ὄφρα ἔ μήτηρ
ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα μεταλήξειε χόλοιο.

Ἑρμῆς δ' οὐκ ἀπίθησεν, ἄφαρ δ' ὑπὸ κεύθεα γαίης 340
ἐσσυμένως κατόρουσε λιπὼν ἔδος Οὐλύμποιο.

τέτμε δὲ τὸν γε ἄνακτα δόμων ἔντοσθεν ἐόντα
ἥμενον ἐν λεχέεσσι σὺν αἰδοίῃ παρακοίτι

πόλλ' ἀεκαζομένη μητρὸς πόθῳ· ἡ δ' ἀποτηλοῦ
ἔργοις θεῶν μακάρων — μητίσseto βουλῇ. 345

ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος προσέφη κρατὺς Ἀργειφόντης·

Ἄϊδη κυανοχαῖτα καταφθιμένοισιν ἀνάσσων

Ζεὺς σε πατὴρ ἦνωγεν ἀγανὴν Περσεφόνειαν

ἐξαγαγεῖν Ἑρέβουσφι μετὰ σφέας, ὄφρα ἔ μήτηρ

ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς 350

ἀθανάτοις παύσειεν· ἐπεὶ μέγα μῆδεταί ἔργον

φθίσαι φῦλ' ἀμευηνὰ χαμαιγενέων ἀνθρώπων

σπέρμ' ὑπὸ γῆς κρύπτουσα, καταφθινύθουσα δὲ τιμὰς

ἀθανάτων. ἡ δ' αἰνὸν ἔχει χόλον, οὐδὲ θεοῖσι

μίσγεται, ἀλλ' ἀπάνευθε θυώδεος ἔνδοθι νηοῦ 355

ἦσται, Ἑλευσίνος κραναὸν πτολίεθρον ἔχουσα.

332 ἐπιβήσεσθ' M corr. Voss 344 ἡδ' ἐπ' ἀτλήτων M : ἀποτηλοῦ
satis probabilitate Ilgen, cf. ἀπάνευθε 355 : ἔτ' ἀπλητον idem : ἀτελέστων
Ruhnken : ἔτ' ἄληκτον Voss : ἐπ' ἀλιτρῶν seu ἀπατηλῶν Mitscherlich :
ἐπ' ἀλάστοις Hermann : ἐπὶ ἔργοις | ἀτλήτοις C. Burney in marg. ed.
Ruhnkenianae 345 ἔργοις θεῶν] ὀργισθεῖσα Ignarra : excidisse
videtur anapaestus cl. 325, ex. gr. θάνατον (O 349), τι κακὸν (Ap. 325 a).
ἔργοις ἀθανάτων μακάρων μηνίseto βουλῇ Ruhnken : ἔργοισιν μακάρων
ὁλοῦν Hermann : δεινὴν μηνίseto βουλῇ Voss 348 σε] με Wytten-
bach 351 λήξειεν C. Burney, Hermann cl. 410

ὧς φάτο· μείδῃσεν δὲ ἄναξ ἐνέρων Ἀἰδωνεύς
 ὀφρύσιν, οὐδ' ἀπίθῃσε Διὸς βασιλῆος ἐφετμῆς.
 ἐσσυμένως δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι Περσεφονείῃ·
 ἔρχεο Περσεφόνη παρὰ μητέρα κυανόπεπλον 360
 ἥπιον ἐν στήθεσσι μένος καὶ θυμὸν ἔχουσα,
 μηδὲ τι δυσθύμαινε λίην περιώσιον ἄλλων.
 οὗ τοι ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικῆς ἔσσομ' ἀκοίτης
 αὐτοκασίγνητος πατρὸς Διός· ἔνθα δ' ἐοῦσα
 δεσπόσσεις πάντων ὅποσα ζῶει τε καὶ ἔρπει, 365
 τιμὰς δὲ σχήσησθα μετ' ἀθανάτοισι μεγίστας,
 τῶν δ' ἀδικησάντων τίσις ἔσσεται ἡματα πάντα
 οἷ κεν μὴ θυσίαισι τεὸν μένος ἰλάσκωνται
 εὐαγέως ἔρδοντες ἐναίσιμα δῶρα τελοῦντες.
 ὧς φάτο· γήθησεν δὲ περίφρων Περσεφόνεια, 370
 καρπαλίμως δ' ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος· αὐτὰρ ὃ γ' αὐτὸς
 ῥοιῆς κόκκον ἔδωκε φαγεῖν μελιηδέα λάθρη
 ἀμφὶ ἐ νωμήσας, ἵνα μὴ μένοι ἡματα πάντα
 αἰὶθι παρ' αἰδοίῃ Δημήτερι κυανοπέπλω.
 ἵππους δὲ προπάροιθεν ὑπὸ χρυσεόισιν ὄχεσφιν 375
 ἔντυεν ἀθανάτους πολυσημάντων Ἀἰδωνεύς.
 ἣ δ' ὀχέων ἐπέβη, παρὰ δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
 ἡνία καὶ μάστιγα λαβὼν μετὰ χερσὶ φίλῃσι
 σεῦε διέκ μεγάρων· τῶ δ' οὐκ ἄκουτε πετέσθην.
 ῥίμφα δὲ μακρὰ κέλευθα διήνυσαν, οὐδὲ θάλασσα 380
 οὔθ' ὕδωρ ποταμῶν οὔτ' ἄγkea ποιήεντα
 ἵππων ἀθανάτων οὔτ' ἄκριες ἔσχεθον ὁρμήν,
 ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν βαθὺν ἡέρα τέμνον ἰόντες.
 στήσε δ' ἄγων ὅθι μῖμνεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ
 νηοῖο προπάροιθε θυνώδεος· ἣ δὲ ἰδοῦσα 385

357 ἀνέρων M corr. Ruhnken : eadem tria verba I. G. Sic. Ital.
 1842 362 θυσθύμαινε M corr. Ruhnken 363 ἀκοίτης M corr.
 Ruhnken 364 ἰοῦσα M corr. Ruhnken 366 σχήσεισθα Boissonade
 alii 368 ἰλάσκονται M corr. Valckenaer 373 ἀμφὶ ἐ Ruhnken
 alii : ἀμφὶς Santen

ἦϊξ' ἥντε μαινὰς ὄρος κάτα δάσκιον ὕλης.
 Περσεφόνη δ' ἑτέρ[ωθεν ἐπεὶ ἴδεν ὄμματα καλὰ]
 μητρὸς ἐῆς κατ' [ἄρ' ἢ γ' ὄχρα προλιπούσα καὶ ἵππους]
 ἄλτο θέει[ν, δειρή δέ οἱ ἔμπεσεν ἀμφιχυθεῖσα·]
 τῇ δὲ [φίλην ἔτι παῖδα ἐῆς μετὰ χερσὶν ἐχούσῃ] 390
 αἰψα δόλον θυμός τιν' οἴσατο, τρέσσε δ' ἄρ' αἰνῶς]
 πα[ν]ομ[έν]η φιλότῃτος, ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ·]
 Τέκνον μή ρά τί μοι σ[ύ γε πάσσαο νέρθεν ζοῦσα]
 βρώμης; ἐξαύδα, [μὴ κεῦθ', ἵνα εἶδομεν ἄμφω·]
 ὥς μὲν γάρ κ' ἀνιοῦσα π[αρὰ στυγεροῦ Ἀΐδαο] 395
 καὶ παρ' ἐμοὶ καὶ πατρὶ κελ[αινεφεῖ Κρονίωνι]
 ναιετάοις πάντεσσι τετιμ[έν]η ἀθανάτοι[σιν].
 εἰ δέ, πτᾶσα πάλιν (σύ γ') ἰοῦσ' ὑπ[ὸ] κεύθεσι γαίης]
 οἰκήσεις ὠρέων τρίτατον μέρ[ος εἰς ἐνιαυτόν,]
 τὰς δὲ δύνω παρ' ἐμοὶ τε καὶ [ἄλλοις ἀθανά]τοισιν. 400
 ὁππότε δ' ἀνθεσι γαῖ' εὐώδε[σιν] ἡαρινο[ῖσι]
 παντοδαποῖς θάλλει, τότε' ἀπὸ ζόφου ἡερόεντος
 αὐτὶς ἄνει μέγα θαῦμα θεοῖς θνητοῖς τ' ἀνθρώποις.

καὶ τίνι σ' ἐξαπάτησε δόλῳ κρατερ[ὸς Πολυδ]έγγμων;
 Τὴν δ' αὖ Περσεφόνη περικαλλῆς ἀντίον ἠῦδα· 405
 τοιγὰρ ἐγὼ σοι μῆτερ ἐρέω νημερτέα πάντα·
 εὐτέ μοι Ἑρμῆς ἦ[λθ'] ἐριούνιος ἄγγελος ὥκυν
 πᾶρ πατέρος Κρονίδαο καὶ ἄλλων οὐρανίωνων

386 ὕλης M: cf. Anacreon 51, Anacreontea 32. 7, Moschus iii. 89
 Hecataeus 172 οὐρεα δασέα ὕλησι, C. R. 1906. 290: ὕλη Ruhnken
 387 lacunam quae versus 387-405, 462-478 hausit explevit scriba
 s. xvi (m): quae dedimus supplementa Alfredi Goodwin Ingenio
 plerumque debentur 392 παομένη leg. E. Maunde Thomp-
 son 394 βρώμης M corr. Voss μὴ κεῦθ' Ilgen ἵνα εἶδομεν
 ἔμφω Hermann 395 κε νέουσα M corr. Ruhnken 396 suppl.
 m 397 ναιετάοις M (ss. οἱ) τετιμηνμένη m corr. Ruhnken
 398 εἰ δὲ πτᾶσα πάλιν ἰοῦσ' ὑπ M reposuimus C. R. 1901. 97 ὑπὸ κεύθεσι
 γαίης m 399 ὠρέων M corr. Ilgen μοῖραν εἰς ἐνιαυτόν m sed μέρ M
 400 suppl. m 401 suppl. m 403 ἀνεί M corr. Wyttenbach
 lacunam statuit Ruhnken: εἰπέ δὲ πῶς σ' ἥρπαξεν ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα
 suppl. Goodwin 404 καὶ τιν' ἐξαπάτησε M corr. Ruhnken
 407 suppl. Mitscherlich

ἔλθειν ἐξ Ἑρέβους, ἵνα μ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδοῦσα
 λήξαις ἀθανάτοισι χόλου καὶ μήνιος αἰνῆς, 410
 αὐτὰρ ἐγὼν ἀνόρουσ' ὑπὸ χάρματος, αὐτὰρ ὁ λάθρη
 ἔμβαλέ μοι ροιῆς κόκκον, μελιηδέ' ἐδωδήν,
 ἄκουσαν δὲ βίη με προσηνάγκασσε πάσασθαι.
 ὥς δέ μ' ἀναρπάξας Κρονίδεω πυκινὴν διὰ μῆτιν
 ῥχετο πατρὸς ἐμοῖο φέρων ὑπὸ κεύθεα γαίης 415
 ἐξερέω καὶ πάντα διίξομαι ὥς ἐρεεῖνεις.
 ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἀν' ἱμερτὸν λειμῶνα,
 Λευκίππη Φαινὼ τε καὶ Ἥλέκτρη καὶ Ἰάνθη
 καὶ Μελίτη Ἰάχῃ τε Ῥόδειά τε Καλλιρόῃ τε
 Μηλόβοσίς τε Τύχῃ τε καὶ Ὠκυρόῃ καλυκῶπις 420
 Χρυσῆς τ' Ἰάνειρά τ' Ἀκάστη τ' Ἀδμήτῃ τε
 καὶ Ῥοδόπῃ Πλουτῶ τε καὶ ἱμερόεσσα Καλυψὼ
 καὶ Στυξ Οὐρανίῃ τε Γαλαξάυρῃ τ' ἐρατεινῇ
 Ἰαλλὰς τ' ἐγρεμάχῃ καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 παίζομεν ἡδ' ἄνθεα δρέπομεν χεῖρεσσ' ἐρόεντα, 425
 μίγδα κρόκον τ' ἀγανὸν καὶ ἀγαλλίδας ἡδ' ὑάκινθον
 καὶ Ῥοδέας κάλυκας καὶ λείρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 νάρκισσόν θ' ὃν ἔφυσ' ὥς περ κρόκον εὐρεῖα χθών.
 αὐτὰρ ἐγὼ δρεπόμην περὶ χάρματι, γαῖα δ' ἔνερθε

411 αὐτίκ' Ilgen : εἴθαρ Ruhnken 418-423 = P c. 2. 7-13.
 Paus. iv. 30. 4 πρῶτος δὲ ὧν οἶδα ἐποίησατο ἐν ταῖς ἐπεσιν Ὀμηρος Τύχης
 μνήμην. ἐποίησατο δὲ ἐν τῷ ὕμνῳ τῷ ἐς τὴν Δήμητραν, ἄλλας τε τῶν
 Ὠκεανοῦ θυγατέρας καταριθμούμενος, ὥς ἑμοῦ Κόρη τῇ Δήμητρος παί-
 ζοιεν, καὶ Τύχην ὥς Ὠκεανοῦ καὶ ταύτην παῖδα οὔσαν. καὶ οὕτως ἔχει τὰ
 ἔπη·

ἡμεῖς μὲν μάλα πᾶσαι ἀν' ἱμερτὸν λειμῶνα
 Λευκίππη Φαινὼ τε καὶ Ἥλέκτρη καὶ Ἰάνθη
 Μηλόβοσίς τε Τύχῃ τε καὶ Ὠκυρόῃ καλυκῶπις.

Oceanides recenset et Hesiodus Theog. 349 sqq. 418 φανερὴ P
 Ἰάνθη τ' Ἥλέκτρη τε Hes. Theog. 349 419 om. P Paus. Ἰππῶ τε
 Κλυμένη τε Ῥόδειά τε Καλλιρόῃ τε Hes. 351 Ῥόεια M 420 ita P Paus.
 Μηλόβοσίς τε Θόῃ τε καὶ εὐειδῆς Πολυδώρῃ Hes. 354 μηλοβόστη τε corr.
 ex μηλοβοείῃ seu μηλοβότῃ τε M ὠκύρῃ M 421 ita P ἀκατάστῃ M
 422 hab. P 423 ita P cf. Hes. 353, 361 ταλαξάυρῃ M 426 κρο-
 κοῦντα γανὸν M corr. Voss 427 Ῥόδα ἐς M corr. Heyne 428 cf.
 178, Ap. Rhod. iii. 855, Diosc. iv. 161 (158), Hipponax 41 ἔστι δ' οἶα
 περ κρόκος 429 δρεπομένη M corr. Ruhnken

χώρησεν, τῇ δ' ἔκθορ' ἄναξ κρατερὸς πολυδέγμων. 430
 βῆ δὲ φέρων ὑπὸ γαίαν ἐν ἄρμασι χρυσείοισι
 πόλλ' ἀεκαζομένην, ἐβόησα δ' ἄρ' ὄρθια φωνῇ.
 ταυτὰ τοι ἀχυνμένη περ ἀληθέα πάντ' ἀγορεύω.
 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμάρ ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσαι
 πολλὰ μάλ' ἀλλήλων κραδίην καὶ θυμὸν ἱαινον 435
 ἀμφαγαπαζόμεναι, ἀχέων δ' ἀπεπαύετο θυμός.
 γηθοσύνας δὲ δέχοντο παρ' ἀλλήλων ἐδιδ[όν τε.]
 τῆσιν δ' ἐγγύθεν ἦλθ' Ἑκάτη λιπαροκρήδεμνος,
 πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφαγάπησε κόρην Δημήτερος ἀγνῆς·
 ἐκ τοῦ οἱ πρόπολος καὶ ὀπάων ἔπλετ' ἄνασσα. 440
 ταῖς δὲ μετάγγελον ἦκε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς
 Ῥεῖην ἡὔκομον ἦν μητέρα κυανόπεπλον
 ἀξέμεναι μετὰ φῦλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
 ὠσέμεν, ἄς κεν ἔλοιτο μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·
 νεῦσε δέ οἱ κούρην ἔτεος περιτελλομένοιο 445
 τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἡερόεντα,
 τὰς δὲ δύο παρὰ μητρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 ὥς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ Διὸς ἀγγελιάων.
 ἐσσυμένως δ' ἦιξε κατ' Οὐλύμποιο καρήνων,
 εἰς δ' ἄρα Ῥάριον ἵξε, φερέσβιον οὐθαρ ἀρούρης 450
 τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότε γ' οὐ τι φερέσβιον, ἀλλὰ ἔκηλον
 ἐστήκει πανάφυλλον· ἔκευθε δ' ἄρα κρῖ λευκὸν
 μῆδεσι Δήμητρος καλλισφύρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 μέλλεν ἄφαρ ταναοῖσι κομῆσειν ἀσταχύεσσιν
 ἦρος ἀεξομένοιο, πέδῳ δ' ἄρα πίονες ὄγμοι 455
 βρισέμεν ἀσταχύων, τὰ δ' ἐν ἔλλεδανοῖσι δεδέσθαι.
 ἔνθ' ἐπέβη πρῶτιστον ἀπ' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο·
 ἀσπασίως δ' ἴδον ἀλλήλας, κεχάρηντο δὲ θυμῷ.
 τὴν δ' ὦδε προσέειπε Ῥέη λιπαροκρήδεμνος·

437 γηθόσυναί M corr. Ruhnken ἐδιδ M : ἐδίδοντο m corr. Ruhnken
 440 πρόπολον καὶ ὀπάων cit. Philodemus de piet. 40. 5 ("Ομηρος ἐν
 τοῖς ὕμνοις) 441 μετ' M 442 Δημήτερα Fontein, cf. Herod. iv.
 53. 6 450 ρίον M corr. Ruhnken 452 εἰστήκει M corr. Hermann

Δεῦρο τέκος, καλέει σε βαρύκτυπος εὐρύοπα Ζεὺς 460
 ἐλθέμεναι μετὰ φύλα θεῶν, ὑπέδεκτο δὲ τιμὰς
 [δωσέμεν, ἄς κ' ἐθέλησθα] μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 [νεῦσε δέ σοι κούρην ἔτεος π]εριτελλομένοιο
 [τὴν τριτάτην μὲν μοῖραν ὑπὸ ζόφον ἡ]ερόεντα,
 [τὰς δὲ δύω παρὰ σοί τε καὶ ἄλλοις] ἀθανάτοισιν. 465
 [ὥς ἄρ' ἔφη τελέ]εσθαι· ἐφ' δ' ἐπένευσε κάρητι.
 [ἀλλ' ἴθι τέκνον] ἐμὸν καὶ πείθεο, μηδέ τι λήην
 ἀ[ζήχες μεν]έαιωε κελαινεφεί Κρονίωνι·
 αἶψα δὲ κα[ρπὸν ἄεξε φερέ]σβιον ἀνθρώποισιν.

Ἄ[ς] ἔφατ', οὐ]δ' ἀπίθησεν ἐϋστέφανος Δημήτηρ, 470
 αἶψα δὲ καρπὸν ἀνῆκεν ἀρουράων ἐριβώλων.
 πᾶσα δὲ φύλλοισιν τε καὶ ἀνθεσιν εὐρεῖα χθῶν
 ἔβρισ· ἡ δὲ κιούσα θεμιστοπόλοισ βασιλεῦσι
 δ[εῖξε,] Τριπτολέμφ τε Διοκλεῖ τε πληξίππῳ,
 Εὐμόλπου τε βίῃ Κελεῶ θ' ἡγήτορι λαῶν, 475
 δρησμοσύνην θ' ἱερῶν καὶ ἐπέφραδεν ὄργια πᾶσι,
 Τριπτολέμφ τε Πολυξείνῳ τ', ἐπὶ τοῖς δὲ Διοκλεῖ,
 σεμνά, τά τ' οὐ πως ἔστι παρεξ[ίμ]εν [οὔτε πυθέσθαι,]
 οὔτ' ἀχέειν· μέγα γάρ τι θεῶν σέβας ἰσχάνει αὐδὴν.
 ὄλβιος ὅς τὰδ' ὅπωπεν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων· 480
 ὅς δ' ἀτελὴς ἱερῶν, ὅς τ' ἄμμορος, οὐ ποθ' ὁμοίων
 αἶσαν ἔχει φθίμενός περ ὑπὸ ζόφῳ εὐρώνεντι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάνθ' ὑπεθήκατο δῖα θεάων,
 βάν ῥ' ἔμεν Οὐλυμπον δὲ θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων.
 ἔνθα δὲ ναιετάουσι παρὰ Διὶ τερπικεραύνῳ 485

462 et seqq. suppl. *m* 464 ἐρόεντα (ss. ἱ) *M* (et olim
 ζόφον ss. ω?) cf. 482 465 expl. Ruhnken: post h.v. versus
 449-453 repetivit *M* expunxit *m* 466 expl. Goodwin: δύο
 δὲ παρ σοι ἔσ *m* 467 suppl. *m* 468 suppl. *m* 469 suppl. *m*
 470 suppl. *m* 474-6 cit. Paus. ii. 14. 3 474 δ' *M*: δέειξεν
 Paus.: εἶπε *m* 476 χρῆσμοσύνην *M*: δρησμοσύνην Paus. ὄργια
 καλὰ *M*: πᾶσι Paus. 478 παρεξίμ. (ss. εν) *M*: παρεξίμεν Mat-
 thiae: παρεξέμεν Ruhnken οὔτε olim *M* ut vid. πυθέσθαι
 add. *m* 479 σ . . . σ *M* ut vid.: σέβας Cobet: ἄχος *m*: ἄγος
 Valckenaer 484 θέων *M* corr. Ruhnken

σεμναί τ' αἰδοῖαί τε· μέγ' ὄλβιος ὃν τιν' ἐκείναι
προφρονέως φίλωνται ἐπιχθονίων ἀνθρώπων·
αἶψα δέ οἱ πέμπουσιν ἐφέστιον ἐς μέγα δῶμα
Πλοῦτον, ὃς ἀνθρώποις ἄφενος θνητοῖσι δίδωσιν.

Ἄλλ' ἄγ' Ἐλευσίνος θυοέσσης δῆμον ἔχουσαι 490
καὶ Πάρον ἀμφιρύτην Ἄντρωνά τε πετρήντα,
πότνια ἀγλαόδωρ' ὠρηφόρε Διοῖ Ἄνασσα
αὕτη καὶ κούρη περικαλλῆς Περσεφόνεια
πρόφρονες ἀντ' ὥδῃς βίοτον θυμήρε' ὀπάξειν.
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς. 495

III. Εἰς Ἀπόλλωνα

Μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
ὃν τε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντα·
καὶ ῥά τ' ἀναΐσσουσιν ἐπὶ σχεδὸν ἐρχομένοιο
πάντες ἀφ' ἐδράων, ὅτε φαίδιμα τόξα τιταίνει.
Λητῶ δ' οἷα μῖμνε παρὰ Διὶ τερπικεραύνῃ, 5
ἥ ῥα βίον τ' ἐχάλασσε καὶ ἐκλήϊσε φαρέτρην,
καὶ οἱ ἀπ' ἰφθίμων ὥμων χεῖρεσσιν ἐλοῦσα
τόξον ἀνεκρέμασε πρὸς κίονα πατρὸς ἐοῖο
πασσάλου ἐκ χρυσέου· τὸν δ' εἰς θρόνον εἴσεν ἄγουσα.
τῷ δ' ἄρα νέκταρ ἔδωκε πατήρ δέπαϊ χρυσεῖῳ 10
δεικνύμενος φίλον υἱόν, ἔπειτα δὲ δαίμονες ἄλλοι
ἔνθα καθίζουσιν· χαίρει δέ τε πότνια Λητώ,
οὕνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.

488 μέγαν δόμον M corr. Ruhnken 490 ἀλλὰ θελευσίνος M corr. Ruhnken 494 ὕπαζε M corr. Voss

III. *Codices* : M p x y z (usque ad 185) S (usque ad 357). TITVLVS : τοῦ αὐτοῦ δμήρου ὕμνοι εἰς ἀπόλλωνα M : δμήρου ὕμνος εἰς ἀπόλλωνα DL¹ : δμήρου ὕμνοι εἰς ἀπόλλωνα EΠST ed. pr. (α^{os} add. ET) : ὕμνοι δμήρου· εἰς τὸν (om. Mon.) ἀπόλλωνα p (ὕμνος εἰς V) : εἰς ἀπόλλωνα J : ἐς ἀπόλλω H om. K 1 cit. Certamen Hom. et Hes. 316 σταθεῖς ἐπὶ τὸν κεράτινον βωμὸν λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα οὗ ἡ ἀρχὴ [v. 1], Tzetzes praef. in Lycophr. f. 3 Scheer 3 τ' Hermann : γ' codd. ἐπὶ x z DV¹ Peppmueller : ἐπισχεδὸν M p 5 παρὰ ed. pr. 9 ᾗσεν M 11 δὲ om. p H S

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

χαῖρε μάκαιρ' ὦ Λητοῖ, ἐπεὶ τέκες ἀγλαὰ τέκνα
'Απόλλωνά τ' ἄνακτα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν, 15
τὴν μὲν ἐν Ὀρτυγίῃ, τὸν δὲ κραναῇ ἐνὶ Δήλῳ,
κεκλιμένη πρὸς μακρὸν ὄρος καὶ Κύνθιον ὄχθον,
ἀγχοτάτῳ φοῖνικος ὑπ' Ἰνωποῖο ρεέθροις.

Πῶς τάρ σ' ὑμνήσω πάντως εὖμνον ἔοντα;
πάντῃ γάρ τοι, Φοῖβε, νομὸς βεβλήταται ὥδῃς, 20
ἡμὲν ἀν' ἥπειρον πορτιτρόφον ἡδ' ἀνὰ νήσους.
πᾶσαι δὲ σκοπιαί τοι ἄδον καὶ πρῶνες ἄκροι
ὑψηλῶν ὀρέων ποταμοί θ' ἄλλα δὲ προρέοντες,
ἅκται τ' εἰς ἄλλα κεκλιμέναι λιμένες τε θαλάσσης.
ἦ ὥς σε πρῶτον Λητῷ τέκε χάρμα βροτοῖσι, 25
κλινθεῖσα πρὸς Κύνθου ὄρος κραναῇ ἐνὶ νήσῳ
Δήλῳ ἐν ἀμφιρύτῃ; ἐκάτερθε δὲ κύμα κελαινὸν
ἐξήκει χέρσον δὲ λιγυπνοίοις ἀνέμοισιν·
ἔνθεν ἀπορνύμενος πᾶσι θνητοῖσιν ἀνάσσεις.
ὅσσους Κρήτῃ τ' ἐντὸς ἔχει καὶ δῆμος Ἀθηνῶν 30
νῆσός τ' Αἰγίνῃ ναυσικλειτῇ τ' Εὐβοίᾳ
Αἰγαί τ' Εἰρεσίαι τε καὶ ἀγχιάλῃ Πεπάρηθος
Θρηάκιός τ' Ἀθόως καὶ Πηλίου ἄκρα κάρηνα
Θρηάκῃ τε Σάμος Ἰδῆς τ' ὄρεα σκιάοντα
Σκύρος καὶ Φώκαια καὶ Αὐτοκάνης ὄρος αἰπὺν 35

14 μάκαιρα λητοῖ M 18 ἐπ' Reiz οἰνώποιο s: ἰνώποιο sim. cet.
(ποταμοῦ ss. T), -οῖο Schneidewin 19 γάρ codd. πάντοσσ' M:
πάντων ABC O Q 20 νόμος codd.: νόμοι Matthiae: νομοί
Barnes 21 παντοτρόφον p, πρὸς ss. T 23-73 om. M: λείπουσι
στίχοι νᾶ m 24 λίμναι p, cf. Herod. iv. 195 25 ἦ ὥς A ed. pr.:
ἡὼς cet. 26 κύνθου Holstein cl. 141: κύνθος codd.: κύνθος· καὶ θηλυκῶς
καὶ οὐδετέρως Steph. Byz. 28 ἐξείει x: ἐξεῖσι T mg. λιγυπνοίοις
p 30 τ' add. Hermann Ἀθηνέων Hermann 31 αἶγινα codd.
(αἰγίνα J Π O Q) em. Barnes, cf. Herod. iii. 59 ναυσικλείτῃ codd. corr.
Barnes εὐβοία κυδνῇ H J: Steph. Byz. Κύδνα· πόλις Μακεδονίας.
Θεαγένῃς ἐν Μακεδονικοῖς (F. H. G. iv. 509 fr. 5)· ἡ κατὰ παραφθοράν
Πύδνα λέγεται. legit pro Αἰγαί ut videtur quidam. Κύδνα et oppidum
Lycium, Ptol. Geogr. v. 3 (Πύδναι Stadiasm. 248) 32 Πειρεσίαι
Ruhnken ἀγχιάλος p: ἀγχιάλῃ Π 33 ἔθως codd. corr. Barnes
35 αὐτοκάνης x s AtDS: ΑΥΤΟΚΑΝΔΑ nummi sequitur in s AtD v. 4 f

*Ιμβρος τ' εὐκτιμένη καὶ Λῆμνος ἀμιχθαλόεσσα
 Λέσβος τ' ἡγαθέη Μάκαρος ἔδος Αἰολίωνος
 καὶ Χίος, ἥ νήσων λιπαρωτάτη εἰν ἀλλ' κεῖται,
 παιπαλόεις τε Μίμας καὶ Κωρύκου ἄκρα κάρηνα
 καὶ Κλάρος αἰγλήεσσα καὶ Αἰσαγέης ὄρος αἰπὺν 40
 καὶ Σάμος ὑδρηλὴ Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα
 Μίλητός τε Κόως τε, πόλις Μερόπων ἀνθρώπων,
 καὶ Κνίδος αἰπεινὴ καὶ Κάρπαθος ἡνεμόεσσα
 Νάξος τ' ἡδὲ Πάρος ῥήναιά τε πετρήεσσα,
 τόσσον ἔπ' ὠδίνουσα Ἐκηβόλον ἵκετο Λητώ, 45
 εἴ τις οἱ γαιέων νιεῖ θέλοι οἰκία θέσθαι.
 αἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη
 Φοῖβον δέξασθαι καὶ πιωτέρη περ ἐοῦσα
 πρὶν γ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ Δήλου ἐβήσετο πότνια Λητώ,
 καὶ μιν ἀνειρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 50
 Δῆλ' εἰ γάρ κ' ἐθέλοις ἔδος ἔμμεναι υἱὸς ἐμοῖο
 Φοῖβον Ἀπόλλωνος, θέσθαι τ' ἐνὶ πύονα νηόν·
 ἄλλος δ' οὐ τις σεῖό ποθ' ἄψεται, οὐδέ σε λήσει,
 οὐδ' εὖβων σέ γ' ἔσεσθαι ὅτομαι οὐτ' εὖμηλον,
 οὐδὲ τρύγην οἴσεις, οὐτ' ἄρ φυτὰ μυρία φύσεις. 55

38 νήσος ET 39 κορύκου x DK: κουρύκου J: κουρίκου H
 40 ἀσαγέης Mon. τόπος ἐστὶ τοῦ ὀψικίου ὃ νῦν καλούμενος μαλάγινα
 περὶ οὗ φησὶ καὶ ὁ λυκόφρων (1464, 5) κλάρου μιμάλων ἥτις φίκιον τέρας
 Π marg. dici quidem oppidum Malaginam seu Melam in themate
 Obsequii monuit J. G. C. Anderson: quid vero ita sibi scholiasta
 voluerit nescimus. cf. et Αἰσαγέη, Αἰγαγέη Nic. Ther. 218, Αἰγανέη
 Anth. Pal. vii. 390, Ἀγχαλέη Hipponact. 99 42 πόλεις ρ 44 ῥή-
 ναιά S: ῥηναία cet. cum Steph. Byz.: ῥήνεια Lobeck πετρήδεσ(σ)α
 L¹ Π v. om. Mon. 45 ἐπωδίνουσα codd. corr. Barnes 46 οἱ
 H L⁵ T corr.: σοι cet. praeter ρ: εἴ τις γαιάων ρ (σοι add. A m. rec.)
 θέλοι L⁵ Mon. S: θέλει cet. 48 προτέρη Q 49 ἐβήσατο DK L¹
 (σσ): βήσατο H J 51 κ' ἐθέλοις HS: κεθέλοις J: κεθέλης L¹ (κέλης)
 Π: -εις cet. ἐμοῖο AH L¹ Π R¹ S: ἐμεῖο cet. cf. 314 52 ἐπὶ J:
 ἐνὶ cet. corr. Hermann 53 ἄλλως J L⁵ S Bothe λήσει Agar C. R.
 x. 388: λήσει (ss. σ) S: λίσσει cet. cf. λ 102 ν 85, Theogn. 20, Anth.
 Pal. vii. 513. 3, Herod. iii. 2, Batr. 93 54 οὐδ' Γ O Π Q S εὖβων ρ:
 εὖβωλο S γ' add. Hermann, cf. 88 (σ' ἐσέσεσθαι L¹) 55 οἴσεις
 H J (οἴστεῖς L¹ Π: οἴσεις cet.): πολλὴν γ

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

αἱ δέ κ' Ἀπόλλωνος ἐκαέργου νηὸν ἔχρησθα,
 ἄνθρωποι τοὶ πάντες ἀγινήσουσ' ἐκατόμβας
 ἐνθάδ' ἀγειρόμενοι, κνίσῃ δέ τοι ἄσπετος αἰεὶ
 δημοῦ ἀναΐξει, βοσκήσεις θ' οἷ κέ σ' ἔχωσι
 χεῖρὸς ἀπ' ἀλλοτρίης, ἐπεὶ οὐ τοι πῖαρ ὑπ' οὔδας. 60

ᾧ φάτο· χαῖρε δὲ Δῆλος, ἀμειβομένη δὲ προσηύδα·
 Λητοῖ κυδίστη θύγατερ μεγάλου Κοίοιο,
 ἀσπασίη κεν ἐγὼ γε γονὴν ἐκάτοιο ἄνακτος
 δεξαίμην· αἰνῶς γὰρ ἐτήτυμόν εἰμι δυσηχῆς
 ἀνδράσιν, ὧδε δέ κεν περιτιμήεσσα γενοίμην. 65

ἀλλὰ τόδε τρομέω Λητοῖ ἔπος, οὐδέ σε κεύσω·
 λήν γάρ τινά φασιν ἀτάσθαλον Ἀπόλλωνα
 ἔσσεσθαι, μέγα δὲ πρυτανευσέμεν ἀθανάτοισι
 καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν.
 τῷ ῥ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν 70

μὴ ὅπότη' ἂν τὸ πρῶτον ἴδῃ φάος ἡελίοιο
 νῆσον ἀτιμήσας, ἐπεὶ ἦ κραναήπεδός εἰμι,
 ποσὶ καταστρέψας ὥσῃ ἁλὸς ἐν πελάγεσσιν.
 ἔνθ' ἐμὲ μὲν μέγα κῆμα κατὰ κρατὸς ἅλις αἰεὶ
 κλύσσει, ὃ δ' ἄλλην γαῖαν ἀφίζεται ἢ κεν ἄδῃ οἱ 75

τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα·
 πουλύποδες δ' ἐν ἐμοὶ θαλάμας φῶκαί τε μέλαιναι

57 ita J : ἀγινήσουσιν vulg. : ἀγινήσουσα V² : ἀγίνουσιν S ed. pr.
 59 δημοῦ Cobet, reliqua Stoll : δηρὸν (ss. μ) ἀναξ εἰ βόσκοις περί
 (ss. θ) τας s ἔχωσιν ET (om. μ hic) : δηρον (ss. μ) ἀναξ εἰ
 βόσκοις σ' ἔχωσιν L¹ : δηρὸν ἀναξ εἰ βόσκοις θεοὶ κε σ' ἔχωσιν DK
 (-eis) Π : γρ. εἰ βόσκοισθε οἷ κε σ' ἔχωσιν margo E : δηρὸν ἀνακτ' εἰ
 βόσκεις· δὴ βὰ θεοὶ κε σ' ἔχωσι J : δηρὸν ἀνακτ' εἰ βόσκοις θεοὶ κε σ'
 ἔχωσι S, ἀνακτ' et L⁵ : δηρὸν ἀναξ εἰ βόσκοις (ss. εἰ) θύτας οἷκε
 σ' ἔχωσι ἀνακτ' Γ m. 2 : θύτας θ' οἷ κέ σ' ἔχωσι, et δήμον· δηρὸν ἀνακτ'
 εἰ βόσκοις V² : δηρὸν . . . βόσκοις ρ 60 πῖαρ] πείαρ O J K T : πείαρ
 L¹ Π : πείας E 62 μεγάλοιο κρόνοιο codd. corr. Barnes 63 κεν]
 μὲν ed. pr. S 65 γ' ἐροίμην x D K 71 ἴδῃς x D K : ὅτι (om.
 L¹ Π) τὸν ἥλιον φασὶν (φησὶ O) προυάρχειν τοῦ ἀπόλλωνος L¹ O Π
 marg. 72 ita ρ : ἀτιμήσω x D K uv. : ἀτιμήσῃ J S D ss. K T corr.
 (ex -ω uv.) 73 ὥσει x At D J S tuetur Marx Rh. Mus. 1907. 620
 74 ἄλλυδις J : ἄλλυδις ἄλλο Stephanus 75 ἀδῇ οἷ sim. x : ἀδοίῃ ρ :
 αἰδῇς MN 76 ἄλγεα Π

ΤΜΝΟΙ

οἰκία ποιήσονται ἀκηδέα χήτεϊ λαῶν·
 ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεὰ μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 ἐνθάδε μιν πρῶτον τεύξειν περικαλλέα νηὸν 80
 ἔμμεναι ἀνθρώπων χρηστήριον, αὐτὰρ ἔπειτα

πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἡ πολυνύκτος ἔσται.
 ὦς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμοσσεύ·
 ἴστω νῦν τάδε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν
 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος 85
 ὄρκος δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσιν·
 ἡ μὲν Φοῖβου τῆδε θυώδης ἔσσεται αἰεὶ
 βωμὸς καὶ τέμενος, τίσει δέ σέ γ' ἔξοχα πάντων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὄρκον,
 Δῆλος μὲν μάλα χαῖρε γόνυφ' ἐκάτοιο ἄνακτος, 90
 Λητὼ δ' ἐννήμαρ τε καὶ ἐννέα νύκτας ἀέλπτοις
 ὠδίνεσσι πέπαρτο. θεαὶ δ' ἔσαν ἐνδοθι πᾶσαι
 ὄσσαι ἄρισται ἔσαν, Διώνη τε Ῥεῖη τε
 Ἰχναίη τε Θέμις καὶ ἀγαστονος Ἀμφιτρίτη,
 ἄλλαι τ' ἀθάναται, νόσφιν λευκωλένου Ἥρης· 95
 ἦστο γὰρ ἐν μεγάροισι Διὸς νεφεληγερέταο.
 μούνη δ' οὐκ ἐπέπυστο μογοστόκος Εἰλείθυια·
 ἦστο γὰρ ἄκρω Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσείοισι νέφεσσι
 Ἥρης φραδμοσύνης λευκωλένου, ἥ μιν ἔρυκε
 ζηλοσύνη ὅ τ' ἄρ' υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε 100
 Λητὼ τέξεσθαι καλλιπλόκαμος τότε ἔμελλεν.

Αἱ δ' Ἴριω προὔπεμψαν ἐκτιμένης ἀπὸ νήσου
 ἀξέμεν Εἰλείθυιαν, ὑποσχόμεναι μέγαν ὄρμον
 χρυσείοισι λίνοισιν ἐερμένον ἐννεάπηχυν·

78 ἄχη τεῖλάων ΕΤ: ἑκαστὰ τε φύλα νεποῦδων ρ 81 lac. stat.
 Hermann: ex gr. τευξάσθω νηούς τε καὶ ἄλσεα δεινδρήεντα 82 ἔσται
 Μ, γρ. J: ἐστὶν cet. 83 ὁμοσεν x: ὁμοσεν D K, γρ. J 86 τε
 om. ΕΤ D J πέλεται J 87 μῆ L¹ Π: ἡ μῆ Π marg. αἰέν codd.
 corr. Barnes 88 σ' ἔξοχα x: σε ἔξοχα JS (γ' add. m. pr.) 93 ἔσαν]
 ἔασι Wolf: ἔσαν δὲ Tucker βέη codd. corr. ed. pr. 96 v. om.
 Μ ΕΤ μεγάροις codd. corr. ed. pr. 99 φραδμοσύνης Μ: -η cet. corr.
 Baumeister 104 ἐργγμένον codd. corr. Barnes, cf. A 486 E 89 σ 296

νόσφιν δ' ἤνωγον καλέειν λευκωλένου Ἥρης 105
 μή μιν ἔπειτ' ἐπέεσσιν ἀποστρέψειεν ἰοῦσαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε ποδὴν νημος ὠκέα Ἴρις
 βῆ ῥα θέειν, ταχέως δὲ διήνυσσε πᾶν τὸ μεσηγύ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔκανε θεῶν ἔδος αἰπὺν Ὀλυμπον
 αὐτίκ' ἄρ' Εἰλείθυιαν ἀπὸ μεγάροιο θύραζε 110
 ἐκπροκαλεσσομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα
 πάντα μάλ' ὥς ἐπέτελλον Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
 τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἔπειθεν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι,
 βᾶν δὲ ποσὶ τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.
 εὔτ' ἐπὶ Δήλου ἔβαινε μογοστόκος Εἰλείθυια, 115
 τὴν τότε δὴ τόκος εἶλε, μενοίνησεν δὲ τεκέσθαι.
 ἀμφὶ δὲ φοίνικι βάλε πῆχες, γούνα δ' ἔρισε
 λειμῶνι μαλακῷ, μεῖδησε δὲ γαῖ' ὑπένερθεν·
 ἐκ δ' ἔθορε πρὸ φόως δέ, θεὰ δ' ὀλόλυξαν ἅπασαι.
 ἔνθα σὲ ἦϊε Φοῖβε θεὰ λόον ὕδατι καλῷ 120
 ἄγνωσ καὶ καθαρῶς, σπάρξαν δ' ἐν φάρεϊ λευκῷ
 λεπτῷ νηγατέῳ· περὶ δὲ χρύσειον στρόφον ἦκαν.
 οὐδ' ἄρ' Ἀπόλλωνα χρυσάορα θήσατο μήτηρ,
 ἀλλὰ Θέμις νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
 ἀθανάτησιν χερσὶν ἐπήρξατο· χαῖρε δὲ Αἰγῶν 125
 οὐνεκα τοξοφόρον καὶ καρτερὸν υἱὸν ἔτικτεν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ Φοῖβε κατέβρωσ ἀμβροτον εἶδαρ,
 οὐ σέ γ' ἔπειτ' ἴσχον χρύσειοι στρόφοι ἀσπαίροντα,
 οὐδ' ἔτι δεσμά σ' ἔρυκε, λύνοντο δὲ πείρατα πάντα.
 αὐτίκα δ' ἀθανάτησιν μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων· 130

110 ἀπὸ M: ἀπὲκ (ἀπ' ἐκ) cet. 112 ἔχοντες E T 114 Ar. Aves 575
 Ἴριν δέ γ' Ὀμηρος ἔφασκε ἰκέλην εἶναι τρήρωνι πελείῃ. schol. ad loc. ὅτι
 ψεύδεται παίζων· οὐ γὰρ ἐπὶ Ἰριδος ἀλλ' ἐπὶ Ἀθηνᾶς καὶ Ἥρας (E 778)

αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.
 οἱ δὲ ἐν ἐτέροις ποιήμασιν ὁμήρου φασὶ τούτου φέρεσθαι. εἰσὶ γὰρ αὐτοῦ
 καὶ ὕμνοι. ἴθμαθ' M: ἴσμαθ' x, cf. Marx l. c.: ἴσθμαθ' p S commendat
 Jacobsohn *Hermes* 1910. 201: ἴδμαθ' z D, Π ss. caedem varietates
 E 778 115 μονοστόκος L¹ Π: μογοστόλος E 116 μενήνυσε

M 119 ἐν L¹ Π 120 λοῦον codd. corr. Steph. 122 στρόφον
 codd. corr. Stephanus, item 128 125 ἀθανάτοισι K V¹ ἐπώρξατο
 M 128 ἔσχον S ἀσπαίροντες E T 129 δεσμά σ' p: δεσμά τ'
 seu δέσμα τ' cet. 130 ἀθανάτοισι D J E ed. pr.

εἷη μοι κίθαρίς τε φίλη καὶ καμπύλα τόξα,
χρήσω δ' ἀνθρώποισι Διὸς νημερτέα βουλὴν.

- ἌΩς εἰπὼν ἐβίβασκεν ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἑκατηβόλος· αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
θάμβεον ἀθάναται, χρυσῷ δ' ἄρα Δῆλος ἅπασα 135
βεβρίθει καθορῶσα Διὸς Λητοῦς τε γενέθλην,
γηθοσύνη ὅτι μιν θεὸς εἴλετο οἰκία θέσθαι
νήσων ἡπείρου τε, φίλησε δὲ κηρόθι μᾶλλον.
• ἦνθησ' ὥς ὅτε τε ρίον οὖρεος ἄνθεσιν ὕλης.

Αὐτὸς δ' ἀργυρότοξε ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἀπολλων, 140
ἄλλοτε μὲν τ' ἐπὶ Κύνθου ἐβήσαιο παιπαλόεντος,
ἄλλοτε δ' ἂν νήσους τε καὶ ἀνέρας ἡλάσκαζες.
πολλοὶ τοι νηοὶ τε καὶ ἄλσεα δεινδρήεντα,
πᾶσαι δὲ σκοπιαί τε φίλαι καὶ πρόωνες ἄκροι
ὑψηλῶν ὀρέων, ποταμοὶ θ' ἄλλα δὲ προρέοντες· 145
ἀλλὰ σὺν Δήλῳ Φοῖβε μάλιστ' ἐπιτέρπεται ἦτορ,
ἔνθα τοι ἐλκεχίτωνες Ἰάονες ἡγερέθονται
αὐτοῖς σὺν παίδεσσι καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν.
οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῷ καὶ αἰοιδῇ
μνησάμενοι τέρπουσιν ὅταν στήσωνται ἀγῶνα. 150
φαίῃ κ' ἀθανάτους καὶ ἀγήρως ἔμμεναι αἰεὶ
ὅς τότ' ἐπαντιάσει' ὅτ' Ἰάονες ἀθρόοι εἶεν

132 δ'] τ' x M P S 133 ἐπὶ Matthiae, sed cf. E 13 τ 389 χ 72, I. G. Ins. Aeg. iii. 449 136-138 om. codd. praeter γ: (scilicet exstant in marg. E L¹ T praefixis in E T) et ἐν ἐτέρῳ κείνται καὶ οὗτοι οἱ στίχοι, in textu Π signis) ante vv. 136, 137 isdemque verbis καὶ οὗτοι οἱ στίχοι κείνται praefixis: in marg. O m. 2, in textu S ed. pr.:) 136-138 et 139 alius esse recensionis signis indicavimus 137 οἶλατο Π marg. (voluitne Ἰλατο?) 139 ὥς ὅτε γ' ἀνθέει οὖρεος ἄνθεσιν ὕλη J similia D'Orville J. Ph. xxv. 251 142 ἂν D'Orville: αὐ codd., cf. B 198 144 ἄκραι J 145 ὑψηλῶν τ' ὀρέων ποταμοὶ ἄλ. M 146-150 Thuc. iii. 104 δηλοὶ δὲ μάλιστα Ὅμηρος ὅτι τοιαῦτα ἦν ἐν τοῖς ἔπεσι τοῖσδε, ἃ ἔστιν ἐκ προοιμίου Ἀπόλλωνος 146 ἀλλ' ὅτε Thuc. ἐπετέρπεο M μάλιστά γε θυμὸν ἐτέρφθης Thuc. 147 ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ὡς ἱλιάδος [685] ἰάονες ἐλκεσιχίτωνες L¹ Π: cf. Asii Samii fr. 13 Kink. 148 σὺν σφοῖσιν τεκέεσσι γυναῖξί τε σὴν ἐς ἀγυῖαν Thuc. 149 ἐνθα σε Thuc. ὀρχηστῷ Thuc. 150 καθέσωσιν Thuc. 151 ἀθάνατος M, Bernardus Martin αἰεὶ] ἀνὴρ x (ἀνὴρ αἰεὶ L¹) At D K: ἄνδρας J K m 2 152 οἱ τότ' ἐπ' ἀντιᾶσι τ' ἰάονες M: οἱ τότ' ἐπάντια σείο τ' ἰάονες x z At D S: οἱ δὴ τότ' ἐπαντία σείο ῥ corr. Martin, cf. Herod. i. 124

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

πάντων γάρ κεν ἴδοιτο χάριν, τέρψαιτο δὲ θυμὸν
 ἄνδρας τ' εἰσορόων καλλιζώνους τε γυναῖκας
 νῆας τ' ὠκείας ἥδ' αὐτῶν κτήματα πολλά. 155
 πρὸς δὲ τόδε μέγα θαῦμα, οὖν κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται,
 κοῦραι Δηλιάδες Ἑκατηβελέταο θεράπναι·
 αἶ τ' ἐπεὶ ἄρ πρῶτον μὲν Ἀπόλλων' ὑμνήσωσιν,
 αὖτις δ' αὖ Αἰτώ τε καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
 μνησάμεναι ἀνδρῶν τε παλαιῶν ἠδὲ γυναικῶν 160
 ὕμνον αἰδουσιν, θέλγουσι δὲ φῦλ' ἀνθρώπων.
 πάντων δ' ἀνθρώπων φωνὰς καὶ κρεμβαλιαστὺν
 μιμείσθ' ἴσασιν· φαίη δέ κεν αὐτὸς ἕκαστος
 φθέγγεσθ'· οὔτω σφιν καλὴ συνάρηρεν αἰοιδή.
 ἀλλ' ἄγεθ' ἰλήκοι μὲν Ἀπόλλων' Ἀρτέμιδι ξύν, 165
 χαίρετε δ' ὑμεῖς πᾶσαι· ἐμεῖο δὲ καὶ μετόπισθε
 μνήσασθ', ὅπποτε κέν τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ἐνθάδ' ἀνείρηται ξεῖνος ταλαπείριος ἐλθών·
 ᾧ κοῦραι, τίς δ' ὕμνιν ἀνὴρ ἥδιστος αἰοιδῶν
 ἐνθάδε πωλεῖται, καὶ τέφ' τέρπεσθε μάλιστα; 170
 ὑμεῖς δ' εὖ μάλα πᾶσαι ὑποκρίνασθ' ἀμφ' ἡμέων·
 τυφλὸς ἀνὴρ, οἰκεῖ δὲ Χίῳ ἐνι παιπαλοέσση,

156 τόδ' αὖ J θου B E: θ' οὐδ M: θ οὐδ sim. cet. cf. Herm. 400 157 δη-
 λιᾶδες δ' codd. praeter M 158 ἀρ] ἐν z 159 αὐθις ρ 162 βαμ-
 βαλιαστὺν E T: κρεμβαλιαστὺν (ss. βαμ) L¹ Π: κρεμβαλιαστὺν D L³
 Q S ed. pr.: -στῆν M J K Mon. -σὺν ρ (plerique) 163 μιμείσθαι
 codd. corr. Barnes 164 αἰοιδῇ L¹ 165 Thuc. l. c. ὅτι δὲ καὶ μουσικῆς
 ἀγῶν ἦν καὶ ἀγωνιούμενοι ἐφοίτων ἐν τοῖσδε αὐδ' ἀηλοῖ, ἃ ἐστὶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ
 προοιμίου· τὸν γὰρ Δηλιακὸν χορὸν τῶν γυναικῶν ὑμνήσας ἐτελεύτα τοῦ
 ἐπαίνου ἐς τὰδε τὰ ἔπη, ἐν οἷς καὶ ἑαυτοῦ ἐπεμνήσθη [165-172]. Aris-
 tides xxviii. 35 διαλεγόμενος γὰρ ταῖς Δηλιάσι καὶ καταλύων τὸ προοί-
 μιον εἰ τις ἔροιθ' ὑμᾶς φησὶν [169-172] cf. xxviii. 19 ἀλλὰ γε λητῶ
 μὲν καὶ ἀπόλλων M: ἀλλ' ἄγε δὴ λητῶ μὲν ἀπόλλων cet. praeter S: ἀλλ'
 ἄγεθ' ἰλήκοι μὲν ἀπόλλων L⁵ S Thucydides codd. vetustiores: reposuit
 Normann 166 ἐμεῖο D K L² N R² V¹: ἐμοῖο cet. 168 ταλαπείριος
 ἄλλος ἐπελθὼν Thuc. 171 ὑποκρίνασθε codd. (-θαι S: ὑποκρίνεσθ' M:
 ἀπ- Aristid.) ἀφ' ἡμέων M D L¹ Π At D z: ἀφ' ἡμῶν Aristides: ἀφ'
 ὑμέων E T S: ἀφ' ὑμῶν ρ: ἀφήμως Thuc. codices antiquiores εὐφήμως
 recentiores: correxit F. Marx Rh. Mus. 1907. 620. poeta ap. Suidam
 in v. Κοκκύαι. ἀ(μ)φ' ὑμέων κοκύησι καθημένην ἀρχαίησι 172 σῇ ἐν-
 τεῦθεν ἐστὶν εἰδέναι τὸν ὁμηρον χίον εἶναι T marg.: σῇ ὡς ἐντεῦθεν φαίνει
 (ἐμφ. L¹) ὁμηρος ἑαυτὸν χίον εἶναι L¹ Π marg.

ΥΜΝΟΙ

τοῦ πᾶσαι μετόπισθεν ἀριστεύουσιν αἰοδαί.
 ἡμεῖς δ' ὑμέτερον κλέος οἴσομεν ὅσσον ἐπ' αἶαν
 ἀνθρώπων στρεφόμεσθα πόλεις εὖ ναιεταώσας· 175
 οἱ δ' ἐπὶ δὴ πείσονται, ἐπεὶ καὶ ἐτήτυμόν ἐστιν.
 αὐτὰρ ἐγὼν οὐ λήξω ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα
 ὑμνέων ἀργυρότοξον ὃν ἡὔκομος τέκε Λητώ.
 ᾧ ἄνα, καὶ Λυκίην καὶ Μηριόνην ἐρατεινὴν
 καὶ Μίλητον ἔχεις ἔναλον πόλιν ἡμερόεσσαν, 180
 αὐτὸς δ' αὖ Δήλοιο περικλύστου μέγ' ἀνάσσεις.
 εἴσι δὲ φορμίζων Αἴητοὺς ἐρικυδέος υἱὸς
 φόρμιγγι γλαφυρῇ πρὸς Πυθὼ πετρήεσσαν,
 ἄμβροτα εἴματ' ἔχων τεθυμμένα· τοιοῦτο δὲ φόρμιγγ' 185
 χρυσεύου ὑπὸ πλήκτρον καναχὴν ἔχει ἡμερόεσσαν.
 ἔνθεν δὲ πρὸς Ὀλυμπον ἀπὸ χθονὸς ὥς τε νόημα
 εἴσι Διὸς πρὸς δῶμα θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων·
 αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μέλει κίθαρις καὶ αἰοιδή.
 Μοῦσαι μὲν θ' ἅμα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὅπῃ καλῇ
 ὑμνεῦσιν ῥά θεῶν δῶρ' ἄμβροτα ἦδ' ἀνθρώπων 190
 τλημοσύνας, ὅσ' ἔχοντες ὑπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 ζώουσ' ἀφραδέες καὶ ἀμήχανοι, οὐδὲ δύνανται
 εὐρέμεναι θανάτοιο τ' ἄκος καὶ γήραος ἄλκαρ·
 αὐτὰρ εὐπλόκαμοι Χάριτες καὶ εὐφρονες ὦραι
 Ἀρμονίη θ' Ἥβη τε Διὸς θυγάτηρ τ' Ἀφροδίτη 195
 ὀρχεῦντ' ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχουσαι·
 τῇσι μὲν οὗτ' αἰσχυρὴ μεταμέλεται οὗτ' ἐλάχεια,
 ἀλλὰ μάλα μεγάλη τε ἰδεῖν καὶ εἶδος ἀγῆτη
 Ἄρτεμις ἰοχέαιρα ὁμότροφος Ἀπόλλωνι.
 ἐν δ' αὖ τῇσιν Ἄρης καὶ ἐΰσκοπος Ἀργεϊφόντης 200

174 ἡμέτερον x At D 176 ἐπειδὴ M E T S: ἐπιδὴν p 178 ὑμῶν p
 181 δ' αὖ] γὰρ M περικλύστου] ita M: περικλυστης cet.: περικλυστης
 (ss. οιο) Γ (sc. om. μέγ') 184 ἔχον p L¹ Π τεθυμμένα codd.: θυμώδεα
 (ss. τε) Γ: εὐωδέα Pierson: corr. Barnes pro hoc versu ἔνθεν δὲ πρὸς
 Ὀλυμπον (186) s quae hic desinit 189 om. p 192 ἀμφιδέες libri
 praeter M Γ marg., cf. Nonn. v. 349 197 οὔτε λάχεια omnes praeter
 p (-εἶα M E T) 198 ἀγῆτη] ἀγανὴ M 200 ἐνθ' codd. praeter M
 αὐτήσιν M

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

παίζουσ· αὐτὰρ ὁ Φοῖβος Ἀπόλλων ἐγκιθαρίζει
καλὰ καὶ ὕψι βιβάς, αἶγλη δέ μιν ἀμφιφαίνει
μαρμαρυγαί τε ποδῶν καὶ ἐϋκλώστοιο χιτῶνος.
οἱ δ' ἐπιτέρπονται θυμὸν μέγαν εἰσορόωντες
Λητώ τε χρυσοπλόκαμος καὶ μητίετα Ζεὺς 205
νῖα φίλον παίζοντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
πῶς τ' ἄρ σ' ὕμνήσω πάντως εὖνυμον ἔοντα;
ἤέ σ' ἐνὶ μνηστῆσιν αἰίδω καὶ φιλότῃ
ὅπως μνωόμενος ἔκies Ἀζαντίδα κούρην
Ἰσχυ' ἅμ' ἀντιθέω Ἐλατιονίδῃ εὐίπῳ;
ἧ ἅμα Φόρβαντι Τριοπέφ γένος, ἧ ἅμ' Ἐρευθεῖ;
ἧ ἅμα Λευκίπῳ καὶ Λευκίπῳιο δάμαρτι
πεζός, ὁ δ' ἵπποισιν; οὐ μὴν Τρίοπός γ' ἐνέλειπεν.
ἧ ὡς τὸ πρῶτον χρηστήριον ἀνθρώποισι
ζητεύων κατὰ γαῖαν ἔβης ἑκατηβόλ' Ἀπολλων;
210
Πιερίην μὲν πρῶτον ἀπ' Οὐλύμῳιο κατῆλθες·
Λέκτον τ' ἡμαθόεντα παρέστιχες ἠδ' Αἰνιῆνας
καὶ διὰ Περραιβοὺς· τάχα δ' εἰς Ἰαωλκὸν ἵκανες,
Κηναίου τ' ἐπέβης ναυσικλείτης Εὐβοίης·
στῆς δ' ἐπὶ Ληλάντῳ πεδίῳ, τό τοι οὐχ ἄδε θυμῷ 220
τεύξασθαι νηὸν τε καὶ ἄλσεα δενδρήεντα.

202 ἀμφιφαίνειν L³ N Q R² V, ¹ η ss. x L², γρ. marg. Γ R¹: -ειῶ O: -ειη
L¹: -ει (ss. η) Π T, (ss. ηι) E 203 μαρμαρυγὰς O ut Bothe 204 μέγα M
207 πάντος M 208 μνηστῆρσιν E 209 ὀππότεν ἰέμενος M: ὀππότε
ἀνωόμενος S: ὀππος ἀνωόμενος cet. corr. Martin: ὀππόσα μαιόμενος κίες
eis Ludwich ἀτλαντίδα M: Ἀζαντίδα Martin 210 ἐλατιονίδῃ E B
ed. pr.: ἐλατιονιδῃ cet. (ἐλατιονιδῃ M) 211 v. om. ρ At τριοπέφ
correximus: τριοῶ (τριοῶ M) γένος x M: τριοῶ om. γένος marg. L¹ Π
ἅμ' ἐρεχθεῖ M D'Orville: ἀμαρύνθω marg. L¹ Π: Ἐρύμανθος Ptol. Heph.
146 b 41 213 ἐνέλειπεν A Q S: ἐνέλειπεν vulg.: ἐλέλιπεν M
214 ὡς] καὶ E L¹ T 215 ἀπόλλωνος ρ (= ἀπόλλων ss. ο)
216 πιερίην S: πετρίην M, cf. Herod. viii. 44: περίης x D ed. pr.:
πιερίη ρ 217 Λέκτον] Λύγκον Hermann: Λάκμον Baumeister ἡμα-
θόεντα] Ἡμαθίην τε Matthiae Αἰνιῆνας] ἠδ' ἀγνιῆνας M: ἡ μαγνιῆνας γ,
γρ. V²: μαγνηίδας (ss. ν) Γ: ἡ μαγνηίδας x ρ: μαγνηίας At: Ἐνιῆνας
Matthiae. mirus gentium ordo 218 ἰωλκὸν codd. (ἰολκὸν M) corr.
Barnes 219 κυναίου A B: κῦναί Γ 220 τῶτ' M οὐχάδε codd.
(ἄδε Π), corr. ed. pr. 221 τεύξεσθαι L¹ Π

ἔνθην δ' Εὐριποι διαβὰς ἑκατηβόλ' Ἀπολλων
 βῆς ἀν' ὄρος ζάθεον χλωρόν· τάχα δ' ἴξες ἀπ' αὐτοῦ
 εἰς Μυκαλησσὸν ἰὼν καὶ Τευμησσὸν λεχεποῖν.
 Θήβης δ' εἰσαφίκαρες ἔδος καταειμένον ὕλην 225
 οὐ γὰρ πώ τις εἶαιε βροτῶν ἱερῇ ἐνὶ Θήβῃ,
 οὐδ' ἄρα πω τότε γ' ἦσαν ἀταρπιτοὶ οὐδὲ κέλευθον
 Θήβης ἅμ πεδίοις πυρρηφόροι, ἀλλ' ἔχειν ὕλην.
 ἔνθην δὲ προτέρω ἔκies ἑκατηβόλ' Ἀπολλων,
 Ὀρχηστὸν δ' ἴξες Ποσιδῆϊον ἀγλαὸν ἄλσος· 230
 ἔνθα νεοδμῆς πῶλος ἀναπνέει ἀχθόμενός περ
 ἔλκων ἄρματα καλά, χαμαὶ δ' ἐλατῆρ ἀγαθός περ
 ἐκ δίφροιο θορῶν ὁδὸν ἔρχεται· οἱ δὲ τέως μὲν
 κεῖν' ὄχρα κροτέουσιν ἀνακτορήν· ἀφίεντες.
 εἰ δέ κειν' ἄρματ' ἀγῆσιν ἐν ἄλσει δειδρῆναιτι, 235
 ἵππους μὲν κομέουσι, τὰ δὲ κλίνας τε εἴδου·
 ὧς γὰρ τὰ πρῶτισθ' ὅσῃ γένεθ'· οἱ δὲ ἄνακτι
 εὐχοῖνται, δίφρον δὲ θεοῦ τότε μοῦρα φυλάσσει.
 ἔνθην δὲ προτέρω ἔκies ἑκατηβόλ' Ἀπολλων·
 ἱκηφιστὸν δ' ἄρ' ἔπειτα κυχῆσας καλλιπρέθρον, 240
 ὅς τε Λιλαίῃθην προχέει καλλίρροον ὕδωρ·
 τὸν διαβὰς Ἐκάεργε καὶ Ὠκαλέην· πολὺπυργον
 ἔνθην ἄρ' εἰς Ἀλῖαρτον ἀφίκεο ποιήειντα.
 βῆς δ' ἐπὶ Τελφούσης· τόθι τοι ἄδε χῶρος ἀπήμων
 τεύξασθαι ἰγὴν τε καὶ ἄλσεα δειδρῆναιτι. 245

223 ἴξες α·ρ: ἴξας D S ed. pr.: εἴξας M ἀπ' M ed. pr. ἐπ' cct.
 224 μυκάλισσον M τέμμισον M: τελμησσὸν ρ: Τευμησσός, ὄρος
 Βοιωτίας. Ὅμηρος ἐν τῷ εἰς Ἀπόλλωνα ὕμνῳ citato h. v. Steph. Byz.
 227 πω τότε ρ D: πάποτε cct. 228 ἀμπεδῖον codd. corr. Ilgen
 ὕλην codd. corr. Barnes 230 ὄρχηστον hic codd. τὰ εἰς ὅτος τῷ ἢ
 παραληγόμενα κῆρια δέχεται, Ὀρχηστὸς ἄλσος [B 506] Herodian. i. 223.
 29 Lentz; cf. Herm. 88, 186. 190 231 ἀναπνέει codd. praeter M N S
 232 om. (ex homocoteli) M B O 233 οὐδὲ L¹ Π 234 κείν' vulg.:
 κείνον M (sc. κείν'): κείν' S κρατέουσιν M ἀφίεν (ss. τ) M 235 ἀγῆ-
 σιν codd. corr. Ilgen, Cobet 241 προχέει] προίει Hesiod. fr.
 37 243 ἀλῖαρτον Γ m. 2 Ἰεγ. ἀλῖαρ' Casaubon: ἁμαρτον, ἁμαρτον cct.
 244 δελφούσης (ss. τ) Γ: δελφούσης cct. οἱ codd. praeter M E

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

στῆς δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ξειπες·

Τελφοῦς' ἐνθάδε δὴ φρονέω περικαλλέα νηὸν
 ἀνθρώπων τεύξαι χρηστήριον, αἷ τέ μοι αἰεὶ
 ἐνθάδ' ἀγωνήσουσι τεληέσσας ἐκατόμβας,
 ἤμιν ὅσοι Πελοπόννησον πείραυν ἔχουσιν 250
 ἢδ' ὅσοι Εὐρώπην τε καὶ ἀμφιμέτους κᾶτα νήσους,
 χρησόμενοι· τοῖσιν δέ τ' ἐγὼ νημερτέα βουλήν
 πᾶσι θεμιστεύοιμι χρέων ἐνὶ πίνυι νηῶ.

Ἄλς εἰπὼν διέθηκε θεμέλια Φοῖβος Ἀπόλλων
 εὐρέα καὶ μάλ' μακρὰ διηνεκές· ἥ δὲ Ἰοῦσα 255
 Τελφοῦσα κραδίην ἐχολώσατο εἰπέ τε μῦθον·

Φοῖβε ἄναξ ἐκάεργε ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω,
 ἐνθάδ' ἐπεὶ φρονέεις τεύξαι περικαλλέα νηὸν
 ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον, οἱ δέ τοι αἰεὶ
 ἐνθάδ' ἀγωνήσουσι τεληέσσας ἐκατόμβας· 260

ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 πημανέει σ' αἰεὶ κτύπος ἵππων ὠκείων
 ἀρδόμενοι τ' οὐρῆες ἐμῶν ἱερῶν ἀπὸ πηγέων
 ἐνθα τις ἀνθρώπων βουλήσεται εἰσορᾶσθαι
 ἄρματά τ' εὐποίητα καὶ ὠκυπόδων κτύπον ἵππων 265

ἥ νηὸν τε μέγαν καὶ κτήματα πόλλ' ἐνεόντα.
 ἀλλ' εἰ δὴ τι πίθοιο, σὺ δὲ κρείστων καὶ ἀρείων
 ἐσσι ἄναξ ἐμέθεν, σεῦ δὲ σθένος ἐστὶ μέγιστον·
 ἐν Κρίσῃ ποίησαι ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο.

ἐνθ' οὐθ' ἄρματα καλὰ δοθήσεται, οὔτε τοι ἵππων 270
 ὠκυπόδων κτύπος ἔσται ἐϋδμήτων περὶ βωμόν.
 ἀλλὰ τοι ὧς προσάγοιεν Ἴηπαῖονι ὤδωρα.

247 δελφοῦς' (256 δελφοῦσα) praeter M codd. 249 ἐνθάδ' πολλοὶ
 M 251 ἀμφιμέτους codd. praeter M 252 τ'] κ' Ilgen, cf. 292
 253 θεμιστεύοιμι B Γ, cf. 293 ἐν M 255 ἥ δὲ Ἰοῦσα Hermann
 cl. 241: δ' ἐσιδοῦσα codd. 259 ἀνθρώποισι codd. praeter p
 260 τελειέσσας E T p' (praeter P R¹) 261-289 om. E T 263 πηγῶν
 M 269 κρίση M: -ει V¹: κρίση cet. ποιῆσαι M παρνησοῖο
 M: -ας(σ)ο cet. 272 τοι M: καὶ cet. προσάγοιεν x D S ed. pr.:
 προσάγοιεν cet. (προσάγοι ἐνθαί παῖονι M)

ἀνθρώπων κλυτὰ φύλα, σὺ δὲ φρένας ἀμφιγεγεθὼς
δέξαι· ἱερὰ καλὰ περικτιόνων ἀνθρώπων.

ᾧς εἰποῦς· Ἐκάτου πέπιθε φρένας, ὄφρα οἱ αὐτῇ 275

Τελφούσῃ κλέος εἴη ἐπὶ χθονὶ μηδ' Ἐκάτοιο.

ἔνθεν δὲ προτέρω ἔκies ἐκατηβόλ' Ἀπολλων,

ἴξες δ' ἐς Φλεγύων ἀνδρῶν πόλιν ὑβριστάων,

οἱ Διὸς οὐκ ἀλέγοντες ἐπὶ χθονὶ ναιετάασκον

ἐν καλῇ βήσῃ Κηφισίδος ἐγγύθι λίμνης. 280

ἔνθεν καρπαλίμως προσέβης πρὸς δειράδα θύων,

ἴκεο δ' ἐς Κρίσῃν ὑπὸ Παρνησὸν νιφόμεντα

κνημὸν πρὸς ζέφυρον τετραμμένον, αὐτὰρ ὕπερθεν

πέτρῃ ἐπικρέμαται, κοίλῃ δ' ὑποδέδρομε βῆσσα

τρηχεῖ· ἔνθα ἀναξ τεκμήρατο Φοῖβος Ἀπόλλων 285

νηὸν ποιῆσασθαι ἐπήρατον εἴπέ τε μῦθον·

ἐνθάδε δὴ φρονέω τεύξειν περικαλλέα νηὸν

ἔμμεναι ἀνθρώποις χρηστήριον οἷ τέ μοι αἰεὶ

ἐνθάδ' ἀγνήσουσι τεληέσσας ἐκατόμβας,

ἡμὲν ὅσοι Πελοπόννησον πίειραν ἔχουσιν, 290

ἡδ' ὅσοι Εὐρώπῃν τε καὶ ἀμφιρύτους κατὰ νήσους,

χρησόμενοι τοῖσιν δ' ἄρ' ἐγὼ νημερτέα βουλὴν

πάσι θεμιστεύοιμι χρέων ἐνὶ πίοι νηφ̃.

ᾧς εἰπὼν διέθηκε θεμείλια Φοῖβος Ἀπόλλων

εὐρέα καὶ μάλα μακρὰ διηνεκές· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῖς 295

λαῖνον οὐδὸν ἔθηκε Τροφώνιος ἡδ' Ἀγαμήδης

νῆες Ἐργίνου, φίλοι ἀθανάτοισι θεοῖσιν·

ἀμφὶ δὲ νηὸν ἔνασσαν ἀθέσφατα φύλ' ἀνθρώπων

κτιστοῖσιν λάεσσιν ἀοίδιμον ἔμμεναι αἰεὶ.

274 δέξαι M x D S : δέξαιο p corr. Ilgen 276 τελφούση M L¹ ss. :
δελφούση cet. hina κλεος εἴη I. G. Ins. Aeg. 737 279 ναιετάε-

σκον M 282 ἴκες S κρίσῃν praeter M libri 283 κνη-

μον D L¹ Π 284 πέτρος M ὑποκρέμαται x At D S ed.
pr. 290-293 bina signa (ζ) praefixa habet T 291 ἡδ' οἷδ' x N

ed. pr. ἀμφιρύτας ed. pr. 292 τοῖσιν x D ed. pr. ἄρ'
M : ἄν cet. 293-320 om. B 293 θεμιστεύοιμι praeter M

omnes, cf. 253 νηφ̃] βωμῷ p (νηῶ νιῶ ss. NOPV¹) 295 μακρὰ]

καλὰ M διηνεκές M : διαμπερές cet., cf. 255 297 νῆες σεργίνου

vulg. : v. σεργίνος Π corr. S V² ed. pr. 299 ξεστοῖσιν Ernesti : ῥυτοῖ-

σιν, τυκτοῖσιν alii

ἀγχοῦ δὲ κρήνη καλλίρροος ἔνθα θράκαων
 300 κτείνεν ἄναξ Διὸς υἱὸς ἀπὸ κρατεροῖο βιοῖο
 ζατρεφέα μεγάλην τέρας ἄγριον, ἥ κακὰ πολλὰ
 ἀνθρώπους ἔρδεσκειν ἐπὶ χθονί, πολλὰ μὲν αὐτοὺς
 πολλὰ δὲ μῆλα ταναῦποδ' ἐπεὶ πέλε πῆμα ὀαφούνον.
 καὶ ποτε δεξαμένη χρυσοθρόνου ἔτρεφεν Ἥρης
 305 δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάονα πῆμα βροτοῖσιν,
 ὅν ποτ' ἄρ' Ἥρη ἔτικτε χολωσαμένη Διὶ πατρὶ
 ἡνίκ' ἄρα Κρονίδης ἐρικυδέα γείνατ' Ἀθήνην
 ἐν κορυφῇ· ἥ οὐ αἶψα χολώσατο πότνια Ἥρη
 ἡδὲ καὶ ἀγρομένοισι μετ' ἀθανάτοισιν ἔειπε·
 310 κέκλυτέ μεν πάντες τε θεοὶ πάσαι τε θέαιναι,
 ὥς ἔμ' ἀτιμάζειν ἄρχει νεφεληγερέτα Ζεὺς
 πρῶτος, ἐπεὶ μ' ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυνῶν·
 καὶ νῦν νόσφιν ἐμεῖο τέκε γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 ἥ πᾶσιν μακάρεσσι μεταπρέπει ἀθανάτοισιν·
 315 αὐτὰρ ὃ γ' ἠπεῖδανὸς γέγονεν μετὰ πᾶσι θεοῖσι
 παῖς ἐμὸς Ἥφαιστος ῥικνὸς πόδας ὃν τέκον αὐτῇ

ῥίψ' ἀνὰ χερσὶν ἐλοῦσα καὶ ἔμβalon εὐρέϊ πόντῳ·
 ἀλλὰ ἐ Νηρηῶς θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα
 320 δέξατο καὶ μετὰ ἧσι κασιγνήτησι κόμισσεν·
 ὥς ὄφελ' ἄλλο θεοῖσι χαρίσασθαι μακάρεσσι.
 σχέτλιε ποικιλομῆτα τί νῦν μητίσσαι ἄλλο;

304 ταναῦποδ' x S ed. pr.: τανύποδ' cet., cf. Herm. 232, i 464
 306 τυφάονα p S ed. pr., cf. 352: τυφλὸν x At D: τυφλὸν τε M
 308 ἦνεκ' ἄρα M praefixis punctis: εἴτ' ἄρα δὴ cet. 309 κορυφῇ, s
 m. 2, Γ: ἄλλως ἐκ κορυφῆς V², idem Barnes 310 ἡδὲ M D N
 311 θεαὶ pro θεοὶ A G L² O P 313 ἐποιήσατο codd. corr. Steph.
 314 ἐμοῖο M Γ 317 λείπει marg. ed. pr., lacunam stat. Matthiae
 αὐτῇ ex αὐτὸς un. T 318 ῥίψ' ἀνὰ (ss. δε) Γ: ῥίψα δὲ χερσὶν
 V² ἐλοῦσα (ss. ὦν) T ἔμβalon M ed. pr. Γ ss.: ἔμβalεν cet.
 320 κόμισεν codd. corr. Steph.: ἐβάστασεν· εἰ δὲ μετὰ τοῦ ἡ ἐπιμε-
 λείας ἡξίωσεν· ὁ αὐτὸς καὶ ἐν τῇ ὁ Ἰλιάδος [395]· ἥ μ' ἐσάωσ' ὅτε μ' ἄλγος
 ἀφίκ (ss. α) marg. L¹ Π 321 χαρίσασθαι M: χαρίζεσθαι cet., cf. 430
 322 σχέτλια M μητίσσαι M: μήσεαι x D: ἐτι μήσεαι p

πῶς ἔτλης οἶος τεκέειω γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην;
 οὐκ ἂν ἐγὼ τεκόμην; καὶ σὴ κεκλημένη ἔμπης
 ἦα ῥ' ἐν ἀθανάτοισιν οἱ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι. 325
 φράξο νῦν μή τοί τι κακὸν μητίσομ' ὀπίσσω· 325^a
 καὶ νῦν μὲν τοι ἐγὼ τεχνήσομαι ὥς κε γένηται
 παῖς ἐμὸς ὃς κε θεοῖσι μεταπρέποι ἀθανάτοισιν,
 οὔτε σὸν αἰσχύνασ' ἱερὸν λέχος οὔτ' ἐμὸν αὐτῆς,
 οὔδέ τοι εἰς εὐνὴν πωλήσομαι, ἀλλ' ἀπὸ σείο
 τηλόθεν οὔσα θεοῖσι μετέσσομαι ἀθανάτοισιν. 330

Ὡς εἰποῦς' ἀπονόσφι θεῶν κίε χωομένη περ.
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοῶπις πότνια Ἥρη,
 χειρὶ καταπρηνεὶ δ' ἔλασε χθόνα καὶ φάτο μῦθον·
 κέκλυτε νῦν μοι γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεν,
 Τιτῆνές τε θεοὶ τοὶ ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες 335
 Τάρταρον ἀμφὶ μέγαν, τῶν ἐξ ἄνδρες τε θεοὶ τε·
 αὐτοὶ νῦν μὲν πάντες ἀκούσατε καὶ δότε παῖδα
 νόσφι Διός, μηδέν τι βίην ἐπιδευέα κείνου·
 ἀλλ' ὃ γε φέρτερος ἔστω ὅσον Κρόνου εὐρύνοπα Ζεὺς.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασε χθόνα χειρὶ παχείῃ· 340
 κινήθη δ' ἄρα γαῖα φερέσβιος, ἥ δὲ ἰδοῦσα
 τέρπετο ὃν κατὰ θυμόν, οἶετο γὰρ τελέεσθαι.
 ἐκ τούτου δὴ ἔπειτα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 οὔτε ποτ' εἰς εὐνὴν Διὸς ἦλυθε μητιόεντος,
 οὔτε ποτ' εἰς θῶκον πολυδαίδαλον ὥς τὸ πάρος περ 345
 αὐτῷ ἐφεξομένην πυκνὰς φραζέσκετο βουλὰς·

325 ἦ ρ' ἐν M D L¹ Π: ἦ ρ' ἐν E T: ἦ ρ' ἐν ρ: ἦ ἄρ S: ἦν Γ m. 2 ed.
 pr. corr. Matthiae 325^a om. codd. praeter γ (γρ. Π: γρ. καὶ E T:
 γρ. καὶ οὕτως L¹): μῆτι τοι marg. L¹ Π T: τοί om. marg. E 326 ita M,
 καὶ νῦν τοίγαρ ρ ed. pr. (γάρ τοι Γ): καὶ νῦν μὲν τοί γάρ x At D ἐγὼ
 τεχνήσομαι] ἐγῶγ' ἐκθήσομαι M 328 αἰσχύνas codd. praeter ρ
 331 περ] κῆρ Barnes 335 lacunam hic statuit Peppmüller
 336 ἐξ L¹ 338 μὴ δ' ἀντιβίην M 339 ἔστιν. ὅσον M: ἦ ὅσον
 ed. pr.: ἦ πόσον x D (πόσον subscr. s T): ἦ παρόσον ρ: ἔστω correxi-
 mus: εἴη Hermann 341 schol. Genēv. Φ 319 Ἀπολλόδωρος δέ
 φησι περισσὸν τὸ ὅ παρ' αὐτῷ εἶναι, ὥς παρ' Ὀμήρῳ τὴν φερέσβιον ἥ δ'
 ἐσιδοῦσα praeter M codd. 342 ἔφeto M 344 om. ρ E (ex homoe-
 arch.) 346 φραζέσκειτο x D

ἀλλ' ἢ γ' ἐν νηοῖσι πολυλλίστοισι μένουσα
 τέρπετο οἷς ἱεροῖσι βοῶπις πότνια Ἥρη.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεύντο
 ἅψ περιτελλομένου ἔτεος καὶ ἐπήλυθον ὦραι, 350
 ἢ δ' ἔτεκ' οὔτε θεοῖς ἐναλίγκιον οὔτε βροτοῖσι
 δεινόν τ' ἀργαλέον τε Τυφάουνα πῆμα βροτοῖσιν.
 αὐτίκα τόνδε λαβοῦσα βοῶπις πότνια Ἥρη
 δῶκεν ἔπειτα φέρουσα κακῶ κακόν, ἢ δ' ὑπέδεκτο·
 ὅς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκε κατὰ κλυτὰ φύλ' ἀνθρώπων. 355
 ὅς τῇ γ' ἀντιάσειε, φέρεσκέ μιν αἷσιμον ἦμαρ
 πρὶν γέ οἱ ἰὸν ἐφῆκεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
 καρτερόν· ἢ δ' ὀδύνησιν ἐρεχθομένη χαλεπήσιν
 κείμετό μέγ' ἀσθμαίνουσα κυλινδομένη κατὰ χῶρον.
 θεσπεσίῃ δ' ἐνοπῇ γένηετ' ἄσπετος, ἢ δὲ καθ' ὕλην 360
 πυκνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα ἐλίσσεται, λείπε δὲ θυμὸν
 φοινδὸν ἀποπνεῖουσ', ὁ δ' ἐπηύξατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἐνταυθοῖ νῦν πύθεν ἐπὶ χθονὶ βωτιανεῖρη,
 οὐδὲ σύ γε ζωοῖσι κακὸν δῆλημα βροτοῖσιν
 ἔσσεαι, οἱ γαίης πολυφόρβον καρπὸν ἔδοντας 365
 ἐνθάδ' ἀγνῆσουσι τεληέσσας ἐκατόμβας,
 οὐδέ τί τοι θάνατόν γε δυσηλεγέ' οὔτε Τυφωεύς
 ἀρκέσει οὔτε Χίμαιρα δυσώνυμος, ἀλλὰ σέ γ' αὐτοῦ
 πύσει γαῖα μέλαινα καὶ ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
 Ὡς φάτ' ἐπευχόμενος, τὴν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε. 370
 τὴν δ' αὐτοῦ κατέπυσ' ἱερὸν μένος Ἥελίοιο·
 ἐξ οὗ νῦν Πυθῶ κικλήσκεται, οἱ δὲ ἄνακτα
 Πύθειον καλέουσιν ἐπώνυμον οὔνεκα κείθι
 αὐτοῦ πῦσε πέλωρ μένος ὀξέος Ἥελίοιο.

347 πολυκλίστοισι M : πολυαλίστοισι At, cf. Dem. 28 349 μῆνες
 M : νύκτες cet. 350 ἐπιτελλομένου M 351 ἐναλίγκιον ρ
 352 τυφῶνα πῆμα θεοῖσιν M 356 τάγ' M αἷσιον ρ 357 hic
 finitur S 358 χαλεπήσιν ρ M corr. : -οῖσι cet. 363 πωλυβοτείρη
 At 364 δῆλομα L^I 366 ἀδινῆσουσι ρ (praeter N et L³ P R¹ ss.)
 367 δυσκλεέ' M τυφωνεύς M 370 ὅσσ' ἐκάλυψε M 371 ἡμερον
 codd. corr. Casaubon 'leg. ἱερ.', Martin 373 πύθειον codd. corr.
 Barnes 374 αὐτοῦς O πέλας M

Καὶ τότε ἄρ' ἔγνω ἦσι· ἐνὶ φρεσὶ Φοῖβος Ἀπόλλων 375
οὐνεκά μιν κρήνη καλλίρροος ἔξαπάφησε·
βῆ δ' ἐπὶ Τελφούσῃ κοχολωμένος, αἶψα δ' ἔκανε·
στῆ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτῆς καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·
Τελφοῦς, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἐμὸν νόον ἔξαπαφοῦσα
χῶρον ἔχουσ' ἐρατὸν προρέειν καλλίρροον ὕδωρ. 380
ἐνθάδε δὴ καὶ ἐμὸν κλέος ἔσσεται, οὐδὲ σὸν οἶσθαι.
Ἦ καὶ ἐπὶ ρίον ὦσεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων
πέτρῃσι προχυτῆσιν, ἀπέκρυσεν δὲ ῥέεθρα,
καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
ἄγχι μάλα κρήνης καλλιρρόου· ἔνθα δ' ἄνακτι 385
πάντες ἐπὶ κλησιν Τελφουσίῳ εὐχετόωνται
οὐνεκα Τελφούσης ἱερῆς ἦσχυνε ῥέεθρα.
Καὶ τότε δὴ κατὰ θυμὸν ἐφράζετο Φοῖβος Ἀπόλλων
οὓς τινὰς ἀνθρώπους ὀργιόνας εἰσαγάγοιτο
οἳ θεραπεύονται Πυθοὶ ἐνὶ πετρηέσῃ· 390
ταῦτ' ἄρα ὀρμαίνων ἐνόησ' ἐπὶ οἶνοπι πόντῳ
νῆα θοήν· ἐν δ' ἄνδρες ἔσαν πολέες τε καὶ ἐσθλοί,
Κρήτες ἀπὸ Κυωσοῦ Μινωῖτου, οἳ ῥά τ' ἄνακτι
ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἀγγέλλουσι θέμιστας
Φοῖβον Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅττι κεν εἴπῃ 395
χρείων ἐκ δάφνης γυάλων ὑπο Παρνησοῖο.
οἳ μὲν ἐπὶ πρῆξιν καὶ χρήματα νηὶ μελαίνῃ
εἰς Πύλον ἡμαθόεντα Πυλογενέας τ' ἀνθρώπους
ἔπλεον· αὐτὰρ ὁ τοῖσι συνήνετο Φοῖβος Ἀπόλλων·
ἐν πόντῳ δ' ἐπόρουσε δέμας δελφῶνι ἐοικῶς 400
νηὶ θοῇ, καὶ κείτο πέλωρ μέγα τε δεινόν τε·
τῶν δ' ὅς τις κατὰ θυμὸν ἐπιφράσσαιτο νοῆσαι

377 κεχολωμένοι L¹: -ον E 382 ἦσεν E T 386 τελφούσιον
(ss. ω) Γ 389 ὀργίοντας E T (-οτ- corr. fort. ex -ων-): ὀργίοντας
cet. 391 ἴσως λείπει στίχος εἰς M marg. ταῦτ' ἄρ' ἄμ' Lud-
wich 392 ἡμαθόην codd. corr. M T man. rec. (νημαθόην, ν prae-
fixo) Γ marg. ed. pr. ἐνθ' M 393 κνώσσου p E M: κνωσσού cet.
corr. Baumeister 394 ῥέζουσι E T: ῥέξ- cet. ἀγγελέουσι p
γρ. V² 398 πυληγενέας codd. corr. Fick, cf. B 54 402 οὔτις M, Γ
marg. ἐπιφράσσαιτο p: ἐπιφράσσατο seu ἐπεφράσ(σ)ατο cet.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

πάντοσ' ἀνασσεΐασκε, τίνασσε δὲ νῆϊα δοῦρα.
 οἱ δ' ἀκέων ἐνὶ νηϊ καθήατο δειμαίνοντες,
 οὐδ' οἷ γ' ὄπλ' ἔλυνον κοίλῃν ἀνὰ νῆα μέλαιναν, 405
 οὐδ' ἔλυνον λαΐφος νηὸς κυανοπρώροιο·
 ἀλλ' ὥς τὰ πρῶτιστα κατεστήσαντο βοεῦσιν
 ὥς ἔπλεον· κραιπνὸς δὲ νότος κατόπισθεν ἔγειρε
 νῆα θοήν· πρῶτον δὲ παρημείβοντο Μάλειαν,
 παρ δὲ Λακωνίδα γαΐαν ἀλιστέφανον πτολίεθρον 410
 ἱξον καὶ χῶρον τερψιμβρότου Ἑλίοιο
 Ταίναρον, ἔνθα τε μῆλα βαθύτριχα βόσκεται αἰεὶ
 Ἑλίοιο ἄνακτος, ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον.
 οἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἔθελον νῆα σχεῖν ἡδ' ἀποβάντες
 φράσσασθαι μέγα θαῦμα καὶ ὀφθαλμοῖσιν ιδέσθαι 415
 εἰ μενέει νηὸς γλαφυρῆς δαπέδοισι πέλωρον,
 ἢ εἰς οἶδμ' ἄλιον πολυΐχθουν ἀμφὶς ὀρούσει·
 ἀλλ' οὐ πηδαλίοισιν ἐπείθετο νηὺς εὐεργῆς,
 ἀλλὰ παρέκ Πελοπόννησον πείριαν ἔχουσα
 ἦϊ' ὁδόν, πνοιῇ δὲ ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων 420
 ῥηϊδίως ἴθυν· ἡ δὲ πρήσσουσα κέλευθον
 Ἀρήνην ἵκανε καὶ Ἀργυφῆν ἑρατεινὴν
 καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον καὶ ἔκκτιον Αἴπυ
 καὶ Πύλον ἡμαθόεντα Πυλογενέας τ' ἀνθρώπους·
 βῆ δὲ παρὰ Κρουνοὺς καὶ Χαλκίδα καὶ παρὰ Δύμην 425
 ἡδὲ παρ' Ἥλιδα δῖαν ὅθι κρατέουσιν Ἐπειοί·

403 πάντοσ' ρ: πάντοσ' cet. ἀνασσεΐασκε M T: ἀνασ(σ)είασκε
 cet. δουρός M 404 καθήατο codd. 406 ita M: οὐδὲ λύνον
 cet. 407 πρῶτιστα M: πρῶτα cet.: οἱ τὰ πρῶτα ed. pr. 408 ἐπει-
 γε Ruhnken, sed cf. Herod. vii. 49 Ap. Rhod. i. 666, ii. 59, iii. 295
 Anth. Pal. vi. 21. 12 Quintus Smyrnaeus ix. 271 410 Ἐλος τ'
 ἔφαλον pro ἀλιστέφανον Matthiae 416 om. ρ 417 ἀμφὶς] αὐθις
 Pierson 420 ἦϊ' M: ἦεν cet. πνοιῇ M 423 ἐκκτιον M
 Γ marg.: ἐκκτίμενον, ἐκκτίσμενον cet., cf. B 592 Quint. Smyrn. xii. 91
 αἴπυ M O T marg.: αἴπυ L¹ T: αἰπύ cet. 424 πυληγενέας codd.: πολυ-
 γενέας ed. pr. cf. 398. idem fere iter narrat Stesich. fr. 44 425 ο 295
 βάν δὲ παρὰ κρουνοὺς καὶ χαλκίδα καλλιρέεθρον in codd. Odysseae omis-
 sit. Strabo 350, 447 (et hic quidem πετρήεσαν e B 640 fort. petitum)
 426 = ο 298

εὔτε Φερὰς ἐπέβαλλεν ἀγαλλομένη Διὸς οὐρῷ
 καὶ σφιν ὑπὲκ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος αἰπὺ πέφαντο,
 Δουλίχιόν τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Πελοπόννησον παρενίστατο πᾶσαν, 430
 καὶ δὴ ἐπὶ Κρίσης κατεφαίνετο κόλπος ἀπείρων
 ὃς τε διὲκ Πελοπόννησον πείραν ἐέργει,
 ἦλθ' ἄνεμος ζέφυρος μέγας αἴθριος ἐκ Διὸς αἴσης
 λαβρος ἐπαιγίζων ἐξ αἰθέρος, ὅφρα τάχιστα
 νηὺς ἀνύσειε θέουσα θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ. 435
 ἄψορροι δὲ ἔπειτα πρὸς ἡῶ τ' ἡελιὸν τε
 ἔπλεον, ἡγεμόνευε δ' ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 ἶξον δ' ἐς Κρίσιν εὐδαιέλον ἀμπελόεσσαν
 ἐς λιμέν', ἡ δ' ἀμάθοισιν ἐχρίμψατο ποντοπόρος νηὺς.
 ἔνθ' ἐκ νηὸς ὄρουσεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων 440
 ἀστέρι εἰδόμενος μέσῳ ἡματι· τοῦ δ' ἀπὸ πολλὰι
 σπιωθαρίδες πωτῶντο, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκεν·
 ἐς δ' ἄδυτον κατέδυσε διὰ τριπόδων ἐριτίμων.
 ἔνθ' ἄρ' ὃ γε φλόγα δαΐε πιφασκόμενος τὰ ἅ κῆλα,
 πᾶσαν δὲ Κρίσιν κάτεχεν σέλας· αἱ δ' ὀλόλυξαν 445
 Κρισαίων ἄλοχοι καλλίζωνοὶ τε θύγατρες
 Φοίβου ὑπὸ ῥιπῆς· μέγα γὰρ δέος ἔμβαλ' ἐκάστω.
 ἔνθεν δ' αὖτ' ἐπὶ νῆα νόημ' ὥς ἄλτο πέτεσθαι
 ἀνέρι εἰδόμενος αἰζηῷ τε κρατερῷ τε
 πρωθήβη, χαίτης εἰλυμένος εὐρέας ὤμους· 450

427 φέρας M: φερὰς L¹ ἡ δὲ φερὰς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὐρῷ
 ο 297 (ἀγαλλομένη cit. Strabo 330): ubi φερὰς (seu φερὰς) leg. Aristarchus,
 cf. et Rhian. ap. Steph. Byz. in Ἀρτεμίτα 428 πέφανται M:
 πέφαντο corr. ex πέφανται Mon.: πέφαντο cet. 429 = α 246 ι 24
 π 123 430 παρενίστατο M: παρενίσσετο cet. 431 ἐπὶ M R¹:
 ἐπὶ cet. . κρίσης M: κρίσεως cet. 436 ἄψορρον M, cf. Ω 330 Hes.
 Theog. 659 438 κρίσιν praeter M codd., item 445 439 ἐς
 λιμένος δ' ἀμάθοισιν M: ἐλλιμέν' E 441 ἡματι μέσῳ (ss. β, α)
 E T 442 πῶτοντο M ἦκεν codd. corr. Barnes 443 κατέ-
 δυσε x ed. pr. ἵαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ἐριτίμων Ar. Eq.
 1016 444 ἐν δ' codd. corr. Hermann φλόγ' ἔδαιε praeter x M
 codd. πιφασκόμενος Γ V¹ E L¹: ἐπιφ. Π 445 κρίσιν M: κρίσιν
 cet. 446 κρισ(σ)αγών vulg.: κρισσαίων V² Casaubon: -σ- Her-
 mann 447 εἶλεν ἑκάστον x p 450 χαίτη Γ corr., ed. pr.

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ ξεῖνοι τῶνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρά κέλευθα;
ἦ τι κατὰ πρῆξιν, ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε
οἶά τε ληϊστῆρες ὑπεῖρ ἅλα, τοί τ' ἀλῶνται
ψυχὰς παρθέμενοι κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες; 455
τίφθ' οὕτως ἦσθον τετιηότες, οὐδ' ἐπὶ γαῖαν
ἔκβητ', οὐδὲ καθ' ὄπλα μελαίνης νηὶς ἔθεσθε;
αὕτη μὲν γε δίκη πέλει ἀνδρῶν ἀλφειστάων
ὀππότεν ἐκ πόντοιο ποτὶ χθονὶ νηὶ μελαίνῃ
ἔλθωσιν καμάτῳ ἀδικότες, αὐτίκα δέ σφεας 460
σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἥμερος αἰρεῖ.

ὣς φάτο καὶ σφιν θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε.
τὸν καὶ ἀμειβόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦνδα·

ξεῖν', ἐπεὶ οὐ μὲν γάρ τι καταθνητοῖσιν ἔοικας,
οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν, 465
οὐλέ τε καὶ μέγα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον ὄφρ' εὖ εἰδῶ·
τίς δῆμος; τίς γαῖα; τίνες βροτοὶ ἐγγεγάασιν;
ἄλλῃ γὰρ φρονέοντες ἐπεπλόμεν μέγα λαῖτμα
εἰς Πύλον ἐκ Κρήτης, ἔνθεν γένος εὐχόμεθ' εἶναι 470
νῦν δ' ὦδε ξὺν νηὶ κατήλθομεν οὗ τι ἐκόντες
νόστου ἰέμενοι ἄλλην ὁδὸν ἄλλα κέλευθα·
ἀλλὰ τις ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντας.

Τοὺς δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
ξεῖνοι, τοὶ Κνωσὸν πολυδένδρεον ἀμφιέμεσθε 475
τὸ πρῖν, ἀτὰρ νῦν οὐκ ἔθ' ὑπότροποι αὖθις ἔσεσθε
ἔς τε πόλιν ἐρατὴν καὶ δώματα καλὰ ἕκαστος
ἔς τε φίλας ἀλόχους, ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
ἔξετ' ἐμὸν πολλοῖσι τετιμένον ἀνθρώποισιν·
εἰμὶ δ' ἐγὼ Διὸς υἱός, Ἀπόλλων δ' εὐχομαι εἶναι, 480
ὑμέας δ' ἤγαγον ἐνθάδ' ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης

452 πόθεν ἐστέ codd., τίνες Γ ss., ed. pr., cf. Dem. 411, Merc. 453
459 ἐπὶ M 460 σφας p 466 γάρ τοι E T 468 ἐγγεγάασιν
libri, corr. Ilgen 475 κνωσὸν libri 479 ἐμὸν λλοῖσι L¹ Π:
καλλοῖσι E T

οὐ τι κακὰ φρονέων, ἀλλ' ἐνθάδε πίονα νηὸν
 ἔξετ' ἐμὸν πᾶσιν μάλα τίμιον ἀνθρώποισι,
 βουλὰς τ' ἀθανάτων εἰδήσετε, τῶν λότῃτι
 αἰεὶ τιμήσεσθε διαμπερὲς ἤματα πάντα. 485
 ἀλλ' ἄγεθ' ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω πείθεσθε τάχιστα·
 ἰστία μὲν πρῶτον κάθετον λύσαντε βοείας,
 νῆα δ' ἔπειτα θοὴν ἀν' ἐπ' ἠπείρου ἐρύσασθε,
 ἐκ δὲ κτήμαθ' ἔλεσθε καὶ ἔντεα νηὸς εἵσης,
 καὶ βωμὸν ποιήσατ' ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης, 490
 πῦρ ἐπικαίοντες ἐπὶ τ' ἄλφιστα λευκὰ θύοντες·
 εὐχεσθαι δὴ ἔπειτα παριστάμενοι περὶ βωμόν.
 ὥς μὲν ἐγὼ τὸ πρῶτον ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ
 εἰδόμενος δελφῖνι θοῆς ἐπὶ νηὸς ὄρουσα,
 ὥς ἐμοὶ εὐχεσθαι δελφινίῳ· αὐτὰρ ὁ βωμὸς 495
 αὐτὸς δέλφειος καὶ ἐπόψιος ἔσσεται αἰεὶ.
 δειπνῆσαί τ' ἄρ' ἔπειτα θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 καὶ σπείσαι μακάρεσσι θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 αὐτὰρ ἐπὴν σίτοιο μελίφρονος ἐξ ἔρον ἦσθε,
 ἔρχεσθαί θ' ἄμ' ἐμοὶ καὶ ἰηπαιήον' ἀεῖδειν 500
 εἰς ὃ κε χῶρον ἵκησθον ἔν' ἔξετε πίονα νηόν.
 ὦς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδ' ἐπίθοντο.
 ἰστία μὲν πρῶτον κάθεσαν, λῦσαν δὲ βοείας,
 ἰστὸν δ' ἰστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες,
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης, 505
 ἐκ δ' ἄλως ἠπείρου δὲ θοὴν ἀνὰ νῆ' ἐρύσαντο
 ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, παρὰ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν,
 καὶ βωμὸν ποίησαν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 πῦρ δ' ἐπικαίοντες ἐπὶ τ' ἄλφιστα λευκὰ θύοντες
 εὐχονθ' ὥς ἐκέλευε παριστάμενοι περὶ βωμόν. 510
 δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,

488 θοὴν ἐπὶ ἠπείρου codd. (ἐπ' ἠπ- MT) corr. Agar cl. 506 491 ἐπι-
 καίοντές γ' M Γ O 496 δελφίνιος M: δέλφιος A D O P Q 501 εἰς
 ὅτε M 505 βῆσαν M 507 περὶ δ' ἔργματα M 510 περὶ Π
 marg. Ernesti: παρὰ cct., cf. 492

ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

καὶ σπείσαν μακάρεσσι θεοῖς οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο
 βάν ῥ' ἔμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων
 φόρμιγγ' ἐν χεῖρεσσιν ἔχων ἐρατὸν κιθαρίζων 515
 καλὰ καὶ ὕψι βιββάς· οἳ δὲ ῥήσσοντες ἔποντο
 Κρήτες πρὸς Πυθῶ καὶ ἰηπαιήον' αἶδον,
 οἰοί τε Κρητῶν παιήονες οἰσί τε Μοῦσα
 ἐν στήθεσσιν ἔθηκε θεὰ μελίγηρυν ἀοιδήν.
 ἄκμητοι δὲ λόφον προσέβαν ποσίν, αἶψα δ' ἴκοντο 520
 Παρηγσὸν καὶ χῶρον ἐπήρατον ἐνθ' ἄρ' ἔμελλεν
 οἰκῆσειν πολλοῖσι τετιμένος ἀνθρώποισι·
 δείξε δ' ἄγων ἄδυτον ζάθεον καὶ πῖονα νηόν.
 τῶν δ' ὠρίνετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι·
 τὸν καὶ ἀνειρόμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦῤῥα· 525
 ᾧ ἄν' ἐπεὶ δὴ τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἵης
 ἦγαγες· οὕτω που τῷ σῷ φίλον ἔπλετο θυμῷ·
 πῶς καὶ νῦν βιόμεσθα; τό σε φράζεσθαι ἄνωγμεν.
 οὔτε τρυγηφόρος ἦδε γ' ἐπήρατος οὗτ' εὐλείμων,
 ὥς τ' ἀπὸ τ' εὖ ζῶειν καὶ ἄμ' ἀνθρώποισιν ὀπηδεῖν. 530
 Τοὺς δ' ἐπιμειδήσας προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 νήπιοι ἀνθρωποὶ δυστλήμονες οἳ μελεδῶνας
 βούλεσθ' ἀργαλέους τε πόνους καὶ στεῖνεα θυμῷ·
 ῥήϊδιον ἔπος ὕμμ' ἐρέω καὶ ἐπὶ φρεσὶ θήσω.
 δεξιτερῇ μάλ' ἕκαστος ἔχων ἐν χειρὶ μάχαιραν 535
 σφάζειν αἰεὶ μῆλα· τὰ δ' ἄφθονα πάντα παρέσται,
 ὅσσα ἐμοί κ' ἀγάγωσι περικλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·
 νηὸν δὲ προφύλαχθε, δέδεχθε δὲ φῦλ' ἀνθρώπων

515 ἐρατὸν M, Barnes: ἔχων ατὸν E T: ἔχω ατὸν L¹ Π: ἀγατὸν D ed.
 pr.: χρυσὴν ρ: χαρίεν Athen. 22 C ("Ὁμηρος ἢ τῶν Ὀμηριδῶν τις ἐν τῷ εἰς
 Ἀπόλλωνα ὕμνῳ φησὶν [514 Ἀπόλλων—516 βιββάς]) 516 ῥήσσοντες
 M Γ: φρίσσοντες cet. 522 τετιμημένος M At Γ 523 ἄδυτον
 ζάθεον γ γρ. V²: αὐτοῦ δάπεδον cet. 525 τῶν x ed. pr.: τὸν cet.
 (cum V²) 530 τ' εὖ τίνας uv. T ss. 532 μελεδῶνας L¹ Π
 534 ῥηιδίως M 536 μᾶλα ρ (μάλα B Γ) 537 ὅσσα αἰὲν M ὅσσ'
 ἄμ' ἐμοί κ' Ludwich 538 om. ρ M (ex homoeotel.) νηὸν δὲ Ilgen:
 τε codd.

ΥΜΝΟΙ

ἐνθάδ' ἀγειρομένων καὶ ἐμὴν ἰθύν τε μάλιστα

ἥέ τι τηῦσιον ἔπος ἔσσεται ἥέ τι ἔργον, 540
 ὕβρις θ', ἣ θέμις ἐστὶ καταθνητῶν ἀνθρώπων,
 ἄλλοι ἔπειθ' ὑμῖν σημάντορες ἄνδρες ἔσονται,
 τῶν ὑπ' ἀναγκαίῃ δεδμήσεσθ' ἥματα πάντα.
 εἴρηταί τοι πάντα, σὺ δὲ φρεσὶ σῆσι φύλαξαι.
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε Διὸς καὶ Λητοῦς νιέ· 545
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείω καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

IV. Εἰς Ἑρμῆν

Ἑρμῆν ὕμνει Μοῦσα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱόν,
 Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλον,
 ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον, ὃν τέκε Μαῖα
 νύμφη ἐϋπλόκαμος Διὸς ἐν φιλότῃ μιγεῖσα 5
 αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἡλεύαθ' ὄμιλον
 αὐτρον ἔσω ναίουσα παλίσκιον, ἔνθα Κρονίων
 νύμφη ἐϋπλοκάμῳ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
 ὄφρα κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην,
 λήθων ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μέγαλοιο Διὸς νόος ἐξετελεῖτο, 10
 τῇ δ' ἤδη δέκατος μεῖς οὐρανῷ ἐστήρικτο,
 εἰς τε φόως ἄγαγεν, ἀρίσχημά τε ἔργα τέτυκτο·
 καὶ τότε ἔγείνατο παῖδα πολύτροπον, αἰμυλομήτην,
 ληϊστῆρ', ἐλατῆρα βοῶν, ἡγήτορ' ὀνείρων,

539 ἰθύντε T τὰ μάλιστα D'Orville : καὶ ἐμὴν ἰθύντε θέμιστα
 Baumeister (Hes. Opp. 9 δίκη δ' ἰθύνε θέμιστας), lacunam nos. 540 ἥέ
 τ' ἐτήσιον M : μάταιον ss. T γ' ἔπος D ed. pr. 543 δεδμήσασθ'
 M ὄμματα M 544 δ' ἐν M

IV. *codices* M x y ρ (Mon. usque ad 192 O usque ad 80) TITVLVS.
 τοῦ αὐτοῦ ὕμνοι εἰς Ἑρμῆν M : ὕμνος δεύτερος εἰς Ἑρμῆν E T : εἰς Ἑρμῆν
 D L¹ Π ed. pr. : εἰς τὸν Ἑρμῆν ρ I ὕμνῳ x At D ed. pr. 5 ἡλαύνετ'
 At 10 δὴ om. ρ 11 μῆς (ss. εἰς) M : μεῖς D ed. pr., cf. T 117
 13 τότε γείνατο x M

νυκτὸς ὀπωπητῆρα, πύληδόκον, ὃς τάχ' ἔμελλεν 15
 ἀμφανέειν κλυτὰ ἔργα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἦψος γεγυνῶς μέσφ' ἡματι ἐγκιθάριζεν,
 ἐσπέριος βοῦς κλέψεν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος,
 τετράδι τῇ προτέρῃ τῇ μιν τέκε πότνια Μαῖα.
 ὃς καὶ ἐπεὶ δὴ μητρὸς ἀπ' ἀθανάτων θόρε γυῖων 20
 οὐκέτι δηρὸν ἔκειτο μένων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ,
 ἀλλ' ὃ γ' ἀναΐξας ζῆτει βόας Ἀπόλλωνος
 οὐδὸν ὑπερβαίνων ὑψηρεφέος ἄντροιο.
 ἔνθα χέλυν εὐρὼν ἐκτῆσατο μυρίον ὄλβον·
 Ἑρμῆς τοι πρῶτιστα χέλυν τεκτῆνατ' αἰοιδόν, 25
 ἥ ῥά οἱ ἀντεβόλησεν ἐπ' αὐλείησι θύρῃσι
 βοσκομένη προπάρουθε δόμων ἐριθηλέα ποιήν,
 σαῦλα ποσὶν βαίνουσα· Διὸς δ' ἐριούνιος υἱὸς
 ἀθρήσας ἐγέλασσε καὶ αὐτίκα μῦθον ἔειπε·
 σύμβολον ἤδη μοι μέγ' ὀνήσιμον, οὐκ ὀνοτάζω. 30
 χαῖρε φυὴν ἐρόεσσα χοροῖτύπε δαιτὸς ἐταίρη,
 ἀσπασίῃ προφανείσα· πόθεν τόδε καλὸν ἄθυρμα
 αἰόλον ὄστρακον ἔσσο χέλυσ ὄρεσι ζώουσα;
 ἀλλ' οἶσω σ' εἰς δῶμα λαβών· ὄφελός τί μοι ἔσση,
 οὐδ' ἀποτιμήσω· σὺν δέ με πρῶτιστον ὀνήσεις. 35
 οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρηφιν·
 ἦ γὰρ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἔσσεαι ἔχμα
 ζώουσ'· ἦν δὲ θάνης τότε κεν μάλα καλὸν αἰεῖδοις.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ χερσὶν ἅμ' ἀμφοτέρησιν αἰείρας
 ἄψ' εἶσω κίε δῶμα φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα. 40
 ἔνθ' ἀναπηλήσας γλυφάνῳ πολιοῖο σιδήρου

15 ὀπωπ[ητῆρα] Kaibel Ep. Gr. 1032. 1 = I. G. Sic. Ital. 2557
 21 ἱερῶς E T 33 ἔσσο Matthiae, Tyrrell: ἔσσι codd. 36 βέλ-
 τιον B Γ: σῇ τὸν ἡσίονον κλέψαντα (κεκλοφάτα ρ) τὸν στίχον [Opp. 365]
 L¹ Π C L² L³ O R¹ R²: cf. Cercidas fr. 3 (P. L. G. ii. 514), carm. pop.
 21 ib. iii. 662: σῇ· περὶ ἀποδημήσεως Π τὸ om. x D 37 ἐπηλύ-
 σιος B Γ R¹ ἔχμα Ruhnken: αἰχμὰ codd. (αἰχμα M: αἰγχμὰ
 L¹) 38 θάνης M D ed. pr.: θάνοις cet. κεν Hermann: ἄν codd.
 αἰεῖδεις (ss. οἰς) E T 41 ἀναπειρήσας Stephanus: ἀναπηδήσας Barnes:
 ἀναπιλήσας perperam Hermann: ἀναπειλήσας Agar

αἰῶν' ἐξετόρησεν δρεσκῳοιο χελώνης.
 ὥς δ' ὀπότ' ὠκὺ νόημα διὰ στέρνοιο περήσῃ
 ἀνέρος ὃν τε θαμινὰ ἐπιστρωφῶσι μέριμναι,
 ἢ ὅτε δινηθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρναί, 45
 ὥς ἄμ' ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμος Ἑρμῆς.
 πῆξε δ' ἄρ' ἐν μέτροισι ταμῶν δόνακας καλάμοιο
 πειρήνας διὰ νῶτα διὰ ῥινοῖο χελώνης.
 ἀμφὶ δὲ δέρμα τάνυσσε βοὸς πραπίδεσσιν ἐήσι,
 καὶ πήχεις ἐνέθηκ', ἐπὶ δὲ ζυγὸν ἦραρεν ἀμφοῖν, 50
 ἐπτα δὲ συμφώνους ὄτων ἐτανύσσατο χορδὰς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεύξε φέρων ἐρατεινὸν ἄθυρμα
 πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέλος, ἢ δ' ὑπὸ χειρὸς
 σμερδαλέον κονάβησε· θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν αἶειδεν
 ἐξ αὐτοσχεδῆς πειρώμενος, ἡὔτε κοῦροι 55
 ἦβηται θαλίῃσι παραιβόλα κερτομέουσιν,
 ἀμφὶ Δία Κρονίδην καὶ Μαιάδα καλλιπέδιλον
 τὸν πάρος ὠρίζεσκον· ἔταιρείῃ φιλότῃτι,
 ἦν τ' αὐτοῦ γενεὴν ὀνομακλυτὸν ἐξονομάζων·
 ἀμφιπόλους τε γέραιε καὶ ἀγλαὰ δώματα νύμφης, 60
 καὶ τρίποδας κατὰ οἶκον ἐπηετανούς τε λέβητας.
 καὶ τὰ μὲν οὖν ἦειδε, τὰ δὲ φρεσὶν ἄλλα μενοῖνα.
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκε φέρων ἱερῷ ἐνὶ λίκνῳ
 φόρμιγγα γλαφυρήν· ὃ δ' ἄρα κρειῶν ἐρατίζων

42 αἰὼν M, marg. γρ. ὥς δοκεῖ μοι ἀγῶν' ἐξετό δρεσκῳ λώνης E L¹:
 δρεσκῳ κολώνης Π: δρεσκῳή λώνης T uv. ante corr. 43 περήσῃ B
 Franke: περήσει cet. 44 θαμιναι codd., Ruhnkens: cf. Choerobosc.
 An. Ox. ii. 180, Matro 79, Nicand. Ther. 239, Call. Aet. 36 (Ox. Pap. vii. 1011), Xen. Anab. iv. 1. 16 (v. l.): θαμιναι Barnes 45 ἢ
 ὅτε M V², marg. Γ: αἰ ὅτε x: ἄς ὅτε ρ δυνηθῶσιν ρ At ἀμαλδύναι γ
 46 ἐμήσατο E 47 ταμῶν] λαβῶν D 48 τετρήνας Matthiae, cf.
 vv. ll. Herod. ii. 11 pro διὰ ῥινοῖο conl. κραταιρίνοιο Barnes (cl.
 Herod. i. 47): διατρήτοιο Ludwig 51 συμφώνους] θηλυτέρων Antigonus
 Carystius c. 7: voce συμφωνούσας utitur Ion Chius 3. 2 53 μέρος
 codd. 54 κονάβησε M: -σ(σ)ε cet. 55 ἦντε κόρασι M 56 παραιβόλα M
 58 ὃν codd. (ὃν πάρος Nonnus ii. 269): ὥς Γ corr., V²: οἱ Clarke
 ἠρίζεσκον Γ: ἐρίζεσκον (ss. ἢ) V²: ἀρίζ. M καὶ ἔταιρείῃ
 M 59 ὀνομακλυτὴν ρ ὀνομάζων praeter M codd.

ἄλτο κατὰ σκοπιὴν εὐώδεις ἐκ μεγάρου, 65
 ὀρμαίνων δόλον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν οἶά τε φῶτες
 φηληται διέπουσι μελαίνης νυκτὸς ἐν ὥρῃ.
 Ἥελιος μὲν ἔδυνε κατὰ χθονὸς ὠκεανὸν δὲ
 αὐτοῖσιν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασιν, αὐτὰρ ἄρ' Ἑρμῆς
 Πιερίης ἀφίκανε θέων ὄρεα σκιόεντα, 70
 ἔνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὐλιν ἔχεσκον
 βοσκομέναι λειμῶνας ἀκηρασίους ἐρατεινούς.
 τῶν τότε Μαιάδος υἱὸς ἐϋσκοπος Ἀργεϊφόντης
 πευτήκοντ' ἀγέλης ἀπετάμνετο βοῦς ἐριμύκους.
 πλανοδίας δ' ἤλαυνε διὰ ψαμαθώδεα χῶρον 75
 ἔχνη' ἀποστρέψας· δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης
 ἀντία ποιήσας ὀπλὰς, τὰς πρόσθεν ὀπισθεν,
 τὰς δ' ὀπιθεν πρόσθεν, κατὰ δ' ἔμπαλιν αὐτὸς ἔβαινε.
 σάνδαλα δ' αὐτίκα ῥύψιν ἐπὶ ψαμάθοις ἀλίησιν
 ἄφραστ' ἦδ' ἀνόητα διέπλεκε, θαυματὰ ἔργα, 80
 συμμίσγων μυρίκας καὶ μυρσινοειδέας ὄζους.
 τῶν τότε συνδήσας νεοθηλέαν ἀγκάλῃ ὥρην
 ἀβλαβέως ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο σάνδαλα κοῦφα
 αὐτοῖσιν πετάλοισι, τὰ κύδιμος Ἀργεϊφόντης
 ἔσπασε Πιερίηθεν ὁδοιπορίην ἀλεείνων, 85
 οἶά τ' ἐπειγόμενος δολιχὴν ὁδόν, αὐτοτροπήσας.

65 ἄλτο M: ὤρτο p V²: ὤτο x, cf. T 62 67 φηληται M D. cf.
 159, 175 69 αὐτὰρ ὅγ' Barnes 70 Πηρείη (B 766) non Πιερίη
 in fabula pristina videtur stetisse: cf. Antonini Lib. 23 (αἱ δὲ ἐνέμοντο
 Ἰναπερ ἦσαν αἱ Ἀδμήτου βόες) θεῶν (sc. θεῶν, cf. 551 ω 67 T 53)
 codd. praeter D ed. pr. 72 ἀκηρασίους x D ed. pr. 74 ἀγέλας M
 76 ἔχνη codd. corr. Hermann cl. 218 al. 78 πρώτας M 79 αὐτίκ'
 om. x (σάνδαλα ἔριψεν E: σάνδαλα κ' ἔριψεν L¹: σάνδαλα αὐτίκ' ἔριψεν Π:
 δ' αὐτί- in spatio vacuo suppl. T) ἔριψεν codd. em. Postgate 81 συμ-
 μίστων E T: συμμίστων L¹ 82 νεοθηλέος ἄγκαλον (ἀγκαλὸν x At Γ
 ed. pr.) ἔλλης vulg.: νεοθηλέαν ἀγκαλωρὴν M 83 ἀβλαδέως Head-
 lam J. Ph. 1910. 2 85 ἀλεείνων] ἀλεγύνων Windisch cl. 361
 86 αὐτοτροπήσας M V² p y (-τραπήσας Mon. V¹: αὐτοτροπήσας ὥς E T,
 γρ. αὐτοτροπήσας Π marg.): αὐτοπρεπής ὥς L¹ Π D ed. pr.: φῶς pro ὥς
 Martin

τὸν δὲ γέρων ἐνόησε δέμων ἀνθοῦσαν ἀλωὴν
 ἰέμενον πεδίον δὲ δι' Ὀγχηστὸν λεχεποίην·
 τὸν πρότερος προσέφη Μαίης ἐρικυδέος υἱός·

ὦ γέρον ὅς τε φυτὰ σκάπτεις ἐπικαμπύλος ὦμους, 90
 ἢ πολυοιήσεις εὖτ' ἂν τάδε πάντα φέρησι

καί τε ἰδὼν μὴ ἰδὼν εἶναι καὶ κωφὸς ἀκούσας,
 καὶ σιγᾶν, ὅτε μὴ τι καταβλάβῃ τὸ σὸν αὐτοῦ.

Τόσσον φᾶς συνέσενε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
 πολλὰ δ' ὅρῃ σκιδόντα καὶ αὐλῶνας κελαδεινοὺς 95
 καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα διήλασε κύδιμος Ἑρμῆς.

ὀρφναίῃ δ' ἐπίκουρος ἐπαύετο δαιμονίῃ νύξ
 ἢ πλείων, τάχα δ' ὄρθρος ἐγίγνετο δημοεργός·
 ἢ δὲ νέον σκοπιῇν προσεβήσατο διὰ Σελήνῃ

Πάλλαντος θυγάτηρ Μεγαμηδείδαο ἀνακτος, 100
 τῆμος ἐπ' Ἀλφειὸν ποταμὸν Διὸς ἄλκιμος υἱὸς
 Φοίβου Ἀπόλλωνος βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους.

ἄδμητες δ' ἔκανον ἐς αὐλῖον ὑψιμέλαθρον
 καὶ ληνοὺς προπάροιθεν ἀριπρεπέος λειμῶνος.
 ἔνθ' ἐπεὶ εὖ βοτάνης ἐπεφόρβει βοῦς ἐριμύκους 105

καὶ τὰς μὲν συνέλασεν ἐς αὐλῖον ἀθρόας οὔσας
 λωτὸν ἐρεπτομένας ἢδ' ἐρσήεντα κύπειρον,
 σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλὰ, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην.
 δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἑλὼν ἐπέλεψε σιδήρῳ

ἄρμενον ἐν παλάμῃ, ἄμπνυτο δὲ θερμὸς αὐτμή· 110

87 δέμων ἀνθοῦσαν M : δόμων αἰθοῦσαν cet. 88 ὀγχηστῶν λεχε-
 ποίῳν M ante corr. 90 ἐπικαμπύλα ξύλα M 91 πολυοιήσεις Ilgen:
 πολὺ οἶν. M : πολὺ οἶμ- (οἶμ-)ήσεις cet., cf. χρῆσταιν Strabo 637 :
 lacunam stat. Groddeck quam verbis εἶκε πῖθη μάλα περ μεμνημένος ἐν
 φρεσὶ σῇσι E. White explevit 93 σίγαν E L¹ 94 φασὶν ἔσενε
 codd. (ἔσκενε L¹) corr. ed. pr. 99 σκοπιῇ At D ed. pr. 103 ἤλα-
 von At D 108 τέχνην] τύνη M : τέχνη Ilgen 109 ἐπέλεψε x p
 cet. : ἐνίλλαε M, unde λείαινε Postgate, cf. Quintus xii. 136, Plat.
 Tim. 65 E lacunam hic statuit Kuhn *Herabkunft des Feuers* 36
 110 ἀνὰ δ' ἄμπνυτο praeter M codd. θυμὸς αὐτμή M

Ἑρμῆς τοι πρότιστα πυρήϊα πῦρ τ' ἀνέδωκε.
 πολλά δὲ κάγκανα κᾶλα κατουδαίῳ ἐνὶ βόθρῳ
 οὔλα λαβὼν ἐπέθηκεν ἐπηετανά· λάμπετο δὲ φλόξ
 τηλόσε φύζαν ἰεῖσα πυρὸς μέγα δαιομένοιο.
 ὄφρα δὲ πῦρ ἀνέκαιε βίη κλυτοῦ Ἑφαιστοιο, 115
 τόφρα δ' ὑποβρύχιας ἑλικας βοῦς ἔλκε θύραζε
 δοιὰς ἄγχι πυρός, δύναμις δέ οἱ ἔπλετο πολλή·
 ἀμφοτέρας δ' ἐπὶ νῶτα χαμαὶ βάλε φυσιοώσας·
 ἐγκλίνων δ' ἐκύλῳδε δι' αἰῶνας τετορήσας,
 ἔργῳ δ' ἔργον ὄπαζε ταμῶν κρέα πίονα δημῷ· 120
 ὦπτα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι πεπαρμένα δουρατέοισι,
 σάρκας ὁμοῦ καὶ νῶτα γεράσμια καὶ μέλαν αἶμα
 ἐργμένον ἐν χολάδεσσι, τὰ δ' αὐτοῦ κείτ' ἐπὶ χώρης.
 ῥινοὺς δ' ἐξετάνυσσε καταστυφέλῳ ἐνὶ πέτρῃ,
 ὥς ἔτι νῦν τὰ μέτασσα πολυχρόνιοι πεφύασι 125
 δηρὸν δὴ μετὰ ταῦτα καὶ ἄκριτον. αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἑρμῆς χαρμόφρων εἰρύσατο πίονα ἔργα
 λείψ ἐπὶ πλαταμῶνι καὶ ἔσχισε δώδεκα μοίρας
 κληροπαλεῖς· τέλεον δὲ γέρας προσέθηκεν ἐκάστη.
 ἔνθ' ὁσίης κρεάων ἡράσσατο κύδιμος Ἑρμῆς· 130
 ὀδμῇ γάρ μιν ἔτειρε καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα
 ἠδεῖ· ἀλλ' οὐδ' ὥς οἱ ἐπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ
 καὶ τε μάλ' ἰμείρουσι περὴν' ἱερῆς κατὰ δειρῆς.
 ἀλλὰ τὰ μὲν κατέθηκεν ἐς αὐλῖον ὑψιμέλαθρον,

111 πύρια (ss. ή) x praeter Π 112 κᾶλα ρ: καλὰ, κάλα cet.
 114 φύζαν E: φύζαν cet.: φύσαν D'Orville, Hemsterhuys 116 ὑποβρύ-
 χους Ludwig εἶλκε codd. 119 ἐγκλίνων] ἐκκρίνας M αἰῶνας ρ T
 corr.: αἰῶνας cet. 120 πίονι praeter M codd., cf. Ψ 750 al. 124 κατὰ
 M D ed. pr. στυφελῇ M 125 τὰ μέτασσα M, O. Müller *Hyperbor.*
Röm. Stud. 310 (An. Ox. i. 280 παρὰ τὴν μετὰ μέτασσα): τὰ μετ' (τάμετ'
 E L¹) ἄσσα (ἄσσα) cet.: τὰ μέταξε Baumeister 127 χαρμοφέρων
 M x: χάρμα φέρων ρ, corr. Stephanus: χαρμόφρων· ὁ Ἑρμῆς Hesych.
 132 ἐπεπείθετο M om. οἱ 133 περὴν M: πέρην' x At D ed. pr.: πέρην ρ:
 περᾶν Barnes: περὴν' Clarke: πειῖν Ludwig: παρείν' Tucker, cf.
 xxx. 8

δημόν καὶ κρέα πολλά, μετήορα δ' αἰψ' ἀνάνειρε, 135
 σῆμα νέης φωρῆς· ἐπὶ δὲ ξύλα κάγκαν' αἰέρας
 οὐλόποδ' οὐλοκάρηνα πυρὸς κατεδάμνατ' αὐτμῆ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τοι πάντα κατὰ χρέος ἤνυσσε δαίμων
 σάνδαλα μὲν προέηκεν ἐς Ἀλφειὸν βαθυδύνην,
 ἀνθρακίην δ' ἐμάρανε, κόνιν δ' ἀμάθυνε μέλαιναν 140
 παννύχιος· καλὸν δὲ φόως κατέλαμπε Σελήνης.
 Κυλλήνης δ' αἰψ' αὖτις ἀφίκετο διὰ κάρηνα
 ὄρθριος, οὐδέ τις οἱ δολιχῆς ὁδοῦ ἀντεβόλησεν
 οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
 οὐδὲ κύνες λελάκοντο· Διὸς δ' ἐριούνιος Ἑρμῆς 145
 δοχμῶθεϊς μεγάροιο· διὰ κλήϊθρον ἔδυνεν
 αὔρη ὀπωρινῇ ἐναλίγκιος ἡὔτ' ὁμίχλη.
 ἰθύσας δ' ἄντρον ἐξίκετο πίονα νηὸν
 ἦκα ποσὶ προβιβῶν· οὐ γὰρ κτύπεν ὥς περ' ἐπ' οὔδει.
 ἐσσυμένως δ' ἄρα λίκυνον ἐπ' ὄχετο κύδιμος Ἑρμῆς· 150
 σπάργανον ἄμφ' ὥμοις εἰλυμένος ἦν τε τέκνον
 νήπιον ἐν παλάμῃσι περ' ἰγνύσι λαῖφος ἀθύρων
 κεῖτο, χέλυν ἐρατὴν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἐέργων.
 μητέρᾳ δ' οὐκ ἄρ' ἔληθε θεῶν θεός, εἶπέ τε μῦθον·
 τίπτε σὺ ποικιλομῆτα πόθεν τόδε νυκτὸς ἐν ὥρῃ 155
 ἔρρη ἀναιδείῃ ἐπιειμένε; νῦν σε μάλ' οἶω
 ἢ τάχ' ἀμήχανα δεσμὰ περὶ πλευρῇσι εἶχοντα
 Λητοῖδου ὑπὸ χερσὶ διέκ προθύροιο περήσειν,
 ἢ σὲ φέροντα μεταξὺ κατ' ἄγκεα φηλητεύσειν.
 ἔρρε πάλιν· μέγαλιν σε πατὴρ ἐφύτευσε μέριμναν 160
 θνητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὴν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι·

136 v. om. M : φωνῆς codd. corr. Hermann cl. 385 138 τοι A ed.
 om. cet. ἐπειδὴ M 141 παννύχιον M ἐπέλαμπε codd. praeter
 M 148 ἰθύνας praeter M codices 151 ἡλυμένος M 152 περ-
 ἰγνύσι M O : περ' ἰγ. x ed. pr. : παρ' ἰγ. p 155 τὰδε codd. corr. Wolf,
 cf. a 409 157 ἢ τάχ' δύσαχ' M : δὴ τάχ' Bywater πλευροῖσι
 p 159 φέροντα M : λαβόντα cet. : λαβόντα Matthiae : fort. βαλόντα,
 cf. 256 φηλητεύσειν p : φιλ- cet., cf. 67 161 θνητῶν (ss. οἷς) E T

μήτερ ἐμὴ τί με ταῦτα †τιτύσκει† ἥ ὅτε τέκνον
 νήπιον, ὃς μάλα παῦρα μετὰ φρεσὶν αἴσυλα οἶδε,
 ταρβαλέον καὶ μητρὸς ὑπαιδεῖδοικεν ἐνιπάς; 163
 αὐτὰρ ἐγὼ τέχνης ἐπιβήσομαι ἢ τις ἀρίστη
 βουκολέων ἐμὲ καὶ σὲ διαμπερές· οὐδὲ θεοῖσι
 νῶϊ μετ' ἀθανάτοισιν ἀδώρητοι καὶ ἄλιστοι
 αὐτοῦ τῇδε μένοντες ἀνεξόμεθ', ὥς σὺ κελεύεις.
 βέλτερον ἥματα πάντα μετ' ἀθανάτοισι δορίζειν 170
 πλούσιον ἀφνειὸν πολυλήϊον ἢ κατὰ δῶμα
 ἄντρω ἐν ἡερόεντι θαασσέμεν· ἀμφὶ δὲ τιμῆς
 κἀγὼ τῆς ὁσέης ἐπιβήσομαι ἧς περ' Ἀπόλλων.
 εἰ δέ κε μὴ δώῃσι πατὴρ ἐμός, ἦ τοι ἔγωγε
 πειρήσω, δύναμαι, φηλητέων ὄρχαμος εἶναι. 175
 εἰ δέ μ' ἐρευνήσει Λητοῦς ἐρικυδέος υἱός,
 ἄλλο τί οἱ καὶ μεῖζον ὀλομαι ἀντιβολήσειν.
 εἶμι γὰρ εἰς Πυθῶνα μέγαν δόμον ἀντιτορήσων·
 ξυθεν ἄλις τρίποδας περικαλλέας ἥδὲ λέβητας
 πορθήσω καὶ χρυσόν, ἄλις τ' αἶθωνα σίδηρον 180
 καὶ πολλὴν ἐσθήτα· σὺ δ' ὄψαι αἶ κ' ἐθέλῃσθα.
 Ὡς οἱ μὲν ῥ' ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον
 υἱὸς τ' αἰγιόχοιο Διὸς καὶ πότνια Μαῖα.
 ἥως δ' ἡριγένεια φόως θνητοῖσι φέρουσα
 ὤρνυτ' ἀπ' Ὠκεανοῖο βαθυρρόου· αὐτὰρ Ἀπόλλων 185
 Ὀγχηστὸν δ' ἀφίκανε κιὼν πολυήρατον ἄλσος
 ἀγνὸν ἐρισφαράγου Γαιήοχου· ξυθα γέροντα
 κνώδαλον εὔρε νέμοντα παρὲξ ὁδοῦ ἔρκος ἀλωῆς.

163 δεδίσκειαι Pierson cl. γ 201 164 πολλὰ ἐν . . . ἄρμενα M
 165 ταρβαλέων L¹ 167 βουκολέων Ludwich (βουκολέειν Gemoll): βου-
 λεύων codd., cf. Ξ 445 168 ἄλιστοι γ (sc. E T in textu, L¹ Π ss.): ἄπα-
 στοι (ss. λι) L² Mon. N P R¹: ἄπλιστοι A C L³ Q: ἄπστοι B: ἄπαστοι M
 At Γ D V¹ ed. pr. 169 ἀεξόμεθ' M 171 πολυλήϊον E T 173 ἥπερ
 E 175 δύναμαι δὲ φιλητέων (φιλητέον M) codd. corr. ed. pr.,
 Steph., Bothe 183 μήτηρ pro μαῖα M 186 ὄγχηστὸν δ' Π:
 ὄγχηστὸν δ' D E: ὄγχηστὸν δ' cet., v. h. Apoll. 230 188 κνώδαλον]
 κἀνδαλον Ilgen: ἱεμάδα Grotdeck: τρόχμαλον seu νωχαλὸν Hermann:
 κλῶνας ὄγ' Schneidewin: καμπύλον Stoll: νῶδαλον Ridgeway: κῶδαλον
 Rossbach νέμοντα] ἐλῶντα Ilgen: λέγοντα Schneidewin: ἀμῶντα.
 Tyrrell: δέμοντα Barnes, Fick

τὸν πρότερος προσέφη Λητοῦς ἔρικυδέος υἱός·
 ὦ γέρον Ὀγχηστοῖο βατοδρόπε ποιήεντος 190
 βοῦς ἀπὸ Πιερίης διζήμενος ἐνθάδ' ἰκάνω
 πάσας θηλείας, πάσας κεράεσσιν ἐλικτάς,
 ἐξ ἀγέλης· ὁ δὲ ταῦρος ἐβόσκετο μῶνος ἀπ' ἄλλων
 κυάνεος, χαροποὶ δὲ κύνες κατόπισθεν ἔποντο
 τέσσαρες ἤντε φῶτες ὁμόφρονες· οἱ μὲν ἔλειφθεν 195
 οἷ τε κύνες ὅ τε ταῦρος, ὃ δὴ περὶ θαῦμα τέτυκται·
 ταὶ δ' ἔβαν ἡελίοιο νέον καταδυομένοιο
 ἐκ μαλακοῦ λειμῶνος ἀπὸ γλυκεροῖο νομοῖο.
 ταυτά μοι εἰπὲ γεραιὲ παλαιγενὲς εἴ που ὅπως
 ἀνέρα ταῖσδ' ἐπὶ βουσὶ διαπρήσσοντα κέλευθον. 200
 Τὸν δ' ὁ γέρων μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ὦ φίλος ἀργαλέον μὲν ὅς' ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτο
 πάντα λέγειν· πολλοὶ γὰρ ὁδὸν πρήσσουσιν ὁδῖται,
 τῶν οἱ μὲν κακὰ πολλὰ μεμαότες, οἱ δὲ μάλ' ἐσθλὰ
 φοιτῶσιν· χαλεπὸν δὲ δαήμεναί ἐστιν ἕκαστον. 205
 αὐτὰρ ἐγὼ πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 ἔσκαπτον περὶ γουνὸν ἁλωῆς οἶνοπέδοιο·
 παῖδα δ' ἔδοξα φέριστε, σαφὲς δ' οὐκ οἶδα, νοῆσαι,
 ὅς τις ὁ παῖς ἅμα βουσὶν εὐκραίρῃσιν ὀπήδει
 νήπιος, εἶχε δὲ ῥάβδον, ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδιζεν, 210
 ἐξοπίσω δ' ἀνέεργε, κάρη δ' ἔχεν ἀντίον αὐτῷ.
 Φῆ ρ' ὁ γέρων· ὁ δὲ θᾶπτον ὁδὸν κίε μῦθον ἀκούσας.
 οἷων δ' ἐνόει τανυσίπερον, αὐτίκα δ' ἔγνω
 φηλητὴν γεγαῶτα Διὸς παῖδα Κρονίωνος.
 ἐσσυμένως δ' ἦιξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων 215
 ἐς Πύλον ἡγαθέην διζήμενος εἰλίποδας βοῦς,
 πορφυρέῃ νεφέλῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους·

193 ἐβόσκετο om. ρ 200 κέλευθα M 202 ἴδοιμι M : ἴδοιο
 Ernesti 203 ὁδῖται (ss. σ, sc. ὁδισταί) E 205 πρήσσουσιν
 M 208 νοήσας M 209 εὐκραίροις ρ 211 ἔχον Her-
 mann 212 φῆ δ' L² θᾶσσαν codd., cf. 255 μῦθον ἀκούσας M y
 A B C Γ : φοῖβος ἀπόλλων cet. 214 φηλητὴν ed. pr. : φηλωτὴν ρ :
 φιλωτὴν E T : φιλητὴν cet. 217 πορφυρέῃ L¹ : πορφυρῇ (ss. εἰ) E

ἴχνια τ' εἰσενόησεν Ἐκηβόλος εἰπέ τε μῦθον·

“ὦ πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶμαι·

ἴχνια μὲν τὰδε γ' ἐστὶ βοῶν ὀρθοκραιράων, 220

ἀλλὰ πάλιν τέτραπται ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα·

βήματα δ' οὔτ' ἀνδρὸς τὰδε γίγνεται οὔτε γυναικὸς

οὔτε λύκων πολιῶν οὔτ' ἄρκτων οὔτε λεόντων·

οὔτε τι κενταύρου λασιαύχενος ἔλπομαι εἶναι

ὅς τις τοῖα πέλωρα βιβᾶ ποσὶ καρπαλίμοισιν· 225

αἰνὰ μὲν ἔνθεν ὁδοῖο, τὰ δ' αἰνότερ' ἔνθεν ὁδοῖο.

“ὦς εἰπὼν ἤϊξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,

Κυλλήνης δ' ἀφίκανεν ὄρος καταείμενον ὕλη

πέτρης εἰς κευθμῶνα βαθύσκιον, ἔνθα τε νύμφη

ἀμβροσίῃ ἐλόχευσε Διὸς παῖδα Κρονίωτος. 230

ὁδμῇ δ' ἡμερόεσσα δι' οὔρεος ἡγαθέοιο

κίδνατο, πολλὰ δὲ μῆλα ταναύποδα βόσκετο ποίην.

ἔνθα τότε σπεύδων κατεβήσατο λαῖνον οὐδὸν

ἄντρον ἐς ἡερόεν ἐκατηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων.

Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱὸς 235

χωόμενον περὶ βουσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνα,

σπάργαν' ἔσω κατέδυνε θυήεντ'· ἥύτε πολλὴν

πρέμνων ἀνθρακίην ὕλης σποδὸς ἀμφικαλύπτει,

ὥς Ἑρμῆς Ἐκάεργον ἰδὼν ἀνεείλε' ἐ αὐτόν.

ἐν δ' ὀλίγῳ συνέλασσε κάρη χεῖράς τε πόδας τε 240

φή ῥα νεόλλουτος προκαλούμενος ἥδυμον ὕπνου,

ἐγρήσσω ἐτεόν γε· χέλυν δ' ὑπὸ μασχάλῃ εἶχε.

γυνῶ δ' οὐδ' ἡγνοίησε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱὸς

218, 219 om. M 224 ἔλπομαι εἶναι M γ: ἔστιν ὁμοία cet. (ἦστιν Π: ἦστην L'): cf. Batr. 170 b (ἦσαν ὁμοιοί) 230 κρονίωνα M 232 ταναύποδα x: τανύποδα cet., cf. Apoll. 304 238 ὀλοσποδὸς M: ὕλης σποδὸς cet. i. q. τῇ ξυλίῃ σποδῷ Strab. 269, cf. ἀνθρακα δρυὸς Galen. xiv. 521 K, μῆριων σποδῶν Herod. iv. 35 ἀμφικαλύπτοι codd. praeter D ed. pr. 239 ἀλέεινεν (-ον E Π) codd. em. Postgate (ἀνέειλεν Lohsee): ἀλέεινεν Ilgen 241 δὴ ῥα νεόλλουτος M x ρ: θῆρα νέον λοχάων (-εῶν Π mg.) γ: φῆ Barnes νήδυμον ρ προκαλούμενος M 242 ἄγρης (ἄγρην B: ἄγρην (ss. s) εἰνέον γε Γ) εἰνέτεόν τε codd.: ἐγρήσσω invenit Martin, cetera Hermann δ' om. codd. add. Hermann

νύμφην τ' οὐρείην περικαλλέα καὶ φίλον υἷόν,
 παῖδ' ὀλίγον δολίης εἰλυμένον ἐντροπίῃσι. 245
 παπτήνας δ' ἀνὰ πάντα μυχὸν μέγαλοιο δόμοιο
 τρεῖς ἀδύτους ἀνέωγε λαβὼν κληῖδα φαεινὴν
 νέκταρος ἐμπλείους ἦδ' ἀμβροσίης ἐρατεινῆς·
 πολλὸς δὲ χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἔνδον ἔκειτο,
 πολλὰ δὲ φοινικόεντα καὶ ἄργυφα εἴματα νύμφης, 250
 οἷα θεῶν μακάρων ἱεροὶ δόμοι ἐντὸς ἔχουσιν.
 ἔνθ' ἐπεὶ ἐξερέεινε μυχοὺς μέγαλοιο δόμοιο
 Λητοῖδης μύθοισι προσηύδα κύδιμον Ἑρμῆν·
 ὦ παῖ ὅς ἐν λίκνῳ κατάκειαι, μήνυέ μοι βοῦς
 θάττον· ἐπεὶ τάχα νῶϊ διωισόμεθ' οὐ κατὰ κόσμον. 255
 ῥίψω γάρ σε βαλὼν ἐς Τάρταρον ἡερόεντα,
 εἰς ζόφον αἰνόμερον καὶ ἀμήχανον· οὐδὲ σε μήτηρ
 ἐς φάος οὐδὲ πατὴρ ἀναλύσεται, ἀλλ' ὑπὸ γαίῃ
 ἐρρήσεις ὀλίγοισι μετ' ἀνδράσιν ἡγεμονεύων.
 Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισι· 260
 Λητοῖδῃ τίνα τοῦτον ἀπηνέα μῦθον ἔειπας
 καὶ βοῦς ἀγραύλους διζήμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις;
 οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα·
 οὐκ ἂν μηνύσαιμι, οὐκ ἂν μήνυτρον ἀροίμην·
 οὐδὲ βοῶν ἐλατῆρι κραταιῷ φωτὶ ἔοικα, 265
 οὐδ' ἐμὸν ἔργον τοῦτο, πάρος δέ μοι ἄλλα μέμηλεν·
 ὕπνος ἐμοί γε μέμηλε καὶ ἡμετέρης γάλα μητρός,
 σπάργανά τ' ἀμφ' ὥμοισιν ἔχειν καὶ θερμὰ λοετρά.
 μή τις τοῦτο πύθοιτο πόθεν τόδε νεῖκος ἐτύχθη·
 καὶ κεν δὴ μέγα θαῦμα μετ' ἀθανάτοισι γένοιτο 270
 παῖδα νέον γεγαῶτα διὰ προθύροιο περῆσαι
 βουσὶ μετ' ἀγραύλοισι· τὸ δ' ἀπρεπέως ἀγορεύεις.

246 ἀνὰ M: ἄρα cet. 248 ἐμπλείους M: ἐκπλείους cet. 254 λί-
 κνῷ] κλίνῃ x At D κατάκειαι p praeter N 256 λαβὼν Ilgen
 259 ὀλίγοισι *parvulis*: καμὲ τὸν ἐν μικροῖς ὀλίγον θεόν Anth. Pal. ix.
 334: ὀμφακίας νεκροὺς *infantes* Lucian Catapl. 5 μετ' M: ἐν cet.
 265 οὔτε codd. corr. Baumeister: οὔτι Hermann 269 πόθεν pro
 πόθεν T 272 ἀγραύλησι M

χθές γενόμην, ἀπαλοὶ δὲ πόδες, τρηχέα δ' ὑπὸ χθών.
 εἰ δὲ θέλεις πατρὸς κεφαλὴν μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι
 μὴ μὲν ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ὑπίσχομαι αἴτιος εἶναι, 275
 μήτε τιw' ἄλλον ὅπωπα βοῶν κλοπὸν ὑμετεράων,
 αἶ τιwες αἰ βόες εἰσὶ· τὸ δὲ κλέος οἶον ἀκούω.

ἌΩς ἄρ' ἔφη καὶ πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀμαρύσσων
 ὀφρύσι ριπτάζεσκεν ὀρώμενος ἔνθα καὶ ἔνθα,
 μάκρ' ἀποσυρίζων, ἄλιον τὸν μῦθον ἀκούων. 280
 τὸν δ' ἀπαλὸν γελάσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·

ἌΩ πέπον ἡπεροπεντὰ δολοφραδὲς ἦ σε μάλ' οἶω
 πολλάκις ἀντιτοροῦντα δόμους εὖ ναιετάοντας
 ἐννυχον οὗ χ' ἔνα μοῦνον ἐπ' οὐδεῖ φῶτα καθίσσαι
 σκευάζοντα κατ' οἶκον ἄτερ ψόφου, οἷ' ἀγορεύεις. 285
 πολλοὺς δ' ἀγραῦλους ἀκαχήσεις μηλοβοτῆρας
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὁπότεν κρειῶν ἐρατίζων
 ἀντῆς βουκολίοισι καὶ εἰροπόκοις οἴεσσιν.
 ἀλλ' ἄγε, μὴ πύματόν τε καὶ ὕστατον ὕπνον λαύσης,
 ἐκ λίκνου κατάβαινε μελαίνης νυκτὸς ἑταίρε. 290
 τοῦτο γὰρ οὖν καὶ ἔπειτα μετ' ἀθανάτοισ γέρας ἔξεις·
 ἀρχὸς φηλητέων κεκλήσεαι ἡματα πάντα.

ἌΩς ἄρ' ἔφη καὶ παῖδα λαβὼν φέρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 σὺν δ' ἄρα φρασσάμενος τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης
 οἶωνόν προέηκεν ἀειρόμενος μετὰ χερσὶ, 295
 τλήμονα γαστρὸς ἔριθον ἀτάσθαλον ἀγγελιώτην.
 ἐσσυμένως δὲ μετ' αὐτὸν ἐπέπταρε, τοῖο δ' Ἀπόλλων
 ἔκλυεν, ἐκ χειρῶν δὲ χαμαὶ βάλε κύδιμον Ἑρμῆν.

273 δ' ὀσποχθὼν L¹ 279 ριπτάζεσκεν M 280 τὸν γ At D: ὡς M ed.
 pr.: ὡς τὸν ρ 284 οὐχ (οὐδ' M) codd. em. Tucker 286 δραύλους x D
 (δραύλους ss. δ' ἀγραύλους T) 287 κρειῶν] μήλων M 288 ἀντην
 βουκολίοισι καὶ εἰροπόκοις οἴεσσιν γ corr. Gemoll: ἀντήσης (-εις) ἀγέλησι
 βοῶν καὶ πάεσι μήλων cet. 289 λαύσεις M: λαύης Π 290 νυκτὸς
 δὲ φίλη καὶ ἑταίρη carmen ap. Origen. in haeret. 72 (P. L. G. iii.
 682) 292 αὐχός M: ἀργός E φηλητέων ed. pr.: φηλι//λέων corr.
 ex φιλητέων P: φηλιτέων ρ praeter B R²: φιλητέων cet. 296 τλή-
 μονα μετὰ E T, cf. xxviii. 13

ἔζετο δὲ προπάροιθε καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο
Ἑρμῆν κερτομέων, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε· 300

Θάρσει σπαργανιώτα Διὸς καὶ Μαιάδος νιέ·
εὐρήσω καὶ ἔπειτα βοῶν ἴφθιμα κάρηνα
τούτοις οἰωνοῖσι· σὺ δ' αὖθ' ὁδὸν ἡγεμονεύσεις.

ἌΩς φάθ'· ὁ δ' αὖτ' ἀνόρουσε θοῶς Κυλλήνιος Ἑρμῆς
σπονδῇ ἰών· ἄμφω δὲ παρ' οὐατα χερσὶν ἐώθει, 305
σπάργανον ἄμφ' ὥμοισιν ἐελμένος, εἶπε δὲ μῦθον·

Πῇ με φέρεις Ἑκάεργε θεῶν ζαμενέστατε πάντων;
ἦ με βοῶν ἔνεχ' ὧδε χολούμενος ὀρσολοπεύεις;
ὦ πόποι εἴθ' ἀπόλοιτο βοῶν γένος· οὐ γὰρ ἐγὼ γε 310
ὑμετέρας ἔκλεψα βόας, οὐδ' ἄλλον ὅπωπα,
αἷ τινές εἰσι βόες· τὸ δὲ δὴ κλέος οἶον ἀκούω.
δὸς δὲ δίκην καὶ δέξο παρὰ Ζηνὶ Κρονίωνι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ἕκαστα διαρρήδην ἐρέεινον
Ἑρμῆς τ' οἰοπόλος καὶ Λητοῦς ἀγλαὸς υἱὸς
ἀμφὶς θυμὸν ἔχοντες· ὁ μὲν νημερτέα φωνήν 315

οὐκ ἀδίκως ἐπὶ βουσὶν ἐλάζυτο κύδιμον Ἑρμῆν,
αὐτὰρ ὁ τέχνησιν τε καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν
ἤθελεν ἐξαπατᾶν Κυλλήνιος Ἀργυρότοξον·
αὐτὰρ ἐπεὶ πολύμητις ἐὼν πολυμήχανον εὗρεν
ἐσσυμένως δὴ ἔπειτα διὰ ψαμάθοιο βάδιζε 320
πρόσθεν, ἀτὰρ κατόπισθε Διὸς καὶ Λητοῦς υἱός.
αἶψα δὲ τέρθρον ἵκοντο θυῶδεος Οὐλύμποιο
ἐς πατέρα Κρονίωνα Διὸς περικαλλέα τέκνα·
κεῖθι γὰρ ἀμφοτέροισι δίκης κατέκειτο τάλαντα.

303 αὐτοῖς M οἰωνοῖς εὐ ed. pr. : οἰωνοῖσιν εὐ x D : σὺ M ρ (εὐ Γ marg.) 305 commate interpunximus 306 σπάργανον, D'Orville ἐέλμενος M : ἐλιγμένος (ἐλ-) cct. : ἐελμένον Baumeister : ἐλελιγμένον Gemoll 308 ἐνέχωνδὲ M ὀρσοπολεύεις ρ : ὀρσολοπεύεις. ἀλλα-
χῶς ὀρσοπολεύεις V² 312 δέξαι παρ ρ 313 ἔπειτα M ἐρέεινεν
x ρ M ed. pr. 315 φωνήν codd. : φῶρα Windisch, cf. 136, 385 lacuna
fortasse statuenda servato φωνήν 322 ita M L¹ Π : δ' ἵκοντο κάρηνα
ρ γ ed. pr.

†εὐμιλίη† δ' ἔχ' Ὀλυμπον ἀγάννιφον, ἀθάνατοι δὲ 325
ἄφθιτοι ἠγερέθοντο μετὰ χρυσόθρονον ἥῳ.

ἔστησαν δ' Ἑρμῆς τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
πρόσθε Διὸς γούνων· ὁ δ' ἀνείρετο φαίδιμον υἱὸν
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

Φοῖβε πόθεν ταύτην μενοεικέα ληΐδ' ἐλαύνεις 330

παῖδα νέον γεγαῶτα φυὴν κήρυκος ἔχοντα;

σπουδαῖον τόδε χρῆμα θεῶν μεθ' ὁμήγυρι ἦλθε.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·

ῶ πάτερ ἦ τάχα μῦθον ἀκούσσαι οὐκ ἀλαπαδνὸν
κερτομέων ὥς οἷος ἐγὼ φιλολήϊός εἰμι. 335

παῖδά τιw εὔρον τόνδε διαπρύσιον κεραϊστὴν

Κυλλήνης ἐν ὄρεσσι πολλὴν διὰ χῶρον ἀνύσσας

κέρτομον, οἷον ἐγὼ γε θεῶν οὐκ ἄλλον ὅπωπα

οὐδ' ἀνδρῶν, ὁπόσοι λησίμβροτοί εἰς' ἐπὶ γαῖαν.

κλέψας δ' ἐκ λειμῶνος ἐμὰς βοῦς ᾤχετ' ἐλαύνων 340

ἐσπέριος παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

εὐθὺ Πύλον δ' ἐλάων· τὰ δ' ἄρ' ἔχνια δοῖα πέλωρα

οἷά τ' ἀγάσσασθαι καὶ ἀγανοῦ δαίμονος ἔργα.

τῇσιν μὲν γὰρ βουσὶν ἐς ἀσφοδελὸν λειμῶνα

ἀντία βήματ' ἔχουσα κόνις ἀνέφαινε μέλαινα· 345

αὐτὸς δ' οὗτος †ὄδ' ἐκτὸς† ἀμήχανος, οὗτ' ἄρα ποσσὶν

οὗτ' ἄρα χερσὶν ἔβαινε διὰ ψαμαθῶδεα χῶρον·

ἀλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιw ἔχων διέτριβε κέλευθα

τοῖα πέλωρ' ὥς εἴ τις ἀραιοῖσι δρυσὶ βαίνοι.

ὄφρα μὲν οὖν ἐδίωκε διὰ ψαμαθῶδεα χῶρον, 350

325 εὐμιλίη M : εὐμελίη cet. : εὐμελίη, εὐνομίη, στωμυλίη D'Orville :
αἰμυλίη Heyne : εὐμελίη, ἐμμελίη Hermann : εὐελίη Franke : ἀδμωλή
Bergk : εὐδίη Baumeister : αἰθρίη Schmitt : εὐκηλίη Sikes : εὐμολίη Lud-
wich an οὐμιλίη sc. ὁμιλίη? 326 ita γ : ποτὶ πύχας οὐλύμποιο cet.

336 ἤγουν (ἢ Π ss. τ) φανερόν κλέπτειν marg. L¹ Π 339 γαῖαν M :
γαίη x ρ 342 εὐθύπυλονδ' M : εὐθυπόρονδ' cet. δία ρ : δοῖα cet.

343 ἀγάσ(σ)εσθαι codd. praeter M 344 τοῖσι M 349 βαίνων M

ρεία μάλ' ἴχνια πάντα διέπρεπεν ἐν κονίησιν·
 αὐτὰρ ἐπεὶ ψαμάθοιο μέγαν στίβον ἐξεπέρησεν,
 ἄφραστος γένετ' ὦκα βοῶν στίβος ἥδ' ἐκαὶ αὐτοῦ
 χῶρον ἀνὰ κρατερόν· τὸν δ' ἐφράσατο βροτὸς ἀνὴρ
 εἰς Πύλον εὐθύς ἐλῶντα βοῶν γένος εὐρυμετώπων. 355
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τὰς μὲν ἐν ἡσυχίῃ κατέεργε
 καὶ διαπυρπαλάμησεν ὁδοῦ τὸ μὲν ἔνθα τὸ δ' ἔνθα,
 ἐν λίκνῳ κατέκειτο μελαίνῃ νυκτὶ ἔοικώς
 ἄντρῳ ἐν ἡρόεντι κατὰ ζόφον, οὐδέ κεν αὐτὸν
 αἰετὸς ὄξυν λάων ἐσκέψατο· πολλὰ δὲ χερσὶν 360
 αὐγὰς ὠμόργαξε δολοφροσύνην ἀλεγύνων.
 αὐτὸς δ' αὐτίκα μῦθον ἀπηλεγέως ἀγόρευεν·
 οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, οὐκ ἄλλου μῦθον ἄκουσα,
 οὐδέ κε μηνύσαιμ', οὐδ' ἂν μήνυτρον ἀροίμην.
 *Ἡ τοι ἄρ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζητο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ἑρμῆς δ' ἄλλον μῦθον ἐν ἀθανάτοισιν ἔειπε, 366
 δεῖξατο δ' εἰς Κρονίωνα θεῶν σημάτωντορα πάντων·
 Ζεῦ πάτερ ἦ τοι ἐγὼ σοὶ ἀληθείην ἀγορεύσω·
 νημερτὴς τε γάρ εἰμι καὶ οὐκ οἶδα ψεύδεσθαι.
 ἦλθεν ἐς ἡμετέρου διζήμενος εἰλίποδας βοῦς 370
 σήμερον ἡελίοιο νέον ἐπιτελλομένοιο,
 οὐδὲ θεῶν μακάρων ἄγε μάρτυρας οὐδὲ κατόπτας.
 μηνύειν δ' ἐκέλευεν ἀναγκαίης ὑπὸ πολλῆς,
 πολλὰ δέ μ' ἠπειλήσε βαλεῖν ἐς Τάρταρον εὐρύν,
 οὔνεχ' ὃ μὲν τέρεν ἄνθος ἔχει φιλοκυδέος ἥβης, 375
 αὐτὰρ ἐγὼ χθιζὸς γενόμεν· τὰ δέ τ' οἶδε καὶ αὐτός·
 οὐ τι βοῶν ἐλατῆρι κραταιῷ φωτὶ ἔοικώς.

352 μέγαν] πολλὸν M 356 κατέεργε p: κατέρεξε cet. 357 διαπύρ
 M D L¹: παλάμησεν M: διὰ πύρ μάλ' ἔμνησεν cet. corr. Ilgen, cf.
 Stolz *Wiener Studien* 1903, 251 360 λάων (ss. βλέπων) E L¹
 361 ὦ(ῶ)μάρταξε codd. (ὠμόρταξε T) em. Ilgen cl. σ 199 ἀλεγύνων
 x O: ἀλεγίζων M: ἀλεείνων p, cf. 557 362 ἀπολεγέως E L¹ Π
 366 ita y: ἐρμῆς δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀμειβόμενος ἔπος ἡῦδα cet. 368 ἀγο-
 ρεύσω M: καταλέξω cet., cf. K 384 al. 370 ἡμέτερον Barnes, cf.
 B 55, η 301, p 534 371 νέον γ' p (praeter A Q): γ' add. D m. p.

παίθεο, καὶ γὰρ ἐμεῖο πατὴρ φίλος εὖχεται εἶναι,
ὥς οὐκ οἰκαδ' ἔλασσα βόας, ὥς ὄλβιος εἶην,
οὐδ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔβην· τὸ δέ τ' ἀτρεκέως ἀγορεύω. 380

Ἡέλιον δὲ μάλ' αἰδέομαι καὶ δαίμονας ἄλλους,
καὶ σὲ φιλῶ καὶ τοῦτον ὀπίζομαι· οἶσθα καὶ αὐτὸς
ὥς οὐκ αἰτιός εἰμι· μέγαν δ' ἐπιδαίομαι ὄρκον·
οὐ μὰ τὰδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια.
καὶ ποτ' ἐγὼ τούτῳ τίσω ποτὶ νηλέα φωρὴν 385
καὶ κρατερῷ περ ἐόντι· σὺ δ' ὀπλοτέροισιν ἄρηγε.

Ὡς φάτ' ἐπιλλίζων Κυλλήνιος Ἀργεϊφόντης,
καὶ τὸ σπάργανον εἶχεν ἐπ' ὠλένη οὐδ' ἀπέβαλλε.
Ζεὺς δὲ μέγ' ἐξεγέλασεν ἰδὼν κακομηδέα παῖδα
εὖ καὶ ἐπισταμένως ἀρνεύμενον ἀμφὶ βόεσσιν. 390

ἀμφοτέρους δ' ἐκέλευσεν ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντας
ζητεύειν, Ἑρμῆν δὲ διάκτορον ἡγεμονεύειν,
καὶ δεῖξαι τὸν χῶρον ἐπ' ἀβλαβίησι νόοιο
ὄππῃ δὴ αὐτ' ἀπέκρυνε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.
νεύσεν δὲ Κρονίδης, ἐπεπείθετο δ' ἀγλαὸς Ἑρμῆς· 395
ῥηϊδίως γὰρ ἔπειθε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.

τὼ δ' ἄμφω σπεύδοντε Διὸς περικαλλέα τέκνα
εἰς Πύλον ἡμαθόεντα ἐπ' Ἀλφειοῦ πόρον ἵξον·
ἀγροὺς δ' ἐξίκοντο καὶ αὐλιον ὑψιμέλαθρον
ἡχοῦ δὴ τὰ χρήματ' ἀτάλλετο νυκτὸς ἐν ὥρῃ. 400

ἔνθ' Ἑρμῆς μὲν ἔπειτα κιὼν παρὰ λαΐνον ἄντρον
εἰς φῶς ἐξήλαυνε βοῶν ἴφθιμα κάρηνα·
Λητοΐδης δ' ἀπάτερθεν ἰδὼν ἐνόησε βοείας

381 δὲ om. codd. praeler M 382 ita M: καὶ σε cet. 383 ἐπι-
δεύομαι M: ἐπιδαίομαι cet. (δαι in ras. L²: ἐπιδεόμαι Π): ἐπιδώσομαι
Barnes: ἐπιμαίομαι Herwerden: an μέγαν δ' ἄρ' ἐπαιδέομ' ὄρκον? olim
μέγαν δ' ἐπὶ ὄρκον ὁμοῦμαι proposuimus 385 ποτὶ M: ποτὲ
cet., cf. ρ 191 φωρὴν M: φωνὴν cet. 386 κραταιῷ ρ, cf. 265
394 ἴφιμα L¹ T 397 σπεύδοντο x At D ed. pr. Γ ss. 398 δ' ἐπ' x
At D ed. pr. 400 corr. Fick coll. ηχοι I. G. vii. 235. 16: ὄχον δὲ τὰ
χρήματα τιτάλλετο M: ἦχ' οὐ, ἦχ' οὐ, ἦχ' οὐ sim. cet. ἀτιτάλλετο
vulg.: ἀντιβάλλετο E: ἀντιτάλλετο T, em. ed. pr. 401 εἰς προ παρὰ
M 402 ἤλαυνε ρ 403 ἀπάνευθεν M, cf. E 445

πέτρῃ ἐπ' ἡλιβάτῳ, τάχα δ' ἤρετο κύδιμον Ἑρμῆν·

Πῶς ἐδύνω δολομήτα δύνω βόε δειροτομήσαι, 405

ὦδε νεογνὸς ἐὼν καὶ νήπιος; αὐτὸς ἐγὼ γε
θαυμαίνω κατόπισθε τὸ σὸν κράτος· οὐδὲ τί σε χρὴ
μακρὸν ἀέξεσθαι Κυλλήνιε Μαιάδος υἱέ.

ἌΩς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶ περιστρεφε καρτερὰ δεσμὰ

ἄγνου· ταὶ δ' ὑπὸ ποσσὶ κατὰ χθονὸς αἶψα φύοντο 410

αὐτόθεν ἐμβολάδην ἐστραμμέναι ἀλλήλησι

ρέϊά τε καὶ πάσῃσιν ἐπ' ἀγραύλοισι βόεσσιν

Ἑρμέω βουλῇσι κλεψίφρονος· αὐτὰρ Ἀπόλλων

θαύμασεν ἀθρήσας· τότε δὴ κρατὺς Ἀργειφόντης

χῶρον ὑποβλήδην ἐσκέψατο πῦρ ἀμαρύσσω 415

ἐγκρύψαι μεμαώς· Αἰητοῦς δ' ἐρικυδέος υἱὸν

ρέϊα μάλ' ἐπρήνυνεν ἐκηβόλον, ὥς ἔθελ' αὐτός,

καὶ κρατερόν περ ἐόντα· λαβὼν δ' ἐπ' ἀριστερὰ χεῖρὸς

πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέλος· ἡ δ' ὑπὸ χεῖρὸς

σμερδαλέον κονάβησε, γέλασσε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων 420

γηθήσας, ἐρατὴ δὲ διὰ φρένας ἦλυθ' ἰωὴ

θεσπεσίης ἐνοπήs, καὶ μιν γλυκὺς ἥμερος ἦρει

θυμῷ ἀκουάζοντα· λύρῃ δ' ἐρατὸν κιθαρίζων

στῇ ῥ' ὃ γε θαρσήςας ἐπ' ἀριστερὰ Μαιάδος υἱὸς

Φοῖβον Ἀπόλλωνος, τάχα δὲ λιγέως κιθαρίζων 425

γηρύετ' ἀμβολάδην, ἐρατὴ δέ οἱ ἔσπετο φωνή,

κράινων ἀθανάτους τε θεοὺς καὶ γαίαν ἐρεμνὴν

ὥς τὰ πρῶτα γέγοντο καὶ ὥς λάχε μοῖραν ἕκαστος.

404 γαίῃ κατ' Μ εἴρετο Μ 406 νεογνοῖων Μ 408 ἀέξα-
σθαι Μ 409 lacunam hic et 415 stat. Baumeister 410 ἀγνοῦ
L¹ T (ex ἀγ.): ἄγνου, ἀγνοῦ cet.: ἄγνους Ludwig φέροντο V²
411 ἀμβολάδην Μ 412 ἀγραύλησι Μ x 414 ὅτε V² 417 ἐπράν-
νεν E T (-εν ex -αν) 418 χεῖρὸς] λύρην Μ 420 κονάβισσε ρ
422 v. om. praeter M omnes 425 λιγέως x 426 ἔπετο T
427 κράινων] κλείων Hermann: αἰνῶν Steph.: οὐρανὸν Tucker κραινείν·
τιμᾶν. κραινουσι· πληροῦσι, παρέχουσι, τιμᾶσι. Hesych., cf. τ 567,
Emped. 111, 2 Diels

Μνημοσύνην μὲν πρῶτα θεῶν ἐγέραιρεν ἀοιδῇ
 μητέρα Μουσάων, ἥ γὰρ λάχε Μαιάδος υἱόν· 430
 τοὺς δὲ κατὰ πρέσβιν τε καὶ ὥς γεγάασιν ἕκαστος
 ἀθανάτους ἐγέραιρε θεοὺς Διὸς ἀγλαὸς υἱὸς
 πάντ' ἐνέπων κατὰ κόσμον, ἐπωλένιον κιθαρίζων.
 τὸν δ' ἔρος ἐν στήθεσσι ἀμήχανος αἴνυτο θυμόν,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 435

Βουφόνε μηχανιώτα πονεύμενε δαιτὸς ἐταῖρε
 πεντήκοντα βοῶν ἀντάξια ταῦτα μέμηλας.
 ἥσυχίως καὶ ἔπειτα διακρινέεσθαι δῖω.
 νῦν δ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ πολύτροπε Μαιάδος υἱέ
 ἦ σοί γ' ἐκ γενετῆς τάδ' ἄμ' ἔσπετο θαυματοῦς ἔργα 440
 ἥε τις ἀθανάτων ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων
 δῶρον ἀγαθὸν ἔδωκε καὶ ἔφρασε θέσπιν ἀοιδῇν;
 θαυμασίην γὰρ τήνδε νεήφατον ὅσσαν ἀκούω,
 ἦν οὐ πώ ποτέ φημι δαήμεναι οὔτε τιw' ἀνδρῶν,
 οὔτε τιw' ἀθανάτων οἳ Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι, 445
 νόσφι σέθεν φηλῆτα Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ.
 τίς τέχνη, τίς μοῦσα ἀμηχανέων μελεδῶνων,
 τίς τρίβος; ἀτρεκέως γὰρ ἅμα τρία πάντα πάρεστιν
 εὐφροσύνην καὶ ἔρωτα καὶ ἥδυμον ὕπνον ἐλέσθαι.
 καὶ γὰρ ἐγὼ Μούσῃσιν Ὀλυμπιάδεσσιw' ὀπηδός, 450
 τῇσι χοροὶ τε μέλουσιν καὶ ἀγλαὸς οἶμος ἀοιδῆς
 καὶ μολπὴ τεθαλυῖα καὶ ἱμερόεις βρόμος αὐλῶν·
 ἀλλ' οὐ πώ τί μοι ᾤδε μετὰ φρεσὶν ἄλλο μέλησεν
 οἷα νέων θαλίσσης ἐνδέξια ἔργα πέλονται·
 θαυμάζω Διὸς υἱέ τάδ' ὥς ἐρατὸν κιθαρίζεις. 455
 νῦν δ' ἐπεὶ οὖν ὀλίγος περ ἐὼν κλυτὰ μέδεα οἶδ' οὖς,

431 πρέσβην codd. em. Matthiae, cf. 515 ἅπαντες M 438 διακρί-
 νεσθαι M D 440 σοί γ'] σὺ p γεγεῆς praeter M libri 443 super
 νεήφατον nonnihil scriptum habet T (ἦν? εἰν?) 446 φηλῆτα p At:
 φίλητα cet. acc. corr. Barnes 448 τρις Γ 449 νήδυμον p
 451 ὕμνος M y: οἶμος cet. 453 ἄλλο M: ᾤδε cet., cf. Apoll. 452
 456 οἶσθα M

ἶξε πέπον καὶ μῦθον ἐπαίνει πρεσβυτέροισι.
 νῦν γάρ τοι κλέος ἔσται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 σοί τ' αὐτῷ καὶ μητρὶ· τὸ δ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·
 ναὶ μὰ τόδε κρανεῖνον ἀκόντιον ἧ μὲν ἐγὼ σε 460
 κυδρὸν ἐν ἀθανάτοισι καὶ ὄλβιον ἥγεμονεύσω,
 δώσω τ' ἀγλαὰ δῶρα καὶ ἐς τέλος οὐκ ἀπατήσω.

Τὸν δ' Ἑρμῆς μύθοισιν ἀμείβετο κερδαλέοισιν·
 εἰρωτᾶς μ' Ἑκάεργε περιφραδές· αὐτὰρ ἐγὼ σοι
 τέχνης ἡμετέρης ἐπιβήμεναι οὐ τι μεγαίρω. 465
 σήμερον εἰδήσεις· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι
 βουλῇ καὶ μύθοισι, σὺ δὲ φρεσὶ πάντ' εὖ οἶδας.
 πρῶτος γὰρ Διὸς νιὲ μετ' ἀθανάτοισι θαάσσεις
 ἧς τε κρατερός τε· φιλεῖ δέ σε μητίετα Ζεὺς
 ἐκ πάσης ὀσίνης, ἔπορευ δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα· 470
 καὶ τιμὰς σὲ δέ φασι δαήμεναι ἐκ Διὸς ὀμφῆς
 μαντείας θ' Ἑκάεργε Διὸς πάρα, θέσφατα πάντα·
 τῶν νῦν αὐτὸς ἔγωγε ἥ παιῖδ' ἀφνειὸν ἥ δεδάηκα.
 σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι ὅττι μενοινᾷς.
 ἀλλ' ἐπεὶ οὖν τοι θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν, 475
 μέλπεο καὶ κιθάριζε καὶ ἀγλαΐας ἀλέγνυε
 δέγμενος ἐξ ἐμέθεν· σὺ δέ μοι φίλε κῦδος ὄπαζε.
 εὐμόλπει μετὰ χερσὶν ἔχων λιγύφωννον ἑταίρην
 καλὰ καὶ εὖ κατὰ κόσμον ἐπιστάμενος ἀγορεύειν.
 εὐκηλος μὲν ἔπειτα φέρειν εἰς δαῖτα θάλειαν 480
 καὶ χορὸν ἱμερόεντα καὶ ἐς φιλοκυδέα κῶμον,

457, 458 om. praeter M omnes 457 θυμὸν cod. em. Ruhnken,
 cf. σ 167 (v. l.) Σ 313 sec. Epaphroditum. Δ 412 τέττα σιωπῇ ἦσο,
 ἐμῷ δ' ἐπιπέθεο μύθῳ 460 ita Ilgen: κραναῖνον A At Γ: κραναῖον
 cet. (αἶ in ras V¹), cf. Herod. vii. 92 ἔγωγε E L¹ Γ 461 ἡγεμόν'
 εἴσω Tyrrell 468 θαάσσεις M 471 σέ γέ ρχ ita interpunximus:
 καὶ τιμὰς· σὲ δέ φασι δ. ἐκ Δ. ὁμ. μαντείας θ' ἐκάεργε· Διὸς παρὰ θέσφατα
 πάντα codd. 472 μαντείας θ' M A Q Π corr. δ' V¹: τ' cet. πάρα
 Steph.: παρὰ, παρα codd. 473 τῶν γ V²: καὶ cet. ἔγωγε παιῖδ'
 ἀφνειὸν codd.: ἐγὼ σε Hermann, cf. 460: πεδ' ἀφνειῶν Tyrrell
 474 αὐτ' ἄγρετόν codd. em. ed. pr. 478 γλυκύφωννον E T ἑταῖρον
 ρ 479 ἐπισταμένως codd. em. Barnes 481 φιλομειδέα ρ
 χῶρον ρ

εὐφροσύνην νυκτός τε καὶ ἡματος. ὅς τις ἂν αὐτὴν
 τέχνη καὶ σοφίῃ δεδαημένος ἐξερεείνῃ
 φθεγγομένη παντοῖα νόῳ χαρίεντα διδάσκει
 ῥεῖα συνηθείησιν ἀθυρομένη μαλακῇσιν, 485
 ἐργασίην φεύγουσα δνῆπαθον· ὅς δέ κεν αὐτὴν
 νῆϊς ἐὼν τὸ πρῶτον ἐπιζαφελῶς ἐρεείνῃ,
 μὰψ αὐτῶς κεν ἔπειτα μετήορά τε θρυλίζοι.
 σοὶ δ' αὐτάγρετόν ἐστι δαήμεναι ὅττι μενουῶς.
 καὶ τοι ἐγὼ δώσω ταύτην Διὸς ἀγλαὲ κούρε· 490
 ἡμεῖς δ' αὖτ' ὄρεός τε καὶ ἵπποβότου πεδίοιο
 βουσι νομοὺς Ἐκάεργε νομεύσομεν ἀγραυλοισιν.
 ἔνθεν ἄλιν τέξουσιν βόες ταύροις μιγείσαι
 μίγδην θηλείας τε καὶ ἄρσενας· οὐδέ τί σε χρὴ
 κερδαλέον περ ἔοντα περιζαμενῶς κεχολῶσθαι. 495
 ὧς εἰπὼν ὥρεξ', ὁ δ' ἐδέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Ἑρμῇ δ' ἐγγυάλιξεν ἔχων μᾶστιγα φαεινὴν,
 βουκολίας τ' ἐπέτελλεν· ἔδεκτο δὲ Μαιάδος υἱὸς
 γηθήσας· κίθαριν δὲ λαβὼν ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς
 Λητοῦς ἀγλαὸς υἱὸς ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων 500
 πλήκτρῳ ἐπειρήτιζε κατὰ μέλος, ἥ δ' ὑπὸ νέρθεν
 σμερδαλέον κονάβησε, θεὸς δ' ὑπὸ καλὸν ἄεισεν.
 Ἐνθα βόες μὲν ἔπειτα ποτὶ ζάθεον λειμῶνα
 ἐτραπέτην· αὐτοὶ δὲ Διὸς περικαλλέα τέκνα
 ἄψορροι πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἐρρώσαντο 505
 τερπόμενοι φόρμιγγι, χάρη δ' ἄρα μητιέτα Ζεὺς,

482 ὅστις ἂν καὶ M : ὅστις ἄρ' ed. pr. 483 ἐξερεείνει (ss. η)
 T 484 νόα ρ 486 ita M : φθέγγουσα xρ 487 ἰὼν M ἐρέεινε
 praeter M omnes (ἐρέεινε T) 488 θρυαλίζοι codd. em. Ruhnken,
 Schneidewin 489 αὐτ' ἄγρετόν codd. corr. ed. Aldina 491 αὐ
 ed. pr. 493 θ' ἐξουσιν M 494-Ven. 152 evulsi e Π 497 ἔχειν
 D'Orville : ἐκὼν Martin : fort. ἐλὼν 499 om. M 501 ὑπὸ νέρθεν
 M : ὑπὸ καλὸν cet. 502 σμερδαλέον M : ἱμερόεν cet. κονάβισσε
 ρ καλὸν M : μέλος cet. (-λλ- E L¹ T) 503 ἐνθα] καὶ ῥα M βόας
 M ποτὶ] κατὰ M 504 δραπετήν M

ἄμφω δ' ἐς φιλότητα συνήγαγε. καὶ τὰ μὲν Ἑρμῆς
 Λητοῖδην ἐφίλησε διαμπερὲς ὥς ἔτι καὶ νῦν,
 σήματ' ἐπεὶ κίθαριν μὲν Ἑκηβόλῳ ἐγγυάλιξεν
 ἱμερτήν, δεδαῶς δ' δ' ἐπωλένιον κιθάριζεν· 510
 αὐτὸς δ' αὖθ' ἐτέρης σοφίης ἐκμάσσατο τέχνην·
 συρίγγων ἐνοπὴν ποιήσατο τηλόθ' ἀκουστήν.
 καὶ τότε Λητοῖδης Ἑρμῆν πρὸς μῦθον ἔειπε·

Δείδια Μαιάδος νιὲ διάκτορε ποικιλομήτα
 μή μοι ἀνακλέψῃς κίθαριν καὶ καμπύλα τόξα· 515
 τιμὴν γὰρ παρ Ζηνὸς ἔχεις ἐπαμοίβιμα ἔργα
 θήσῃς ἀνθρώποισι κατὰ χθόνα πουλυβότειραν.
 ἀλλ' εἴ μοι τλαίης γε θεῶν μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 ἣ κεφαλῇ νεύσας ἣ ἐπὶ Στυγὸς ὄβριμον ὕδωρ,
 πάντ' ἂν ἐμῷ θυμῷ κεχαρισμένα καὶ φίλα ἔρδοις. 520

Καὶ τότε Μαιάδος νιὸς ὑποσχόμενος κατένευσε
 μή ποτ' ἀποκλέψῃς ὅσ' Ἑκηβόλος ἐκτεάτισται,
 μηδὲ ποτ' ἐμπελάσειν πυκινῷ δόμῳ· αὐτὰρ Ἀπόλλων
 Λητοῖδης κατένευσεν ἐπ' ἄρθμῳ καὶ φιλότητι
 μή τινα φίλτερον ἄλλον ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθαι, 525
 μήτε θεὸν μήτ' ἄνδρα Διὸς γόνον· ἐκ δὲ τέλειον

σύμβολον ἀθανάτων ποιήσομαι ἡδ' ἅμα πάντων
 πιστὸν ἐμῷ θυμῷ καὶ τίμιον· αὐτὰρ ἔπειτα
 ὄλβου καὶ πλούτου δῶσω περικαλλέα ῥάβδον
 χρυσεῖην τριπέτηλον, ἀκήριον ἣ σε φυλάξει 530
 πάντας ἐπικραίνουσα θεμοὺς ἐπέων τε καὶ ἔργων
 τῶν ἀγαθῶν ὅσα φημὶ δαήμεναι ἐκ Διὸς ὁμφῆς.

507 καὶ τὰ μὲν M : καὶ τὸ μὲν cet. interpunxit Tucker 509 σήματ'
 M : σῆματ' cet. 510 om. M : interpunxit Ludwig ὑπωλένιον
 codd. corr. Ilgen, cf. 433 515 ἅμα κλέψῃς M, cf. γ 276 κιθάρην
 praeter E M omnes 516 ἐπ' ἀμοίβημα M corr. Ludwig : ἐπαμοίβια
 cet. 518 μέγαν] κατὰ m in rasura : fuerat uv. κ' (ss. τ) μεγ' (ss. αν)
 522 μήτ' pro μή ποτ' M ἐκτεάτισται E T, M ss. 524 ἀριθμῷ M
 cf. Ap. Rhod. ii. 755 526 lacunam statuimus 530 ἀκήραον p
 L¹ (-αον ss. ῖ) 531 θεοὺς codd. : θεμοὺς Ludwig : οἷμους Hermann :
 (πάν ται) τέλος Bothe : ἄθλους Sikes

ΕΙΣ ΕΡΜΗΝ

μαντεῖην δὲ φέριστε διοτρεφὲς ἦν ἐρεεῖνεις
 οὔτε σε θέσφατόν ἐστι δαήμεναι οὔτε τιν' ἄλλον
 ἀθανάτων· τὸ γὰρ οἶδε Διὸς νόος· αὐτὰρ ἐγὼ γε 535
 πιστωθεὶς κατένευσα καὶ ὤμοσα καρτερόν ὄρκον
 μή τινα νόσφιν ἐμείο θεῶν αἰειγενετῶν
 ἄλλον γ' εἴσεσθαι Ζηνὸς πυκινόφρονα βουλήν.
 καὶ σὺ κασίγνητε χρυσόρραπι μή με κέλευε
 θέσφατα πιφαύσκειν ὅσα μῆδεται εὐρύοπα Ζεὺς. 540
 ἀνθρώπων δ' ἄλλον δηλήσομαι, ἄλλον ὀνήσω,
 πολλὰ περιτροπέων ἀμεγάρτων φύλ' ἀνθρώπων.
 καὶ μὲν ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται ὅς τις ἂν ἔλθῃ
 φωνῇ τ' ἥδὲ ποτῇσι τελεέντων οἰωνῶν·
 οὗτος ἐμῆς ὀμφῆς ἀπονήσεται οὐδ' ἀπατήσω. 545
 ὅς δέ κε μαψιλόγοισι πιθήσας οἰωνοῖσι
 μαντεῖην ἐθέλῃσι παρὲκ νόον ἐξερεεῖνεις
 ἡμετέρην, νοέειν δὲ θεῶν πλεον αἰὲν ἐόντων,
 φῆμ' ἀλήν ὁδὸν εἴσιν, ἐγὼ δέ κε δῶρα δεχοίμην.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω Μαίης ἐρικυδέος υἱέ 550
 καὶ Διὸς αἰγιόχοιο, θεῶν ἐριούνιε δαῖμον·
 σεμναὶ γάρ τινες εἰσὶ κασίγνηται γεγαυῖαι
 παρθένοι ὠκείῃσιν ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι
 τρεῖς· κατὰ δὲ κρατὸς πεπαλαγμέναι ἄλφита λευκὰ
 οἰκία ναιετάουσιν ὑπὸ πτυχὶ Παρνησοῖο 555
 μαντεῖς ἀπάνευθε διδάσκαλοι ἦν ἐπὶ βουσὶ
 παῖς ἔτ' ἐὼν μελέτησα· πατὴρ δ' ἐμὸς οὐκ ἀλέγιζεν.
 ἐντεῦθεν δὴ ἔπειτα ποτῶμεναι ἄλλοτε ἄλλῃ
 κηρία βόσκονται καὶ τε κραίνουσιν ἕκαστα.
 αἱ δ' ὅτε μὲν θυίωσιν ἐδηδυῖαι μέλι χλωρὸν 560

533 διαμπερὲς pro διοτρεφὲς M 534 ἄλλων M 535 om. E T
 538 θυμὸν T ante corr. 539 χρυσόραπι At D 540 πιφάσκειν ρ
 βούλεται At D 542 περιτραπῶν M 543 καὶ μὴν At : καὶ
 μὴ M 544 φωνή τ' ἥδὲ πότῃσι M : φωνῇ καὶ πτερύγεσσι cet.
 547 ἐθέλῃσει x M At D 550 υἱὸς M 552 σεμναὶ M : μοῖραι cet. :
 Θριαὶ Hermann 556 διδασκαλίαν ἐπὶ M 557 ita Hermann cl.
 361, Quintus ii. 428 : ἀλέγυνεν x M D At : ἀλέγεινεν ρ 558 ἄλλοτ'
 ἐπ' ἄλλῃ libri corr. Schneidewin 560 θυίωσιν M : θυίσωσιν x D :
 θύσωσι ρ ἐδωδυῖαι ρ

προφρονέως ἐθέλουσιν ἀληθείην ἀγορεύειν·
 ἦν δ' ἀπονοσφισθῶσι θεῶν ἠδείαν ἐδωδῆν
 ψεύδονται δὴ ἔπειτα δι' ἀλλήλων δονέουσai.
 τὰς τοι ἔπειτα δίδωμι, σὺν δ' ἀτρεκέως ἐρεείνων
 σὴν αὐτοῦ φρένα τέρπε, καὶ εἰ βροτὸν ἄνδρα δαείης 565
 πολλάκι σῆς ὀμφῆς ἐπακούσεται αἶ κε τύχησι.
 ταῦτ' ἔχε Μαιάδος υἱὲ καὶ ἀγραύλους ἔλικας βοῦς,
 ἵππους τ' ἀμφιπόλενε καὶ ἡμιόνους ταλαεργοὺς

καὶ χαροποιῖσι λέουσι καὶ ἀργιόδουσι σύεσσι
 καὶ κυσὶ καὶ μήλοισιν, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών, 570
 πᾶσι δ' ἐπὶ προβάτοισιν ἀνάσσειν κῦδιμον Ἑρμῆν,
 οἷον δ' εἰς Ἀΐδην τετελεσμένον ἄγγελον εἶναι,
 ὅς τ' ἄδοτός περ ἐὼν δώσει γέρας οὐκ ἐλάχιστον.

Οὕτω Μαιάδος υἱὸν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων
 παντοίῃ φιλότῃ, χάριν δ' ἐπέθηκε Κρονίων. 575
 πᾶσι δ' ὃ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ·
 παῦρα μὲν οὖν ὀνύνησι, τὸ δ' ἄκριτον ἠπεροπεύει
 νύκτα δι' ὀρφναίην φῦλα θνητῶν ἀνθρώπων.

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς. 580

V. Εἰς Ἀφροδίτην

Μοῦσά μοι ἔννεπε ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης
 Κύπριδος, ἣ τε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἥμερον ὦρσε
 καὶ τ' ἐδαμάσσατο φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
 οἰωνούς τε διυπετέας καὶ θηρία πάντα,

561 ἐθέλωσι x 563 ita γ (δενέουσai) V² (δὲ νέουσai), corr. Bau-
 meister: πειρῶνται δ' ἥπειτα παρέξ ὁδὸν ἡγεμονεύειν cet. 565 ἦν
 At E ἄνδρ' ἀδαῇ in extremo versu M 568 lacunam stat. Wolf
 568 post 571 transp. E 570 χθονὸν L¹ 572 δ' om. At D 576 ἀθανά-
 τοισι νομίζων M

V. *codices* M x (praeter Π) ρ (praeter Mon. O) TITVLVS : τοῦ
 αὐτοῦ ὁμήρου ὕμνοι εἰς ἀφροδίτην M ὕμνος εἰς ἀφροδίτην ρ At εἰς
 ἀφροδίτην D E L¹ ed. pr. : εἰς ἀφροδίτην γ (ss. os) T 4 διυπετέα M

ἡμὲν ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἢδ' ὅσα πόντος· 5
 πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
 τρισσὰς δ' οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπατῆσαι·
 κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιω Ἀθήνῃ·
 οὐ γάρ οἱ εὐαδεν ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης, 10
 ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἄδον καὶ ἔργον Ἄρηος,
 ὕσμινάι τε μάχαι τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.
 πρώτη τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους ἐδίδαξε
 ποιῆσαι σατίνας καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 ἢ δέ τε παρθενικὰς ἀπαλόχρους ἐν μεγάροισιν 15
 ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἑκάστη.
 οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινὴν
 δάμναται ἐν φιλότῃ φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ·
 καὶ γὰρ τῇ ἄδε τόξα καὶ οὖρεσι θήρας ἐναίρειν,
 φόρμιγγές τε χοροὶ τε διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαὶ 20
 ἄλσεά τε σκιόεντα δικάων τε πτόλις ἀνδρῶν.
 οὐδὲ μὲν αἰδοίῃ κούρῃ ἄδεν ἔργ' Ἀφροδίτης
 Ἰστίῃ, ἣν πρώτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 αὐτὶς δ' ὀπλοτάτην, βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο,
 πότνιαν, ἣν ἐμνῶντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων· 25
 ἢ δὲ μάλ' οὐκ ἔθελεν ἀλλὰ στερεῶς ἀπέειπεν,
 ὦμοσε δὲ μέγαν ὄρκον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν,
 ἀψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο
 παρθένος ἔσσεσθαι πάντ' ἥματα, δῖα θεάων.
 τῇ δὲ πατὴρ Ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο, 30
 καὶ τε μέσφ' οἴκῳ κατ' ἄρ' ἔζετο πῖαρ ἐλούσα.
 πᾶσιν δ' ἐν νηοῖσι θεῶν τιμάοχος ἐστί
 καὶ παρὰ πᾶσι βροτοῖσι θεῶν πρέσβειρα τέτυκται.
 τάων οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπατῆσαι·

8 ita M: γλαυκῶπιδ' cet. 10 ἄδον Q, ex ἄδον M: ἄδεν At Γ: ἄδεν
 cet. 11 om. E 13 σάτινα vulg.: σκύτινα At D: σάκεα V² marg.
 Γ corr. Barnes 16 χρυσήλατον x D, cf. 118 17 φιλομμειδῆς x M D
 ed. pr., cf. 49, 56 18 καὶ γὰρ τῇ ἄδε] πουλύχρυσά δὲ M 20 πτόλις
 Γ marg. ed. pr.: πόλις x At D: πόλεις M: πόνος ρ 22 ἐστίη M
 At D 25 στερεῶς M 30 πείαρ M

τῶν δ' ἄλλων οὐ πέρ τι πεφυγμένον ἔστ' Ἀφροδίτην
οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων. 35
καί τε παρὲκ Ζηνὸς νόον ἤγαγε τερπικεραύνου,
ὅς τε μέγιστός τ' ἔστί, μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς·
καί τε τοῦ εὔτε θέλοι πυκινὰς φρένας ἑξαπαφοῦσα
ῥῆϊδίως συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξίν
Ἥρης ἐκλελαθοῦσα κασιγνήτης ἀλόχου τε, 40
ἣ μέγα εἶδος ἀρίστη ἐν ἀθανάτησι θεῇσι,
κυδίστην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης
μήτηρ τε Ῥεΐη· Ζεὺς δ' ἀφθιτα μήδεα εἰδὼς
αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυΐαν.
Τῇ δὲ καὶ αὐτῇ Ζεὺς γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ 45
ἀνδρὶ καταθνητῷ μιχθήμεναι, ὅφρα τάχιστα
μῆδ' αὐτῇ βροτέης εὐνῆς ἀποεργμένη εἴη
καί ποτ' ἐπευξαμένη εἶπη μετὰ πᾶσι θεοῖσιν
ἥδ' ὅ γε γελοῖσάσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
ὥς ῥα θεοὺς συνέμιξε καταθνητῇσι γυναιξὶ 50
καί τε καταθνητοὺς υἱεῖς τέκον ἀθανάτοισιν,
ὥς τε θεὰς ἀνέμιξε καταθνητοῖς ἀνθρώποις.
Ἀγχίσεω δ' ἄρα οἱ γλυκὺν ἥμερον ἔμβαλε θυμῷ,
ὅς τότ' ἐν ἀκροπόλοισι ὄρεσιν πολυπιδάκου Ἰδῆς
βουκολέεσκεν βοῦς δέμας ἀθανάτοισιν ἑοικώς. 55
τὸν δὲ ἔπειτα ἰδοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
ἠράσατ', ἐκπάγλως δὲ κατὰ φρένας ἥμερος εἶλεν.
ἔς Κύπρον δ' ἔλθοῦσα θυώδεα νηὸν ἔδυνεν
ἔς Πάφον· ἔνθα δὲ οἱ τέμενος βωμός τε θυώδης·
ἔνθ' ἦ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς. 60
ἔνθα δὲ μιν Χάριτες λούσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας,

38 ἐθέλη M 39 κατὰ codd. (et 46, 50, 51, 52) θνητοῖσι p
46 μνησθέναι At D 47 ἀπὸ T 49 γελάσασα M φιλομμειδῆς
libri et 56 (ubi -μ- ss. μ T), 65 50 σύμμιξε M θνητοῖσι p
51 τέκεν praeter M libri 52 συνέμιξε Schäfer 57 ἐκπάγλης L¹

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ

ἀμβροσίῳ ἔδανῶ, τό ρά οἱ τεθυμένον ἦεν.
 ἔσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῖ εἴματα καλὰ
 χρυσῶ κοσμηθεῖσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ 65
 σεύατ' ἐπὶ Τροίης προλιπούσ' εὐώδεα Κύπρον
 ὕψι μετὰ νέφεσιν ῥίμφα πρήσσουσα κέλευθον.
 Ἰδὼν δ' ἔκτανε πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 βῆ δ' ἰθὺς σταθμοῖο δι' οὖρεος· οἱ δὲ μετ' αὐτὴν
 σαίνοντες πολιοὶ τε λύκοι χαροποί τε λέοντες 70
 ἄρκτοι παρδάλιές τε θοαὶ προκάδων ἀκόρητοι
 ἦϊσαν· ἡ δ' ὀρώσα μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμὸν
 καὶ τοῖς ἐν στήθεσσι βάλ' ἕμερον, οἱ δ' ἅμα πάντες
 σύνδνο κοιμήσαντο κατὰ σκιδέντας ἐναύλους.
 αὐτὴ δ' ἐς κλισίας εὐποιήτους ἀφίκανε· 75
 τὸν δ' εὗρε σταθμοῖσι λελειμμένον οἶον ἀπ' ἄλλων
 Ἀγχίσην ἥρωα θεῶν ἀπο κάλλος ἔχοντα.
 οἱ δ' ἅμα βουσὶν ἔποντο νομοὺς κάτα ποιήεντας
 πάντες, ὁ δὲ σταθμοῖσι λελειμμένος οἶος ἀπ' ἄλλων
 πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρύσιον κιθαρίζων. 80
 στῆ δ' αὐτοῦ προπάρειθε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτῃ
 παρθένῳ ἀδμήτῃ μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίῃ,
 μή μιν ταρβήσειεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
 Ἀγχίσης δ' ὀρώων ἐφράζετο θαύμαινέν τε
 εἰδὸς τε μέγεθος καὶ εἴματα σιγαλόεντα. 85
 πέπλον μὲν γὰρ ἔεστο φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς,
 εἶχε δ' ἐπιγναμπτὰς ἑλικας κάλυκας τε φαεινάς,
 ὄρμοι δ' ἀμφ' ἀπαλῇ δειρῇ περικαλλέες ἦσαν
 καλοὶ χρύσειοι παμπούκιλοι· ὥς δὲ σελήνῃ
 στήθεσιν ἀμφ' ἀπαλοῖσιν ἐλάμπετο, θαῦμα ἰδέσθαι. 90
 Ἀγχίσην δ' ἔρος εἶλεν, ἔπος δέ μιν ἀντίον ἠΐδα·

63 ἐανῶ, ἐανῶ codd. em. Clarke cl. Ξ 172 66 τροίης M : τροίην
 cet. κῆπον M 67 νέφεσι ρίμφα M : νεφέεσσι θοῶς cet. 68-112 om.
 M 68 θεῶν, mg. γρ. θηρῶν E T 71 παρδάλιες B Γ L² L³ N R¹ R²,
 cf. N 103 P 20 Φ 573 δ 457 72 ἦε(σ)αν codd. em. Ilgen
 82 τε καὶ A B C Γ L³ Q R¹ 84 θάμβαινέν p, cf. Pind. Ol. iii. 83
 85 τε καὶ codd. 87 ἐπὶ Q : ἐπι Barnes

Χαῖρε ἄνασσ', ἥ τις μακάρων τάδε δώμαθ' ἰκάνεις,
 Ἄρτεμις ἢ Λητώ ἢ χρυσή Ἀφροδίτη
 ἢ Θέμις ἡϋγενής ἢ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ἢ πού τις Χαρίτων δεῦρ' ἦλυθες, αἶ τε θεοῖσι 95
 πᾶσιν ἔταιρίζουσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται,
 ἢ τις νυμφῶν αἶ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
 ἢ νυμφῶν αἶ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσι
 καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐν σκοπιῇ, περιφαινομένῳ ἐνὶ χώρῳ, 100
 βωμὸν ποιήσω, ῥέξω δέ τοι ἱερὰ καλὰ
 ὦρησιν πάσῃσι· σὺ δ' εὐφρονα θυμὸν ἔχουσα
 δὸς με μετὰ Τρώεσσιν ἀριπρεπέ' ἔμμεναι ἄνδρα,
 ποίει δ' εἰσοπίσω θαλερὸν γόνον, αὐτὰρ ἔμ' αὐτὸν
 δηρὸν ἐὼ ζῶειν καὶ ὄρᾱν φάος ἡελίοιο 105
 ὄλβιον ἐν λαοῖς καὶ γήραος οὐδὸν ἰκέσθαι.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
 Ἀγχίστη, κύδιστε χαμαιγενέων ἀνθρώπων,
 οὗ τίς τοι θεὸς εἰμι· τί μ' ἀθανάτησιν ἔϊσκεις ;
 ἀλλὰ καταβνητὴ γε, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ. 110
 Ὅτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτός, εἴ που ἀκούεις,
 ὃς πάσης Φρυγίης εὐτειχέτοιο ἀνάσσει.
 γλῶσσαν δ' ὑμετέρην καὶ ἡμετέρην σάφα οἶδα·
 Τρωὰς γὰρ μεγάρῳ με τροφὸς τρέφεν, ἣ δὲ διὰ πρὸ
 σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε φίλης παρὰ μητρὸς ἐλοῦσα. 115
 ὧς δὴ τοι γλῶσσάν γε καὶ ὑμετέρην εὖ οἶδα.
 νῦν δέ μ' ἀνήρπαξε χρυσόρραπις Ἀργειφόντης
 ἐκ χοροῦ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
 πολλὰ δὲ νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
 παίζομεν, ἀμφὶ δ' ὄμιλος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο· 120

93 χρυσῇ libri em. Barnes 97 om. E T 99 πίσεα (ss.
 βῆ) L¹ corr. Clarke Ruhnken: βήσεα cet. 105 εὐζῶειν libri
 praeter T 110 γε Gemoll: τε libri 113 ὑμετέρην καὶ ὑμετέρην
 E T (priorem corr. T) 114 τρωὰς M: τρωὶς cet. διὰ M D: δια
 cet. 116 γε Hermann: τε libri 117 ἀνῆρπαξε E T 118 χρυση-
 λάτου libri praeter M D ed. pr.

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ

ἔνθεν μ' ἦρπαξε χρυσόρραπισ Ἀργειφόντης,
 πολλὰ δ' ἔπ' ἤγαγεν ἔργα καταθνητῶν ἀνθρώπων,
 πολλὴν δ' ἄκληρόν τε καὶ ἄκτιτον, ἣν διὰ θῆρες
 ὠμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκιόεντας ἐναύλους,
 οὐδὲ ποσὶ ψαύσειν ἐδόκουν φυσίζου αἴης· 125
 Ἀγχίσεω δέ με φάσκε παραὶ λέχεσιν καλέεσθαι
 κουριδίην ἄλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δεῖξε καὶ ἔφρασεν ἥ τοι ὅ γ' αὖτις
 ἀθανάτων μετὰ φύλ' ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
 αὐτὰρ ἐγὼ σ' ἰκόμην, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη. 130
 ἀλλὰ σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι ἡδὲ τοκῆων
 ἐσθλῶν· οὐ μὲν γάρ κε κακοὶ τοιόνδε τέκoiεν·
 ἀδμήτην μ' ἀγαγὼν καὶ ἀπειρήτην φιλότητος
 πατρί τε σῶ δεῖξον καὶ μητέρι κεδνὰ ἰδυίῃ
 σοῖς τε κασιγνήτοις οἳ τοι ὁμόθεν γεγάασιν· 135
 οὗ σφιν ἀεικέλῃ νυὸς ἔσσομαι, ἀλλ' εἰκνία.
 πέμψαι δ' ἄγγελον ὦκα μετὰ Φρύγας αἰολοπώλους
 εἰπεῖν πατρί τ' ἐμῶ καὶ μητέρι κηδομένη περ·
 οἱ δέ κέ τοι χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά θ' ὕφαντῇ
 πέμψουσιν, σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα. 140
 ταῦτα δὲ ποιήσας δαίνυ γάμον ἱμερόεντα
 τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

ὦς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἥμερον ἐμβάλε θυμῷ.
 Ἀγχίσην δ' ἔρος εἶλεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
 Εἰ μὲν θνητὴ τ' ἐσσί, γυνὴ δέ σε γείνατο μήτηρ, 145
 Ὅτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτός, ὥς ἀγορεύεις,
 ἀθανάτου δὲ ἔκητι διακτόρου ἐνθάδ' ἰκάνεις

122 ἐπήγαγεν codd. em. Barnes 123 ἄκτιστον ET (ἄκτιστον
 ss. τ T) 125 ψαύειν praeter M libri φυσίζου codd. em. Steph.
 127 τεκεῖσθαι Buttmann: τελεῖσθαι Tucker 132 μὲν om. praeter
 M T omnes κε M: τοι V¹ ed. pr.: τε cet., cf. δ 64 135 δοιῶ
 τε κασιγνήτω M post 136 add. εἴ τοι ἀεικέλῃ γυνὴ ἔσσομαι ἡ
 καὶ οὐκί M x At D, cf. Dem. 83, 84 pro 136, 136a οὗ σφιν ἀεικε-
 λίῃ γυνὴ ἔσσομαι ἡ καὶ οὐκί p 139 οὐδέ τε A Q: οἱ δέ τε cet.
 praeter M τοι add. Matthiae χρυσόν κεν praeter M libri
 144 ἔρος p M 146 ἀγοράσεις p (ἀγορεύεις N, marg. ἀγοράσεις)
 147 ἀθανάτοιο δ' ἔκητι libri praeter M (ἔκατι M N)

Ἑρμέω, ἐμὴ δ' ἄλοχος κεκλήσεται ἡματα πάντα
οὐ τις ἔπειτα θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων
ἐνθάδε με σχήσει πρὶν σῇ φιλότῃ μιγῆναι 150
αὐτίκα νῦν· οὐδ' εἴ κεν ἐκηβόλος αὐτὸς Ἀπόλλων
τόξου ἀπ' ἀργυρέου προῦῃ βέλεα στονόεντα.
βουλοίμην κεν ἔπειτα, γύναι εἰκυῖα θεῆσι,
σῆς εὐνῆς ἐπιβὰς δύναι δόμον Ἀϊδος εἴσω.

ἌΩς εἰπὼν λάβε χεῖρα· φιλομμειδῆς δ' Ἀφροδίτῃ 155
ἔρπε μεταστρεφθεῖσα κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα
ἐς λέχος εὐστρωτον, ὅθι περ πάρος ἔσκεν ἄνακτι
χλαίνῃσιν μαλακῆς ἐστρωμένον· αὐτὰρ ὑπερθεν
ἄρκτων δέρματ' ἔκειτο βαρυφθόγγων τε λεόντων,
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν. 160
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν λεχέων εὐποιήτων ἐπέβησαν,
κόσμον μὲν οἱ πρῶτον ἀπὸ χροὸς εἶλε φαεινόν,
πόρπος τε γναμπτάς θ' ἔλικας κάλυκάς τε καὶ ὄρμους.
λῦσε δέ οἱ ζώνην ἰδὲ εἴματα σιγαλούεντα
ἔκδυε καὶ κτετέθηκεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροῦλου 165
Ἀγχίσῃς· ὁ δ' ἔπειτα θεῶν ἰότητι καὶ αἴσῃ
ἀθανάτῃ παρέλεκτο θεᾷ βροτός, οὐ σάφα εἰδώς.

Ἥμος δ' ἄψ εἰς αὐλῷ ἀποκλίνουσι νομῆες
βοῦς τε καὶ ἵφια μῆλα νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων,
τῆμος ἄρ' Ἀγχίσῃ μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε 170
νῆδυμον, αὐτὴ δὲ χροὶ ἔννυτο εἴματα καλά.
ἔσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροὶ διὰ θεάων
ἔστη ἄρα κλισίῃ, εὐποιήτοιο μελάρου
κῦρε κάρη, κάλλος δὲ παρειάων ἀπέλαμπε
ἄμβροτον, οἶόν τ' ἐστὶν ἐϋστεφάνου Κυthereίης. 175

152 προῖτοι Γ L³ N Q R¹ V¹: προῖτοι L² R²: προῖη cet. 155 ita
AB L² N ss.: φιλομμειδ- cet. 156 μεταστρεφθεῖσα (ss. ε) ET 157 λέχον
M ἔσκεν αὐτῇ M 158 δίνῃσι pro χλαίνῃσιν M 159 ἄρκτων]
ἐκ τῶν M 164 ἡδ' M 173 ἔρα] παρ Stephanus κευποιήτοιο
Sikes: εὐποιήτου δὲ Ruhnken 174 κῦρε M, cf. Dem. 189: βυρε
ET: ἡυρε L¹ Π ρ: ἡρε At D: ἡρε ed. pr. 175 ἰοστεφάνου M, cf.
vi. 18

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ

ἔξ ὕπνου τ' ἀνέγειρεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·

*Ορσεο Δαρδανίδη· τί νυ νήγρετον ὕπνον λαύεις;
καὶ φράσαι εἴ τοι ὁμοίῃ ἐγὼν ἰνδάλλομαι εἶναι
οἶν δὴ με τὸ πρῶτον ἐν ὀφθαλμοῖσι νόησας;

ἌΩς φάθ'· ὁ δ' ἔξ ὕπνουι μάλ' ἐμπαπέως ὑπάκουσεν.
ὥς δὲ ἶδεν δειρὴν τε καὶ ὄμματα κάλ' Ἀφροδίτης 181
τάρβησέν τε καὶ ὅσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλλῃ.
ἄψ δ' αὖτις χλαίνῃ τε καλύψατο καλὰ πρόσωπα,
καὶ μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αὐτίκα σ' ὥς τὰ πρῶτα θεὰ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν 185
ἔγνων ὥς θεὸς ἦσθα· σὺ δ' οὐ νημερτὲς ἔειπες.
ἀλλὰ σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι αἰγιόχοιο
μή με ζῶντ' ἀμειννὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἑάσης
ναίειν, ἀλλ' ἐλέαιρ'· ἐπεὶ οὐ βιοθάλμιος ἀνὴρ
γίγνεται ὅς τε θεαῖς εὐνάζεται ἀθανάτησι. 190

Τὸν δ' ἡμέμβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἀγχίση, κύδιστε καταβνητῶν ἀνθρώπων,
θάρσει, μηδέ τι σῆσι μετὰ φρεσὶ δεῖδιθι λίην·
οὐ γάρ τοί τι δέος παθέειν κακὸν ἔξ ἐμέθεν γε
οὐδ' ἄλλων μακάρων, ἐπεὶ ἡ φίλος ἐσσι θεοῖσι. 195
σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱὸς ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει
καὶ παῖδες παῖδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάονται·
τῷ δὲ καὶ Αἰνείας ὄνομ' ἔσσεται οὐνεκά μ' αἰνὸν
ἔσχευ ἄχος ἔνεκα βροτοῦ ἀνέρος ἔμπεσον εὐνῇ·
ἀγχίθεοι δὲ μάλιστα καταβνητῶν ἀνθρώπων 200
αἰεὶ ἀφ' ὑμετέρης γενεῆς εἰδὸς τε φυὴν τε.
ἦ τοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητίετα Ζεὺς
ἥρπασεν ὃν διὰ κάλλος ἦν' ἀθανάτοισι μετείη
καὶ τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιονοχοεῖοι,

178 τοί] τι x ed. pr. ἀγών M 179 με om. La Roche, τὸ Hermann
181 δ' εἶδε M 186 ἔειπας (ss. ε) E T 189 βιοφθάλμιος M N P,
cf. Pind. Ol. vii. 20 190 ἀθανάτοισι Γ N 194 τι τοι M : τοι om.
p 197 ἐκγεγάοντες Baumeister 198 καὶ om. D L¹ 200 ἀγχί-
θεοι Barnes, separatim codd. 202 ἦτοι codd. praeter E 203 ita
At Γ, Hermann: ἥρπασ' ἐνδὸν x M (αἰνὸν M): ἐδὸν p D 204 ἐπιονο-
χοεῖν M : ἐπὶ οἰνοχοεῖν E (ss. οι) T (ἐπ' Π)

θαῦμα ἰδεῖν, πάντεσσι τετιμένος ἄθανάτοισι, 205
 χρυσέου ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων νέκταρ ἐρυθρόν.
 Τρῶα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας, οὐδέ τι ᾗδει
 ὅππῃ οἱ φίλον υἷον ἀνῆρπασε θέσπις ἄελλα·
 τὸν δὲ ἔπειτα γόασκε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
 καί μιν Ζεὺς ἐλέησε, δίδου δέ οἱ υἱὸς ἄποινα 210
 ἵππους ἀρσίποδας, τοί τ' ἄθανάτους φορέουσι.
 τοὺς οἱ δῶρον ἔδωκεν ἔχειν· εἶπεν δὲ ἕκαστα
 Ζηνὸς ἐφημοσύνησι διάκτορος Ἀργειφόντης,
 ὥς ἔοι ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἴσα θεοῖσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ὃ γ' ἔκλυεν ἀγγελιάων 215
 οὐκέτ' ἔπειτα γόασκε, γεγῆθει δὲ φρένας ἔνδον,
 γηθόσυννος δ' ἵπποισιν ἀελλοπόδεσσιν ὀχεῖτο.
 ὥς δ' αὖ Τιθωνὸν χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἥως
 ὑμετέρης γενεῆς ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
 βῆ δ' ἵμεν αἰτήσουσα κελαυεφέα Κρονίωνα 220
 ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζῶειν ἤματα πάντα·
 τῇ δὲ Ζεὺς ἐπένευσε καὶ ἐκρήνηεν ἐέλδωρ.
 νηπίῃ, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶ πότνια Ἥως
 ἥβην αἰτῆσαι, ξυσαί τ' ἄπο γῆρας ὀλοῖόν.
 τὸν δ' ἦ τοι εἴως μὲν ἔχεν πολυήρατος ἥβη, 225
 Ἥοι τερπόμενος χρυσοθρόνῳ ἠριγενεΐῃ
 ναῖε παρ' Ὠκεανοῖο ῥοῆς ἐπὶ πείρασι γαίης·
 αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶται πολιαί κατέχυντο ἔθειραι
 καλῆς ἐκ κεφαλῆς εὐηγενέος τε γενείου,
 τοῦ δ' ἦ τοι εὐνῆς μὲν ἀπείχετο πότνια Ἥως, 230
 αὐτὸν δ' αὖτ' ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα
 σίτῳ τ' ἀμβροσίῃ τε καὶ εἷματα καλὰ διδοῦσα.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν στυγερὸν κατὰ γῆρας ἔπειγεν

205 τετιμένον M : τετιμένονος x (sc. -ον ss. os) 206 κρα-
 τῆρος praeter M omnes ἀφύσσειν M 207 τρῶς E T, mg. Π
 208 ὅποι M 212 δὲ Wolf : τε libri 214 ἀγήραος At D, cf. Θ
 539 ἴσα θεοῖσι M γ : ἤματα πάντα cet. 218 χρυσόθρονον p
 224 ἀπο E T : ἀπὸ cet. 225 δ' ἦτοι M N Π : δήτοι cet. 229 εὐγε-
 νέος codd. praeter M : καὶ εὐγενέος ed. pr. 230 δὴ τοι codd. em.
 Hermann

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ

οὐδέ τι κινῆσαι μελέων δύνατ' οὐδ' ἀναεῖραι,
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή· 235
 ἐν θαλάμῳ κατέθηκε, θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς.
 τοῦ δ' ἦ τοι φωνὴ ῥεῖ ἄσπετος, οὐδέ τι κίκυς
 ἔσθ' οἷ πάρος ἔσκειν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
 οὐκ ἂν ἐγὼ γε σὲ τοῖον ἐν ἀθανάτοισιν ἐλοίμην
 ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζῶειν ἥματα πάντα. 240
 ἀλλ' εἰ μὲν τοιοῦτος ἐὼν εἰδός τε δέμας τε
 ζώοις, ἡμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἷης,
 οὐκ ἂν ἔπειτά μ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.
 νῦν δέ σε μὲν τάχα γήρας ὁμοῖον ἀμφικαλύψει
 νηλεῖς, τό τ' ἔπειτα παρίσταται ἀνθρώποισιν, 245
 οὐλόμενον καματηρόν, ὃ τε στυγέουσι θεοὶ περ.
 αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἔσσεται ἥματα πάντα διαμπερὲς εἵνεκα σείῳ,
 οἷ πρὶν ἐμοὺς δάρους καὶ μήτιας, αἷς ποτε πάντας
 ἀθανάτους συνέμιξα καταθνητῇσι γυναιξί, 250
 τάρβεσκον· πάντας γὰρ ἐμὸν δάμνασκε νόημα.
 νῦν δὲ δὴ οὐκέτι μοι στόμα χεῖσεται ἐξονομῆναι
 τοῦτο μετ' ἀθανάτοισιν, ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσθη
 σχέτλιον οὐκ ὀνοταστόν, ἀπεπλάγχθη δὲ νόοιο,
 παῖδα δ' ὑπὸ ζῶνῃ ἐθέμην βροτῶ εὐνηθεῖσα. 255
 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδῃ φάος ἡελίοιο,
 νύμφαι μιν θρέψουσιν ὀρεσκῶι βαθύκολποι,
 αἱ τόδε ναιετάουσιν ὄρος μέγα τε ζᾷθεόν τε·
 αἶ ῥ' οὔτε θνητοῖς οὔτ' ἀθανάτοισιν ἔπονται·
 δηρὸν μὲν ζώουσι καὶ ἄμβροτον εἶδαρ ἔδουσι, 260
 καὶ τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρρώσαντο.

237 δ' ἦτοι] δ' οὔτοι A Γ L² N P V¹: δ' οὔτ' B: δῆτι D: δῆτοι cet.
 κίκυς libri corr. Abel 244 καταγῆρας (ss. τάχα) L¹ Π marg.
 τὸ ὁμοῖον (ὁμοιον L¹) ὁμηρος πανταχοῦ ἐπὶ κακοῦ τιθέναι εἰώθεν
 L¹ Π 245 νηλεῖς E T (εἷς): νηλεῖς Π τ' ῥ: γ' x M A t D:
 σ' Π 247 ἐν M ed. pr.: μετ' cet. 252 στοναχῆσεται codd.
 em. Martin 254 ὀνότατον codd. corr. Clarke: ὀνομαστόν Martin
 255 ζῶνῃ M 256 ἐπεὶ M ἴδῃ] ἦδῃ E T

ΥΜΝΟΙ

τῇσι δὲ Σειληνοὶ τε καὶ εὖσκοπος Ἀργειφόντης
 μίσγουντ' ἐν φιλότῃτι μυχῶ σπείων ἐρεύντων.
 τῇσι δ' ἅμ' ἣ ἐλάται ἥδ' ὀρυές ὑψικάρῃνοι
 γεινομένησιν ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ 265
 καλάι τηλεθάουσαι ἐν οὖρεσιν ὑψηλοῖσιν.
 ἐστᾶσ' ἡλίβατοι, τεμένη δέ ἐ κικλήσκουσιν
 ἀθανάτων· τὰς δ' οὐ τι βροτοὶ κείρουσι σιδήρῳ.
 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ μοῖρα παρεστήκη θανάτοιο
 ἀζάνεται μὲν πρῶτον ἐπὶ χθονὶ δένδρεα καλά, 270
 φλοιὸς δ' ἀμφιπεριφθινύθει, πίπτουσι δ' ἅπ' ὄζοι,
 τῶν δέ χ' ὁμοῦ ψυχὴ λείποι φάος ἡελίοιο.
 αἱ μὲν ἐμὸν θρέψουσιν παρὰ σφίσιν υἱὸν ἔχουσαι.
 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἔλῃ πολυήρατος ἦβη
 ἄξουσίν σοι δεῦρο θεαί, δείξουσί τε παῖδα· 275
 σοὶ δ' ἐγώ, ὄφρα κε ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω,
 ἐς πέμπτον ἔτος αὖτις ἐλεύσομαι υἱὸν ἄγουσα.
 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἰδῆς θάλος ὀφθαλμοῖσι,
 γηθήσεις ὀρόων· μάλα γὰρ θεοεἰκελός ἔσται·
 ἄξεις δ' αὐτίκα νιν ποτὶ Ἰλιον ἡνεμόεσσαν. 280
 ἦν δέ τις εἴρηταί σε καταθυητῶν ἀνθρώπων
 ἢ τις σοὶ φίλον υἱὸν ὑπὸ ζῶνῃ θέτο μήτηρ,
 τῷ δὲ σὺ μυθεῖσθαι μεμνημένος ὥς σε κελεύω·
 φασὶν τοι νύμφης καλυκώπιδος ἔκγονον εἶναι
 αἱ τόδε ναιετάουσιν ὄρος καταειμένον ὕλη. 285
 εἰ δέ κεν ἐξείπῃς καὶ ἐπεύξῃαι ἄφρονι θυμῷ
 ἐν φιλότῃτι μιγῆναι ἐϋστεφάνῳ Κυθερείῃ,
 Ζεὺς σε χολωσάμενος βαλέει πολόεντι κεραυνῷ.

262 σιληνοὶ M L¹ Π D ed. pr. : σεληνοὶ E T : σελιηνοὶ ρ 263 μυχῶν
 ET (• T) : χυμῶ L¹ 265 ἔφυγαν (ss. σ) E T 266 ἐν οὖρεσι
 δ' L 267 ἔστασ' x M ed. pr. 268 οὔτοι ρ D 269 παρεστήκοι
 ρ : -ει cet. corr. Stephanus 271 ἀπ' ὄζοι codd. (ἄποζοι M) corr.
 Steph. 272 δέ θ' Hermann ψυχῇ E T (-ῇ) λείπει codd.
 275 ἄξουσὶ τοι M 276 κε add. Barnes 279 γηθήσῃς ρ 280 ἄξῃς
 ρ νιν codd. (νῦν M) : μιν Hermann 281 εἴρησεταί T σε om. L¹
 284 φάσθαι Matthiae ἔγγονον codd. em. Barnes 288 σε] τε B Γ

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ

εἴρηται τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι νοήσας
ἴσχειο μὴδ' ὀνόμαινε, θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν. 290

ᾠς εἰποῦς' ἦϊξε πρὸς οὐρανὸν ἡνεμόεντα.

Χαῖρε θεὰ Κύπριοι εὐκτιμένης μεδέουσα·
σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

VI. Εἰς Ἀφροδίτην

Αἰδοίην χρυσοστέφανον καλὴν Ἀφροδίτην
ἄσομαι, ἣ πάσης Κύπρου κρήδεμνα λέλογχεν
εἰναλίσ, ὅθι μιν Ζεφύρου μένος ὑγρὸν ἀέντος
ἥνεικεν κατὰ κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἀφρῶ ἔνι μαλακῶ· τὴν δὲ χρυσάμπυκες ὦραι 5
δέξαντ' ἀσπασίως, περὶ δ' ἄμβροτα εἴματα ἔσσαν,
κρατὶ δ' ἐπ' ἀθανάτῳ στεφάνην εὐτυκτον ἔθηκαν
καλὴν χρυσεῖην, ἐν δὲ τρητοῖσι λοβοῖσιν
ἄνθεμ' ὀρειχάλκον χρυσοῖό τε τιμήεντος,
δαιρῇ δ' ἄμφ' ἀπαλῇ καὶ στήθεσιν ἀργυφέοισιν 10
ὄρμοισι χρυσέοισιν ἐκόσμεον οἷσί περ αὐταὶ
ὦραι κοσμίεσθην χρυσάμπυκες ὀππότη' ἵοιεν
ἐς χορὸν ἡμερόεντα θεῶν καὶ δῶματα πατρός.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῦ κόσμον ἔθηκαν
ἦγον ἐς ἀθανάτους· οἱ δ' ἡσπάζοντο ἰδόντες 15
χερσὶ τ' ἐδεξιόωντο καὶ ἡρήσαντο ἕκαστος
εἶναι κουριδίην ἄλοχον καὶ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
εἶδος θαυμάζοντες ἰοστεφάνου Κυthereίης.

Χαῖρ' ἐλικοβλέφαρε γλυκυμείλιχε, δὸς δ' ἐν ἀγῶνι
νίκην τῷδε φέρεσθαι, ἐμὴν δ' ἔντυνον αἰοιδῆν. 20
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

290 ὀνόμαινε codd. em. Hermann 292 εὐκτισμένης E T

VI. *codices*: M x praeter Mon. O ΤΙΤΥΛΟΣ: τοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν
αὐτὴν ἀφροδίτην M: εἰς τὴν αὐτὴν vulg.: εἰς ἀφροδίτην E N: ἔτι εἰς
ἀφροδίτην V¹: in B Γ continuatur hymnus cum priore. 7 εὐτίκτον
x At D ed. pr. 9 ἔνθεμ' p 12 κοσμίεσθην x D ed. pr.: κοσμήσθην
M ὀππότη' ἦεν M 15 ἰδέσθαι M 16 τε δεξιόωντο x 18 εὐστε-
φάνου p (io P ss.), cf. Aphr. 175 19 δὸς δ' ἀγῶων L¹

VII. Εἰς Διόνυσον

Ἀμφὶ Διόνυσον Σεμέλης ἐρικυδέος υἱὸν
 μνήσομαι, ὥς ἐφάνη παρὰ θῖν' ἄλὸς ἀτρυγέτοιο
 ἀκτῇ ἐπὶ προβλήτι νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς
 πρωθήβῃ· καλαὶ δὲ περισσεύοντο ἔθειραι
 κυάνεαι, φᾶρος δὲ περὶ στιβαροῖς ἔχεν ὤμοις 5
 πορφύρεον· τάχα δ' ἄνδρες ἐϋστέλμου ἀπὸ νηὸς
 ληῖσταί προγένοντο θεῶς ἐπὶ οἴνοπα πόντον
 Τυρσηνοί· τοὺς δ' ἦγε κακὸς μόρος· οἱ δὲ ἰδόντες
 νεύσαν ἐς ἀλλήλους, τάχα δ' ἐκθορον, αἶψα δ' ἐλόντες
 εἶσαν ἐπὶ σφετέρῃς νηὸς κεχαρημένοι ἦτορ. 10
 υἱὸν γάρ μιν ἔφαντο διοτρεφέων βασιλῆων
 εἶναι, καὶ δεσμοῖς ἔθελον δεῖν ἀργαλείοισι.
 τὸν δ' οὐκ ἴσχανε δεσμά, λύγοι δ' ἀπὸ τηλόσ' ἔπιπτον
 χειρῶν ἠδὲ ποδῶν· ὁ δὲ μειδιάων ἐκάθητο
 ὄμμασι κυανέοισι, κυβερνήτης δὲ νοήσας 15
 αὐτίκα οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·

Δαιμόνιοι τίνα τόνδε θεὸν δεσμεύεθ' ἐλόντες
 καρτερόν; οὐδὲ φέρειν δύναταί μιν νηὺς εὐεργής.
 ἦ γὰρ Ζεὺς ὅδε γ' ἐστὶν ἢ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἢ Ποσειδάων· ἐπεὶ οὐ θνητοῖσι βροτοῖσιν 20
 εἵκελος, ἀλλὰ θεοῖς οἷ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσιν.
 ἀλλ' ἄγετ' αὐτὸν ἀφῶμεν ἐπ' ἡπείροιο μελαίνης
 αὐτίκα, μηδ' ἐπὶ χεῖρας ἰάλλετε μή τι χολωθεῖς
 ὄρση ἀργαλέους τ' ἀνέμους καὶ λαίλαπα πολλήν.

Ἦς φάτο· τὸν δ' ἀρχὸς στυγερῷ ἠνίπαπε μύθῳ· 25
 δαιμόνι' οὔρον ὄρα, ἅμα δ' ἰστίον ἔλκεο νηὸς

VII. *codices*: M x (L¹ usque ad v. 34) p praeter Mon. O TITVLVS: τοῦ αὐτοῦ εἰς διόνυσον M: εἰς τὸν διόνυσον p: διόνυσος ἢ λησταί x D ed. pr. 3 νεανίη ET 5 φᾶρος codd. em. Steph. 8 ἤγαγε codd. praeter p 9 om. L¹ 13 λυδοὶ libri praeter M (ληδοί), corr. ed. pr. 17 θεῶν δεσμά ἐθέλοντες M 21 ἵκελος codd. em. Steph.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ

σύμπανθ' ὄπλα λαβών· ὅδε δ' αὖτ' ἄνδρεςσι μελήσει.
 ἔλπομαι ἢ Αἴγυπτον ἀφίξεται ἢ ὁ γε Κύπρον
 ἢ ἐς Ὑπερβορέους ἢ ἑκαστέρω· ἐς δὲ τελευτήν
 ἔκ ποτ' ἔρει αὐτοῦ τε φίλους καὶ κτήματα πάντα 30
 οὓς τε κασιγνήτους, ἐπεὶ ἡμῖν ἔμβαλε δαίμων.

Ἦς εἰπὼν ἱστόν τε καὶ ἱστίον ἔλκετο νηός.
 ἔμπνευσεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄπλα
 καττάνυσαν· τάχα δέ σφιν ἐφαίνετο θαυματὰ ἔργα.
 οἶνος μὲν πρῶτιστα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν 35
 ἡδύποτος κελάρυζ' εὐώδης, ὥρνυτο δ' ὁδμὴ
 ἀμβροσίῃ· ναύτας δὲ τάφος λάβε πάντας ἰδόντας.
 αὐτίκα δ' ἀκρότατον παρὰ ἱστίον ἐξετανύσθη
 ἄμπελος ἔνθα καὶ ἔνθα, κατεκρημνῶντο δὲ πολλοὶ
 βότρυες· ἀμφ' ἱστὸν δὲ μέλας εἰλίσσετο κισσὸς 40
 ἄνθεσι τηλεθάων, χαρίεις δ' ἐπὶ καρπὸς ὀρώρει·
 πάντες δὲ σκαλμοὶ στεφάνους ἔχον· οἱ δὲ ἰδόντες
 νῆ' ἤδη τότ' ἔπειτα κυβερνήτην ἐκέλευον
 γῇ πελάαν· ὁ δ' ἄρα σφι λέων γένετ' ἐνδοθι νηὸς
 δεινὸς ἐπ' ἀκροτάτης, μέγα δ' ἔβραχεν, ἐν δ' ἄρα μέσση 46
 ἄρκτον ἐποίησεν λασιαύχενα σήματα φαίνων·
 αὖ δ' ἔστη μεμαυῖα, λέων δ' ἐπὶ σέλματος ἄκρον
 δεινὸν ὑπόδρα ἰδῶν· οἱ δ' εἰς πρύμνην ἐφόβηθεν,
 ἀμφὶ κυβερνήτην δὲ σαόφρονα θυμὸν ἔχοντα
 ἔσταν ἄρ' ἐκπληγέντες· ὁ δ' ἐξαπίνης ἐπορούσας 50
 ἀρχὸν ἔλ', οἱ δὲ θύραζε κακὸν μόρον ἐξαλύνοντες
 πάντες ὁμῶς πῆδησαν ἐπεὶ ἴδον εἰς ἅλα δῖαν,
 δελφῖνες δ' ἐγένοντο· κυβερνήτην δ' ἐλεήσας
 ἔσχεθε καὶ μιν ἔθηκε πανόλβιον εἰπέ τε μῦθον·

29 ὁ ἑκαστέρω M (sc. ὅγ', cf. v 245 ἢ δέ ε g): ἑκατέρω E T τελευτήν (ss. ε) M: ἐς δὲ τελευτήν Theognis 755 34 in voce σφιν finitur L¹
 36 κελάρυζ' M E ὥρνυτο Γ N V¹ 37 φόβος γ (E) M: ἥγουν φόβος marg. P 39 κατεκρημνῶντο x D ed. pr. 43 ita Hermann cl. Apoll. 392, Herod. v. 85: μὴ δ' ἤδη M: μὴ δὴ δειν p Π T At: μὴ δειδεῖν Γ: μὴ δέ δειν E: Μηδείδην Barnes

ΤΜΝΟΙ

Θάρσει † δι' ἐκάτωρ τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ 55
εἰμὶ δ' ἐγὼ Διόνυσος ἐρίβρομος ὃν τέκε μήτηρ
Καδμητὶς Σεμέλη Διὸς ἐν φιλότῳ μιγεῖσα.

Χαῖρε τέκος Σεμέλης εὐώπιδος· οὐδέ πη ἔστι
σεῖό γε ληθόμενον γλυκερὴν κοσμήσαι ἀοιδήν.

VIII. Εἰς Ἄρεα

Ἄρες ὑπερμενέτα, βρισάρματε, χρυσεοπήληξ,
ὀβριμόθυμε, φέρασπι, πολιισσόε, χαλκοκορυστά,
καρτερόχειρ, ἀμόγητε, δορυσθενές, ἔρκος Ὀλύμπου,
Νίκης εὐπολέμοιο πάτερ, συναρωγὲ Θέμιστος, 5
ἀντιβίοισι τύραννε, δικαιοτάτων ἀγὲ φωτῶν,
ἡνωρέης σκηπτοῦχε, πυραυγέα κύκλον ἐλίσσων
αἰθέρος ἑπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν ἔνθα σε πῶλοι
ζαφλεγέες τριτάτης ὑπὲρ ἄντυγος αἰὲν ἔχουσι·
κλύθι βροτῶν ἐπίκουρε, δοτὴρ εὐθαλέος ἥβης,
πρὴν καταστίλβων σέλας ὑψόθεν ἐς βιότητα 10
ἡμετέρην καὶ κάρτος ἀρήϊον, ὥς κε δυναίμην
σεύσασθαι κακότητα πικρὴν ἀπ' ἐμοῖο καρήνου,
καὶ ψυχῆς ἀπατηλὸν ὑπογνάμψαι φρεσὶν ὄρμην
θυμοῦ τ' αὖ μένος ὄξυν κατισχέμεν ὃς μ' ἐρέθῃσι
φυλόπιδος κρυερῆς ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ σὺ θάρσος 15
δὸς μάκαρ, εἰρήνης τε μένειν ἐν ἀπήμοσι θεσμοῖς
δυσμενέων προφυγόντα μόθον κῆράς τε βιαίους.

55 δι' ἐκάτωρ M: διέ κάτω cet. alibi Acoetes audit, cf. et Κα(σ)τρεῦς
Apollod. ii. 23 τῷ μῶ x M D: τῶμῳ p corr. Ilgen

VIII. codices M x praeter L¹ p praeter Mon. O z At D TITVLVS:
τοῦ αὐτοῦ εἰς Ἄρεα M: εἰς Ἀρέα x D J K: εἰς τὸν Ἀρέα L³ R¹ V¹: εἰς τὸν
ἄρην cet. (δμήρου ὕμνοι εἰς θεοὺς εἰς ἄρην H) 2 ὀμβριμόθυμε x D H
ed. pr. 3 δορυσθενές M 4 θέμιστα H 7 ἑπταπόροις M
9 εὐθαλέος p E T: εὐθαλέςος Π (sc. εὐθαλεος ss. ρσ): εὐθαρέςος M:
εὐθηλ- Gemoll 10 πρὴν] πρὶν M 11 ὥς τε V¹ 12 σεύσασθαι M:
-εσθαι cet. ἐμοῖο B: ἐμείο cet. 13 ὑπογνάμψαι M: -άψαι cet.

IX. Εἰς Ἄρτεμιν

Ἄρτεμιν ὕμνει Μοῦσα κασιγνήτην Ἑκάτοισ,
 παρθένον ἰοχέαιραν, ὁμότροφον Ἀπόλλωνος,
 ἥ θ' ἵππους ἄρσασα βαθυσχοίνιοις Μέλῃτος
 ῥίμφα διὰ Σμύρνης παγχρύσειον ἄρμα διώκει
 ἐς Κλάρων ἀμπελόεσσιν, ὅθ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἦσται μιμνᾷζων ἑκατηβόλον ἰοχέαιραν. 5

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεαί θ' ἅμα πᾶσαι ἀοιδῇ·
 αὐτὰρ ἐγὼ σε πρῶτα καὶ ἐκ σέθεν ἄρχομ' ἀείδω,
 σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.

X. Εἰς Ἀφροδίτην

Κυπρογενῇ Κυθήρειαν ἀείσομαι ἥ τε βροτοῖσι
 μέλιχα δῶρα δίδωσιν, ἐφ' ἡμερτῶ δὲ προσώπῳ
 αἰεὶ μειδιάει καὶ ἐφ' ἡμερτὸν θέει ἄνθος.

Χαῖρε θεὰ Σαλαμῖνος εὐκτιμένης μεδέουσα
 εἰναλῆς τε Κύπρου· δὸς δ' ἡμερόεσσιν ἀοιδῇν. 5
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σεῖο καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XI. Εἰς Ἀθηνᾶν

Παλλάδ' Ἀθηναῖην ἐρυσίπολιν ἄρχομ' ἀείδω
 δεινὴν, ἥ σὺν Ἀρηϊ μέλει πολεμήϊα ἔργα
 περθόμεναί τε πόλῃς αὐτῇ τε πτόλεμοί τε,
 καὶ τ' ἐρρύσατο λαὸν ἰόντα τε νισόμενόν τε.

Χαῖρε θεά, δὸς δ' ἅμμι τύχην εὐδαιμονίην τε. 5

IX. *codices*: qui ad h. viii et R³ ΤΙΤΥΛΟΣ: εἰς Ἄρτεμιν x s M D:
 εἰς τὴν Ἄρτεμιν ρ ι ὕμνει E T At D H ed. pr. 3 ita M (-νοῖο)
 μελήτης x s At D L³: μιλήτης ρ praeter L³ 7 θ' M: δ' cet. 8 σέ
 τε M: σέθ' E T

X. post h. xi invenitur in M. *codices*: qui ad h. viii ΤΙΤΥΛΟΣ: εἰς
 ἀφροδίτην x s M D ed. pr.: εἰς τὴν ἀφροδίτην ρ praeter L³ ι ὑπρο-
 γενῇ D V¹: οὐπρογενῇ B: εὐπρογενῇ E K T 3 ἐφιμερτὸν x J θέει
 M, cf. ζ 45 ν 357: φέρει cet. 4 χαῖρε μάκαιρα κυθήρης εὐκτιμένης
 μεδέουσα M 5 εἰναλῆς τε κύπρου M: καὶ πάσης κύπρου cet.

XI. *codices*: qui ad h. viii ΤΙΤΥΛΟΣ: εἰς τὴν ἀθηνᾶν ρ: εἰς ἀθηνᾶν
 cet. 3 πόλεις praeter M N P codd. αὐτοί M V¹ πόλεμοι ρ

XII. Εἰς Ἥραν

Ἥρην αἰῖδω χρυσόθρονον ἦν τέκε Πείη,
ἀθανάτην βασιλείαν ὑπείροχον εἶδος ἔχουσαν
Ζηνὸς ἐριγδούποιο κασιγνήτην ἄλοχόν τε
κυδρὴν, ἦν πάντες μάκαρες κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον
ἄζόμενοι τίουσιν ὁμῶς Διὶ τερπικεραύνῳ.

5

XIII. Εἰς Δημήτραν

Δήμητρ' ἠύκομον σεμνὴν θεὰν ἄρχομ' αἰεῖδεν,
αὐτὴν καὶ κούρην, περικαλλέα Περσεφόνειαν.
Χαῖρε θεὰ καὶ τήνδε σάου πόλιν, ἄρχε δ' αἰοιδῆς.

XIV. Εἰς Μητέρα Θεῶν

Μητέρα μοι πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων
ὕμναι Μοῦσα λίγεια Διὸς θυγάτηρ μέγαλοιο,
ἥ κροτάλων τυπάνων τ' ἰαχὴ σὺν τε βρόμος αὐλῶν
εὐαδεν, ἥδὲ λύκων κλαγγὴ χαροπῶν τε λεόντων,
οὔρεά τ' ἠχήμεντα καὶ ὑλήεντες ἔναυλοι.

5

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε θεαί θ' ἄμα πᾶσαι αἰοιδῇ.

XII. *codices*: qui ad h. viii et R³ ΤΙΤΥΛVS: εἰς τὴν Ἥραν ρ: εἰς Ἥραν cet. (Ἥρην K) 1 Ἥραν MR³ 4 κυδρὴν J (= κεδρὴν ss. υ)

XIII. *codices*: qui ad h. viii et R³ ΤΙΤΥΛVS: εἰς μητ' . . . ρα θεῶν (ss. δὴ ραν) M: εἰς δὴμητραν x D H K ed. pr.: εἰς δὴμητρα J: εἰς τὴν δὴμητραν καὶ περσεφόνην ρ: (περσεφόνη L²: περσεφόνειαν P) 1 Μημήτηρ M: δὴμητρη E K: δὴμητρη (ss. δῆ) T: δὴμητρ H J: δὴμητερ ρ D corr. ed. pr. θεὰν M: θεὸν cet. 2 περσεφόνειαν x ρ D, cf. Dem. 493 3 χαῖρε . . . πόλιν = Call. Dem. 134 σάω Barnes, cf. ρ 595 Call. Epigr. 35 Alcman 45 Μῶσ' ἄγε . . . ἄρχ' ἐρατῶν ἐπέων Pind. Nem. iii. 10

XIV. *codices*: M, qui ad h. viii ΤΙΤΥΛVS: εἰς μητέρα θεῶν M D Π ed. pr.: εἰς μητέρα τῶν θεῶν E T: εἰς τὴν ρεάν ρ: εἰς ρεάν H J, om. K 2 ὕμναι x At D H 3 κροτάλη ρ τυπάνων ρ praeter Γ R²: τυμάνων cet. (τυπάνων ss. μ L²): τυπάνα E marg., cf. Ap. Rhod. i. 1139 Anth. Pal. vi. 165. 5 βρόμος ρ M V², cf. h. Merc. 452: τρόμος cet. 6 θ' M: δ' cet. αἰοιδῆς E T

XV. Εἰς Ἡρακλέα Λεοντόθυμον

Ἡρακλέα Διὸς υἱὸν αἰείσομαι, ὃν μέγ' ἄριστον
 γείνατ' ἐπιχθονίων Θήβης ἐνὶ καλλιχόροισιν
 Ἀλκμήνῃ μιχθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι·
 ὃς πρὶν μὲν κατὰ γαῖαν ἀθέσφατον ἦδ' ἐθάλασσαν
 πλαζόμενος πομπῇσιν ὕπ' Εὐρυσθέος ἄνακτος 5
 πολλὰ μὲν αὐτὸς ἔρεξεν ἀτάσθαλα, πολλὰ δ' ἀνέτλη·
 νῦν δ' ἤδη κατὰ καλὸν ἔδος νιφόεντος Ὀλύμπου
 ναίει τερπόμενος καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην
 Χαῖρε ἄναξ Διὸς υἱέ· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

XVI. Εἰς Ἀσκληπιόν

Ἰητῆρα νόσων Ἀσκληπιὸν ἄρχομ' αἰδεῖω
 υἱὸν Ἀπόλλωνος τὸν ἐγείνατο διὰ Κορωνίς
 Δωτίῳ ἐν πεδίῳ κούρῃ Φλεγύου βασιλῆος,
 χάρμα μέγ' ἀνθρώποισι, κακῶν θελκτῆρ' ὀδυνάων.
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε ἄναξ· λίτομαι δέ σ' αἰοιδῇ. 5

XVII. Εἰς Διοσκούρους

Κάστορα καὶ Πολυδεύκε' αἰέσειο Μοῦσα λίγεια,
 Τυνδαρίδας οἳ Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἐξεγένοντο·
 τοὺς ὑπὸ Ταυγέτου κορυφῆς τέκε πότνια Λήδη

XV. *codices*: qui ad h. viii ΤΙΤΥΛΥΣ: εἰς Ἡρακλέα Λεοντόθυμον
 x M D ed. pr.: εἰς τὸν Ἡρακλέα ρ: εἰς Ἡρακλέα H: εἰς Ἡρακλῆ J, om. K
 4 ὃς ῥά ἡμὲν M 5 πλαζόμενος πημαίνειτ' (ss. η) ἀεθλεύων
 κραταιῶς M: ἀεθλεύων δὲ κρ. Ilgen 6 ἔσοχα ἔργα M: πολλὰ δ' ἀνέ-
 τλη cet.

XVI. *codices*: qui ad h. viii ΤΙΤΥΛΥΣ: εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν ρ M: εἰς
 Ἀσκληπιὸν cet. om. K 1-3 cit. schol. Pind. Pyth. iii. 14 (ἐν τοῖς
 Ὀμηρικοῖς ὕμνοις) 2 κορωνίς om. M add. m. 2 3 Δωτίῳ ρ φλε-
 γύος At D K N: φλεγέος H J: φλεγύα scholiasta Pindari 4 κακὸν
 H J θελγῆθρον ἀνε[ιῶν] I. G. xiv. 2557

XVII. *codices*: qui ad h. viii ΤΙΤΥΛΥΣ: εἰς τοὺς Διοσκούρους M: εἰς
 Διοσκούρους x D ed. pr.: εἰς Κάστορα καὶ πολυδεύκη H J ρ (sed haec
 quidem πολυδεύκην), om. K 1 αἰδέο Steph. 3 λήδα V¹

λάθρη ὑποδμηθεῖσα κελαινεφέϊ Κρονίωνι.

Χαίρετε Τυνδαρίδαι, ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων.

5

XVIII. Εἰς Ἑρμῆν

Ἑρμῆν αἰίδω Κυλλήνιον Ἀργειφόντην
Κυλλήνης μεδέοντα καὶ Ἀρκαδίας πολυμήλου,
ἄγγελον ἀθανάτων ἐριούνιον ὃν τέκε Μαῖα
Ἄτλαντος θυγάτηρ Διὸς ἐν φιλότῃ μιγείσα
αἰδοίη· μακάρων δὲ θεῶν ἀλέεινεν ὄμιλον
ἄντρφ ναιετάουσα παλισκίφῃ ἔνθα Κρονίων
νύμφῃ ἐϋπλοκάμφῃ μισγέσκετο νυκτὸς ἀμολγῷ,
εὔτε κατὰ γλυκὺς ὕπνος ἔχοι λευκώλενον Ἥρην·
λάνθανε δ' ἀθανάτους τε θεοὺς θνητούς τ' ἀνθρώπους.

5

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε Διὸς καὶ Μαιάδος υἱέ·
σεῦ δ' ἐγὼ ἀρξάμενος μεταβήσομαι ἄλλον ἐς ὕμνον.
χαῖρ' Ἑρμῇ χαριδῶτα διάκτορε, δῶτορ ἑάων.

10

XIX. Εἰς Πᾶνα

Ἀμφί μοι Ἑρμείαιο φίλον γόνον ἔννεπε Μοῦσα,
αἰγιόδοι δὲ δικέρωτα φιλόκροτον ὅς τ' ἀνὰ πίση
δενδρήεντ' ἄμυδις φοιτᾷ χοροήθεσι νύμφαις
αἷ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης στείβουσι κάρηνα
Πᾶν' ἀνακεκλόμεναι νόμιον θεὸν ἀγλαέθειρον
αὐχμήενθ', ὅς πάντα λόφον νιφόεντα λέλογχε
καὶ κορυφὰς ὀρέων καὶ πετρήεντα κέλευθα.
φοιτᾷ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα διὰ ῥωπήϊα πυκνά,
ἄλλοτε μὲν ῥεῖθροισιν ἐφελκόμενος μαλακοῖσιν,

5

5 ἐπιβήτορες] ἐπ' ἀμῆτων M

XVIII. *codices*: qui ad h. viii TITVLVS: εἰς τὸν ἑρμῆν ρ: εἰς ἑρμῆν
cet. om. K 2 πολυμήλου (ss. ης) M 4 in hoc versu expl. M
6 πολυσκίφ J 8 ἔχει ρ H (οι ss.) 12 ἑάων Π P N corr. V¹

XIX. *codices*: x praeter L¹ ρ praeter Mon. O TITVLVS: εἰς τὸν πᾶνα
ρ: εἰς πᾶνα cet. 2 αἰγιοδόδην codd. em. Hermann πίση libri
corr. Steph. 4 στείβουσαι E T 7 κάρηνα D Π ed. pr.: κέλευθα cet.

ἄλλοτε δ' αὖ πέτρῃσιν ἐν ἡλιβάτοισι διοιχνεῖ, 10
 ἀκροτάτην κορυφὴν μηλοσκόπον εἰσαναβαίνων.
 πολλάκι δ' ἀργινόμεντα διέδραμεν οὖρεα μακρά,
 πολλάκι δ' ἐν κνημοῖσι διήλασε θήρας ἐναίρων
 ὀξέα δερκόμενος· τότε δ' ἔσπερος ἔκλαγεν οἶον
 ἄγρης ἐξανιών, δονάκων ὑπο μούσαν ἀθύρων 15
 νήδυμον· οὐκ ἂν τόν γε παραδράμοι ἐν μελέεσσιν
 ὄρνις ἢ τ' ἔαρος πολυανθέος ἐν πετάλοισι
 θρήνον ἐπιπροχέουσ' ἀχέει μελίγηρυν ἀοιδήν.
 σὺν δέ σφιν τότε νύμφαι ὀρεστιάδες λιγύμολποι
 φοιτῶσαι πυκνὰ ποσσὶν ἐπὶ κρήνῃ μελανύδρῳ 20
 μέλπονται, κορυφὴν δὲ περιστένει οὖρεος ἡχώ·
 δαίμων δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χορῶν τοτὲ δ' ἐς μέσον ἔρπων
 πυκνὰ ποσσὶν διέπει, λαῖφος δ' ἐπὶ νῶτα δαφοιὸν
 λυγκὸς ἔχει λιγυρήσιν ἀγαλλόμενος φρένα μολπαῖς
 ἐν μαλακῷ λειμῶνι τόθι κρόκος ἦδ' ὑάκινθος 25
 εὐώδης θαλέθων καταμίσγεται ἄκριτα ποίη.
 ὕμνευσιν δὲ θεοὺς μάκαρας καὶ μακρὸν Ὀλυμπον·
 οἶόν θ' Ἑρμείην ἐριούνιον ἕξοχον ἄλλων
 ἐννεπον ὥς ὃ γ' ἅπασι θεοῖς θοδὸς ἄγγελός ἐστι
 καὶ ῥ' ὃ γ' ἐς Ἀρκαδίην πολυπίδακα, μητέρα μήλων, 30
 ἐξίκετ', ἔνθα τέ οἱ τέμενος Κυλληνίου ἐστίν.
 ἐνθ' ὃ γε καὶ θεὸς ὦν ψαφαρότριχα μῆλ' ἐνόμειν
 ἀνδρὶ πάρα θνητῷ· θάλε γὰρ πόθος ὕγρὸς ἐπελθὼν
 νύμφῃ ἐϋπλοκάμφῳ Δρύοπος φιλότῃτι μιγῆναι·

11 *μηλόσκοπον* codd. em. Gemoll 12 *αἰγινόμεντα* codd. em. Barnes
 14 *τοτὲ* V¹ οἶον libri corr. Peppmüller (sc. *μόνον*, cf. Hes. Theog. 26,
 Aesch. Ag. 136, C. I. A. iii, p. i. 171 B v. 22 *ου μα[ν το]υδε χαριν σε τελε-*
σφορε αἰδομεν οἶον) 15 *ἄκρης* codd. (*ἄκρη* V¹) em. Pierson 18 *ἐπι-*
προχέουσα χέει codd. em. Ilgen: *λαχεῖ* Ruhnken 20 *πύκα* Barnes
 22 *τότε ἐς* codd. δ' add. Buttmann 24 *λυγγὸς ῥ* 26 *θαλέθων ῥ*:
θαλέων cet. cf. Ap. Rh. ii. 843 *ποίη* libri corr. Hermann 29 *θεοῖς*
θεὸς V¹ 31 *τε* Hermann: *δέ* codd. *κυλληνίον* ed. pr. 32 *ψαφε-*
ρότριχα x At D: *ψαφορότριχα* A Q 33 *θάλε* libri: *λάθε* Ruhnken

ἐκ δ' ἐτέλεσσε γάμον θαλερόν, τέκε δ' ἐν μεγάροισιν 35
 Ἑρμείῃ φίλον υἷον ἄφαρ τερατωπὸν ιδέσθαι,
 αἰγιπόδην δικέρωτα πολύκροτον ἡδυγέλωτα·
 φεύγε δ' ἀναΐξασα, λίπεν δ' ἄρα παῖδα τιθήνη·
 δεῖσε γὰρ ὡς ἴδεν ὄψιν ἀμείλιχον ἡϋγένειον.
 τὸν δ' αἰψ' Ἑρμείας ἐριούνιος εἰς χέρα θῆκε 40
 δεξάμενος, χαίρειν δὲ νόῳ περιώσια δαίμων.
 ῥίμφα δ' ἐς ἀθανάτων ἔδρας κίε παῖδα καλύψας
 δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν ὀρεσκόοιο λαγωῦ·
 παρ δὲ Ζηνὶ καθίζε καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν,
 δεῖξε δὲ κοῦρον ἑόν· πάντες δ' ἄρα θυμὸν ἔτερφθεν 45
 ἀθάνατοι, περιάλλα δ' ὁ Βάκχειος Διόνυσος·
 Πᾶνα δέ μιν καλέεσκον ὅτι φρένα πᾶσιν ἔτερψε.
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε ἄναξ, ἴλαμαι δέ σ' αἰοιδῇ·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείω καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

XX. Εἰς Ἥφαιστον

Ἥφαιστον κλυτόμητιν αἰίδεο Μοῦσα λίγεια,
 ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκώπιδος ἀγλαὰ ἔργα
 ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός, οἳ τὸ πάρος περ
 ἄντροις ναιετάασκον ἐν οὔρεσιν ἡῦτε θῆρες.
 νῦν δὲ δι' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην ἔργα δαέντες 5
 ῥῆϊδίως αἰῶνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 εὐκῆλοι διάγουσιν ἐνὶ σφετέροισι δόμοισιν.
 Ἄλλ' ἱλῆθ' Ἥφαιστε· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

38 ἀναΐξας λείπεν libri corr. Martin 44 κάθιζε T V¹ 45 ἔτερ-
 φθον libri: -ον ss. ε Γ 48 ἴλαμαι Π marg.: λίσσομαι (ss. ἴλα) Π:
 ἱλάσσομαι E T: λίσσομαι D: λίσσομαι cet.

XX. *codices*: qui h. xix et hymnos xxi-xxxiii continent ΤΙΤΥΛΟΣ:
 εἰς τὸν Ἥφαιστον ρ: εἰς Ἥφαιστον cet. 4 ναιετάεσκον Β Γ 8 om.
 E T

XXI. Εἰς Ἀπόλλωνα

Φοῖβε σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' αἶδει
 ὄχθῃ ἐπιθρώσκων ποταμὸν πάρα διωήντα
 Πηνειόν· σὲ δ' αἰοδὸς ἔχων φόρμιγγα λίγειαν
 ἦδυεπὴς πρῶτόν τε καὶ ὕστατον αἶν αἶδει.
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε ἄναξ, ἵλαμαι δέ σ' αἰοιδῇ.

5

XXII. Εἰς Ποσειδῶνα

Ἀμφὶ Ποσειδάωνα θεὸν μέγαν ἄρχομ' αἶδειν
 γαίης κινητῆρα καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης
 πόντιον, ὅς θ' Ἑλικῶνα καὶ εὐρέας ἔχει Αἰγὰς.
 διχθὰ τοι Ἐννοσίγαιε θεοὶ τιμὴν ἐδάσαντο
 ἵππων τε δμητῆρ' ἔμεναι σωτῆρά τε νηῶν.

5

Χαῖρε Ποσεῖδαον γαίηοχε κυανοχαῖτα,
 καὶ μάκαρ εὐμενὲς ἦτορ ἔχων πλώουσιν ἄρηγε.

XXIII. Εἰς Δία

Ζῆνα θεῶν τὸν ἄριστον αἰέσομαι ἠδὲ μέγιστον
 εὐρύοπα κρείοντα τελεσφόρον, ὅς τε Θέμιστι
 ἐγκλιδὸν ἐζομένην πυκινούς δάρους δαρίξει.
 Ἴληθ' εὐρύοπα Κρονίδη κύδιστε μέγιστε.

XXIV. Εἰς Ἑστίαν

Ἑστίη, ἥ τε ἄνακτος Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο
 Πυθοῖ ἐν ἡγαθέῃ ἱερὸν δόμον ἀμφιπολεῦεις,
 αἰεὶ σῶν πλοκάμων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον·

XXI. TITVLVS: εἰς τὸν ἀπόλλωνα ρ: εἰς ἀπόλλωνα cet. I Φοῖφε
 (ss. β) T 5 ἵλασμαι E T

XXII. TITVLVS: εἰς τὸν ποσειδῶνα ρ: εἰς ποσειδῶνα cet. I θεῶν ρ
 3 cf. vit. Herod. 236 αἰγας libri corr. ed. pr.

XXIII. TITVLVS: εἰς τὸν δία ρ: εἰς δία ed. pr.: εἰς ὑπατον κρονίδην
 x: εἰς ὑπατον κρονίδην ἢ δία D 2 θέμιτι libri corr. Barnes, cf.

O 87 π 403

XXIV. TITVLVS: εἰς τὴν ἐστίαν ρ: εἰς ἐστίαν cet. 3 καίει Tucker

ἔρχεο τόνδ' ἀνὰ οἶκον, ἐπέρχαιο θυμὸν ἔχουσα
σὺν Διὶ μητιόεντι· χάριν δ' ἅμ' ὅπασσον ἀοιδῇ.

5

XXV. Εἰς Μούσας καὶ Ἀπόλλωνα

Μουσάων ἄρχωμαι Ἀπόλλωνός τε Διός τε·
ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονὶ καὶ κιθαρισταί,
ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὁ δ' ὄλβιος ὅν τινα Μοῦσαι
φίλωνται· γλυκερὴ οἱ ἀπὸ στόματος ῥέει αὐδῇ.

5

Χαίρετε τέκνα Διὸς καὶ ἐμὴν τιμήσατ' ἀοιδήν·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' ἀοιδῆς.

XXVI. Εἰς Διόνυσον

Κισσοκόμην Διόνυσον ἐρίβρομον ἄρχομ' αἰεῖδεν
Ζηνὸς καὶ Σεμέλης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν,
ὃν τρέφον ἡῦκομοι νύμφαι παρὰ πατρὸς ἀνακτος
δεξάμεναι κόλποισι καὶ ἐνδυκέως ἀτίταλλον
Νύσσης ἐν γυάλοις· ὁ δ' ἀέξετο πατρὸς ἔκῃτι
ἄντρω ἐν εὐώδει μεταρίθμιος ἀθανάτοισιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόνδε θεαὶ πολύνυμον ἔθρειψαν,
δὴ τότε φοιτίζεσκε καθ' ὑλήεντας ἐναύλους
κισσῷ καὶ δάφνῃ πεπυκασμένος· αἱ δ' ἅμ' ἔποντο
νύμφαι, ὁ δ' ἐξηγείτο· βρόμος δ' ἔχεν ἄσπετον ὕλην.

5

10

Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε πολυστάφυλ' ᾧ Διόνυσε·
δὸς δ' ἡμᾶς χαίροντας ἐς ὥρας αὐτίς ικέσθαι,
ἐκ δ' αὖθ' ὥράων εἰς τοὺς πολλοὺς ἐνιαυτούς.

4 ἔν' ἔρχαιο Tucker cl. O 710. cf. et Ap. Rh. iv. 1030 5 om. E
add. marg.

XXV. ΤΙΤΙΝΙΔΕΙΣ: εἰς μούσας ἀπόλλωνα καὶ δία ρ: εἰς μούσας καὶ
ἀπόλλωνα cet. 1 ἄρχωμαι libri em. Stephanus 2-5 = Hes.
Theog. 94-7 2 ἐκ γὰρ τοι Μουσέων schol. Pind. Pyth. iv. 313,
Nem. iii. 1 3 χθόνα Hes. Theog. 95 5 φιλεῦνται codd. Hes.
Theog. 97 plures

XXVI. ΤΙΤΙΝΙΔΕΙΣ: εἰς τὸν διόνυσον ρ: εἰς διόνυσον cet., om. T, add.
aliquis 13 ὁράων E T

XXVII. Εἰς Ἄρτεμιν

Ἄρτεμιν αἰίδω χρυσηλάκατον κελαδευήν
 παρθένον αἰδοίην ἐλαφηβόλον ἰοχέαιραν
 αὐτοκασιγνήτην χρυσαόρου Ἀπόλλωνος,
 ἧ κατ' ὄρη σκιόεντα καὶ ἄκριας ἠνεμοέσσας
 ἄγρη τερπομένη παγχρύσεια τόξα τιταίνει 5
 πέμπουσα στονόεντα βέλη· τρομέει δὲ κάρηνα
 ὑψηλῶν ὀρέων, ἰαχεῖ δ' ἔπι δάσκιος ὕλη
 δεινὸν ὑπὸ κλαγγῆς θηρῶν, φρίσσει δέ τε γαῖα
 πόντος τ' ἰχθυόεις· ἡ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχουσα
 πάντῃ ἐπιστρέφεται θηρῶν ὀλέκουσα γενέθλην. 10
 αὐτὰρ ἐπὴν τερφθῇ θηροσκόπος ἰοχέαιρα
 εὐφρήνῃ δὲ νόον χαλάσας· εὐκαμπέα τόξα,
 ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτοιο φίλοιο
 Φοίβου Ἀπόλλωνος Δελφῶν ἐς πῖονα δῆμον
 Μουσῶν καὶ Χαρίτων καλὸν χορὸν ἀρτυνέουσα. 15
 ἔνθα κατακρεμάσασα παλίντονα τόξα καὶ ἰοὺς
 ἡγεῖται χαρίεντα περὶ χροῖ κόσμον ἔχουσα,
 ἐξάρχουσα χοροῦς· αἱ δ' ἀμβροσίην ὄπ' ἱεῖσαι
 ὕμνεῦσιν Λητῶ καλλίσφυρον ὥς τέκε παῖδας
 ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους, 20
 Χαίρετε τέκνα Διὸς καὶ Λητοῦς ἡϋκόμοιο·
 αὐτὰρ ἐγὼν ὕμέων καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

XXVIII. Εἰς Ἀθηνᾶν

Παλλάδ' Ἀθηναίην κυδρὴν θεὸν ἄρχομ' αἰίδειν
 γλαυκῶπιν πολύμητιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσαν
 παρθένον αἰδοίην ἐρυσίπτολιν ἄλκῆεσσαν
 Τριτογενῇ, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς

XXVII. ΤΙΤΥΛVS : εἰς τὴν ἄρτεμιν ρ : εἰς ἄρτεμιν cet. om. T
 7 ἐπιδάσκιος libri corr. Hermann 8 δεινῆς Π 13 μετὰ
 κασιγνήτοιο xD, cf. Herm. 296 18 ἀμβροσίῳ Π 22 τε καὶ Barnes

XXVIII. ΤΙΤΥΛVS : εἰς τὴν ἀθηνᾶν ρ : εἰς ἀθηνᾶν cet.

σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήϊα τεύχε' ἔχουσαν 5
 χρύσεια παμφανόωντα· σέβας δ' ἔχε πάντας ὀρώοντας
 ἀθανάτους· ἡ δὲ πρόσθεν Διὸς αἰγιόχοιο
 ἐσσυμένως ὥρουσεν ἀπ' ἀθανάτοιο καρήνου
 σείσας' ὄξυν ἄκοντα· μέγας δ' ἐλελίζετ' Ὀλυμπος
 δεινὸν ὑπὸ βρίμης γλαυκώπιδος, ἀμφὶ δὲ γαῖα 10
 σμερδαλέον ἰάχησεν, ἐκινήθη δ' ἄρα πόντος
 κύμασι πορφυρέοισι κυκώμενος, ἔσχετο δ' ἄλμη
 ἑξαπίνης· στήσεν δ' Ὑπερίονος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἵππους ὠκύποδας δηρὸν χρόνον εἰσότε κούρη
 εἶλετ' ἀπ' ἀθανάτων ὥμων θεοεῖκελα τεύχη 15
 Παιλλὰς Ἀθηναίη· γήθησε δὲ μητίετα Ζεὺς.
 Καὶ σὺ μὲν οὕτω χαῖρε Διὸς τέκος αἰγιόχοιο·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείω καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

XXIX. Εἰς Ἑστίαν

Ἑστίη ἡ πάντων ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσιν
 ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων
 ἔδρην αἶδιον ἔλαχες πρεσβηίδα τιμῇν
 καλὸν ἔχουσα γέρας καὶ τιμὴν· οὐ γὰρ ἄτερ σοῦ 5
 εἰλαπίναι θνητοῖσιν ἔν' οὐ πρώτῃ πυμάτῃ τε
 Ἑστίη ἀρχόμενος σπένδει μελιηδέα οἶνον·
 καὶ σύ μοι Ἀργειφόντα Διὸς καὶ Μαιάδος νιὲ
 ἄγγελε τῶν μακάρων χρυσόρραπι δῶτορ ἑάων,
 ναίετε δώματα καλά, φίλα φρεσὶν ἀλλήλοισιν
 ἔλαος ὦν ἐπάρηγε σὺν αἰδοίῃ τε φίλῃ τε 10
 Ἑστίη· ἀμφοτέρω γὰρ ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 εἰδότες ἔργματα καλὰ νόφ θ' ἔσπεσθε καὶ ἥβῃ.

10 ὑπ' ὀμβρίμης x D ed. pr. : ὑπ' ὀβρίμης cet. corr. Ruhnken 12 δ'
 N ed. pr. : θ' codd. 14 δειρὸν ETV¹ εἰς ὃ κε ed. pr., cf. ω 134
 XXIX. TITVLVS : εἰς τὴν ἐστίαν ρ : εἰς ἐστίαν cet. 3 ἔλαχες ρ :
 ἔλαχε cet. 6 ἐστίη DQ : ἰστίη cet. 8 ἑάων codd. em. Steph.
 9 lacunam statuimus : v. 9 post 11 transp. Martin, White 11 ἐστίη
 D : ἰστίη cet. 12 θ' ex τ' A, ss. Π : τ' cet.

ΤΜΝΟΙ

Χαῖρε Κρόνον θύγατερ, σὺ τε καὶ χρυσόρραπις Ἑρμῆς.
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων τε καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

XXX. Εἰς Γῆν μητέρα πάντων

Γαῖαν παμμήτειραν αἰέσομαι ἡυθέμεθλον
πρεσβίστην, ἣ φέρβει ἐπὶ χθονὶ πάνθ' ὅπσ' ἐστίν·
ἡμὲν ὅσα χθόνα διὰν ἐπέρχεται ἡδ' ὅσα πόντον
ἡδ' ὅσα πωτῶνται, τάδε φέρβεται ἐκ σέθεν ὄλβου.
ἐκ σέο δ' εὐπαιδές τε καὶ εὐκαρποὶ τελέθουσι 5
πότνια, σεῦ δ' ἔχεται δοῦναι βίον ἡδ' ἀφελέσθαι
θυητοῖς ἀνθρώποισιν· ὁ δ' ὄλβιος ὃν κε σὺ θυμῷ
πρόφρων τιμήσης· τῷ τ' ἄφθονα πάντα πάρεστι.
βρίθει μὲν σφιν ἄρουρα φερέσβιος, ἡδὲ κατ' ἀγροὺς
κτῆνεσιν εὐθηνεῖ, οἶκος δ' ἐμπίπλαται ἐσθλῶν· 10
αὐτοὶ δ' εὐνομήσι πόλιν κάτα καλλιγύναικα
κοιρανέουσ', ὄλβος δὲ πολὺς καὶ πλοῦτος ὀπηδεῖ·
παῖδες δ' εὐφροσύνη νεοθηλεῖ κυδιώοσι,
παρθενικαὶ τε χοροῖς φερεσανθέσι εὐφρονη θυμῷ
παίζουσαι σκαίρουσι κατ' ἄνθεα μαλθακὰ ποιῆς, 15
οὓς κε σὺ τιμήσης σεμνὴ θεὰ ἄφθονε δαῖμον.

Χαῖρε θεῶν μήτηρ, ἄλοχ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
πρόφρων δ' ἀντ' ὧδῆς βίοτον θυμήρε' ὄπαζε·
αὐτὰρ ἐγὼ καὶ σείο καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

XXXI. Εἰς Ἥλιον

Ἥλιον ὕμνεῖν αὖτε Διὸς τέκος ἄρχεο Μοῦσα
Καλλιόπη φαέθοντα, τὸν Εὐρυφάεσσα βοῶπις

XXX. ΤΙΤΙΝΛΣ : εἰς γῆν μητέρα πάντων x D ed. pr. : εἰς τὴν γῆν p
(imaginem terrae add. A P Q, solis L²) 3 ὑπέρχεται D ed. pr. :
ἀπέρχεται Π 8 τιμήσεις libri em. Franke περ (πέρ) ἐστι x D L²
N P : πέρεστι B : πάρεστι cet. 13 ἢ πάντες marg. E 14 περε-
σανθέσιν x D ed. pr. : παρ' εὐανθέσιν p V² corr. Ernesti 15 παίζουσι
χαίρουσι libri (παίζουσαι Γ ss. ed. pr.) corr. Ruhnken μαλθακὰ codd.
em. Stephanus 16 κε] καὶ x D τιμήσεις codd. em. Franke

XXXI. ΤΙΤΙΝΛΣ : εἰς τὸν ἥλιον p : εἰς ἥλιον cet. solis imaginem
add. A P Q R¹ R²

γείνατο Γαίης παιδὶ καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
 γῆμε γὰρ Εὐρυφάεσσαν ἀγακλειτὴν Ὑπερίων
 αὐτοκασιγνήτην, ἣ οἱ τέκε κάλλιμα τέκνα 5
 Ὡὲ τε ῥοδόπηχυν ἐϋπλόκαμόν τε Σελήνην
 Ἡέλιόν τ' ἀκάμαντ' ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,
 ὃς φαίνει θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἵπποις ἐμβεβαῶς· σμερδνὸν δ' ὃ γε δέρκεται ὄσσοις 10
 χρυσῆς ἐκ κόρυθος, λαμπραὶ δ' ἀκτῖνες ἀπ' αὐτοῦ
 αἰγλῇεν στίλβουσι, παρὰ κροτάφων τε παρειαὶ
 λαμπραὶ ἀπὸ κρατὸς χαρίεν κατέχουσι πρόσωπον
 τηλαυγές· καλὸν δὲ περὶ χροὶ λάμπεται ἔσθος
 λεπτοურγὲς πνοιῇ ἀνέμων, ὑπὸ δ' ἄρσενες ἵπποι
 ἔνθ' ἄρ' ὃ γε στήσας χρυσόζυγον ἄρμα καὶ ἵππους 15
 θεσπέσιος πέμπησι δι' οὐρανοῦ ὠκεανὸν δέ.
 Χαῖρε ἄναξ, πρόφρων δὲ βίον θυμήρε' ὄπαζε·
 ἐκ σέο δ' ἀρξάμενος κλήσω μερόπων γένος ἀνδρῶν
 ἡμιθέων ὧν ἔργα θεοὶ θνητοῖσιν ἔδειξαν.

XXXII. Εἰς Σελήνην

Μήνην αἰίδειν τανυσίπτερον ἔσπετε Μοῦσαι
 ἥδυεπεῖς κοῦραι Κρονίδεω Διὸς ἱστορες ῥῳδῆς·
 ἥς ἀπο αἶγλη γαῖαν ἐλίσσεται οὐρανόδεικτος
 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, πολὺς δ' ὑπὸ κόσμος ὄρωρεν
 αἶγλης λαμπούσης· στίλβει δέ τ' ἀλάμπετος ἤηρ 5
 χρυσέου ἀπὸ στεφάνου, ἀκτῖνες δ' ἐνδιάονται,
 εὖτ' ἂν ἀπ' Ὠκεανοῖο λοεσσαμένη χροά καλὸν
 εἴματα ἔσσαμένη τηλαυγέα διὰ Σελήνην

4 ἀγακλυτὴν praeter D libri, cf. Π 463 al. 5 οἷη Β Γ 10 χρυσῆς
 Barnes 11 C. I. A. II. i. 703. vv. 10, 11 κρανιδιον . . . παρειας ουκ
 εχον, sim. 676, 701; χαλκοπαρήου M 183 al. 14 lacunam stat. Hermann

XXXII. TITVLVS: εἰς τὴν σελήνην p E T: εἰς σελήνην cet. lunae
 imaginem habent A Q R¹ R², lunae phasium P 1 σελήνην Γ αἰίδει
 R¹: εὐειδῇ Bothe: αἰδῖην Sikes ἔσπεται E: ἔσπετε cet. corr. Bau-
 meister 4 κόσμον D E Π 5 δ' ἀλάμπετος libri corr. Barnes
 6 χρυσοῦ p ἀκτῆρες x At D ed. pr.: ἀκτῖνες p ἐνδαίονται Roscher
 8 ἡματα Γ N V¹ (ἡμ-)

ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΥΣ

ζευξαμένη πώλους ἐριαύχενας αἰγλήεντας
 ἔσσυμένως προτέρωσ' ἐλάσῃ καλλιτρίχας ἵππους 20
 ἔσπερὲν διχόμενος· ὃ τε πλήθει μέγας ὄγμος,
 λαμπρόταταί τ' αὐγαὶ τότε' ἀεξομένης τελέθουσιν
 οὐρανόθεν· τέκμων δὲ βροτοῖς καὶ σῆμα τέτυκται.
 τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ·
 ἣ δ' ὑποκυσαμένη Πανδείῃν γείνατο κούρην 15
 ἐκπρεπὲς εἶδος ἔχουσιν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Χαῖρε ἄνασσα θεὰ λευκώλενε διὰ Σελήνῃ
 πρόφρον ἐϋπλόκαμος· σέο δ' ἀρχόμενος κλέα φωτῶν
 ἄσομαι ἡμιθέων ὧν κλείουσ' ἔργματ' αἰδοῖ
 Μουσάων θεράποντες ἀπὸ στομάτων ἐροέντων. 20

XXXIII. Εἰς Διοσκούρους

Ἄμφι Διὸς κούρους ἐλικώπιδες ἔσπετε Μοῦσαι
 Τυνδαρίδας Λήδης καλλισφύρου ἀγλαὰ τέκνα,
 Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ ἀμώμητον Πολυδεύκα,
 τοὺς ὑπὸ Ταυγέτου κορυφῇ ὄρεος μεγάλοιο
 μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃ κελαινεφεί Κρονίωνι 5
 σωτήρας τέκε παῖδας ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
 ὠκυπόρων τε νεῶν, ὅτε τε σπέρχωσιν ἄελλαι
 χειμέριαι κατὰ πόντον ἀμείλιχον· οἳ δ' ἀπὸ νηῶν
 εὐχόμενοι καλέουσι Διὸς κούρους μεγάλοιο
 ἄρνεσσιν λευκοῖσιν ἐπ' ἀκρωτήρια βάντες 10
 πρύμνης· τὴν δ' ἄνεμός τε μέγας καὶ κῦμα θαλάσσης
 θῆκαν ὑποβρυχίην, οἳ δ' ἐξαπίνης ἐφάνησαν
 ξουθήσι πτερύγεσσι δι' αἰθέρος ἀΐξαντες,
 αὐτίκα δ' ἀργαλέων ἀνέμων κατέπαυσαν ἀέλλας,
 κύματα δ' ἐστόρεσαν λευκῆς ἁλὸς ἐν πελάγεσσι, 15

11 πλήθῃ *p* praeter BC V¹ 12 τελέθουσιν libri corr. Baumeister
 17 λευκώλενος T (corr. in ε) : λευκώλενες E

XXXIII. ΤΙΤΥΛΟΣ : εἰς διοσκούρους x D ed. pr. : εἰς κάστορα καὶ
 πολυδεύκην *p* 1 ἔσπετε D N T V¹ ed. pr. 9 διφος κωροῖν μεγαλοῖο
 I. G. III. i. 649 (s. vi a. C. n.) 11 ἄνεμός τε καὶ (ss. με) E : με
 καὶ Π T 14 ἀέλλας C Π : ἀνέμους, marg. γρ. ἀέλλας E T : ἀέλλαι cet.

ΥΜΝΟΙ

ναύταις σήματα καλὰ πόνου σφίσιν· οἱ δὲ ἰδόντες
νήθησαν, παύσαντο δ' οἷζυροῖο πόνοιο.

Χαίρετε Τυνδαρίδαι ταχέων ἐπιβήτορες ἵππων·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑμέων καὶ ἄλλης μνήσομ' αἰοιδῆς.

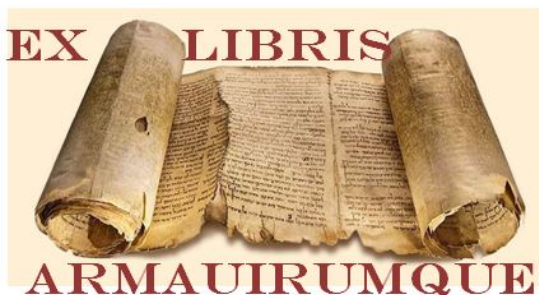
Εἰς Ξένους

Αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον ἡδὲ δόμοιο
οἷ πόλιν αἰπεινὴν νύμφης ἐρατώπιδος Ἥρης
ναίετε, Σαιδῆνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο,
ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ ξανθοῦ ποταμοῖο
Ἕρμου καλὰ ρέοντος ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.

5

16 σφίσιν] κρίσιν Baumeister: λύσιν Abel: σβέσιν nos: πόνου
ἀπονόσφισιν Bury om. ναύταις ad calcem δευρὶ πέλας λάχε τῶν ἐς
δαίμονας ὕμνων δμήρου p praeter V¹

Poemation εἰς ξένους habent C D E Π T ed. pr.: exstat et in vita
Herodotea c. ix 2 ita codd., κύμην ἐριώπιδα κούρην Herod.
3 ναίει' ἐς ἄδην ἥς πόδα codd.: σαρδῆνης Herod.: Σαιδηνή, ἕρος Κύμης
Steph. Byz. 4 θείου Herod. 5 ἔβρου codd.: ἔρμου Herod.:
Ἕρμου πεδίον, τόπος πλησίον Κύμης, Ἐφορος ὀκτωκαιδεκάτῃ (fr. 131)
Steph. Byz. δινηέντος Herod. τέλος τῶν ὕμνων δμήρου E T: τέλος
τῶν δμήρου ὕμνων Π

II. CYCLVS

Cycli fragmenta collegerunt post Barnesium (t. iii. 98 sqq.) C. Gul. Müller *de Cyclo Graecorum Epico et poetis cyclicis* 1829, Fr. Dübner in ed. Homeri Didotiana a. 1833, Düntzer *Die Fragmente der epischen Poesie der Griechen bis zur Zeit Alexanders des Grossen* 1840, 1841, Welcker *Der epische Cyclus* ii. 495 sqq. a. 1849, G. Kinkel *Epicorum Graecorum Fragmenta* 1877. huiusce syllogae pauca accesserunt e libris papyraceis Herculanei semiustilatis, ubi fortasse et plura latent. invidit hucusque Aegyptus.

PROCVLI CHRESTOMATHIAE QVAE AD HOMERVM PERTINENT

Chrestomathiam Proculi multo ante saeculum x in artius redactam omissis praecipue quae non ad bellum Troianum spectarent praefationi inservisse poematum Homericorum diu cognitum est: talem syllogen ad caput habuit cod. Venetus 454 vitam Homeri, Cypriorum, Aethiopidis, Parvae Iliados, Iliu persidos, Nostorum, Telegoniae enarrationes complexam: liber Scorialensis non ita multo post Venetum scriptus tantum vitam et Cypriorum paraphrasin habet, eadem codex Neapolitanus Taccone saeculi ut videtur xii, eadem etiam quattuor libri saec. xv qui et textum unum eundemque Iliadis praebent: scilicet B 766 φηρίη Ψ 244 βλείωμαι habent, quod de Monacensi affirmavit mihi vir humanissimus de Schoor: vitam solam plurimi continent. quo quidem fato evenerit ut inde a decimo saeculo e prolegomenis istis solae vita et Cypriorum enarratio propagatae sint maxime obscurum est, et alias erit inquirendum: interea Proculea quanta exstant duximus coniungenda esse.

subsidia

vita Proculi Suidea: Πρόκλος ὁ Λύκιος, μαθητὴς Συριανοῦ, ἀκουστῆς δὲ καὶ Πλουτάρχου τοῦ Νεστορίου, τοῦ

φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος Πλατωνικός, οὗτος προέστη
 τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς· καὶ αὐτοῦ μαθητῆς
 καὶ διάδοχος χρηματίζει Μαρῖνος ὁ Νεαπολίτης. ἔγραψε
 πάνυ πολλά, φιλόσοφα καὶ γραμματικά. ὑπόμνημα εἰς
 5 ὅλον τὸν Ὅμηρον· ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἡσιόδου Ἔργα καὶ
 Ἡμέρας· περὶ χρηστομαθίας βιβλία γ'. περὶ ἀγωγῆς β'.
 εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ'. εἰς τὴν Ὀρφέως
 θεολογίαν· συμφωνίαν Ὀρφέως Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος·
 περὶ τὰ λόγια βιβλία δ'. περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ θεῶν·
 10 ἐπιχειρήματα κατὰ Χριστιανῶν ιη'. οὗτός ἐστι Πρόκλος ὁ
 δεῦτερος μετὰ Πορφύριον κατὰ Χριστιανῶν τὴν μιὰν καὶ
 ἐφύβριστον αὐτοῦ γλῶσσαν κινήσας· πρὸς δὲ ἔγραψεν
 Ἰωάννης ὁ ἐπικληθεὶς φιλόπονος, πάνυ θαυμασίως ὑπαντή-
 σας κατὰ τῶν ιη' ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ, καὶ δείξας αὐτὸν
 15 καὶ τοῖς Ἑλληνικοῖς, ἐφ' οἷς μέγα ἐφρόνει, ἀμαθῇ καὶ
 ἀνόητον. ἔγραψε Πρόκλος Μητρωακὴν βίβλον, ἣν εἴ τις
 μετὰ χεῖρας λάβοι ὄψεται ὥς οὐκ ἄνευ θείας κατακωχῆς τὴν
 θεολογίαν τὴν περὶ τὴν θεὸν ἐξέφηγεν ἅπασαν· ὥστε μηκέτι
 θράττεσθαι τὴν ἀκοὴν ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων θρήνων.

16-20 cf. Marini v. Procul. c. 33. obiit Proculus τῷ δ' καὶ
 κ' καὶ ρ' ἔτει ἀπὸ τῆς Ἰουλιανοῦ βασιλείας, ἄρχοντος Ἀθήνησι
 Νικαγόρου τοῦ νεωτέρου, μηνὸς κατὰ μὲν Ἀθηναίους Μου-
 νυχιῶνος ιζ', κατὰ δὲ Ῥωμαίους Ἀπριλίου ιζ'. [sc. a. D.
 485] Marini vita c. 36.

Proculi opus ipsum cum perierit, ad nos per plures epitomas
 et ampliores et breviores pervenerit, visum est primum
 Photium advocare testem, tum alios scriptores qui opus
 citaverunt, denique codices.

et bibliothecam quidem Photii nemo post Bekkerum
 adhuc edidit.¹ is codices contulit Ven. 450 s. x-xi, Pariss.
 1226, 1227, 1266, mutuatus est a Gaisfordio in ed. Hephae-

¹ haec cum scriberem nondum vidi opus Edgari Martini *Text-
 geschichte der Bibliothek des Patriarchen Photios von Konstantinopel.
 I. Die Handschriften, Ausgaben und Uebertragungen.* 1910.

CHRESTOMATHIA

stionis a. 1810 cum Harl. 5591, 5592, 5593 bibliothecam manu Henrici Stephani scriptam continentes (sunt autem apographa codicis Veneti) tum Reg. 16 C XIII, qui est epitome quaedam epitomae Photianae seorsim edita atque in capitula distincta, cuius fratres videntur esse Ottobon. 163 Vat. graec. 1408 (et hic quidem teste Immisch op. citando). vitam autem ampliore quam apud Photium forma conceptam primus edidit Leo Allatius e quonam codice Vaticano sumptam dubium: habent Vat. graec. 30, Ottobonianus 58 f. 23, sed hic utique serius in aedes Vaticanas venit quam ut eo Allatius uti posset. codicem Venetum vulgavit Villoison, Scorialensem Tychssen, Monacensem Thiersch, Parmensem Keil, Neapolitanum Stark, quibus praeter Neapolitanum et Parmensem denuo collatis adiecimus A², Bm³, H, P⁷, P¹³, Pe, U⁵.¹ Cypriorum enarratio paucioribus adhibetur libris: Scorialensi, Neapolitano, Monacensi, Parmensi addidimus Bm³, H, Pe, denuo collatis Scorialensi Monacensi: abrupto ut videtur quaternionis filo amisit U¹: ceterum turbatum iam archetypon illius fuisse testantur lacunae verborum hic illic obviae. reliquorum Cycli poematum enarrationem solus continet U¹: textum ad imaginem Dominici Comparetti edidimus, ipso codice identidem collato.

A

PHOTII PATRIARCHAE ECLOGARVM PROCVLI EPITOME

[Photii bibliotheca e recensione Immanuelis Bekkeri 1824 cod. 239 f. 318 b.]

ἀνεγνώσθησαν ἐκ τῆς Προκλοῦ χρηστομαθίας γραμματικῆς ἐκλογαί. ἔστι δὲ τὸ βιβλίον εἰς δ' διηρημένον

¹ codicum descriptiones vide f. 187.

¹ ἀνεγνώσθησαν ἐκ τῆς] ἀνεγνώσθη ἐκ τοῦ ἐπιγραφομένου βιβλίου Ven. Harl. ἐκ τῆς φωτίου βιβλιοθήκης· ἀνεγνώσθη ἐκ τῆς πρόκλου χρηστομαθίας γραμματικῆς ἐκλογαί rubrica pro titulo Reg. ² ἔστι . . . διηρημένον] τὸ παρὸν βιβλίον διαιρεῖται εἰς δ' praeter Ven. Harl. codd.

λόγους. καὶ ἐν μὲν τῷ α' λέγει ὡς αἱ αὐταὶ εἰσιν ἀρεταὶ
 τοῦ λόγου καὶ ποιήματος, παραλλάσσουνσι δὲ ἐν τῷ μᾶλλον
 καὶ ἦττον. καὶ ὅτι τοῦ πλάσματος τὸ μὲν ἐστὶν ἰσχυρόν,
 τὸ δὲ ἄδρόν, τὸ δὲ μέσον. καὶ τὸ μὲν ἄδρὸν ἐκπληκτι-
 5 κώτατόν ἐστι καὶ κατεσκευασμένον μάλιστα, καὶ ποιητικὸν
 ἐπιφαῖνον κάλλος· τὸ δὲ ἰσχυρὸν τὴν τροπικὴν μὲν καὶ
 φιλοκατάσκευον σύνθεσιν μεταδιώκει, ἐξ ἀνειμένων δὲ μᾶλλον
 συνῆρτηται, ὅθεν ὡς ἐπίπαν τοῖς γοεροῖς ἀρισταὶ πῶς ἐφαρ-
 μόττει· τὸ δὲ μέσον καὶ τοῦνομα μὲν δηλοῖ ὅτι μέσον ἐστὶν
 10 ἀμφοῖν. ἀνθηρὸν δὲ κατ' ἰδίαν οὐκ ἔστι πλάσμα, ἀλλὰ
 συνεκφέρεται καὶ συμμέμικται τοῖς εἰρημένοις, ἀρμόζει δὲ
 τοπογραφίαις καὶ λειμώνων ἢ ἀλοῶν ἐκφράσειν. οἱ δὲ
 τῶν εἰρημένων ἀποσφαλέντες ἰδεῶν ἀπὸ μὲν τοῦ ἀδρού εἰς
 τὸ σκληρὸν καὶ ἐπηρμένον ἐτράπησαν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἰσχυοῦ εἰς
 15 τὸ ταπεινόν, ἀπὸ δὲ τοῦ μέσου εἰς τὸ ἀργὸν καὶ ἐκλελυμένον.
 διαλαμβάνει δὲ καὶ περὶ κρίσεως ποιήματος, ἐν ᾧ παρα-
 δίδωσι τίς ἥθους καὶ πάθους διαφορά. καὶ ὅτι τῆς ποιήσεως
 τὸ μὲν ἐστὶ διηγηματικὸν τὸ δὲ μιμητικόν, καὶ τὸ μὲν διηγη-
 ματικὸν ἐκφέρεται δι' ἔπους ἰάμβου τε καὶ ἐλεγείου καὶ
 20 μέλους, τὸ δὲ μιμητικὸν διὰ τραγωδίας σατύρων τε καὶ
 κωμωδίας. καὶ ὅτι τὸ ἔπος πρῶτον μὲν ἐφεῦρε Φημονόη ἢ
 Ἀπόλλωνος προφήτης, ἐξαμέτροις χρησιμοῖς χρησαμένη·
 καὶ ἐπειδὴ τοῖς χρησιμοῖς τὰ πράγματα εἶπετο καὶ σύμφωνα
 ἦν ἔπος τὸ ἐκ μέτρων κληθῆναι. οἱ δὲ φασιν ὅτι διὰ τὴν
 25 κατασκευὴν καὶ τὴν ἄγαν ὑπεροχὴν τὴν ἐν τοῖς ἐξαμέτροις
 θεωρουμένην τὸ κοινὸν ὄνομα παντὸς τοῦ λόγου τὸ ἐξάμε-
 τρον ἰδιώσατο καὶ ἐκλήθη ἔπος, καθάπερ καὶ ὁ Ὅμηρος τὸν
 ποιητὴν καὶ ὁ Δημοσθένης τὸν ῥήτορα ὠκειώσατο, ἐπεὶ καὶ
 τὰ τρίμετρα ἔπη προσηγόρευον. γεγόνاسι δὲ τοῦ ἔπους
 30 ποιηταὶ κράτιστοι μὲν Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Πείσανδρος,
 Πανύασις, Ἀντίμαχος. διέρχεται δὲ τούτων ὡς οἶόν τε καὶ
 γένος καὶ πατρίδας καὶ τινας ἐπὶ μέρους πράξεις. διαλαμ-
 βάνει δὲ καὶ περὶ τοῦ λεγομένου ἐπικοῦ κύκλου, ὃς ἀρχεται

μὲν ἐκ τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς μυθολογουμένης μίξεως, ἐξ
 ἧς αὐτῷ καὶ τρεῖς παῖδας ἑκατοντάχειρας καὶ τρεῖς γεννώσι
 Κύκλωπας, διαπορεύεται δὲ τὰ τε ἄλλως περὶ θεῶν τοῖς
 Ἑλλησι μυθολογούμενα, καὶ εἴ πού τι καὶ πρὸς ἱστορίαν
 ἐξαληθίζεται. καὶ περατοῦται ὁ ἐπικὸς κύκλος ἐκ διαφό- 5
 ρων ποιητῶν συμπληρούμενος μέχρι τῆς ἀποβάσεως Ὀδυσ-
 σέως τῆς εἰς Ἰθάκην, ἐν ᾗ καὶ ὑπὸ τοῦ παιδὸς Τηλεγόνου
 ἀγνοοῦντος κτείνεται. λέγει δὲ ὡς τοῦ ἐπικοῦ κύκλου τὰ
 ποιήματα διασφύζεται καὶ σπουδάζεται τοῖς πολλοῖς οὐχ
 οὕτω διὰ τὴν ἀρετὴν ὡς διὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐν αὐτῷ 10
 πραγμάτων. λέγει δὲ καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὰς πατρίδας
 τῶν πραγματευσαμένων τὸν ἐπικὸν κύκλον. λέγει δὲ καὶ
 περὶ τινων Κυπρίων ποιημάτων, καὶ ὡς οἱ μὲν ταῦτα εἰς
 Στασίνου ἀναφέρουσι Κύπριον, οἱ δὲ Ἑγησίπουν τὸν Σαλα-
 μίνιον αὐτοῖς ἐπιγράφουσιν, οἱ δὲ Ὅμηρον· δοῦναι δὲ ὑπὲρ 15
 τῆς θυγατρὸς Στασίμφ, καὶ διὰ τὴν αὐτοῦ πατρίδα Κύπρια
 τὸν πόνον ἐπικληθῆναι. ἀλλ' οὐ (προσ)τίθεται ὁ συγγρα-
 φεὺς ταύτῃ τῇ αἰτίᾳ, μηδὲ γὰρ Κύπρια προπαροξυτόνως
 ἐπιγράφεσθαι τὰ ποιήματα. sequitur de ceteris poesis
 generibus disserens : finem facit 322 a. 39 Bekk. verbis οἱ μὲν 20
 δ' λόγοι τῆς Πρόκλου γραμματικῆς χρηστομαθίας ἐν τούτοις.

scholia in S. Gregor. Nazianz. oratt. (Patrologia ed. Migne
 xxxvi. 914 C) φασὶ δὲ καὶ ἰδικῶς ἐγκύκλιον τὴν ποιητικὴν,
 περὶ ἧς καὶ Πρόκλος ὁ Πλατωνικὸς ἐν μονοβίβλῳ περὶ
 κύκλου ἐπιγεγραμμένη τὰς τῶν ποιητῶν διέξεισι ἀρετὰς 25
 καὶ τὰ ἴδια.

monobiblos eadem videtur esse atque epitome Photiana
 seorsum edita velut in codd. Reg. 16 Ott. 163 Vat. 1408.

2 γεννώσι Ven. Harl. : ἐτέρους ἀποτίκτουσι cet. 3 διαπορεύεται
 κτλ. ita Ven. Harl. E. M. διεξέρχεται δὲ περὶ θεῶν τὰ τε ἄλλα cet.
 8 ἀγνοοῦντος Ven. Harl. : ἀγνοούμενος ὡς πατὴρ εἶη cet. 14 ἡγήσιον
 codd. praeter Ven. Harl. 15 δοῦναι] γράψαι Ven. : γράψαι δοῦναι
 Par. 1266 18 κύπρια Ven., marg. Harl. 21 δ'] δύο codd.,
 correximus C. Q. 1908. 65 n. 2. de ratione divisionis huius operis dis-
 putant O. Immisch *Festschrift Th. Gomperz dargebracht* 1902. 237 sqq.,
 Stein de *Procli Chrest. gram. quaest. sel.* Bonnae 1907

scholia cod. Par. 451 in Euseb. praef. evang. 39 D (Dindorf, Eus. ed. 1867 praef. p. v) τοὺς περὶ τὸν ἐπικὸν καλούμενον κύκλον ποιητὰς λέγει. οὗτος ὁ ἐπικὸς καλούμενος κύκλος ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς οὐρανοῦ καὶ γῆς μίξεως μυθολογουμένης, καὶ περατοῦται συμπληρούμενος ἐκ διαφόρων ποιητῶν μέχρι τῆς εἰς Ἰθάκην ἀποβάσεως Ὀδυσσεώς, ἐν ᾗ καὶ ὑπὸ τοῦ παιδὸς Τηλεγόνου ἀγνοούμενος ὡς πατὴρ εἶη κτείνεται. cf. f. 97. 5 sqq. codex cum a. 914 scriptus sit Photianis usum esse Aretham acerrimum scholiorum collectorem vix veri simile videtur.

epitomen Photianam in brevius redactam habet E. M. 327. 39. ἔλεγχος] ἐκ τοῦ περὶ χρηστομαθίας Πρόκλου. ὁ μέντοι ἐπικὸς κύκλος ἄρχεται μὲν ἐκ τῆς μυθολογουμένης οὐρανοῦ καὶ γῆς μίξεως, ἀφ' ἧς ἐκατόγχειρες γίνονται· καὶ ἐξῆς. διαπορεύεται δὲ τὰ τε ἄλλως περὶ θεῶν τοῖς Ἑλλησι μυθολογούμενα, καὶ εἶπου τι καὶ πρὸς ἱστορίαν ἐξαληθίζεται. περατοῦται δὲ ἐκ διαφόρων ποιητῶν συμπληρούμενος μέχρι Ὀδυσσεώς. ὧν καὶ ὀνόματα καὶ πατρίδας φησὶν ὁ αὐτός. σπουδάζεσθαι δὲ τὰ ἐπικοῦ κύκλου ποιήματα οὐχ οὕτω διὰ τὴν ἀρετὴν ὡς διὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἐν αὐτῷ πραγμάτων. τὴν δὲ ἐλεγίαν κτλ.

nonnulla et epistolographus quem edidit e cod. Barocc. 131 Cramerus tradidit (est autem Michael Italicus secundum Treu *Byz. Zeitschr.* iv. 1. sq.) in An. Ox. iii. 189. 18 καὶ εἰ μὴ τισι μειρακιενόμενος ἔδοξα, τὰ Φημονόης ἂν σοι διεξῆλθον καὶ Δημοῦς τῆς γραμματικῆς, τῆς μὲν ἔπος εὐρύσεως, τῆς δὲ τέχνας συγγραψαμένης· εἶπον ἂν καὶ τίνες μὲν τοῦ ἔπους γεγόνασι κράτιστοι ποιηταί, ὧν ὁ Πανίαςις γνωριμώτατος μετὰ Ὀμηρον· τίς δὲ ὁ ἐπικὸς κύκλος· τίνα δὲ Στασίνω τὰ Κύπρια· τίς δὲ ἡ μελικὴ ποίησις κτλ.

CHRESTOMATHIA

B

PROCVLI CHRESTOMATHIAE ECLOGAE

Πρόκλου χρηστομαθείας γραμματικῆς τῶν εἰς
δ' διηρημένων τὸ α'

Ὅμηρου χρόνοι, βίος, χαρακτήρ, ἀναγραφὴ ποιημάτων.

Ἐπὼν ποιηταὶ γεγόνασι πολλοί· τούτων δ' εἰσὶ κράτι-
στοι Ὅμηρος Ἡσίοδος Πείσανδρος Πανύασσις Ἀντίμαχος. 5
Ὅμηρος μὲν οὖν τίνων γονέων ἢ ποίας ἐγένετο πατρίδος, οὐ
ῥάδιον ἀποφήσασθαι· οὔτε γὰρ αὐτός τι λελάληκεν, ἀλλ'
οὐδὲ οἱ περὶ αὐτοῦ εἰπόντες συμπεφωνήκασιν, ἀλλ' ἐκ τοῦ
μηδὲν ῥητῶς ἐμφαίνεω περὶ τούτων τὴν ποιήσω αὐτοῦ
μετὰ πολλῆς ἀδείας ἕκαστος οἷς ἡβούλετο ἐχαρίσατο. καὶ 10
διὰ τοῦτο οἱ μὲν Κολοφώνιον αὐτὸν ἀνηγόρευσαν, οἱ δὲ
Χίον, οἱ δὲ Σμυρναῖον, οἱ δὲ Ἰήτην, ἄλλοι δὲ Κυμαῖον·
καὶ καθόλου πᾶσα πόλις ἀντιποιεῖται τάνδρός, ὅθεν εἰκότως
ἂν κοσμοπολίτης λέγοιτο. οἱ μὲν οὖν Σμυρναῖον αὐτὸν
ἀποφαινόμενοι Μαίονος μὲν πατρὸς λέγουσιν εἶναι, γεννη- 15
θῆναι δὲ ἐπὶ Μέλητος τοῦ ποταμοῦ, ὅθεν καὶ Μελησιγενῆ
ὀνομασθῆναι· δοθέντα δὲ Χίοις εἰς ὀμηρεῖαν Ὅμηρον κλη-
θῆναι. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς τῶν ὀμμάτων πηρώσεως τούτου
τυχεῖν αὐτὸν φασὶ τοῦ ὀνόματος· τοὺς γὰρ τυφλοὺς ὑπὸ
Αἰολέων ὀμήρους καλεῖσθαι. Ἑλλάνικος (fr. 6) δὲ καὶ 20
Δαμάστης (F. H. G. ii. 66) καὶ Φερεκύδης (F. H. G. iv. 639) εἰς

1—p. 102, l. 6 vita Proculea (III West.) *codices*: A²Bm³E²H M¹NP⁷
P¹⁴ Pa Pe U¹ f. 1, U⁵. non collati Pa Pe neque praeter titulum N. ΤΙΤΥ-
ΛΥΣ: quem dedimus exhibet U¹: πρόκλου περὶ ὀμήρου A²Bm³E²H N:
γένος ὀμήρου P¹⁴ om. P⁷ + ἐν τοῖς χρόνοις βοβοῦμ ἦν ὕμνος καὶ ἡσίοδος +
κατὰ τοὺς χρόνους σαμουήλ τοῦ προφητοῦ ἐγένετο ὁ πόλεμος ὁ ἰλιακός·
ἐν ἔτεσι δέκα· καὶ τὸ ἴλιον ἦλω P⁷ in marg. 4 5 ἐπὼν . . . ἀντίμαχος
om. P⁷P¹⁴ 4 ποιητικῶν A² 5 πανύασσης A²Bm³M¹ 6 ὕμνος
ὁ ποιητῆς τίνων μὲν γονέων P⁷P¹⁴ ἐγένετο om. Bm³E²H M¹ 9 τούτου
M¹ 12 οἱ δὲ κυμαῖον P¹⁴ 13 ἀντιποιῆσαι τοῦ ἀνδρός Bm³M¹
15 μαίονος Bm³E²H M¹ (corr. ex -ονος): μάρωνος A², cf. 19 vit. iv. 1
16 μελησιγενῆ H P¹³U¹: -γεννῆ Bm³: -ἐννῆ cet.: μελησ- corr. ex ἴσ
vel ἴσος E²: μελήσσιος γώνη (ss. γωνῆ, νης) M¹ 17 ὀνομασθῆναι M¹
20 ἐλλάνικος—6 pag. inf. ἀνάγει om. P⁷P¹⁴ 21 δάμαστος A²:
δαμάσσης (ss. στ) H εἰς om. A²E²M¹

Ὀρφέα τὸ γένος ἀνάγουσιν αὐτοῦ· Μαίονα γάρ φασι τὸν
 Ὀμήρου πατέρα καὶ Δῖον τὸν Ἡσιόδου γενέσθαι Ἀπέλλιδος
 τοῦ Μελανώπου τοῦ Ἐπιφράδεος τοῦ Χαριφήμου τοῦ
 Φιλοτέρπεος τοῦ Ἰδμονίδα τοῦ Εὐκλέους τοῦ Δωρίωνος τοῦ
 5 Ὀρφέως. Γοργίας δὲ ὁ Λεοντῖνος (fr. 25 Diels) εἰς Μου-
 σαῖον αὐτὸν ἀνάγει. περὶ δὲ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ λόγος τις
 φέρεται τοιοῦτος. ἀνελεῖν φασὶν αὐτῷ τὸν θεὸν χρωμένῳ
 περὶ ἀσφαλείας τάδε·

ἔστιν Ἰὸς νῆσος μητρὸς πατρὶς ἥ σε θανόντα
 10 δέξεται· ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἰνιγμα φύλαξι.
 λέγουσιν οὖν αὐτὸν εἰς Ἰὸν πλεύσαντα διατρῖψαι μὲν
 παρὰ Κρεωφύλῳ, γράψαντα δὲ Οἰχαλίας ἄλωσιν τούτῳ
 χαρίσασθαι, ἥτις νῦν ὥς Κρεωφύλου περιφέρεται. καθεζό-
 μενον δὲ ἐπὶ τινος ἀκτῆς, θεασάμενον ἄλιεῖς προσειπεῖν
 15 αὐτοὺς καὶ ἀνακρῖναι τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν·

ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρήτορες, ἄρ' ἔχομέν τι;
 ὑποτυχόντα δὲ αὐτῶν ἕνα εἰπεῖν

οὓς ἔλομεν λιπόμεσθ', οὓς δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.
 οὐκ ἐπιβάλλοντος δ' αὐτοῦ διελέσθαι τὸ αἰνιγμα, ὅτι ἐπὶ
 20 ἰχθυῖαν καταβάντες ἀφήμαρτον, φθειρισάμενοι δὲ ὅσους μὲν
 ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀποκτείναντες ἀπολείπουσιν, ὅσοι δὲ
 αὐτοὺς διέφυγον, τούτους ἀποκομίζουσιν, οὕτω δ' ἐκείνων
 ἀθυμήσαντα σύννου ἀπιέναι τοῦ χρησμοῦ ἔννοιαν λαμβά-
 νοντα, καὶ οὕτως ὀλισθέντα περιπταῖσαι λίθῳ καὶ τριταῖον

1 παράγουσιν Bm³ E² H M¹ μαίονα Bm³ E² H M¹: μάρων A² φησι
 A² 2 ἀπὸ ἐλλιδος E² M¹: ἀπὸ ἐλλιδος H: ἀπὸ ἐλλιδος Bm³:
 ἀπέλλιασ A² 3 μελανωποῦ U¹ ἐπιφραδέως E² 4 φιλο-
 τελέος A² ἰδμονίδου A² εὐκλεοῦς Bm³ E² 6, 7 τοιοῦτος
 τις φέρεται λόγος Bm³ E² H M¹ (ἐφέρετο) 7 αὐτὸν Bm³ M¹
 9, 10 = Anth. Pal. xiv. 65, v. ad vit. Plut. 48 9 ἔστιν ἴηος P¹⁴:
 ἴηος tantum P⁷ 10 φυλάξω Bm³ M¹ 12 παρὰ] περὶ A² E² H
 M¹ 12 κρεοφ- Bm³ E² H M¹ U¹: κρεοφίλῳ A²: κλεοφύλῳ P¹⁴
 13 κρεοφ- Bm³ H M¹ U¹: κρεοφίλου A²: κλεοφ- P¹⁴ 15 ἀνακίνα
 A² 16 ἄρ'] ἥρ' E² H M¹ P⁷ P¹⁴ U⁵ 17 ὑποτυχόντες A² Bm³ E² H M¹
 αὐτῷ A² E² H M¹ ἐναν Bm³ 18 v. ad Certam. 328 ὅσσ'
 ... ὅσσ' οὐχ U⁵ 20 ἰχθυῖαν M¹: -ῖαν Bm³ v. ad vit. Her. 500
 23 ἐπιέναι A² 24 ὀλισθέντα E² H περιπτέσθαι A²: περιπέσαι
 (ss. ai) Bm³

τελευτήσαι. ἀλλὰ δὴ ταῦτα μὲν πολλῆς ἔχεται ζητήσεως·
 ἵνα δὲ μὴδὲ τούτων ἄπειρος ὑπάρχῃς, διὰ τοῦτο εἰς ταῦτα
 κατεχώρισα. τυφλὸν δὲ ὅσοι τοῦτον ἀπεφήναντο, αὐτοί
 μοι δοκοῦσι τὴν διάνοιαν πεπηρῶσθαι· τοσαῦτα γὰρ κατείδεν
 ἄνθρωπος ὅσα οὐδεὶς πώποτε. εἰσὶ δὲ οἷτινες ἀνεψιὼν αὐτὸν 5
 Ἑσιόδου παρέδοσαν ἀτριβεῖς ὄντες ποιήσεως· τοσοῦτον
 γὰρ ἀπέχουσι τοῦ γένει προσήκειν ὅσον ἡ ποιήσις διέστηκεν
 αὐτῶν. ἄλλως δὲ οὐδὲ τοῖς χρόνοις συνεπέβαλον ἀλλήλοις.
 ἄθλιοι δὲ οἱ τὸ αἰνιγμα πλάσαντες τοῦτο

Ἑσιόδου Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,

10

ἕμψ νικήσας ἐν Χαλκίδι δῖον Ὅμηρον.

ἀλλὰ γὰρ ἐπλανήθησαν ἐκ τῶν Ἑσιοδείων Ἡμερῶν·
 ἕτερον γάρ τι σημαίνει. τοῖς δὲ χρόνοις αὐτὸν οἱ μὲν
 περὶ τὸν Ἀρίσταρχόν φασι γενέσθαι κατὰ τὴν τῆς Ἰωνίας
 ἀποικίαν, ἥτις ὑστερεῖ τῆς Ἡρακλείδων καθόδου ἔτεσιν 15
 ἐξήκοντα, τὸ δὲ περὶ τοὺς Ἡρακλείδας λείπεται τῶν
 Τρωϊκῶν ἔτεσιν ὀγδοήκοντα· οἱ δὲ περὶ Κράτητα (fr. ed.
 Wachs. p. 40) ἀνάγουσιν αὐτὸν εἰς τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους.
 φαίνεται δὲ γηραιὸς ἐκλελοιπῶς τὸν βίον· ἡ γὰρ ἀννέρι-
 βλητος ἀκρίβεια τῶν πραγμάτων προβεβηκυῖαν ἡλικίαν 20
 παρίστησιν. πολλὰ δὲ ἐπεληλυθῶς μέρη τῆς οἰκουμένης
 ἐκ τῆς πολυπειρίας τῶν τόπων εὐρίσκεται. τούτῳ δὲ
 προσυπονοητέον καὶ πλούτου πολλὴν περιουσίαν γενέσθαι·
 αἱ γὰρ μακραὶ ἀποδημίαι πολλῶν ἀναλωμάτων δέονται, καὶ
 ταῦτα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οὔτε πάντων πλεομένων 25

1-3 ἀλλὰ . . . κατεχώρισα om. P⁷ P¹⁴ 3 κεχώρηκα A² H M¹ :
 κατεχώρησα cet. corr. Dindorf. 4 κατοῖδεν A² Bm³ M¹ 5 ὅσα
 οὐδεὶς ἄνδρ πώποτε A² Bm³ E² H M¹ τινες P¹⁴ 7 τῷ E² Bm³ ἡ
 om. Bm³ E² H M¹ 8 ἄλλος Bm³ H M¹ συνεπέβαλον P¹⁴
 9-18 ἄθλιοι . . . χρόνους om. P⁷ P¹⁴ 10-12 v. ad Certam. 213
 11 ἕμψον M¹, fort. E² m. rec. 16, 17 τὸ δὲ περὶ . . . ἔτεσιν π' om.
 A² E² H M¹ 19 ἐκλελοιπῶς τὸν βίον om. A² relicto spatio
 20 προβεβηκυῖαν] τέλειαν Bm³ E² H M¹ 21 ἐπεληλυθῶς om. relicto
 spatio A² 22 τοῦτο P⁷ P¹⁴ 23 πλού . . . γενέσθαι A² πολλοῦ
 Bm³ M¹ 24 ἐπιδημίαι A² δέονται ἀναλωμάτων A² Bm³ H M¹
 25 τοὺς πάντων A²

ἀκινδύνως οὔτε ἐπιμισγομένων ἀλλήλοις πω τῶν ἀνθρώπων
 ῥαδίως. γέγραφε δὲ ποιήσεις δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσειαν,
 ἣν Ξένων καὶ Ἑλλάνικος ἀφαιροῦνται αὐτοῦ. οἱ μέντοι γε
 ἀρχαῖοι καὶ τὸν κύκλον ἀναφέρουσιν εἰς αὐτόν. προστι-
 5 θέασι δὲ αὐτῷ καὶ παίγνιά τινα, Μαργίτην, βατραχομαχίαν
 ἢ μυομαχίαν· ἐπτάπεκτον αἶγα, Κέρκωπας κενούς.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν Κυπρίων λεγομένων
 ποιημάτων

Ἐπιβάλλει τούτοις τὰ λεγόμενα Κύπρια ἐν βιβλίοις
 10 φερόμενα ἔνδεκα, ὧν περὶ τῆς γραφῆς ὅσπεσον ἐροῦμεν, ἵνα
 μὴ τὸν ἐξῆς λόγον νῦν ἐμποδίζωμεν. τα δὲ περιέχοντά
 ἐστι ταῦτα.

Ζεὺς βουλευέται μετὰ τῆς Θέμιδος περὶ τοῦ Τρωϊκοῦ
 πολέμου· παραγενομένη δὲ Ἔρις εὐχουμένων τῶν θεῶν ἐν
 15 τοῖς Πηλέως γάμοις νείκος περὶ κάλλους ἐνίστησιν Ἀθηνᾶ,
 Ἥρα καὶ Ἀφροδίτη, αἱ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐν Ἰδῇ κατὰ
 Διὸς προσταγὴν ὑφ' Ἑρμοῦ πρὸς τὴν κρίσιν ἄγονται· καὶ
 προκρίνει τὴν Ἀφροδίτην ἐπαρθεὶς τοῖς Ἑλένης γάμοις
 Ἀλέξανδρος. ἔπειτα δὲ Ἀφροδίτης ὑποθεμένης ναυπηγεῖ-
 20 ται, καὶ Ἑλένης περὶ τῶν μελλόντων αὐτῷ προθεσπίζει.

1 μισγομένων U⁵ πῶ U¹: πως M¹: πῶς A² Bm³ E² H P⁷ P¹⁴
 2 γεγράφθαι Bm³ E² H M¹ P⁷ P¹⁴: γεγραφθ' (ss. a) δύο A² 3-4 ἦν
 . . . αὐτόν om. P⁷ P¹⁴: ἦν om. A² Bm³ E² H M¹ 4 καὶ
 ἀναφέρουσιν A² 4, 5 προστιθέασι δὲ τινὲς αὐτῷ P⁷ P¹⁴ 5 μαργί-
 την καὶ Bm³ E² H M¹, post μαργίτην add U¹ marg. οἱ δὲ λέγουσι τήγρη-
 τος τοῦ καρὸς βατραχομαχίαν ἢ μυομαχίαν E² P⁷ P¹⁴ U¹: βατρα-
 χομυομαχίαν cet. 6 ἐν τε πακτίον A² Bm³ (ἐν τε) E² H P⁷ P¹⁴ (ἐν τε)
 ἐντεπάκτιον cet.: ἐπταπακτικὴν vit. Herod. 333: ἠθιέπακτος ἦτοι ἱαμβοὶ
 Suid. 45: ἐπταπάκτιον Suid. 103 (ἐπτάκιον cod. vit. Herod. Ma) ἐπταε-
 πάκτιον Tzetzes proem. alleg. Hom. 33: forte ἐπταπέκτιον Allatius:
 ἐπτάπεκτον Dindorf ut vid., cf. ἐπτάπεκτος· ἢ τὴν βαθείαν ἔχουσα κόμην·
 ἢ δυναμένη ἐπτάκις τμηθῆναι E. M. et Suid.: ἐπταπέκτιος· ἢ βαθείας τρίχας
 ἔχουσα Hesych. κενούς sc. vacuos non viatores sed latrones: καινοὺς
 Dindorf 7-p. 105. 18 Cypriorum enarratio. codices: Bm³ E² H
 M¹ N Pa Pe: om. U¹ 13 βούλεται codd. praeter N θέτιδος codd.
 corr. Heyne 15 ἀνίστησιν N 18 τοῖς] τῆς Bm³ H M¹ N Pe
 19 ἔπειτα καὶ Bm³ H M¹ Pa (om. ἐπαρθεὶς . . . Ἀλέξανδρος) Pe 20 αὐτῷ
 Heyne pro αὐτοῖς (αὐτῆς M¹)

καὶ ἡ Ἀφροδίτη Αἰνείαν συμπλεῖν αὐτῷ κελεύει. καὶ
 Κασσάνδρα περὶ τῶν μελλόντων προδηλοῖ. ἐπιβὰς δὲ τῇ
 Λακεδαιμονίᾳ Ἀλέξανδρος ξενίζεται παρὰ τοῖς Τυνδαρίδαις,
 καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῇ Σπάρτῃ παρὰ Μενελάῳ· καὶ Ἑλένη
 παρὰ τὴν εὐωχίαν δίδωσι δῶρα ὁ Ἀλέξανδρος. καὶ μετὰ 5
 ταῦτα Μενέλαος εἰς Κρήτην ἐκπλεῖ, κελεύσας τὴν Ἑλένην
 τοῖς ξένοις τὰ ἐπιτήδεια παρέχειν, ἕως ἂν ἀπαλλαγῶσιν.
 ἐν τούτῳ δὲ Ἀφροδίτη συνάγει τὴν Ἑλένην τῷ Ἀλεξάνδρῳ.
 καὶ μετὰ τὴν μίξιν τὰ πλεῖστα κτήματα ἐνθέμενοι νυκτὸς
 ἀποπλέουσι. χειμῶνα δὲ αὐτοῖς ἐφίστησιν Ἥρα. καὶ 10
 προσευχθεὶς Σιδῶνι ὁ Ἀλέξανδρος αἰρεῖ τὴν πόλιν. καὶ
 ἀποπλεύσας εἰς Ἴλιον γάμους τῆς Ἑλένης ἐπετέλεσεν.

Ἐν τούτῳ δὲ Κάστωρ μετὰ Πολυδεύκους τὰς Ἰδα καὶ
 Λυγκέως βοῦς ὑφαιρούμενοι ἐφωράθησαν. καὶ Κάστωρ
 μὲν ὑπὸ τοῦ Ἰδα ἀναιρεῖται, Λυγκεὺς δὲ καὶ Ἰδας ὑπὸ 15
 Πολυδεύκους· καὶ Ζεὺς αὐτοῖς ἑτερέημερον νέμει τὴν ἀθανα-
 σίαν. καὶ μετὰ ταῦτα Ἴρις ἀναγγέλλει τῷ Μενελάῳ τὰ
 γεγονότα κατὰ τὸν οἶκον. ὁ δὲ παραγενόμενος περὶ τῆς
 ἐπ' Ἴλιον στρατείας βουλευέται μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ
 πρὸς Νέστορα παραγίνεται Μενέλαος. Νέστωρ δὲ ἐν 20
 παρεκβάσει διηγέεται αὐτῷ ὥς Ἐπωπεὺς φθείρας τὴν
 Αὔκου θυγατέρα ἐξεπορθήθη, καὶ τὰ περὶ Οἰδίπουν καὶ τὴν
 Ἡρακλέους μανίαν καὶ τὰ περὶ Θησέα καὶ Ἀριάδην.
 ἔπειτα τοὺς ἡγεμόνας ἀθροίζουσιν ἐπελθόντες τὴν Ἑλλάδα.
 καὶ μαίνεσθαι προσποιησάμενον τὸν Ὀδυσσέα ἐπὶ τῷ μὴ 25
 θέλειν συστρατεῦεσθαι ἐφώρasan, Παλαμήδους ὑποθεμένον
 τὸν υἱὸν Τηλέμαχον ἐπὶ κόλασιν ἐξαρπάσαντες.

2 κάσσανδρα Bm³ E² H M¹ Pa Pe 3 παρὰ] περὶ Bm³ M¹ Pe
 9 μετὰ] με¹ 11 αἰρεῖ Bm³ E² H Pa Pe 12 ἀπετέλεσεν
 Bm³ H Pa Pe 13 Ἰδας M 14 λυγκέως Bm³ H Pa Pe βίς
 Pa: βᾶς Bm³ ὑφαιρούμενοι Bm³ H M¹ N Pa ἐφωράθησαν E²
 15 λυγκεὺς Bm³ Pa Pe 17 ἀγγέλει Bm³ E² H N Pa Pe 22 λύκου
 Heyne: λυκούργου codd. οἰδίπουν Bm³ Pa Pe 23 ἡρακλέος
 Pa Pe 26 ἐφόρasan Bm³ M¹ Pa Pe: ἐφόρεσαν H παλλαμίδους
 Pa Pe (-λ-)

Καὶ μετὰ ταῦτα συνελθόντες εἰς Αὐλίδαν θύουσι· καὶ τὰ
περὶ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς στρουθοὺς γενόμενα δείκνυνται,
καὶ Κάλχας περὶ τῶν ἀποβησομένων προλέγει αὐτοῖς.
ἔπειτα ἀναχθέντες Τευθρανίαν προσίσχουσι καὶ ταύτην ὡς
5 Ἴλιον ἐπόρθουν. Τήλεφος δὲ ἐκβοηθήσας Θερσανδρόν τε
τὸν Πολυνεῖκους κτείνει καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀχιλλέως τιτρώσκε-
ται. ἀποπλέουσι δὲ αὐτοῖς ἐκ τῆς Μυσίας χειμῶν ἐπιπίπτει
καὶ διασκεδάννυνται. Ἀχιλλεὺς δὲ Σκύρῳ προσσχὼν
γαμῇ τὴν Λυκομήδους θυγατέρα Δηϊδάμειαν. ἔπειτα Τή-
10 λεφον κατὰ μαντείαν παραγενόμενον εἰς Ἄργος ἰάται
Ἀχιλλεὺς ὡς ἡγεμόνα γενησόμενον τοῦ ἐπ' Ἴλιον πλοῦ.

Καὶ τὸ δεύτερον ἡθροισμένου τοῦ στόλου ἐν Αὐλίδι
Ἀγαμέμνων ἐπὶ θήρας βαλὼν ἔλαφον ὑπερβάλλειν ἔφησε
καὶ τὴν Ἀρτεμιν. μνηίσασα δὲ ἡ θεὸς ἐπέσχεν αὐτοὺς τοῦ
15 πλοῦ χειμῶνας ἐπιέμπουσα. Κάλχαντος δὲ εἰπόντος τὴν
τῆς θεοῦ μῆνιν καὶ Ἰφιγένειαν κελεύσαντος θύειν τῇ Ἀρτε-
μιδι, ὡς ἐπὶ γάμον αὐτὴν Ἀχιλλεὺς μεταπεμψάμενοι θύειν
ἐπιχειροῦσιν. Ἀρτεμις δὲ αὐτὴν ἐξαρπάσασα εἰς Ταύρους
μετακομίζει καὶ ἀθάνατον ποιεῖ, ἔλαφον δὲ ἀντὶ τῆς κόρης
20 παρίστησι τῷ βωμῷ.

Ἐπειτα καταπλέουσιν εἰς Τένεδον. καὶ εὐωχομένων
αὐτῶν Φιλοκτήτης ὑφ' ὕδρου πληγείς διὰ τὴν δυσσομίαν ἐν
Λήμνῳ κατελείφθη, καὶ Ἀχιλλεὺς ὕστερον κληθεὶς διαφέρεται
πρὸς Ἀγαμέμνονα. ἔπειτα ἀποβαίνοντας αὐτοὺς εἰς Ἴλιον

2 γέννη (ss. α) Pa Pe : γεννημα Bm³ 3 quod ait Bachmann ad
Lyc. 202 (ed. 1830), cf. 233, litteram ε in margine cod. Neap. hic
appositam esse unde indicatum fuerit quintum Cypriorum librum ab
ἔπειτα incipere cum a libro Gargiulli sumptum sit nulla fide nititur (cf.
Welcker l. c. p. 505) 4 προσέσχουσι Bm³ M¹ Pa Pe 5 ἐκβοη-
θήσας] ἐκ βοηθείας codd. (ἐκβοήθειαν M¹ : ἐκβοηθεῖ N) em. Heyne
8 διασκεδάννυνται Pe προσσχὼν Bm³ E² H M¹ Pe 11 τοῦτ' ἐπ'
Bm³ M¹ (om. ἐπ') Pa Pe 13 θήραν codd. (θήραν Bm³ H) em.
Bekker 14 μνηίσασα Bm³ M¹ Pa 15 χειμῶνας Bm³ Pa Pe
16 τοῦ M¹ Pa θύει Bm³ Pa Pe 17 αὐτὴν E² : αὐτῇ Bm³ H M¹ N
Pa Pe 23 κατεβλήθη (marg. man. al. κλήθηθη ss. τ) Pe : κατε-
βλήθη (ss. β) M¹ : κατελήθη H Pa (marg. κατεβλήθη) : κατεβλήθη Bm³
ὕστερος Bm³ N Pe : ὕστερ (ss. ο) E²

εἵργουσιν οἱ Τρῶες, καὶ θνήσκει Πρωτεσίλαος ὑφ' Ἑκτορος.
 ἔπειτα Ἀχιλλεὺς αὐτοὺς τρέπεται ἀνελὼν Κύκνον τὸν
 Ποσειδῶνος. καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναιροῦνται, καὶ διαπρε-
 σβεύονται πρὸς τοὺς Τρῶας, τὴν Ἑλένην καὶ τὰ κτήματα
 ἀπαιτοῦντες. ὥς δὲ οὐχ ὑπήκουσαν ἐκείνοι, ἐνταῦθα δὴ 5
 τειχομαχοῦσιν. ἔπειτα τὴν χώραν ἐπεξελθόντες πορθοῦσι
 καὶ τὰς περιοίκους πόλεις. καὶ μετὰ ταῦτα Ἀχιλλεὺς
 Ἑλένην ἐπιθυμεῖ θεάσασθαι, καὶ συνήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὸ
 αὐτὸ Ἀφροδίτῃ καὶ Θέτις. εἴτα ἀπονοστεῖν ὠρμημένους
 τοὺς Ἀχαιοὺς Ἀχιλλεὺς κατέχει. καῖπειτα ἀπελαύνει τὰς 10
 Αἰνείου βόας, καὶ Λυρνησὸν καὶ Πήδασον πορθεῖ καὶ
 συχνὰς τῶν περιοικίδων πόλεων, καὶ Τρωῖλον φονεύει.
 Λυκάονά τε Πάτροκλος εἰς Λῆμνον ἀγαγὼν ἀπεμπολᾷ, καὶ
 ἐκ τῶν λαφύρων Ἀχιλλεὺς μὲν Βρισηίδα γέρας λαμβάνει,
 Χρυσήϊδα δὲ Ἀγαμέμνων. ἔπειτά ἐστι Παλαμήδους θάνα- 15
 τος, καὶ Διὸς βουλὴ ὅπως ἐπικουφίσῃ τοὺς Τρῶας Ἀχιλλέα
 τῆς συμμαχίας τῆς Ἑλληνικῆς ἀποστήσας, καὶ κατάλογος
 τῶν τοῖς Τρωσὶ συμμαχησάντων.

Πρόκλου χρηστομαθείας γραμματικῆς τὸ δεύτερον

Ἐπιβάλλει δὲ τοῖς προειρημένοις ἐν τῇ πρὸ ταύτης βίβλῳ 20
 Ἰλιάς Ὀμήρου· μεθ' ἣν ἐστὶν Αἰθιοπίδος βιβλία ἔ Ἀρκτίνου
 Μιλησίου, περιέχοντατάδε. Ἀμαζῶν Πενθεσίλεια παραγίνεται
 Τρωσὶ συμμαχήσουσα, Ἀρεως μὲν θυγάτηρ, Θρᾷσσα δὲ τὸ
 γένος· καὶ κτείνει αὐτὴν ἀριστεύουσιν Ἀχιλλεὺς, οἱ δὲ Τρῶες
 αὐτὴν θάπτουσι. καὶ Ἀχιλλεὺς Θερσίτην ἀναιρεῖ, λοιδορη- 25
 θεὶς πρὸς αὐτοῦ καὶ ὀνειδισθεὶς τὸν ἐπὶ τῇ Πενθεσιλείᾳ
 λεγόμενον ἔρωτα· καὶ ἐκ τούτου στάσις γίνεται τοῖς
 Ἀχαιοῖς περὶ τοῦ Θερσίτου φόνου. μετὰ δὲ ταῦτα Ἀχιλ-
 λεὺς εἰς Λέσβον πλεῖ, καὶ θύσας Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι

2 κύκνου Pa 5 ἐνταῦθα δὴ om. N 8-10 Ἑλένην . . . Ἀχιλ-
 λεὺς om. Bm³ M¹ Pa Pe 8 συνήγαγον N 11 ποθεῖ Bm³ H Pe
 12 περιοικίδων Pa 14 τὴν βρις. N 15 παλαμίδους Bm³ Pa Pe
 16 βουλῇ M¹ ἐπικουφίσῃ M¹: -ίσει N 21-p. 106. 17 Aethio-
 pidis enarratio. codex: U¹ f. 6 r. folia in U¹ discussa ordinavit Heyne

καὶ Λητοῖ καθαίρεται τοῦ φόνου ὑπ' Ὀδυσσέως. Μένων
 δὲ ὁ Ἡοῦς υἱὸς ἔχων ἡφαιστότευκτον πανοπλίαν παραγι-
 νεται τοῖς Τρωσὶ βοηθήσων· καὶ Θέτις τῷ παιδὶ τὰ κατὰ
 τὸν Μένονα προλέγει. καὶ συμβολῆς γενομένης Ἀντί-
 5 λοχος ὑπὸ Μένονος ἀναιρεῖται, ἔπειτα Ἀχιλλεὺς Μένονα
 κτείνει· καὶ τούτῳ μὲν Ἡὼς παρὰ Διὸς αἰτησαμένη ἀθα-
 νασίαν δίδωσι. τρεψάμενος δ' Ἀχιλλεὺς τοὺς Τρῶας καὶ
 εἰς τὴν πόλιν συνεισπεσὼν ὑπὸ Πάριδος ἀναιρεῖται καὶ
 Ἀπόλλωνος· καὶ περὶ τοῦ πτώματος γενομένης ἰσχυρᾶς
 10 μάχης Αἴας ἀνελόμενος ἐπὶ τὰς ναῦς κομίζει, Ὀδυσσεὺς
 ἀπομαχομένου τοῖς Τρωσίν. ἔπειτα Ἀντίλοχόν τε θά-
 πτουσι καὶ τὸν νεκρὸν τοῦ Ἀχιλλέως προτίθενται· καὶ Θέτις
 ἀφικομένη σὺν Μούσαις καὶ ταῖς ἀδελφαῖς θρηνεῖ τὸν παῖδα·
 καὶ μετὰ ταῦτα ἐκ τῆς πυρᾶς ἡ Θέτις ἀναρπάσασα τὸν
 15 παῖδα εἰς τὴν Λευκὴν νῆσον διακομίζει. οἱ δὲ Ἀχαιοὶ τὸν
 τάφον χώσαντες ἀγῶνα τιθέασι, καὶ περὶ τῶν Ἀχιλλέως
 ὅπλων Ὀδυσσεὶ καὶ Αἴαντι στάσις ἐμπίπτει.

Ἰλιάδος μικρᾶς Δ̄ Λέσχεω

Ἐξῆς δ' ἐστὶν Ἰλιάδος μικρᾶς βιβλία τέσσαρα Λέσχεω
 20 Μιτυληναίου περιέχοντα τάδε. Ἡ τῶν ὅπλων κρίσις
 γίνεται καὶ Ὀδυσσεὺς κατὰ βούλησιν Ἀθηναῖς λαμβάνει,
 Αἴας δ' ἐμμανὴς γενόμενος τὴν τε λείαν τῶν Ἀχαιῶν
 λυμαίνεται καὶ ἑαυτὸν ἀναιρεῖ. μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεὺς
 25 λοχήσας Ἑλενον λαμβάνει, καὶ χρήσαντος περὶ τῆς ἁλώ-
 σεως τούτου Διομήδης ἐκ Αἴητος Φιλοκτήτην ἀνάγει.
 λαθεὶς δὲ οὗτος ὑπὸ Μαχάονος καὶ μονομαχήσας Ἀλεξάνδρῳ
 κτείνει· καὶ τὸν νεκρὸν ὑπὸ Μενελάου κατακισθέντα ἀνελό-
 μενοι θάπτουσιν οἱ Τρῶες. μετὰ δὲ ταῦτα Διόφοβος
 Ἑλένην γαμεῖ. καὶ Νεοπτόλεμον Ὀδυσσεὺς ἐκ Σκύρου
 30 ἀγαγὼν τὰ ὅπλα δίδωσι τὰ τοῦ πατρός· καὶ Ἀχιλλεὺς
 αὐτῷ φαντάζεται. Εὐρύπυλος δὲ ὁ Τηλέφου ἐπικούρος

τοῖς Τρωσὶ παραγίνεται, καὶ ἀριστεύοντα αὐτὸν ἀποκτείνει
 Νεοπτόλεμος. καὶ οἱ Τρῶες πολιορκοῦνται· καὶ Ἐπειὸς
 κατ' Ἀθηνᾶς προαίρεσιν τὸν δούρειον ἵππον κατασκευάζει·
 Ὀδυσσεύς τε αἰκισάμενος ἑαυτὸν κατάσκοπος εἰς Ἴλιον
 παραγίνεται, καὶ ἀναγνωρισθεὶς ὑφ' Ἑλένης περὶ τῆς 5
 ἀλώσεως τῆς πόλεως συντίθεται, κτείνας τέ τινας τῶν
 Τρώων ἐπὶ τὰς ναῦς ἀφικνεῖται. καὶ μετὰ ταῦτα σὺν
 Διομήδει τὸ παλλάδιον ἐκκομίζει ἐκ τῆς Ἰλίου. ἔπειτα
 εἰς τὸν δούρειον ἵππον τοὺς ἀρίστους ἐμβιβάσαντες τὰς τε
 σκηρὰς καταφλέξαντες οἱ λοιποὶ τῶν Ἑλλήνων εἰς Τένεδον 10
 ἀνάγονται· οἱ δὲ Τρῶες τῶν κακῶν ὑπολαβόντες ἀπηλλά-
 χθαι τὸν τε δούρειον ἵππον εἰς τὴν πόλιν εἰσδέχονται,
 διελόντες μέρος τι τοῦ τείχους, καὶ εὐωχοῦνται ὥς νενικη-
 κότες τοὺς Ἑλληνας.

Ἰλίου περσίδος β' Ἀρκτίνου

15

Ἔπεται δὲ τούτοις Ἰλίου πέρσιδος βιβλία β' Ἀρκτίνου
 Μιλησίου, περιέχοντα τάδε. ὥς τὰ περὶ τὸν ἵππον οἱ
 Τρῶες ὑπόπτως ἔχοντες περιστάντες βουλεύονται, ὅτι χρή
 ποιεῖν· καὶ τοῖς μὲν δοκεῖ κατακρημνίσαι αὐτόν, τοῖς δὲ
 καταφλέγειν, οἱ δὲ ἱερὸν αὐτὸν ἔφασαν δεῖν τῇ Ἀθηνᾷ 20
 ἀνατεθῆναι· καὶ τέλος νικᾷ ἡ τούτων γνώμη. τραπέντες
 δὲ εἰς εὐφροσύνην εὐωχοῦνται ὥς ἀπηλλαγμένοι τοῦ πολέ-
 μου. ἐν αὐτῷ δὲ τούτῳ δύο δράκοντες ἐπιφανέντες τὸν τε
 Λαοκόωντα καὶ τὸν ἕτερον τῶν παίδων διαφθείρουσιν· ἐπὶ
 δὲ τῷ τέρατι δυσφορήσαντες οἱ περὶ τὸν Αἰνεΐαν ὑπέξηλθον 25
 εἰς τὴν Ἰδην· καὶ Σίνων τοὺς πυρσοὺς ἀνίσχει τοῖς Ἀχαιοῖς,
 πρότερον εἰσεληλυθὼς προσποίητος. οἱ δὲ ἐκ Τενέδου
 προσπλεύσαντες καὶ οἱ ἐκ τοῦ δουρείου ἵππου ἐπιπίπτουσι
 τοῖς πολεμίοις, καὶ πολλοὺς ἀνελόντες τὴν πόλιν κατὰ
 κράτος λαμβάνουσι. καὶ Νεοπτόλεμος μὲν ἀποκτείνει 30
 Πρίαμον ἐπὶ τὸν τοῦ Διὸς τοῦ ἑρκείου βωμὸν καταφυγόντα.

Μενέλαος δὲ ἀνευρὼν Ἑλένην ἐπὶ τὰς ναῦς κατάγει, Δηί-
φοβον φονεύσας. Κασσάνδραν δὲ Αἴας ὁ Ἰλέως πρὸς
βίαν ἀποσπῶν συνεφέλκεται τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ξόανον· ἐφ'
ᾧ παροξυνθέντες οἱ Ἕλληνες καταλεύσαι βουλεύονται τὸν
5 Αἴαντα, ὁ δὲ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀθηνᾶς βωμὸν καταφεύγει καὶ
διασώζεται ἐκ τοῦ ἐπικειμένου κινδύνου. ἔπειτα ἐμπρή-
σαντες τὴν πόλιν Πολυξένην σφαγιάζουσιν ἐπὶ τὸν τοῦ
Ἀχιλλέως τάφον. καὶ Ὀδυσσέως Ἀστυάνακτα ἀνελόντος
Νεοπτόλεμος Ἀνδρομάχην γέρας λαμβάνει. καὶ τὰ λοιπὰ
10 λάφυρα διανέμονται· Δημοφῶν δὲ καὶ Ἀκάμας Αἴθραν
εὐρόντες ἄγουσι μεθ' ἑαυτῶν. ἔπειτα ἀποπλεύουσιν οἱ
Ἕλληνες, καὶ φθορὰν αὐτοῖς ἡ Ἀθηνᾶ κατὰ τὸ πέλαγος
μηχανᾶται.

Νόστων εἰς Ἀγίου

15 Συνάπτει δὲ τούτοις τὰ τῶν Νόστων βιβλία εἰς Ἀγίου
Τροίηγιον, περιέχοντα τὰδε. Ἀθηνᾶ Ἀγαμέμνονα καὶ
Μενέλαον εἰς ἔριν καθίστησι περὶ τοῦ ἔκπλου. Ἀγαμέμνων
μὲν οὖν τὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐξιλασόμενος χόλον ἐπιμένει,
Διομήδης δὲ καὶ Νέστωρ ἀναχθέντες εἰς τὴν οἰκίαν διασώ-
20 ζονται μεθ' οὓς ἐκπλεύσας ὁ Μενέλαος μετὰ πάντε νεῶν
εἰς Αἴγυπτον παραγίνεται, τῶν λοιπῶν διαφθαρεῖσων νεῶν
ἐν τῷ πελάγει. οἱ δὲ περὶ Κάλχαντα καὶ Λεοντέα καὶ
Πολυποίτην πεζῇ πορευθέντες εἰς Κολοφῶνα Τειρεσίαν
ἐνταῦθα τελευτήσαντα θάπτουσι. τῶν δὲ περὶ τὸν Ἀγαμέ-
25 μνονα ἀποπλεόντων Ἀχιλλέως εἰδῶλον ἐπιφανὲν πειράται
διακωλύειν προλέγον τὰ συμβησόμενα. εἰθ' ὁ περὶ τὰς
Καφηρίδας πέτρας δηλοῦται χειμῶν καὶ ἡ Αἴαντος φθορὰ
τοῦ Λοκροῦ. Νεοπτόλεμος δὲ Θέτιδος ὑποθεμένης πεζῇ
ποιεῖται τὴν πορείαν· καὶ παραγενόμενος εἰς Θράκην
30 Ὀδυσσέα καταλαμβάνει ἐν τῇ Μαρωνείᾳ, καὶ τὸ λοιπὸν
ἀνύει τῆς ὁδοῦ, καὶ τελευτήσαντα Φοίνικα θάπτει· αὐτὸς δὲ

εἰς Μολοσσοὺς ἀφικόμενος ἀναγνωρίζεται Πηλεΐ. ἔπειτα Ἀγαμέμνονος ὑπὸ Αἰγίσθου καὶ Κλυταιμνήστρας ἀναιρεθέντος ὑπ' Ὁρέστου καὶ Πυλάδου τιμωρία, καὶ Μενελάου εἰς τὴν οἰκίαν ἀνακομιδή.

Τηλεγονίας β Εὐγάμμωνος

5

Μετὰ ταῦτά ἐστιν Ὀμήρου Ὀδύσσεια· ἔπειτα Τηλεγονίας βιβλία δύο Εὐγάμμωνος Κυρηναίου, περιέχοντα τάδε. οἱ μνήστορες ὑπὸ τῶν προσηκόντων θάπτονται· καὶ Ὀδυσσεὺς θύσας Νύμφαις εἰς Ἥλιω ἀποπλεῖ ἐπισκεψόμενος τὰ βονκόλια, καὶ ξενίζεται παρὰ Πολυξένῳ δῶρόν τε λαμβάνει 10 κρατῆρα, καὶ ἐπὶ τούτῳ τὰ περὶ Τροφώνιον καὶ Ἀγαμήδην καὶ Αὐγέα. ἔπειτα εἰς Ἰθάκην καταπλεύσας τὰς ὑπὸ Τειρεσίου ῥηθείσας τελεῖ θυσίας. καὶ μετὰ ταῦτα εἰς Θεσπρωτοὺς ἀφικνεῖται καὶ γαμεῖ Καλλιδικὴν βασιλίδαν τῶν Θεσπρωτῶν. ἔπειτα πόλεμος συνίσταται τοῖς Θεσπρω- 15 τοῖς πρὸς Βρύγοις, Ὀδυσσέως ἡγουμένου· ἐνταῦθα Ἄρης τοὺς περὶ τὸν Ὀδυσσέα τρέπεται, καὶ αὐτῷ εἰς μάχην Ἀθηνᾶ καθίσταται· τούτους μὲν Ἀπόλλων διαλύει. μετὰ δὲ τὴν Καλλιδικῆς τελευτὴν τὴν μὲν βασιλείαν διαδέχεται Πολυποίτης Ὀδυσσέως υἱός, αὐτὸς δ' εἰς Ἰθάκην ἀφικνεῖται 20 καὶ τούτῳ Τηλέγονος ἐπὶ ζήτησιν τοῦ πατρὸς πλέων, ἀποβὰς εἰς τὴν Ἰθάκην τέμνει τὴν νῆσον· ἐκβοθήσας δ' Ὀδυσσεὺς ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀναιρεῖται κατ' ἄγνοιαν. Τηλέγονος δ' ἐπιγνοὺς τὴν ἁμαρτίαν τό τε τοῦ πατρὸς σῶμα καὶ τὸν Τηλέμαχον καὶ τὴν Πηνελόπην πρὸς τὴν μητέρα μεθίστη- 25 σιν· ἡ δὲ αὐτοὺς ἀθανάτους ποιεῖ, καὶ συνοικεῖ τῇ μὲν Πηνελόπῃ Τηλέγονος, Κίρκῃ δὲ Τηλέμαχος.

5-27 Telegoniae enarratio. *codex*: U¹ f. 4 r. v.

CYCLI POEMATVM FRAGMENTA

Τιτανομαχία

Testimonia

C. I. G. Ital. et Sicil. 1292 ii. 9 τιτανο]μαχίας ουχ ην τελεσις ο μηθυμναιος υ[πεθηκε. Philo Byblius fr. 2. 28 (F. H. G. iii. 570) ἔνθεν Ἡσίοδος οὔτε κυκλικοὶ περιηχημένοι θεογονίας καὶ γιγαντομαχίας καὶ τιτανομαχίας ἔπλασαν ἰδίας καὶ ἑκτομάς, οἷς συμπεριφερόμενοι ἐνίκησαν τὴν ἀλήθειαν.

Eumelo adscribunt scholiasta Ap. Rhod. i. 1195 (v. fr. 2), Hyginus ut vid. (fr. 3), Eumelo vel Arctino Athen. 22 C 277 D (v. frr. IV, V).

I. Philodem. de piet. col. 137. 10 = p. 61 Gomperz ο δε τὴν τι]τανο]μαχίαν γρα]ψας ἐξ] αιθερος φησ[ω] . . . Epimerism. Hom. in Ἀκμονα (Anee. Oxon. ed. Cramer i. 75. 13) Αἰθέρος δ' υἱὸς Οὐρανός, ὡς ὁ τὴν Τιτανομαχίαν γράψας.

II. scholiasta in Ap. Rhod. i. 1165 Εὐμηλος δὲ ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ τὸν Αἰγαίωνα Γῆς καὶ Πόντον φησὶ παῖδα, κατοικοῦντα δὲ ἐν τῇ θαλάσσῃ τοῖς Τιτᾶσι συμμαχεῖν. inde Eudocia 29. 4, 91. 20.

III. scholiasta Townleianus in Ψ 295 καὶ ὁ τὴν Τιτανομαχίαν δὲ γράψας δύο ἄρρενάς φησιω Ἡλίου καὶ δύο θηλείας. Hyginus Fab. 183 *hi funales sunt mares: foeminae iugariae Bronte, quae nos tonitrua appellamus, Sterope, quae fulgitrua. huic rei auctor est Eumelus Corinthius.*

e libro II

IV. Athenaeus 277 D. Zoilus οἶδα inquit ὅτι ὁ τὴν Τιτανομαχίαν ποιήσας, εἴτ' Εὐμηλός ἐστιν ὁ Κορίνθιος

TITANOMACHIA

ἡ Ἀρκτῖνος ἡ ὅστις δῆποτε χαίρει ὀνομαζόμενος, ἐν τῷ
 δευτέρῳ οὕτως εἴρηκεν·

ἐν δ' αὐτῇ πλωτοὶ χρυσώπιδες ἰχθύες ἔλλοι
 νήχοντες παίζουσι δι' ὕδατος ἀμβροσίῳ.

V. Athenaeus 22 C Εὐμηλος δὲ ὁ Κορίνθιος ἡ Ἀρκτῖνος
 τὸν Δία ὀρχούμενον που παράγει λέγων
 μέσσοισιν δ' ὄρχεῖτο πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

VI. Clemens Alex. Strom. i. c. 15 § 3 Stählin ὁ δὲ
 Βηρύτιος Ἑρμιππος Χείρωνα τὸν Κένταυρον σοφὸν καλεῖ, ἐφ'
 οὗ καὶ ὁ τὴν Τιτανομαχίαν γράψας φησὶν ὡς πρῶτος οὗτος
 εἰς τε δικαιοσύνην θνητῶν γένος ἤγαγε δείξας
 ὅρκους καὶ θυσίας ἱλαρὰς καὶ σχήματ' Ὀλύμπου.

VII. Athenaeus 470 B Θεόλυτος δ' ἐν δευτέρῳ Ὠρων
 (F. H. G. iv. 515) ἐπὶ λέβητός φησιν αὐτὸν διαπλεῦσαι,
 τοῦτο πρῶτον εἰπόντος τοῦ τὴν Τιτανομαχίαν ποιήσαντος.

VIII. Philodemus de pietat. col. 92. 24-31 = p. 43 Gom-
 perz τας αρπυιας τα μη[λα φ]υλαττειν Ακο[υσιλ]αος, Επι-
 μενιδης δε και τουτο και τας αυτας ειναι ταις Ερινυσιν· ο δε
 την Τι[τα]νομαχίαν [τα] μεν μηλα φυλατ[τειν]

locum e Gigantomachia a scholiasta Apollonii Rhod. i.
 554 citatum ὁ δὲ τὴν Γιγαντομαχίαν ποιήσας φησὶν ὅτι
 Κρόνος μεταμορφωθείς εἰς ἵππον ἐμίγη Φιλύρῃ τῇ Ὠκεανοῦ,
 διόπερ καὶ ἵπποκένταυρος ἐγεννήθη ὁ Χείρων· τούτου δὲ
 νυνὴ Χαρικλῶ huc rettulerunt editores.

Οἰδιπόδεια

Testimonium

C. I. G. Ital. et Sicil. 1292 ii. 11 τ]ην οιδιποδειαν την
 υπο κιναιθωνος του| τες επων ουσαν 5X

Cinaethoni et Iliadem parvam ascripsit Hellanicus (p. 128).

I. Paus. ix. 5. 10 παῖδας δὲ ἐξ αὐτῆς [sc. τῆς Ἰοκάστης]

OEDIPODEA

οὐ δοκῶ οἱ γενέσθαι, μάρτυρι Ὀμήρῳ χρώμενος ὃς ἐποίησεν ἐν Ὀδυσσεΐᾳ (λ 271-4)

μητέρα τ' Οἰδιπόδῃ ἴδον καλὴν Ἐπικάστην,
ἣ μέγα ἔργον ἔρεξεν αἰδρεΐησι νόοιο
γημαμένη ᾧ νιεί· ὁ δ' ὄν πατέρ' ἐξεναρίξας
γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.

πῶς οὖν ἐποίησαν ἀνάπυστα ἄφαρ εἰ δὴ τέσσαρες ἐκ τῆς Ἐπικάστης ἐγένοντο παῖδες τῷ Οἰδίποδι; ἐξ Εὐρυγανείας δὲ τῆς Ὑπέρφαντος ἐγεγόνεσαν· δηλοῖ δὲ καὶ ὁ τὰ ἔπη ποιήσας ἃ Οἰδιπόδια ὀνομάζουσι.

II. schol. cod. Mon. 560 in Eur. Phoen. 1760 Schwartz : οἱ τὴν Οἰδιποδίαν γράφοντες, (ἄλλος δ') οὐδεὶς οὕτω φησί, περὶ τῆς Σφιγγός

ἀλλ' ἔτι κάλλιστόν τε καὶ ἱμεροέστατον ἄλλων
παῖδα φίλον Κρείοντος ἀμύμονος Αἴμονα δῖον . . .

excidit Sphinx.

Θηβαΐς

Testimonia

Certamen Hom. et Hes. v. 265 ὁ δὲ Ὀμηρος ἀποτυχὼν τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν Θηβαίδα, ἔπη ,ζ' (ζ cod.), ἧς ἡ ἀρχὴ

* Ἄργος ἄειδε θεὰ πολυδίψιον ἔνθεν ἀνακτες,
εἵτα Ἐπιγόνους, ἔπη ,ζ' (ζ cod.) ὧν ἡ ἀρχὴ
νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα Μοῦσαι.
φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὀμήρου εἶναι.

C. I. G. Ital. et Sicil. 1292. 12 . . . τες ἐπων ουσαν 5X
υποθησομεν θηβαιδα |

. . . ν τον μιλησιον λεγουσιν επων ουτα θφ|

Paus. ix. 9. 5 ἐποιήθη δὲ καὶ ἐς τὸν πόλεμον τοῦτον καὶ ἔπη Θηβαίς· τὰ δὲ ἔπη ταῦτα Καλλίνος (fr. 6) ἀφικόμενος αὐτῶν ἐς μνήμην ἔφησεν Ὀμηρον τὸν ποιήσαντα εἶναι. Καλλίνῳ δὲ πολλοὶ τε καὶ ἄξιοι λόγου κατὰ ταῦτα ἔγνωσαν·

ἐγὼ δὲ τὴν ποιήσω ταύτην μετὰ γε Ἰλιάδα καὶ τὰ ἔπη τὰ
ἐς Ὀδυσσέα ἐπαινῶ μάλιστα.

I. Ἄργος ἔειδε θεᾶ πολυδίψιον ἔνθεν ἄνακτες
poematis principium; v. Certamen 265 iam laudatum.

II. Athen. 465 Ε ὁ δὲ Οἰδίπους δι' ἐκπώματα τοῖς
υἱοῖς κατηράσατο, ὥς ὁ τὴν κυκλικὴν Θηβαίδα πεποιηκώς
φησιν, ὅτι αὐτῷ παρέθηκεν ἔκπωμα ὃ ἀπηγορεύκει, λέγων
οὕτως

αὐτὰρ ὁ διογενὴς ἥρως ξανθὸς Πολυνείκης
πρῶτα μὲν Οἰδιπόδῃ καλὴν παρέθηκε τράπεζαν
ἀργυρέην Κάδμοιο θεόφρονος· αὐτὰρ ἔπειτα
χρῦσεον ἔμπλησεν καλὸν δέπας ἡδέος οἴνου.
αὐτὰρ ὃ γ' ὥς φράσθη παρακείμενα πατρὸς ἐοῖο 5
τιμήμεντα γέρα, μέγα οἱ κακὸν ἔμπεσε θυμῷ,
αἶψα δὲ παισὶν ἐοῖσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἐπαρὰς
ἀργαλέας ἡρᾶτο· θεῶν δ' οὐ λάνθαν' ἐρυνύν·
ὥς οὐ οἱ πατρώϊ' ἐν ἡθείῃ φιλότῃτι
δάσσαιωτ', ἀμφοτέροισι δ' αἰὲ πόλεμοί τε μάχαι τε... 10

Athenaeum exscr. Eust. 1684. 7.

III. schol. Laur. in Soph. O. C. 1375 Papp. τοῦτο
ἅπαξ ἅπαντες οἱ πρὸ ἡμῶν παραλελοίπασι, ἔχει δὲ τὰ
ἀπὸ τῆς ἱστορίας οὕτως· οἱ περὶ Ἑτεοκλέα καὶ Πολυνείκην
δι' ἔθους ἔχοντες τῷ πατρὶ Οἰδίποδι πέμπειν ἐξ ἐκάστου
ιερείου μοῖραν τὸν ὦμον, ἐκλαθόμενοί ποτε εἴτε κατὰ
ῥαστώνην εἴτε ἐξ ὀτονοῦν ἰσχύον αὐτῷ ἔπεμψαν, ὁ δὲ
μικροψύχως καὶ τελέως ἀγενῶς ὅμως γοῦν ἀρὰς ἔθετο κατ'
αὐτῶν δόξας κατολιγωρεῖσθαι· ταῦτα ὁ τὴν κυκλικὴν Θη-
βαίδα ποιήσας ἱστορεῖ οὕτως·

II. 1 αὐτὰρ ὁ διογενὴς πολυνείκης cit. schol. A Π 57 8 θεὸν codd.
corr. Meineke 9 πατρωίαν εἶη φιλότῃτι cod. A Athen. corr.
Meineke: ἐν γαίᾳ ἐν Ribbeck, possis et ἐταιρείῃ cl. h. Merc. 58 10 δά-
σαντο cod. corr. Hermann

THEBAIS

ἰσχύιον ὥς ἐνόησε χαμαὶ βάλε εἰπέ τε μῦθον·
 ὦμοι ἐγὼ, παῖδες μὲν ὀνειδείουντες ἔπεμψαν
 εὔκτο Δὺ βασιλῇ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 χερσὶν ὑπ' ἀλλήλων καταβήμεναι *Αἶδος εἴσω. 4

IV. Paus. viii. 25. 8 ἐπάγονται δὲ ἐξ Ἰλιάδος ἔπη καὶ
 ἐκ Θηβαίδος μαρτύριά σφισιν εἶναι τῷ λόγῳ, ἐν μὲν
 Ἰλιάδι ἐς αὐτὸν Ἀρείονα πεποιήσθαι [Ψ 346], ἐν δὲ τῇ
 Θηβαίδι ὡς Ἀδραστος ἔφευγεν ἐκ Θηβῶν

εἴματα λυγρὰ φέρων σὺν Ἀρείονι κυανοχαίτῃ.
 αἰνίσσεσθαι οὖν ἐθέλουσι τὰ ἔπη Ποσειδῶνα Ἀρείονι εἶναι
 πατέρα. schol. A B Ψ 346 ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς κυκλικοῖς.

V. Pindarus Ol. vi. 15

ἐπτα δ' ἔπειτα πυρᾶν νεκρῶν τελεσθέντων Ταλαιονίδας
 εἶπεν ἐν Θήβαισι τοιοῦτόν τι ἔπος· ποθέω στρατιᾶς
 ὀφθαλμὸν ἐμᾶς

αμφοτέρων μάντιν τ' ἀγαθὸν καὶ δουρὶ μάρνασθαι.
 schol. cod. Ambros. C 222 inf. ὁ Ἀσκληπιάδης (cf. F. H. G.
 iii. 299, Susemihl *Gesch. Alex. Litt.* ii. 19 n. 100) φησὶ ταῦτα
 εἰληφέναι ἐκ τῆς κυκλικῆς Θηβαίδος.

VI. Apoll. Biblioth. i. 74 Ἀλθαίας δὲ ἀποθανούσης
 ἔγημεν Οἰνεὺς Περίβοιαν τὴν Ἰππουόου. ταύτην δὲ ὁ μὲν
 γράφας τὴν Θηβαίδα πολεμηθείσης Ὠλένου λέγει λαβεῖν
 Οἰνέα γέρας, Ἡσίοδος δὲ κτλ. (fr. 73 R).

VII. Paus. ix. 18. 6 πρὸς δὲ τῇ πηγῇ τάφος ἐστὶν
 Ἀσφοδίκου· καὶ ὁ Ἀσφώδικος οὗτος ἀπέκτεινεν ἐν τῇ μάχῃ τῇ
 πρὸς Ἀργείους Παρθενοπαῖον τὸν Ταλαοῦ, καθὰ οἱ Θηβαῖοι
 λέγουσιν, ἐπεὶ τά γε ἐν Θηβαίδι ἔπη τὰ ἐς τὴν Παρθενοπαῖον
 τελευτὴν Περικλύμενον τὸν ἀνελόντα φησὶν εἶναι.

III. ad v. 2 signum solitum, quod idem ac ζῆται valet, apposuit scriba,
 fortasse ob ὀνειδείουντες; lacunam statuit Hermann 3 βασιλεῖ cod.
 corr. Triclinius 4 καταβήμεναι cod. corr. Lascaris

EPIGONI

Ἐπίγονοι

Testimonium

Certamen Hom. et Hes. 265 ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποτυχῶν τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν Θηβαίδα . . . εἶτα Ἐπιγόνους [ἐπειγομένου cod. em. Barnes], ἔπη ζ (ζ cod.) ἧς ἡ ἀρχὴ

νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα Μοῦσαι.

φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὀμήρου εἶναι. Herodoti testimonium vide ad fr. 3. Antimacho poema adscribit schol. Ar. Pac. 1270, v. fr. 1. Teiumne voluit? (quem floruisse ol. vi. 3 tradit Plut. vit. Romul. 12, fr. 2 K).

I. νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα Μοῦσαι.

operis principium: v. Certamen iam laudatum. parodia exstat ap. Aristophanem Pac. 1270

ΠΑ. Α. νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα ΤΡΥ.
παῦσαι

ὀπλοτέρους ἄδων.

ibi schol. ἀρχὴ δὲ τῶν Ἐπιγόνων Ἀντιμάχου.

II. Photius Lex. et Suidas in v. Τευμησία· περὶ τῆς Τευμησίας ἀλώπεκος οἱ τὰ Θηβαικὰ γεγραφηκότες (γεγραφότες Suid.) ἱκανῶς ἱστορήκασιν, καθάπερ Ἀριστόδημος (F. H. G. iii. 309) ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ θεῶν τὸ θηρίον τοῦτο τοῖς Καδμείοις· διὸ τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας. Κέφαλον δὲ φασὶ τὸν Δηϊόνος Ἀθηναῖον ὄντα καὶ κύνα κεκτημένον ὃν οὐδὲν διέφευγεν τῶν θηρίων, ὥς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Πρόκριν (Πρόκρην Suid.), καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων, διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός· καταλαμβανομένους δὲ περὶ τὸν Τευμησσὸν λίθους γενέσθαι τὸν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα. εἰλήφασιν δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ ἐπικοῦ (ἐνικοῦ Phot.) κύκλου.

III. Herod. iv. 32 ἀλλ' Ἡσιόδῳ (fr. 209 R) μέν ἐστι

EPIGONI

περὶ Ὑπερβορέων εἰρημένα, ἔστι δὲ καὶ Ὀμήρῳ ἐν Ἐπιγόνουσι, εἰ δὴ τῷ ἔοντι γε Ὅμηρος ταῦτα τὰ ἔπεα ἐποίησε.

IV. schol. Ap. Rhod. i. 308 οἱ δὲ τὴν Θηβαίδα γεγραφότες φασὶν ὅτι ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἀκροθίνιον ἀνετέθη Μαντῶ ἢ Τειρεσίῳ θυγάτηρ εἰς Δελφοὺς πεμφθεῖσα, καὶ κατὰ χρησμὸν Ἀπόλλωνος ἐξερχομένη περιέπεσε Ῥακίῳ τῷ Λέβητος υἱῷ Μυκηναίῳ τὸ γένος. καὶ γημαμένη αὐτῷ· τοῦτο γὰρ περιεῖχε τὸ λόγιον, γαμῆσθαι ᾧ ἂν συναντήσῃ· ἐλθοῦσα εἰς Κολοφῶνα καὶ ἐκεῖ δυσθυμήσασα ἐδάκρυσε διὰ τὴν τῆς πατρίδος πόρθησιν.

fortasse ex Epigonis sumpsit Aristophanes et quos post fr. 1 citat versus :

Πα. 1282 ΠΑ. Α. ὥς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα καὶ χένας
ἵππων

ἔκλυνον ἰδρώοντας ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν.
1286 θωρήσονται ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι ΤΡΥ.
ἄσμενοι οἴμαι.

ΠΑ. Α. πύργων δ' ἐξεχέοντο βοῇ δ' ἄσβεστος
ὁρώρει.

de quibus tacet quidem scholiasta, sed idem Certaminis auctor ita 1282, 1283 adhibet (107, 108) ut 1282 Hesiodo adscribat, lecto tamen δεῖπνον ἔπειθ' εἴλοντο in initio.

CYPRIA

Testimonia

Herodoti ii. 117 v. fr. viii, Athenaei 35 C, 334 B, 682 C v. frr. iv, vi, x, Clementis Alex. Protr. ii. 30. 5 v. fr. v, Strom. vi. 2. 19. 1 v. fr. xxii, Pausaniae iv. 2. 7 v. fr. xiv, x. 26. 1 v. fr. xix, 26. 4 v. fr. xi, 31. 2 v. fr. xviii.

Aelianus Var. Hist. ix. 15 λέγεται δὲ κακῆντο πρὸς τούτοις, ὅτι ἄρα ἀπορῶν [ὁ Ὅμηρος] ἐκδοῦναι τὴν θυγατέρα ἔδωκεν αὐτῇ προῖκα ἔχειν τὰ ἔπη τὰ Κύπρια· καὶ ὁμολογεῖ τοῦτο Πίνδαρος (fr. 265).

Aristoteles Poet. c. 23. 1459 A 30 οἱ δ' ἄλλοι [sc. praeter Homerum] περὶ ἕνα ποιοῦσι καὶ περὶ ἕνα χρόνον, οἷον ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας καὶ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα. τοιγαροῦν ἐκ μὲν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας μία τραγωδία ποιεῖται ἐκατέρας ἢ δύο μόναι, ἐκ δὲ Κυπρίων πολλάι.

Lucius Tarrhaeus ut vid. in cod. Mus. Brit. add. 5118 ap. Cramer. An. Ox. iv. 315—38 ἕκτον κρίσις ποιημάτων, πολλὰ γὰρ νοθευόμενά ἐστιν—ὁμοίως τὰ Κυπριακὰ καὶ ὁ Μαργίτης.

schol. Clem. Alex. Protrept. 26 Pott ix. 782 Migne Κύπρια ποιήματ' εἰσι τὰ τοῦ κύκλου· περιέχει δὲ ἄρπαγὴν Ἑλένης· ὁ δὲ ποιητὴς αὐτῶν ἄδελος· εἷς γάρ ἐστι τῶν κυκλικῶν. κυκλικοὶ δὲ καλοῦνται ποιηταὶ οἱ τὰ κύκλῳ τῆς Ἰλιάδος ἢ τὰ πρῶτα ἢ τὰ μεταγενέστερα ἐξ αὐτῶν τῶν Ὀμηρικῶν συγγράψαντες. Suidas in Ὅμηρος 29 γήμας δ' ἐν Χίῳ Ἀρησιφόνην τὴν Γνώτορος υἱοῦ Κυμαίου θυγατέρα ἔσχεν υἱεῖς δύο καὶ θυγατέρα, ἣν ἔγημεν Στασίνοσ ὁ Κύπριος. 37 ἀναφέρεται δ' εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινα ποιήματα . . . κύκλος, ὕμνοι, Κύπρια.

Tzetzes Chil. xiii. 636

Σερίφων καὶ Θεόλαος υἱοὶ δὲ τοῦ Ὀμήρου,
θυγάτηρ Ἀρσιφόνη δέ, ἣν ἔγημε Στασίνοσ,
Στασίνοσ ὁ τὰ Κύπρια συγγράμματα ποιήσας
ἅπερ οἱ πλείους λέγουσιν Ὀμήρου πεφυκέναι,
εἰς προῖκα δὲ σὺν χρήμασι δοθῆναι τῷ Στασίνῳ. 5

I. scholl. A, Vind. 61, minn. in A 5 Διὸς βουλῇ] οἱ μὲν τὴν εἰμαρμένην ἀπέδωσαν, ἄλλοι δὲ ἐξεδέξαντο δρῦν ἱερὰν μαντικὴν τοῦ Διὸς ἐν Δωδωναίῳ ὄρει τῆς Θεοπρωτίας, ὥς αὐτὸς Ὅμηρος λέγει ἐν Ὀδυσσεΐᾳ . . . [ξ 327]. ἄλλοι δ' ἀπὸ ἱστορίας τινὸς εἶπον εἰρηκέναι τὸν Ὅμηρον. φασὶ γὰρ τὴν γῆν βαρουμένην ὑπ' ἀνθρώπων πολυπληθείας, μηδεμίας ἀνθρώπων οὐσης εὐσεβείας, αἰτῆσαι τὸν Δία κουφισθῆναι τοῦ ἄχθους· τὸν δὲ Δία πρῶτον μὲν εὐθὺς ποιῆσαι Θηβαικὸν πόλεμον, δι' οὗ πολλοὺς πάνυ ἀπώλεσεν· ὕστερον

δὲ πάλιν συμβούλῳ τῷ Μώμῳ χρησάμενος, ἣν Διὸς βουλήν
 Ὅμηρός φησιν, ἐπειδὴ οἶός τε ἦν κεραυνοῖς ἢ κατακλυσμοῖς
 πάντας διαφθείρειν. ὅπερ τοῦ Μώμου κωλύσαντος, ὑποθε-
 μένου δὲ αὐτῷ τὴν Θέτιδος θνητογαμίαν καὶ θυγατέρος
 καλῆς γένναν, ἐξ ᾧ ἀμφοτέρων πόλεμος Ἑλλήσι τε καὶ
 βαρβάροις ἐγένετο, ἀφ' οὗ χρόνου συνέβη κουφισθῆναι τὴν
 γῆν, πολλῶν ἀναιρεθέντων. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Στασίῳ
 (ταρσίνῳ Vind. 61) τῷ τὰ Κύπρια πεποιηκότι, εἰπόντι οὕτως
 ἦν ὅτε μυρία φῦλα κατὰ χθόνα πλαζόμεν' ἀνδρῶν
 βαθυστέρνου πλάτος αἰῆς.

Ζεὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε καὶ ἐν πυκιναῖς πρᾶπιδεςσι
 σύνθετο κουφίσαι ἀνθρώπων παμβώτορα γαίαν,
 ῥίπισσας πολέμου μεγάλην ἔριν Ἰλιακοῖο, 5
 ὅφρα κενώσειεν θανάτου βάρους· οἱ δ' ἐν Τροίῃ
 ἥρωες κτείνοντο· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

II. voll. Hercul. coll. alt. viii. 105 [ὁ δὲ τ]ὰ Κύπ[ρια]
 ποιήσας Ἡ[ρ]αι χαρ[ιζομένη]ν φεύγειν αὐ[τοῦ τὸ]ν γάμον,
 Δ[ία δὲ ὁμ]όσαι χολω[θέντ]α διότι θνη[τῶι συ]νοικίσει. κα[ὶ]
 παρ' Ἡ[ρ]σιόδωι (fr. 80) δὲ κε[ῖται τ]ὸ παραπλήσιον.

attulit Reitzenstein *Hermes* xxxv. 73 sq., coll. Apollodor. iii.
 168 sq., Apoll. Rhod. iv. 790 sq.

III. schol. A et minn. in Π 140 προκατεσκεύακε μόνον
 αὐτῷ τὸ δόρυ σῶζεσθαι διὰ τὸ ξύλα μὴ ἐργάζεσθαι τὸν
 Ἡφαιστον. κατὰ γὰρ τὸν Πηλέως καὶ Θέτιδος γάμον οἱ

I. Cf. et schol. Eur. Orest. 1641 ἱστορεῖται ὅτι ἡ γῆ βαρυνομένη τῷ
 πλήθει τῶν ἀνθρώπων ἤξιωσε τὸν Δία ἐλαφρῆναι αὐτῆς τὸ βάρος : sim.
 schol. cod. Barocc. 162 in A 5 (An. Ox. iv. 405) 1 πλαζόμενα
 codd. corr. Barnes : λανήμενα πλαζόμενα J. Nic. Loensis in Gruteri
Lampas sive Fax Artium Liberalium Francofort. 1605 vi. 401, sc.
 e glossa codicis alicuius πλαζόμενα (ss. λανήμενα) 2 ἐκπάγλως
 Schneidewin, ἐβάρυνε Boissonade in lacuna βαρυστέρνου codd. :
 βαθυ- scholl. min. ed. 1517 3 ἄλγησε Vind. 61 4 κουφίσαι
 παμβώτορα γαίης ἀνῶν A : παμβότειραν γαίην ἀνθρώπων Vind. 61
 5 ῥίπισσαι τε A : ῥίπισσαι Vind. 61 (om. πολέμου) Ἰλιακοῦ Vind. 61
 6 θανάτῳ scholl. min. οἱ δὲ ἐν τροίᾳ Vind. 61 scholium codicis
 Vind. 61 protulit S. in censura operis Duentzerani *Allgemeine Litera-
 tur-Zeitung*, Halle u. Leipzig, 1840, p. 516.

III. 2 αὐτὸ codd. em. Cobet 3 γὰρ om. scholl. min.

CYPRIA

θεοὶ συναχθέντες εἰς τὸ Πήλιον ἐπ' εὐωχίᾳ ἐκόμιζον Πηλεῖ
δῶρα, Χείρων δὲ μελίαν εὐθαλῇ τεμῶν εἰς δόρυ παρέσχευ. 5
φασὶ μὲν Ἀθηναῶν ξέσαι αὐτό, Ἥφαιστον δὲ κατασκευάσαι.
τούτῳ δὲ τῷ δόρατι καὶ Πηλεὺς ἐν ταῖς μάχαις ἡρίστευσε
καὶ μετὰ ταῦτα Ἀχιλλεύς. ἡ ἱστορία παρὰ τῷ τὰ Κύπρια
ποιήσαντι.

IV. *e libro primo*

Athen. 682 D ἀνθῶν δὲ στεφανωτικῶν μέμνηται ὁ μὲν
τὰ Κύπρια ἔπη πεποικῶς Ἑγησίας ἢ Στασίνος· Δημοδάμας
γὰρ ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ἢ Μιλήσιος ἐν τῷ περὶ Ἀλικαρνασσοῦ
(F. H. G. ii. 444) Κύπρια Ἀλικαρνασσέως δὲ αὐτὰ εἶναί φησι
ποιήματα· λέγει δ' οὖν ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὰ ἐν τῷ α'
οὕτωςί·

εἴματα μὲν χροὶ ἔστο τά οἱ Χάριτές τε καὶ ὦραι
ποίησαν καὶ ἔβαψαν ἐν ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι,
οἷα φοροῦσ' ὦραι, ἐν τε κρόκῳ ἔν θ' ὑακίνθῳ
ἐν τε ἴφ θαλέθοντι ῥόδου τ' ἐνὶ ἄνθεϊ καλῷ
ἡδέι νεκταρέῳ, ἐν τ' ἀμβροσίαις καλύκεσσι 5
ἄνθεσι ναρκίσσου καλλιρρόου·

δ' οἱ Ἀφροδίτῃ

ὥραις παντοίοις τεθυμμένα εἴματα ἔστο.

V. pergit Athenaeus 682 F οὗτος ὁ ποιητὴς καὶ τὴν τῶν
στεφάνων χρῆσιν εἰδὼς φαίνεται δι' ᾧ λέγει

ἡ δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ . . .

πλεξάμεναι στεφάνους εὐώδεας, ἄνθεα γαίης,

ἂν κεφαλαῖσιν ἔθεντο θεαὶ λιπαροκρήδεμνοι,

III. 6 μὲν] δὲ scholl. min. Ἀθηναῶν μὲν scholl. min. 7 ἀρίστευε
scholl. min. 9 πεποικῶσι scholl. min.

IV. impugnabit Demodamas eos qui e Cypriorum titulo poetam
comprobabant Cyprium, velut e Naupactiis carminibus Naupactium alii
(Paus. x. 38. 11). Κυπρία ante Ἀλ. scripsit Hecker : ad sensum quidem
μὲν post Κύπρια suppleas 1 ἱμάτια cod. em. Canter χροῖας
τότε οἱ cod. em. Meineke 6 ἄνθεσι et καλλιρρόου dubia : καὶ λειρίου
Meineke 7 δ' οἷα cod. : τοῖ Meineke : δι' Casaubon lac. stat.
Köchly

V. lacunam post v. 1 pos. Meineke

Νύμφαι καὶ Χάριτες, ἅμα δὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
καλὸν αἰίδουσαι κατ' ὄρος πολυπιδάκου Ἰδῆς. 5

VI. Clemens Alex. Protrept. ii. 30. 5 Stählin προσίτω
δὲ καὶ ὁ τὰ Κυπριακὰ ποιήματα γράψας
Κάστωρ μὲν θνητός, θανάτου δέ οἱ αἴσα πέπρωται,
αὐτὰρ ὃ γ' ἀθάνατος Πολυδεύκης, ὅζος Ἄρης.

VII. Athen. 334 B οὐ λανθάνει δέ με . . . καὶ ὅτι ὁ τὰ
Κύπρια ποιήσας ἔπη, εἴτε Κύπριός τις ἐστίν ἢ Στασίνοσ ἢ
ὅστις δῆποτε χαίρει ὀνομαζόμενος, τὴν Νέμεσιν ποιεῖ διωκο-
μένην ὑπὸ Διὸς καὶ εἰς ἰχθὺν μεταμορφουμένην διὰ τούτων
τοὺς δὲ μέτα τριτάτην Ἑλένην τέκε θαῦμα βροτοῖσι . . .
τὴν ποτε καλλίκομος Νέμεσις φιλότῃ μιγεῖσα
Ζηνὶ θεῶν βασιλῇ τέκε κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης·
φεύγε γάρ, οὐδ' ἔθελεν μιχθήμεναι ἐν φιλότῃ
πατρὶ Διὶ Κρονίῳ· ἐτείρετο γὰρ φρένας αἰδοῖ 5
καὶ νεμέσει· κατὰ γῆν δὲ καὶ ἀτρύγετον μέλαν ὕδωρ
φεύγε, Ζεὺς δ' ἐδίωκε· λαβεῖν δ' ἐλilaiέτο θυμῷ·
ἄλλοτε μὲν κατὰ κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἰχθυὶ εἰδομένη πόντον πολὺν ἐξορόθουνεν,
ἄλλοτ' ἂν ὠκεανὸν ποταμὸν καὶ πείρατα γαίης, 10
ἄλλοτ' ἂν ἥπειρον πολυβώλακα· γίγνεται δ' αἰεὶ
θηρί', ὅσ' ἥπειρος αἰνὰ τρέφει, ὄφρα φύγοι νιν.

VIII. Paus. iii. 16. 1 πλησίον δὲ Ἰλαίρας καὶ Φοίβης
ἐστὶν ἱερόν· ὁ δὲ ποιήσας τὰ ἔπη τὰ Κύπρια θυγατέρας
αὐτὰς Ἀπόλλωνός φησιν εἶναι.

cf. Steph. in Ar. Rhet. ii. 23 (p. 306 Rabe) Τυνδάρως καὶ
Ἀφαρεὺς καὶ Λεύκιππος ἀδελφοί. ὁ δὲ Λεύκιππος εἶχε
θυγατέρας δύο, Φοίβην καὶ Ἰλαίραν, ἃς οἱ Διόσκουροι
ἔτι παρθένους οὖσας ἐξήρπασαν· εἰ γοῦν μὴ οἱ Τυνδαρίδαι
πρῶτοι περὶ τὰς ἐξαδέλφας αὐτῶν ἐμάνησαν οὐδ' ἂν
Ἀλέξανδρος περὶ τὴν αὐτῶν ἀδελφήν. οὕτως ἐν τῷ

VII. 1 τοῖς cod. em. Meineke. lacunam stat. Welcker

γάμμα (sc. ad Iliadis Γ) τὸ λεξικὸν τὸ Ὀμηρικὸν λέγει, εἰ καὶ ὁ Λυκόφρων (546 sqq.) ἄλλως λέγει περὶ τε τούτων καὶ περὶ τῶν τοῦ Ἀφαρέως υἱῶν Ἰδα καὶ Λυγκέως.

cf. scholl. in Γ 243.

IX. Schol. Eur. Andr. 898 Λυσίμαχος (fr. 18 F. H. G. iii. 340) καὶ ἄλλοι τινὲς ἱστοροῦσιν γενέσθαι ἐξ Ἑλένης καὶ Νικόστρατον. ὁ δὲ τὰς Κυπριακὰς ἱστορίας συντάξας Πλεισθένην φησί, μεθ' οὗ εἰς Κύπρον ἀφίχθαι καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Ἀλεξάνδρῳ Ἀγανον.

X. scholl. A minn. ad Γ 242 Ἑλένη ἀρπασθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἀγνοοῦσα τὸ συμβεβηκὸς μεταξὺ τοῖς ἀδελφοῖς Διοσκούροις κακόν, ὑπολαμβάνει δι' αἰσχύνης αὐτῆς μὴ πεπορευῆσθαι τούτους εἰς Ἰλιον, ἐπειδὴ προτέρως ὑπὸ Θησέως ἡρπᾶσθη, καθὼς προείρηται· διὰ γὰρ τὴν τότε γενομένην ἀρπαγὴν Ἀφιδνα πόλις Ἀττικῆς πορθεῖται, καὶ τιτρώσκεται Κάστωρ ὑπὸ Ἀφιδνου τοῦ τότε βασιλέως κατὰ τὸν δεξιὸν μηρόν. οἱ δὲ Διόσκουροι Θησέως μὴ τυχόντες λαφυραγωγοῦσι τὰς Ἀθήνας (ἀφιδνας sch. min.). ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Πολεμωνίοις (fr. 10 F. H. G. iii. 118) ἢ τοῖς [ἦτοι sch. minn.] κυκλικοῖς, καὶ ἀπὸ μέρους παρὰ Ἀλκμᾶνι τῷ λυρικῷ (deest apud P. L. G. iii).

ἡ ἱστορία παρὰ κυκλικοῖς sola habet cod. Leidensis Voss. 64 teste Valckenaerio, τελαμωνίοις pro πολεμωνίοις cod. Vat. 915 auctore Baumeistero Philol. xi. 1856. 168.

XI. schol. Pind. Nem. x. 114 ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀξιοῖ γράφειν ἡμενον, ἀκολουθῶς τῇ ἐν τοῖς Κυπρίοις λεγομένῃ ἱστορίᾳ. ὁ γὰρ τὰ Κύπρια συγγράψας φησὶ τὸν Κάστορα ἐν τῇ δρυὶ κρυφθέντα ὀφθῆναι ὑπὸ Λυγκέως· τῇ δὲ αὐτῇ γραφῇ καὶ Ἀπολλόδωρος (Bibl. iii. 136) κατηκολούθησε. πρὸς οὓς φησι Δίδυμος ἀμφοτέρων ὑπὸ τῇ δρυὶ λοχόντων τοῦ Κάστορος καὶ τοῦ Πολυδεύκους μόνον ὁ Λυγκεὺς τὸν Κάστορα εἶδε. μηποτε οὖν δεῖ φησὶν ἀναγνώσκειν τὴν παραλήγουσαν συλλαβὴν ὀξυτόνως ἡμένος ἢ διὰ τοῦ ὡς ἡμένως, ἵνα κατ' ἀμφοῖν ἀκούηται. ὁ δὲ Λυγκεὺς δρυὸς ἐν

στελέχει ἡμένος ἀντὶ τοῦ ἡμένουσ δηλονότι τοὺς Διοσκούρους,
ὡς ἀελλόπος καὶ τρίπος, οὐχ ἔδος ἐστι γεραϊέ, ἀντὶ τοῦ
οὐχ ἔδους (Λ 648). παρατίθενται δὲ καὶ τὸν τὰ Κύπρια
γράψαντα οὕτω λέγοντα·

αἶψα δὲ Λυγκεὺς

Ταῦγέτον προσέβαινε ποσὶν ταχέεσσι πεποιθώς.
ἀκρότατον δ' ἀναβὰς διεδέρκετο νῆσον ἅπασαν
Τανταλίδου Πέλοπος, τάχα δ' εἶσιδε κύδιμος ἥρως
δεινοῖς ὀφθαλμοῖσιν ἔσω δρυὸς ἄμφω κοίλῃς 5
Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ ἀεθλοφόρον Πολυδεύκεα·
νύξε δ' ἄρ' [ἄγχι στὰς . . .

XII. Herod. ii. 117 κατὰ ταῦτα δὲ τὰ ἔπεα καὶ τοῦτο
τὸ χωρίον [Z 289 sqq. δ 227 sqq. 351 sq.] οὐκ ἤκιστα ἀλλὰ
μάλιστα δηλοῖ ὅτι οὐκ Ὀμήρου τὰ Κύπρια ἔπεά ἐστι ἀλλ'
ἄλλου τινός. ἐν μὲν γὰρ τοῖσι Κυπρίοισι εἴρηται ὡς
τριταῖος ἐκ Σπάρτης Ἀλέξανδρος ἀπύκετο ἐς τὸ Ἴλιον ἄγων
Ἑλένην, εὐαεῖ τε πνεύματι χρῆσάμενος καὶ θαλάσση λείῃ·
ἐν δὲ Ἰλιάδι [Z 1.c.] λέγει ὡς ἐπλάξετο ἄγων αὐτήν. vide
Eust. 643. 1-5.

XIII. Athen. 35 C

οἶνόν τοι Μενέλαε θεοὶ ποίησαν ἄριστον
θυητοῖς ἀνθρώποισιν ἀποσκεδάσαι μελεδῶνας
ὁ τῶν Κυπρίων τοῦτό φησι ποιητής, ὅστις ἂν εἴη. eadem
Suidas in Οἶνος (ὁ δὲ Κύπριός φησι ποιητής), Eust.
1623. 44. Theognis 883 τοῦ πίνων ἀπὸ μὲν χαλεπὰς
σκεδάσεις μελεδῶνας.

XIV. Paus. x. 26. 4 τοῦ δὲ Ἀχιλλέως τῷ παιδὶ Ὀμηρος

XI. vv. 1-6 hab. et Tzetzes in Lycophr. 511 (τὴν δ' ἱστορίαν τῶν
Διοσκούρων καὶ Στασίνος ὁ τὰ Κύπρια πεποικώς γράφει), Chiliad.
ii. 711 4 ὄμβριμος pro κύδιμος Tzetz. Chil. 5 δεινοῖς om. schol.
Pind. (εἶν ed. scholl. Romana 1515) 7 νύξε δ' ἄρ' om. Tzetzes.
ἄγχι στὰς ex ἀγχίστωρ, quod pro vulgato ὁ κάστωρ in scholio quod
insequitur dat ed. Romana, Heyne, cf. et Philodem. de piet. col.
34 C καστο[ρα δ]ε υπο εἶδα του | αφαρ]εω κατηκ|οντισθα γεγρα[φεν . . .
.....

μὲν Νεοπτόλεμον ὄνομα ἐν ἀπάσῃ οἱ τίθεται τῇ ποιήσει·
τὰ δὲ Κύπρια ἔπη φησὶν . . . ὑπὸ Φοῖνικος αὐτῷ τεθῆναι,
ὅτι Ἀχιλλεὺς ἡλικία ἔτι νέος πολεμῶν ἤρξατο.

XV. schol. Laur. in Soph. El. 157 ἢ Ὀμήρῳ ἀκολουθεῖ
εἰρηκότες τὰς τρεῖς θυγατέρας τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἢ ὥς ὁ τὰ
Κύπρια δ' φησὶν, Ἰφιγένειαν καὶ Ἰφιάνασσαν.

εἰρηκότες ζῆν Laur. 2725 | τρεῖς τὰς Lascaris | δ'] διαφόρους perperam
Elmsley : tres Homerus, quattuor filias Agamemnoni imputat Stasinus,
scilicet et Iphigeniam et Iphianassam.

XVI. *Les Papyrus Grecs du Musée du Louvre*, Paris 1866,
papyrus II. col. 11. v. 27 εἰ Ἀγαμέμνων οὕτως ἔφασκεν

οὐκ ἐφάμην Ἀχιλῇ χολωσέμεν ἄλκιμον ἦτορ
ὦδε μάλ' ἐκπάγλως, ἐπειὴ μάλα μοι φίλος ἦεν (ἡν pap.)
ἀξίωμα ἐστίν.

Cypriis versus attribuit Letronne (*Journal des Savants*, 1838,
p. 322), fortasse recte, opus rhetoricum Chrysippo Bergk.

XVII. Paus. iv. 2. 7 Λυγέως μὲν δὴ παῖδα οὐκ ἴσμεν
γενόμενον, Ἰδα δὲ Κλεοπάτραν θυγατέρα ἐκ Μαρπήσσης ἢ
Μελεάγρῳ συνώκησεν. ὁ δὲ τὰ ἔπη ποιήσας τὰ Κύπρια
Πρωτεσιλάου φησὶν, ὃς ὅτε κατὰ τὴν Τρωάδα ἔσχον
Ἕλληνες ἀποβῆναι πρῶτος ἐτόλμησε, Πρωτεσιλάου τούτου
τὴν γυναῖκα Πολυδώραν μὲν τὸ ὄνομα, θυγατέρα δὲ Μελεάγρου
φησὶν εἶναι τοῦ Οἰνέως.

XVIII. schol. T in Π 57 πόλιν εὐτείχεα πέρας Achilles
unde Briseida cepit] τὴν Πήδασον οἱ τῶν Κυπρίων ποιηταί,
αὐτὸς δὲ Λυρνησσόν (B 690).

XIX. Eust. 119. 4 in A 366 ἱστοροῦσι δέ τινες ὅτι ἐκ
τῶν Ὑποπλακίων Θηβῶν ἢ Χρυσῆς ἐλήφθη, οὔτε καταφυ-
γοῦσα ἐκεῖ, οὔτ' ἐπὶ θυσίαν Ἀρτέμιδος ἐλθοῦσα, ὥς ὁ
τὰ Κύπρια γράφας ἔφη, ἀλλὰ πολῖτις ἦτοι συμπολίτις
Ἀνδρομάχης οὔσα. unde Cypriorum nomen Eustathius
traxerit ignotum. schol. A minn. in v. ἐνιοι δέ φασιν ὅτι

καὶ ἡ Χρυσῆς ἐκ Θηβῶν ἐλήφθη. τῆς γὰρ Χρύσης φασὶν οὕσης πολυχνίου ἀτειχίστου καὶ εὐτελοῦς, ὥς ἐν ἀσφαλεστέρᾳ καὶ μείζονι τῇ Θήβῃ οἱ ἀπ' αὐτῆς προσερρυγκότες ἦσαν διὰ τὸν πόλεμον.

XX. schol. Lycophr. 570 Scheer Σταφύλου τοῦ υἱοῦ Διονύσου θυγάτηρ γίνεται Ῥοιώ. ταύτη ἐμίγη Ἀπόλλων. αἰσθόμενος δὲ ὁ Στάφυλος ἔβαλεν αὐτὴν εἰς λάρνακα καὶ ἀφήκε κατὰ τὴν θάλασσαν. ἡ δὲ προσεπελάσθη τῇ Εὐβοίᾳ καὶ ἐγέννησεν αὐτόθι περί τι ἄντρον παῖδα, ὃν Ἄνιον ἐκάλεσε διὰ τὸ ἀνιᾶσθαι αὐτὴν δι' αὐτόν· τοῦτον δὲ Ἀπόλλων ἠνεγκεν εἰς Δῆλον, ὃς γήμας Δωρίππην ἐγέννησε τὰς Οἰνοτρόπους Οἰνώ, Σπερμώ, Ἐλαΐδα αἷς ὁ Διόνυσος ἐχαρίσατο ὁπότε βούλονται σπέρμα λαμβάνειν. Φερεκύδης (F. H. G. i. 94) δὲ φησιν ὅτι Ἄνιος ἔπεισε τοὺς Ἕλληνας παραγενομένους πρὸς αὐτὸν αὐτοῦ μένειν τὰ θ' ἔτη· δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν θεῶν τῷ δεκάτῳ ἔτει πορθῆσαι τὴν Ἰλιον. ὑπέσχετο δὲ αὐτοῖς ὑπὸ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ τραφήσεσθαι. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ παρὰ τῷ τὰ Κύπρια πεποικότε.

XXI. Paus. x. 31. 2 Παλαμήδην δὲ ἀποπνιγῆναι προελθόντα ἐπὶ ἰχθύων θήραν, Διομήδην δὲ τὸν ἀποκτείναντα εἶναι καὶ Ὀδυσσεά ἐπιλεξάμενος ἐν ἔπεσιν οἶδα τοῖς Κυπρίοις.

XXII. Paus. x. 26. 1 Λέσχεως (fr. 19) δὲ καὶ ἔπη τὰ Κύπρια διδόασιν Εὐρυδίκην γυναῖκα Αἰνεία.

XXIII. Plato *Euthyphr.* 12 Α λέγω γὰρ δὴ τὸ ἐναντίον ἢ ὁ ποιητὴς ἐποίησεν ὁ ποιήσας

Ζῆνα δὲ τὸν θ' ἔρξαντα καὶ ὃς τάδε πάντ' ἐφύτευσεν

οὐκ ἐθέλεις εἰπεῖν· ἵνα γὰρ δέος ἔνθα καὶ αἰδώς. 2

ἐγὼ οὖν τούτῳ διαφέρομαι τῷ ποιητῇ. scholiasta ἐπὶ τῶν κατὰ φόβον ἐπιεικῶν. εἴρηται δὲ ἐκ τῶν Στασίνου Κυπρίων. schol. Soph. Aj. 1074 καὶ Ἐπίχαρμός φησιν (fr. 58 Lor. 221 Kaibel)

ἔνθα δέος ἐνταῦθα καὶ αἰδώς.

XXIII. 1 τὸν ῥέξαντα Stob. Apost., marg. cod. Plat. Ven. 184

AETHIOPIS

sine auctoris nomine Ἰνα—αἰδώς adferunt Plut. Cleom. 9, schol. B 7 Ω 435, Apostolius ix. 6, x. 50, Diogen. v. 30 (om. γάρ). Platonem exscripsit Stob. Flor. 31. 18.

XXIV. Herodianus *περὶ μονήρους λέξεως* c. 9 Lehrs, ii. 914. 15 Lentz καὶ ἡ νῆσος ἰδίως ἐν Ὁκεανῷ Γοργόνων οἰκητήριον οὔσα, ὥς ὁ τὰ Κύπρια φησί

τῷ δ' ὑποκυσαμένη τέκε Γοργόνας αἰνὰ πέλωρα,

αἰ Σαρπηδόνα ναῖον ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίνῃ,

νῆσον πετρῆεσσαν.

3

XXV. Clem. Alex. Strom. VI. ii. 19. 1 πάλιν Στασίνου εἰπόντος

νῆπιος ὃς πατέρα κτείνων παῖδας καταλείπει.

ut *παροιμίαν* versum citat Ar. Rhet. i. 15 ii. 21 ; cit. et Polybius xxiii. 10. 10 Hultsch, Suidas in *Νῆπιος*, *Φίλιππος ὁ Μακεδών*, Arsenius Viol. v. 366 qui omnes *κτείνων* pro *κτείνων*. | *παῖδας* | *νιούς* Polyb. Suid. ἀπολείπει Suid. altero loco. Arctino versum adscribebant Müller et Welcker.

XXVI. schol. Eur. Hec. 41 *τύμβω φίλον πρόσφαγμα*] ὑπὸ Νεοπτολέμου φασὶν αὐτὴν σφαγιασθῆναι Εὐριπίδης καὶ Ἰβυκος (fr. 36) ὁ δὲ τὰ Κυπριακὰ ποιήσας φησὶν ὑπὸ Ὀδυσσεύος καὶ Διομήδους ἐν τῇ τῆς πόλεως ἀλώσει τραυματισθεῖσαν, ταφῆναι δὲ ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὥς Γλαῦκος γράφει.

de Polyxena agitur cuius fatum cantasse Cypriorum poetam evincit Förster *Hermes* xviii. 475. Γλαῦκος ἐν τῇ προηγῇ citatur in alio in eundem versum scholio : per eum videtur scholiasta Cypria cognosse : qui idemne ac Glaucus Rheginus (F. H. G. ii. 23) sit necne nescimus.

AETHIOPIS ARCTINI

Testimonia

Suidas : Ἀρκτῖνος Τήλεω τοῦ Ναύτεω ἀπογόνου, Μιλήσιος, ἐποποιός, μαθητὴς Ὁμήρου, ὥς λέγει ὁ Κλαζομένιος Ἀρτέμων ἐν τῷ περὶ Ὁμήρου (F. H. G. iv. 314), γεγωνὸς κατὰ τὴν θ' Ὀλυμπιάδα μετὰ τετρακόσια ἔτη τῶν Τρωικῶν.

Eusebius, Chronicon : Ol. i Ἀρκτῖνος Μιλήσιος ἐπὶ πολὺν ἡκμαζεν.

XXIV. 1 δεινὰ cod. corr. Dindorf

2 καὶ cod. : αἰ Heinrichsen

AETHIOPIS

Dion. Hal. ant. rom. i. 68. 2 παλαιότατος δὲ ὦν ἡμεῖς
ἴσμεν ποιητῆς Ἀρκτῖνος (cf. p. 137).

C. I. Ital. et Sicil. 1284 αἰ[θ]ιοπῖς κατὰ ἀρκτινον τοῦ
μῆλσιον

inter personarum nomina ποδάρ]κης πενθεσιλεια ἀχιλλεὺς
ἀχιλλεὺς θερσιτῆς ἀχιλλεὺς μεμνων ἀντιλοχὸς ἀχιλλεὺς
αἰας ὀδυσσεὺς ἀχιλλεὺς σῶμα μόνον θείας ἀχιλλ[] αἰας
[μᾶν]ωδης.

ib. 1285 *argumentum* πενθεσιληα ἀμαζῶν παραγίνεται
ἀχιλλεὺς πενθεσιληαν ἀποκτείνει μεμνων ἀντιλοχὸν ἀπο-
κτείνει ἀχιλλεὺς μεμνονα ἀποκτείνει ἐν ταῖς σκαίαις πυλαῖς
ἀχιλλεὺς ὑπο [.

et Arctino et Eumelo adscribit Titanomachiam (fr. 4)
Athenaeus 277 D.

I. schol. T Ω 804 τινὲς γράφουσιν

ὥς οἱ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἑκτορος· ἦλθε δ' Ἀμαζῶν
Ἄρης θυγάτηρ μεγαλήτορος ἀνδροφόνου.

his versibus incepisse Aethiopidem ut veri simile sit ita
incertum est. Cf. Hesiodae Theogoniae finem.

II. schol. Pind. Isthm. iii. 53 ἵστε μὰν Αἴαντος ἀλκάν]
. . τὸ δὲ ὀψία ἐν νυκτὶ τριχῶς νοεῖται· ἢ γὰρ τὴν ὀψίαν
τῆς ἡμέρας . . ., ἢ κατὰ τὸ ὄψε τῆς νυκτὸς . . ., ἢ τὸ πρὸς
ἕω . . ., τοῖς δὲ τὸν ὄρθρον ἀκούουσι καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἱστορίας
συνάδει· ὁ γὰρ τὴν Αἰθιοπίδα γράφων περὶ τὸν ὄρθρον
φησὶ τὸν Αἴαντα ἑαυτὸν ἀνελεῖν.

Propertius ii. 13. 45

nam quo tam dubiae servetur spiritus horae?

Nestoris est visus post tria saecula cinis.

cui tamen si longae minuisset fata senectae

Gallicus Iliacis miles in aggeribus,

non ille Antilochi vidisset corpus humari

diceret aut o mors, cur mihi sera venis?

ILIAS PARVA

Iuvenalis Sat. x. 246

rex Pylius magno si quidquam credis Homero
exemplum vitae fuit a cornice secundae.
felix nimirum qui tot per saecula mortem
distulit atque suos iam dextra computat annos
quique novum totiens mustum bibit. oro parumper
attendas quantum de legibus ipse queratur
fatorum et nimio de stamine cum videt acris
Antilochi barbam ardentem, cum quaerit ab omni
quisquis adest socius cur haec in tempora duret,
quod facinus dignum tam longo admiserit aevo.

haec ex Arctino, seu recta seu obliqua via, videntur provenisse.

ILIAS PARVA

Testimonia

Aristoteles Poet. c. 23. 1459 A 37 οἱ δ' ἄλλοι [sc. praeter
Homerum] περὶ ἓνα ποιοῦσι καὶ περὶ ἓνα χρόνον καὶ μίαν
πρᾶξιν πολυμερῇ, οἷον ὁ τὰ Κύπρια ποιήσας καὶ τὴν μικρὰν
'Ιλιάδα. τοιγαροῦν ἐκ μὲν 'Ιλιάδος καὶ 'Οδυσσεΐας μία
τραγωδία ποιεῖται ἐκατέρας ἢ δύο μόναι, ἐκ δὲ Κυπρίων
πολλαὶ καὶ τῆς μικρᾶς 'Ιλιάδος πλέον ὀκτώ, οἷον ὄπλων
κρίσις, Φιλοκτήτης, Νεοπτόλεμος, Εὐρύπυλος, πτωχεία,
Λάκαιναι, 'Ιλίου πέρις καὶ ἀπόπλους καὶ Σίνων καὶ Τρῳάδες.

Κύπρια pro κυπρικὰ Reiz.

C. I. G. Ital. et Sicil. 1284 (Tabula Iliaca)

ιλιὰς ἡ μικρὰ λεγομένη κατὰ λέσχην πυρραίων
argumentum :

. . . ευρυπυλος νεοπτολεμος οδυσσευς διομηδης παλ[λ]
ας δουρηος ιππος τρωιαδες και φρυγες αναγουσι τον
ιππον πριαμος σινων κασσανδρα σκαια πυλη.

Clemens Alex. Strom. i. c. 21. 131. 6 ναὶ μὴν καὶ
Τέρπανδρον ἀρχαΐζουσί τινες. Ἑλλάνικος (F. H. G. i. 61)
γοῦν ἱστορεῖ τοῦτον κατὰ Μίδαν γεγονέναι, Φανίας (F. H. G.
ii. 299) δὲ πρὸ Τερπάνδρου τιθεῖς Λέσχην τὸν Λέσβιον

Ἀρχιλόχου νεώτερον φέρει τὸν Τέρπανδρον, διημιλλῆσθαι δὲ τὸν Λέσχην Ἀρκτίῳ καὶ νενικηκέναι. Ξάνθος δὲ ὁ Ἀνδὸς (F. H. G. i. 43) περὶ τὴν ὀκτωκαιδεκάτην Ὀλυμπιάδα.

schol. Eur. Troad. 822 τὸν Γανυμήδην καθ' Ὅμηρον Τρωὸς ὄντα παῖδα Λαομέδοντος νῦν εἶπεν ἀκολουθήσας τῷ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκότι, ὃν οἱ μὲν Θεστορίδην Φωκαίᾳ φασίν, οἱ δὲ Κωαίθωνα Λακεδαιμόνιον ὡς Ἑλλάνικος (omissum F. H. G. i. 61), οἱ δὲ Διόδωρον Ἐρυθραῖον.

Ἑλλάνικος G. Hermann, cod. μελάνικος.

hinc Tzetzes Exeg. in Iliad. ed. Hermann 1812, p. 45 Ἰλιάς ἡ παρούσα ποίησις ἐπιγέγραπται—Ὅμηρον δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν μικρῶν Ἰλιάδων. καὶ γὰρ Λέσχης Πυρραῖος, Κωαίθων τέ τις Λακεδαιμόνιος καὶ ὁ Ἐρυθραῖος Διόδωρος, Τρυφιδωρός τε καὶ Κόιντος ὁ Σμυρναῖος καὶ ἕτεροι Ἰλιάδας συγγεγραφήκεσαν.

vit. Hom. Herodotea c. 15 ἐν δὲ τῇ Φωκαίῃ τοῦτον τὸν χρόνον Θεστορίδης τις ἦν γράμματα διδάσκων τοὺς παῖδας, ἀνὴρ οὐ κρήνυος. κατανοήσας δὲ τοῦ Ὀμήρου τὴν ποίησιν λόγους τοιούσδ' αὐτῷ προσήνεγκε, φὰς ἔτοιμος εἶναι θεραπεύειν καὶ τρέφειν αὐτὸν ἀναλαβὼν εἰ θέλοι ἃ γε πεποιημένα εἶη αὐτῷ τῶν ἐπέων ἀναγράψαι καὶ ἄλλα ποιῶν πρὸς ἐωυτὸν ἀναφέρειν αἰεὶ. τῷ δ' Ὀμήρῳ ἀκούσαντι ἔδοξε ποιητέα εἶναι ταῦτα· ἐνδεὴς γὰρ ἦν τῶν ἀναγκαίων καὶ θεραπείης. διατρίβων δὲ παρὰ τῷ Θεστορίδῃ ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάχισω ἧς ἡ ἀρχὴ

Ἰλιον ἀεῖδω καὶ Δαρδανίην εὖπωλον

ἧς περὶ πολλὰ πάθον Δαναοὶ θεοάποντες Ἄρηος (fr. 1) καὶ τὴν καλουμένην Φωκαίδα, ἣν φασιν οἱ Φωκαεῖς Ὅμηρον παρ' αὐτοῖσι ποιῆσαι. ἐπεὶ δὲ τὴν τε Φωκαίδα καὶ τὰλλα πάντα παρὰ τοῦ Ὀμήρου ὁ Θεστορίδης ἐγράψατο, διενόηθη ἐκ τῆς Φωκαίδας ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν ποίησιν θέλων τοῦ Ὀμήρου ἐξειδιώσασθαι, καὶ οὐκ ἔτι ὁμοίως ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε τὸν Ὅμηρον. ὁ δὲ λέγει αὐτῷ τὰ ἔπεα τάδε·

Θεστορίδῃ θνητοῖσιν ἀνώιστων πολέων περ
οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόον ἀνθρώποισιν.

ὁ μὲν δὲ Θεστορίδης ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπηλλάγη ἐς τὴν Χίου
καὶ διδασκαλίην κατεσκευάσατο καὶ τὰ ἔπεα ἐπιδεικνύμενος
ὥς ἐωντοῦ ἐόντα ἔπαιον τε πολλὸν εἶχε καὶ ὠφελεῖτο.

Leschae poema adscribunt schol. Pind. Nem. vi. 85 (fr. v),
schol. Lycophr. 344 (fr. xii) 1268 (fr. xix), schol. Ar. Lysistr.
155 (fr. xvii) constanter Pausanias (fr. xiii, xiv, xv, xvi, xviii,
xix, xx): Thestoridae, Diodoro alii, Cinaethoni Hellanicus
(v. supra): patriam oppidum Pyrrham perhibent Pausanias,
Tabula Iliaca, schol. Ar. frustulum illud adicimus ἤρετο
πρῶτον τὸν Λεσχίδην τὸν ποιητὴν μεταξὺ κρηπιδούμενος
auctoris ignoti ap. Suidam in κρηπιδούμενος.

I. vit. Hom. Herodotea c. 16 (v. supra) διατρίβων δὲ
παρὰ τῷ Θεστορίδῃ ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάσσω ἥς ἡ ἀρχὴ
Ἰλιον αἰίδω καὶ Δαρδανίην εὖπωλον
ἥς περί πολλὰ πάθον Δαναοὶ θεράποντες Ἀρης.

II. schol. Aristophanis Eq. 1056:

ἡ ἱστορία τοῦτον τὸν τρόπον ἔχει. ὅτι διεφέροντο περὶ
τῶν ἀριστείων ὃ τε Αἴας καὶ ὁ Ὀδυσσεύς, ὥς φησιν ὁ τὴν
μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκώς. τὸν Νέστορα δὲ συμβουλευσαι
τοῖς Ἑλλήσι πέμψαι τινας ἐξ αὐτῶν ὑπὸ τὰ τείχη τῶν
Τρώων, ὠτακουστήσοντας περὶ τῆς ἀνδρείας τῶν προειρη-
μένων ἡρώων. τοὺς δὲ πεμφθέντας ἀκοῦσαι παρθένων
διαφερομένων πρὸς ἀλλήλας, ὧν τὴν μὲν λέγειν ὥς ὁ Αἴας
πολὺν κρείττων ἐστὶ τοῦ Ὀδυσσεύς, διερχομένην οὕτως

Αἴας μὲν γὰρ αἶρε καὶ ἔκφερε δημοτῆτος

ἥρω Πηλεΐδην οὐδ' ἤθελε δῖος Ὀδυσσεύς,

τὴν δ' ἐτέραν ἀντειπεῖν Ἀθηνᾶς προνοίᾳ

πῶς ἐπεφωνήσω; πῶς οὐ κατὰ κόσμον ἔειπες

ψεῦδος;

τοῦτο δὲ ἵνα δείξῃ ὥς Δημοσθένους οὐ τοῦ Κλέωνος τὸ
κατόρθωμα. Ἄλλως τοῦτο ἐκ κύκλου ἀφείλκυσται. λέ-

γεται δὲ ἀπὸ τῶν Τρῳάδων κρινουσῶν τὸν Αἴαντα καὶ τὸν Ὀδυσσεά. λέγεται δὲ ὅτι οὐ τὸ τοῦ Αἴαντος ἔργον ἀλλὰ τὸ τοῦ Ὀδυσσεως.

Aristophanis locus quem e cyclo detractum testatur scholiasta alter hic est :

Eq. 1056

καὶ κε γυνὴ φέροι ἄχθος ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναθείη·

ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιο· χέσαιο γὰρ εἰ μαχέσαιο.

versum priorem citat Plut. de Alex. magn. fort. ii. c. 5 = 337 E.

III. Porphyrius ap. Eust. 285. 34 (ιστορεῖ δὲ ὁ Πορφυρίος) καὶ ὅτι ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας ιστορεῖ μὴδὲ καυθῆναι συνήθως τὸν Αἴαντα, τεθῆναι δὲ οὕτως ἐν σορῶ διὰ τὴν ὀργὴν τοῦ βασιλέως. haec e Porphyrii Paralipomenis derivasse demonstravit Schrader *Hermes* xiv. 231 sqq.

IV. schol. T Eust. T 326 τινὲς μὲν ἐκεῖ ἐκτεθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Θέτιδος, ὁ δὲ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα (γράφας add. Eust.) ἀναξυγνύντα αὐτὸν ἀπὸ Τηλέφου προσορμισθῆναι ἐκεῖ·

Πηλείδην δ' Ἀχιλλῆα φέρε Σκῦρόνδε θύελλα,

ἔνθα γ' ἐς ἀργαλέον λιμέν' ἔκετο νυκτὸς ἐκείνης. 2

V. schol. T Π 142 οἱ δὲ πλάττονται λέγοντες ὡς Πηλεὺς μὲν παρὰ Χείρωνος ἔμαθε τὴν χρῆσιν αὐτῆς [sc. τῆς μελῆς], Ἀχιλλεὺς δὲ παρὰ Πηλέως, ὁ δὲ οὐδένα ἐδίδασκεν. καὶ ὁ τῆς μικρᾶς Ἰλιάδος ποιητῆς

ἄμφι δὲ πόρκης

χρύσεος ἀστράπτει καὶ ἐπ' αὐτῷ δίκροος αἰχμή. 2

schol. Pind. Nem. vi. 85 μετάγουσι δὲ τὴν ἱστορίαν ἀπὸ τῆς Λέσχου μικρᾶς Ἰλιάδος λέγοντος οὕτως· [eadem].

IV. v. 1 solum habent schol. B et cod. Par. 2679 in An. Par. iii. 26
1 οὕρωνδε T pro σκῦρόνδε

V. 1 πόρκης schol. Pind. 2 αὐτῶν T : αὐτὸ schol. Pind. δίκρος
αἰχμῆς T : δίκροος δὴ schol. Pind. corr. Heyne : ἄρδης Scaliger

VI. schol. Eur. Troad. 822 Τρωὸς ὄντα παῖδα Λαομέδοντος νῦν εἶπεν ἀκολουθήσας τῷ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκότι . . . [v. supra]. φησὶ δὲ οὕτως·

ἄμπελον ἦν Κρονίδης ἔπορευεν οὗ παιδὸς ἄποινα
χρυσείοις φύλλοισιν ἀγανοῖσιν κομώωσαν
βότρυσί θ' οὖς Ἑφαιστος ἐπασκῆσας Διὶ πατρὶ
δῶχ', ὃ δὲ Αἰομέδοντι πόρεν Γανυμήδεος ἀντί. 4

schol. Eur. Orest. 1391 τινὲς δὲ οὐχ ἵππους ἀλλὰ χρυσὴν ἄμπελὸν φασὶ δεδοσθαι ὑπὲρ Γανυμήδους, καθάπερ ἐν κύκλῳ λέγεται. [eadem].

VII. Paus. iii. 26. 9 Μαχάουα δὲ ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Τηλέφου τελευτῆσαί φησιν ὃ τὰ ἔπη ποιήσας τὴν μικρὰν Ἰλιάδα.

VIII. schol. Lycophr. Alex. 780 ὃ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα γράψας φησὶ τρωθῆναι τὸν Ὀδυσσεά ὑπὸ Θόαντος ὅτε εἰς Τροίαν ἀνῆρχοντο.

IX. Hesychius Διομήδειος ἀνάγκη· παροιμία. Κλέαρχος (F. H. G. ii. 320) μέν φησι Διομήδους θυγατέρας γενέσθαι πάνν μοχθηράς, αἷς ἀναγκάζειν πλησιάζειν τινὰς καὶ εὐθὺς αὐτοὺς φονεύειν· ὃ δὲ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα φησὶν ἐπὶ τῆς τοῦ Παλλαδίου κλοπῆς γενέσθαι. narrant rem schol. Plat. Rep. 493 D, Eust. 822. 18, Zenob. prov. iii. 8, Conon ap. Phot. Bibl. 228.

X. Homerus δ 285

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν νῆες Ἀχαιῶν,
Ἄντικλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
ἦθελεν· ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μᾶστακα χερσὶ πίεζε
νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιοὺς,
τόφρα δ' ἔχ' ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη. 5

VI. 2 χρυσείην schol. Or. ἀγανοῖσι nondum sanatum 3 Διὶ πατρὶ δῶχ' ὃ δὲ] πατρὶ δῶκεν αὐτὰρ ὃ schol. Or. de re cf. schol. λ 521 Ptol. Heph. 152 b 8, Dict. Cret. iv. 14, schol. Iuvenalis vi. 655

schol. H³ et partim M⁴ ad loc. Ἀρίσταρχος τοὺς ἐ' (δύο H³ M⁴ corr. Porson) ἀθετεῖ, ἐπεὶ ἐν Ἰλιάδι οὐ μνημονεύει Ἀντίκλου ὁ ποιητής—ὁ Ἀντικλος ἐκ τοῦ κύκλου. οὐκ ἐφέροντο δὲ σχεδὸν ἐν πάσαις. huc rettulit Welcker, Arctino adscripsit Müller.

XI. Homerus δ 247

ἄλλω δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἦισκε

δέκτη, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

scholl. ὁ κυκλικὸς τὸ δέκτη ὀνοματικῶς ἀκούει, παρ' οὗ φησι τὸν Ὀδυσσεά τὰ ῥάκη λαβόντα μετημφιάσθαι, ὃς οὐκ ἦν ἐν ταῖς νηυσὶ τοιοῦτος οἷος Ὀδυσσεὺς ἀχρεῖος. Ἀρίσταρχος δὲ δέκτη μὲν ἐπαίτη.

cf. et familias codicum Od. *f* *p* vocem ut propriam notantes. collato fr. x cyclicum pro Lesche habeas.

XII. schol. Eur. Hec. 910 Καλλισθένης ἐν β' τῶν Ἑλληνικῶν (Serr. rerum Alex. magn. fr. 15 Müller) οὕτως γράφει· ἑάλω μὲν ἡ Τροία Θαρρηλιῶνος μηνός, ὥς μὲν τινες τῶν ἱστορικῶν, ἰβ' ἱσταμένου, ὥς δὲ ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα, ἡ' φθίνοντος. διορίζει γὰρ αὐτὸς τὴν ἄλωσιν φάσκων συμβῆναι τότε τὴν κατάληψιν ἡνίκα

νῦξ μὲν ἔην μέσση, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελήνη.

μεσονύκτιος δὲ μόνον τῇ ὀγδῷ φθίνοντος ἀνατέλλει, ἐν ἄλλῃ δ' οὐ. cf. Plut. Camill. 19.

Clem. Alex. i. 21. 104. 1 κατὰ δὲ τὸ ὀκτωκαιδέκατον ἔτος τῆς Ἀγαμέμνονος βασιλείας Ἰλιον ἑάλω . . . Θαρρηλιῶνος μηνὸς δευτέρᾳ ἐπὶ δέκα, ὥς φησι Διονύσιος ὁ Ἀργεῖος (F. H. G. iii. 26), Ἀγίας (ib. iv. 292) δὲ καὶ Δερκύλος ἐν τῇ τρίτῃ (ib. iv. 387) μηνὸς Πανήμου ὀγδῷ φθίνοντος. Ἑλλάνικος γὰρ δωδεκάτῃ Θαρρηλιῶνος μηνός (F. H. G. i. 65), καὶ τινες τῶν τὰ Ἀττικά συγγραψαμένων ὀγδῷ φθίνοντος, βασιλεύοντος τὸ τελευταῖον ἔτος Μενεσθέως πληθυούσης σελήνης·

νῦξ μὲν ἔην
 φησὶν ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς
 μεσάτα, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελάνα.

ἕτεροι δὲ Σκιροφοριῶνος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

unde Euseb. Praep. Evan. x. 12. v. 498 B 6.

schol. Lycophr. 344 Eudocia 38 Fl. ὁ Σίνων ὡς ἦν αὐτῷ
 συντεθειμένον, φρυκτὸν ὑποδείξας τοῖς "Ελλησιν ὡς ὁ
 Λέσχης φησὶν ἡνίκα [eadem quae schol. Eur. sed λαμπρῇ].
 versum in suos recipit Tzetzes Posthom. 720, 773 (δ' ἄρ' ἔην
 μέσση λαμπρῇ—σελήνῃ).

XIII. Paus. x. 25. 5 πλησίον δὲ τοῦ Ἑλείου Μέγης
 ἐστὶ· τέτρωται δὲ τὸν βραχίονα ὁ Μέγης, καθὰ δὴ καὶ
 Λέσχεως ὁ Αἰσχυλίνου Πυρραῖος ἐν Ἰλίου πέρσιδι ἐποίησε·
 τρωθῆναι δὲ ὑπὸ τὴν μάχην τοῦτον ἦν ἐν τῇ νυκτὶ ἐμαχέ-
 σαντο οἱ Τρῶες ὑπὸ Ἀδμήτου φησὶ τοῦ Αὐγείου. γέγραπται 5
 δὲ καὶ Λυκομήδης παρὰ τὸν Μέγητα ὁ Κρέοντος, ἔχων
 τραῦμα ἐπὶ τῷ καρπῷ· Λέσχεως δ' οὕτω φησὶν αὐτὸν
 ὑπὸ Ἀγήνορος τρωθῆναι. δῆλα οὖν ὡς ἄλλως γε οὐκ ἂν ὁ
 Πολύγνωτος ἔγραψεν οὕτω τὰ ἔλκη σφίσιν εἰ μὴ ἐπελέξατο
 τὴν ποίησιν τοῦ Λέσχεω. 10

XIV. Paus. x. 26. 7 Ὅμηρος μὲν γε ἐδήλωσεν ἐν
 Ἰλιάδι Μενελάου καὶ Ὀδυσσέως ξενίαν παρὰ Ἀντήνορι, καὶ
 ὡς Ἑλικάονι ἢ Λαοδίκῃ συνοικοίῃ τῷ Ἀντήνορος· Αἰσχεως
 δὲ τετρωμένον τὸν Ἑλικάονα ἐν τῇ νυκτομαχίᾳ γνωρισθῆναι
 τε ὑπὸ Ὀδυσσέως καὶ ἐξαχθῆναι ζῶντα ἐκ τῆς μάχης
 φησὶν.

XV. Paus. x. 26. 4 οὗτος μὲν δὴ [sc. ὁ Ἑλασος] ὀλίγον
 ἐμπνέοντι ἔτι εἴκασται. Ἀστύνοον δέ, οὗ δὴ ἐποιήσατο
 καὶ Λέσχεως μνήμην, πεπτωκότα ἐς γόνυ ὁ Νεοπτόλεμος
 ξίφει παίζει.

XIII. 3 λέσχεως] λέσχης 'P¹y' (Spiro) αἰσχυλίνου corr. Dind.
 ex αἰσχυλήνου 10 λέσχεω] λέσχεως 'P¹y²'

XVI. Paus. x. 27. 1 νεκροὶ δὲ ὁ μὲν γυμνὸς Πῆλις ὄνομα ἐπὶ τὸν νῶτόν ἐστιν ἐρριμμένος, ὑπὸ δὲ τὸν Πῆλιν Ἵμιονεύς τε κείται καὶ Ἀδμητος ἐνδεδυκότες ἔτι τοὺς θώρακας· καὶ αὐτῶν Λέσχεως Ἵμιονέα ὑπὸ Νεοπτολέμου, τὸν δὲ ὑπὸ Φιλοκτήτου φησὶν ἀποθανεῖν τὸν Ἀδμητον... ἀφίκετο μὲν δὴ ἐπὶ τὸν Κασσάνδρας ὁ Κόροιβος γάμον, ἀπέθανε δέ, ὥς μὲν ὁ πλείων λόγος, ὑπὸ Νεοπτολέμου, Λέσχεως δὲ ὑπὸ Διομήδους ἐποίησεν... Πρίαμον δὲ οὐκ ἀποθανεῖν ἔφη Λέσχεως ἐπὶ τῇ ἐσχάρᾳ τοῦ Ἑρκείου, ἀλλὰ ἀποσπασθέντα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ πάρεργον τῷ Νεοπτολέμῳ πρὸς ταῖς τῆς οἰκίας γενέσθαι θύραις. ἐς δὲ Ἑκάβην Στησίχορος ἐν Ἰλίου πέρσιδι (fr. 19) ἐποίησεν ἐς Λυκίαν ὑπὸ Ἀπόλλωνος αὐτὴν κομισθῆναι. Ἀξίονα δὲ παῖδα εἶναι Πριάμου Λέσχεως καὶ ἀποθανεῖν αὐτὸν ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Εὐαίμονός φησι. τοῦ Ἀγήνορος δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν ποιητὴν Νεοπτόλεμος αὐτόχειρ ἐστί.

Coroebum a Diomede interfectum esse docet et papyrus Rylands xxii. 5.

XVII. Aristoph. Lys. 155

ΛΑΜ. ὁ γῶν Μενέλαος τᾶς Ἑλένας τὰ μᾶλά πα
γυμνᾶς παρανιδῶν ἐξέβαλ' οἶῶ τὸ ξίφος.

schol. ἡ ἱστορία παρὰ Ἰβύκῳ (fr. 35)· τὰ δ' αὐτὰ καὶ Λέσχης ὁ Πυρραῖος ἐν τῇ μικρᾷ Ἰλιάδι· καὶ Εὐριπίδης (Androm. 628). schol. Vesp. 714 Leschen omittit.

XVIII. Paus. x. 25. 8 Λέσχεως δὲ εἰς τὴν Αἴθραν ἐποίησεν ἡνίκα ἤλiskeτο Ἴλιον ὑπεξεληθοῦσαν ἐς τὸ στρατόπεδον αὐτὴν ἀφικέσθαι τὸ Ἑλλήνων καὶ ὑπὸ τῶν παίδων γνωρισθῆναι τῶν Θησέως, καὶ ὥς παρ' Ἀγαμέμνονος αἰτήσαι Δημοφῶν αὐτὴν. ὁ δ' ἐκείνῳ μὲν ἐθέλειν χαρίζεσθαι, ποιήσειν δὲ οὐ πρότερον ἔφη πρὶν Ἑλένην πείσαι· ἀποστείλαντι δὲ αὐτῷ κήρυκα ἔδωκεν Ἑλένη τὴν χάριν.

XIX. schol. Lycophr. Alex. 1268 Λέσχης δ' ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς Ἀνδρομάχην καὶ Αἰνείαν αἰχμαλώτους

φησὶ δοθῆναι τῷ Ἀχιλλέως υἱῷ Νεοπτολέμῳ καὶ ἀπαχθῆναι
σὺν αὐτῷ εἰς Φαρσαλίαν τὴν Ἀχιλλέως πατρίδα· φησὶ δὲ
οὕτω·

αὐτὰρ Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱὸς
Ἑκτορέην ἄλοχον κάταγεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
παῖδα δ' ἔλων ἐκ κόλπου ἐνπλοκάμοιο τιθήνης
ρίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ πύργου, τὸν δὲ πεσόντα
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. 5
ἐκ δ' ἔλεν Ἀνδρομάχην, ἡύζωνον παράκοιτιν
Ἑκτορος, ἣν τε οἱ αὐτῷ ἄριστῆες Παναχαιῶν
δῶκαν ἔχειν ἐπίηρον ἀμειβόμεναι γέρας ἀνδρί,
αὐτόν τ' Ἀγχίσαιο κλυτὸν γόνον ἵπποδάμοιο
Αἰνείαν ἐν νηυσὶν ἐβήσατο ποντοπόροισιν 10
ἐκ πάντων Δαναῶν ἀγέμεν γέρας ἔξοχον ἄλλων.

Paus. x. 25. 9 γέγραπται μὲν Ἀνδρομάχῃ καὶ ὁ παῖς οἱ
προσέστηκεν ἐλόμενος τοῦ μαστοῦ· τούτῳ Λέσχεως ριφθέντι
ἀπὸ τοῦ πύργου συμβῆναι λέγει τὴν τελευταίην, οὐ μὴν ὑπὸ
δόγματός γε Ἑλλήνων, ἀλλ' ἰδίᾳ Νεοπτόλεμον αὐτόχειρα
ἐθελῆσαι γενέσθαι.

XX. Paus. x. 26. 1 ἐπὶ δὲ τῇ Κρεοῦσῃ λέγουσιν ὥς ἡ
θεῶν μήτηρ καὶ Ἀφροδίτῃ δουλείας ἀπὸ Ἑλλήνων αὐτὴν
ἐρρύσαντο, εἶναι γὰρ δὴ καὶ Αἰνείου τὴν Κρέουσαν γυναῖκα·
Λέσχεως δὲ καὶ ἔπη τὰ Κύπρια (fr. 19) διδόασιν Εὐρυδίκην
γυναῖκα Αἰνεία. γεγραμμένοι δὲ ἐπὶ κλίνης ὑπὲρ ταύτας
Δηινόμη τε καὶ Μητιόχῃ καὶ Πείσις ἐστι καὶ Κλεοδίκη.
τούτων ἐν Ἰλιάδι καλουμένη μικρᾷ μόνης ἐστὶ τὸ ὄνομα
τῆς Δηινόμης.

XXI. schol. Lycophr. Alex. 1232 ὕστερον δὲ τῆς Τροίας
πορθουμένης ἐλευθερωθεὶς ὑφ' Ἑλλήνων ὁ αὐτὸς Αἰνείας,
ἡ αἰχμάλωτος ἀχθεὶς ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὥς φησιν ὁ τὴν
μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκώς, καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ Ὁρέστου ἐν

XIX. 6-11 Simmiae ἐν τῇ Γοργόνι tribuit schol. Eur. Andr. 14. cf.
Susemihl *Gesch. Alex. Litt.* i. 179, 180 n. 34

ILIAS PARVA

Δελφοῖς τοῦ Νεοπτολέμου ἀναίρεσιν ἐλευθερωθεῖς οἰκεῖ
πρῶτον τὰς περὶ Ῥαῖκην καὶ Ἀλμωνίαν πόλεις Μακε-
δονικὰς πλησίον Κισσίου ὄρους κειμένας, τὸ δὲ Ῥαῖκην
ἀπὸ τούτου Αἴνος ἐκλήθη.

et haec fortasse Simmiae communia erant : cf. ad fr. 19.

XXII. Apollodor. epit. 5. 14 Wagner ὕστερον δὲ ἐπινοεῖ
δουρείου ἵππου κατασκευὴν καὶ ὑποτίθεται Ἐπειῶ ὃς ἦν
ἀρχιτέκτων. οὗτος ἐπὶ τῶν Ἰδῆς ξύλα τεμὼν ἵππον κατα-
σκευάζει κοῖλον, ἔνδοθεν δὲ εἰς τὰς πλευρὰς ἀνεωγμένον.
εἰς τοῦτο Ὀδυσσεὺς εἰσελθεῖν πείθει πεντήκοντα τοὺς
ἀρίστους, ὥς δὲ ὁ τὴν μικρὰν γράψας Ἰλιάδα φησὶ τρισ-
χιλίου.

XXIII. Plutarchus conv. sept. sap. c. 10 = 153 F
ἀκούομεν γὰρ ὅτι καὶ πρὸς τὰς Ἀμφιδάμαντος ταφὰς εἰς
Χαλκίδα τῶν τότε σοφῶν οἱ δοκιμώτατοι ποιηταὶ συνήλθον·
ἦν δὲ ὁ Ἀμφιδάμας ἀνὴρ πολεμικὸς καὶ πολλὰ πράγματα
παρασχὼν Ἐρετριεῦσιν ἐν ταῖς περὶ Αἰλάντου μάχαις ἔπεσεν,
ἐπεὶ δὲ τὰ παρσκευασμένα τοῖς ποιηταῖς ἔπη χαλεπήν καὶ
δύσκολον ἐποίει τὴν κρίσιν διὰ τὸ ἐφάμιλλον, ἥ τε δόξα
τῶν ἀγωνιστῶν Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου πολλὴν ἀπορίαν μετ'
αἰδοῦς τοῖς κρίνουσι παρεῖχεν, ἐτράποντο πρὸς τοιαύτας
ἐρωτήσεις καὶ προὔβαλ' ὁ μὲν, ὥς φησι Λέσχης,

μοῦσά μοι ἔννεπε κείνα τὰ μήτ' ἐγένοντο πάροιθε
μήτ' ἔσται μετόπισθεν,

ἀπεκρίνατο δ' Ἡσιόδος ἐκ τοῦ παρατυχόντος

ἀλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι

ἄρματα συντρίψωσιν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

καὶ διὰ τοῦτο λέγεται μάλιστα θαυμασθεῖς τοῦ τρίποδος
τυχεῖν.

non est cur cum Goettlingio Welckero ceteris alterum fingamus
Leschen, siquidem Cynaethus se versibus venditat hymn. Apoll. 166
sqq., Theogoniae auctor Hesiodum nominat v. 22, Hesiodus de se ipso
verba facit Opp. 633, 650 sqq., victoriam cantat fr. 265.

Ἰλίου πέρσις

Testimonia

C. I. Ital. et Sicil. 1285. ii. in pag. altera (p. 336) :

νεοπτολεμος α[π]ο[κ]τεινει πριαμον και αghνορα πολυ
ποιτης

εχειον θρασ[υ]μηδης νι[κ]αιωετον φιλοκτητης διοπιθην
διο . . .

argumentum certe Iliu persidos, sed utrum Arctini an Stesichori fuerit disputatur.

scripsit et Sacadas Argivus Iliu persida, P. L. G. iii. 203. huiusce poematis auctorem Arctinum perhibent praeter Proculum scholiasta homericus diserte, minus certe Dionysius et Diomedes.

I. Dion. Hal. ant. rom. i. 68. 2

πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἐν ἱεροῖς ἀρχαίοις εἶδωλα τῶν θεῶν
τούτων ἐθεασάμεθα, καὶ ἐν ἅπασιν νεανίσκοι δύο στρατιωτικὰ
σχήματα ἔχοντες φαίνονται. ὁρᾶν μὲν δὴ ταῦτα ἔξεστιν,
ἀκούειν δὲ καὶ γράφειν ὑπὲρ αὐτῶν ἂ Καλλίστρατός τε
ὁ περὶ Σαμοθράκης συνταξάμενος ἱστορεῖ (F. H. G. iv.
355) καὶ Σάτυρος ὁ τοὺς ἀρχαίους μύθους συναγαγὼν
(ib. iii. 165) καὶ ἄλλοι συχνοί, παλαιότατος δὲ ὧν ἡμεῖς
ἴσμεν ποιητῆς Ἀρκτίνος. λέγουσι γοῦν ὧδε· Χρύσῃ
τὴν Πάλλαντος θυγατέρα γημαμένην Δαρδάνῳ τὰ τε
Παλλάδια καὶ τὰ ἱερὰ τῶν μεγάλων θεῶν διδαχθεῖσαν
αὐτῶν τὰς τελετάς. ἐπειδὴ δὲ τὴν ἐπομβρίαν φεύγοντες
Ἀρκάδες Πελοπόννησον μὲν ἐξέλιπον, ἐν δὲ τῇ Θρακίᾳ
νῆσῳ τοὺς βίους ἰδρύσαντο, κατασκευάσαι τὸν Δάρδανον
ἐνταῦθα τῶν θεῶν τούτων ἱερὸν ἀρρήτους τοῖς ἄλλοις
ποιοῦντα τὰς ἰδίους αὐτῶν ὀνομασίας καὶ τὰς τελετὰς
αὐτοῖς τὰς καὶ εἰς τόδε χρόνον γινομένας ὑπὸ Σαμοθράκων
ἐπιτελεῖν. ὥς δὲ μετῆγε τοῦ λεῶν τὴν πλειὴν μοῖραν εἰς
τὴν Ἀσίαν, τὰ μὲν ἱερὰ τῶν θεῶν καὶ τὰς τελετὰς τοῖς
ὑπομείνας ἐν τῇ νήσῳ καταλιπεῖν· τὰ δὲ Παλλάδια
καὶ τὰς τῶν θεῶν εἰκόνας κατασκευασάμενον ἀγαγέσθαι

μετ' αὐτοῦ. διαμαντευόμενον δὲ περὶ τῆς οἰκήσεως τὰ τε
ἄλλα μαθεῖν καὶ περὶ τῶν ἱερῶν τῆς φυλακῆς τόνδε τὸν
χρησμὸν λαβεῖν·

εἰς πόλιν ἣν κτίξῃσθα θεοῖς σέβας ἄφθιτον αἰεὶ
θεῖναι καὶ φυλακαῖς τε σέβειν θυσίαις τε χοροῖς τε.
ἔστ' ἂν γὰρ τὰδε σεμνὰ καθ' ὑμετέρην χθόνα μίμνη
δῶρα Διὸς κούρης ἀλόχῳ σέθεν ἢ δὲ πόλις σοι
ἔσται ἀπόρρητος τὸν αἰὲ χρόνον ἥματα πάντα.

69. Δάρδανον μὲν ἐν τῇ κτισθείσῃ τε ὑφ' ἑαυτοῦ καὶ
ὀνομασίας ὁμοίας τυχούσῃ πόλει τὰ ἔδη καταλιπεῖν, Ἰλίου
δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ συνοικισθέντος ἐκείσε μετενεχθῆναι
πρὸς τῶν ἐγγόνων αὐτοῦ τὰ ἱερά. ποιήσασθαι δὲ τοὺς
Ἰλιεῖς νεῶν τε καὶ ἄδρυτον αὐτοῖς ἐπὶ τῆς ἄκρας καὶ φυλάτ-
τειν δι' ἐπιμελείας ὅσης ἐδύναντο πλείστης θεόπεμπτά
τε ἡγουμένους εἶναι καὶ σωτηρίας κύρια τῇ πόλει. ἀλισκο-
μένης δὲ τῆς κάτω πόλεως τὸν Αἰνείαν καρτερόν τῆς ὥρας
γενόμενον ἄρα τὰ τῶν ἀδύτων τὰ τε ἱερά τῶν μεγάλων
θεῶν καὶ ὅπερ ἔτι περιῆν Παλλάδιον (θάτερον γὰρ Ὀδυσσεά
καὶ Διομήδην νυκτός φασιν εἰς Ἰλίον ἀφικομένους κλοπῇ
λαβεῖν) οἴχεσθαι τε κομίσαντα ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐλθεῖν
ἄγοντα εἰς Ἱταλίαν. Ἀρκτῆνος δὲ φησιν ὑπὸ Διὸς
δοθῆναι Δαρδάνῳ παλλάδιον ἐν καὶ εἶναι τοῦτο ἐν Ἰλίῳ
τέως ἢ πόλις ἡλίσκετο κεκρυμμένον ἐν ἀβάτῳ, εἰκόνα δ'
ἐκείνου κατεσκευασμένην ὥς μηδὲν τῆς ἀρχετύπου διαφέρειν
ἀπάτης τῶν ἐπιβουλευόντων ἕνεκα ἐν φανερώ τεθῆναι, καὶ
αὐτὴν Ἀχαιοὺς ἐπιβουλεύσαντας λαβεῖν.

II. Lysanias (F. H. G. iii. 342) ut videtur ap. schol. Eur.
Andr. 10 Στησίχορον μὲν γὰρ ἱστορεῖν ὅτι τεθνήκοι [ὁ
'Αστυάναξ], καὶ τὸν τὴν πέρισιδα συντεταχότα κυκλικὸν
ποιητὴν ὅτι καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους ριφθείη. φηὶ ἡκολουθηκέναι
Εὐριπίδην. scholium confusum est : στησίχορος et ἱστορεῖ
codd., corr. Cobet.

III. Lysimachus (F. H. G. iii. 310) fr. 19 ap. schol.

Eur. Troad. 31 ἔνιοι ταῦτά φασι πρὸς χάριν εἰρῆσθαι.
μηδὲν γὰρ εἰληφέναι τοὺς περὶ Ἀκάμαντα καὶ Δημοφῶντα
ἐκ τῶν λαφύρων ἀλλὰ μόνην τὴν Αἴθραν, δι' ἣν καὶ ἀφί-
κοντο εἰς Ἴλιον, Μενεσθέως ἡγουμένου. Λυσίμαχος δὲ τὸν
τὴν πέρσιδα πεποιοηκότα φησὶ γράφειν οὕτως·

Θησεΐδαις δ' ἔπορεν δῶρα κρείων Ἀγαμέμνων
ἦδὲ Μενεσθῇ μεγαλήτορι ποιμένι λαῶν.

πέρσιδα corr. ex περσηίδα Cobet.

IV. Demosthenes Epitaph. 29 ἐμέμνηντ' Ἀκαμαντίδαι
τῶν ἐπῶν ἐν οἷς Ὅμηρος εἵνεκα τῆς μητρός φησιν Αἴθρας
Ἀκάμαντ' εἰς Τροίαν στέλλαι.

Acamantidas Arctinum pro Homero habuisse in re tali satis veri
simile videtur.

V. schol. B T Eust. A 515 ἔνιοι δὲ φασιν ὥς οὐδὲ ἐπὶ
πάντας τοὺς ἰατροὺς ὁ ἔπαινος οὗτός ἐστι κοινός, ἀλλὰ ἐπὶ
τὸν Μαχάονα, ὃν μόνον χειρουργεῖν τινας λέγουσι· τὸν γὰρ
Ποδαλείριον διατιᾶσθαι νόσους· καὶ τεκμήριον τούτου
Ἀγαμέμνων (Δ 193) τρωθέντος Μενελάου οὐκ ἄμφω ἐπὶ τὴν
θεραπείαν καλεῖ, ἀλλὰ τὸν Μαχάονα. τοῦτο ἔοικε καὶ
Ἀρκτίνος ἐν Ἰλίου πορθήσει νομίζειν ἐν οἷς φησι

αὐτὸς γάρ σφιν ἔδωκε πατὴρ κλυτὸς ἔννοσίγαιος
ἀμφοτέροισ, ἕτερον δ' ἑτέρου κυδίων' ἔθηκε·
τῷ μὲν κουφοτέρας χεῖρας πόρεν ἔκ τε βέλεμνα
σαρκὸς ἐλεῖν τμηξαί τε καὶ ἔλκεα πάντ' ἀκέσασθαι,
τῷ δ' ἄρ' ἀκριβέα πάντα ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκεν 5
ἄσκοπά τε γινῶναι καὶ ἀναλθέα λήσασθαι·
ὃς ῥα καὶ Αἴαντος πρῶτος μάθε χωρομένοιο
ὄμματά τ' ἀστράπτοντα βαρυνόμενόν τε νόημα.

VI. Diomedes in Gramm. Lat. i. 477 ed. Keil. *auctor
huius vibrationis Arctinus Graecus his versibus perhibetur :*

IV. Cf. Eur. I. A. 247 Hec. 123 Troad. 31 Hellanicus fr. 75 Plut.
Thes. 35 Dionysius cyclographus F. H. G. iv. 653 A Eust. 284. 29

V. I κλυτὸς add. Heyne ἔννοσίγαιος πεσεῖν B T : hoc pro παισιν
habuit Heyne e Podalirii quadam aristia ut videtur deprompti versus
iam mortuo Machaone (Il. parv. 7) γμάθε pluris quam perfecti vim habet

NOSTI

ὁ Ἰαμβος

2

ἐξ ὀλίγον διαβὰς προφώρῳ ποδὶ ὄφρ' οἱ γνῖα
τεινόμενα ῥώοιτο καὶ εὐσθενὲς εἶδος ἔχῃσι.

Νόστοι

Nostos conscripserunt etiam Eumelus ut creditur (Kinkel E. G. F. p. 187) : prosa oratione Lysimachus (F. H. G. iii. 337 sqq.), Anticlides (Script. rer. Alex. magni ff. 148, 9). Diomedis reditum tractat Mimermus fr. 22. Herodotusne iii. 91, vii. 91 hoc poemate usus est?

I. Apollod. ii. c. 23 ἔγῃμε δὲ [ὁ Ναύπλιος] ὥς μὲν οἱ τραγικοὶ λέγουσιν Κλυμένην τὴν Κατρέως, ὥς δὲ ὁ τοὺς νόστους γράψας, Φιλύραν, ὥς δὲ Κέρκωψ (poeta Pythagoreus, Diels *Vorsokr.* 32?), Ἑσιόνην, καὶ ἐγέννησε Παλαμήδην Οἶακα Ναυσιμέδοντα.

II. Homerus δ 10 de Menelao

νιέει δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην,
ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης
ἐκ δούλης·

scholl. αὕτη ὥς μὲν Ἀλεξίων Τειρίς, ὥς δ' ἔνιοι Τηρίς, θυγάτηρ Ζευξίππης, ὥς δὲ ὁ τῶν νόστων ποιητής, Γέτις. τινὲς δὲ τὸ δούλης κύριόν φασιν. aliter οἱ μὲν κύριον τὸ δούλης, οἱ δὲ Τηριδάης. Τηριδάη γὰρ τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα. Apoll. iii. 133 Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἑρμιόνην ἐγέννησε καὶ κατὰ τινὰς Νικόστρατον· ἐκ δούλης Πιερίδος, γένος Αἰτωλίδος, ἣ καθάπερ Ἀκουσίλαός φησι (fr. 28) Τηρηίδος, Μεγαπένθη. ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης κατὰ Εὐμηλον (fr. 7 sed potius in Νόστῳ suo).

III. Paus. x. 28. 7 ἢ δὲ Ὀμήρου ποίησις ἐς Ὀδυσσέα καὶ ἢ Μινυάς τε καλουμένη καὶ οἱ Νόστοι· μνήμη γὰρ δὴ ἐν ταύταις καὶ Ἄιδου καὶ τῶν ἐκεῖ δειμάτων ἐστίν· ἴσασιν οὐδένα Εὐρύνομον δαίμονα.

IV. Paus. x. 29. 6 ἔστι δὲ πεποιημένα ἐν Νόστοις Μινύου

VI. 2 *podio frao igyati* seu *igriati* codd. corr. Scaliger alii ὄφρ' οἱ genuinum videtur

μὲν τὴν Κλυμένην θυγατέρα εἶναι, γήμασθαι δὲ αὐτὴν
Κεφάλῳ τῷ Δηίωνος καὶ γενέσθαι σφίσιν Ἰφικλον παῖδα.

V. Paus. x. 30. 5 ὑπὲρ τούτους Μαῖρά ἐστιν ἐπὶ πέτρα
καθεζομένη. περὶ δὲ αὐτῆς πεποιημένα ἐστὶν ἐν Νόστοις
ἀπελθεῖν μὲν παρθένον ἔτι ἐξ ἀνθρώπων, θυγατέρα δὲ
αὐτὴν εἶναι Προίτου τοῦ Θερσάνδρου, τὸν δὲ εἶναι Σισύφου.

VI. Arg. Eur. Medae . . . περὶ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
Αἴσωνος ὁ τοὺς Νόστους ποιήσας φησὶν οὕτως·

αὐτίκα δ' Αἴσωνα θῆκε φίλον κόρον ἡβώντα

γῆρας ἀποξύσασα ἰδυίῃσι πρᾶπίδεσσι,

φάρμακα πόλλ' ἔψουσ' ἐπὶ χρυσείοισι λέβησι. 3

schol. Ar. Eq. 1321 ὥσπερ ἡ Μῆδεια λέγεται, ὡς μὲν
Αἰσχύλος ἱστορεῖ, τὰς τροφὰς τοῦ Διονύσου ἀφεψήσασα
ἀνανεάσαι ποιῆσαι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν, ὡς δ' ὁ τοὺς
Νόστους ποιήσας καὶ τὸν Αἴσωνα, λέγων οὕτως [eadem].

VII. Paus. i. 2. 1 ἐσελθόντων δὲ ἐς τὴν πόλιν ἐστὶν
'Αντιόπης μνῆμα Ἀμαζόνος. ταύτην τὴν Ἀντιόπην Πίνδαρος
μὲν (fr. 175) φησὶν ὑπὸ Πειρίθου καὶ Θησέως ἀρπασθῆναι,
Τροίζηνίῳ δὲ Ἑγίᾳ τοιάδε ἐς αὐτὴν πεποιῆται· Ἡρακλέα
Θεμίσκυραν πολιορκοῦντα τὴν ἐπὶ Θερμῳδοντι ἐλεῖν μὴ
δύνασθαι, Θησέως δὲ ἐρασθεῖσαν Ἀντιόπην· στρατεῦσαι
γὰρ ἄμα Ἡρακλεῖ καὶ Θησέᾳ παραδοῦναι τὸ χωρίον.
τάδε μὲν Ἑγίας πεποίηκεν.

Hegian Troezenium eundem esse atque Troezenium Agiam veri
simile videtur. Nostorum poetam non alibi nominat Pausanias.

VIII. Clem. Alex. Strom. vi. 2. 12. 8 Αὐγίας ἐποίησε

δῶρα γὰρ ἀνθρώπων νοῦν ἥπαφεν ἠδὲ καὶ ἔργα

αὐγίας ex αὐγείας Laur. v. 3 ; pro nostro Augiam habuit Thiersch.

IX. Eustathius 1796. 45 ἐκ Κίρκης υἱοὶ καθ' Ἡσίοδον
'Οδυσσεῖ Ἀγριος καὶ Λατῖνος· ἐκ δὲ Καλυψοῦς Ναυσίθοος
καὶ Ναυσίνοος. Ὁ δὲ τὴν Τηλεγονεῖαν γράψας Κυρηναῖος
(fr. 1) ἐκ μὲν Καλυψοῦς Τηλέγονον υἱὸν Ὀδυσσεῖ ἀναγρά-

VI. 2 ἰδυίῃσι cod. Paris. 2713 : εἰδ- cet.

φει καὶ Τηλέδαμον, ἐκ δὲ Πηνελόπης Τηλέμαχον καὶ Ἄρκεσίλαον. κατὰ δὲ Λυσίμαχον (F. H. G. iii. 339) νίδος αὐτῷ ἐξ Εὐίππης Θεσπρωτίδος Λεοντόφρων, ὃν ἄλλοι Δόρυκλόν φασι. Σοφοκλῆς δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς Εὐρύαλον ἱστορεῖ, ὃν ἀπέκτεινε Τηλέμαχος. ὁ δὲ τοὺς νόστους ποιήσας Κολοφώνιος Τηλέμαχον μὲν φησι τὴν Κίρκην ὕστερον γῆμαι, Τηλέγονον δὲ τὸν ἐκ Κίρκης ἀντιγῆμαι Πηνελόπην.

e Lysimacho περὶ νόστων (cf. Il. pers. iii) traxisse sua Eustathium veri simile est: cur autem hominem Troezenium Colophonium tamquam Antimachum vocaverit dubium.

X. Athen. 281 B φιλήδονον δ' οἱ ποιηταὶ καὶ τὸν ἀρχαῖον φασι γενέσθαι Τάνταλον. ὁ γοῦν τὴν τῶν Ἀτρεΐδων ποιήσας κάθοδον ἀφικόμενον αὐτὸν λέγει πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ συνδιατρίβοντα ἐξουσίας τυχεῖν παρὰ τοῦ Διὸς αἰτήσασθαι ὅτου ἐπιθυμῇ. τὸν δὲ πρὸς τὰς ἀπολαύσεις ἀπλήστως διακείμενον ὑπὲρ αὐτῶν τε τούτων μνείαν ποιήσασθαι καὶ τοῦ ζῆν τὸν αὐτὸν τρόπον τοῖς θεοῖς· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα τὸν Δία τὴν μὲν εὐχὴν ἀποτελέσαι διὰ τὴν ὑπόσχεσιν, ὅπως δὲ μηδὲν ἀπολαύῃ τῶν παρακειμένων ἀλλὰ διατελῇ ταραττόμενος, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἐξήρτησεν αὐτῷ πέτρον, δι' ὃν οὐ δύναται τῶν παρακειμένων τυχεῖν οὐδενός.

aut de Agia aut de Eumelo cogitavit Athenaeus.

XI. Etym. Magn. 600. 8, Gud. 405. 1, Angelicum e cod. A. 3. 24 (Ritschl Opuse. i. 689) παρὰ μὲν τοῖς κυκλικοῖς αἱ ψυχὰι νεκάδες λέγονται·

ἢ τέ κε δηρὸν

αὐτοῦ πῆματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσι νεκάδεσσιν
'Ιλιάδος ε' [885, 6].

'Ιλιάδος ε' om. Gud. quae dicunt Etymologi si vera sunt possunt ad Νόστους referri, ubi (fr. 3) fuit Necyia. Cf. Düntzer *Nachtrag* 19.

XII. schol. Hom. β 120 Τυρῶ] Σαλμωνέως θυγάτηρ· ἔσχε δὲ παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος Νηλέα καὶ Πελῖαν. Ἄλκμῆνῃ Ἡλεκτρύωνος θυγάτηρ. Μυκῆνῃ Ἰνάχου θυγάτηρ

TELEGONIA

καὶ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ, ἥς καὶ Ἀρέστορος (ἀριστερός
codd. em. Buttmann) Ἄργος, ὡς ἐν τῷ κύκλῳ φέρεται.

simili licet incerta ratione heroínas in Necyíam reposuimus, cf.
fr. 3, 4, 5.

Τηλεγονία

Testimonium

Clemens Alex. Strom. VI. ii. 25. 1 ἥδη δὲ οὐ τὰς διανοίας
μόνον καὶ λέξεις ὑφελόμενοι καὶ παραφράσαντες ἐφωρά-
θησαν, ὡς ἐδείχθη, ἀλλὰ γὰρ καὶ τὰ φώρια ἀντικρὺς ὁλό-
κληρα ἔχοντες διελεγχθήσονται· αὐτοτελῶς γὰρ τὰ ἐτέρων
ὑφελόμενοι ὡς ἴδια ἐξήνεγκαν, καθάπερ Εὐγάμμων ὁ Κυρη- 5
ναῖος ἐκ Μουσαίου (fr. 6 Diels *Vorsokrat.* p. 49) τὸ περὶ
Θεσπρωτῶν βιβλίον ὁλόκληρον καὶ Πείσανδρος ὁ Καμειρεὺς
Πεισίνου τοῦ Λινδίου τὴν Ἡράκλειαν, Πανύασις τε ὁ
Ἀλικαρνασσεὺς παρὰ Κρεωφύλου τοῦ Σαμίου τὴν Οἰχαλίας
ἄλωσιν.

10

I. Eust. 1796. 35 ἰστέον δὲ ὅτι γενεαλογοῦσι Διὸς μὲν
καὶ Εὐρυνodίας Ἀρκείσιον, αὐτοῦ δὲ καὶ Χαλκομεδούσης
Λαέρτην· τοῦ δὲ καὶ Ἀντικλείας Ὀδυσσεΐ· οὗ καὶ Πηνε-
λόπης Τηλέμαχον· αὐτοῦ δὲ καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος
Περσέπολι, ὡς Ἡσίοδος (fr. 17. 3). Ἀριστοτέλης δὲ ἐν
Ἰθακησίων πολιτείᾳ (fr. 463) καὶ Ἑλλάνικος (fr. 141) δὲ
Τηλέμαχόν φασι Ναυσικάαν γῆμαι τὴν Ἀλκινόου καὶ
γεννηῆσαι τὸν Περσέπολι. τινὲς δὲ καὶ τοιούτοις λόγοις
ἐνευκαιροῦσιν. ἐκ Κίρκης υἱοὶ καθ' Ἡσίοδον (Theog.
1011) Ὀδυσσεὶ Ἄγριος καὶ Λατῖνος, ἐκ δὲ Καλυψοῦς
Ναυσίθοος καὶ Ναυσίνοος. ὁ δὲ τὴν Τηλεγονίαν γράψας
Κυρηναῖος ἐκ μὲν Καλυψοῦς Τηλέγονον υἱὸν Ὀδυσσεὶ
ἀναγράφει ἢ Τηλέδαμον, ἐκ δὲ Πηνελόπης Τηλέμαχον καὶ

5 εὐγάμμων] εὐγάμων cod. Laur. v. 3: εὐγράμμων Eus. Praep. ev. x.
2. 7

colonia deducta est Cyrenam annis A. C. 640-631. Telegoniam
scripsit et Cinaethon Laco teste Euseb. Chron. ad Ol. iv. 2 [A. C. 762]
E. G. F. p. 196

TELEGONIA

Ἀρκεσίλαον. κατὰ δὲ Λυσίμαχον (F. H. G. iii. 339) υἱὸς αὐτῷ ἐξ Εὐίππης Θεσπρωτίδος Λεοντόφρων, ὃν ἄλλοι Δόρυκλόν φασι. Σοφοκλῆς δὲ (in dramate Ὀδυσσεὺς ἀκανθόπληξ ut vid.) ἐκ τῆς αὐτῆς Εὐρύαλον ἱστορεῖ ὃν ἀπέκτεινε Τηλέμαχος. ὁ δὲ τοὺς νόστους ποιήσας Κολοφώνιος (Nostoi fr. ix) Τηλέμαχον μὲν φησι τὴν Κίρκην ὕστερον γῆμαι, Τηλέγονον δὲ τὸν ἐκ Κίρκης ἀντιγῆμαι Πηνελόπην. περιττὰ ταῦτα καὶ κενὴ μοχθηρία. εἰ δ' οὖν στενωὺς φράζονται, μικρὸν τὸ βλάβος. inde Eudocia 77. 11. pauca tantum schol. M⁴. cf. et scholl. Lycophr. 818 ad finem.

quae de Telegonia aequae ac quae de Nostis dicit videtur Eust. e Lysimacho sumpsisse. quae narrat Plutarchus quaest. graec. 14 (Aristotel. fr. 464) fortasse e Telegonia fluxerunt.

CARMINA EPICA CYCLO NON COMPREHNSA

I

AMPHIARAI EXELASIS

Vit. Herod. c. 9 Homerus cum Neontichos advenisset κατήμενος ἐν τῷ σκυτείῳ παρεόντων καὶ ἄλλων τὴν τε ποίησιν αὐτοῖς ἐπεδείκνυτο Ἀμφιάρεω τε τὴν ἐξελασίαν τὴν ἐς Θήβας καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς ἐς θεοὺς πεποιημένους αὐτῷ.

Suidas in Homero 37 ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα . . . Ἀμφιαράου ἐξέλασις . . .

II

OECHALIAE HALOSIS

Suid. in Homero 37 ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα . . . Ἀμφιαράου ἐξέλασις, παίγνια, Σικελίας (Οἰχαλίας Pearson) ἄλωσις . . .

Strabo 438 τὴν δ' Οἰχαλίαν πόλιν Εὐρύτου λεγομένην

ἐν τε τοῖς τόποις τούτοις ἱστοροῦσι καὶ ἐν Εὐβοίᾳ καὶ ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ μετονομάζουσιν ἄλλοι ἄλλως, ὃ καὶ ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς εἴρηται (338). περὶ δὲ τούτων ζητοῦσι καὶ μάλιστα τίς ἦν ἡ ὑπὸ Ἡρακλέους ἀλοῦσα, καὶ περὶ τίνος συνέγραψεν ὁ ποιήσας τὴν Οἰχαλίας ἄλωσιν.

638 Σάμιος δ' ἦν καὶ Κρεώφυλος, ὃν φασι δεξάμενον ξενίᾳ ποτὲ Ὅμηρον λαβεῖν δῶρον τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἄλωσιν. Καλλίμαχος δὲ τὸνναντίον ἐμφαίνει δι' ἐπιγραμματός τινος (vi. W.) ὡς ἐκείνου μὲν ποιήσαντος λεγομένου δ' Ὅμηρου διὰ τὴν λεγομένην ξενίαν·

τοῦ Σαμίου πόνος εἰμί, δόμῳ ποτὲ θεῖον Ὅμηρον

δεξαμένου· κλείω δ' Εὐρυτον ὅσος ἔπαθεν

καὶ ξανθὴν Ἰόλειαν, Ὅμηρειον δὲ καλεῦμαι

γράμμα· Κρεωφύλῳ Ζεῦ φίλε τοῦτο μέγα.

τινὲς δὲ διδάσκαλον Ὅμηρου τοῦτόν φασι, οἱ δ' οὐ τοῦτον ἀλλ' Ἀριστέαν τὸν Προκουνήσιον.

epigramma habet et Sext. Emp. adv. Math. i. 47 = 226 lecto Κρεωφύλου pro τοῦ Σαμίου v. 1.

cf. Paus. iv. 2. 3 (fr. 2).

Plat. rep. 600 B ὁ γὰρ Κρεώφυλος, ὃ Σώκρατες, ἴσως, ὁ τοῦ Ὅμηρου ἐταῖρος τοῦ ὀνόματος ἂν γελοιότερος ἔτι πρὸς παιδείαν φανείη, εἰ τὰ λεγόμενα περὶ Ὅμηρου ἀληθῆ. λέγεται γὰρ ὡς πολλή τις ἀμέλεια περὶ αὐτὸν ἦν ἐπ' αὐτοῦ ἐκείνου ὅτε ἔζη. schol. in loc. Κρεώφυλος Χῖος, ἐποποιός. τινὲς δὲ αὐτὸν ἱστορήκασιν γαμβρὸν Ὅμηρου ἐπὶ θυγατρί, καὶ ὅτι ὑποδεξάμενος Ὅμηρον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τῆς Ἰλιάδος.

Suidas Κρεώφυλος. Ἀστυκλέους, Χῖος ἢ Σάμιος, ἐποποιός. τινὲς δὲ αὐτὸν ἱστόρησαν Ὅμηρου γαμβρὸν ἐπὶ θυγατρί. οἱ δὲ φίλον μόνον γεγονέναι αὐτὸν Ὅμηρου λέγουσι, καὶ ὑποδεξάμενον Ὅμηρον λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς Οἰχαλίας ἄλωσιν.

Eust. 330. 41 περὶ δὲ Οἰχαλίας ἐν τῷ τῶν Πυλίων

καταλόγῳ (298. 16) ἱκανῶς ἐρρέθη· τῆς Θεσσαλικῆς δὲ νῦν Ὅμηρος μέμνηται. εἴρηται δὲ καὶ περὶ Εὐρύτου ἐκεῖ καὶ τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς Ἰόλης δι' ἣν ἐπόρθησεν Ἡρακλῆς τὴν Οἰχαλίαν. εἰς ἣν δοκεῖ γράφαι καὶ Ὅμηρος, ὥς δηλοῖ ὁ ἱστορήσας ὅτι Κρεώφυλος ὁ Σάμιος ξενία ποτε δεξάμενος τὸν Ὅμηρον ἔλαβε δῶρον ἐξ αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ποιήματος ὃ καλοῦσιν Οἰχαλίας ἄλωσιν, τουτέστιν ἔσχεν εἰς ἀντίδοσιν ἐξ Ὀμήρου τὸ μὴ ἐπιγράφαι τὸ βιβλίον ἑαυτῷ ἀλλὰ τῷ φίλῳ Κρεωφύλῳ, οἷον ὅτι Κρεωφύλου Σαμίου Οἰχαλίας ἄλωσις. τινὲς δὲ ἀνάπαλιν φασι Κρεώφυλον μὲν γράφαι Ὀμήρῳ δὲ ἐπιγραφῆναι τὸ βιβλίον διὰ τὴν ξενίαν. διὸ καὶ Καλλίμαχος [ut supra]· τινὲς δὲ καὶ διδάσκαλον Ὀμήρου τὸν Κρεώφυλον εἶπον, ἕτεροι δὲ Ἀρισταῖον τὸν Προκοννήσιον, ὥς καὶ ταῦτα ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ (638 supra).
similia traduntur de Stasino et Cypriis, p. 117.

I. Epimerism. Hom. Cram. An. Ox. i. 327

ἐνθεν λύσομεν καὶ τὸ ἐν Ὀδυσσεΐα προτεινόμενον
ῥωγαλέα τὰ καὶ αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρῃαι (ξ 343)
τοῦτο δὲ εὐρήσομεν καὶ ἐν τῇ Οἰχαλίας ἀλώσει, ἥ εἰς
Ὅμηρον ἀναφέρεται, ἔστι δὲ Κρεώφυλος ὁ ποιήσας.
5 Ἡρακλῆς δ' ἐστὶν ὁ λέγων πρὸς Ἰόλην
ὦ γύναι αὐτὴ ταῦτα τ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρῃαι.

II. Paus. iv. 2. 3 Θεσσαλοὶ δὲ καὶ Εὐβοεῖς, ἥκει γὰρ δὴ ἐς ἀμφισβήτησιν τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι τὰ πλείω, λέγουσιν οἱ μὲν ὥς τὸ Εὐρύτιον· χωρίου δ' ἔρημον ἐφ' ἡμῶν ἐστι τὸ Εὐρύτιον· πόλις τὸ ἀρχαῖον ἦν καὶ ἐκαλεῖτο Οἰχαλία, τῷ δὲ Εὐβοέων λόγῳ Κρεώφυλος ἐν Ἡρακλείᾳ πεποίηκεν ὁμολογοῦντα, Ἐκαταῖος δὲ ὁ Μιλήσιος (fr. 106) ἐν Σκίῳ μοῖρα τῆς Ἐρετρικῆς ἔγραψεν εἶναι Οἰχαλίαν.

III. schol. Soph. Trach. 266 διαφωνεῖται δὲ ὁ τῶν Εὐρυτιδῶν ἀριθμός· Ἡσιόδος μὲν γὰρ δ' φησιν ἐξ Εὐρύτου

I. 3 Οἰχαλίας] Χαλίας cod. 6 αὐτὴ add. Köchly

PHOCAIS

καὶ Ἀντιόχης παῖδας οὕτως (fr. 110), Κρεώφυλος δὲ β', Ἀριστοκράτης (F. H. G. iv. 333) δὲ γ'.

IV. schol. Eur. Med. 264 Δίδυμος δὲ ἐναντιοῦται τούτῳ [τῷ Παρμενίσκῳ] καὶ παρατίθεται τὰ Κρεωφύλου ἔχοντα οὕτως· τὴν γὰρ Μήδειαν λέγεται διατρίβουσαν ἐν Κορίνθῳ τὸν ἄρχοντα τότε τῆς πόλεως Κρέοντα ἀποκτείνειν φαρμάκοις. δείσασαν δὲ τοὺς φίλους καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτοῦ φυγεῖν εἰς Ἀθήνας, τοὺς δὲ υἱούς, ἐπεὶ νεώτεροι ὄντες οὐκ ἠδύναντο ἀκολουθεῖν, ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἀκράϊας Ἥρας καθίσαι νομίσασαν τὸν πατέρα αὐτῶν φροντιεῖν τῆς σωτηρίας αὐτῶν. τοὺς δὲ Κρέοντος οἰκέλους ἀποκτείναντας αὐτοὺς διαδοῦναι λόγον ὅτι ἡ Μήδεια οὐ μόνον τὸν Κρέοντα, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐαυτῆς παῖδας ἀπέκτεινε.

III. PHOCAIS

Herod. vit. c. 16 διατρίβων δὲ παρὰ τῷ Θεστορίδῃ ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάσσω ἥς ἡ ἀρχή (fr. 1), καὶ τὴν καλουμένην Φωκαῖδα, ἣν φασιν οἱ Φωκαεῖς Ὅμηρον παρ' αὐτοῖσι ποιῆσαι. ἐπεὶ δὲ τὴν τε Φωκαῖδα (φωκίδα Ma¹ Ma²) καὶ τὰλλα πάντα παρὰ τοῦ Ὁμήρου ὁ Θεστορίδης ἐγράψατο, διενεώθη ἐκ τῆς Φωκαΐης ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν ποιήσιν θέλων τοῦ Ὁμήρου ἐξειδώσασθαι.

Versus heroici Homero adscripti qui neque in Iliade Odyssea Hymnis neque in Cycli fragmentis inveniuntur.

I, II.

Hippocrates περὶ ἄρθρων ἐμβολῆς 8.

καλῶς γὰρ Ὅμηρος καταμεμάθηκε ὅτι πάντων τῶν προβάτων βόες μάλιστα ἀτονέουσι ταύτην τὴν ὥρην, καὶ βοῶν οἱ ἄρόται, ὅτι τὸν χειμῶνα ἐργάζονται. τούτοισι τοίνυν καὶ ἐκπίπτει μάλιστα· οὗτοι γὰρ μάλιστα λεπτύνονται. . . . διὰ τοῦτο οὖν ἐποίησεν τάδε τὰ ἔπη·

5

ὥς δ' ὁπότ' ἀσπᾶσιον ἔαρ ἦλυθε βουσὶν ἔλιξιν
ὅτι ἀσμενωτάτῃ αὐτοῖσιν ἡ βαθεῖα ποίη φαίνεται.

Mochlicon § ὦμος δὲ ἐκπίπτει κάτω . . . οἶον καὶ
βουσὶ χειμῶνος φαίνεται διὰ λεπτότητα . . . τό τε Ὀμή-
10 ρειον καὶ διότι λεπτότατοι βόες τηρικαῦτα.

III. Plat. Gorg. 516 C οὐκοῦν οἷ γε δίκαιοι ἡμεροί, ὥς
ἔφη Ὀμηρος.

IV. Xen. Sympos. viii. 30

καὶ ἐγὼ δὲ φημι καὶ Γανυμήδην οὐ σώματος ἀλλὰ ψυχῆς
ἐνεκα ὑπὸ Διὸς εἰς Ὀλυμπόν ἀνενεχθῆναι. μαρτυρεῖ δὲ
τοῦνομα αὐτοῦ· ἔστι μὲν γὰρ δῆπου καὶ Ὀμήρῳ

γάνυνται δέ τ' ἀκούων·

τοῦτο δὲ φράζει ὅτι ἦδεται δέ τ' ἀκούων. ἔστι δὲ καὶ
ἄλλοθί που

πυκνὰ φρεσὶ μῆδεα εἰδώς·

τοῦτο δ' αὖ λέγει σοφὰ φρεσὶ βουλευόμενα εἰδώς.

auctor seu cyclici carminis seu hymni figura ludit etymologica.

V. Plato Phaedr. 252 B λέγουσι δέ, οἶμαι, τινὲς Ὀμηρι-
δῶν ἐκ τῶν ἀποθέτων ἐπῶν δύο ἔπη εἰς τὸν Ἑρωτα, ὦν τὸ
ἕτερον ὑβριστικὸν πάνν καὶ οὐ σφόδρα τι ἔμμετρον· ὕμ-
νοῦσι δὲ ᾧδε·

τὸν δ' ἦτοι θνητοὶ μὲν Ἑρωτα καλοῦσι ποτηνόν,

ἀθάνατοι δὲ Πτέρωτα διὰ πτερόφοιτον ἀνάγκη.

unde hos versus traxerit Plato incertum : hymnum sapere nobis
visi sunt C. Q. 1907. 136.

VI. Aeschines i. § 128 καὶ οὕτως ἐναργές ἐστι καὶ οὐ
πεπλασμένον ὃ λέγω ὥσθ' εὐρήσετε καὶ τοὺς προγόνους
φήμης ὡς θεοῦ μεγίστης βωμὸν ἰδρυμένους, καὶ τὸν Ὀμη-
ρον πολλάκις ἐν τῇ Ἰλιάδι λέγοντα πρὸ τοῦ τι τῶν
5 μελλόντων γενέσθαι

φήμη δ' ἐς στρατὸν ἦλθε.

Dem. Epitaph. 29 v. Iliu pers. IV ; Aristoph. Pac. 1282, 1283, 1286, 1287
v. p. 116.

I, II. 6 Cf. ψ 233 ὥς δ' ἔτ' ἂν ἀσπᾶσιος γῇ νηχομένοισι φανῇ, Hes.
O. D. 585 sqq.

VI. 6 ἦλθε] ἦκε cod. Par. 3002

VII. schol. T Ω 420 ἀδύνατον νεκρῶν τραύματα μύειν,
 ὥς φησιν Ἀριστοτέλης (fr. 159 Rose) εἰρηκέναι Ὅμηρον
 μῦσεν δὲ περὶ βροτόεσσ' ὠτειλή.
 τοῦτο δὲ τὸ ἡμιστίχιον οὐ φέρεται.
 verissime scholiasta.

VIII. Ar. de An. I. c. 2. 404 A 25 ὁμοίως δὲ καὶ Ἀναξ-
 αγόρας ψυχὴν εἶναι λέγει τὴν κινουῦσαν, καὶ εἴ τις ἄλλος
 εἴρηκεν ὥς τὸ πᾶν ἐκίνησε νοῦς, οὐ μὴ παντελῶς γ' ὥσπερ
 Δημόκριτος (§ 100 Diels). ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἀπλῶς ταῦτόν
 ψυχὴν καὶ νοῦν· τὸ γὰρ ἀληθὲς εἶναι τὸ φαινόμενον·
 διὸ καλῶς ποιῆσαι τὸν Ὅμηρον ὥς
 Ἔκτωρ κεῖτ' ἄλλοφρονέων.

IX, X, XI. Ar. Eth. Nic. iii. 8. 1116 B 26 ἰητικώτατον
 γὰρ ὁ θυμὸς πρὸς τοὺς κινδύνους, ὅθεν καὶ Ὅμηρος
 σθένος ἔμβαλε θυμῷ
 καὶ μένος καὶ θυμὸν ἔγειρε
 καὶ δριμύν δ' ἄνὰ ῥίνας μένος (ω 318, 319 ordine turbato) 5
 καὶ ἔξεσεν αἶμα.

XII. Chrysippus ap. Galen. de plac. Hipp. et Plat. iii. 115
 πρῆσεν ἐνὶ στήθεσφιν ἐρισθενέος Διὸς ἀλκὴν
 γνωμέναι.

XIII. idem ib.

τότε δὴ στηθέων θ' αἶμα φρένας ἐξέλετο Ζεὺς
 emendatio incerta. cf. P 470 Z 234 T 137.

XIV. idem ib.

ἄλλο δ' ἐνὶ στήθεσσι νόος καὶ μήτις ἀμύμων.

XV. Plutarchus vit. Hom. ii. 23 ἔστι δὲ καὶ ἄλλος
 τρόπος ἢ μετωνυμία . . . οἷόν ἐστι παρ' αὐτῷ
 ἦμος ὅτ' αἰζηοὶ Δημήτερα κωλοτομεῦσι

VIII. eadem Alex. Aphr., Themist., Syrian., Asclep., Simpl.,
 Philop., Elias. cf. A 356 quem notavit Ar., Ξ 420 saepe omissum.

IX. 3 Cf. A 11 Ξ 151 σθένος ἔμβαλ' ἐκάστω Π 529 μένος δέ οἱ ἔμβαλε
 θυμῷ 4 Cf. E 510 Τρωσὶν θυμὸν ἐγειραι O 232 οἱ ἔγειρε μένος
 μέγα 594 ὁ σφισιν αἶεν ἔγειρε μένος μέγα 6 ῥέε, ἔρρεεν de sanguine
 sollemnia

VERSVS HEROICI

idem de Iside et Osiride 66, 377 D

ποιητῆς δέ τις ἐπὶ τῶν θεριζόντων

τῆμος ὅτ' αἰζηοὶ Δημήτερα κωλοτομεύσιν.

XVI. Plut. vit. Hom. ii. 20

εἰσὶ δὲ παρ' αὐτῷ μεταφοραὶ ποικίλαι, αἱ μὲν ἀπὸ ἐμψύχων ἐπὶ ἔμψυχα, οἷον

φθέγγετο δ' ἡνίοχος νηὸς κυανοπρόροιο.

anonymus in anecd. graec. Boissonadii iii. 286 *ἔτι τῶν μεταφορῶν αἱ μὲν ἀντιστρέφουσιν, αἱ δ' οὐ. καὶ ἀντιστρέφουσι μὲν αἱ τοιαῦται [eadem] καὶ*

ἵππων κυβερνητῆρες (cf. Oppian. i. 96).

XVII. idem ii. 55 *τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ*

δωρήσω τρίποδα χρυσούατον

ἀντὶ τοῦ δωρήσομαι.

XVIII. schol. in Lycophr. 86 *λεύσσω θέοντα γρυνόν] . . . γρυνὸν δὲ εἶπε τὸν Ἀλέξανδρον κατὰ μετωνυμίαν καλέσας· γρυνὸς γάρ ἐστιν ὁ κορμός· καὶ Ὅμηρος*

γρυνοὶ μὲν δαίοντο μέγας δ' Ἥφαιστος ἀνέστη

eundem versum Etym. magn. 241. 45 sed *γρυνοί*.

XIX. Ammonius *περὶ διαφορᾶς ὀνομάτων* in v. οὗτος

οὗτος τοι Διομήδης.

XX. id. in v. *λητουργεῖν*

λήιτον ἀμφεπένοντο.

XXI. Galenus in Hippocr. *περὶ ἀγμῶν* ii. 70

καὶ μέσον μὲν γὰρ ὁ ποιητῆς ἐνικῶς εἶπεν αὐτό·

περὶ ζώνην

βάλλεται ἱζύνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν.

cf. Ξ 181. corrupta fortasse varia lectio versuum ε 231 κ 544 sc.

περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἱζυῖ

καλὴν χρυσεῖην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν.

XXII. Ammonius in Porph. isag. prooem. 4 r. 30 (ed. Busse, p. 9) *καὶ ὁ ποιητῆς*

ἐπεὶ σοφὸς ἦραρε τέκτων.

VERSVS HEROICI

Clem. Alex. strom. i. 4. 1 "Ὀμηρος δὲ καὶ τέκτονα σοφὸν καλεῖ.

eadem Nicomach. isag. init. Elias proleg. philosoph. c. 9 David id. c. 15, Eust. 1023. 14. cf. Ψ 712 τοὺς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων. Bywater J. Ph. vii. 66.

XXIII. Servius in Verg. Aen. xii. 691 striduntque hastilibus aurae] *Homerus*

συρίζουσα ΜΑΚΕΛΟΝ ΙCΙΤΙΤΑΤΕ λόγχη

conicias μακεδνόν (auctori idem quod μακρόν) et ἴστατο vel ἵπατο.

XXIV. Probus in Verg. Georg. ii. 506

Tyron enim Sarram appellatam Homerus docuit.

XXV. Suidas θωύσσουντες· ὑλακτοῦντες. "Ὀμηρος

βαρύβρομα θωύσσουντες.

His versibus, quorum hi pro variis lectionibus Homericis habendi videntur esse, hi e cyclo vel hymnis orti, illi adiciendi sunt quos scriptor vitae Herodoteae nescio unde decerpit.

96-100 αἰδεῖσθε ξενίων

120, 1 αἶψα πόδες

164 οἷη μ' αἶσθη δῶκε

203, 4 Θεστορίδῃ

225-32 κλυθι Ποσειδάων

239-41 πότνια γῇ

251-4 ναῦται ποντοπόροι

270-3 ἄλλη τίς σου πύκνη

292-5 Γλαῦκε βοτῶν

401-4 κλυθί μοι εὐχομένῳ κουροτρόφῃ

409-13 ἀνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες

487, 8 τοίων γὰρ πατέρων

versus hexametricos anonymos quotquot exstant colligere non huius loci est: licet tamen adferre initium versus in vase inscriptum apud Kretschmerum *Vaseninschriften* p. 90 n. 64

ὥδε ποτ' ἐν τιρυνθι

quattuor pedes ab Hephaestione Ench. i. 3. servatos

Τίρυνς οὐδέ τι τέλχος ἐπήρκεσε.

praebuit papyrus nonnullos qui supra Alexandrinam aetatem videntur ascendere, sed fragmenta tantum: cf. *Greek Papyri, Series II*, 1897, p. 13, *Hibeh Papyri* i. 1906, p. 41, *Oxyrhynchus Papyri* iii. n. 422 sqq., vi. n. 859, 864, *Berliner Klassikertexte* ii, p. 145 sqq., Pap. Mus. Brit. 121 in *Greek Papyri in the British Museum* 1893 f. 83 sqq. in hac cf. v. 42 τῷ νυν μηδε σὺ [τα]ντα τεη εἰπησθα γυναικι.

III. LVSVS SIVE PAEGNIA

MARGITES

Testimonia

Plato Alcib. ii. 147 C (v. fr. 3).

Hyperides pro Lycophr. col. vi. 21 καὶ ταῦ[τα δο]κεῖ ἂν ὑμῖν ἢ [Ὁρέστης] ἐκεῖνος ὁ μαινόμενος ποιῆσαι ἢ Μαργίτης ὁ πάντων ἀβελτερώτατος;

Aeschines in Ctes. § 160 (v. Harpocratonem infra cit.).

Aristoteles Poet. c. 4. 1448 B 24 διεσπάσθη δὲ κατὰ τὰ οἰκεῖα ἦθη ἢ ποίησις· οἱ μὲν γὰρ σεμνότεροι τὰς καλὰς ἐμιμοῦντο πράξεις καὶ τὰς τῶν τοιούτων, οἱ δὲ εὐτελέστεροι τὰς τῶν φαύλων, πρῶτον ψόγους ποιοῦντες ὥσπερ ἔτεροι ὕμνους καὶ ἐγκώμια. τῶν μὲν οὖν πρὸ Ὀμήρου οὐδενὸς ἔχομεν εἰπεῖν τοιοῦτον ποίημα, ἀπὸ δὲ Ὀμήρου ἀρξαμένοις ἔστιν, οἶον ἐκείνου ὁ Μαργίτης καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐν οἷς κατὰ τὸ ἀρμόττον λαμβεῖον ἦλθε μέτρον, διὸ καὶ λαμβεῖον καλεῖται νῦν, ὅτι ἐν τῷ μέτρῳ τούτῳ λάμβιζον ἀλλήλους· καὶ ἐγένοντο τῶν παλαιῶν οἱ μὲν ἥρωικῶν οἱ δὲ λάμβων ποιηταί. ὥσπερ δὲ καὶ τὰ σπουδαῖα μάλιστα ποιητῆς Ὀμηρος ἦν, μόνος γὰρ οὐχ ὅτι εἶ ἀλλ' ὅτι καὶ μιμήσεις δραματικὰς ἐποίησεν, οὕτως καὶ τὰ τῆς κωμωδίας σχήματα πρῶτος ὑπέδειξεν οὐ ψόγον ἀλλὰ τὸ γελοῖον δραματοποιήσας· ὁ γὰρ Μαργίτης ἀνάλογον ἔχει ὥσπερ Ἰλιάς καὶ ἡ Ὀδύσσεια πρὸς τὰς τραγωδίας, οὕτω καὶ οὗτος πρὸς τὰς κωμωδίας.

Polybius xii. 4 a ἢ γὰρ δεῖ τὸν Ἐφορον ὑπερβεβηκέναι τῇ μωρίᾳ καὶ τὸν Κόροιβον καὶ τὸν Μαργίτην, εἰ μὴ δυνατὸς ἦν συλλογίσασθαι διότι τὰ τετταράκοντα καὶ δύο προτεθέντα τοῖς εἴκοσι καὶ τρισὶν ἐξήκοντα γίνεται καὶ

πέντε· ἢ . . . φανερόν ὅτι τὸ μὲν ἀμάρτημά ἐστι τοῦ γραφέως.

Polybius xii. 25 ταῦτα γὰρ οὐχ οἷον Τίμαιον εἰρηκέναι τις ἂν πιστεύσειεν, ἀλλ' οὐδὲ τὸν λεγόμενον Μαργίτην ἐκείνον.

Harpocration in v. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφώντος (160)· ἐπωνυμίαν δὲ Ἀλεξάνδρῳ Μαργίτην ἔθετο (sc. ὁ Δημοσθένης) καὶ Μαρσύας ἐν ε' τῶν περὶ Ἀλεξάνδρου (scr. rer. Alex. Magn. p. 43 fr. 8) ἱστορεῖ λέγων Μαργίτην ὑπὸ Δημοσθένους καλεῖσθαι τὸν Ἀλέξανδρον· ἐκάλουν δὲ τοὺς ἀνοήτους οὕτω διὰ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην, ὅπερ ποίημα Καλλίμαχος (74 a Schn.) θαυμάζειν ἔοικεν.

Plutarch. Demosth. 23 καὶ τὸ βῆμα κατεῖχεν ὁ Δημοσθένης, καὶ πρὸς τοὺς ἐν Ἀσίᾳ στρατηγούς τοῦ βασιλέως ἔγραφε τὸν ἐκεῖθεν ἐπεγείρων πόλεμον Ἀλεξάνδρῳ, παῖδα καὶ Μαργίτην ἀποκαλῶν αὐτόν.

Lucianus Hermot. 17 ὁρᾷς ὅπως αὐθις ἔξαπατᾷς με καὶ οὐ λέγεις τάληθές, ἀλλ' οἶει Μαργίτη διαλέγεσθαι τι; Philopseud. 3 ὅς δ' ἂν οὖν ταῦτα καταγέλαστα ὄντα μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι, ἀλλ' ἐμφρόνως ἂν ἐξετάζων ταῦτα Κοροΐβον τινὸς ἢ Μαργίτου νομίζοι τὸ πείθεσθαι ἢ Τριπτόλεμον ἐλάσαι διὰ τοῦ ἀέρος ἐπὶ δρακόντων ὑποπτέρων ἢ Πᾶνα ἤκειν ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα ἢ Ὠρεΐθυιαν ὑπὸ τοῦ Βορέου ἀναρπασθῆναι, ἀσεβῆς οὗτός γε καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔδοξεν οὕτω προδήλοις καὶ ἀληθέσι πράγμασιν ἀπιστῶν.

Hephaest. Encheir. c. 17, p. 63 Westphal. μετρικὰ δὲ ἄτακτα ὅσα ἐκ μέτρων μὲν ὁμολογουμένων συνέστηκε, τάξιν δὲ καὶ ἀνακύκλησιν οὐκ ἔχει, οὔτε κατὰ στίχον οὔτε κατὰ συστήματα, οἷός ἐστιν ὁ Μαργίτης ὁ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενος, ἐν ᾧ παρέσπαρται τοῖς ἔπεσιν λαμβικά, καὶ ταῦτα οὐ κατ' ἴσον σύστημα. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Σιμωνίδειον ἐπίγραμμα [188]

*Ισθμια δῖς, Νεμέα δῖς, Ὀλυμπία ἐστεφανώθην
οὐ πλάτεϊ νικῶν σώματος ἀλλὰ τέχνη.

Ἀριστόδαμος Θράσιδος Ἀλείος πάλα.

eiusdem περὶ ποιήματος c. 3, p. 66 Westphal. μετρικὰ δὲ ἄτακτά ἐστιν ἄπερ μέτρῳ μὲν γέγραπται τινι, οὔτε δὲ ὁμοιότητα ἔχει πρὸς ἄλληλα οὔτε ἀνακύκλησιν, οἷόν ἐστι τὸ τοῦ Σιμωνίδου ἐπίγραμμα [188]· τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ Μαργίτης Ὀμήρου· οὐ γὰρ τεταγμένῳ ἀριθμῷ ἐπὼν τὸ ἱαμβικὸν ἐπιφέρεται. schol. ad loc. (p. 218 West.) μετὰ γὰρ δέκα στίχους ἐπιφέρει ἱαμβον, καὶ πάλιν μετὰ πέντε καὶ ὀκτώ.

Dio Prusaensis 53. 4 γέγραφε δὲ καὶ Ζήνων ὁ φιλόσοφος (fr. 274 Arn.) εἷς τε τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσειαν καὶ περὶ τοῦ Μαργίτου δέ· δοκεῖ γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ποίημα ὑπὸ Ὀμήρου γεγενῆσθαι νεωτέρου καὶ ἀποπειρωμένου τῆς αὐτοῦ φύσεως πρὸςποίησιν.

Lucius Tarrhaeus ut vid. in cod. Mus. Brit. add. 5118 (ap. Cramer. An. Ox. iv. 315 f. 38) ἔκτον κρίσις ποιημάτων· πολλὰ γὰρ νοθευόμενά ἐστιν, ὥς ἡ Σοφοκλέους Ἀντιγόνη· λέγεται γὰρ εἶναι Ἀντιφῶντος (sc. Ἰοφώντος) τοῦ Σοφοκλέους υἱοῦ. ὁμοίως τὰ Κυπριακὰ καὶ ὁ Μαργίτης, Ἀράτου τὰ θυτικὰ καὶ τὰ περὶ ὀρνέων, Ἡσιόδου Ἀσπίς.

schol. in Aeschin. l. c. Μαργίτην φησὶν ἄνθρωπον γεγενῆσθαι, ὃς ἐτῶν πολλῶν γενόμενος οὐκ ἤδη ὅστις αὐτὸν ἔτεκεν, πότερον ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ, τῇ δὲ γαμετῇ οὐκ ἐχρήτο. δεδιέναι γὰρ ἔλεγε μὴ διαβάλλοι αὐτὸν πρὸς τὴν μητέρα. cf. fr. 4.

Suidas Πίγρης· Καρ ἀπὸ Ἀλικαρνασσοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαφανοῦς, Μανσώλου γυναικός· ὃς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγείων, οὕτω γράψας·

μήνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος

Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην καὶ Βατραχομυομαχίαν.¹

unde Eudocia 358.

Tzetzes Exeges. in Iliad. p. 37 βίβλους δὲ ταύτας ἐξέ-
πουήσατο [ὁ Ὅμηρος], τήν τε Μυοβατραχομαχίαν, ἣν τινες
Τίγρητος εἶναι φασὶ τοῦ Καρός, καὶ τὸν Μαργίτην, ᾧ
ποιήματι οὐκ ἐνέτυχον.

saeculo igitur duodecimo p. Chr. n. non amplius exstitit.

Marius Victorinus artis grammaticae libri III. i. 68 Keil
*nam cum superiorem versum plerumque choriuss, sequentem iambus
terminet, non absurde choriambicam clausulam idem adfectasse in
eius modi modulatione dicitur, ea videlicet contemplatione qua
viderit Homerum fontem atque originem metricae disciplinae non
tantum in duobus corpusculis Iliados et Odysseae his versibus
teliambis frequenter usum, sed et in eo carmine cui Margitae
nomen est eundem herois hexametris trimetros iambicos tamquam
pares numero miscuisse viderit, qua ratione id in opere suo Livius.*

id. ii. p. 79 Keil

*hexametro dactylico trimeter iambicus comparatur, quem
latine senarium nominamus, veluti hexametron: sex enim pedes
iambus habet, ut ille dactylos, cum uterque purus ex se figuratur
(trimetra autem appellatur a Graecis quia tribus percussionibus
per dipodias caeditur): ideoque dicitur et Homerus in Mar-
gite suo miscuisse hos versus tamquam pares.*

id. iii. p. 133 K. *hoc genere versuum ut supra diximus
primus usus est Homerus in Margite suo, nec tamen totum
carmen ita digestum perfecit. nam duobus pluribusve hexa-
metris antepositis istum subiciens copulavit, quod postea Archi-
lochus limatius interpolando composuit.*

Eustratius in Aristot. Eth. Nie. vi. 7. 1141 A 12 ed.
Heylbut p. 320 παράγει δ' εἰς μαρτυρίαν τοῦ εἶναι τὸν ὅλως
σοφὸν ἕτερον παρὰ τὸν τινα σοφὸν καὶ τινα ποιήσιν
Μαργίτην ὀνομαζομένην Ὅμηρον. μνημονεύει δ' αὐτῆς οὐ

¹ Cf. et vit. Herod. c. 24, Plut. i. 5, Procul. p. 102. 5, v. 23, Suid. 45.

5 μόνον αὐτὸς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ποιητικῆς
 (c. 4) ἀλλὰ καὶ Ἀρχιλόχος (fr. 153) καὶ Κρατῖνος (fr. 332)
 καὶ Καλλίμαχος (fr. 74 a) ἐν τῷ ἐπιγράμματι, καὶ μαρτυροῦσιν
 εἶναι Ὅμηρον τὸ ποίημα . . . ὁ δὲ Ὅμηρος λέγων ἐν τῷ
 Μαργίτῃ [eadem quae in fr. ii] περὶ σοφοῦ λέγει ὅλως ὄντος
 10 καὶ κυρίως σοφοῦ, καὶ οὐ κατὰ τι σοφοῦ.

I. Atilius Fortunatianus p. 286 Keil (Gram. Lat. vol. vi)
sequitur ut de iambico dicere debeamus, cuius auctorem alii
Archilochum alii Hipponactem volunt. sed primus Homerus
hoc usus est in Margile.

ἦλθέ τις εἰς Κολοφῶνα γέρων καὶ θεῖος ἀοιδός,

Μουσάων θεράπων καὶ ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος,

φίλην ἔχων ἐν χερσὶν εὐφθογγον λύραν.

3

frag. cod. Berol. 66 ib. p. 633

ideoque dicitur Homerus in Margile suo miscuisse hos versus
tamquam pares [eadem] quod exemplum posuissem si in animo
esset latinum librum graecis complere versibus, cum hoc cogno-
scere volentibus liceat Homeri legere Margilen.

hoc saeculo igitur iam exstabat.

schol. Ar. Av. 913 θεράποντες ὀτρηροί] ἐπειδὴ ὀτρηροὶ
 ἐπὶ τῶν θεραπόντων λέγεται. ἐπεπίστευτο δὲ καὶ ὁ Μαρ-
 γίτης τοῦ Ὁμήρου εἶναι. ἐν ᾧ εἴρηται [v. 2].

II. Aristoteles Eth. Nic. vi. 7. 1141 A 12 εἶναι δέ τινας
 σοφοὺς οἰόμεθα ὅλως οὐ κατὰ μέρος οὐδ' ἄλλο τι σοφούς,
 ὥσπερ Ὅμηρός φησιν ἐν τῷ Μαργίτῃ

τὸν δ' οὗτ' ἄρ' σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν οὗτ' ἀροτῆρα

οὗτ' ἄλλως τι σοφόν. πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης. 2

eadem in eundem loc. Eustratius p. 320, Heliodorus p. 121 Heylbut.

6 Ἀριστοφάνης Ruhnken: Ἀρχιλόχοις Κρατῖνος Bergk, quo
 dramate commemorantur et Cercopes fr. 12. vulgatum tuetur Crusius
 Philol. 1895. 711.

I. v. 3 φίλης frag. Berol.

II. 2 πάσης . . . τέχνης om. Aristoteles, Eustratius, Heliodorus,
 add. Clemens.

Clemens Alex. Strom. i. 4. 1 Ὅμηρος δὲ καὶ τέκτονα σοφὸν (cf. f. 150) καλεῖ καὶ περὶ τοῦ Μαργίτου εἰ δὴ αὐτοῦ ὧδέ πως γράφει· [eadem].

III. Plato Alcib. ii. 147 B ΣΩ. . . . ὥστε ξυμβαίνειν μοι δοκεῖ καὶ ἐνταῦθα τὸ τοῦ ποιητοῦ, ὃ λέγει κατηγορῶν πού τινος, ὡς ἄρα πολλὰ μὲν ἠπίστατο ἔργα, κακῶς δέ φησιν ἠπίστατο πάντα. ΑΑ. καὶ τί δὴ ποτε ξυμβαίνει τὸ τοῦ ποιητοῦ, ὦ Σώκρατες; ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐδ' ὅτιοῦν δοκεῖ πρὸς λόγον εἰρηκέναι. ΣΩ. καὶ μάλα γε πρὸς λόγον· ἀλλ' αἰνίττεται ὦ βέλτιστε καὶ οὗτος καὶ οἱ ἄλλοι δὲ ποιηταὶ σχεδόν τι πάντες. . . . οὐ γὰρ δήπου Ὅμηρόν γε τὸν θεϊοτάτον τε καὶ σοφώτατον ποιητὴν ἀγνοεῖν δοκεῖς ὡς οὐχ οἶόν τε ἦν ἐπίστασθαι κακῶς. ἐκεῖνος γάρ ἐστιν ὁ λέγων τὸν Μαργίτην πολλὰ μὲν ἐπίστασθαι, κακῶς δέ φησι πάντα ἠπίστατο. ἀλλ' αἰνίττεται οἶμαι παράγων τὸ κακῶς μὲν ἀντὶ τοῦ κακοῦ, τὸ δὲ ἠπίστατο ἀντὶ τοῦ ἐπίστασθαι. γίγνεται οὖν συντεθὲν ἕξω μὲν τοῦ μέτρου, ἔστι δὲ ὃ γε βούλεται, ὡς πολλὰ μὲν ἠπίστατο ἔργα, κακὸν δὲ ἦν ἐπίστασθαι αὐτῷ πάντα ταῦτα.

IV. Tzetzes Chiliad. iv. 867

ἔχεις μοι καὶ τὸν Κόροιβον, ἄκουε τὸν Μαργίτην,
εἰς ὃν ὁ γέρων Ὅμηρος ἡρωιάμβους γράφει·
οὗτος ὢν γέρων νουνεχής, αὐτόχρομα νοῦς, φρένες,
ἐξανηρώτα τίς αὐτὸν ἐγκυμονήσας βρέφος
ἐκ τῆς γαστρὸς ἐγέννησεν, ἄρ' ὁ πατὴρ ἢ μήτηρ.

vi. 592

ἐν τῷ δευτέρῳ πίνακι τετάρτην ἱστορίαν
τὸ νῦν Μαργίτην εὖρης μοι· ἐπιγραφὴν δὲ φέρει
τοῦ Μελιτίδου πέρι τε καὶ μωραίνοντων ἄλλων.
οὗτος πανφρονιμώτατος ὢν γέρων ὁ Μαργίτης
ἐξανηρώτα τίς αὐτὸν ἐγκυμονήσας βρέφος
ἐκ τῆς γαστρὸς ἐγέννησεν, ἄρ' ὁ πατὴρ ἢ μήτηρ.
Ὅμηρος βίβλον ἔγραψεν εἰς τοῦτον τὸν Μαργίτην.

Nicephorus Blemmides ὁποῖον δεῖ εἶναι τὸν βασιλέα c. xi (Mai Scriptt. vett. nova collectio ii. 641) . . . μὴ παραπλησίους δὲ Κοροΐβω, Μαργίτῃ τε καὶ τῷ Μελιτίδῃ. ὦν ὁ μὲν . . . ὁ δὲ διαπορῶν ἡρώτα ὁπότερος τῶν γονέων αὐτὸν ἐγέννησεν· ὁ δ' ἕτερος οὐκ ἠθέλησε συμμιγῆναι τῇ αὐτοῦ γυναικί, οὐ παρθενίαν τιμῶν οὐδὲ ἀγνεύειν βουλόμενος ἀλλὰ λέγων φοβεῖσθαι μὴ ποτε κόλασιν εὖρη παρὰ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ χάρις τῆς συνουσίας.

Dio Prus. 67. 4 εἰ οὖν τις εἴη τοιοῦτος ἄνθρωπος οἷος ζῆν πρὸς τὴν αὐτοῦ σκιάν· . . . πολὺ γε ἂν εἴη τοῦ Μαργίτου σοφώτερος ἀγνοοῦντος ὅτι χρὴ γήμαντα χρῆσθαι τῇ γυναικί.

Suidas in v. Μαργίτης· ἀνὴρ ἐπὶ μωρία κωμωδούμενος, ὃν φασιν ἀριθμῆσαι μὲν μὴ πλείω τῶν ἐ' δυνηθῆναι· νύμφην δὲ ἀγόμενον μὴ ἄψασθαι αὐτῆς ἀλλὰ φοβεῖσθαι, λέγοντα μὴ τῇ μητρὶ αὐτὸν διαβάλλη· ἀγνοεῖν δὲ νεανίαν ἤδη γεγεννημένον καὶ πυνθάνεσθαι τῆς μητρὸς εἴ γε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς ἐτέχθη.

Hesychius, Μαργε[ί]της· μωρός τις, ἢ μὴ εἰδὼς μίξις γυναικός, καὶ γυνὴ προτρέπεται αὐτόν. adde et Μαργίτης· μωρός τις, μαινώμενος, et Μαργίτου· ἄφρονος μωροῦ.

Eustathius 1669. 41 σημειῶσαι δὲ ὅτι ὥς καὶ ἐν Ἰλιάδι ἐδηλώθη ἐπὶ Θερσίτου, καὶ ἀφελῇ τινα πρόσωπα καὶ οὐ πάντ' σπουδαῖα εἰς Τροίαν ἐστρατεύσατο. οἷος δὴ τις καὶ ὁ Ἑλπήνωρ ἐνταῦθα (κ 552) . . . πολυμαθείας δὲ χάρις οἱ παλαιοὶ καὶ τοιαῦτα παρενείρουσιν οἷς γράφουσιν ἵνα καὶ τοιούτων εὐπορία τις γένοιτο τοῖς ἱστορεῖν ἐθέλουσιν. . . . οὕτως ἔγνωμεν καὶ τὸν ἄφρονα Μαργίτην τὸν ἀπὸ τοῦ μαργαίνειν ὃ ἐστι μωραίνειν, ὃν ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφόμενον Ὅμηρον Μαργίτην ὑποτίθεται εὐπόρων μὲν εἰς ὑπερβολὴν γονέων φῦναι, γήμαντα δὲ μὴ συμπεσεῖν τῇ νύμφῃ ἕως ἀναπαισθεῖσα ἐκείνη (ὑπὸ τῆς μητρὸς Knaack Rh. Mus. 1904. 315) τετραυματίσθαι τὰ κάτω ἐσκήψατο,

CERCOPES

φάρμακόν τε μηδὲν ὠφελήσκειν ἔφη πλὴν εἰ τὸ ἀνδρεῖον αἰδοῖον ἐκεῖ ἐφαρμοσθείη. καὶ οὕτω θεραπείας χάριν ἐκείνος ἐπλησίασεν.

V. Zenobius v. 68 (Leutsch Paroem. gr. i. 147)

πόλλ' οἷδ' ἀλώπηξ ἄλλ' ἐχίνος ἐν μέγα
μέμνηται ταύτης Ἀρχίλοχος ἐν ἐπωδῇ (fr. 118). γράφει δὲ
καὶ Ὅμηρος τὸν στίχον. huc rettulit Bergk.

Plut. de soll. anim. 16 τῶν δὲ χερσαίων ἐχίνων ἡ μὲν
ὑπὲρ αὐτῶν ἄμυνα καὶ φυλακὴ παροιμίαν πεποίηκε [eadem].
versus exstat et apud Photium lex., Suid. in Πόλλ', schol. Ar. Eq.
1068.

VI. Theodorus Metochita, Miscellanea, ed. Müller-
Kiessling 1821 f. 510 c. 76 καὶ ξυμβαίνει πολλάκις δυσπρα-
γήματα, καὶ βιωτέον ἂν εἴη εἰ καὶ ὅλως εἴη κατὰ τὸν
Ὅμηρου Μαργίτην μηδὲν πονοῦντα μηδενὸς ἐπαίοντα.

CERCOPES

Testimonium

vit. Suid. 90.

I. Harpocraton Κέρκωψ· Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς
πρεσβείας (40). ἐν τοῖς εἰς Ὅμηρον ἀναφερομένοις
Κέρκωψιν δηλοῦται ὡς ἐξαπατητῆρές τε ἦσαν καὶ ψεῦσταί
οἱ Κέρκωπες. Ξεναγόρας δὲ (F. H. G. iv. 528) εἰς πιθή-
κους αὐτοὺς μεταβαλεῖν φησί, καὶ τὰς Πιθηκούσας νήσους
ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι. Αἰσχίνης δὲ ὁ Σαρδιανὸς ἐν τοῖς
ιάμβοις (P. L. G. ii. 517 Αἰσχυρίων Maussac) καὶ τὰ ὀνό-
ματα αὐτῶν ἀναγράφει, Ἀνδοῦλον (Κάνδουλος Suid.) καὶ
Ἀτλαντον (Ἄτλος Suid.). vide Phot. in vv.

Suidas Κέρκωπες· δύο ἀδελφοὶ ἦσαν ἐπὶ γῆς, πᾶσαν
ἀδικίαν ἐπιδεικνύμενοι, καὶ ἐλέγοντο Κέρκωπες, ἐκ τῆς τῶν
ἔργων δεινότητος οὕτως ἐπονομαζόμενοι. ὁ μὲν γὰρ αὐτῶν

VI attulit O. Immisch *Philol.* 1905. 633

EPICICHLIDES

Πάσσαλος ἐλέγετο, ὁ δὲ Ἄκμων, ἡ δὲ μήτηρ Μεμνονὺς ταῦτα ὀρώσα ἔλεγε μὴ περιτυχεῖν μελαμπύγῳ τουτέστι τῷ Ἡρακλεῖ. [cetera ex Harpocr.] οὗτοι οἱ Κέρκωπες Θείας καὶ Ὠκεανοῦ. οὓς φασιν ἀπολιθωθῆναι διὰ τὸ ἐγχειρεῖν ἀπατῆσαι τὸν Δία. ἡ δὲ παροιμία κερκωπίζειν, ἣν ὁ Χρῦσιππος (fr. 8 p. 202 Arn.) ἀπὸ τῶν σαινόντων τῇ κέρκῳ ζώων φησὶ μετεννήχθαι.

Κέρκωπες· πανοῦργοι, δόλιοι, ἀπατεῶνες, κόλακες οἱ καθάπερ ἡ ἀλώπηξ τοὺς θηρατικούς κύνας ἀπατᾷ τοὺς ἀπλουστέρους φευακίζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων. φασὶ δὲ τοὺς Κέρκωπας γενέσθαι

ψεύστας, ἡπεροπῆας, ἀμήχανά τ' ἔργ' ἐάσαντας

ἐξαπατητῆρας· πολλὴν δ' ἐπὶ γαῖαν ἰόντες

ἀνθρώπους ἀπάτασκον, ἀλώμενοι ἥματα πάντα.

3

cf. Diotimus 2 (E. G. F. p. 213)

Κέρκωπες τοὶ πολλὰ κατὰ τρίποδας πατέοντες

Βοιωτῶν σίνοντο· γένος δ' ἔσαν Οἰχαλιῆς

ᾧ Ὠλός τ' Εὐρύβατός τε δῶν βαρυδαίμονες ἄνδρες.

EPICICHLIDES

Athen. epit. 65 A ὅτι τὸ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον ἐπύλλιον, ἐπιγραφόμενον δὲ Ἐπικιχλίδες, ἔτυχε ταύτης τῆς προσηγορίας διὰ τὸν Ὅμηρον ἄδοντα αὐτὸ τοῖς παισὶ κίχλας δῶρον λαμβάνειν. ἱστορεῖ Μέναιχμος ἐν τῷ περὶ τεχνιτῶν (scr. rer. Alex. magn. 146 fr. 8).

ib. 639 A Κλέαρχος δὲ ἐν δευτέρῳ Ἑρωτικῶν (F. H. G. ii. 316) τὰ ἑρωτικά φησιν ἄσματα καὶ τὰ Λοκρικὰ καλοῦμενα οὐδὲν τῶν Σαπφούς καὶ Ἀνακρέοντος διαφέρειν. ἔτι δὲ τὰ Ἀρχιλόχου καὶ τῶν Ὀμήρου Ἐπικιχλίδων τὰ πολλὰ διὰ τῆς ἐμμέτρου ποιήσεως τούτων ἔχεται τινος τῶν παθῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ Ἀσσωποδώρου περὶ τὸν Ἑρωτα καὶ πᾶν τὸ τῶν

BATRACHOMYOMACHIA

ἐρωτικῶν ἐπιστολῶν γένος ἐρωτικῆς τιως διὰ λόγου ποιή-
σεως ἐστίν.¹

BATRACHOMYOMACHIA

Murium ranarumque proelium qui edit pendeat necesse est ab Arthuri Ludwich curis egregiis,² quas nescio an magis mireris ob codicum ingens agmen familiis tamquam Mene-theos arte dispositum, an ob doctrinae puteos unde pusillum poemation inrigaverit vir doctissimus. mihi ut qui in arto laborem illud maxime agendum erat ut copias illas amplis-simas pro huiusce libelli modulo contraherem. plurima utique praeterii. ex quibus dubito tamen num omnia quae utilia sint receperim, nam nunquam ita miserum poema tanta lectionum multitudine obrutum est. copias ergo Ludwichia-nas licet cum pudore expilavi; si autem notationem qua familias codicesque insigniverat Ludwichius commutavi, veniam eo confidentius spero virum egregium concessurum esse quod ipse quodam modo viam ostentavit;³ monendum autem est quotiens familiam per characterem citaverim ubi non omnes istius codices consentirent illud significatum esse addito deminutionis signo (-).

Augere supellectilem Ludwichianam non sum conatus, cum existimarem si non omnino rem magna ex parte ad finem per-ductam esse. attamen data occasione denuo contuli municipem meum Baroccianum 50, neque Scorialensem vetustiore

¹ vixit Menaechmus Diadochorum aetate teste Suida in v., Clearchus Aristotelis fuit discipulus. cf. vit. Herod. c. 24, Suid. 45, 103.

² *Die Homerische Batrachomachie des karers Pigres nebst Scholien und Paraphrase*, 1896.

³ Praef. p. 40 'einen Augenblick ging ich sogar mit dem kühnen Gedanken um, überhaupt auf eine neue und durchgreifende rationel-lere Bezeichnung der Codices Bedacht zu nehmen: aber die Gefahren, die aus einem solchen Umschreiben der Siglen für die Zuverlässigkeit der recht zahlreichen Collationen erwachsen, schreckten mich wieder ab, um so mehr als der schliesslich zu erhoffende Nutzen gewiss in keinem richtigen Verhältnisse zur Grösse der Arbeit gestanden hätte'.

non perlegi: Holkhamicos duo abhinc ducentis annis a Michaelē Maître adhibitos adnuente qua est humanitate Comitē de Leicester examinavi: porro ne omnino nihil novi conferam manu duco unicum agnellum meum Scorialensem iuniorem (S¹), qui cuinam ovili sit adnumerandus dubito, adeo ambiguus est; a stirpe tamen *c f* proxime videtur abesse. v. p. 166.

Hucusque editoris Batrachomyomachiae munus ut taedii plenum est ita diligentiam in primis postulat: qui vero formam poematis pristinam conatur eruere, vel qui id solum sibi proponit ut versus Graece scriptos typographis tradat, is unguis oportet diu demordeat. equidem perlectis Ludwichi prolegomenis, quibus in universum adsentio, satis duxi in re prosodica niti: etenim ubi de Homeri imitatione agitur et comica et puerili, paene omnis aetatis Graeci vocabula epica eligere et componere calluerunt: neque quod sciam superest recentioris poesis epicae vel seriae vel parodicae satis ut sermonem stilumve Panyasis vel Pigretis a recentioribus antiquis secernamus. Constantinopolitani autem ludorum magistri ut sciverint vocabula Homerica usurpare ita se produnt quotiens in numeros veterum ea cogant: exemplo sunt viri illi docti qui periochas sive metrica argumenta singularum Homeri rhapsodiarum dictitaverunt. periochis simillimi exstant in omnibus Batrachomyomachiae codicibus versus. hos ut a Musa Byzantina profectos seclusi, Ludwichium non hic secutus, qui magnis viribus haec monstra pluriens perpolit atque dedolat. satius ego duxi grammatarum fetibus leporem patrium relinquere. familias ipsas optime distinguit Ludwich, neque meum foret insectari eius iudicium qui membranas pulcherrimas Bodleianas tam impense extulerit: tamen nonnumquam auxilium petii ab illo tam despecto Laurentiano xxxii. 3, cum ut ipse Ludwich dicit traditio omnis Batrachomyomachiae pessima sit.

Testimonia

1. Plutarchus de Herodoti malignitate :

c. 43. 873 F τέλος δέ, καθημένους ἐν Πλαταιαῖς ἀγνοῆσαι [φησι] μέχρι τέλους τὸν ἀγῶνα τοὺς Ἕλληνας, ὥσπερ βατραχομυομαχίας γινομένης, ἣν Πίγρης ὁ Ἀρτεμισίας ἐν ἔπεσι παίζων καὶ φλυαρῶν ἔγραψε, σιωπῇ διαγωνίσασθαι συνθεμένων, ἵνα λάθωσι τοὺς ἄλλους. 5

2. idem vit. Agesilai 15. 604 ὅπου γὰρ Ἀννίβας ἤδη κακῶς πράττων καὶ περιωθούμενος ἐκ τῆς Ἰταλίας μάλα μόλις ὑπήκουσε τοῖς ἐπὶ τὸν οἶκοι πόλεμον καλοῦσιν, Ἀλέξανδρος δὲ καὶ προσέσκωψε πυθόμενος τὴν πρὸς Ἄγιν Ἀντιπάτρου μάχην εἰπὼν ἔοικεν, ὦ ἄνδρες, ὅτε Δαρεῖον ἡμεῖς ἐνικῶμεν ἐνταῦθα ἐκεῖ τις ἐν Ἀρκαδίᾳ γεγονέναι μυομαχία, πῶς οὐκ ἦν ἄξιον τὴν Σπάρτην μακαρίσαι τῆς Ἀγησιλάου τιμῆς πρὸς ταύτην καὶ πρὸς τοὺς νόμους τῆς εὐλαβείας;

3. Suidas: Πίγρης, Κὰρ ἀπὸ Ἀλικαρνασοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαφανοῦς, Μανσῶλου γυναικός· ὃς τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγεῖον, οὕτω γράψας·

μῆνιν ἀειδὲ θεὰ Πηληιάδεω Ἀχιλῆος 5

Μοῦσα σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην καὶ Βατραχομυομαχίαν.

4. Martialis xiv. 183 *Homeri Batrachomachia*

*Perlege Maenonio cantatas carmine ranas
et frontem nugis solvere disce meis.*

5. Statius Silv. i ad Stellam: . . . sed et Culicem legimus et Batrachomachiam etiam agnoscimus nec quisquam est

1. 3 ἐν ἔπεσι] ἐνέπαισε 'Ε': ἐνέπεσε 'Β'

3. 5 οὐλομένην add. 'AB Med.' 7 μαργαρίτην codd. 'BYE'
de nomine Πίγρης consulendus Kretschmer *Einleitung in die Geschichte der griechischen Sprache*, p. 295 sq.

BATRACHOMYOMACHIA

illustrium poetarum qui non aliquid operibus suis stilo remissione praeluserit.

6. Fulgentius Mythologiarum lib. 1

quod cecinit pastorali

Maro silva Mantuae,

quod Maenius ranarum

cacchinavit proelio.

Homero Batrachomyomachiam adscribi testantur vit. Herod. 24, Plut. i. 96. Proculus 62, vit. v. 20, 21, Tzetzes Exeg. II. 37. 2, Suid. 39, 91. abiudicat Plutarchus vit. 93 ἔγραψε δὲ ποιήματα δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν ὡς δὲ τινες οὐκ ἀληθῶς λέγοντες γυμνασίας καὶ παιδιὰς ἕνεκα καὶ Βατραχομυομαχίας καὶ Μαργίτην. In Homeri Apotheosi, marmore celeberrimo hodie in Museo Britannico adservato, ad pedes Homeri diu creditum est et murem et ranam adspici, alterum ad alteram libelli finem : cf. A. H. Smith, *Catalogue of Sculpture in the British Museum*, iii. 244 sqq., Hiller von Gaertringen, *Priene*, inscr. n. 573 al. hodie ut mus quodam modo appareat ita ranam omnino evanuisse affirmavit nobis G. F. Hill. inscriptiones vide C. Ital. et Sicil. 1295. saeculo et Philopatoris et imperii romani prioris adscribunt viri docti. codicum descriptiones dedimus Ludwichio plerumque auctore, suppletibus nonnulla recentioribus catalogis. Ludwichianam notam reddunt characteres italici.

Codices

1. A¹ (M^m) Ambros. 89 B 39 sup. chart. s. xv, mm. 207 × 148, ff. 207. miscell. in quibus f. 3 catalogus navium, 13 v. Batrach. vv. 1-263, 139-182 Iliadis A B Γ. [nobis in Iliade M².]

2. A² (M^o) Ambr. 92 B 52 sup. chart. mm. 205 × 145, ff. 116, s. xvi. misc. 46 v. Batr., 58 v. Musaei Hero et Leander, 72 v. Euripidis Hecuba.

3. A³ (M^p) Ambr. 120 B 98 sup. membr. mm. 251 × 178, ff. 227, s. xv. f. 1-126 Apoll. Rhod. Argonautica, 127-132 r. Batr., 145 Orphei Argonautica, 178 v. Hymni Homerici, 209 Hymni Callimachei. [nobis in Hymnis D.]

4. A⁴ (B) Ambr. 295 E 81 sup. chart. mm. 220 × 142, ff. 318, s. xiv-xv. miscell. grammatica et rhetorica : f. 252 v. Batr.

5. A⁵ (M^r) Ambr. 337 F 40 sup. chart. mm. 205 × 145, ff. 208, s. xvi. f. 3 Batr., f. 19 Aristoph. comoed. IV.

6. A⁶ (U) Ambr. 426 H 22 sup. chart. mm. 212 × 148, ff. 370, s. xv. misc. f. 52 Theocriti idyll. nonnulla, 84 Hesiodi Scutum, 96 Apollonii Arg. I, II, 148 Batr., 163 v. Iliados A B Γ, 227 v. epigrammata.

7. A⁷ (J) Ambr. 450 I 4 sup. chart. mm. 175 × 122, ff. 232, a. 1276. Homeri Ilias : 227 v. Batr. [nobis in Iliade M⁷.]

8. A⁸ (M^s) Ambr. 486 L 73 sup. chart. mm. 260 × 170, ff. 268, s. xiii. Homeri Ilias : 264 v. Batr. 1-255. [nobis in Iliade M¹⁰.]

9. A⁹ (M^c) Ambr. 844 C 7 inf. membr. mm. 239 × 172, ff. 40, s. xv. f. 2 Hesiodi Opera et Dies, 21 v. Batr., 29 v. Theocriti idyll. nonnulla.

BATRACHOMYOMACHIA

10. B¹ (f) Vratislaviensis 29. membr. mm. 350 × 255, ff. 177, s. xv. f. 3 Batr., 6 Homeri Iliados A-Z 356, 51 Odyssea. [nobis in Iliade W².]
11. B² (B^o) Vratislaviensis 30. chart. mm. 213 × 145, ff. 241, s. xiv-xv. f. 17 Batr., 26 Euripidis Hecuba Orestes Phoen., 160 Pindari Ol., 211 Hesiodi Opera.
12. Bm¹ (A^a) Harleianus 5601. chart. mm. 328 × 210, ff. 281, s. xv. Homeri Ilias : f. 1-6 v. Batr. [nobis in Iliade Bm⁷.]
13. Bm² (A^b) Harleianus 5664. chart. mm. 222 × 165, ff. 14, s. xv.
14. Bm³ (A^c) Harleianus 5693. chart. mm. 303 × 215, ff. 303, s. xiv-xv. Homeri Ilias : ff. 13-18 Batr. [nobis in Iliade Bm².]
15. Bm⁴ (A^e) Harleianus 6301. chart. mm. 215 × 157, ff. 17, s. xv.
16. Bm⁵ (A^d) Burneianus 276. chart. mm. 197 × 147, ff. 4, s. xv. Batr. 35-152.
17. C (K) Casanatensis 306 G iv. 16. chart. mm. 204 × 142, ff. 238, a. 1413. f. 9 Hesiodi Opera. 65 Oppianus, 185 Theocritus, 228 Batr.
18. E (E^m) Estensis 63 iii B 11. chart. mm. 213 × 145, ff. 234, s. xv-xvi. misc. f. 3 Dionys. perieg., Hes. Opera, Theognidis 1-1220, 213 Batr.
19. H¹ (y) Holkhamicus 263. membr. mm. 285 × 195, ff. 469, s. xv. cf. p. 188. f. 2-10 Batr., 16 r. Ilias.
20. H² (b) Holkhamicus 264. chart. mm. 215 × 145, ff. 188, s. xiv. ff. 1-8 prolegomena, 9 r. Iliados A-M, 182-188 Batr. f. 181 r. *μηνὶ μαίω ἰδ' ἐν ἔτει ᾧ ὦν δ' ἦ ἰδ' κατέπεσε | δ' θεῖος καὶ δυνῖος ναδὸς τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης | τοῦ θῦ ἐκκλησίας* (ss. καθολικῆς) τῆς ἐπονομαζομένης τοῦ | θῦ σοφίας, τὸ καύχημα πάσης τῆς οἰκουμένης : — sub quibus *μηνὶ ἅπρι* (ss. ἁλ') δευτέρα. f. 181 v. *ποῦ ἢ* (in ei corr.) *ἄνε ὁ γράψας ταύτην τὴν βίβλον* vidit hunc codicem Bernardus de Montfaucon Romae in aedibus Leonis Strozzi, *Diar. Ital.* 248. f. 1 r. inscriptio litterarum uncialium sedulo erasa : ad finem in schedula *Bernardi Canisiani Alberti filii καὶ τῶν φίλων n° 42.*
21. J (o) Jenensis. chart. s. xv.
22. L¹ (N) Laurentianus xxxi. 20. chart. m. 4, ff. 65, s. xv. Hesiodi Theog. Scut., Phocyl., Theogn., f. 57 v. Batr.
23. L² (O) Laur. xxxii. 1. chart. mm. 380 × 265, ff. 630, s. xv. Homeri Ilias : ff. 1-13 Batr. [nobis in Iliade L².]
24. L³ (L) Laur. xxxii. 3. membr. mm. 292 × 240, ff. 424, s. xi. Homeri Ilias : f. 419-424 Batr. [nobis in Iliade C.]
25. L⁴ (F^h) Laur. xxxii. 4. chart. mm. 405 × 227, ff. 476, s. xv. Homeri Ilias et Odyssea : ff. 446 Batr., 450 v. Hymni. [nobis in Iliade L³.]
26. L⁵ (F^r) Laur. xxxii. 6. membr. mm. 327 × 202, ff. 402, a. 1465. Homeri Ilias et Odyssea : ff. 397 Batr.
27. L⁶ (P) Laur. xxxii. 22. chart. mm. 302 × 227, ff. 238, a. 1459. Homeri Ilias : f. 234 Batr. [nobis in Iliade L¹⁰.]
28. L⁷ (Fⁱ) Laur. xxxii. 50. membr. in 12, ff. 17, s. xvi. f. 1 Batr., 11 Pyth. carm. aurea, 13 epigrammata.
29. L⁸ (Q) Laur. lix. 2. membr. in fol. maximo, ff. 203, s. xiv. Eustathii in Iliadis A-I, f. 202 v. Batr.
30. L⁹ (F^s) Laur. Appendix 5 (Redianus 15). chart. mm. 211 × 155, ff. 205, s. xv. miscell. f. 181 Batr. cf. *Stud. Ital.* i, p. 219.
31. Li (g) Lipsiensis 1275. v. p. 188.

BATRACHOMYOMACHIA

32. M¹ (I) Monacensis 111. chart. mm. 340 × 235, s. xv. f. 1-5 v. Batr., 11 v. Ilias. v. p. 188.
33. M² (s) Monacensis 519 B. bomb. mm. 245 × 160, ff. 253, s. xiv. f. 1 Odyssea, 250-253 Batr. 1-161. [nobis in Odyssea Mon.]
34. N (D) Neapolitanus iii E 37. membr. mm. 272 × 190, ff. 165, s. xiii. Iliadis N-Ω : f. 162 v. Batr. [nobis in Iliade N¹.]
35. O¹ (O^a) Baroccianus 46. chart. mm. 202 × 155, ff. 217, s. xv. Pind., Hes., f. 180 Batr.
36. O² (Z) Baroccianus 50. membr. mm. 202 × 148, s. x-xi. misc. f. 358 Batr.
37. O³ (O^e) Baroccianus 64. chart. mm. 208 × 150, ff. 99, s. xv. misc. f. 1 Batr.
38. P¹ (Π^a) Parisiensis 1310. chart. in oct., ff. 344. miscell. f. 392 Batr.
39. P² (Π^b) Parisiensis 2008. chart. in oct., ff. 168, s. xvi. miscell. f. 5 Phocylides, 15 Theognis, 91 Batr.
40. P³ (Π^a) Parisiensis 2571. chart. in oct., ff. 172, s. xv. miscell. f. 128 Batr.
41. P⁴ (Π^u) Parisiensis 2707. bomb. in oct., ff. 112, a. 1301. Hesiodi Opera, f. 37 Batr., 39 Tzetzes allegoriae hom.
42. P⁵ (t) Parisiensis 2723. membr. in fol., ff. 245, a. 1282. Lycophr. Cassandra, f. 77 Batr., 79 Oppianus, 98 Dionys. periegesis, al. philosophica.
43. P⁶ (Π^b) Parisiensis 2802. bomb. in oct., ff. 164, s. xv-xvi. Euripidis Hecuba Orestes Phoenissae, Theocriti idyllia xiv, f. 156 Batr.
44. P⁷ (Π^o) Parisiensis 2853. chart. in fol., ff. 138, s. xvi. Dionysii perieg., f. 66 Batr.
45. P⁸ (Π^q) Parisiensis suppl. 663. membr. in oct., ff. 77, s. xi. f. 1 Batr., f. 5 sqq. Iliadis epitomes et Hesiodi Theog. et Scut. fragmenta.
46. P⁹ (Πⁱ) Parisiensis suppl. 690. membr. in oct., ff. 258, s. xii. miscell. Byzantina, f. 245 Batr.
47. P¹⁰ (Π^v) Parisiensis suppl. 1095. chart. mm. 330 × 225, ff. 280. s. xv. f. 25 Homeri Ilias, 225 hymni, 245 Callimachi hymni, 258 Orphei hymni, 274 Procli hymni, 276 v. Batr. [nobis in Iliade P²¹.¹]
48. Pal. (Y) Palatinus (Heidelberg.) 45. membr. mm. 222 × 160, ff. 234, a. 1201, 1202. f. 1-224 Odyssea, 225-9 Batr. [nobis in Odyssea Pal.]
49. Pe (p) Perusinus E 48. chart. mm. 290 × 202, ff. 359. f. 1 7 Batr., 15 Ilias. [nobis in Iliade Pe.]
50. R¹ (R) Riccardianus 213. membr. mm. 180 × 140, ff. 64, s. xv. f. 1-54 v. Plutarchi regum apophthegmata, 57-64 v. Batr.
51. R² (S) Riccardianus 3020 (3195). chart. mm. 198 × 140, ff. 85, a. 1494. f. 1 Batr., 6 v. Homeri hymni ix, xii, xiii, 7 mise. gramm.
52. S¹ Scorialensis 471 Ψ iv. 1. chart. mm. 195 × 145, ff. 444, s. xvi. miscell. : ff. 346-358 Batr. (s. xv).¹

¹ Locos ubi cum familia unaquaque consentit S¹ haec indicat tabella :
a 8 b 16 c 28 d 12 e 16 f 31 h 3 i 4 j 4 k 7 l 5. cum singulis codicibus
haec communia habet : A² εὐρόντες 116, A⁷ ἐπλασσ' 74, P⁸ π' ἄρ 154, P¹⁰
ἀθρήνην 173, U⁵ titulum, ed. pr. (Leonici) om. 120, om. ἐγὼ 178, δὴ
πῆγης 184 : corrector codicis U⁵ usus est S¹ 12, 173, 174, 232, 277.

BATRACHOMYOMACHIA

53. S² (Ω) Scorialensis 509 Ω i. 12. membr. mm. 350 × 250, ff. 216, s. xi. Ilias : f. 5 r.-6 v. Batr.
54. U¹ (N^h) Ven. 456. membr. mm. 380 × 252, ff. 541, s. xv. Ilias, Quint. Smyrn., Odyssea, Hymni : f. 534 r.-538 r. Batr. [nobis in Iliade U³, in Odyssea U¹.]
55. U² (M) Ven. 613. bomb. mm. 270 × 185, ff. 296, s. xiii. f. 4-7 Batr., 9 sqq. Odyssea. [nobis in Odyssea U⁵.]
56. U³ (N^x) Ven. ix. 14. s. xiv. ff. 151-158 Batr. 1-187.
57. U⁴ (N^t) Ven. xi. 16. s. xv. ff. 83-92 v. Batr.
58. U⁵ (N³) Ven. xi. 32. s. xvi-xvii.
59. V¹ (C) Vaticanus 41. bomb., s. xiii. Batr. 1-31.
60. V² (P^t) Vaticanus 43. chart., s. xv. ff. 105 r.-114 v. Batr. 1-251.
61. V³ (F) Vaticanus 915. bomb. mm. 260 × 165, ff. 258, s. xiii. miscell. f. 47 v. Ilias, 142 r. Odyssea, 217 et 249 Batr. [nobis in Iliade V¹¹.]
62. V⁴ (V) Vaticanus 1314. chart., a. 1449. Batr. miscell. philosoph.
63. V⁵ (E) Vaticanus 1363. chart., s. xv.
64. V⁶ (P³) Vaticanus 2222. s. xiv-xv. ff. 12 r.-21 v. Batr.
65. V⁷ (P^o) Ottobonianus 150. chart. mm. 226 × 167, ff. 174, s. xvi. misc. Byzantina : f. 110 Batr.
66. V⁸ (P^p) Palatinus 7. chart mm. 275 × 195, ff. 200, a. 1436. f. 1 Batr., 4 Odyssea. [nobis in Odyssea R⁸.]
67. V⁹ (P^r) Palatinus 150.¹ chart. in 8, ff. 186, s. xvi. f. 1 Batr., 9 Iliadis A-Z 1-357. [nobis in Iliade V²¹.]
68. V¹⁰ (P^u) Palatinus 151. chart. in 8. ff. 322, s. xv. f. 1 Euripidis Hecuba Orestes Phoenissae, Sophoclis Ajax Electra, Hesiodi Opera, Aeschyli Persae, f. 314 Batr.
69. V¹¹ (P^x) Palatinus 181. membr. mm. 270 × 175, ff. 207, s. xv. Odyssea : f. 202 Batr. [nobis in Odyssea R⁹.]
70. V¹² (P^q) Palatinus 363. chart., ff. 414, s. xv. miscell., f. 310 Batr.
71. Vi¹ (V^e) Vindobonensis 241. chart. in 4°, ff. 286, a. 1446 Oppianus, Iliados A-Δ : ff. 83-95 Batr.
72. Vi² (Vⁿ) Vindobonensis 289. chart. in 4°, ff. 166, s. xvi. Aristophanes, &c., ff. 179-185 Batr.
73. Vi³ (V^a) Vindobonensis 293. chart. in 4°, ff. 44, s. xv.

Familiae

- a = A² O² P⁵ P⁸ P⁹ Pal. (Oxf.)
- b = A¹ A³ A⁴ A⁶ P⁶ (Par.²)
- c = A⁷ B² Bm⁵ P³ P¹⁰ U⁴ V⁴ V⁶ V¹⁰ (Röm.)
- d = H² R¹ (Holkh.)
- e = L⁹ Li V⁵ V⁹ V¹² Vi¹ (Leipz.)
- f = A⁵ E L⁵ L⁶ P² U³ (Ven.²).
- g = A¹⁰ B¹ Bm² Bm⁴ O¹ O³ P⁷ V² Vi³ (Mail.)
- h = A⁹ C M² N U² V¹ V⁸ (Ven.¹)
- i = J L¹ L⁷ P¹ P⁴ V¹⁰ (Par.¹)
- j = R² U⁵ V⁷ (Vulg.)
- k = Bm¹ Bm³ H¹ L² L⁸ M¹ Pe S² U¹ Vi² (Span.)
- l = A⁸ L³ L⁴ V³ V¹¹ (Flor.)

¹ 49 Ludwichius errore ut videtur.

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ

Ἀρχόμενος πρώτης σελίδος χορὸν ἐξ Ἑλικῶνος
 ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι εἶνεκ' αἰοιδῆς,
 ἦν νέον ἐν δέλτοισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα,
 δῆριν ἀπειρεσίην, πολεμόκλονον ἔργον Ἄρης,
 εὐχόμενος μερόπεσσιν ἐς οὐατα πᾶσι βαλέσθαι 5
 πῶς μύες ἐν βατράχοισιν ἀριστεύσαντες ἐβησαν,
 γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα Γιγάντων,
 ὥς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔην· τοίην δ' ἔχεν ἀρχήν.

Μῦς ποτε διψαλέος γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
 πλησίον ἐν λίμνῃ λίχυν προσέθηκε γένειον, 10
 ὕδατι τερπόμενος μελιθεῖ· τὸν δὲ κατεῖδε
 λιμνόχαρις πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγγατο τοῖον·

Ξεῖνε τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἡϊόνας; τίς ὁ φύσας;
 πάντα δ' ἀλήθευσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.
 εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον ἐς δόμον ἄξω· 15
 δῶρα δέ τοι δώσω ξινηῖα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
 εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς Φυσίγναθος, ὃς κατὰ λίμνην
 τιμῶμαι βατράχων ἡγούμενος ἥματα πάντα·

Titulus: Ὀμήρου Βατραχομυομαχία vulg. : μυοβατραχομαχία P⁹: βατρα-
 χομαχία O²: ἀρχὴ τῆς μυοβατραχομαχίας· αὕτη δὲ ἐστὶ τίγρητος τοῦ καρὸς
 U² V¹: Ὀμήρου βατραχομυομαχία, ἐν δὲ τισὶ τίγρητος τοῦ καρὸς S¹ U³
 V¹² (γρητὸς) 1-8 litt. uncialibus scr. O² 1 πρώτης σελίδος O²:
 πρώτον μουσῶν cet. (πρώτως k: πρώτος P⁸, S² ss.) 5 πάντα O²
 6 ἀριστήσαντες A¹⁰ B¹: ἀριστεύσαντες A⁸ P¹ P⁴ V³: -εὔοντες k- ἔτευξαν
 P⁸, γρ. P³ 8 λόγος] ἔπος fg ἔχον 1 B¹ L² R¹ ἀρχή P⁹
 10 λίχυν O²: πίνων 1- L¹ L² L⁸ S²: ἀπαλὸν cet. παρέθηκε 1 L² L⁸ O² S²:
 προσέθηκε cet. 12 πολύφωνος 1 A¹⁰ B¹ L¹ P⁴ U³ τ' ἔφατ'
 ἔκ τ' ὀνόμαζε b c f al. 13 ἡϊόνας 1 L⁸ O² (ῥῶνας ex i-) S²: ῥόνα
 vulg. τίς ὁ φ. A⁸ O²: τίς δὲ vel τίς δέ σ' cet. 18 ἐν βατράχοις
 1: 1 (ἐν βατράχων L³ L⁴)

καί με πατήρ Πηλεὺς ἀνεθρέψατο, Ὑδρομεδούσῃ
μιχθεὶς ἐν φιλότῃ παρ' ὄχθας Ἑριδανοῖο. 20
καὶ σὲ δ' ὄρω καλόν τε καὶ ἄλκιμον ἔξοχον ἄλλων,
σκηπτοῦχον βασιλῆα καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν
ἔμμεναι· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἔην γενεὴν ἀγόρευε.

Τὸν δ' αὖ Ψυχάρπαξ ἀπαμείβετο φώνησέν τε·
τίπτε γένος τοῦμόν ζητεῖς; δῆλον δ' ἐν ἅπασιν 25
ἀνθρώποις τε θεοῖς τε καὶ οὐρανίοις πετεηνόις.
Ψυχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι· εἰμὶ δὲ κοῦρος
Τρωξάρταο πατρὸς μεγάλῃτορος· ἡ δέ νυ μήτηρ
Λειχομύλη, θυγάτηρ Πτερυνοτρώκτου βασιλῆος.
γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς, 30
σύκοις καὶ καρύοις καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσιν.
πῶς δὲ φίλον ποιῇ με, τὸν ἐς φύσιν οὐδὲν ὁμοῖον;
σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶν ἐν ὕδασι· αὐτὰρ ἔμοιγε
ὄσσα παρ' ἀνθρώποις τρώγειν ἔθος· οὐδέ με λήθει
ἄρτος τρισκοπάνιστος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο, 35
οὐδὲ πλακοῦς τανύπεπλος ἔχων πολὺν σησαμότυρον,
οὐ τόμος ἐκ πτέρυγος, οὐχ ἥπατα λευκοχίτωνά,
οὐ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῦ γάλακτος,
οὐ χρηστὸν μελίτωμα, τὸ καὶ μάκαρες ποθέουσιν,
οὐδ' ὅσα πρὸς θοίνης μερόπων τεύχουσιν μάγειροι, 40
κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.

19 ποτ' ἐγείνατο j L¹ L⁷ 20 ὄχθαις g h A² L¹ L⁷ O² V⁵ V¹¹: ὄχθας
(ss. i) S² ὠκεανοῖο L¹ L⁷ L⁸ S², cf. Π 151 21 δ' ὄρω] βλέπω a-c d A⁴ L⁵
L⁶ P¹ P⁴ V⁷ V¹¹ ἔξοχον ἄλκιμον a b-c d f L¹ L⁹ P¹ P⁴ V¹¹ 22, 23 om.
a b c 23 ἔην sc. *ἔστιν* ut Hes. Opp. 381 24 ἡμείβετο h j k l i-Li V⁵ V⁶
25 δῆλον δ' ἐν ἅπασιν vulg. : δῆλόν τ' ἐν a-A¹ L⁶ P¹ P⁴ V¹¹: γ' ἐν Li :
φίλε δῆλον ἅπασιν h j k i-l-: τὸ δ' ἄσημον O² 26 om. a b c L³ L⁴ R¹ V¹⁰
τε alterum om. f g h A² J Li P¹ P⁴ V⁴ δλυμπίοις pro οὐρανίοις g A² A⁵ L⁹ P²
27 μὲν om. A² S¹ U³ ἐγὼ om. L⁸ S² 28 ἡ δέ μοι h-l-A¹⁰ J L¹ L⁸
P¹ S² V⁵ 29 λειχομύλη c d f b-A¹⁰ L⁹ Li P¹ S¹ V¹¹ 30 ἔρριψε
νέμεσθαι O² δόμοις P⁸ 32 ποιεῖς l A² B¹ J O² P¹ 34 οὔτι
h i-O² V⁵ 35 ita h j k l J L⁷ O² V⁵ δυσ(δισ)κοπάνιστος cet.
36 τανύπελεκτος h-J V³ V⁵ πολλὰν σισ(σησ)αμίδα g h i j k l L⁶ O² S¹ U³
37 εἴματα pro ἥπατα g h e A² J 38 ante 37 hab. O² 40 θοίνην
h j l B¹ J L¹ L² L⁷ L⁸ S² V⁵

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΤΟΜΑΧΙΑ

οὐ τρώγω ραφάνους, οὐ κράμβας, οὐ κολοκύντας,
οὐ σεύτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνους·
ταῦτα γὰρ ὑμέτερ' ἐστὶν ἐδέσματα τῶν κατὰ λίμνην. 55

Πρὸς τὰδε μειδήσας Φυσίγναθος ἀντίον ἡῦδα·
ξεῖνε λίην αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι· ἔστι καὶ ἡμῖν
πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ θαύματ' ἰδέσθαι.
ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι Κρονίων,
σκιρτῆσαι κατὰ γαῖαν, ἐν ὕδασι σῶμα καλύψαι, 60
στοιχείοις διττοῖς μεμερισμένα δώματα ναίειν.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι εὐχερές ἐστι·
βαῖνέ μοι ἐν νώτοισι, κράτει δέ με μήποτ' ὀλίσθης,

οὐδέποτε πτολέμοιο κακὴν ἀπέφυγον αὐτήν,
ἀλλ' εὐθὺς μετὰ μῶλον ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθην.
ἄνθρωπον οὐ δέδια καὶ περ μέγα σῶμα φοροῦντα,
ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν ἄκρον δάκτυλον δάκνω, 45
καὶ πτέρνης λαβόμεν, καὶ οὐ πόνος ἵκανεν ἄνδρα,
νῆδυμος οὐκ ἀπέφυγεν ὕπνος δάκνοντος ἐμεῖο.
ἀλλὰ δὴ μάλα πάντα τὰ δέδια πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
κίρκον καὶ γαλήν, οἳ μοι μέγα πένθος ἄγουσιν,
καὶ παγίδα στονόεσσαν, ὅπου δολόεις πέλε πότμος· 50
πλείστον δὴ γαλήν περιδείδια, ἥ τις ἄριστη,
ἥ καὶ τραγωδύοντα κατὰ τρώγλῃν ἐρεεῖνει.

42-52 om. a b c d : prosodia Byzantina 42 ποτ' ἐκ πολέμοιο
codd. praeter 1 A¹⁰ B¹ L⁶ P¹ P⁴ ἐξέφυγον A¹⁰ L⁶ P¹ P⁴ 44 δέδια
f g- L⁹: οὐ δέδι' ἄνθρωπον U⁵ edd. pr. σῶμα μέγα k h- A¹⁰ J Li R¹ V⁵
45 καταδάκνω f L⁷ ss. ed. pr. 47 ἀπέφυγεν L⁵ 48 τρία A⁸ πάν-
τα τὰ] τὰ om. f- A⁸ A¹⁰ B¹ J L⁹ Li S¹: πάντων g- L⁵ P¹ 50 πέλει
g- Bm⁴ J V⁵: πέλετο Vi¹ 52 τραγωδίτην Vi¹ τραγῶν L⁶ P¹
53 ραφάνους a h k- 1 A⁶ A⁷ A¹⁰ J L¹ M² P² V⁵: -as cet. κράμβας
h k- V⁵ κολοκύνθας a (-O²) A¹ A⁵ A⁸ A¹⁰ B¹ Bm³ J L⁶ L⁹ Li P³ P⁴ 54 οὐ
j l i- A¹ A² A¹⁰ L⁸ P⁹ Pal. S² V³ V⁵: οὐδὲ cet. σεύτλοις L⁸ S²: τεύτλοις
j l L¹ L⁷ V³: πράσ(σ)οις cet. πράσων χλωρῶν . . . σελίνων O²
55 ὑμῶν j l L¹ L⁷ L⁸ S² V⁵ 56 τὰδε] ταῦτα c A⁵ L⁶ L⁹ Li O² P⁴ R¹ Vi¹
ταῦτα δὲ μειδήσας Vi³ marg. μειδίσας Li P³ U³ δ φυσίγναθος
g f- Li Vi¹ 57 δέχ' ἡμῖν O² 58 μάλ'] καὶ h k l L¹ O² V⁵
γὰρ A¹ A² P⁸ Pal. R¹: μὲν P⁸ ἐπὶ] ἐν 1 L¹ L⁷ L⁸ S² 59 νομὴν]
ζῶν] b a (-O²) A¹⁰ B¹ B² J L⁶ P³ P⁴ V⁸ 60 γῆν j H²: γὰν A¹⁰ καὶ
ἐφ' codd. praeter k l- A³ A⁴ H² L¹ L⁷ O² V⁵ ἐν a h k l A¹ L¹ L⁶ P¹ R¹ V⁵
ὕδατι j H² P⁶ P⁸ S¹ U³ V⁶ 61 om. 1 j- A⁶ L¹ L⁷ O² S² διττοῖς]
δυσλιν Bm⁴ L⁵ Li O¹ S¹ Vi³ σώματα L⁸ P⁸ V⁵ 63 βαῖνέ μοι] αἶρω σ'
j A¹ A² P⁹ Pal. ὀλίσθαι codd. praeter 1

ὅπως γηθόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.

ᾠς ἄρ' ἔφη καὶ νῶτ' ἐδίδον· ὁ δ' ἔβαινε τάχιστα 65

χεῖρας ἔχων τρυφεροῖο κατ' αὐχένος ἄμματα κούφω.

καὶ τὸ πρῶτον ἔχαιρεν ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὄρμους,

νήξει τερπόμενος Φυσιγνάθου· ἀλλ' ὅτε δὴ ῥα

κύμασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο πολλὰ δακρύνων

ἄχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο, τίλλε δὲ χαίτας, 70

καὶ πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρος, ἐν δέ οἱ ἦτορ

πάλλετ' ἀηθείη καὶ ἐπὶ χθόνα βούλεθ' ἰκέσθαι·

δεινὰ δ' ὑπεστενάρχιζε φόβου κρυόεντος ἀνάγκη.

οὐρὴν μὲν πρῶτ' ἔπλασ' ἐφ' ὕδασι νῆυτε κώπην

σύρων, εὐχόμενος δὲ θεοῖς ἐπὶ γαίαν ἰκέσθαι 75

ὑδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο, πολλὰ δ' ἐβώστρει·

καὶ τοῖον φάτο μῦθον ἀπὸ στόματός τ' ἀγόρευσεν·

Οὐχ οὕτω νῶτοισιν ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος

ταῦρος ὅτ' Εὐρώπην διὰ κύματος ἦγ' ἐπὶ Κρήτην

ὥς μὲν ἀπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν ἐς οἶκον 80

βάτραχος ὑψώσας ὠχρὸν δέμας ὕδατι λευκῷ.

Ὑδρος δ' ἐξαίφνης ἀνεφαίνετο, πικρὸν ὄραμα

64 γηθόσυνως c- A⁵ A¹⁰ L⁵ L⁷ P¹ P⁷ U³ τὸν ἐμὸν vulg.: πρὸς ἐμὸν

a- A¹ A² H²: εἰς (ἐς) ἐμὸν A³ A⁴ A⁷ B² Bm⁵ P³ P⁸ P¹⁰ V⁴ V⁶: ἄμδν (ἄμδν)

sine praep. c-f- P⁷ V⁴: ἐμδν c b- e- A⁵ J L² L⁵ P² P⁴: οἶκον k V⁵

66 ἀπαλοῖο a j A¹ A¹⁰ J P⁴ R²: τρυφεροῖο cet. δι' A² A¹⁰ B¹ J P⁴ P⁹ Pal.

ἄμματα a- l- L⁸ P⁴ S² V⁵: ἄλματα cet. καλῶ l- L⁷ L⁸ S² V⁵ 67 πρῶ-

τον μὲν j k l O²: τὸ πρῶτον cet. ὄρμους] λίμνας h 68 ὥς δέ

μιν ἦδη l 69 πορφυρέοις ἐπεκλύζετο j l L¹ L⁷ O² πολλὰ δ' ἐβώ-

στρει O², cf. 76: δάκρυα λείβων P¹ P⁴ 72 om. l ἰδέσθαι j A¹ L⁸

P⁴ P⁵ Pal. S² V⁵ V¹⁰, cf. a 21 β 152 ε 408 ρ 448 74-81 post 90 hab.

c fl g- 74 πρῶτιστον l- L¹ L² L⁷ L⁸ S² V⁵: πρῶτον P⁸ P⁹ ἔπλασ'

f g j c- H² L⁹ Li O² P⁴ P⁵: ἔπλωσεν h A² Bm¹ Bm³ H¹

L³ P³ P⁵ U¹ V⁸ V¹², cf. 10, 81, 106: ἔπλωσ' Bm⁵ J: ἔπλωσ' A³ A⁴ ἐν

k l L¹ L⁷ R¹ V⁵ ὕδατι c f A³ L⁹ O¹ S¹ V⁸ 76 κύμασι k l J L¹ L⁷ V⁵

-οις ἐπεκλύζετο O² δ' ἐβώστρα A¹⁰ B¹: δ' ἐβώστρει γρ. P³: δ' ἐβόα

c f j g- A¹ A² A³ A⁴ Bm² H² L⁹ Li P⁴ P⁹ Pal. S¹ V¹: δακρύνων cet. 77 om.

l L⁷ γ' ἐκ στόματος O² 80 μὲν l O² P⁸: νῦν, νῦν μ', νῦν ἐμ', ἔμ'

cet. ἀπλώσας a k l A¹ A⁹ A¹⁰ CN R¹ V⁵ V⁸: ἐπιπλώσας cet.

81 ὑψώσας j k l J L¹ L⁷ V⁵: ἀπλώσας h a (-O²) A¹ P¹ P⁴: ἀμπετάσας

cet. 82 ἕλλος O² ἐξαίφνης l A⁸ L¹ L⁷ O² R² U⁵: ἐξαίφνης cet.

πικρὸν l L¹ L⁷: δεινὸν cet.

ἀμφοτέροις· ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον.
 τοῦτον ἰδὼν κατέδυν Φυσίγναθος, οὗ τι νοήσας
 οἶον ἑταῖρον ἔμελλεν ἀπολλύμενον καταλείπειν. 85
 δὴ δὲ βάθος λίμνης καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 κείνος δ' ὥς ἀφέθη, πέσεν ὑπτίος εὐθὺς ἐφ' ὕδωρ,
 καὶ χεῖρας ἔσφιγγε καὶ ὀλλύμενος κατέτριξε.
 πολλὰκι μὲν κατέδυνεν ὑφ' ὕδατι, πολλὰκι δ' αὖτε
 λακτίζων ἀνέδυνε· μόρον δ' οὐκ ἦν ὑπαλύξαι. 90
 δευόμεναι δὲ τρίχες πλείον βάρος εἶλκον ἐπ' αὐτῷ·
 ὕδασι δ' ὀλλύμενος τοίους ἐφθέγγετο μύθους·

Οὐ λήσεις δολίως Φυσίγναθε ταῦτα ποιήσας,
 ναυγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος ὥς ἀπὸ πέτρης.
 οὐκ ἄν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦσθα κάκιστε 95
 παγκρατίῳ τε πάλῃ τε καὶ εἰς δρόμον· ἀλλὰ πλανήσας
 εἰς ὕδωρ μ' ἔρριψας. ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα.

^αΩς εἰπὼν ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι· τὸν δὲ κατεῖδεν
 Λειχοπίναξ ὄχθησιν ἐφεζόμενος μαλακῆσιν· 100

ποινὴν ἀντέκτισιν τ' ὀρθὴν ὅς κ' ἀποδώσει 97 a
 ποιὴν σὺ τίσεις μῶν στρατῷ οὐδ' ὑπαλύξεις 98
 καὶ ῥα κραιπνότατος μοίρας μυσὶν ἄγγελος ἦλθεν 100 a

83 ἀμφοτέροις j k l L¹ L⁷: πᾶσιν ὁμῶς cet. (ἀπλῶς O²) 84 οὐχὶ
 1 L¹ L⁷ O² 85 ἀπολλυμένοις h j: ἀπολλύναι 1 L¹ L⁷ V³ κατὰ
 λίμνην h j l L¹ L⁷ 86 ἀλεύατο] ἐκφυγε 1 A⁸ L¹ L² L⁷ L⁸ P⁵ S² V⁵
 87 ἐς j l L¹ L⁷ S² 88 χεῖρας h L⁵ V⁶: χεῖρας δ' j k l L¹ L⁷ L⁸ V⁵
 ἀπολλυμένους j k l H¹ L¹ L⁷ O² R² V⁵ 91 πλείον 1 L¹ L⁷ O²: πλεί-
 στον cet. εἶλκον j A¹ O² Pal.: ἔσχον h A² P¹ P⁴ P⁹: φέρον 1-: ἤγαγον
 A⁸ L¹ L⁷: ἦσαν vulg. (ἦεν L² L⁸ P⁸ R¹ S²) αὐτὸν a h k A¹ R¹ V⁵: αὐτῶν
 A² J 92 ὕδασι j k l Bm⁵ L¹ L⁷ O² V⁵: ὕδατι cet. μύθους . . . τοίους
 1 L¹ L⁷ O² 93 δολίως] γε θεοὺς j k l A¹⁰ B¹ L¹ L⁷ P⁴ V⁵ 94 ναυ-
 γὸν] ἐς λίμνην με li- L² L⁸ S² V³ V⁵ ὥστ' c f A³ A⁴ A⁵ B¹ H² L⁹ Li P⁶
 S¹ Vi¹ 95 ἄν] γάρ k P¹ R¹ V⁵ μοι h- V³ 96 ἀλλ' ἀπατήσας
 k l A¹⁰ L⁷ O² V⁵ Vi¹ 97 a, 98 ut Byzantini sint ita inde satis pro-
 babilitur eruit versum Bernhardt

ποινὴν θην τίσεις σὺ μῶν στρατῷ οὐδ' ὑπαλύξεις
 97 a om. j l L⁷ τ' om. h H¹ J P¹ U⁴ V⁵ V⁶ ἀποτίσει J P¹ 98 ποιὴν
 σὺ τίσεις j l L⁷ O² P¹: τοῖς τίσουσί σε (με, γε, τε) cet. (τοῖς δὲ τίσουσι
 A⁷ Bm⁴ L⁵ L⁶ P¹⁰ S¹ U⁸ V⁴) στρατῷ j k l A¹⁰ B¹ L¹ L⁷ Li M² N P³ P⁷ P⁸ U² V⁸:
 στρατὸν A² J: στρατὸς cet. 99 ὥς] ταῦτ' j l L⁷ O² ἐν j l L⁷ O²:
 ἐφ' cet. ὕδασι j l L⁷ O²: ὕδατι cet. 100 a hab. codd. praeter
 h j l L² L⁸ O² P⁵ P⁸ S² V⁵

δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμὼν δ' ἡγγειλε μύεσσιν.
ὥς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν ἔδν χόλος αἰνὸς ἅπαντας.
καὶ τότε κηρύκεσσιν εἰς ἐκέλευσαν ὑπ' ὄρθρον
κηρύσσειν ἀγορήνδ' ἐς δώματα Τρωξάρταο,
πατρὸς δυστήνου Ψυχάρπαγος, ὃς κατὰ λίμνην 105
ὑπτιος ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ' ὄχθαις
ἦν ἡδὴ τλήμων, μέσσω δ' ἐπενήχετο πόντῳ.
ὥς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἄμ' ἡοῖ, πρῶτος ἀνέστη
Τρωξάρτης ἐπὶ παιδὶ χολούμενος, εἶπέ τε μῦθον·
ᾧ φίλοι εἰ καὶ μῦνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα 110
ἐκ βατράχων, ἡ πείρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.
εἰμὶ δ' ἐγὼ δύστηνος ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσσα.
καὶ τὸν μὲν πρῶτόν γε κατέκτανεν ἀρπάξασα
ἔχθιστος γαλήη, τρώγλης ἔκτοσθεν ἐλοῦσα.
τὸν δ' ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες ἐς μόρον εἴλξαν 115
καινοτέραις τέχναις ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,
ὃ τρίτος ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κενυῆ,
τοῦτον ἀπέπνιξεν Φυσίγναθος ἐς βυθὸν ἄξας.
ἀλλ' ἄγεθ' ὀπλίξεσθε καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς 120
σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισιν.

ἦν παγίδα καλέουσι, μῶν ὀλέτειραν ἐοῦσαν. 117

101 om. O² 103 ἐκέλευον 1 O² S² V⁵ ἐπ' H¹ J P¹ V³
104 ἀγορὴν a h k l i- A¹ A¹⁰ B¹ Li P¹⁰ U⁴ V⁵ 106 νεκρὸς c f A⁶ Bm⁵
H² L³ Li P⁵ P⁷ S¹ Vi¹ ὄχθαις g-1- A² Bm² Bm⁴ L⁷ O¹ O² O³ P⁷ U² Vi²:
ὄχθας cet. 107 ἐπενήχετο b c d f h g- i- A² Bm⁴ L⁹ Li P⁹ Pal. S¹
110 πέπονθα a h j l i- A¹⁰ L² L⁷ L⁸ P¹ P⁴ R¹ S² V⁵ V⁶ Vi¹: -ειν cet. 111 ἡ
a g j c- H² P⁵: ἀλλ' ἡ cet. πῆρα c- L⁵ L⁶ L⁹ P²: μοῖρα h i j k l A² A¹⁰
V⁵ κακὴ om. codd. praeter g j l i- B¹ U³ V⁵ 112 δ' ἐγὼ δύστηνος
h j k l L¹ L⁷ O²: δὲ νῦν ἐλεεινὸς cet. 113 γε om. praeter A⁸ L³ L⁴ L⁷
R² codd. 114 ἐχθίστη j k l i- ἐκτοσθεν A⁸ L⁷ Li P⁹ P¹⁰ U⁴ V⁷
λαβοῦσα 1 L² L⁷ S² pro 113, 114 νίεα μοι πρῶτον μυοφόρβος δορπή-
σατο | θῆρ μεγάλη κλονέοντα πτέρναν σιάλοιο τυχοῦσα O² quae Byzantium
sapient 115 εἴλξαν k A⁸ L⁸ P¹ V³: ἦξαν j L¹ L³ L⁴ L⁷: ἔκταν cet.
116 δόλον j k A⁸ J L¹ P¹ V³: μόρον cet. 117 παγιδᾶ damnat, e. v. 50
sumptum 118 δ om. k P⁵ P⁸ P⁹ R¹ δ' ἦν k l- L⁷ P¹ P⁵ R¹ V⁵
ἐπεὶ μῦνος ἐλέλειπτο 1 L⁷ 119 ἀπέκτεινε 1 βάτραχος κακὸς k l
ἄξας h-: ἔσοχος ἄλλων 1 120 ὀπλίξεσθε h k l L⁷ O²: ὀπλισθήμεσθα
sim. cet. (καθοπλισώμεθα Bm⁴ O¹ O³ Vi³) 121 om. a b c d e f
A⁸ S¹ V¹⁰

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ

Ταῦτ' εἰπὼν ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.
καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἐκόρυσσεν Ἄρης πολέμοιο μεμηλῶς·
κνημίδας μὲν πρῶτον ἐφήρμοσαν εἰς δύο μηρούς,
ῥήξαντες κυάμους χλωρούς, εὖ δ' ἀσκήσαντες, 125
οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπιστάντες κατέτρωξαν.
θώρηκας δ' εἶχον καλαμοστεφῶν ἀπὸ βυρσῶν,
οὓς γαλήνῃ δείραντες ἐπισταμένως ἐποίησαν.
ἀσπίς δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφαλον· ἡ δέ νυ λόγχῃ
εὐμήκης βελόνη, παγχάλκεον ἔργον Ἄρης· 130
ἡ δὲ κόρυς τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοις ἐρεβίνθου.

Οὕτω μὲν μῦες ἦσαν ἔνοπλοι· ὥς δ' ἐνόησαν
βάτραχοι ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, ἐς δ' ἓνα χῶρον
ἐλθόντες βουλὴν ξύναγον πολέμοιο κακοῖο.
σκεπτομένων δ' αὐτῶν πόθεν ἡ στάσις ἢ τίς ὁ θρύλλος,
κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων ῥάβδον μετὰ χερσίν, 136
Τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος Ἑμβασίχυτρος,
ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν, εἶπέ τε τοῖα·
ᾧ βάτραχοι, μῦες ὕμμι ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν
εἰπεῖν ὀπλίζεσθαι ἐπὶ πτόλεμόν τε μάχην τε. 140
εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ Ψυχάρπαγα ὃν περ ἔπεφνε
ὕμετερος βασιλεὺς Φυσίγναθος· ἀλλὰ μάχεσθε

122 om. V² Pal. A¹⁰ καθοπλισθῆναι 1 123 om. a b c d e f g
J P⁴ S¹ V¹⁰ ρ'] τ' Bm³ H¹ L⁸ S² corr. U¹ Vi²: om. Bm¹ M¹ S² V³
124 πρῶτα j A³ A⁴ B¹ Bm⁵ J L¹ L⁵ P³ P⁴ P⁵ P⁹ Pal. V⁶ Vi³ ἐφήρμοσαν
ἐς δύο μηρούς k l O² περὶ κνήμῃσιν ἔθηκαν cet. (ἔθεντο a A⁹ A¹⁰ C M²
N P¹ P⁴ R¹ U² V⁵ V⁸) μοίρας conj. Barnes cl. 265 125 εὖ δ' ἀσκή-
σαντες j l L¹ L² L⁷ L⁸ S²: κνήμας ἐκάλυπτον cet. (καὶ κνήμας h P¹ P³ P⁸
R¹ V⁵): καὶ περὶ κνήμῃσιν ἔθεντο O² ex 124: καὶ κνήκῃας ἐκάλυπτον S²
ss. m. r. 127, 128 post 131 hab. codd. praeter j l L¹ L⁷ O²
127 καλαμοστεφῶν] καλῶν εὐτραφῶν sim. k i - A¹⁰ B¹: καλαμοστεμ-
φῶν h - A² 128 ἐφόρησαν l O² 129 αὐτοῖς λύχνου a h l L² L⁸
P¹ R¹ S² V⁵ 130 εὐμήκεις βελόλαι codd. praeter O² P¹ P³
131 κροτάφοισι καρύου j k l L⁷: καρύων A⁸ L¹ 132 μὲν om. l - A²
ἔστησαν P¹ P⁵ P⁸ R¹ V⁵ V⁸: ἔσταν M² corr. εὐοπλοι h -: ἐνόπλοις et
ἐνόπλιοι Barnes, cf. 153 133 ἐφ' A² A⁹ B¹ H² L⁸ P² P⁹ V³ Vi¹
135 θρύλλος h j k l i - Bm³ O² V⁵: μῦθος cet. 136 σκῆπτρον h j k l L⁷
137 τυροφάγου A² C 138 ἔριν l τοῖα] μῦθον h j k l L⁷ 140 εἶπον θ'
A¹⁰ B¹: εἶπον a (-O²) 141 κατέπεφνε j l L⁷ O²

οἱ τινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες γεγάατε.

*Ως εἰπὼν ἀπέφηνε· λόγος δ' εἰς οὐατα πάντων
εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας βατράχων ἀγερώχων· 145
μεμφομένων δ' αὐτῶν Φυσίγναθος εἶπεν ἀναστὰς·

*Ω φίλοι οὐκ ἔκτεινον ἐγὼ μῦν, οὐδὲ κατείδον
ὀλλύμενον· πάντως δ' ἐπνίγη παίζων παρὰ λίμνην,
νῆξεις τὰς βατράχων μιμούμενος· οἱ δὲ κάκιστοι
νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον· ἀλλ' ἄγε βουλήν 150
ζητήσωμεν ὅπως δολίους μύας ἐξολέσωμεν.

τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
σώματα κοσμήσαντες ἐν ὅπλοις στῶμεν ἅπαντες
ἄκροισι παρ' χεῖλεσσι, ὅπου κατάκρημνος ὁ χώρος·
ἡνίκα δ' ὀρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι, 155

δραξάμενοι κορύθων, ὅς τις σχεδὸν ἀντίος ἔλθῃ,
ἐς λίμνην αὐτοὺς σὺν ἐκείναις εὐθὺ βάλωμεν.

οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους
στήσομεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνον ὧδε τρόπαιον.

*Ως εἰπὼν ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας. 160

φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας ἑὰς ἀμφεκάλυψαν,
θώρηκας δ' εἶχον καλῶν χλοερῶν ἀπὸ σεύτλων,
φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν εἰς ἀσπίδας εὖ ἥσκησαν,
ἔγχος δ' ὀξύσχοινος ἐκάστω μακρὸς ἀρήρει,

143 εἴ τινες a (-O²) A¹⁰ B¹ P¹ P⁴ R¹ V⁵ V⁶ : οἱ cet. γεγόνατε g- :
-εἴτε A¹⁰ V⁸ 144 οὐατα μῶν codd. praeter k1 : μῶν glossema est
vocis πάντων quae sollemniss in re tali est, e. gr. H 92 146 αὐτὸν
B¹ Bm¹ Bm² Bm⁴ C H¹ Li M¹ O¹ P⁵ P¹⁰ U¹ V⁶ V⁸ V¹¹ 148 περὶ f h c-
L⁸ L⁹ Li P⁴ V¹¹ : κατὰ A² 149 τῶν h k P¹ P² 152 νῦν γὰρ
k1 a- P¹ R¹ 153 ἔνοπλοι k1 h-i-A² A¹⁰ L⁶ O² P⁵ R¹ R² 154 τείχεσ-
σιν f- d g- c- J L⁹ O² P⁴ P⁵ P⁸ S¹ 156 ὅς τις] ὅπως a (-O²) : ὁπότε J
ἀντίος ἔλθῃ] ἦλθον ἐφ' ἡμᾶς b c d g f-a (-O²) J L⁹ P⁴ S¹ V⁵ 157 ἐκεί-
νοισ A¹⁰ Bm² P⁴ V⁵ : ἐκείνῳ a k C N R¹ U² : ἐντεσιν (gloss.) j l i-
158 ἐν ὕδασι] ἐν ἐντεσι F : ἐκείνους a b c d e f g J P⁴ S¹ 160 συνέπεισε
a P¹ P⁴ ὡς ἄρα φωνήσας ὅπλοις κατέδυσεν k1 (-δυσεν A⁸ L¹ L⁷ V³) :
ἐνέδυσεν j 161 μολόχων M¹ ss. ἑὰς om. a h l L² L⁷ L⁸ R¹ S².
ἀμφὶ δὲ κνήμας ἐκάλυψαν A⁸ (τε) A¹⁰ (τὰς) L¹. et pluralem (Hes. Opp.
378, h. Ven. 267, Pind. Pyth. iv. 187) et synizesin Pigreti permisimus
162 χλωρῶν πλατέων h k l L¹ (χλοερῶν j) τεύτλων j l S² 164 μακρὸν
O² P⁵ V¹¹

καί ῥα κέρα κοχλιῶν λεπτῶν ἐκάλυπτε κάρηνα. 165
φραξάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθαις ὑψηλαῖσι
σεύοντες λόγχας, θυμοῦ δ' ἔμπλητο ἕκαστος.

Ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
καὶ πολέμου πληθύν δείξας κρατεροὺς τε μαχητάς,
πολλοὺς καὶ μεγάλους ἦδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας, 170
οἷος Κενταύρων στρατὸς ἔρχεται ἡὲ Γιγάντων,
ἦδ' ὃν γελῶν ἐρέειν· τίνες βατράχοισιν ἄρωγοι
ἦ μυσὶν ἀθανάτων; καὶ Ἀθηναίην προσέειπεν·

ᾧ θύγατερ μυσὶν ἦ ῥα βοηθήσουσα πορεύσῃ;
καὶ γὰρ σοῦ κατὰ νηὸν αἰὲ σκιρτῶσιν ἅπαντες 175
κνίσῃ τερπόμενοι καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσιν.

ᾧς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη·
ὦ πάτερ οὐκ ἄν πώ ποτ' ἐγὼ μυσὶ τειρομένοισιν
ἐλθοίμην ἐπαρωγός, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ μ' ἔοργαν
στέμματα βλάπτουντες καὶ λύχνους εἵνεκ' ἐλαίου. 180
τοῦτο δέ μοι λῆν ἔδακε φρένας οἶον ἔρεξαν.
πέπλον μου κατέτρωξαν ὃν ἐξύφηνα καμουῖσα
ἐκ ῥοδάνης λεπτῆς καὶ στήμονα μακρὸν ἔννησα,

ὦς βατράχων στρατὸς ἔβρεμεν εὐτε γιγάντων 170 a
καὶ μῦες κενταύρων μεγαλαύχων ἦσαν ὁμοῖοι 170 b

165 καὶ κέρα **b c e f g B¹ Bm¹ Bm³ H¹ H² J M¹ S¹ U¹ Vi²**: καὶ ῥα **a C**
L⁸ N Pal. R¹ S² U² V⁸. coniunxit Stadtmüller: καὶ κόρυθες **j l L¹ L⁷ P⁴**
κοχλῖαι κάρην ἀμφεκάλυπτον **l L¹ L⁷** κράατ' ἀμφεκάλυπτον **j** 167 ἔμ-
πλητο **L² P¹**, cf. φ607: ἔμπληστο **O²**: ἔπλητο **j l L¹ L⁷ L⁸ S²**: ἔπληστο
k-O²: ἐπέπλητο sim. cet. 170 a b hab. **g h k l i-** (170 a tantum
P¹ S²), post 171 **Bm⁴ O¹ O³**: prosodia Byzantina. cf. h. Merc. 224 οὐτε
τι κενταύρου λασιαύχενος ἔστιν ὁμοῖα 170 b μῦς **k-** 173 ἀθανά-
των **j k l L¹ L⁷**: τειρομένοις(ι) cet. ex 178 (τερπόμενοι **O²**) καὶ γε
h προσέειπεν ἀθήνη **b c d e f g h J P⁵ P⁸**: ἀθήνην **P¹⁰ S¹** suspecta
174 ἐπαλεξήσουσα **l L¹ L⁷ R² U⁵**: ἐπαρρήξουσα **k (-S²)** 175 τὸν
νηὸν **g-H² Li Vi¹** αἰὲ om. **b c e f g A⁸ S¹** 176 ἐδέσμασιν ἐκ θυσιῶν
j: θυσιῶν ἐδέσμασιν **h k l L¹ L⁴ L⁷ P¹** 179 ἐλθοίμι **P⁵ R¹**: -μη **P⁸**.
cf. ἐθέλοιτο h. Cer. 328, φροντιούμεθα Eur. I. T. 343 ἀρ(ρ)ωγὸς
l L¹ L⁷ L⁸ S² 180, 181 om. **A² V⁵ V⁶** (ex homoeotel.) 181 μοι
h k l-L¹ L⁷ P⁵ R¹: μου cet. οἶον **j l-A⁵ L¹ L⁷ O² S² Vi³**: οἶά μ' cet.
ἔρεξαν **j k l L¹ L⁷ O²**: ἔοργαν cet. 183 μακρὸν **O²**: λεπτὸν cet.
ἔοργα **l L¹ L⁷**

τρώγλας τ' ἐμποίησαν· ὁ δ' ἠπητής μοι ἐπέστη
καὶ πράσσει με τόκον· τὸ δὲ ρίγιον ἀθανάτοισιν. 185

χρησαμένη γὰρ ἔνησα καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι.
ἀλλ' οὐδ' ὥς βατράχοισιν ἀρηγέμεναι βουλήσω.
εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι, ἀλλὰ με πρῶην
ἐκ πολέμου ἀνιοῦσαν ἐπεὶ λίην ἐκοπώθην,
ὔπνου δευομένην οὐκ εἶσαν θορυβοῦντες 190

οὐδ' ὀλίγον καταμῦσαι· ἐγὼ δ' αὔπνος κατεκείμην·
τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσαν, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
ἀλλ' ἄγε παυσώμεσθα θεοὶ τούτοισιν ἀρήγειν,
μή κέ τις ὑμείων τρωθῇ βέλει δξυνόεντι·
εἰσὶ γὰρ ἀγχέμαχοι, εἰ καὶ θεὸς ἀντίον ἔλθοι· 195
πάντες δ' οὐρανόθεν τερπώμεθα δῆρην ὀρῶντες.

ᾧς ἄρ' ἔφη· καὶ τῇ γε θεοὶ ἐπεπειθοντ' ἄλλοι,
πάντες δ' αὖτ' εἰσῆλθον ἀολλέες εἰς ἓνα χῶρον.
καὶ τότε κώνωπες μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες
δεινὸν ἐσάλπιγξαν πολέμου κτύπον· οὐρανόθεν δὲ 200
Ζεὺς Κρονίδης βρόντησε, τέρας πολέμοιο κακοῖο.

184 ita j 1 L¹ L⁷ Thomas mag. 2. 16: καὶ τρώγλας ἐτέλεσαν vulg.:
ἐτέλεσ(σ)α h-: καὶ τρώγλας ἐνέδησα φίλον δέ μου ἦτορ ἰάνθη O²
184 a καὶ πολὺ με πράσσει· τούτου χάριν ἐξώργισμαι hab. codd. praeter
i j 1 A¹⁰ B¹ L⁸ O² (πράσσειν a- k U² V⁸) 185 post 186 hab. codd.
praeter j O² πράσσειν H¹ P⁹ Pal. τόκους j L¹ L⁷: τόκοις 1 A¹⁰ B¹
P¹ P⁴: τόκος J τὸ δὲ ρίγιον] τό γε ρίπον Vi²: γ' ἔριπον A² P⁵: γ'
ἐρίπονον sim. c d g h a (-O²) al. τούτου χάριν ἐξώργισμαι j (ex 184 a)
186 ὕφωνα N P⁵ P⁹ Pal. U⁴ U⁵ V⁴: ὕφωνα Li P⁷ Vi³ 187 ἀρηγέμεναι
A⁸ (-ω-) V⁶: -μεν' Bm²: ἀρηγέμεν cet. βουλήσω L²: βουλήσομαι
1 L¹ L⁷ L⁸ S²: οὐκ ἐθελήσω cet., cf. A 319: praeter καὶ ὥς et βουλήσω
nulla electio 188 πρῶτον j 1- L¹ L⁷ O² P² 191 καμ(μ)ῦσαι
k O² V⁸ 192 ἀλγοῦσαν Bm² Bm³ H² J P⁵ P⁶ Pal.: ἀλγοῦσα cet.
φώνησεν A⁹: ἐφώνησεν 1 L¹ L⁶ L⁷ P² 193 ἀλλ' ἄγε νῦν c- g- b- H²
L⁵ L⁹ P¹ P⁸ Vi¹: δὴ L⁶ P² θεοὶ om. h P⁵ P⁸ R¹ συναρῆγειν h
194 om. O² 194 a μή τις καὶ λόγῃ τυτῇ δέμας ἡ ἐμαχαίρη h i k l O²
(μή κέ τις τρωθῇ λόγῃ) quae Byzantium spirant 195 ἐγχε-
μαχοὶ k-1- καὶ εἰ j 1 L¹ L⁷ εἰσὶ γὰρ ἀγέρωχοι ἄλκιμοι ἀγχιμαχηταὶ
O² 197 ita O²: τῇ δ' αὖτ' ἐπεπειθοντο θεοὶ ἄλλοι cet. (οἱ θεοὶ P⁵)
198 δ' αὖτ' O²: δὴ ὡς δ' j g- S¹: δ' ὁμῶς cet. (δ' ὁμοῦ J P¹) εἰσῆλ-
θον ἀολλέες g B¹ J O²: ἀολλέες ἦλθον A⁸ L⁶ L⁹ P²: ἤλυθον j L¹ L⁷:
ἤλθετον 1- 198 a καὶ δ' ἦλθον κήρυκες τέρας πολέμοιο φέροντες
j k 1 L¹ L⁷ κήρυκε j A⁸ Bm³ L² L⁸ U¹: om. cet.

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ

Πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχήνωρα οὔτασε δουρὶ
 ἔσταότ' ἐν προμάχοις κατὰ γαστέρα ἐς μέσον ἦπαρ·
 καδ δ' ἔπεσεν πρηνής, ἀπαλὰς δ' ἐκόνισεν ἐθείρας.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 205
 Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείωνος,
 πῆξεν δ' ἐν στέρνῳ στιβαρὸν δόρυ· τὸν δὲ πεσόντα
 εἶλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη.
 Σευτλαῖον δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἑμβασίχυτρος, 209

Ἄρτοφάγος δὲ Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψε· 210
 ἦριπε δὲ πρηνής, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπτη.
 Λιμνόχαρις δ' ὥς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον,
 Τρωγλοδύτην ἀπαλοῖο δι' αὐχένος τρώσεν ἐπιφθὰς
 πέτρῳ μυλοειδέϊ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε· 213 a
 Ὡκιμίδην δ' ἄχος εἶλε καὶ ἤλασεν ὀξείῃ σχοίνῳ
 οὐδ' ἐξέσπασεν ἔγχος ἐναντίον· ὥς δ' ἐνόησε 215
 Λειχήνωρ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε καθ' ἦπαρ· ὥς δ' ἐνόησε
 Κοστοφάγον φεύγοντα βαθείαις ἔμπεσεν ὄχθαις.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἀλλ' ἤλασεν αὐτόν·
 κάππεσε δ', οὐκ ἀνένευσεν, ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη 220
 πορφυρέῳ, αὐτὸς δὲ παρ' ἡϊόν' ἐξετανύσθη,
 χορδῇσιν λιπαρῇσι τ' ἐπορνύμενος λαγόνεσσιν.

203 γαστέρος H²: γαστρὸς J P¹ καθ' ἥπατος ἔγκατα χῦτ.. A⁸
 205 om. a b c d e j L² Vi³ 206 τρωγλήτης a: -ίτης V⁵ πηλείωνος
 L¹ L³ L⁴: πηλείωνα cet. 207 om. L⁹ P⁵ πείρε(ν) H² V⁶, J marg.
 208 θυμὸς A¹⁰ B¹ στόματος δ' ἐξέπτη g Li: δ' ἐκ στόματος ἔπτη b c d
 L⁵ L⁶ L⁹ O² P² P⁵ P⁸ V⁵, cf. 236 209 σευτλαῖος... ἔμβασίχυτρον
 h i j k A² A¹⁰ P⁷ V⁸ 210-222 eieicimus, nam 210, 213, 213 a, 217 plane
 Byzantini, ceteri cum eis videntur stare 210-212 om. a l
 211 ρεθέων L⁵ V⁴: δὲ λέων g L⁶ P² 213 om. O² P⁸ τρωγλίτην
 V⁵, cf. 206 κατ' B² L⁹ P¹⁰ U⁴ V¹² ἦριπε δ' εὐθύς b c d e A² B¹ L¹
 Pal. V¹² 213 a hab. h i j k l om. cet. ἐν πέτρῳ O² αὐχένα παρ
 μέσσον j- post hunc v. add. L² τρωγλήτης δ' ἄρ' ἔπεφνε βρεκαίγιγα
 ἐσθλὸν αἶξας 214 om. j l L⁷ P⁴: ante 213 hab. a b c d e L¹, ante
 210 g, post 222 L⁶ ὀξυσχοίνῳ U⁵ marg. post hunc v. add. ἀλλ' ὁ
 μὲν ἔσπασεν ἔγχος· ἐφωर्मήθησαν δ' ἐπ' αὐτῷ h k P¹ P⁵ R¹ (ἐφώρμησαν
 R¹) 215 om. j l L⁷ P⁴ ὄδ' P⁹ Pal.: ὄδ' A² ἦριπε δ' εὐθύς
 h k J P¹ 216, 217 om. a b c d e f g L¹ S¹ (ex homoeotel.)
 218 κωστοφάγον c g A³ A⁴ L⁶ L⁹ P² V¹²: κουστ- a-: κωστοφάγος k P⁵
 V¹²: κρᾶμβοφάγος h j l J L⁷ P⁴ V²: κρᾶμβοβάχος L³ L⁴ φεύγων i k l
 P⁵ P⁸ R¹ κρᾶμβοφάγος ὄχθαισι βαθείαις ἔμπεσι φεύγων j 219 om.
 A⁸ V¹¹ ἀπέφυγεν J P¹ P⁴ μάχης] ἐν ὕδασι a h i j l L² L⁸ R¹ S²
 ἤλασε δ' αὐτόν a h i j l Bm³ L⁸ R¹ S² U¹ 221 ἡϊόνας h- A³ A⁴ P¹:
 ἡϊόνος Bm¹ M¹ V⁵ 222 om. l L⁷ P⁴ ἐπορνυμένου h a- R¹: -ais P¹

- Τυροφάγον δ' αὐτῆσιν ἐπ' ὄχθαις ἐξενάριξεν. 223
 Πτερυογλύφον δὲ ἰδὼν Καλαμίνθιος ἐς φόβον ἦλθεν,
 ἦλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων τὴν ἀσπίδα ῥίψας. 225
 Λιτραῖον δ' ἄρ' ἔπεφνεν ἀμύμων Βορβοροκοίτης,
 χερμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγματος· ἐγκέφαλος δὲ 228
 ἐκ ῥινῶν ἔσταξε, παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.
 Λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα Βορβοροκοίτην, 230
 ἔγχει ἐπαίξας· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 Πρασσαῖος δὲ ἰδὼν ποδὸς εἵλκυσε νεκρὸν ἔοντα,
 ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε κρατήσας χειρὶ τένοντα.
 Ψυχάρπαξ δ' ἤμυν' ἐτάρου περὶ τεθνειῶτος
 καὶ βάλε Πρασσαῖον κατὰ νηδύος ἐς μέσον ἦπαρ, 235
 πίπτε δέ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' Ἀἰδόσδε βεβήκει.
 Κραμβοβάτης δὲ ἰδὼν πηλοῦ δράκα ῥίψεν ἐπ' αὐτόν,
 καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε καὶ ἐξετύφλου παρὰ μικρόν.
 ὠργίσθη δ' ἄρ' ἐκείνος, ἐλὼν δ' ἄρα χειρὶ παχείῃ
 κείμενον ἐν δαπέδῳ λίθον ὄβριμον, ἄχθος ἀρούρης, 240

Ἵδρόχαρις δ' ἔπεφνεν Πτερυοφάγον βασιλῆα, 227

223 τυρογλύφον h l i - L² L⁸ S² V³ V¹¹ ἀκτῆσιν V⁵ V⁹, cf. O 621
 ἐπ' ὄχθαις λιμνήσιος h k l L⁷ P¹ P⁴ : ἰδὼν λιμνήσιος A⁸ V¹¹ 224 δ'
 ἐσιδὼν codd. praeter j k l L² L⁷ P⁴, cf. 232, h. Apoll. 341 καλαμίνθης
 h C L³ L⁴ P⁴ βυθὸν P⁸ : βάθος h k Bm¹ P¹ P⁵ R¹ 226 om. j l
 L⁷ P⁴ λιστραῖον h A² J P¹ : φυτραῖον b A¹⁰ B¹ Bm¹ Bm² L¹ Li M¹ O³
 P⁷ R¹ U¹ : φλιτραῖον Bm³ V¹² : φιτραῖον c f Bm⁴ H¹ H² L⁹ O¹ P⁸ V⁵ V¹³ :
 λιμναῖον P⁵ βορβοροκοίτης O² P¹ : ἐμβασίχυτρος cet. 227 om.
 a b c d e f g J L¹ δέ τ' ἔπεφνεν j 230 λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν i j k l :
 λειχοπίνακα δ' ἔπεφνεν cet. ἀμύμονα βορβοροκοίτην i j k l : ἀμύμων
 βορβοροκοίτης vulg. : ἐμβασίχυτρος O² 231 a δούπησεν δὲ πεσῶν
 ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ C 232 πρassoφάγος h i j k l J L² P¹
 ἐπιδὼν L⁶ P² S¹ U⁵ marg. : ἐσιδὼν cet. νεκρὸν ἔοντα] κνισσοδιώκτην j
 233 ἀπέθηκε k l P¹ P⁴ 234 λειχάρπαξ V³ ἐτάρων . . . τεθνειῶτων
 codd. praeter O² 235 πηλοῦσιον i j l μήπω γαίης ἐπιβάντα codd.
 praeter i j l O² (κανηνδύος O²) 236 πρόσθεν i j l L² L⁸ O² S² : προπά-
 ροιθε cet. ἦτορ k l J L⁷ P⁴ : ἦπαρ A¹ ἐκ στόματος ἔπητη O² P¹, cf.
 208 : ἔκτοσθε βεβήκει k l J L⁷ P⁴ 237 πηλοβάτης h i j k l ῥίψας
 h J P¹ P⁴ P⁵ R² U² 238 ἔπληξε O² : ἔχρισε cet. : ἐξετύφλωσε A⁸ J
 L³ L⁴ L⁷ P⁴ P⁸ 239 ὀργισθεὶς a h R¹ : θυμώθη j L¹ L⁷ : μουνώθη
 A⁸ J P⁴ V³ : γουνώθη L⁴ : συνώθη L³ 240 δαπέδῳ P⁹ Pal. : γαίη
 k l Bm¹ L⁷ O² P¹ P⁴ : πεδίῳ cet.

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ

τῷ βάλε Κραμβοβάτην ὑπὸ γούνατα· πᾶσα δ' ἐκλάσθη
 κνήμη δεξιτερή, πέσε δ' ὑπτίος ἐν κονίησι.
 Κραυγασίδης δ' ἤμυνε καὶ αὖθις βαῖνεν ἐπ' αὐτόν,
 τύψε δέ οἱ μέσσην κατὰ γαστέρα· πᾶς δέ οἱ εἴσω
 ὀξύσχοινος ἔδυνε, χαμαὶ δ' ἔκχυντο ἅπαντα 245
 ἔγκατ' ἐφελκομένῳ ὑπὸ δούρατι χειρὶ παχείῃ·
 Ἑρωγλοδύτης δ' ὡς εἶδεν ἐπ' ὄχθησιν ποταμοῖο,
 σκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο, τείρετο δ' αἰνῶς·
 ἤλατο δ' ἐς τάφρους, ὅπως φύγῃ αἰπὺν ὄλεθρον.
 Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναθον ἐς ποδὸς ἄκρον. 250
 Πρασσαῖος δ' ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνου προπεσόντα, 252
 ἦλθε διὰ προμάχων καὶ ἀκόντισεν ὀξύσχοινον·
 οὐδ' ἔρρηξε σάκος, σχέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκωκή·
 οὐδ' ἔβαλε τρυφάλειαν ἀμύμονα καὶ τετράχυτρον 255
 δῖος Ὀριγανίων, μιμούμενος αὐτὸν Ἄρῃα,
 ὃς μόνος ἐν βατράχοισιν ἀρίστευεν καθ' ὅμιλον·
 ὥρμησεν δ' ἄρ' ἐπ' αὐτόν· ὁ δ' ὡς ἶδεν οὐχ ὑπέμεινεν.

ἔσχατος δ' ἐκ λίμνης ἀνεδύσετο, τείρετο δ' αἰνῶς 251
 ἥρωας κρατερούς, ἀλλ' ἔδυνε βένθεσι λίμνης 259

241 πηλοβάτην i j k l, cf. 237 κατὰ k: παρ O² ἐάγη c e f g
 H² J L¹ P⁵ S¹ 242 om. A¹⁰ B¹ 243 κραμβανίδης E οὔτος k
 244 δέ οἱ] τόν γε A³ A⁴ μέσσην δ' αὐτὸν j πᾶσα b c d e f
 A¹⁰ B¹ Bm² Si² Vi³ 246 χειρὶ παχείῃ] χείρεσσι l- P⁴ 247 σιτοφάγος
 i j k l: πρασσοφάγος A⁸ 249 τάφρον i j k l L⁷ O² P⁸ Vi¹ εἶπας k,
 cf. Ξ 163 250 τρωξάρτην V⁵: -τη O² φυσίγναθος Pal. ποδὸς
 O²: πόδας P⁵ P⁶ R¹: πόδα cet. 251 om. L³ L⁴ ὦκα δὲ λίμνην
 ἤλατο τειρόμενός περ δεινῶς A⁸ L¹ L⁷ V³: ὦκα δ' ἐς λίμνην εἰσᾶλτο τειρό-
 μενον δ' αἰνῶς J P⁴: ὦκα δὲ τειρόμενος ἐς λίμνην ἤλατο φεύγων j: ἔσχατος δ'
 ἐκ λίμνης ἀνεδύσετο τείρετο δ' αἰνῶς cet. (δ' om. h L⁵ N P⁵ P⁸ P⁹) ἔσχατα
 S¹ Baumeister: ἔσχατο S² 252 om. L³ L⁴, post 252 a hab. j
 τρωξάρτης i j A⁸ O² προσεόντα E L⁶ O¹ P⁶ S¹ 252 a καὶ οἱ ἐπέ-
 δραμεν αὖθις ἀποκτάμεναι μενεαίνων hab. i j l 253, 254 om.
 l L¹ L⁷ P⁴ ὀξύσχοινον a-: ὀξεί σχοίνῳ cet. 255, 256 om. j l L¹ L⁷ P⁴
 255 τοῦδ' vulg.: οὐδ' C N O² P¹ P⁵ P⁸ P⁹ Pal. U² 256 ὀρηγανίων k O²
 257 post 261 a hab. j l L¹ L⁷ P⁴, et post 261 a et hic H² J P¹ V⁶
 258 om. j l L¹ L⁷ P⁴ ὥρμησαν A² L² P³ 259 om. j l L¹ L⁷ P⁴ P⁵
 κραταιούς k ἔδυνε vulg.: ἐνδυνε H¹ H² J P³ P⁶ P⁸ V⁶: ἔδυν' ἐν
 k A³ Bm¹ S¹ Vi²: ἔδυν h A² L² P¹ P⁹ Pal. V⁵ βένθεα B¹ E L²

Ἦν δέ τις ἐν μυσὶ παῖς Μεριδάρπαξ ἕξοχος ἄλλων, 260
 Κναίσωνος φίλος υἱὸς ἀμύμονος ἀρτεπιβούλου
 οἴκαδ' ἔεν, πολέμου δὲ μετασχεῖν παῖδ' ἐκέλευεν·
 οὗτος ἀναρπάξαι βατράχων γενεὴν ἐπαπείλει·
 ἀγχοῦ δ' ἔστηκεν μενεαίνων ἱφί μάχεσθαι
 καὶ ῥήξας καρύοιο μέσσην ῥάχιν εἰς δύο μοῖρας 265
 φράγδην ἀμφοτέροισι κενώμασι χεῖρας ἔθηκεν·
 οἱ δὲ τάχος δέισαντες ἔβαν πάντες κατὰ λίμνην·
 καὶ νῦ κεν ἐξετέλεσεν ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀδὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 καὶ τότ' ἀπολλυμένους βατράχους ᾤκτειρε Κρονίων, 270
 κινήσας δὲ κάρη τοίην ἐφθέγγατο φωνήν·

ᾧ Ω πόποι ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι·

μεριδάρπαξ ὄρχαμος μιμούμενος αὐτὸν ἄρηα 261 a
 ὃς μόνος ἐν μύεσσιν ἀρίστευεν καθ' ὕμιλον 261 b
 αὐτὸς δ' ἐστήκει γαυρούμενος κατὰ λίμνην 262 a
 οὐ μικρόν με πλήσσει μεριδάρπαξ ὃς κατὰ λίμνην 273

260 ita Ludw. μύεσσι i j k l V⁶: μυσὶ δὴ f c—P⁷ μεριδάρπαξ]
 νέος παῖς i j l O²: νέος k S¹: περιδάρπαξ A¹ 261 κναίσωνος
 P⁹: κνέσωνος P⁸: corr. Ludw.: κναίσωνος h A¹ O² Pal.: κρείσωνος A³ A⁵:
 κρείωνος vulg. ἐγγέμαχος k l H² J P¹ P⁴: ἀγγέμαχος j l L¹ L⁷ S² V³ V⁶
 261 a hab. i j k l H² V⁶ ὄρχαμος ὦν ἄλλων H² V⁶: μοιρωνάρπαξ
 ὄρχαμος αἰνῶ ἴσος ἄρηι L²: ὄρχαμος αὐτὸν ἄρη φαίνων κρατερὸς μερι-
 δάρπαξ j 261 b hab. i j l H² V⁶ ἀριστεύεσκε j L⁷ μάχεσθαι j
 262 om. i j l ἰδὼν vulg.: ἰδῶν (ss. ε) O²: corr. Ludw. πολέμοιο
 vulg.: πολέμου δὲ O² 262 a om. O² αὐτοῦ l L¹ L⁷ P⁴ γαυριού-
 μενος h k a—A¹: μεγαλοφρονέων L² ὡς κατὰ f g A³ A⁴ B² Bm² Bm⁴
 P⁶ P¹⁰ R¹ U⁴ V⁴ V⁵: ὃς κατὰ B¹ V⁶: οὐ κατὰ Vi², ex 273 στῇ δὲ παρὰ
 λίμνην γαυρούμενος οἶος ἀπ' ἄλλων j 262 b στεύτο δὲ πορθήσειν
 βατράχων γένος αἰχμητῶν hab. j l L¹ L⁷ 263 om. j l E L¹ L⁷ P⁴
 γενεὴν O²: γένος cet. ἡπηπείλει L⁵: ἐπηπείλει k P⁵ P⁸ S¹ 264 hab.
 O² sol. 265 om. j l L¹ L⁷ P⁴ καρύοιο O²: καρύου vulg.: corr. Ilgen
 266 om. j l L¹ L⁷ P⁴ κενώμασι O²: ἐν ὤμοις vulg.: καὶ ἐν ὤμοισι
 h Bm³ J l P¹ S²: καὶ ἐν ὤμοισι a (—O²) χερσὶν L²: χεῖρες(σ)'
 Bm³ L⁵ S² U¹ 267 om. j l L¹ L⁷ P⁴, post 268 hab. H² P⁹ Pal.
 268 om. l L¹ L⁷ P⁴ ἐξετέλεσαν a k C J N P¹ U² οἱ σθένος] ὡς
 θεὸν a—L⁸: ὡς θεὸς h J P⁵ S² 271 κάρην a (—O²) S²: κάρηνα L⁶ L⁹:
 κάρηνα c τοίηνδ' j l k—J L⁷ P¹ P⁴ 272 θαῦμα τόδ' k l J L¹ L⁷ O² P⁴:
 πένθος L²: ἔργον ἐν cet. ὀρώμεν A⁴ B¹ O² P⁵ P⁶ R¹ 273 μικρόν
 με vulg.: με μικρόν L⁵: μικρά με B¹ V⁶: μικρόν μ' j: με om. A² Pal.
 ἐπληξε j U⁵: ἐκπλήσσει V⁶ ὃς] οὐ Vi²: om. i j l

Ἄρπαξ ἐν βατράχοισιν ἀμείβεται· ἀλλὰ τάχιστα
 Παλλάδα πέμψωμεν πολεμόκλονον ἢ καὶ Ἄρρα, 275
 οἷ μιν ἐπισχῆσουσι μάχης κρατερόν περ ἔοντα.
 Ὡς ἄρ' ἔφη Κρονίδης· Ἄρης δ' ἀπαμείβετο μύθῳ·
 οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίης Κρονίδη σθένος οὔτε Ἄρηος
 ἰσχύει βατράχοισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
 ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες· ἢ τὸ σὸν ὄπλον 280
 κινείσθω· οὔτω γὰρ ἀλώσεται ὅς τις ἄριστος,
 ὥς ποτε καὶ Καπανῆα κατέκτανες ὄβριμον ἄνδρα 282
 καὶ μέγαν Ἐγκελάδοντα καὶ ἄγρια φύλα Γιγάντων. 283
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Κρονίδης δὲ βαλὼν ἀργῆτα κεραυνὸν 285
 πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον. 286
 πάντας μὲν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν βατράχους τε μύας τε· 289
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μυῶν στρατός, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 290
 ἔλπετο πορθήσῃ βατράχων γένος αἰχμητῶν,

κινείσθω τιτανοκτόνον ὄβριμοεργόν 281
 ὦ Τιτᾶνας πέφνες ἄριστους ἔξοχα πάντων 281 a
 αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνὸν δειμαλέον διδς ὄπλον 287
 ἦκ' ἐπιδιδήσας· ὁ δ' ἄρ' ἔπατο χεῖρὸς ἄνακτος 288

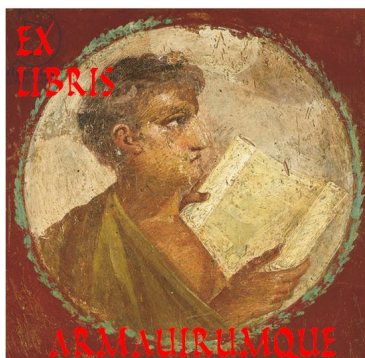
274 ἄρπαξ] ἐν(ν)αίρειν j k L¹ L² L³ L⁴ L⁷: ἐναίρων J: αἶρειν V³:
 κτείνει A⁸: ἤλασε O² βατράχοισιν om. ἐν cf B¹ L⁹ P⁷ Vi¹: βατρά-
 χους ij k l O² ἀμύνεται L⁵: βλεμαίνει k (-ων ij l): μενεάινων V³ V⁷:
 ἐπαπειλῶν O², cf. 263 275 ἡδὲ h ij l L² L⁸ S²: ἡ B² L² P⁴ ἄρην
 ij l O² 276 κρατεροὶ... ἔόντες a: κρατερῶ... ἔόντες k-
 277 μύθον g B¹ B² L⁵ L⁹ P² P⁸ P¹⁰ R¹ U⁴ V⁴ Vi¹ 278 οὔτ' ἄρ'
 j Bm² Bm⁴ L¹ L⁷ O¹ O² P¹ P⁷ Vi¹: οὐ γὰρ cet. 279 ἀρηγέμεν codd.
 praeter O² 280 ἀρήγειν O²: ἀμυνέμεν k: ἀρηγότες O³ 281 hab.
 h ij l H² L⁸ S² V⁶ μέγα τιτ. R² U⁵ 281 a hab. h ij k l H² V⁶
 ἔφνες C N P¹ U² 284 hic vulg., inter 282 et 283 pos. h: om.
 ij l H² L⁸ S² V⁶ 282 om. ij l H² V⁶ ὧ k κατὰ νῆα codd.
 praeter h O² Pal. κατέκτανες h k P⁶ P⁸ P⁹ Pal.: -εν cet. 283 om.
 P¹ Vi¹: post 284 h εὐκελάδοντα vulg.: ἔγκ- a καὶ κελάδοντα
 πέδησας A⁸ J L² L³ L⁴ L⁸ P⁴ S²: ἐγκελάδοντ' ἐπέδησας j H² L¹ L⁷: εὐκελ.
 τε πέδησας V⁶ καὶ] ἰδ' j l - L² L⁷ U¹: ἡδ' k J P⁴ V³ V⁶ εὐρέα H² V⁶
 285 βαλὼν O²: βάλε sim. cet. ἀργῆτα O²: ψολόεντα vulg.: ψολόεντι
 κεραυνῷ h a - A⁸ 286 πρῶτον μὲν βρόντησε k μέγα A⁸ B¹ P¹ P⁴ P⁵ V⁵
 ἐξελέλιξεν A³ A⁴ B¹ E P² P⁸ V⁴ 287 om. a h i l 288 fort. ser-
 vandus 289 ἐπὶ τοῦσδε vulg.: ἐπὶ τοῦσδε τε μύας a h i k l: ἐπὶ
 τοῦσδε κεραυνός O¹: βατράχους τε μύας τε j: fort. ἐπὶ τοῦς τε μύας τε
 291 ἴετο ij k l j L¹ L³ L⁴ L⁷ γένος βατράχων ἀγερῶχων i l

ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΤΟΜΑΧΙΑ

εἰ μὴ ἀπ' Οὐλύμπου βατράχους ἐλέησε Κρονίων,
ὅς ῥα τότ' ἐν βατράχοισιν ἄρωγους εὐθύς ἔπεμψεν.

Ἦλθον δ' ἐξαίφνης νωτάκμονες, ἀγκυλοχεῖλαι,
λοξοβάται, στρεβλοί, ψαλιδόστομοι, ὄστρακόδερμοι, 295
ὄστοφνεῖς, πλατύνωτοι, ἀποστίλβοντες ἐν ὤμοις,
βλαιοί, χειλοτένοντες, ἀπὸ στέρνων ἑσορῶντες,
ὀκτάποδες, δικάρηνοι, ἀχειρέες, οἱ δὲ καλεῦνται
καρκῖνοι, οἳ ῥα μῶν οὐρὰς στομάτεσσιν ἔκοπτον
ἦδὲ πόδας καὶ χεῖρας· ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχοι. 300
τοὺς δὴ ὑπέδεισαν δειλοὶ μύες οὐδ' ἔτ' ἔμειναν,
εἰς δὲ φυγὴν ἐτράποντο· ἐδύετο δ' ἥλιος ἦδη,
καὶ πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἐξετελέσθη.

292 ὥκτειρε codd. praeter a h i j l J L¹ L² L⁸ P¹ P⁴ P⁸ S² 293 ὥς
B¹ C N P⁸ U² : ὥστις i k l O² ἐν om. j B¹ Bm² Li P³ P⁶ P⁸ P⁹ P¹⁰ R¹
U⁴ V⁵ V⁶ Vi¹ : τοῖς βατρ. O² : τε βατρ. h ῥα φθειρομένοισιν k l J L¹ P¹ P⁴
αὐτὸς e L¹ L² L S² 294 νωτάκμονες L⁸ S² : νωτάκρονες b c e f g
ἀγκυλοχεῖλαι a h l B¹ L⁸ P⁴ S² V⁵ : -ῆλαι cet. 296 om. l L⁸ P¹ P⁴ S²
ὄστοφνεῖς B¹ Vi¹ : ὄστοφάγοι h 297 βλεσσοὶ b c d e f g A³ R²
χειροτένοντες codd. praeter l L¹ L⁷ O² P¹ P⁴ ὀρώντες k : ὀρώντες l
298 ἀχειρέες Vi¹ : ἀχερέες P⁴ 301 οὐς i j l L⁸ S² V⁶ δειλοὶ] πάντες
codd. praeter i j l O² 302 τράποντο b c d e δύσατο b c d e f g S¹ :
δύετο A² P⁹ : ἐδύετο Barnes forte Byzantinus 303 μελέτη P¹
τέλος σὺν θεῷ δμήρον μυοβατραχομαχίας. τινὲς δὲ λέγουσι τίγρητος τοῦ
καρὸς εἶναι αὐτήν P⁹ : ἐν ἡμῃ ἡμέρα ἐπράχθη τέλος | αμην H² : ceteras
subscriptions videas apud Ludwichium

IV. VITAE

Demetrius Chalcondyles cum omnium princeps Homerum ederet vitam Herodoteam, libellos duo de Homero Plutarchi, Dionis Prusaensis or. ii praemisit Iliadi; certamen Homeri et Hesiodi luce ut ait donavit in libello miscellaneo a. 1573 Henricus Stephanus. qui a quonam codice exscripserit opusculum saltem non dixit; constat tamen codice illum usum esse unico qui exstat Florentiae Laur. lvi. 1; apographum quod inde fecerat in bibliothecam Leidensem inter codices Vossianos devectum est. et codex et apographum latuerunt ut videtur donec ille denuo velut repertus sit a Valentino Rose (*Anecdota Graeca et Graecolatina* 1864 ff. 15, 16, cf. F. Nietzsche Rh. Mus. 1873, 237 sqq.): utroque usus est Nietzsche in editione a. 1871: opusculum ediderunt et Friedel (N. Jahrb. f. Phil. suppl. x. 1873, 235 sqq.) et ter quaterve Alois Rzach.

Vitam Proculeam atque illas quas numeris iv, v insignivit Westermannus primus edidit Leo Allatius in libro *de patria Homeri* a. 1640, repetito a Iacobo Gronovio in *Thesouro Graecarum antiquitatum* tom. xi. a. 1701. hanc supellectilem totam edidit Iosua Barnes regnante Anna nostra ab Homeri editionibus non ante Wolfsum exulaturam. tandem e codice Matritensi vitam vi eruit Ioannes Iriarte in catalogo suo a. 1769. omnia denique adiecta vita Suidea composuit in libro utilissimo Antonius Westermann a. 1845: Westermanni copiis nihil novi licuit addere praeter papyrum Dublensem, vitam Mureti scholiis praepositam, atque quae ex Alexandro Paphio Eustathius traxit.

Regredientibus super typorum inventionem Herodoteam vitam cum Musis Herodoti coniunctam raro praebent

codices; aut Homero praefixa aut inter opera rhetorica invenitur. Herodoti autem editores receperunt usque ad dimidium fere saeculum octavum decimum. separatim edidit unus quod sciam Reinoldus Lond. 1752. contra opus de Homero Plutarcheum et in moralibus Plutarchi manu scriptis et in praefationibus Homeri reperitur. vitae iv, v nisi Homero praemissae vix occurrunt, casu enim reperiuntur in binis codicibus miscellaneis Ma² P⁷, quorum ille maximam partem homericus est. idem codex Ma² sextam continet vitam, eandem forma ampliore codex scholiorum Mureti. capitulum Suidae homericum in sede sua semper invenitur nisi quod in codicibus Vindobonensi 39 et Ottoboniano 58 praefigitur Iliadi. Alexandri historiolum unde traxerit Eustathius nescimus.

Librum Herodoteum exhibent codices satis multi, qui cum minime cuncti collati sint inutile visum est per familias recensere: patebit tamen Herodotum legentibus Bm² M² P² P¹¹ cohaerere, vetustissimum P¹⁰ duo libros Bm⁴ P¹² peperisse neque vinculo multo minus arto A¹ E¹ V¹ atque etiam Ma¹ Ma⁴ amplecti. omnium vero maxime Byzantinis placuit vita quarta, fortasse propterea quod auctoribus caret: quot nitatur codicibus ignotum, adhibemus viginti sex. neque multo cedit quinta vita, in codicibus tradita undeviginti.

Equidem consilium horum monumentorum edendorum sero cepi, neque non piget quod dum Italiam viginti ante annis peragro aliis rebus intentus segetem illam opimam omiserim. attamen libros Britannos, Parisinos, Venetos, Mediolanenses, Hispanos plerosque, Monacenses, Vindobonenses pecunia ab Academia nostra adiutus excussi: Comiti quoque de Leicester quod Homeros avitos mihi usurpandos concessit gratias ago habeoque. Allatius sane quo codice Romano sit usus, quo Palatino Iungermannus, non patefeci: quos autem Parisinos in illius usum exscripserit Bourdelotius aperuit pro summa humanitate Henricus Omont.

quae nunc desiderantur fortasse aliquando praestabimus : sin minus, sciat lector has litteras parvum damnum inde accepisse.

Originem atque fontem harum biographiarum repetere huius quidem loci non est : pauca tamen praefanda videntur. Herodoteam vitam conscripserit homo Ionicae dialecti peritus, peritus et locorum et institutorum Asiae Minoris et qui Cumae causam ut Smyrnaeorum matris defenderit : licet de Gergithio historico Cephalione cogitare, licet fortasse et de ipso Ephoro, Cumano cive. Plutarchi duo libros maxima saltem e parte eosdem esse atque *μελέτας* illas a pluribus citatas vulgo creditur (vid. auctores p. 237 allatos) : qui autem grammaticis biographica admiscuerit ignoratur.

Certaminis quod dicitur quale nunc est auctor grammaticum se prodit qui post Hadriani aetatem biographias Homericam et Hesiodeam cum Museo Alcidamantis composuerit (consulendus super hanc rem nuperrime A. Busse, Rh. Mus. 1909, 108 sqq.). satis autem doctus fuit qui tot auctores citaverit atque potissimum Callimachi tabulas in loco celeberrimo (256, 258) adierit. qui vero Antoniniano saeculo posteriores tale consilium potuerint capere, pauci se praebent : multi grammatici velut Epaphroditus, Phainus, Philoxenus temporis ratione prohibentur. Dyscolum Herodianumque talia luisse nemo crediderit : rhetorum autem velut Philostrati, Libani et quantum licet conicere sophistarum, alia omnino scribendi ratio : sane de Cononibus Hephaestionibusve possis cogitare, res tamen nos potius ducit ad Porphyrium, qui philosophus historicus grammaticus non est cur vitas neglexerit, siquidem eiusdem academiae dux Proculus idem munus posterius gesserit. vitas omnes inter se conferre longum erat : illud tantum praeventendum videtur : biographos cum usque ad Stesimbrotum exsequamur, historiolas super Homerum a Pindaro, Simonide Ceo, Heraclito forte et Asio Samio narratas videamus, originem cuncti

VITAE

generis licet conicere repetendam esse a filiis illis Homeri quos Graeci *Ὀμηρίδας* nuncupaverunt.

Vitarum Codices.

A¹ = codex bibl. Ambrosianae 74 A 181 sup. membr. mm. 316 × 218, ff. 104, s. xiv. cont. f. 2 r. vit. iv, v in unam factas: tum Iliadem. [nobis in Iliade M¹.]

A² = cod. bibl. Ambros. 120 B 98 sup. membr. s. xv, 251 × 178 mm., ff. 230. cont. f. 1 v. Ap. Rhod. Arg., f. 127 r. Batrachomyomachiam, f. 132 r. vitam Herodoti, f. 145 r. Orphei Argonautica, f. 178 v. Homeri hymnos, f. 209 v. Callimachi hymnos. [nobis in Hymnis D.]

A³ = cod. bibl. Ambros. 450 I 4 sup. chart. 175 × 122 mm., ff. 232, a. 1276. f. 1 r. vit. v e qua verba λητ̃ . . . δε κριθηῖδος sola legi poterant, f. 16 r. Iliadem, 227 r. Batrachomyomachiam. [nobis in Iliade M⁷, in Batrachomyomachia A⁹.]

A⁴ = cod. bibl. Ambros. 486 L 73 sup. chart. 260 × 170, ff. ix + 268, s. xiii. cont. f. 1 r. Eustath. in Il. A-B 307, 87 r. vitas iv, v, 96 Iliadem, 264 v. Batrachomyomachiam. [nobis in Iliade M¹⁰, in Batrachomyomachia A¹⁰.]

A⁵ = cod. bibl. Ambros. 502 L 116 sup. chart. 288 × 207, ff. 317, s. xiii. f. 1 r. vit. iv, v: Iliadem. [nobis in Iliade M¹¹.]

A⁶ = cod. bibl. Ambros. 532 M 86 sup. chart. 290 × 200, ff. 280, s. xv. cont. ff. 1-29 Moschopuli prolegom., 33 vitam v, 35 Iliadem. [nobis in Iliade M¹².]

A⁷ = cod. bibl. Ambros. 1015 E 56 inf. membr. 242 × 168, ff. 111, s. xv. cont. f. 1 r. vitt. iv, v, 2 r. vit. Proculi, 5 r. Iliadem. [nobis in Iliade M¹³.]

Bm¹ = cod. Mus. Britannici King's 16. chart. 260 × 170 mm., ff. 281, a. 1431. cont. f. 1 r. vitt. iv, v, 2 r.-281 Iliadem. f. 201 r. ἐτελειώθη ἡ παρούσα ὁμηρικὴ δέλτος ἐν τῷ α-ῷ ὑ-ῷ λ-ῷ α-ψ ἔτει ἀπὸ τῆς τοῦ χῦ ἐνανθρωπήσεως [A.D. 1431]. θῦ τὸ δῶρον πόνος δὲ χριστοφόρου. [nobis in Iliade Bm³.]

Bm² = cod. Mus. Brit. Harley 5600. membr. 335 × 215 mm., ff. 239, a. 1466. cont. ff. 1-6 v. vit. Herod., 6 v.-13 r. hypotheses, 13 v.-14 r. epigrammata, f. 16 Iliadem. f. 239 r. ἐτελειώθη ἡ τοῦ ὁμήρου ἱλιάς χειρὶ μου ἰωάννου πρεσβυτέρου ῥώσου τοῦ κρητός· ἐν α-ῷ ν-ῷ ζ-ῷ μηνὶ μαίῳ ις^Η ἐν φλωρεντία. [nobis in Iliade Bm⁴.]

Bm³ = cod. Mus. Brit. Harley 5601. chart. 328 × 210 mm., ff. 281, s. xv. cont. ff. 1-6 r. Batrachomyomachiam, 6 v. vitt. iv, v, 7 v. vit. Procl., 8 r. Cypriorum enarrat., 9-11 r. proleg., 13 r. sqq. Iliadem. [nobis in Iliade Bm⁷.]

Bm⁴ = cod. Mus. Brit. Harley 5635. chart. 220 × 140 mm., ff. 266, s. xv. cont. epistolas var.: ff. 234-247 Herodoti vit.

Ca¹ = cod. bibl. univ. Cant. 191, Dd. iv. 16. chart. mm. 210 × 140, ff. 327, a. 1441. cont. miscell. ff. 98 v., 99 r. vit. iv.

C² = cod. bibl. coll. ss. Trinitatis Cant. 983 R. 16. 35. chart. s. xv. f. 1 vit. v, 4 Iliad.

E¹ = cod. bibl. Scorialensis 83 Σ. ii. 7. chart. mm. 280 × 190, ff. 346, s. xv. cont. f. 1 sqq. misc. inter quae vit. iv et Herod., 8-243 Iliadem, 244-346 misc.

E² = cod. bibl. Scorialensis 509 Ω. i. 12. membr. mm. 350 × 250, ff. 216, s. xi. cont. f. 1 r. Tryphonis *περὶ παθῶν λέξεων* cet., 4 v. vitt. iv, v Procul., 4 v. Cyprior. enarrat., 5 r. Batrachom., 7 r. Iliadem.

G = cod. Guelferbytanus 695 (Gud. gr. 23) chart. in fol., saec. xv (sec. catal. Ebertianum, a. 1827: a Westermanno collatus. cont. 'Plut. εἰς τὸν βίον τοῦ Ὀμήρου graece.'

H = cod. bibl. Holkham. 263. membr. mm. 285 × 195, ff. 469, s. xv. cont. ff. 2-10 Batrachom., 11 r. vitt. iv, v, 12 r. vit. Procul. Cyprior. enarrat., 13, 14 prolegg., 16 r. Iliadem. [nobis in Iliade H¹.] f. 1 v. *hūc librum donavit venerabilis presbiter et eximius grāmāticē latine grece hebraiceque doctor Dñs Petrus de montagnana congregationi canonicorum regularium lateran. scī augustini. ita ut sit tantum ad usum dictorum canonicorum in monasterio scī Iohānis in viridario padue comorantium.* post quae exstat rasura ubi fortasse stetit annus 1478 cl. Tomasini Bibl. Patavin. 1639, p. 21². subscriptionem legit amicissime F. Madan. [nobis in Iliade H¹.]

L = cod. bibl. Laur. lvi. 1. chart. in folio, ff. 292, s. xiv. (cat. Bandiniani ii. 289 sq.) cont. f. 1 Menandri rhetorica, 11-26 alia rhetorica inter quae Certamen Homeri et Hesiodi, 27-42 Theophylacti opp., 43-51 Polemonis opp., 84 sq. Pollucis onomastici part., 166 sqq. Polyaeni strateg. Post Stephanum primus contulit F. Nietzsche, Acta soc. phil. Lips. 1871, 1 sqq. novissime A. Rzach. Hes. ed. mai. 1902, ed. min. alt. 1908.

Le = Leidensis Vossianus catalogi a. 1715 fol. 394, n. 64 'in charta': cont. Iliadem cum paraphrasi et scholiis unde nonnulla sumpsit Valckenaer in ed. Ammonii a. 1739, vitas iv, v contulit E. Wassenbergh in ed. Homeri libb. i et ii Francquerae 1783.

Li = cod. bibl. Lipsiensis 32 [olim 1275]: chart. mm. 335 × 230, ff. 339, s. xiv-xv. cont. f. 1 vit. iv, v, f. 48 vit. Herod., 52 Iliadem. cf. cat. V. Gardthausen 1898.

M¹ = cod. bibl. Monacensis 111. chart. mm. 340-235, ff. 241, s. xv. cont. ff. 1-5 v. Batrach., 5 v. vit. iv, v, 6 v. vit. Proculi, Cypriorum enarrat. exegeses, 9 v. hypotheses, 11 v. Iliadem.

M² = cod. bibl. Monacensis 311. 'bomb. in octavo,' ff. 357, s. xiii. cont. f. 1 vit. v, f. 5 Iliadem. contulit G. Thomas in usum Westermanni.

M³ = cod. bibl. Monacensis 333. membr. mm. 230 × 155, ff. 110, s. xv. cont. f. 1 Orph. Arg. Mus. hymnos, 69 Proculi hymnos, 72-85 v. h. Ap., h. Merc. 1-192, 91 vit. Herodot. [nobis in Hymnis Mon.]

Ma¹ = cod. bibl. publ. Matritensis 4568 (31 ap. Iriart.). chart. mm. 270 × 195, ff. 273, a. 1487. cont. f. 1 Herodoti historias, 265-272 vit. Herodot. 272 Dio Prus. or. f. 264 v. *κωνσταντῖνος ὁ λάσκαρις ἐξέγραψε ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐν μεσσηνί τῆς σικελίας πάλαι ποθήσας κτήσασθαι. οὔτε δὴ παπύρου κρείττονος ἐπιτυχῶν ἐν τῇ πόλει. ἐκγράψας δὲ τάχιστα ὅτι ὁ ἔχων τὰ ἀντίγραφα ξενὸς ὧν ἐβούλετο ἀποδημῆσαι. ἔτει ἀποθεογονίας α̅, ὃ π̅ ζ̅ μηνὸς αὐγούστου ἡμέρα λ̅.*

Ma² = cod. bibl. publ. Matritensis 4629 (67 ap. Iriart.). chart. mm. 205 × 160, ff. 212, s. xv, manu Lascaris. cont. f. 1 misc. in Homerum, f. 8 v. signa Aristarchea, 9 r. vitam vi sine titulo, 9 v. Hermogenis *περὶ Ὀμήρου*, 96 r.-97 r. vitt. iv, v.

Ma³ = cod. bibl. publ. Matritensis 4692 (62 ap. Iriart.). chart.

mm. 225 × 160, ff. 135, a. 1460. cont. ff. 3-85 Plutarchi Apophthegmata, 86-134 r. de Homero, 134 v.-135 de Musica. duabus scriptus manibus, quarum altera Lascaris est alterius opus (ff. 48-98, 106-134 r.) adornat in marg. Lascaris. f. 134 r. + *κωνσταντίνου τοῦ λασκάρεως κτῆμα καὶ κόπος ἐν μεδιολάνῳ ἐκγραφέν ἔτει α̅, ὃ ἔ.*

Ma⁴ = cod. bibl. publ. Matritensis 7210 (98 Iriart.). chart. mm. 200 × 130, ff. 146, s. xv. cont. f. 5 Gorgiae Helenae laudationem, 9 Herodoti vitam, 19-29 SS. Gregorii et Basilii opuscula, 30 Xenophontis Rempublicam Lacedaemoniorum, 46 Isocratis or. et epist., 107 Libanii opuscula, 137 Aristidis orationem.

N = cod. Neapolitanus olim gentis Taccone: nunc ut litteris certior me fecit vir doctissimus Aemidius Martini deperditus: contulit post Gargiullum Stark in usum Welckeri, *Ep. Cycl.* ii. 504 sq. ante quem forte viderat Bachmann, v. Lycophr. ed. 1830 praef. vi, adnot. ad vv. 202, 233. Starkii relationem adicimus: *acht klein aber deutlich beschriebene Blätter ohne viele Abkürzungen, also wohl aus dem 12. Jahrhundert, sind einem Ammonius, περὶ ὁμοίων, Ald. 1497 angeheftet und enthalten (1) γένος ὁμήρου, nach der Angabe des Besitzers gedruckt von Leo Allatius, nur 8-12 Zeilen und daher ohne Zweifel eins mit γένος 'Ομήρου unter δ' in Westermanns Vitarum scriptores min. p. 27, (2) Πρόκλου περὶ ὁμήρου, (3) τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν κυπρίων λεγομένων ποιημάτων, (4) ὑπόθεσις τῆς ἄλφα ὁμήρου βαψφδίας und so fort bis τῆς ζ'.* de aetate dubitari potest.

O¹ = cod. Bodleian. Barocci 46. chart. mm. 202 × 155, ff. 217, s. xv. cont. f. 9 Pindari Ol. Pyth., 72 Hesiodi opp., 176 vitam v, 180 Batrachomyomachiam, 200 Musaei Her. et Leand.

O² = cod. Bodleian. Barocci 119. chart. mm. 235 × 163, ff. 143, s. xv-xvi. cont. misc. grammat.: 98 r.-108 v. vit. Herodoti, 109 Gorgiae encom. Helenae, 113 Arati Phaenom. part.

O³ = cod. Bodleian. Barocci 203. chart. mm. 305 × 210, ff. 673, cont. Iliadem praefixa vit. v. [nobis in Iliade O².]

P¹ = cod. bibl. nat. Paris. 1671. membr. mm. 375 × 280, ff. 272 + 220, a. 1296. cont. Plutarchi vitas et moralia: f. 134 v. de Homero.

P² = cod. bibl. nat. Paris. 1672. membr. mm. 395 × 270, ff. 432, s. xiv. cont. Plutarchi vitas et moralia: f. 670 de Homero.

P³ = cod. bibl. nat. Paris. 1732. chart. mm. 205 × 135, ff. 107, s. xv. cont. f. 1 Herodoti vitam, f. 13 Iuliani imperatoris opera.

P⁴ = cod. bibl. nat. Paris. 1805. chart., ff. 298 × 205, ff. 318. cont. f. 1 Pythagorae aurea carmina, 2 v. Batrachomyomachiam, 9 v. vit. iv, 11 v. Iliadem. f. 1 erasum DCX: usus est Allatius exscribente Bourdelotio. ib. βίβλος μαμουνα ἦν εὔτε τὰδ' ἐγράφετο. f. 308 r. ἐτελειω (ss. θ) τὸ παρὸν βιβλίον διὰ χειρὸς ἐμοῦ εὐτελοῦς ἱερέως γεωρ (ss. γ) τοῦ γρηγοροπούλου θῦ διδόντος. [nobis in Iliade P¹.]

P⁵ = cod. bibl. nat. Paris. 1868. chart. mm. 287 × 205, ff. 458, s. xv. cont. miscell. philosoph. et med., f. 111 Plutarchi de Homero.

P⁶ = cod. bibl. nat. Paris. 2556. chart. mm. 208 × 145 ff. 88, s. xiv. cont. f. 1 Syncelli de orationis constructione, 29 vitt. iv, v, 30 misc. theologica. f. 1 DLIII eras. usus est Allatius exscribente Bourdelotio et Cramer An. Par. iii. 97 sqq.: f. 28 ad finem Syncelli: ἐγὼ ἔγραψα ταῦτα νικόλαος.

P⁷ = cod. bibl. nat. Paris. 2681. chart. mm. 335 × 250 circ., ff. 231,

s. xiii. cont. f. 1 Choerobosc. *περὶ ποιητικῶν τρῶπων*, 2 r. Tryphon. *περὶ τῶν τῆς λέξεως παθῶν*, 2 v. vit. Proculi, 3 r. Iliadem. [nobis in Iliade P³.]¹

P⁸ = cod. bibl. nat. Paris. 2697. membr. 330 × 230, ff. 484, s. xiii. cont. f. 1 Plutarchum de Homero, f. 12 Eustathium in Iliadem A-M una cum textu.

P⁹ = cod. bibl. nat. Paris. 2766. chart. mm. 250 × 160, ff. 350, s. xiv. cont. f. 1 v. vit. iv, 2 r. vit. Herod., 7 r. Iliadem. [nobis in Iliade P¹¹.]

P¹⁰ = cod. bibl. nat. Paris. 2955. chart. mm. 285 × 215, ff. 253, s. xv. cont. f. 1 Luciani opera, f. 68 Xenophontis opera, 115 v. Gorgiae encom. Helen., 118 v. vit. Herodot., 129 v. Plutarchi opuscula, 229 Aristotelis Eth. Nic. lib. i, ii, 247 Philostr. imaginum part.

P¹¹ = cod. bibl. nat. Paris. 3020. chart. mm. 215 × 155, ff. 122, s. xv. cont. f. 1 Iuliani imperatoris opera, 111 vit. Herodot.

P¹² = cod. bibl. nat. Paris. suppl. gr. 144. chart. mm. 290 × 195, ff. 340, s. xv. cont. f. 2 vit. iv, 4 v. Iliadem. [nobis in Iliade P¹⁶.]

P¹³ = cod. bibl. nat. Paris. suppl. gr. 541. chart. mm. 215 × 145, ff. 353, s. xv. cont. misc. philosoph., f. 316 vit. Plutarchi.

P¹⁴ = cod. bibl. nat. Paris. suppl. gr. 1095. chart., ff. 280, s. xv. cont. f. 1 r. vit. Proculi, f. 1 v.-24 v. Plutarchi *περὶ Ὀμήρου*, 25 Iliadem, 225 r. Homeri Hymnos, 245 v. Callimachi hymnos, 258 v. Orphei hymnos, 274 Procli hymnos, 276 v. Batrachomyomachiam. [nobis in Iliade P²¹.]

Pa = cod. bibl. Com. Parmensis H. H. ii. 27. chart. mm. 330 × 231, ff. 222, s. xv-xvi. cont. f. 1 Batrachomyomach. 215-303, 2 vitt. iv, v, vit. Proculi, Cypriorum enarrat., proleg., Iliadem, cf. cat. Aem. Martini, 1893, 169-171. Cypria contulit B. Keil. Rh. Mus., 1848, vi. 141. [nobis in Iliade Pa.]

Pal.¹ = codex Palatinus quo usus est Gothofredus Iungermann in ed. Herodoti Francofort. a. 1608, qui utrum Pal. 179 an 310 fuerit (vid. catalogum Henrici Stevenson a. 1885) non liquet.

Pal.² = cod. bibl. Palatinae 40. chart. in quarto, ff. 252, s. xiv. cont. f. 20 Sophoclis Ai. El. O. T., 31 Pindari Ol. Pyth., 57 Dionys. Perieg. descr. orb., 65 Lycophr. Alex., 87 Oppiani Hal., 111 Arati Phaen., 128 Iliadis B, 146 vit. iv, v, Iliadem, 248 Choerobosc. de trop. poet. v. cat. bibl. Pal. Stevenson. 1885, 22 sq. vitas iv, v contulit L. Kayser ap. Westermann.

Pe = cod. Perusinus bibl. com. E. 48. chart. mm. 290 × 210, ff. 359, s. xv. cont. f. 1 Batrachomyomach., 8 vit. iv, v. 9 vit. Procul., 10 Cypriorum enarr., 15-351 Iliadem. Cypria contulit in usum nostrum J. R. Rigg. [nobis in Iliade Pe.]

S = cod. Leidensis Vossianus qu. gr. 18. chart., s. xvi. manu Henrici Stephani. cont. inter alia Certamen Homeri et Hesiodi. cf. Pauli Colomesii opera 1709, p. 854, no. 90, cat. libr. bibl. Lug.-Bat., 1716, 396, H. Omont, *Catalogue des manuscrits des bibliothèques des Pays-Bas*, 1887, 4. contulit primus F. Nietzsche in actis soc. phil. Lipsiensis, 1871, 1 sqq.

¹ cod. Paris. 2683 chart. s. xiv. mm. 335 × 230 ff. 222 habet f. 5 r. vit. iv usque ad *τῇν μούσαν* (lecto *μάρωνος, ὀρηθηούς, κοιθηός*).

VITAE

U¹ = cod. bibl. Marc. Venet. 454. membr. mm. 393 × 278, ff. 327, s. x. cont. f. 1 Proculi Chrestomathiae lib. i: vitam Proculi: f. 4-8 Cycli enarrationem praeter Cypria (Chrestom. lib. ii). f. 12 Iliadem. [nobis in Iliade A.]

U² = cod. bibl. Marc. Venet. 455. chart. mm. 247 × 165, ff. 401, s. xiii-xiv. cont. f. 1 r. vit. iv: Iliadem. [nobis in Iliade U².]

U³ = cod. bibl. Marc. Venet. 514. chart. mm. 215 × 152, ff. 448, s. xv. cont. misc. f. 352 vit. iv, v, Iliadis A, B. [nobis in Iliade U⁷.]

U⁴ = cod. bibl. Marc. Venet. 611. f. 1-45 Plutarchi de Hom.

U⁵ = cod. bibl. Marc. Venet. ix. 2. chart. mm. 293 × 220, ff. 375, s. xvi, duobus tomis constans. cont. Iliadem cuius ad finem vit. Proculi. [nobis in Iliade U⁹.] f. 1 r. uniuscuiusque tomi in schedula impressum colligebat *Ascanius Varese Patavinus Abbas Generalis Congr. Lateranensis Canonici suis & tibi*: cf. Tomasini cat., p. 21, plut. xvii. 3 et 4, ubi 'donum P. M.' sc. Petri de Montagnana: cf. H. eadem est manu qua cod. Odysseae Ven. ix. 29. [nobis in Iliade U⁹.]

U⁶ = cod. bibl. Marc. Venet. ix. 33. chart. et membr., mm. 280 × 215, ff. 315, s. xv. cont. f. 2 r. vit. iv, v: Iliadem. ad init. *Anthoni Augustini liber*: ibidem impressum *Legato Nobile Girolamo Contarini* 1843. [nobis in Iliade U¹³.]

V¹ = Vindob. phil. 5. chart. mm. 430 × 275, ff. 191, s. xv. cont. ff. 1, 2 vit. Herodot., 4 Iliadem, 84 Quintum Cal., 130 Odysseam. [nobis in Iliade Vi¹, olim L.]

V² = Vindob. phil. 39. chart., ff. 675, s. xv. cont. f. 1-3 r. vit. Suidae, 3 v. *προθεωρία τῆς ὁλῆς ποιήσεως*, 5 *περὶ διαίρέσεως ποιητῶν*, 5 v. *ἐπὶ τὰ πόλεις*, 6 v. Iliadem. [nobis in Iliade Vi², olim G.]

V³ = Vindob. phil. 117. bomb., ff. 251, s. xiii. cont. f. 1 vit. iv, v, f. 2 Iliadem. [nobis in Iliade Vi³, olim H.]

Ve = cod. bibl. Vict. Emanuel. Romae 6. membr., s. ix. mm. 227 × 152, ff. 167. cont. f. 3 anecdotum Osanni quod sequuntur scholia minora in Iliadis A-Z: cf. Osann *Anecdota Romanum*, Gissae, 1851. Sittl, *Szb. d. K. bayr. Ak. d. Wiss.*, 1888, 274 sqq., Piccolomini, *Hermes*, xxv.

Vrat. = Vratislaviensis 29. membr. mm. 350 × 255, ff. 177, s. xv. cont. f. 3 Batrach., 6 vit. iv, 6 v. Iliad., 51 r. Odysseam. contulit Kampmann in usum West.

VITA HERODOTEΑ

Testimonia

Tatianus *in graecos* ed. Otto c. 31 περὶ γὰρ τῆς ποιήσεως τοῦ Ὀμήρου, γένους τε αὐτοῦ καὶ χρόνου καθ' ὃν ἤκμασεν, προηρεύνησαν οἱ πρεσβύτατοι, Θεαγένης τε ὁ Ῥηγίνος κατὰ Καμβύσην γεγυνώς, Στησίμβροτός τε ὁ Θάσιος καὶ Ἀντίμαχος ὁ Κολοφώνιος, Ἡρόδοτός τε ὁ Ἀλικαρνασσεὺς καὶ Διονύσιος ὁ Ὀλύνθιος.

Eust. in *Iliad.* 4. 27 καὶ ὅτι ἔπνεε τὰ ἔπη Ὅμηρος· καὶ οὕτως εἶχε τῆς περιέργου καὶ ἐμμελοῦς μουσῆς ὥς οὐδὲ τοῦ ἐν ἀπλότῃ πεζολογεῖν ἕτεροι, καθὰ καὶ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ ἐν οἷς ἔγραψεν εἰς τὸν Ὅμηρον. quae quorsum spectent incertum.

Suidas in Ὅμηρος Bernh. ii. 1108 b 21 Ὅμηρος. ἄγνωστος τοῖς ἀνθρώποις. Ἡρόδοτος δὲ ὁ ἱστορικὸς ἔγραψε βίον Ὀμήρου, μᾶλλον τοῦδε ἀρμοδιώτερον. Cf. et ad vv. 30, 119, 135, 170, 345.

Codices : A², Bm², Bm⁴, E¹, Li, M², Ma¹ Ma², O², P³, P⁹, P¹⁰, P¹¹, Pal.¹, V¹, V² : Amstelodamensis Schweighaeuseri quem attulit Westermann idem valet atque folia priora ed. principis : v. H. Omont, *Catalogue des mss. grecs des bibliothèques des Pays-Bas*, 1887, p. 11.

α'. Ἡρόδοτος ὁ Ἀλικαρνασσεὺς περὶ Ὀμήρου γενέσιος καὶ ἡλικίης καὶ βιοτῆς τάδε ἱστορήκε, ζητήσας ἐπεξελεῖν εἰς

Titulus : ἡροδότου ἀλικαρνασσεύς περὶ τῆς τοῦ δμήρου γενέσιος καὶ ἡλικίας καὶ βιοτῆς Bm⁴ P³ (-σεως) : ἡροδότου ἀλικαρνασῆος ἐξήγησις περὶ τῆς τοῦ δμήρου γενέσιος καὶ βιοτῆς Bm² M² P¹⁰ P¹¹ (om. ἐξήγησις) Pal.¹ : ἡροδότου εἰς τὸν βίον τοῦ δμήρου· ἡροδότου βίος δμήρου V¹ : ἡροδότου περὶ δμήρου γενέσεως A¹ E¹ P⁹ : βίος δμήρου ἐξ ἡροδότου συγγραφείς Ma¹ B¹ος δμήρου τοῦ ποιητοῦ καθ' ἡρόδοτον Ma⁴ om. Li P⁹

1 δ Bm² M² O² P¹⁰ : om. cet. γενέσεως Bm⁴ P³ Ma⁴ (-ιος ss.)
2 ἐπελεῖν Ma⁴

τὸ ἀτρεκέστατον. ἐπεὶ γὰρ ἡ πάλαι Αἰολιῶτις Κύμη ἐκτί-
 ζετο συνήλθον ἐν ταύτῳ παντοδαπὰ ἔθνεα Ἑλληνικά, καὶ
 δὴ καὶ ἐκ Μαγνησίης ἄλλοι τέ τινες καὶ Μελάνωπος ὁ 5
 Ἰθαγένης τοῦ Κρήθωνος, οὐ πολύφορτος ἀλλὰ βραχεία τοῦ
 βίου ἔχων. οὗτος δὲ ὁ Μελάνωπος ἔγημεν ἐν τῇ Κύμη
 τὴν θυγατέρα Ὀμύρητος, καὶ αὐτῷ γίνεται ἐκ κοίτης θήλυ
 τέκνον, ᾧ οὖνομα τίθεται Κρηθηίδα. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Μελά- 10
 νωπος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐτελεύτησαν τὸν βίον· τὴν δὲ θυγα-
 τέρα ἐπιτρέπει ἀνδρὶ ᾧ ἐχρήτο μάλιστα, Κλεάνακτι τῷ Ἀργεῖω.

β'. Χρόνου δὲ προϊόντος συνέβη τὴν παῖδα μιγείσαν
 ἀνδρὶ λαθραίως ἐν γαστρὶ σχεῖν. τὰ μὲν οὖν πρῶτα ἐλάν-
 θανεν. ἐπεὶ δὲ ἦσθετο ὁ Κλεάναξ, ἤχθετο τῇ συμφορῇ,
 καὶ καλεσάμενος τὴν Κρηθηίδα χωρὶς πάντων ἐν αἰτίῃ 15
 μεγάλη εἶχεν, ἐπιλεγόμενος τὴν αἰσχύνην τὴν πρὸς τοὺς
 πολίτας· προβουλεύεται οὖν περὶ αὐτῆς τάδε· ἔτυχον οἱ
 Κυμαῖοι κτίζοντες τότε τοῦ Ἑρμείου κόλπου τὸν μυχόν· κτιζο-
 μένοισι δὲ τὴν πόλιν Σμύρναν ἔθετο τὸ ὄνομα Θησεύς,
 μνημεῖον ἐθέλων καταστήσαι τῆς ἐωντοῦ γυναικὸς ὁμώνυμον· 20
 ἦν γὰρ αὐτῇ τοῦνομα Σμύρνη. ὁ δὲ Θησεύς ἦν τῶν τὴν
 Κύμην κτισάντων ἐν τοῖς πρώτοις Θεσσαλῶν, ἀπὸ Εὐμήλου
 τοῦ Ἀδμήτου, κάρτα εὖ ἔχων τοῦ βίου. ἐνθαῦτα ὑπεκτίθε-

3 κύμη ἡ πάλαι αἰολιῶτις A¹ (om. κύμη) E¹ P³ P¹¹ : κύμη ἡ πάλαι ὑπὸ
 αἰολέων Bm⁴ : κύμη ἡ πάλαι ὑπὸ αἰολέων (ss. αἰωλιῶτις) Ma¹ : αἰολιῶτις
 ὑπὸ αἰολέων (ss. ιωτῶν) Ma⁴ 4 ταυτῶ A² Bm² M² O² P¹⁰ : αὐτῇ
 (ss. ῶ) Ma⁴ : αὐτῇ cet. 5 μαγνησίας codd. praeter P⁹ 6 κρίθωνος
 codd. praeter P⁹ τοῦ βίου om. Bm⁴ M¹ Ma⁴ (ss. Ma¹) 7 δὲ
 (ss. δ) P⁴ 8 τὴν om. Bm. ⁴ P³ P¹¹ V¹ ita P⁸ : δημῦτον Ma¹ :
 ὁμήρυτον (ss. υ, η, ου) Ma⁴ : ὁμήρυτος Bm⁴ P³ P¹¹ 9 ὄνομα
 Bm⁴ P⁹ V¹ κρηθίης Bm⁴ Ma⁴ P³ P¹¹ : κριθ- cet. a voce κριθα ducit
 Κριθῆς Tzetz. ex. II. 12. 25 10 ἐτελεύτησε V¹ τὴν θυγατέρα δὲ
 Bm⁴ Ma¹ Ma⁴ P³ 12 μιγείσαν ἀνδρὶ om. Bm⁴ Ma¹ Ma², add. marg.
 15 κρηθίδα Ma¹ P¹⁰ ὃν αἰτίην μεγάλην εἶχεν Ma⁴ 17 πολίτας
 Bm⁴ P⁹ P¹¹ O² ss., πολίτας cet. οὖν (ss. δὲ) Bm² Bm⁴ Ma¹ 18 τότε
 om. codd. praeter P⁹ κόλπον M² κτιζόμε Bm⁴ : κτιζομένην Ma¹ Ma⁴.
 Strabo 554 (Σμύρναν) τὴν ὑπὸ τῶν πλείστων λεγομένην αὐτοῦ πατρίδα,
 cf. et 645 20 ἐπώνυμον codd. praeter Bm⁴ P⁹ P¹¹ 21 σμύρνα
 Bm⁴ P⁹ V¹ 22 ἀμήλου E¹ P⁹ 23 εὐδμήτου uv. P¹¹ κάρτα . . .
 βίου om. Bm⁴ Ma¹ Ma⁴ εὖ om. P³ τὸν βίον M² ἐνθαῦτα A¹
 Bm⁴ M² O² P³ P⁹ V¹

ται ὁ Κλεάναξ τὴν Κρηθιδά πρὸς Ἴσμηνίνην τὸν Βοιώτιον
25 τῶν ἀποίκων λελογχότα, ὃς ἐτύγχανεν αὐτῷ ἐὼν ἐταῖρος
τὰ μάλιστα.

γ'. Χρόνου δὲ προϊόντος ἐξελθοῦσα ἡ Κρηθὴς μετ' ἄλλων
γυναικῶν πρὸς ἑορτὴν τινα ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον
Μέλητα, ἥδη ἐπίτοκος οὔσα, τίττει τὸν Ὅμηρον, οὐ τυφλὸν
30 ἀλλὰ δεδορκότα· καὶ τίθεται ὄνομα τῷ παιδίῳ Μελησιγένεα,
ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπωνυμίαν λαβοῦσα. τέως μὲν οὖν
ἡ Κρηθὴς ἦν παρὰ τῷ Ἴσμηνίῃ· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου
ἐξῆλθε, καὶ ἀπὸ ἐργασίης χειρῶν ὠρμημένη ἔτρεφε τὸ παι-
δίον καὶ ἐωντήν, ἄλλοτε παρ' ἄλλων ἔργα λαμβάνουσα· καὶ
35 ἐπαίδευσε τὸν παῖδα ἀφ' ὧν ἡδύνατο.

δ'. Ἦν δέ τις ἐν Σμύρνῃ τοῦτον τὸν χρόνον Φήμιος
τοῦνομα, παῖδας γράμματα καὶ τὴν ἄλλην μουσικὴν διδά-
σκων πᾶσαν. οὗτος μισθοῦται τὴν Κρηθιδά, ὧν μονότροπος,
ἐριουργῆσαι αὐτῷ ἑρία τινα ἃ παρὰ τῶν παιδῶν εἰς μισθὸν
40 ἐλάμβανεν. ἡ δὲ παρ' αὐτῷ εἰργάζετο, πολλῷ κοσμίῳ καὶ
σωφροσύνῃ πολλῇ χρωμένη, καὶ τῷ Φημίῳ κάρτα ἡρέσκετο.
τέλος δὲ προσηνέγκατο αὐτῇ λόγους πείθων ἐωντῷ συνοι-
κεῖν, ἄλλα τε πολλὰ λέγων οἷς μιν ᾤετο προσάξεσθαι, καὶ
ἔτι περὶ τοῦ παιδός, υἱὸν ποιούμενος· καὶ ὅτι τραφεὶς καὶ
45 παιδευθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἄξιος λόγου ἔσται· ἑώρα γὰρ τὸν

24 κρηθιδά A² Bm² P¹⁰ Ἰσμηνίνην A¹ Bm⁴ E¹ P⁴ P¹² : ἰσμήνην Ma⁴
τὸν βοιώτιον] βιότιο Bm⁴ Ma⁴ P³ P⁹ P¹¹ : βοιώτιο Ma¹ 25 ἐτυχεν
praeter Bm⁴ P³ P¹² codd. 26 ταμάλιστα O² 27 δὲ om. E¹
κρηθὴς Bm² 29 sq. schol. in Lucian. Gall. 6 ed. Rabe 1906
Ἡρόδοτος μέντοι τὸν Ὅμηρον γράφων βίον οὐκ ἀπὸ γενέσεως τυφλὸν αὐτὸν
ἱστορεῖ ἀλλὰ πολλὴν πλανώμενον γῆν ἱστορίας χάριν γενέσθαι κατὰ τὴν
Ἀττικὴν κακεῖ νοσήσαντα χαλεπῶς ὑπὸ τῆς νόσου τὴν ὄψιν ἀποβαλεῖν
29 οὔσα Ma¹ 30 παιδίῳ Bm⁴ P⁹ P¹⁰ : παιδί cet. μελισσογενῆα
Ma⁴ : μελισσηγενέα A² : μελισσιγενέα P⁹ : μελσησιγενέα Bm⁴ P¹⁰ τῷ παιδίῳ
οὔνομα μελιτογενῆα Ma¹ 32 κρηθὴς P¹⁰ ἦν ἡ κρηθὴς A²
Bm² Li M² O² Ἰσμηνίῃ P⁹ : Ἰσμηνίῃ Bm⁴ E¹ P³ P¹¹ : ἰσμήνῃ A² :
ἰσμήνῃ Ma⁴ 33 ἐργασίας Ma¹ ἔτρεφετο P¹⁰ 35 ἐπαίδευε
Bm⁴ E¹ P³ P¹¹ V¹ ἡδύνατο Bm⁴ P⁹ : ἐδύνατο cet. 38 κρηθιδά
A² Bm² O² P¹⁰ 39 ἱερουργῆσαι V¹ αὐτῇ P¹¹ ἑρία Bm⁴ P³ P⁹
V¹ μισθὸν Bm⁴ P⁹ P¹¹ : μισθοὺς cet. 41 πολλῇ om. Ma¹ Ma²
45 ὑπ' Bm⁴ P⁹ P¹¹ : παρ' cet. ὥρα Ma¹

παῖδα ὄντα συνετὸν καὶ κάρτα εὐφυνέα· ἔστ' ἀνέπεισεν αὐτὴν ποιεῖν ταῦτα.

ε'. Ὁ παῖς δὲ ἦν τε φύσιν ἔχων ἀγαθὴν, ἐπιμελὴς τε καὶ παιδεύσιος προσγενομένης αὐτίκα πολλὸν τῶν πάντων ὑπερεῖχε. χρόνου δὲ ἐπιγενομένου ἀνδρούμενος οὐδὲν τοῦ 50 Φημίου ὑποδεέστερος ἦν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ. καὶ οὕτως ὁ μὲν Φήμιος ἐτελεύτησε τὸν βίον, καταλιπὼν πάντα τῷ παιδί, οὐ πολλῶ δὲ ὕστερον καὶ ἡ Κρηθὴς ἐτελεύτησεν. ὁ δὲ Μελησιγένης ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ καθειστήκει· καθ' ἑωυτὸν δὲ γενόμενος μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐωράτο. καὶ αὐτοῦ 55 θωυμασταὶ καθειστήκεισαν οἱ τε ἐγχώριοι καὶ τῶν ξένων οἱ ἑσαπικνεύμενοι. ἐμπόριον γὰρ ἦν ἡ Σμύρνη, καὶ σῖτος ἐξήγετο πολλὸς αὐτόθεν ἐκ τῆς ἐπικειμένης χώρας δαφυλέως κάρτα ἑσαγόμενος ἐς αὐτήν. οἱ οὖν ξένοι, ὁκοτε παύσονται τῶν ἔργων, ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ Μελησιγένῃ ἐγκαθίζοντες. 60

ς'. Ἦν δὲ ἐν αὐτοῖς τότε καὶ Μέντης ναύκληρος ἀπὸ τῶν περὶ Λευκάδα τόπων καταπεπλευκὼς ἐπὶ σίτου, ἔχων ναῦν, πεπαιδευμένος τε ἀνὴρ ὡς ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ καὶ πολυτίστωρ· ὅς μιν ἔπεισε τὸν Μελησιγένη μεθ' ἑωυτοῦ πλεῖν καταλύσαντα τὴν διδασκαλίαν, μισθὸν τε λαμβάνοντα καὶ τὰ δέοντα πάντα, 65 καὶ ὅτι χώρας καὶ πόλιας θεήσασθαι ἄξιον εἴη αὐτῷ ἕως νέος ἐστί. καὶ μιν οἴομαι μάλιστα τούτοις προαχθῆναι· ἴσως γὰρ καὶ τῇ ποιήσει ἤδη τότε ἐπενόει ἐπιθήσεσθαι. καταλύσας

46 ἔόντα Ma¹ ἂν ἔπεισεν A¹ Ma² P³ P⁹ P¹¹ V¹ 47 αὐτὴν] μιν
Ma¹ 49 προσγενομένης P⁹: προσγιν- cet. 51 εὐφημίου E¹ ἐν τῇ
διδασκαλίᾳ ὑποδεέστερος A¹ E¹ V¹: ἐν τῇ διδ. om. Ma¹ Ma² μὲν P⁹:
om. cet. 53 ἡ Bm² Bm⁴ Li O² P⁸ P¹⁰: om. cet. κριθὴς A² Bm²
O² P¹¹ 54 μελιτογενῆς Ma¹: -ησσογ- Ma⁴ 55 ὥρῳτο Ma¹ αὐτῷ
Ma¹ P³ 56 ξένων εἰς ἑωυτὸν Ma¹ Ma⁴ 57 ἑσαπικνεύμενοι
P³ V¹ σμύρνα, om. ἡ P³ V¹ 58 αὐτόθεν Bm⁴ P⁹ P¹¹: αὐτόθι cet. ἐκ
τῆς] αὐτῆς M² περικειμένης ed. pr 60 μελησιγενεῖ codd.
(-ησσογ- Ma⁴) 62 τὴν λευκάδα Ma¹ 64 μιν om. Ma¹ Ma⁴
μελησιγενῇ Bm² E¹ O² P¹⁰: -έα Ma¹ Ma⁴ P³: μελισσ- Ma⁴ κατα-
λύσαντες E¹ P¹⁰ V¹ 65 λαμβάνοντες E¹ V¹ 66 ὅτι] ἔτι E¹:
ἔτι τε A¹: ἔτι τὸ Bm⁴ Ma¹ Ma⁴ P³ P⁹ P¹¹ V¹: ὅτι τε Bm² O² χωρας
(ss. ei) P³ αὐτοῦ E¹ V¹ 67 προαχθῆναι P³ P⁹: προαχθῆναι . . .
68 τότ' om. Ma¹ Ma⁴ ἤδη P⁹: om. cet. ἐπιθήσασθαι P³

δὲ τὴν διδασκαλίαν ἐναντίλλετο μετὰ τοῦ Μέντεω. καὶ ὅπου
70 ἐκάστοτε ἀφίκοντο πάντα τὰ ἐπιχώρια διεωρᾶτο, καὶ ἱστο-
ρέων ἐπυνθάνετο. εἰκὸς δέ μιν ἦν καὶ μνημόσυνα πάντων
γράφεσθαι.

ζ'. Ἀνακομιζόμενοι δὲ ἐκ Τυρσηνίης καὶ τῆς Ἰβηρίης
ἀπικνέονται εἰς Ἰθάκην. καὶ τῷ Μελησιγένει συνέβη
75 νοσήσαντι τοὺς ὀφθαλμοὺς κάρτα δεινῶς ἔχειν, καὶ αὐτὸν
θεραπείης εἵνεκα πλεῖν μέλλων εἰς τὴν Λευκάδα, καταλιπεῖν
ὁ Μέντης παρὰ ἀνδρὶ φίλῳ ἑωυτοῦ ἐς τὰ μάλιστα Μέντορι
τῷ Ἀλκίμου Ἰθακησίῳ, πολλὰ δεθηεῖς ἐπιμελίην ἔχειν·
ἐπαναπλώσας δὲ ἀναλήψεσθαι αὐτόν. ὁ δὲ Μέντωρ ἐνοσή-
80 λευσεν αὐτὸν ἐκτενέως· καὶ γὰρ τοῦ βίου ἀρκεόντως εἶχε,
καὶ ἤκουεν εὖ ἐς δικαιοσύνην τε καὶ φιλοξενίην μακρῷ
μάλιστα τῶν ἐν Ἰθάκῃ ἀνδρῶν. ἐνθαῦτα συνέβη τῷ
Μελησιγένει περὶ Ὀδυσσεώς ἐξιστορήσαι καὶ πυθέσθαι.
οἱ μὲν δὴ Ἰθακήσιοι λέγουσι τότε μιν παρ' ἑωυτοῖς τυφ-
85 λωθῆναι· ὥς δὲ ἐγὼ φημι τότε μὲν ὑγίῃ γενέσθαι, ὕστερον
δὲ ἐν Κολοφῶνι τυφλωθῆναι. συνομολογοῦσι δέ μοι καὶ
Κολοφώνιοι τούτοις.

η'. Ὁ δὲ Μέντης ἀναπλέων ἐκ τῆς Λευκάδος προσέσχεν
εἰς τὴν Ἰθάκην καὶ ἀνέλαβε τὸν Μελησιγένεα· χρόνον τε
90 ἐπὶ συχνὸν συμπεριέπλει αὐτῷ. ἀπικομένῳ δὲ ἐς Κολοφῶνα
συνέβη πάλιν νοσήσαντα τοὺς ὀφθαλμοὺς μὴ δύνασθαι δια-
φυγεῖν τὴν νόσον, ἀλλὰ τυφλωθῆναι ἐνθαῦτα. ἐκ δὲ τῆς

69 τοῦ om. V¹ 70 ἀφίκετο (ss. oi) M² 71 ἦν om. add. ss. O² 73 τῆς
τυρσ. Ma¹ Ma⁴ P³: τυρσηνίας A¹ Bm² O² 74 εἰς τὴν Ἰθάκην P³ μελη-
σιγενεῖ Bm² E¹ O² P³ P¹⁰: -ησσ- Ma⁴: -ισ- Ma¹ 75 καὶ om.
Ma¹ (add. ss.) Ma⁴ 76 ἔνεκα A¹ Bm² Li M²: ἔνεκεν Bm⁴: τε
εἵνεκα Ma¹ λευκάδα] ἐλλάδα P⁹ 77 ὁ μέντης καταλιπεῖν Ma¹
μὲν τῆς Bm² ἑαυτοῦ P³ 78 ἐπιμελίην codd. 79 ἀπο-
λήψεσθαι Bm⁴ Ma¹ P³ P⁹ ἐνοσήλευεν Bm² Bm⁴ M² Li P³ Pal.¹
80 ἐκτενέως Bm⁴ P³ ἀρκέοντος Ma¹ Ma⁴ P³ 81 φιλοξενίαν
Bm² 82 ἐν (ss. i) P³ 83 μελησιγενεῖ codd. (σσ Ma¹) τὰ περὶ
Ma⁴ P³ P⁹ ἱστορήσαι (ss. ἐξ) Bm⁴ Ma¹: ἱστορήσαι P¹² 84 ἑωυτοῦ
E¹ M² P³ P⁹ P¹¹ V¹: ἑωυτῷ A² 86 τυφλωθέντα Bm⁴ Ma¹ Ma⁴ P³ P¹¹
(-ῆναι ss. Bm.⁴ Ma¹ Ma⁴) 88 ἀναπλώων Ma¹ προσέσχεν εἰς
τὴν Ἰθάκην V¹: πρόσσεχεν Bm² E¹ M² O² 89 μελησιγένεα A²: -έα cet.
(-ισσογ- Ma¹)

Κολοφῶνος τυφλὸς ἔὼν ἀπικνέεται εἰς τὴν Σμύρναν καὶ οὕτως ἐπεχείρει τῇ ποιήσει.

θ'. Χρόνου δὲ προϊόντος ἐν τῇ Σμύρνῃ ἄπορος ἔὼν τοῦ 95 βίου διενόηθη ἀπικέσθαι ἐς Κύμην. πορευόμενος δὲ διὰ τοῦ Ἑρμου πεδίου, ἀπικνέεται ἐς Νέον τείχος, ἀποικίην Κυμαίων. ῥκίσθη δὲ τοῦτο τὸ χωρίον ὕστερον Κύμης ἔτεσιν ὀκτώ. ἐνθαῦτα λέγεται αὐτὸν ἐπιστάντα ἐπὶ σκυτεῖόν τι εἰπεῖν πρῶτα τὰ ἔπεα τάδε·

100

αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον ἡδὲ δόμοιο,
οἱ πόλιν αἰπεινὴν Κύμην ἐριώπιδα κούρην
ναίετε, Σαρδῆνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο·
ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ θείου ποταμοῖο
Ἑρμου διωήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς.

105

ἡ δὲ Σαρδῆνη ὄρος ἐστὶν ὑπερκείμενον τοῦ τε Ἑρμου ποταμοῦ καὶ τοῦ Νέου τείχους. τῷ δὲ σκυτεῖ ὄνομα ἦν Τυχίος· ἀκούσαντι δὲ τῶν ἐπέων ἔδοξεν αὐτῷ δέξασθαι τὸν ἄνθρωπον. ἠλέησε γὰρ αἰτέοντα τυφλόν, καὶ ἐκέλευσεν εἰσιέναι τ' αὐτὸν εἰς τὸ ἐργαστήριον καὶ μετέξειν ἔφη τῶν 110 παρεόντων, ὃ δὲ ἐσηλθε. κατήμενος δὲ ἐν τῷ σκυτεῖῳ παρεόντων καὶ ἄλλων τῇν τε ποιήσιν αὐτοῖς ἐπεδείκνυτο, Ἀμφιάρεώ τε τὴν ἐξελασίαν τὴν ἐς Θήβας, καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς ἐς θεοὺς πεποιημένους αὐτῷ· καὶ περὶ τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν παρεόντων ἐς τὸ μέσον γνώμας ἀποφαινόμενος 115 θωύματος ἄξιος ἐφαίνετο εἶναι τοῖς ἀκούουσι.

93 σμύρνην Bm² 95 τὸν βίον M² 97 ἔρμου Bm² Ma¹ P³ νέος
τείχος Ma¹ 99 ἐπὶ] ἐς P³ 101-105 traduntur tanquam hymnus
in C D E Π T hymnorum codicibus, cf. f. 92. 101 αἰδεῖσθαι Ma² P⁹:
v. om. Bm² 102 πόλον Bm⁴ E¹ Li Ma¹ Ma⁴ P³ P⁹ P¹¹ (πόλιον Ma¹ Ma²
corr.) Κύμης Pauw ἐριπίδα P⁹ νύμφης ἐρατώπιδος ἥρης hymn.
103 σαρδόνης M² ναίετ' ἐς ἄδην ἥς πόδα hymnorum codd. Σαιδηνή·
ὄρος Κύμης Steph. Byz. 104 θείου] ξανθοῦ hymn. 105 ἔρμου
Ma¹ Ma⁴: ἔρμον M² ἔβρου καλὰ ῥέοντος hymn. 107 νέου om.
Ma¹ 109 αἰτέοντα Bm² Bm⁴ Li O² P⁴ P⁹ P¹¹ Pal.¹: καὶ τέοντα M²: ἀλ-
γέοντα cet. καὶ... ἐργαστήριον hab. Bm² Li M O² P⁴ P⁹ P¹¹ Pal.¹: om.
cet. μετέξειν A² Bm² Bm⁴ E¹ Li Ma¹ O² P⁴ P¹⁰ P¹¹ P¹² V¹ 111 καθήμενος
Bm² Bm⁴ E¹ M² O² P⁴ P¹⁰ P¹¹ P¹² V¹ 112 ἐπεδείκνυτο] ἐπῆδε
Ma¹ 113 τοὺς ὕμνους ἐπεκρότει P⁴ 115 παρεόντων καὶ ἄλλων P¹⁰
e 20 116 θαύματος A² Bm² Li M² O²

ι'. Τέως μὲν οὖν κατεΐχεν ὁ Μελησιγένης περὶ τὸ Νέον
τείχος, ἀπὸ τῆς ποιήσιός γε τοῦ βίου τὴν μηχανὴν ἔχων.
ἐδείκνυνον δὲ οἱ Νεοτειχεῖς μέχρις ἐπ' ἐμοῦ τὸν χώρον ἐν ᾧ
120 κατίζων τῶν ἐπέων τὴν ἐπίδειξιν ἐποιέετο, καὶ κάρτα
ἐσέβοντο τὸν τόπον. ἐν ᾧ καὶ αἷγιρος ἐπεφύκει ἣν ἐκείνοι
ἔφασαν ἀφ' οὗ ὁ Μελησιγένης ἦλθεν αὐτοῖς πεφυκέναι.

ια'. Χρόνου δὲ προϊόντος, ἀπόρως κείμενος καὶ μόλις
τὴν τροφὴν ἔχων ἐπενεόθη εἰς τὴν Κύμην ἀπικέσθαι, εἴ τι
125 βέλτιον πρήξει. μέλλων δὲ πορεύεσθαι τάδε τὰ ἔπεα
λέγει·

αἶψα πόδες με φέροιεν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν·
τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μῆτις ἀρίστη.

ἀπὸ δὲ τοῦ Νέου τείχεος πορευόμενος ἀπίκετο εἰς τὴν
130 Κύμην διὰ Λαρίσσης τὴν πορείαν ποιησάμενος· ἦν γὰρ
οὕτως αὐτῷ εὐπορώτατον· καί, ὥς Κυμαῖοι λέγουσι, τῷ
Φρυγίῃ βασιλῇ Μίδῃ τῷ Γορδίῳ δεηθέντων πενθερῶν
αὐτοῦ ποιεῖ καὶ τὸ ἐπίγραμμα τόδε, τὸ ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῆς
στήλης τοῦ μνήματος τοῦ Γορδίῳ ἐπιγέγραπται·

135 χαλκῇ παρθένος εἰμί, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κείμει·

117 οὖν] δὴ Bm⁴ P⁴ P¹⁰ P¹² κατ' ἄρ' Ma¹ μελισσηγένης A² : -γενὴς
Bm² O² : μελισσο- Ma¹ et 6 119 Steph. Byz. in Νέον Τείχος·
... καὶ Νεοτειχεῖς ὡς Ἡρόδοτος ἐν Ὀμήρου βίῳ 122 μελησιγενὴς
Bm² C² 124 εἴ τι Bm² Li M² O² P⁹ P¹¹ Pal.¹ : ὅτι cet. 129 ἀφίκετο
V¹ 130 ἦν δὲ Ma¹ om. γὰρ . . . καὶ add. ss. 131 οὕτως om. O²
add. ss. εὐπορώτατος Bm⁴ λέγουσι ὅτε συνέβη τῷ φρ. βασ. μίδ.
τ. γορδ. ἀποθανεῖν Ma¹ 132 δεηθέντων (ss. οσ) πενθεροῦ V¹ : πενθῶς
αὐτῷ Bm⁴ P⁴ P¹¹ : δεηθέντων δὲ αὐτῶν καὶ πενθούντων ποιεῖ Ma¹ : δεηθέν-
των καὶ πενθούντων (ex πενθως) αὐτοῦ ποιεῖ Ma⁴ : δεηθέντων . . . γορ-
δίῳ om. P⁹ 133 καὶ τὸ] τὸ Bm² Bm⁴ Li M² O² Pal. P¹¹ : τὸ om.
cet. 134 ἐπιγέγραπται στίχοι τέσσαρες Bm⁴ E¹ Ma¹ (ἐπιγέ-
γραπτο) Ma⁴ P³ P⁹ P¹¹ V¹ : in Ma¹ Ma⁴ verba linea obducta sunt
135-140 Cleobuli epigramma hab. Plat. Phaedr. 264 C εὐρήσεις τοῦ
ἐπιγράμματος οὐδὲν διαφέροντα δὲ Μίδα τῷ Φρυγί φασὶν τινες ἐπιγεγράφθαι,
cf. P. L. G. iii. 202. 414. Dio Prus. xxxvii. 120 = 465 ὃ δὲ ποιητῆς
ἄλλως ἐκόμπαζεν ὁ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα ποιήσας ὃ φασιν ἐπὶ τῷ Μίδα σήματι
γεγράφθαι. Diogenes Laert. i. 6 καὶ τὸ ἐπίγραμμα τινες τὸ ἐπὶ Μίδα
τοῦτον [sc. τὸν Κλεόβουλον] φασὶ ποιῆσαι . . . φέρουσι δὲ μαρτύριον
Σιμωνίδου ᾄσμα ὅπου φησὶ [Simon. fr. 57 P. L. G. iii. p. 414] οὐ γὰρ εἶναι
Ὀμήρου τὸ ἐπίγραμμα, πολλοὶς ἔτεσι προέχοντος, φασί, τοῦ Μίδα. Anth.
Pal. vii. 153 (Ὀμήρου, οἱ δὲ Κλεοβούλου τοῦ Δινδίου). Io. Philoponus in

ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη
 ἥελιός τ' ἀνιῶν λάμπη, λαμπρά τε σελήνη,
 καὶ ποταμοὶ γε ῥέωσι ἀνακλύζῃ δὲ θάλασσα,
 αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου
 ἀγγελέω παριούσι Μίδης ὅτι τῇδε τέθαιπται. 140

ιβ'. Κατίζων δὲ ἐν ταῖς λέσχαῖς τῶν γερόντων ἐν τῇ
 Κύμῃ ὁ Μελησιγένης τὰ ἔπεα τὰ πεποιημένα αὐτῷ ἐπεδείκ-
 νυτο, καὶ ἐν τοῖς λόγοις ἔτερπε τοὺς ἀκούοντας· καὶ αὐτοῦ
 θωυμασταὶ καθιστήκεσαν. γνούς δὲ ὅτι ἀποδέκονται
 αὐτοῦ τὴν ποίησιν οἱ Κυμαῖοι καὶ εἰς συνήθειαν ἔλκων 145
 τοὺς ἀκούοντας, λόγους πρὸς αὐτοὺς τοιούσδε προσήνεγκε,
 λέγων ὥς εἰ θέλοιεν αὐτὸν δημοσίῃ τρέφειν ἐπικλεεστάτην
 αὐτῶν τὴν πόλιν ποιήσει. τοῖς δὲ ἀκούουσι βουλομένοις
 τε ἦν ταῦτα, καὶ αὐτοὶ παρήνεον ἐλθόντα ἐπὶ τὴν βουλήν
 δεσθῆναι τῶν βουλευτέων· καὶ αὐτοὶ ἔφασαν συμπρήξειν. 150
 ὁ δὲ ἐπείθετο αὐτοῖς, καὶ βουλῆς συλλεγομένης ἐλθὼν ἐπὶ

Ar. anal. post. 77 B Brandis : κύκλον δέ φησι τὰ ἔπη ἦτοι τὰ ἐπιγράμ-
 ματα τὰ οὕτω πεποιημένα, οὐχ ὥς τῇ κατὰ τὸ τέλος τοῦ πρώτου στίχου
 λέξει ἀκολουθοῦσης τῆς ἀρχῆς τοῦ δευτέρου καὶ τούτῳ τοῦ τρίτου καὶ ἐφεξῆς,
 ἀλλ' ὥς δύνασθαι τὸν αὐτὸν στίχον καὶ ἀρχὴν καὶ τέλος ποιείσθαι, οἷόν ἐστι
 καὶ τοῦτο

χαλκῇ παρθένος εἰμί, Μίδου δ' ἐνὶ σήματι κείμει.
 λέγει δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῷ βίῳ τοῦ Ὀμήρου Ὀμήρου εἶναι τὸ ἐπίγραμμα εἰς
 Μίδαν τῶν Φρυγῶν βασιλέα. Certamen 265-270. 135 om. Bm⁴ E¹
 Li Ma¹ Ma⁴ P⁹ P¹¹ V¹, add. Ma¹ Ma⁴ marg. μίδου Philop. Diog.
 Cert. Bm² O² Ma¹ marg., Μίδα Plato ἐνὶ Philop. σήματος ἦμαι
 Cert. Dio Diog. Anthol. cf. Φ 122 σ 105. 136 hunc v. citant Sext.
 Emp. Hyp. Pyrrh. ii. 37 adv. Math. viii. 184. Longinus de subl. 36. 2.
 Libanius Mon. ἐπὶ Ἰουλιανοῦ i. 519 R. ὅφρ' ἂν Plato Liban. : εἶτ' ἂν
 Anth. Plan. Σ ῥέοι A² Bm² M² O² P¹⁰ : ῥέει Bm⁴ Ma⁴ P³ P⁹ P¹¹ V¹
 νάη Plat. Diog. Cert. Sextus Hyp. Pyrrh. Liban. τεθήλοι A² Bm² M²
 O² P¹⁰ Ma¹ ss. : τεθήλει Bm⁴ E¹ Ma¹ Ma⁴ P⁹ V¹ : τεθήλυ P³ : τεθη (ss. λ)
 P¹¹ : 137, 138 om. Plat. Dio Anth. 138 tantum om. Anth. P¹ Σ
 137 λάμπει A² Bm² Li O² P¹⁰ Ma¹ ss. : λάμπει Ma¹ Ma⁴ P³ P⁹ P¹¹
 λαμπρὰ μακρὰ Bm⁴ Ma¹ Ma⁴ P³ P¹¹ 138 ante 137 hab. Cert. 138 γε
 ῥέωσιν] πληθῶσιν Cert. περικλύζῃ Cert. 139 πολυκλαύτω ἐπὶ τύμβῳ
 Dio. Cert. : πολυκλαύστου Ma¹ Ma⁴ 140 σημανέω Cert. μίδας
 Plato Dio : μίδης (ss. ας) Ma⁴ 142 μελισσηγένης A² : μελισσογ- Ma¹ :
 -γενῆς Bm² O² 143 αὐτῷ (ss. ις) Ma¹ : αὐτῷ ex αὐτοῦ Ma⁴ 144 καθε-
 στήκεσαν A¹ (-χέσαν) P⁴ P¹⁰ P¹² : -εἰσαν cet. ἀποδέχονται Bm² Li
 M² O² : ἀπεδέκοντο Ma¹ 146 προήνεγκε (ss. ση) O² 150 συμπρᾶξειν
 (ss. η) M²

τὸ βουλευῖον ἐδεῖτο τοῦ ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ καθεστῶτος ἀπαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλὴν. ὁ δὲ ὑπεδέξατό τε καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν ἀπήγαγε· καταστὰς δὲ ὁ Μελησιγένης ἔλεξε
155 περὶ τῆς τροφῆς τὸν λόγον ὃν καὶ ἐν ταῖς λέσχαις ἔλεγεν.
ὥς δὲ εἶπεν ἔξελθὼν ἐκάθητο.

ιγ'. Οἱ δὲ ἐβουλευόντο ὅτι χρεὼν εἴη ἀποκρίνασθαι αὐτῷ. προθυμουμένοι δὲ τοῦ ἀπάγοντος αὐτὸν καὶ ἄλλων ὅσοι τῶν βουλευτέων ἐν ταῖς λέσχαις ἐπήκοοι ἐγένοντο,
160 τῶν βουλευτέων ἓνα λέγεται ἐναντιωθῆναι τῇ χρήμῃ αὐτοῦ, ἄλλα τε πολλὰ λέγοντα καὶ ὥς εἰ τοὺς ὁμήρους δόξει τρέφειν αὐτοῖς ὅμιλον πολλόν τε καὶ ἀχρεῖον ἔξουσιν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ τοῦνομα Ὅμηρος ἐπεκράτησε τῷ Μελησιγένῃ ἀπὸ τῆς συμφορῆς· οἱ γὰρ Κυμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ὁμήρους
165 λέγουσιν· ὥστε πρότερον ὀνομαζομένου αὐτοῦ Μελησιγένης τοῦτο γενέσθαι τοῦνομα Ὅμηρος.

ιδ'. Καὶ οἱ ξένοι διήνεγκαν ὅτε μνήμην αὐτοῦ ἐποιοῦντο. ἐτελεύτα δ' οὖν ὁ λόγος τῷ ἄρχοντι μὴ τρέφειν τὸν Ὅμηρον, ἔδοξε δὲ πῶς καὶ τῇ ἄλλῃ βουλῇ. ἐπελθὼν δὲ ὁ ἐπιστάτης
170 καὶ παρεξόμενος αὐτῷ διηγήσατο τοὺς ἐναντιωθέντας λόγους τῇ χρήμῃ αὐτοῦ καὶ τὰ δόξαντα τῇ βουλῇ. Ὁ δέ, ὥς ἤκουσεν, ἐσυμφόρηνέ τε καὶ λέγει τὰ ἔπεα τάδε·

οἷη μ' αἴσῃ δῶκε πατὴρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι,
νῆπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλων.
175 ἦν ποτ' ἐπύργωσαν βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο
λαοὶ Φρίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἵππων,

153 αὐτὸν τὴν βουλὴν V¹ ἀπεδέξατο Ma¹ 154 μελισσογ- Ma¹: -γενῆς Bm² O² P¹² 155 καὶ om. P¹⁰ 158 τούτῳ P⁴ P¹⁰ P¹² ἀπαγαγόντος Bm⁴ P⁴ P¹⁰ P¹²: ἀπάγοντος (ss. ε) P¹¹ 160 τῶν βασιλέων Ma¹ P³ P⁹ V¹, cf. B 206 162 αὐτοὺς Ma¹ 163 μελισσηγ- A¹ ubique: μελισσογ- Ma¹: -γενεῖ Bm² O² 164 ἐκ τῆς Ma¹ ὁμήρους] ὅμιλλοσ O² 165 ὥστε . . . ὁμηρος om. Ma¹ -γενέος Bm² O² 166 τούτῳ V¹ 167 οὕτω καὶ Ma¹ αὐτῶν ex αὐτοῦ M² 169 καὶ Bm² Bm⁴ Li P¹⁰: om. cet. 170 τοὺς ἐναντιωθέντας τῇ χρήμῃ αὐτοῦ cit. Suidas in Χρήμῃ ('Ηρόδοτος εἰς τὸν βίον ὁμήρου) 172 ἐσυμφόραινέ P¹²: συμφόρηνέ V¹: ἐδυσφόραινέ Bm⁴ Ma¹ ἔλεγε Ma¹ 173 οἷη μαίτι Bm⁴ Ma¹ uv., Ma² P³ P¹² (sc. ἔτη, cl. 262): μ' ἄλση O², Ma¹ Ma⁴ corr.

175 βουλὴν V¹, de re cf. 544, 545

ὀπλότεροι μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντας Ἄρηα,
 Αἰολίδα Σμύρνην ἀλιγείτονα ποντοτίνακτον
 ἦν τε δι' ἀγλαὴν εἴσω ὕδωρ ἱεροῖο Μέλητος·
 ἔνθεν ἀπορνύμεναι κοῦραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα, 180
 ἠθέλετ' ἡν κλῆσαι δῖαν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν,
 οἱ δ' ἀπανηνάσθην ἱερὴν ὅπα, φῆμιν, αἰοιδῆν.
 ἀφραδίῃ τῶν μὲν τε παθὼν τις φράσσεται αὖθις,
 ὅς σφιν ὀνειδέσσειν τὸν ἐμὸν διεμήσατο πότμον.
 κῆρα δ' ἐγὼ τήν μοι θεὸς ὥπασε γενομένῳ περ 185
 τλήσομαι ἀκράντα φέρων τετληότι θυμῷ.
 οὐδέ τι μοι φίλα γυῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγνιαῖς
 Κύμης ὀρμαίνουσι, μέγας δέ με θυμὸς ἐπείγει
 δῆμον ἐς ἀλλοδαπῶν ἵεναι ὀλίγον περ ἑόντα.

ιε'. Μετὰ τοῦτο ἀπαλλάσσεται ἐκ τῆς Κύμης ἐς Φωκαίην, 190
 Κυμαίοις ἐπαρησάμενος μηδὲνα ποιητὴν δόκιμον ἐν τῇ χώρᾳ
 γενέσθαι ὅστις Κυμαίους ἐπαγλαῖε. ἀπικόμενος δὲ ἐς
 Φωκαίην τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐβίότευσεν, ἔπεα ἐνδεικνύμενος ἐν
 ταῖς λέσχαις κατίζων. ἐν δὲ τῇ Φωκαίῃ τοῦτον τὸν χρόνον
 Θεστορίδης τις ἦν γράμματα διδάσκων τοὺς παῖδας, ἀνὴρ 195
 οὐ κρήγυος· κατανοήσας δὲ τοῦ Ὀμήρου τὴν ποίησιν λόγους
 τοιούσδε αὐτῷ προσήνεγκε, φὰς ἔτοιμος εἶναι θεραπεύειν
 καὶ τρέφειν αὐτὸν ἀναλαβὼν, εἰ ἐθέλοι ἃ γε πεποιημένα εἶη
 αὐτῷ τῶν ἐπέων ἀναγράψασθαι καὶ ἄλλα ποιῶν πρὸς ἑωυτὸν
 ἀναφέρειν αἰεὶ. 200

177 μαλεοῖο Bm⁴ Ma¹ Ma⁴ 178 σμύρνην (ss. αν) P⁹ ποτινιάνακτον
 codd. (την corr. Ma¹ : πολυνάνακτον Li) : corr. Pierson 179 ἦν περ V¹ :
 τε om. E¹ P⁸ P¹⁰ : ἦν δι' P⁹ 181, 182 om. E¹ P⁹ V¹ 182 φῆμιν P¹¹ :
 φῆμιν Bm⁴ Ma¹ Ma⁴ : φημι cet. αἰοιδῆς Wolf 183 ἀφραδίῃ
 Li Ma¹ Ma⁴ P¹¹ : -ῖν cet. παθῶν A² φράσσατο V¹ : -αντο Ma¹ Ma² :
 -ετο P⁸ αἰτις P⁹ : αἰθις cet. 184 ὀνειδέσειν A² Bm² Li M² O² P¹⁰ :
 -εσσειν cet. διεδήμησατο Li : διεδημήσατο Bm² M² O² P¹⁰ 185 ἔδωκε
 V¹ 186 ἀκράντων codd. praeter P¹¹ 189 ἀλλοδαπὸν codd.
 praeter Li P⁹ 191 γενέσθαι ἐν τῇ χώρᾳ M² : χώρῃ V¹ 192 ὅστις
 Bm² Li M² O² ἐπαγλαεῖ M² 193 ἐβίότευεν A² Bm⁴ Ma¹ P⁴ P¹⁰
 P¹² V¹ ἐνδεικνύμενος om. P¹⁰ 196 κρήγυος M², γ corr. : κρήγιος
 V¹ 198 ἐθέλει Bm⁴ O² P⁸ P⁹ P¹¹ V¹ : ἐθελοῖε γε M² αὐτῷ
 εἶη V¹ 199 ἀναγράψαι Bm⁴ P³ P⁹ P¹¹ : -άσθαι cet. ἐαυτὸν V¹

ις'. Τῷ δὲ Ὀμήρῳ ἀκούσαντι ἔδοξε ποιητέα εἶναι ταῦτα·
ἐνδεῆς γὰρ ἦν τῶν ἀναγκαίων καὶ θεραπειῆς. διατρίβων δὲ
παρὰ τῷ Θεστορίδῃ ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάσσω, ἧς ἡ ἀρχή

Ἰλιον αἰίδω καὶ Δαρδανίην εὐπωλον,

205 ἧς περὶ πολλὰ πάθον Δαναοί, θεράποντες Ἄρῃος·

καὶ τὴν καλουμένην Φωκαΐδα, ἣν φασιν οἱ Φωκαεῖς Ὀμηρον
παρ' αὐτοῖσι ποιῆσαι. ἐπεὶ δὲ τὴν τε Φωκαΐδα καὶ τᾶλλα
πάντα παρὰ τοῦ Ὀμήρου ὁ Θεστορίδης ἐγράψατο, διεννοήθη ἐκ
τῆς Φωκαΐδης ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν ποιήσιν θέλων τοῦ Ὀμήρου
210 ἐξιδιώσασθαι, καὶ οὐκ ἔτι ὁμοίως ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε τὸν
Ὀμηρον. ὁ δὲ λέγει αὐτῷ τὰ ἔπεα τάδε·

Θεστορίδης θνητοῖσιν ἀνωϊστων πολέων περ,

οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν.

ὁ μὲν δὲ Θεστορίδης ἐκ τῆς Φωκαΐδης ἀπηλλάγη ἐς τὴν Χίον
215 καὶ διδασκαλίην κατεσκευάσατο· καὶ τὰ ἔπεα ἐπιδεικνύμενος
ὥς ἑωυτοῦ ἐόντα ἔπαινον τε πολλὸν εἶχε καὶ ὠφελεῖτο· ὁ
δὲ Ὀμηρος πάλιν τὸν αὐτὸν τρόπον διητᾶτο ἐν τῇ Φωκαίῃ,
ἀπὸ τῆς ποιήσιος τὴν βιοτήν ἔχων.

ις'. Χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ μετέπειτα ἄνδρες Χίοι ἔμποροι
220 ἀπίκοντο ἐς τὴν Φωκαίην· ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπέων τοῦ
Ὀμήρου ἀπρότερον ἀκηκόεσαν πολλάκις ἐν τῇ Χίῳ τοῦ Θεστο-
ρίδew, ἐξήγγελλον Ὀμήρῳ ὅτι ἐν τῇ Χίῳ τις ἐπιδεικνύμενος
τὰ ἔπεα ταῦτα γραμμάτων διδάσκαλος κάρτα πολλὸν ἔπαινον

201 ποιητέα . . . 203 παρὰ om. P⁹ ἀκούσαντι ἂ ἐδοξε τῷ θεστοριδῇ
ποιεῖ V¹ 202 ἦν] εἶναι A² Bm² Li M² O² P¹⁰ Pal.¹ τῶν ἀναγκαίων
πάντων Ma¹ 203 marg. sup. Ma² καὶ ἡ δοκοῦσα ἀρχαία ἱλιάς ἐξ ἐλι-
κῶνος μούσας αἰίδω καὶ ἀπόλλωνα κλυτότοξον v. Nicanorem et Cratetem
ἐν Διορθωτικοῖς ap. cod. bibl. Vict. Em. 6 s. ix (Osann. Anecd. Rom.
1851. 5) ποιεῖν P³ ἧς ἡ ἀρχὴ ποιεῖ δε Ma¹ : ἧς ἐστὶν ἀρχὴ P¹⁰ V¹ :
ἧς ἐστὶν ἡ ἀρχὴ A² 204 εὐπωλον] ἄπολον Ma⁴ 205 πόλλ' ἔπαθον
codd. praeter P⁹ : πολλὰ ἔπαθον P¹⁰ 206 φωκίδα Ma¹ : φωκίδα
(ss. αἰ) M² 208 πάντα om. Ma¹ τὰ Ὀμήρου V¹ ὁ θεστοριδῆς
om. V¹ 212 θεστοριδῇ O² : -ῆς cet. ἀπροσδοκῆτων ἢ ἀνυπονοήτων
P⁹ ss. θνηταῖσιν M² 213 νόον A² Bm² Li M² Ma¹ corr., O²
215 διδασκαλεῖον Ma¹ : τὴν διδασκαλίην P¹⁰ 216 ἐαυτοῦ O² ὄντα
M² ὠφελοῖτο M² 218 ποιήσεως V¹ 219 ἔμπειροι P⁹ 222 ἐξήγγ-
γειλον Bm⁴ Ὀμήρῳ om. praeter Bm⁴ codd. τῇ χίῳ A² Bm² M² :
τῇ om. cet. 223 ὠφέλημα κάρτα πολλὸν O²

ἔχει. ὁ δὲ Ὅμηρος κατενόησεν ὅτι Θεστορίδης ἂν εἴη, καὶ
παντὶ θυμῷ ἐσπούδαζεν εἰς τὴν Χίον ἀπικέσθαι. καταβὰς 225
δὲ ἐπὶ τὸν λιμένα, ἐς μὲν τὴν Χίον οὐ καταλαμβάνει οὐδὲν
πλοῖον πλέον, ἐς δὲ τὴν Ἐρυθραίην τινες ἐπὶ ξύλου παρε-
σκευάζοντο πλεῖν. καλῶς δὲ εἶχε τῷ Ὀμήρῳ δι' Ἐρυθραίης
τὸν πλοῦν ποιήσασθαι. καὶ προσελθὼν ἐχρήζε παρὰ τῶν
ναυτέων δέξασθαι αὐτὸν σύμπλουν, πολλὰ τε καὶ προσαγωγὰ 230
λέγων οἷς σφέας ἔμελλε πείσειν. τοῖς δὲ ἔδοξε δέξασθαι
αὐτόν, καὶ ἐκέλευον ἐσβαίνειν εἰς τὸ πλοῖον. ὁ δὲ Ὅμηρος
πολλὰ ἐπαυέσας αὐτοὺς ἐσέβη· καὶ ἐπεὶ ἔξετο λέγει τὰ
ἔπεα τάδε·

κλυθὶ Ποσειδάων μεγαλοσθενὲς ἐννοσίγαιε, 235
εὐρυχόρου μεδέων ἡδὲ ξανθοῦ Ἑλικῶνος,
δὸς δ' οὖρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ιδέσθαι
ναύταις, οἳ νηὸς πομποὶ ἡδ' ἄρχοι ἔασι.
δὸς δ' ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν ὁσίων τε κυρῆσαι, 240
φῶτά τε τισαίμην ὃς ἐμὸν νόον ἡπεροπεύσας
ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον ξενίην τε τραπέζην.

ἠ΄. Ἐπεὶ δὲ ἀπίκοντο εὐπλοήσαντες ἐς τὴν Ἐρυθραίην,
τότε μὲν Ὅμηρος τὴν αὐλὴν ἐπὶ τῷ πλοίῳ ἐποιήσατο· τῇ δὲ
ὕστεραίῃ ἐχρήζε τῶν ναυτέων τινα ἡγήσασθαι αὐτῷ ἐς τὴν 245
πόλιν· οἳ δὲ συνέπεμφαν ἕνα αὐτῶν. πορευόμενος δὲ

227 ἐρυθραίην O² P³: ἐρυθράν Bm⁴ P⁴: -αίαν cet. ξύλα Bm⁴ Ma¹
P⁴ P¹⁰ P¹² V¹: ξύλον M² 228 ἐρυθραίων A² Bm² P¹¹ V¹: δι' ἐρυθραίης om.
Ma¹ 229 παρὰ om. Ma¹ V¹ 230 σύμπλουν... 232 αὐτόν om. V¹ add.
interlin. αὐτὸν σύμπλουν ποιήσασθαι Ma¹ Ma⁴ (πέισσασθαι) 233 ἔξετο
A² Ma¹ P⁹ P¹² 235 ποσειδάων Bm² M² Ma⁴ (ex -ων) P¹⁰ Suid. 120
εἰνοσίγαιε V² 236 ξανθοῦ] ζαθέου Ruhnken 237 καὶ ἰδ' V² ἀρέσθαι
Suidas 122: ιδέσθαι (ss. εὐρέ) Ma⁴, cf. α 21 240 αἰδοίων codd. (P⁹ corr.)
μετελθόντα Ma¹, Ma⁴ corr. Suidas 125 τε Li P⁹ P¹¹: γε cet. 241 ὑπερ-
οπεύσας A² Bm⁴ Ma⁴ P³ P⁹ P¹¹ V¹ 242 ὠδύσατο P⁹ τράπεζιν ex
-αν Ma⁴: -αν Li: -ην cet. ξενίοιο διδς σέβας ὑψιμέδοντος Suidae
codd. BE v. 127 243 εὐπλοήσαντες V¹: εὐπλοῖσιν- Ma¹ 244 μὲν
om. praeter Bm⁴ P³ P¹⁰ P¹¹ codd. αὐλιν Li M² O² P⁹ P¹¹ Pal.: αὐλήν
cet. τὸ πλοῖον Ma¹ 245 αὐτῷ Bm⁴ Ma¹ P³ P⁹ P¹¹: αὐτῶν cet.:
αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν Ma¹

Ὅμηρος ἐπεὶ ἔτυχε τῆς Ἐρυθραίης τραχείης καὶ ὄρεινῆς
 ἐούσης, φθέγγεται τάδε τὰ ἔπεα·

250 πόντια γῆ, πάνδωρε δότειρα μελίφρονος ὄλβου,
 ὥς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὖοχθος ἐτύχθης,
 τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ τρηχεῖ· οἷς ἐχολώθης.

ἀπικόμενος δὲ ἐς τὴν πόλιν τῶν Ἐρυθραίων ἐπηρώτησε περὶ
 τοῦ ἐς τὴν Χίον πλοῦ· καὶ τινος προσελθόντος αὐτῷ τῶν
 ἑωρακόντων ἐν τῇ Φωκαίῃ καὶ ἀσπασαμένου, ἐχρῆζεν αὐτοῦ
 255 συνεξευρεῖν αὐτῷ πλοῖον ὅπως ἂν εἰς τὴν Χίον διαβαίῃ.

 ἰθ'. Ἐκ μὲν δὴ τοῦ λιμένος οὐδὲν ἦν ἀπόστολον, ἄγει δὲ
 αὐτὸν ἔνθα τῶν ἀλιέων τὰ πλοῖα ὀρμίζεται. καὶ πως ἐν-
 τυγχάνει μέλλουσί τισι διαπλεῖν ἐς τὴν Χίον, ὧν ἐδέετο
 προσελθὼν ὁ ἄγων αὐτὸν ἀναλαβεῖν τὸν Ὅμηρον. οἱ δὲ
 260 οὐδένα λόγον ποιησάμενοι ἀνήγοντο· ὁ δὲ Ὅμηρος φθέγγεται
 τάδε τὰ ἔπεα·

 ναῦται ποντοπόροι στυγερῇ ἐναλίγκιοι ἄτῃ,
 πτωκάσιν αἰθυλίσι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
 αἰδεῖσθε ξενίῳ Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·
 265 δεινὴ γὰρ μέτ' ὅπῃς ξενίου Διός, ὅς κ' ἀλίτῃται.

ἀναχθεῖσι δὲ αὐτοῖς συνέβη ἐναντίου ἀνέμου γενομένου
 παλινδρομῆσαι καὶ ἐς τὸ χωρίον ἀναδραμεῖν ὅθεν ἀνηγά-
 γοντο καὶ τὸν Ὅμηρον ἀναλαβεῖν καθήμενον ἐπὶ τῆς κυμα-
 τωγῆς. μαθὼν δὲ αὐτοὺς πεπαλινδρομηκότας ἔλεξε τάδε·

247 τρηχείης Bm⁴ P¹⁰ V¹ τε καὶ Bm⁴ O⁴ P¹¹ 249 om. Bm⁴ Ma¹ Ma⁴
 P³ P¹¹, add. Ma¹ Ma⁴ marg. 250 τοῖο pro τοῖς E¹ P⁹ φωτὸς E¹
 P⁹ V¹: om. Bm⁴ Ma⁴ P³ P¹¹ 253 χίον e πείον uv. V¹ 254 φώκη
 A¹ P⁹: φωκίδι Bm⁴: φωκιδῇ P⁴: φωκίδι P¹² ἀσπασάμενος Ma¹ αὐτὸν
 P⁹ 255 αὐτῷ om. Ma¹ P⁹ V¹: αὐτὸν Bm⁴ P⁴ P¹⁰ P¹² 257 ἐπιτυχῶν
 τισι μέλλουσι πλεῖν εἰς Χίον Suid. 128 262 ἐναλίγκιον M² ἄτῃ]
 αἰσῇ Suidas 131, cf. 173 263 πτωχεύσιν E¹ P⁹ V¹: πτωχάσιν
 cet.: πτωκάσιν Suidas 132 αἰθυλοισι P⁹: -είησι M² Ma⁴ corr., P¹⁰:
 -είνισι V¹: -ίησι A² βίον (ss. ἢ ἰόν) Ma: ἰόν Suid. 132 264 αἰδεῖσθαι
 Bm⁴ Suidae codd. praeter A C 265 δεινός (ss. ἢ) Ma¹: δεινός
 Suidae O³ Ma⁴ corr. μέτ' ὅπῃς Barnes: μετ' ὅπῃς Bm²: γὰρ
 μετ' ὅπῃς ξενίου Bm⁴: μέτοπισ codd. cet. praeter Ma¹ Ma⁴ Suidae O³
 qui μετόπισθε (μετ' ὅπῃς Ma⁴ corr.), μετόπισθεν ὅπῃς Suid. 134
 267 ἡγάγοντο V¹ 268 ἐπικαθήμενον P⁹: ἐπιτήμενον Bm⁴ P⁸ 269 -δρα-
 μηκότας Bm² M² O²: παλινδρομ. αὐτοὺς Ma¹

Ἰγμάς, ὦ ξένοι, ἔλαβεν ὁ ἄνεμος ἀντίος γενόμενος· ἀλλ' 270
ἔτι καὶ νῦν με δέξασθε, καὶ ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσται. οἱ δ'
ἄλιεῖς ἐν μεταμελίῃ γενόμενοι ὅτι οὐ πρότερον ἐδέξαντο,
εἰπόντες ὅτι οὐ καταλιμπάνουσιν ἦν ἐθέλοι συμπλεῖν
ἐκέλευον ἐσβαίνειν· καὶ οὕτως ἀναλαβόντες αὐτὸν ἀνήχθησαν
καὶ ἴσχουσιν ἐπ' ἀκτῆς. 275

κ'. Οἱ μὲν δὴ ἄλιεῖς πρὸς ἔργον ἐτράπησαν. ὁ δὲ Ὅμηρος
τὴν μὲν νύκτα ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ κατέμεινε, τὴν δὲ ἡμέραν πο-
ρευόμενος καὶ πλαυνόμενος ἀπίκετο εἰς τὸ χωρίον τοῦτο ὃ Πίτυς
καλέεται. κἀνταῦθα αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα ἐπιπίπτει
καρπὸς τῆς πίτυος, ὃν δὴ μετεξέτεροι στρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον 280
καλέουσιν. ὁ δὲ Ὅμηρος φθέγγεται τὰ ἔπεα τάδε·

ἄλλη τίς σου πεύκη ἀμείνονα καρπὸν ἴησιν
Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἡνεμοέσσης,
ἐνθα σίδηρος Ἄρηος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
ἔσσεται εὖτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσι. 285

τὰ δὲ Κεβρήνια τοῦτον χρόνον κτίζειν οἱ Κυμαῖοι παρεσκευά-
ζοντο πρὸς τῇ Ἰδῇ, καὶ γίνεται αὐτόθι σίδηρος.

κά'. Ἐντεῦθεν δ' ἀναστὰς Ὅμηρος ἐπορεύετο κατὰ φωνήν
τινα αἰγῶν νεομομένων. ὥς δὲ ὑλάκτεον αὐτὸν οἱ κύνες
ἀνέκραγεν. ὁ δὲ Γλαῦκος ὡς ἤκουσε τῆς φωνῆς, ἦν γὰρ 290
τοῦτο ὄνομα τῷ νέμοντι τὰς αἰγας, ἐπέδραμεν ὀτραλέως, τάς
τε κύνας ἀνεκαλείτο καὶ ἀπεσόβησεν ἀπὸ τοῦ Ὀμήρου.
ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον ἐν θωύματι ἦν ὅκως τυφλὸς ἐὼν μόνος
ἀπίκειτο ἐς τοιοῦτους χώρους, καὶ ὅτι θέλων. προσελθὼν

271 ὑμῖν ὁ πλοῦς Ma¹ 272 καὶ πρότερον Bm⁴ P³ P⁹ P¹¹ 273 ἐθέλη
O² V¹ 276 μὲν hab. P⁴ P⁸ P¹⁰ P¹² fort. al. 277 μὲν om. praeter Bm²
Bm⁴ P³ P⁹ P¹¹ codd. 278 τοῦτο A² Bm² Li M² O² P¹⁰ 279 καλοῦσιν
om. praeter Bm⁴ P⁹ codd. 280 στρόβυλον Ma¹ 281 καλοῦσιν
Suid. 136 282 ἀνήσει Ma¹: ἴησιν (ss. ἂν), marg. ἢ ἀνήσοι Ma²:
ἀνήσοι Suid. 138 (-ει cod. E) 283 πολυπτύχον M² 284 ἄρηος
ἄριστος Ma¹ Suidas 140: ἄρηος (ss. ἰστος) Ma² 287 σίδηρος πολλὸς Bm⁴
Ma¹ P³ P⁹ P¹¹ V¹ 288 ἐνθεῦτεν P⁴ δ' om. praeter P⁹ codd. 290 ὥς
δὲ ἤκουσε ὁ γλαῦκος τῆς φωνῆς Ma¹ P⁴ P¹² 291 τούτῳ P¹⁰ 293 ὅπως
Bm⁴ V¹: πῶς (ss. ὅκως) Ma¹ ὧν codd. praeter Bm² P³ P⁹ 294 ἐς
τοιοῦτους . . . 295 ἀπίκειτο om. Ma¹ add. marg.

295 τέ μιν ἱστορέειν ὅστις τε ἦν καὶ τίνι τρόπῳ ἀπίκοιτο ἐς
τόπους ἀοικήτους καὶ ἀστιβέα χωρία, καὶ τίνος κεχρημένος
εἷη. ὁ δὲ Ὅμηρος αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ πάθην κατα-
λεγόμενος εἰς οἶκτον προηγάγετο. ἦν γάρ, ὥς ἔοικεν, οὐδ'
ἀγνώμων ὁ Γλαῦκος. ἀναλαβὼν δ' αὐτὸν ἀνήγαγεν ἐπὶ τὸν
300 σταθμόν, πῦρ τ' ἀνακαύσας δεῖπνον παρασκευάζει, καὶ
παραθεὶς δειπνεῖν ἐκέλευεν ὁ Γλαῦκος.

κβ'. Τῶν δὲ κυνῶν μὴ ἐσθιόντων καὶ ὑλακτούντων δει-
πνούντας καθάπερ εἰώθεσαν λέγει πρὸς τὸν Γλαῦκον Ὅμηρος
τὰ ἔπεα τάδε·

305 Γλαῦκε πέπων, ἐπιὼν τοι ἔπος τι ἐνὶ φρεσὶ θήσω·
πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείησι θύρῃσι
δοῦναι· ὥς γὰρ ἄμεινον· ὃ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
ἄνδρὸς ἐπερχομένου καὶ ἐς ἔρκεα θηρὸς ἰόντος.

ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος ἦσθη τῇ παραινέσει, καὶ ἐν θού-
310 ματι εἶχεν αὐτόν, δειπνήσαντες δὲ διὰ λόγων εἰσιτῶντο.
ἀπηγεομένου δὲ Ὀμήρου τὴν τε πλάνην τὴν ἑωυτοῦ καὶ τὰς
πόλεις ἃς ἐσαπίκοιτο, ἔκπληκτος ἦν ὁ Γλαῦκος ἀκούων. καὶ
τότε μὲν ἐπεὶ ὥρῃ κοίτου ἦν ἀνεπαύετο.

κγ'. Τῇ δ' ὑστεραίῃ διενεόθη ὁ Γλαῦκος πρὸς τὸν δεσπότην
315 πορευθῆναι, σημανέων τὰ περὶ Ὀμήρου. ἐπιτρέψας δὲ τῷ
συνδούλῳ νέμειν τὰς αἶγας τὸν Ὅμηρον καταλείπει ἔνδον,
εἰπὼν πρὸς αὐτὸν ὅτι διὰ ταχέων πορεύσομαι. καταβὰς δὲ
ἐς Βολισσόν, ἔστι δὲ πλησίον τοῦ χωρίου τούτου, καὶ συγ-

295 ἱστόρεον M² 297 ἑαυτοῦ A² Bm² Ma¹ O² P¹¹ V¹: αὐτοῦ Bm⁴ P³
P¹¹ 300 τε Bm⁴ Li M² O² P⁴ P⁹ P¹¹ Pal.: τὲ Bm²: δὲ cett. 302 μὴ
ἐσθιόντων] ἐστώτων Suid. 142 δειπνούντα codd. practer Bm⁴ P³ P⁹
305 πέπον A² E¹ Ma¹ Ma² O² P⁴ V¹ τοι Bm⁴ E¹ Li Ma¹ Ma² P¹¹
V¹: τὸ Bm² O² P⁹: τι P³ P⁸: ἔπος τὸ A¹ M² τι τοι Li P⁹ P¹¹: τι
σοι Suid. ἐν V¹ Suidas: ἐνὶ cet. ἡ γλαῦκε βροτῶν ἐπιόπτα
marg. Ma¹ Ma²: ita Suidas 144: βοτῶν Kuester τί σοι ἐν φρεσὶ
Suid. 131 306 αὐλείοισι Herod. codd. plerique 307 τῶς Suid. 146
πρόσθεν Suid. ib. 308 ἐόντος Ma² P¹¹ 312 ἀπίκοιτο M²: ἐσαπί-
κετο Bm⁴ Ma¹ P⁴ P¹² V¹ ἐσακούων Li M² O² Pal.¹ P⁹ καὶ τότε
μὲν om. P¹⁰ 313 ἀνέπαυε Li M² O² P⁸ Pal.¹ 314 ὑστερέα Bm⁴
P⁴ καὶ διεν. P¹⁰ 315 περὶ] ὑπὲρ τοῦ Bm⁴ P³ P⁹

γενόμενος τῷ δεσπότη, ἀπηγέετο ὑπὲρ Ὀμήρου πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, περί τε αὐτοῦ τῆς ἀφίξιος ἐν θωύματι ποιούμενος· 320 ἠρώτεέ τε ὃ τι χρὴ ποιεῖν περὶ αὐτοῦ. ὁ δὲ ὀλίγα μὲν προσ-ἔιοτο τῶν λόγων, κατεγίνωσκε δὲ τοῦ Γλαύκου ὡς ἄφρονος ἐόντος καὶ τοὺς ἀναπήρους δεχομένου καὶ τρέφοντος. ἐκέλευσε δὲ ὁμῶς τὸν ξεῖνον ἄγειν πρὸς ἑαυτόν.

κδ'. Ἐλθὼν δὲ πρὸς τὸν Ὀμηρον διηγῆσατο ταῦτα ὁ 325 Γλαῦκος καὶ ἐκέλευσε πορεύεσθαι τοῦτον· οὕτω γάρ εἰ πρή-ξιν· ὁ δὲ Ὀμηρος ἠθέλε πορεύεσθαι. ἀναλαβὼν οὖν αὐτὸν ὁ Γλαῦκος ἤγαγε πρὸς τὸν δεσπότην. διὰ λόγων δὲ ἰὼν τῷ Ὀμήρῳ ὁ Χίος, εὐρίσκει ἐόντα δεξιὸν καὶ πολλῶν ἔμπειρον. ἔπειθέ τε αὐτὸν μένειν καὶ τῶν παιδίων ἐπιμέλειαν ποιέε- 330 σθαι· ἦσαν γὰρ τῷ Χίῳ παῖδες ἐν ἡλικίῃ. τούτους οὖν αὐτῷ παρατίθησι παιδεύειν. ὁ δὲ ἔπρησσε ταῦτα· καὶ τοὺς Κέρκω-πας καὶ Βατραχομνομαχίαν καὶ Ψαρομαχίην καὶ Ἑπταπακ-τικὴν καὶ Ἐπικιχλίδας καὶ τᾶλλα πάντα ὅσα παίγνιά ἐστιν Ὀμήρου ἐνταῦθα ἐποίησε παρὰ τῷ Χίῳ ἐν Βολισσῷ, ὥστε 335 καὶ ἐν τῇ πόλει περιβόητος ἤδη ἐγένετο ἐν τῇ ποιήσει. καὶ ὁ μὲν Θεστορίδης, ὡς τάχιστα ἐπύθετο αὐτὸν παρεόντα, ὥχετο ἐκπλέων ἐκ τῆς Χίου.

κε'. Χρόνου δὲ προιόντος δεηθεὶς τοῦ Χίου πορεύσασθαι αὐτὸν εἰς τὴν Χίον ἀπῆκετο εἰς τὴν πόλιν· καὶ διδασκαλεῖον κατα- 340 σκευασάμενος ἐδίδασκε παῖδας τὰ ἔπεα. καὶ κάρτα δεξιὸς

319 ἀπηγεῖτο Ma¹ P⁴ P¹² V¹ ὑπὲρ] περὶ Bm⁴ P⁹ P¹¹ 320 ἀπίξιος P⁹ V¹: ἀφίξιος O² 321 ἐρωτᾷ Bm⁴ P¹⁰: ἠρώτα Bm² M² O²: ἠρώτετε (ss. ε) P¹¹: ἐρώτεε cet. αὐτὸν P⁴ P⁸ 323 καὶ om. P⁹ καὶ . . . 326 γλαῦκος om. Li ἐκέλευε M² Ma¹ Pal.¹ 324 ἄγειν τὸν ξεῖνον V¹ 325 ὁ γλαῦκος διηγῆσατο ταῦτα A² V¹ 326 αὐτὸν πορεύεσθαι Bm⁴ P⁹ 330 αὐτόθι μένειν Suid. 101 332 παρατίθεται P⁹ ἔπρησσε Suid. 102 κέκωπας (ss. ρ) O² 333 βατραχομαχίαν P⁹: τὴν μνοβατραχομαχίαν Suid. 102 καὶ ψαρ. καὶ ἐπτ. hab. Bm⁴ Ma¹ Ma⁴ P⁹ P¹¹ Suid. 102 (ἐπταπάκτιον) om. cett. ἢ ἐπτάκιον Ma¹ ss. (cf. Suid.) ἐν ἄλλῳ ἠθιέπακτον ἦτι ἱαμβον Ma¹ marg. ἐντεπάκτιον vit. Procul. 63: ἐπταπάκτιον Suid. 103: ἠθιέπακτος Suid. 45 334 ἐπι-κυχλίδας A²: -κιχλίδας Bm⁴ P³ P¹¹ ἄλλα Suid. 104 πάντα om. Suid. 104 335 ἐνταῦθα om. Suid. 93 μολισσῷ (ss. βο) O² 336 ἐν τῇ A² O² P¹⁰: τῇ cet. ἐγίνετο Bm⁴ 339 περιόντος Ma¹ 340 παρα-σκευασάμενος V¹

ἔδόκεεν εἶναι τοῖς Χίοις, καὶ πολλοὶ θωυμασταὶ αὐτοῦ καθει-
στήκεσαν. συλλεξάμενος δὲ βίον ἱκανὸν γυναικα ἔγημεν ἐξ
ἧς αὐτῷ θυγατέρες δύο ἐγένοντο· καὶ ἡ μὲν αὐτῶν ἄγαμος
345 ἐτελεύτησε, τὴν δὲ συνώκισεν ἀνδρὶ Χίῳ.

κς'. Ἐπιχειρήσας δὲ τῇ ποιήσει ἀπέδωκε χάριν ἣν εἶχε,
πρῶτον μὲν Μέντορι τῷ Ἰθακησίῳ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ, ὅτι μιν
κάμνοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν Ἰθάκῃ ἐνοσσήλευεν ἐκτενέως,
τοῦνομα αὐτοῦ ἐναρμόσας ἐς τὴν πόλιν Ὀδυσσέως τε
350 ἐταῖρον φᾶς εἶναι, ποιήσας Ὀδυσσέα ὡς ἐς Τροίην ἐπλεε
Μέντορι ἐπιτρέψαι τὸν οἶκον ὡς εἰσὶν Ἰθακησίων ἀρίστῳ καὶ
δικαιοτάτῳ. πολλαχῇ δὲ καὶ ἄλλῃ τῆς ποιήσεως τιμῶν αὐτόν,
τὴν Ἀθηναίαν ὁπότε ἐς λόγον τιμὴ καθίσταται τῷ Μέντορι
οἰκνύην ποιεῖ. ἀπέδωκε δὲ καὶ Φημίῳ τῷ ἑαυτοῦ διαδασκάλῳ
355 τροφείᾳ καὶ διδασκαλείᾳ ἐν τῇ Ὀδυσσεΐᾳ, μάλιστα ἐν τοῖσδε
τοῖς ἔπεσι

κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέ' ἔθηκε

Φημίῳ, ὃς δὴ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας αἰδῶν.

καὶ πάλιν

360 αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδεν.

342 κατεδόκεεν Bm⁴ P⁹ V¹ : καταδόκεεν P³ P¹¹ αὐτοῦ θωυμασταὶ V¹ :
αὐτὸν θ. Bm⁴ 343 marg. Ma¹ Ma⁴ ἡγουν ἀρσιφόννην τὴν Γνώτορος
τοῦ Κυμαίου θυγατρός. (hucusque Ma⁴) ἐξ ἧς ἔσχε δύο υἱεῖς Ἐριφῶντα
καὶ Θεόλαον. καὶ μίαν θυγατέρα ἣν ἔγημε στᾶσίνος ὁ κύπριος. marg.
sup. Ma⁴ εὔρον ἀλλαχοῦ αὐτὸν γενῆσαι δύο υἱεῖς ἐρίφωντα καὶ θεόλαον
καὶ μίαν θυγατέρα. c Suida 34, 35 desumpsit Lascaris 344 αὐτέων
A² V¹ 345 συνώκησαν V¹ ἀνδρὶ χίῳ (ss. ἡγουν στασίῳ τῷ κυπρίῳ)
Ma¹ : ἡ στασίῳ τῷ κυπρίῳ Ma² marg. 346 sqq. cit. Eusth. 1396.
13 ὅτι ὁ τῆς ἱστορίας Μέντης Ἀγχιάλῳ παῖς ἐταῖρος ἦν τῷ ποιητῇ, ὃν
καὶ ἀμειβόμενος τῆς φιλίας ὁ ποιητὴς ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ ἐν τοῖς περὶ
Ὁμήρου γενέσεως τῇ ποιήσει τε τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἐνέθετο καὶ τὴν Ἀθηναίαν
αὐτῷ εἰκασεν 348 ἐνοσσήλευεν Li M² O² P⁹ P¹¹ Pal.¹ : -ευσεν cet.
ἐκτενέως Bm² O² P¹⁰ 350 ἐταῖρος Bm⁴ P⁹ 351 ἐπιτρέψας P⁴ P¹² ὡς
om. praeter Bm⁴ P⁴ P⁹ codd. 352 τῇ ποιήσει Ma¹ 353 καθίσταται
A² Bm² M² O² P¹⁰ : -ηται Bm⁴ Ma¹ P⁴ P⁹ V¹ : corr. West. 354 οἰκνύην
P⁹ : εἰκνύην A² Bm² M² O² P¹⁰ : οἰκείαν Bm⁴ Ma¹ : εἰκνύαν V¹ : εἰκείαν P³
P¹¹ 355 ὀδυσσεῖν Bm² Li M² P¹¹ Pal.¹ : -εία cet. 357, 358 = α 153,
154 ubi codices Φημίῳ ὅς β' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη 358 ὅστε
codd. praeter P⁹ πολλῶν (ss. ον) P³ 360 = α 155 ubi codd. ἦτοι

μέμνηται δὲ καὶ τοῦ ναυκλήρου μεθ' οὗ ἐκπεριέπλευσε καὶ
εἶδε πόλιάς τε πολλὰς καὶ χώρας, ᾧ ὄνομα ἦν Μέντης, ἐν
τοῖς ἔπεσι τοῖσδε

Μέντης Ἀγχιάλιοι δαΐφρονος εὐχομαι εἶναι
υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω. 365

ἀπέδωκε δὲ χάριν καὶ Τυχίῳ τῷ σκυτεῖ, ὃς ἐδέξατο αὐτὸν ἐν
τῷ Νέῳ τείχει προσελθόντα πρὸς τὸ σκυτεῖον, ἐν τοῖς ἔπεσι
καταξέυζας ἐν τῇ Ἰλιάδι τοῖσδε

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἥντε πύργον,
χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων, 370
σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος ὕλῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.

κζ'. Ἀπὸ δὲ τῆς ποιήσεως ταύτης εὐδοκιμεῖ Ὅμηρος περὶ
τε τὴν Ἰωνίην καὶ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἥδη περὶ αὐτοῦ λόγος
ἀναφέρετο· κατοικέων δὲ ἐν τῇ Χίῳ καὶ εὐδοκιμέων περὶ
τὴν ποίησιν, ἀπικνεομένων πολλῶν πρὸς αὐτόν, συνεβούλευον 375
οἱ ἐντυγχάνοντες αὐτῷ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπικέσθαι· ὁ δὲ
προσεδέξατο τὸν λόγον καὶ κάρτα ἐπεθύμει ἀποδημῆσαι.

κη'. Κατανοήσας δὲ ὅτι ἐς μὲν Ἄργος πολλὰ καὶ μεγά-
λαι εἶεν εὐλογίαι πεποιημέναι, ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας οὐ, ἐμποιεῖ
ἐς τὴν ποίησιν, ἐς μὲν Ἰλιάδα τὴν μεγάλην Ἐρεχθέα μεγα- 380
λύνων ἐν νεῶν καταλόγῳ τὰ ἔπεα τάδε

δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζεῖδωρος ἄρουρα.

καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν Μενεσθέα αἰνέσας ὥς πάντων εἶη

361 ἐμπεριέπλευσε A² V¹ : ἔπλευσε Ma¹ 364, 365 = a 180, 181
364 εὐχομαι υἱὸς | εἶναι E¹ 365 αὐτὰρ Bm² M² P¹⁰ 366 δὲ om. Bm² Li
M² P¹⁰ 369-371 = H 219-221 371 ναίων] νέμων Ma¹ 372 ποιήσιος
P⁹ : ποιήσεως (ss. ἴος) V¹ : -εως cet. εὐδοκίμει Ma¹ : -ιμεί cet. ἥδη
δμήρος Bm⁴ P³ P⁹ V¹ 373 τὴν om. Bm⁴ P³ P⁹ P¹¹ V¹ ἰωνίαν A² Bm²
M² O² P¹⁰ 374 ἀναφέρεται praeter Bm⁴ P³ P⁹ P¹⁰ P¹¹ codd. κατοικέων
Bm⁴ P³ P⁹ P¹¹ : καὶ οἰκ. cet. 375 ἀπικνεομένων praeter Bm⁴ P³ P⁹ P¹¹
codd. πρὸς αὐτόν om. praeter Bm⁴ P⁹ codd. πολλῶν ἐς τὴν ἑλλάδα
ἀπικνεομένων συνεβούλευον οἱ ἐντυγχάνοντες τῷ δμήρῳ P³ 376 αὐτῷ] τῷ
δμήρῳ A¹ Bm⁴ P¹¹ V¹ 380 τὴν Ἰλιάδα P³ 382, 383 = B 547, 548
382 ἀθηναίη Ma¹ : ἀθήνης P³ P¹¹ 384 αὐτῶν] αὐτὸν L¹ P³ P¹¹ V¹
τὸν μὲν τὸν στρατηγὸν αὐτὸν V¹ αἰνέσας om. praeter Bm⁴ P³ P¹¹ codd.

385 ἄριστος τάξαι πεζὸν στρατὸν καὶ ἱππότας, ἐν τοῖσδε τοῖς
ἔπεισιν εἶπε·

τῶν αὐθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
τῷ δ' οὗ πῶ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

390 Αἴαντα δὲ τὸν Τελαμῶνος καὶ Σαλαμινίους ἐν νεῶν καταλόγῳ
ἔταξε πρὸς Ἀθηναίους, λέγων τάδε·

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγειν δυοκαίδεκα νῆας,
στῆσε δ' ἄγων ἔν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.

ἐς δὲ τὴν Ὀδυσσεΐην τάδε ἐποίησεν, ὥς Ἀθηναῖς ἐς λόγους
395 ἔλθοῦσα τῷ Ὀδυσσεΐ ἐς τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἀπίκητο, τιμῶσα
ταύτην τῶν ἄλλων πολλῶ μάλιστα

ἦκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας,
δύνε δ' Ἐρεχθίδος πυκινὸν δόμον.

κθ'. Ἐμποιήσας δὲ ἐς τὴν ποίησιν ταῦτα καὶ παρασκευα-
400 σάμενος, ἐς Ἑλλάδα βουλόμενος ποιήσασθαι τὸν πλοῦν, προσ-
ίσχει τῇ Σάμῳ. ἔτυχον δὲ οἱ ἐκείσε τὸν τότε καιρὸν ἄγοντες
ἐορτὴν Ἀπατούρια. καὶ τις τῶν Σαμίων ἰδὼν τὸν Ὅμηρον
ἀπιγμένον, πρότερον αὐτὸν ὁπωπὼς ἐν Χίῳ, ἐλθὼν ἐς
τοὺς φράτορας διηγέσατο, ὥς ἐν ἐπαίνῳ μεγάλῳ ποιεύμενος
405 αὐτόν. οἱ δὲ φράτορες ἐκέλευον ἄγειν αὐτόν· ὁ δὲ ἐντυχὼν
τῷ Ὀμήρῳ ἔλεξεν, ὧ ξένε Ἀπατούρια ἀγούσης τῆς
πόλιος καλέουσί σε οἱ φράτορες οἱ ἡμέτεροι συνεορτά-
σουντα. ὁ δὲ Ὅμηρος ἔφη ταῦτα ποιήσειν καὶ ἦι μετὰ
τοῦ καλέσαντος.

385 πεζῶν M² ἱππότα V¹: ἱππότην Ma¹ P¹¹ 386 εἶπας P¹¹ V¹
387-389 = B 552-554 387 τῶνδ' V¹ ἡγεμόνευεν A² Bm² Li M² P¹⁰ V¹
υἱὸς om. E¹ Ma¹ Ma² P³ P⁹ P¹² V¹ 388 τῶνδ' V¹: τῶν P⁹ 391 τάδε]
ᾧδε P⁹ 392, 393 = B 557, 558 394 ἀθηνᾶ A² 395 ἀφίκετο (ss. π)
Bm² 396 πολλῶ A² Bm² O² P¹¹: πόλεων Bm⁴ P⁹ P¹¹ V¹: πολλῶν
cet. 397, 398 = η 80, 81 397 εὐρυάγειαν Ἀθήνην Odyssea: εὐρυ-
χώρους M² P⁹ 400 ποιήσασθαι βουλόμενος A² M² P³ P⁹: ποιείσθαι codd.
praeter A² Li M² P³ P⁹ P¹¹ Pal.¹ 403 ἀπιγμένον om. Ma¹ ὁπωπὼς
Bm⁴ P³ P⁹ P¹¹: ἐπιστάμενος cet. 404 ὥς add. Ma¹ 406 ἔλεξεν αὐτῷ
Bm⁴ P⁴ P¹²: αὐτόν P¹⁰ 408 γει A²: εἶη O² μετ' ἐκείνου τοῦ Ma¹

λ'. Πορευόμενος δὲ ἐγχρίμπεται γυναιξὶ Κουροτρόφῳ 410
 θνούσῃς ἐν τῇ τριόδῳ. ἡ δὲ ἱέρεια εἶπε πρὸς αὐτόν, δυσχε-
 ράνασα τῇ ὄψει, ἄνερ ἀπὸ τῶν ἱερῶν. ὁ δὲ Ὅμηρος ἐς
 θυμόν τε ἔβαλε τὸ ῥηθέν, καὶ ἤρετο τὸν ἄγοντα τίς τε εἴη
 ὁ φθεγξάμενος, καὶ τίνι θεῶν ἱερὰ θύεται. ὁ δὲ αὐτῷ διη-
 γήσατο ὅτι γυνὴ εἴη Κουροτρόφῳ θύουσα. ὁ δ' ἀκούσας 415
 λέγει τάδε τὰ ἔπεα·

κλῦθι μοι εὐχομένῳ Κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναιῖκα
 τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνὴν,
 ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρονσιν,
 ὦν ὥρη μὲν ἀπήμβλυνται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ. 420

λα'. Ἐπεὶ δὲ ἦλθεν εἰς τὴν φρήτρην καὶ τοῦ οἴκου ἔνθα δὴ
 ἐδαίνυντο ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἔστη, οἱ μὲν λέγουσι καιόμενον πυρὸς
 ἐν τῷ οἴκῳ, οἱ δὲ φασὶ τότε ἐκκαῦσαι σφᾶς, ἐπειδὴ Ὅμηρος τὰ
 ἔπεα εἶπεν

ἄνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόλῃος, 425
 ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
 χρήματα δ' αὖξει οἶκον· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
 ἡμενοὶ εἰν ἀγορῇ κόσμος τ' ἄλλοισιν ὀράσθαι.
 αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι.

410 ἐχρίπτε Ma¹ 414 θεῶ Ma¹ θύεται] θύουσιν Ma¹ 417 420
 Athen. 592 A Σοφοκλῆς δ' ὁ τραγωδιοποιὸς ἤδη γέρον ὦν ἡράσθη Θεωρίδος
 τῆς ἑταίρας· ἱκετεύων οὖν τὴν Ἀφροδίτην φησὶν [417-420]· ταῦτα μὲν
 ἐστὶν ἐκ τῶν εἰς Ὅμηρον ἀναφερομένων. [P.L.G. ii. 248] 417 κλύε
 Ath. μὲν εὐχομένον Ath. 418 μὲν ἀνήνασθαι] ἀπανήνασθαι Suid. 108:
 ἀναίνεσθαι Ath. 420 ὥρη] οὐρα Suid. 110: ἰσχυρὸς Ath.: ὥραι (ss. ἡ
 οὐρῇ) Ma¹, ὥρη corr. in ai (ss. οὐρα) marg.: ἡ οὐραί Ma² ἀπαμ-
 βλύνεται A² Bm² M² O² P¹⁰: ἀπήμβληται E¹ V¹: ἀπήμβλυνται Li R⁸
 Ath. Suid. 110: ἀπάμβλυνται cet. Eust. 1968. 40 ἀλλαχοῦ δὲ καὶ
 οὐρὰ τὸ αὐτὸ ἐφάνη λέγεσθαι, δηλοῖ δ' αὐτὸ καὶ ὁ εἰπὼν ὡς τῶν γερόντων
 οὐραὶ μὲν ἀπήμβλυνται θυμὸς δὲ μενοινᾷ
 421 ἦλθεν] ἦκεν Suid. 111 422 ἐδαίνυντο Bm² M² O² P¹⁰: -ητο P³:
 -υτο (ss. ν) P¹¹ 425-429 Certamen 281-285 Suid. 113-117 425 παῖδες
 στέφανος Bm⁴ E¹ Li Ma¹ Ma⁴ P³: στέφανοι παῖδες Certamen: παῖδες
 στέφανος Suid. 113 (στέφανος codd. praeter A O³) δέ τε A² Bm⁴
 Li P¹¹ πόλιος A² Bm⁴ 426 δ' αὖ πεδίου Certamen δ' ἐν θαλάσῃ
 Ma¹ Ma² Suid. 114 (θαλάσσαις Suidae codd. A B C E) 427 αἰξοὶ
 E¹ v. om. Cert. 428 λαὸς δ' εἰν ἀγορῇσι καθήμενος εἰσοράσθαι
 Cert. post 429 add. ἡματι χειμερίῳ ὅπῳ' ἂν νεύῃσιν Κρονίων Cert.
 429 om. V² Suidae

430 εἰσελθὼν δὲ καὶ κατακλιθεὶς ἐδαίνυντο μετὰ τῶν φρατόρων·
καὶ αὐτὸν ἐτίμων καὶ ἐν θωύματι εἶχον· καὶ τότε μὲν τὴν
κοίτην αὐτοῦ ἐποιήσατο Ὁμηρος.

λβ'. Τῇ δὲ εἰσαύριον ἀποπορευόμενον ἰδόντες κεραμέες
τινες κάμινον ἐγκαίοντες κεράμουν λεπτοῦ, προσεκαλέσαντο
435 αὐτόν, πεπυσμένοι ὅτι σοφὸς εἴη· καὶ ἐκέλευόν σφιν αἰεῖσαι,
φάμενοι δώσειν αὐτῷ τοῦ κεράμουν καὶ ὃ τι ἂν ἄλλο ἔχω-
σιν. ὁ δὲ Ὁμηρος αἰεῖδει αὐτοῖς τὰ ἔπεα τάδε ἃ καλέεται
Κάμινος·

εἰ μὲν δώσετε μισθὸν αἰίσω ὦ κεραμῆες·
440 δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου,
εὖ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα μάλευρα,
φρυχθήναι τε καλῶς καὶ τιμῆς ὦνον ἀρέσθαι,
πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγναιῖς,
πολλὰ δὲ κερδῆναι, ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφι νοῆσαι.
445 ἦν δ' ἐπ' ἀναιδείην τρεφθέντες ψεύδε' ἄρησθε
συγκαλέω δ' ἥπειτα καμίνῳ δηλητῆρας,

430 ἐδαίνυντο A² M² Ma¹ O² 434 ἐγκαίοντες Li M² O² : -όντες cet.:
ἐκκάνοντες Bm⁴ 435 σφιν] σφίσι Suid. 151 437 ἄδει Suid.
152 τάδε τὰ ἔπεα V¹ καλεῖται Suid. 439-461 = Suid. 153-
175 439 αἰεῖσθω Bm⁴ Li Ma² P⁹ P¹¹ : αἰοῖσθω E¹ P³ P¹¹ V¹ : αἰοῖσθω ὦ
Ma¹ Ma² ss. Suid. 153 440 ἀγαθὴ γαίη Suid. 154 : ἡ δεῦρ' ἀγαθὴ
γαίη Ma² marg. ὑπέρεχε A² : ὑπερσχε γέ Bm⁴ Li P³ P⁹ P¹¹ V¹ : ὑπερ-
σχέγει E¹ : ὑπέρεσχε γέ Ma¹ Ma² : ὑπέρσχεθε Suid. 154 441 versum
cit. Pollux x. 85 τοῖς δ' ἀγγείοις προσαριθμητέον . . . κἀναστρα, μαζονο-
μεῖα, τὰ μὲν μαζονομεῖα Ἀριστοφάνους εἰπόντος ἐν Ὀλκασί (fr. 471 K),
τὰ δὲ κἀναστρα τοῦ ποιήσαντος τοὺς Κεραμέας, οὓς τινες Ἑσιόδῳ προσέ-
μουν· λέγει γοῦν

εὖ δὲ περανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κἀναστρα
441 μελανθοῖεν Bm⁴ P³ P¹¹ : μελανθεῖεν (ss. ap) Ma² : μαρανθεῖεν Suid. 155
(sc. siccentur) μάλ' ἱερά A² Ma¹ P⁹ V¹ Suid. 155 : μάλ' ἱερά Bm² Bm⁴
E¹ M² Ma² O² P³ P¹⁰ P¹¹ correximus: cf. Achaei fr. 50 et lexicogr.
μύδα μάλευρον anon. ap. Zonar. 1334 b 5 κἀναστρα Pollux, cf.
hirundinis carmen P.L.G. iii. 671 442 τιμῆς ὦνον] τιμῇ ὄνειαρ
Suid. 156 : τιμῆς ὄνειαρ A C : ὦνον (ss. ἡ ὄνειαρ) Ma¹ Ma² εὐρέσθαι Bm⁴
Ma¹ Ma² P³ P¹¹ : ἐλέσθαι Bm⁴ corr., Ma² ss., Suid. 156 443 πολλὰ δ'
ἐν ἀγναιῖς codd. : δ' ἀγναιῖς Suid. 444 ἡμῖν δὲ δ' ἂν P³ ὄσφιν
Bm⁴ P³ : ὄσφιν P¹¹ νοῆσαι] ἡ αἰεῖσαι Ma¹ : αἰεῖσαι ss. Ma² : αἰεῖσαι
Suid. 158 445 ἂν δ' Bm⁴ P¹¹ ἀναιδείης Suidae O³ P⁴ στρε-
φθέντες Suid. 159 ψεύδη Bm² M² O² P¹⁰ Suidae O³ P⁴ : ψευδῇ A¹ Bm⁴
Ma¹ P³ P⁹ P¹¹ 446 καμίνων Ma¹ Ma² Suid. 160

Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγόν τε καὶ Ἄσβετον ἡδέ γ' Ἄβακτον,
'Ωμοδαμόν θ' ὃς τῇδε τέχνη κακὰ πολλὰ πορίζοι.

† πείθε πυραϊθουσαν καὶ δώματα, σὺν δὲ κάμινος
πᾶσα κυκηθείη κεραμέων μέγα κωκυσάντων. 450

ὥς γνάθος ἱππείη βρύκει, βρύκοι δὲ κάμινος
πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμῆϊα λεπτὰ ποιούσα.
δεῦρο καὶ ἡελίου θύγατερ πολυφάρμακε Κίρκη·
ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτοῦς τε καὶ ἔργα.

δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κευταύρους, 455
οἳ θ' Ἑρακλείους χεῖρας φύγον, οἳ τ' ἀπόλοντο·
τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, τύπτοι δὲ κάμινον,
αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὀρώατο ἔργα πονηρά.

γηθήσω δ' ὀρώων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
ὃς δέ χ' ὑπερκύψῃ, περὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον 460
φλεχθείη, ὥς πάντες ἐπίσταυντ' αἷσιμα ῥέξειν.

Παραχειμάζων δὲ ἐν τῇ Σάμῳ, ταῖς νουμηνίαις προσπο-
ρεύομενος πρὸς τὰς οἰκίας τὰς εὐδαιμονεστάτας, ἐλάβμβανέ

447 συντρίψαι σμάραγόν Ma¹ Suidas 161 (συντρίψω Suidae O³) : σύν-
τριβ (ss. ψω) Ma² σύντριβ' ὁμοσμάραγόν libri : ὁμοσφάραγον (ss. ὦς)
Ma² ἄσβεστον libri, corr. Stephanus γ' ἄβακτον A² Bm² O² P¹⁰ V¹ :
γάβακτον ex βάγακτον M² : γ' ἄμακτον Bm⁴ E¹ P³ P⁹ P¹¹ : γ' ἄμοτον (ss.
γρ. συμβάκτην) ἄβικτον Ma¹ : cf. Hesych. ἄβακτον καὶ ἄβικτον· τὸ μὴ
μακαριστόν : γ' ἄματον (ss. κ) (μ corr. in β), marg. σαβάκτην Ma² ut
Suid. 161 448 ὠμοδαμόθ' M² θ' ὡς V¹ Suidae E P¹ 162 πολλὰ
om. Bm⁴ Ma¹ Ma² P¹² πολλὰ κακὰ A² P¹⁰ : πολὰ κακὰ Bm² Li M²
O² πορίζοι Li M² Suid. : πορίζει V¹ Suidae P¹ : πορίζει cet. Suidae
O³ P⁴ 449 πείθε codd. : στείλαι Ma¹ Ma² ut Suid. 163 : πέρθε Sca-
liger : πρήθε Portus an στεί, παίε? πυρέθουσαν Bm⁴ Ma² P³ (-ε-) (ss. αι) :
πυρήθουσαν M¹ : αἰθουσαν cett. Suid. ib. pro foco vel parte fornacis recte
habet Hermann, cl. πυραϊθεία Strab. 733 450 μέγα om. Bm⁴ P¹¹ 451
βρύκοι om. Ma¹ : βρύκοι Ma² : ἀρύκοι M², cf. Suid. 165 452 αὐτῇ Bm⁴
Ma¹ Ma² : αὐτοῦ A² E¹ Li P³ V¹ ποῦσα P⁹ P¹¹, Suidae O³ P⁴ 453 θν.
γάτηρ Bm⁴ E¹ Li M² P⁹ P¹⁰ P¹¹ πολυφάρμακος A² E¹ Li Ma¹ Ma² P³ P¹¹ V¹
455 πολλοὺς Suid. 169 456 ἥρακλῆος Bm⁴ E¹ Li Ma¹ Ma² P³ P⁹
P¹¹ V¹ Suid. 170 φύγον χεῖρας Bm⁴ Ma¹ Ma² P³ P¹¹ 457 τύπτοι (ss. πῖ)
Ma² : πίπτοι P⁹ Suidas 171 κάμινος Bm⁴ Li Ma¹ P³ P⁹ P¹¹ Suid. :
κάμινον cett. 460 ὑπερκύψῃ libri, corr. Hermann (ὑπερκύψῃ Suidae
O³ 174) ταύτην Bm⁴ E¹ Ma¹ Ma² P³ P⁹ P¹¹ V¹ : ταῦτα A¹ Bm² M² O²
P⁹ 461 φλεχθῇ ὅπως Suid. 175 ἐπίσταυντ' Bm² M² O³ P¹⁰ V¹ :
ἐπίστωντ' Bm⁴ E¹ P³ P⁹ P¹¹ : ἐπίστωνται Ma¹ Ma² Suidas 175 462 ταῖς
νουμηνίαις om. Suid. 176 νεομηνίαις Ma¹ 463 τὰς εὐδαι-
μονεστάτας] τῶν ἐπιφανεστάτων Suid. 177

τι αἰδῶν τὰ ἔπεα τάδε ἃ καλεῖται Εἰρεσιώνη, ὠδήγουν
465 δὲ αὐτὸν καὶ συμπαρήσαν αἰεὶ τῶν παίδων τινες τῶν
ἐγχωρίων·

δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
ὅς μέγα μὲν δύνатаι, μέγα δὲ βρέμει, ὄλβιος αἰεὶ.
αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔσεισι
470 πολλός, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλυῖα,
εἰρήνῃ τ' ἀγαθῇ. ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
κυρβαίῃ δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπον ἔρποι μάζα,
τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεται ὕμμιν,
ἡμίονοι δ' ἄξουσιν κραταίποδες ἐς τὸδε δῶμα,
475 αὐτὴ δ' ἰστὸν ὑφαίνοι ἐπ' ἡλέκτρῳ βεβαυῖα.
νεῦμαί τοι νεῦμαι ἐνιαύσιος ὥστε χελιδὼν
ἔστηκ' ἐν προθύροις·

καὶ

468 δύνатаι] αὐτεῖ Suidas 181 : δύνатаι (ss. γρ. αὐτεῖ) Ma¹ Ma² 469
αὐταὶ Li M² P¹¹ : αὐτὰρ cet. Suid. 182 (αὐτὰρ ss. αὖ Ma¹ Ma²) εἴσεισι
Bm⁴ Ma² O² P¹⁰ Ma¹ ss. : ἔσεισοι P³ : ἔπεισι Ma¹ marg., Ma² Suid.
182 470 πούλῳ Suidae V² τεθαλῆος P¹⁰ : τεθαλεία Bm⁴ Ma¹ Ma² P³ :
τεθληυῖα A² Bm² M² O² P¹⁰ 472 κυρβαίῃ (ss. κ) Ma¹ Ma² : κυρκαίῃ
Suid. 185 κατὰ δόρπον Suid. 185 : δόπου (ss. ρ) Ma² ἔρπειο Ma¹ Ma²
Suid. 185 post h. v. hab. Suid. [186] versum νῦν μὲν κριθαίνῃ ἐνὶ ὄπιδι
σησαμέσσαν : hab. et Ma¹ in textu, Ma² in marg. (κριθαίῃ) 473 δι-
φράδα A² Bm² M² O² P¹⁰ : διφράδος Bm⁴ Ma² P³ P¹¹ V¹ : δίφρα (ss. ον) E¹ P³ :
δίφρου (ss. α) Ma¹ : δίφρακα Suidae P⁴ 187 : δίφρα cett. Suid. codd.
βήσεται (ss. κατα) Ma² : καταβοήσεται Suidae O³ : καταβήσεται Suidae
codd. cet. ὕμμιν] ὕμνῃν Ma¹, Ma² corr. Suidas 187 474 κραταί-
ποδας A² Li M² O² 475 ὑφαίνοι ἰστὸν A² Bm² Bm⁴ E¹ M² Ma¹ (ει)
Ma² (ει) O² P³ P⁹ (ει) P¹⁰ P¹¹ (ει) V¹ : ὑφαίν' ἰστὸν Suidas 189 ἐπὶ
λέκτρῳ Bm⁴ Ma¹ Ma² : ἐπὶ λέκτρα Suid. 189 βεβαυῖα] βεβηκυῖα Suid.
189 476 τοι] σοι A² Bm² M² O² νεύματί τοι εὔμαιον ἐνιαύσιος
ἔσται χελιδὼν Suid. 190 : νεύματι εὔμαιον ἐνιαύσιος (ss. η) ὥς τε (ss.
ἔσται) χελιδὼν Ma¹, marg. νεῦμαι σοι νεῦμαι : νεῦμά (corr. in αἰ) τοι
νεῦμα (ss. ον) Ma² 476 sq. cf. carmen quod Athen. 360 B citat a Theo-
gnide ἐν β' περὶ τῶν Ῥόδῳ θυσιῶν [F.H.G. iv. 514] 477 ἐν om.
Suid. 191 post προθύροις pergit Suidas
ψιλῇ πόδας' ἀλλὰ φέρ' αἰψα
πέρσαι τῷ Ἀπόλλωνος γυιάτιδος
haec in textu add. Ma¹ (πέρσαι), in marg. Ma² (πέρσαι) 478 καὶ om.
Ma¹ καὶ... 480 ἡλθομεν in libris cum προθύροις continuata seiunxit
Valckenaer

εἰ μὲν τι δώσεις εἰ δὲ μή, οὐχ ἔσθ' ἔξομεν,
οὐ γὰρ συνοικήσουτες ἐνθάδ' ἤλομεν.

480

ἦδετο δὲ τάδε τὰ ἔπεα ἐν τῇ Σάμῳ ἐπὶ πολλὸν χρόνον ὑπὸ τῶν
παίδων ὅτε ἀγείροιεν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος.

λδ'. Ἀρχομένου δὲ τοῦ ἔαρος ἐπεχείρησε πλεῖν Ὀμηρος
εἰς τὰς Ἀθήνας ἐκ τῆς Σάμου. καὶ ἀναχθεὶς μετὰ τινων
ἐγχωρίων ἀπηνέχθη εἰς τὴν Ἴον· καὶ ὠρμίσθησαν οὐ κατὰ 485
πόλιν, ἀλλ' ἐπ' ἀκτῆς. συνέβη δὲ τῷ Ὀμήρῳ κατὰ πολὺ τι
ἄρξασθαι μαλακῶς ἔχειν· ἐκβὰς δὲ τοῦ πλοίου ἐκοιμᾶτο
ἐπὶ τῆς κυματωγῆς ἀδυνάτως ἔχων. πλείους δὲ ἡμέρας
ὀρμούντων αὐτῶν δι' ἀπλοίην, καταβαίνοντες αἰεὶ τινες τῶν
ἐκ τῆς πόλιος ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ Ὀμήρῳ καὶ ἐν θωύ- 490
ματι εἶχον αὐτὸν ἀκούοντες αὐτοῦ.

λε'. Τῶν δὲ ναυτέων καὶ τῶν ἐκ τῆς πόλιος τινῶν ἡμέ-
νων παρὰ τῷ Ὀμήρῳ κατέπλωσαν παῖδες ἀλιεῖς τὸν τόπον,
καὶ ἐκβάντες ἐκ τοῦ ἀκατίου προσελθόντες αὐτοῖς τάδε εἶπον·
ἄγετε ὦ ξένοι ἐπακούσατε ἡμέων, ἂν ἄρα δύνησθε διαγνώ- 495
ναι ἄσσο' ἂν ὑμῖν εἴπωμεν. καὶ τις τῶν παρεόντων ἐκέλευε
λέγειν· οἱ δὲ εἶπαν ἡμεῖς ἄσσα εἵλομεν κατελίπομεν· ἂ
δὲ μὴ εἵλομεν φέρομεν. οἱ δὲ φασὶ μέτρῳ εἰπεῖν αὐτοὺς

ἄσσο' ἔλομεν λιπόμεσθα· ἂ δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.

οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρεόντων γινῶναι τὰ ρηθέντα, διηγῆ- 500
σαντο οἱ παῖδες ὅτι ἀλιεύοντες οὐδὲν ἐδύναντο ἐλεῖν, καθῆ-
μενοι δὲ ἐν γῇ ἐφθειρίζοντο, καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν

479 εἰ μὲν τι δώσεις. εἰ δὲ μή, οὐκ ἔάσομεν Athen. 360 C (P.L.G. iii.
671) 480 συνοικήσουτε Li M² P¹⁰ 481 δὲ om. Bm⁴ P³ τὰ
ἔπεα Bm⁴ P³ P⁹ om. cet.: ταῦτα Bm⁴ P¹¹ Suid. 196 ὑπὸ] παρὰ Suid.
ib. 484 ἐκ τῆς Σάμου εἰς τὰς ἀθήνας V¹ 487 δὲ P⁹: δ' ἐκ cet.
(δὲ ἐκ Bm⁴ P³ P¹⁰ P¹¹) 494 αὐτοῖς] πρὸς αὐτὸν Bm⁴ Ma¹ P³ P⁹ P¹¹ V¹
Suidas 200 495 ἀναγνῶναι Suid. 202 497 εἶπον Suid. 203
ἄττα Li M²: ἄττα (ss. σσ) Bm² O² ἂν ἔλωμεν Suid. 203 κατα-
λείπομεν Ma¹ V¹ 499 = vit. Proc. 100. 18 Plut. 67 iv. 22 v. 42 vi. 61
Suid. 206 Cert. 328, cf. Heracliti fr. 56 Diels 47 n. Byw.
ἄσσο'] ἄς Bm² Li M² O² P¹⁰: οὗς Proc.: ὅσσο' vit. iv, v λιπό-
μεσθ' οὗς Proc.: ὅσσο' Plut.: ὅσα δ' iv, v: ἄσσο' Cert.: λιπόμεσθα ὅσ-
Cert. 500 παρόντων Suid. 207 λεχθέντα Suid. 502 τῇ γῇ
Bm⁴ P³ P⁹ P¹¹

φθειρῶν κατέλιπον· ὅσους δὲ μὴ ἐδύναντο ἐς οἴκους ἀπε-
φέροντο. ὁ δὲ Ὅμηρος ἀκούσας ταῦτα ἔλεξε τὰ ἔπεα τάδε·

505 τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασθε,
οὔτε βαθυκλήρων οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

λς'. Ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν Ὅμηρον
τελευτῆσαι ἐν Ἴω, οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν
παιδῶν ῥηθέν, ὥς οἴονται τινες, ἀλλὰ τῇ μαλακίῃ. τελευ-
510 τήσας δὲ ἐν τῇ Ἴω αὐτοῦ ἐπ' ἀκτῆς ἐτάφη ὑπὸ τε τῶν
συμπλόων καὶ τῶν πολιήτεων ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγεγέννητο
αὐτῷ. καὶ τὸ ἐλεγείον τόδε ἐπέγραψαν Ἰῆται ὕστερον χρόνῳ
πολλῷ, ὥς ἤδη ἢ τε ποιήσις ἐξεπεπτώκεε καὶ ἐθαυμάζετο
ὑπὸ πάντων· οὐδὲ Ὅμηρον ἐστίν·

515 ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύψεν
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

κς'. Ὅτι δὲ ἦν Αἰολεὺς Ὅμηρος καὶ οὔτε Ἴων οὔτε
Δωριεὺς, τοῖς τε εἰρημένοις δεδήλωται μοι καὶ δὴ καὶ τοῖσδε
τεκμαίρεσθαι παρέχει. ἄνδρα ποιητὴν τηλικούτον εἰκὸς ἐστι
520 τῶν νομίμων τῶν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ποιοῦντα ἐς τὴν
ποίησιν ἥτοι τὰ κάλλιστα ἐξευρόντα ποιέειν ἢ τὰ ἐωυτοῦ,
πάτρια ἐόντα. ἤδη τοίνυν τὸ ἐνθένδε αὐτοῖ τῶν ἐπέων
ἀκούοντες κρινεῖτε. ἱεροποιήην γὰρ ἢ τὴν κρατίστην ἐξευ-
ρὼν ἐποίησεν ἢ τὴν ἐωυτοῦ πατρίδι προσήκουσαν. λέγει
525 γὰρ ᾧδε·

503 κατέλιπον] ἀνείλον Suid. 210 οἶκον Suid. 504 ἔλεγε Bm⁴ V¹
Suid. 211 505 ἐκγεγάασθε Bm⁴ P⁹ Suid. 213 : -date cet. 508 ἐν τῇ
Ἴω Bm⁴ : ἐν Ἴω V¹ 509 λεχθέν Suid. 217 ὡς] καθάπερ Suid.
217 510 ἐτάφη ἐν τῇ Ἴω κτλ. A² Bm⁴ V¹ 511 σύμπλων Bm⁴ P⁸ P⁹ P¹¹
V¹ : συμπλεόντων Bm² M² O² P¹⁰ πολιτήων M² : πολιτῶν Bm⁴ Ma¹
512 πολλῷ χρόνῳ V¹ 514 παρὰ πάντων Ma¹ ὑπὸ πολλῶν Suid.
222 515, 516 = Anth. Pal. vii. 3 vit. Plut. 73, 74 Cert. 337, 338 vit.
iv. 24, 25 v. 51, 52 vi. 63, 64 Suid. 54, 55, 220, 221, cf. et Kaibel Ep.
gr. 48, 51, 272, 354, 416, 660, 661 515 ἱερὰν Bm⁴ O² Suid. 54, 220
καλύπτει Ma¹ Ma² Suid. bis Anth. Plut. Cert. vitt. iv, v, vi γαῖ'
ἐκάλυψεν Kaibel 51 517 ἦν] ὦν V¹ 518 δὴ καὶ om. Ma¹ 520 ποι-
εῖντα Bm⁴ V¹ 521 ἢ καὶ τὰ Ma¹ 522 ὄντα Ma¹ αὐτοῖ] αὐτῶν
Ma¹ 523 ἀκούσαντες Bm P⁴ (ον ss.) κράτιστον P⁹ V¹ 524 ἐαυτῷ
πάτριον Bm⁴ P⁸ P⁹ P¹¹ V¹ : ἐαυτῷ om. πατρίδι Ma¹

VITA HERODOTEΑ

αὔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυσαν,
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.

ἐν τούτοις ὑπὲρ ὀσφύος οὐδὲν εἴρηται ἢ ἐς τὰ ἱερὰ χρέονται·
μονώτατον γὰρ τῶν Ἑλλήνων τὸ Αἰολικὸν ἔθνος οὐ καίει 530
ὀσφύν. δηλοῖ δὲ καὶ ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν ὅτι Αἰολεὺς ὦν
δικαίως τοῖς νόμοις τοῖς τούτων ἐχρήτη·

καίε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.

Αἰολέες γὰρ μόνοι τὰ σπλάγχνα ἐπὶ πέντε ὀβελῶν ὀπτῶσιν, 535
οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες ἐπὶ τριῶν. καὶ γὰρ ὀνομάζουσιν οἱ
Αἰολεῖς τὰ πέντε πέμπε.

λή'. Τὰ μὲν οὖν ὑπὲρ τῆς γενέσιος καὶ τελευτῆς καὶ βίου
δεδήλωταί μοι. περὶ δὲ ἡλικίης τῆς Ὀμήρου ἐκ τῶνδ' ἂν
τις ἐπισκεπτόμενος ἀκριβῶς καὶ ὀρθῶς λογίζοιτο. ἀπὸ γὰρ 540
τῆς εἰς Ἴλιον στρατίης, ἣν Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος ἤγει-
ραν, ἔτεσιν ὕστερον ἑκατὸν καὶ τριάκοντα Λέσβος ὤκισθη
κατὰ πόλεις, πρότερον ἐοῦσα ἄπολις. μετὰ δὲ Αἰέσβον
οἰκισθεῖσαν ἔτεσιν ὕστερον εἴκοσι Κύμη ἢ Αἰολιῶτις καὶ
Φρικωνὶς καλεομένη ὤκισθη. μετὰ δὲ Κύμην ὀκτωκαίδεκα 545
ἔτεσιν ὕστερον Σμύρνα ὑπὸ Κυμαίων κατωκίσθη· καὶ ἐν
τούτῳ γίνεταί Ὀμηρος. ἀφ' οὗ δ' Ὀμηρος ἐγένετο ἔτεά
ἐστὶν ἑξακόσια εἰκοσιδύο μέχρι τῆς Ξέρξεω διαβάσεως, ἣν
στρατευσάμενος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ ζεύξας τὸν Ἑλλήσ-
ποντον διέβη ἐκ τῆς Ἀσίας ἐς τὴν Εὐρώπην. ἀπὸ δὲ 550

526-528 = A 459-461 B 422-424 526 αὔρυσαν Bm² O²: ἀνέρυσαν Ma¹
Ma⁴: αὐ ἔρ. cet. πρῶτα μὲν P³ 529 ἐν τούτοις γὰρ P³ P⁹ P¹¹ ἢ ἐς]
οἷς Ma¹ χρέωνται Ma² ante corr., P⁹ 532 δικαίως add. Bm⁴
P³ P⁹ P¹¹ τοῖς τούτων νόμοις Bm⁴ P³ P⁹ P¹¹ 533, 534 = A 462, 463
γ 459, 460 534 ἔχον om. P¹⁰ V¹ πεμπώβολα M² 535 μόνα
V¹ 538 γεννήσιος V¹ 539 τοῦ δμήρου P³ 541 στρατίης
P⁹: -είης Bm⁴ P³ P¹¹: -είας cet. 545 φρικῶτις plerique: φρικώτης
M²: φιοκιῶτις V¹: Κύμη ἢ Φρικωνὶς καλεομένη Herod. i. 149 Strab.
582: Φρικωνίτις Steph. Byz. in Κύμη, quod tentat Barnes. eadem cor-
ruptio ap. Tzetzem in Hes. f. 143 Heins. corr. Wesseling ad
Herod.

VITA HERODOTEΑ

τούτου ρηϊδίως ἐστὶ ἀριθμῆσαι τὸν χρόνον τῷ ἐθέλονται
ζητεῖν ἐκ τῶν ἀρχόντων τῶν Ἀθήνησι. τῶν δὲ Τρωϊκῶν
553 ὕστερον γέγονεν Ὅμηρος ἔτεσιν ἑκατὸν ἐξήκοντα ὀκτῶ.

CERTAMEN

subsidia

Dio Prusaensis or. ii. 11 = 20 M = 76 R citat A 67-71
τὰ ταῦτα μέντοι ποιῶν Ὅμηρος ἡττάτο ὑπὸ Ἡσιόδου, ὁ
Φίλιππος εἶπεν· ἢ οὐκ ἀκήκοας τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐν
Ἑλικῶνι τὸ ἐπὶ τοῦ τρίποδος;

Ἡσιόδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν
ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

Plutarchus Septem Sap. convivium c. 10. 153 F ἀκούο-
μεν γὰρ ὅτι καὶ πρὸς τὰς Ἀμφιδάμαντος ταφὰς εἰς Χαλκίδα
τῶν τότε σοφῶν οἱ δοκιμώτατοι ποιηταὶ συνῆλθον. ἦν δ'
ὁ Ἀμφιδάμας ἀνὴρ πολεμικός, καὶ πολλὰ πράγματα παρα-
σχὼν Ἐρετριεῦσιν ἐν ταῖς περὶ Ληλάντου μάχαις ἔπεσεν.
ἐπεὶ δὲ τὰ παρесеκευασμένα τοῖς ποιηταῖς ἔπη χαλεπὸν καὶ
δύσκολον ἐποίει τὴν κρίσιν διὰ τὸ ἐφάμιλλον, ἢ τε δόξα
τῶν ἀγωνιστῶν Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου πολλὴν ἀπορίαν μετ'
αἰδοῦς τοῖς κρίνουσι παρείχεν, ἐτράποντο πρὸς τοιαύτας
16 ἐρωτήσεις, καὶ προὔβαλ' ὁ μὲν, ὥς φησι Λέσχης

Μοῦσά μοι ἔννεπε κείμενα τὰ μήτ' ἐγένοντο πάροιθε
μήτ' ἔσται μετόπισθεν·

ἀπεκρίνατο δ' Ἡσιόδος ἐκ τοῦ παρατυχόντος

ἀλλ' ὅταν ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι
ἄρματα συντρίψουσιν ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.

καὶ διὰ τοῦτο λέγεται μάλιστα θαυμασθεῖς τοῦ τρίποδος
τυχεῖν.

551 τούτων Ma¹ P³ ιδίως Ma¹ 552 τῶν ante Ἀθήνησι Bm⁴ P³ P⁹
P¹¹: om. cet. 553 γεγένηται Bm⁴ P³ V¹ καὶ ἐξήκοντα Ma¹ ὀκτῶ
om. Bm⁴ Ma¹ P³ P¹¹ numeros absque auctore adfert Cyrillus in Iulian.
l. vii. f. 225

16 Lesches, cf. p. 136.

Plut. Quaes. conv. v. 2. 674 F ἐνίοις μὲν οὖν ἐπίδοξος ἤμην ἔωλα παραθήσειν πράγματα, τὰς Οἰολύκου τοῦ Θετταλοῦ ταφὰς καὶ τὰς Ἀμφιδάμαντος τοῦ Χαλκιδέως ἐν αἷς Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον ἱστοροῦσιν ἔπεσι διαγωνίσασθαι. καταβαλὼν δὲ ταῦτα τῷ διατεθρυλῆσθαι πάνθ' ὑπὸ τῶν γραμματικῶν . . . εἶπον κτλ.

Philostratus Heroicus xviii. 2 = 194 = 318 = 727

γέγονε γὰρ ξένη γέγονε ποιητῆς Ὅμηρος καὶ ἦδεν, ὡς μὲν φασιν ἕτεροι, μετὰ τέτταρα καὶ εἴκοσιν ἔτη τῶν Τρωικῶν, οἱ δὲ μετὰ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι πρὸς τοῖς ἑκατόν, ὅτε τὴν ἀποικίαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐς Ἰωνίαν ἔστειλαν, οἱ δὲ ἐξήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη γεγονέναι μετὰ τὴν Τροίαν ἐπὶ Ὅμηρόν τε φασὶ καὶ Ἡσίοδον, ὅτε δὴ αἶσαι ἄμφω ἐν Χαλκίδι τὸν μὲν τὰ ἑπτὰ ἔτη τὰ περὶ τοῦν Αἰάντῳ καὶ ὡς αἱ φάλαγγες αὐτοῖς ἀραρυῖαί τε ἦσαν καὶ καρτεραί, τὸν δὲ τὰ πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ Πέρσην, ἐν οἷς αὐτὸν ἔργων τε ἐκέλευσεν ἄπτεσθαι καὶ γεωργίᾳ προσκείσθαι, ὡς μὴ δέοιτο ἐτέρων μηδὲ πεινώῃ. καὶ ἀληθέστερα ξένη περὶ τῶν Ὁμήρου χρόνων ταῦτα, ξυντίθεται γὰρ αὐτοῖς ὁ Πρωτεσίλεως. δύο γοῦν ποιητῶν ὕμνον ποτε εἰπόντων ἐς αὐτὸν ἐνταυθοῖ καὶ ἀπελθόντων ἤρετό με ὁ ἥρως ἀφικόμενος ὅτῳ αὐτῶν ψηφίζοίμην, ἐμοῦ δὲ τὸν φαυλότερον ἐπαινέσαντος, καὶ γὰρ μάλλον ἔτυχέ με ἡρηκῶς, γελάσας ὁ Πρωτεσίλεως καὶ Πανίδης ἔφη ἀμπελουργὲ ταυτόν σοι πέπονθεν· Χαλκίδος γὰρ τῆς ἐπ' Εὐρίπῳ βασιλεὺς ὢν ἐκείνος Ἡσιόδῳ κατὰ Ὁμήρου ἐψηφίσατο καὶ ταῦτα τὸ γένειον μείζον ἔχων ἢ σύ.

Themistius ed. Dindorf 1832 or. xxx. 348 c δεῖ δὲ ἡδὴ καὶ ἡμᾶς Ἡσιόδῳ καὶ Μούσαις ἀκολουθοῦντας ἐπιδείξαι διὰ πλειόνων ὡς ἄρα οὐ μάτην Ἡσίοδος σοφὸς ἐνομίσθη, ἀλλ' εἰς τοσοῦτον εὐκλείας διὰ τοὺς εἰς γεωργίαν λόγους προῆλθεν ὥστε καὶ Ὁμήρῳ περὶ σοφίας καὶ μουσικῆς ἐν ταφαῖς Ἀμφιδάμαντος εἰς ἀγῶνα ἔλθων παρὰ τῶν κριτῶν τὸν στέφανον καὶ τὴν νίκην ἔχειν. ὁ μὲν γὰρ πολέμους καὶ

CERTAMEN

μάχας καὶ τὸν συνασπισμὸν τοῖν Αἰάντοιν καὶ ἄλλα τοιαῦτα προσῆδεν, ὃ δὲ γῆς τε ὕμνησεν ἔργα καὶ ἡμέρας ἐν αἷς τὰ ἔργα βελτίω γίνεται· καὶ διὰ ταῦτα πᾶσι τοῖς κριταῖς κρατεῖ.

A. Gellius iii. 11. 3 *M. autem Varro in primo de imaginibus uter prior sit natus parum constare dicit, sed non esse dubium quin aliquo tempore eodem vixerint, idque ex epigrammate ostendi quod in tripode scriptum est qui in monte Helicone ab Hesiodo positus traditur.*

Libanius Apologia Socratis p. 553 D Morell.

ἡγωνίσατό ποτε Ὀμήρῳ Ἡσίοδος, καὶ τοῦτο αὐτὸς Ἡσίοδος ἐν ἐπιγράμματι διδάσκει, φιλοτιμούμενος καὶ λέγων νενικηκέναι τὸν Ὀμηρον.

Eust. 4. 38 εἰ δὲ καὶ ἤρισεν Ὀμηρος Ἡσιόδῳ τῷ Ἀσκραίῳ καὶ ἡττήθη, ὅπερ ὄκνος τοῖς Ὀμηρίδαις καὶ λέγειν, ζητητέον ἐν τοῖς εἰς τοῦτο γράψασιν, ἐν οἷς ἔκκευται καὶ τὰ ῥήτὰ τῆς ἐριδος.

Cf. et Tzetzes prooemium in Iliadis Alleg. 50 ed. Matranga, 1850, p. 3.

Post auctores praefigendam duximus vitae Hesiodeae eam quae ad Homerum spectat partem. et hanc quidem vitam quam Proculo attribuant codices, a Tzetze conscriptam esse inde a Rankio (*de Hesiodi Op. et Di. commentatio* 1838) est creditum: cf. quos conguessit Rzachius auctores l. c. et Eugenium Abel *Wiener Studien* xi. 88 sqq. attamen constat a Proculo Tzetzen sua hic sicut alias traxisse, atque ut vitam Homeri Proculeam quae tamen iam exstat in eam formam quae est in Chiliad. xiii. 626 Exeg. in Il. ff. 7-38 corruerit, ita Hesiodi Proculeam vitam et corrupisse et interemisse. vita ipsa duo species, alteram ampliorem, decurtatam alteram habet; superest et tertia longior in Tzetzae expositionem Operum et Dierum immissa, adhuc apud Gaisfordium Poett. min. graec. 1820 iii. 9 sqq quae-

CERTAMEN

renda. vellem quidem vir clarissimus Aloisius Rzach cum cetera Hesiodaea ederet et haec monumenta perpolita tradidisset: ipsi codices duo Matritenses unum Oxoniensem attulimus.

Codices vitae Hesiodaeae

M = Monacensis 334. chart. in quarto, ff. 171, s. xv. cont. Sophoclem, Hesiodum, Dionysium periegetam, Theocritum. collatus a G. Thomas in usum Westermanni.

Ma¹ = Matritensis bibl. nat. 4607 (Iriart. 8). chart. mm. 322 × 230, ff. 133, s. xv, manu C. Lascaris. cont. f. 2 v. vitam Hesiodi Suideam, f. 3 vitam Tzetzae breviorē.

Ma² = Matritensis bibl. nat. 4642 (Iriart. 103). chart. mm. 200 × 140, ff. 136, s. xv. cont. f. 2 r.-4 r. vitam praebet eandem fere atque O, scilicet ex *Exegesi* amplificatam.

O = Oxoniensis Barocci 60. chart. mm. 205 × 145, ff. 143, s. xv. cont. Hesiodi O.D. et Theogoniae 1-520 cum Proculi commentario. vitam praebet multis partibus amplificatam.

P¹ = Parisiensis graecus 2708 (B Gaisfordii). chart., ff. 300, s. xv. cont. Hesiodi opera cum scholiis.

P² = Parisiensis graecus 2758. chart., ff. 69, s. xv. cont. Hesiodi Opera et Dies cum Moschopuli scholiis. contulit E. Miller in usum Westermanni.

P³ = Parisiensis graecus 2763 (D Gaisfordii). chart., ff. 243, s. xv. cont. variorum hymnos, Hesiodi opera cum Proculi praefatione.

P⁴ = Parisiensis graecus 2833 (C Gaisfordii). membr., ff. 214, s. xv. cont. Theocritum hymnos, Hesiodi opera.

T = Taurinensis 205 b, iii. 16. chart., ff. 83, s. xvi. cont. Proculum in Cratylum. contulit Götting (vita Herodotea omissa est a Pasinio in cat.).

V = Vat. 1409. s. xiv. cont. Theogoniam. contulit Götting.

Ex. = vita in Tzetzae exegesi ap. Gaisford. P. M. G., 1820, iii. 5 sqq. obvia. exegesis codices secundum proprios numeros citavimus.

[Cod. Palatinum 18, s. xiv, hodie Heidelbergae asservatum non citavimus: lectiones enim quas C. F. Neumann (*reliquiae Aristotelis rerum publicarum collegit C. F. N.*, 1827 = Aristotelis opp. ed. Bekker, Oxon., 1837, t. x. 329), ex margine ed. Heinsii quae publica in bibliotheca Heidelbergae extat exscripsit licet e codice illo depromptae sint ita id factum esse minime constat. vita carent Commelini binae editiones (aa. 1591, 1598). item codicem Neapolitanum a Lenneppio apud Boissonadium in ed. Hes. a. 1824 citatum praeterimus. non enim e catalogo Cyrilliano dignoveris qualis sit, neque cur numero 54 eum notaverit Rzach equidem perspexi.]

VITAE HESIODI PARTICVLA

[West. ii. c. 2, Hes. ed. Rzach, 1884, p. xii. 37]

συνηκμακέναι δ' αὐτὸν οἱ μὲν Ὀμήρῳ φασίν, οἱ δὲ καὶ
 Ὀμήρου προγενέστερον εἶναι δισχυρίζονται. καὶ οἱ μὲν
 προγενέστερον εἶναι τοῦτον Ὀμήρου δισχυριζόμενοι ἐν
 ἀρχαῖς εἶναι φασι τῆς Ἀρχίππου ἀρχῆς, Ὀμηρον δ' ἐν τῷ
 5 τέλει. ὁ δ' Ἀρχίππος οὗτος υἱὸς ἦν Ἀκάστου, ἄρξας
 Ἀθηναίων ἐτη λέ'. οἱ δὲ συγχρόνους αὐτοὺς εἶναι λέγοντες
 ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ Ἀμφιδάμαντος τοῦ βασιλέως Εὐβοίας
 φασίν αὐτοὺς ἀγωνίσασθαι καὶ νενικηκέναι Ἡσίοδον ἀγωνα-
 θεοῦντος καὶ κρίνοντος Πανήδου τοῦ βασιλέως, τοῦ
 10 ἀδελφοῦ Ἀμφιδάμαντος, Γανύκτορος τε καὶ τῶν λοιπῶν.
 ἐξηρωτηκέναι γὰρ αὐτοὺς πολλὰ πρὸς ἀλλήλους φασὶ δι'
 ἐπῶν αὐτοσχεδίων καὶ ἀποκρίνασθαι, καὶ πᾶσι τὸν Ὀμηρον
 τὰ πρωτεῖα λαμβάνειν· τέλος τοῦ βασιλέως Πανήδου
 εἰπόντος αὐτοῖς τὰ κάλλιστα τῶν ἑαυτῶν ἐπῶν ἀναλεξα-
 15 μένους εἰπεῖν, Ὀμηρος μὲν ἄρχεται λέγειν τοῦτο τὸ χωρίον
 ἀπὸ πολλῶν ἐπῶν ἀρξάμενος ὀπισθεν·

ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε κόρυς κόρυιν ἀνέρα δ' ἀνὴρ,
 ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
 νενόντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι,
 20 καὶ περαιτέρω τούτων. Ἡσίοδος δὲ τῶν
 Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομένων

2 εἶναι δισχυρίζονται om. Ma¹ καὶ οἱ μὲν] οἱ μὲν οὖν Ma¹
 3 ὁμήρου τοῦτον O: τοῦτον om. Ma² τοῦτον ἐν ἀρχαῖς Ma² 4 ἀρξί-
 ππου ἄρξιππος codd., corr. Götting ἀρχῆς τὸν ἡσίοδον ἐν δὲ τῷ τέλει
 τὸν Ὀμηρον O 6 εἶναι] γεγενῆσθαι Ma¹ 7 τοῦ prius om.
 Ma² O 8 καὶ αὐτοὺς φασίν O νενικηκέναι Ma¹ Ma² O P² V:
 -κότα cet. 9 κρίνοντος τὰ μέτρα Ma¹ Ma² O Ex. πανίδου codd.,
 cf. Cert. 69 10 γανέκτορος O: γανῆτορος Ma¹ 11 ἡρωτ. O:
 ἡρωτηκέναι . . . 27 καὶ σφάγια om. Ma¹ add. mg. inf. 12 ἀπο-
 κρίνεσθαι O 14 γρ. ἀναλεξομένους O 15 τουτὶ O Ὀμηρος
 μὲν ἦσεν ἄνωθεν ἀρξάμενος Ma¹ 17-19 = N 131-133 18 κόρυθες
 καὶ τὰ ἐξῆς Ma¹ omissis ceteris 20 ἔλεγε δὲ καὶ περαιτέρω
 O τῶν] τοῦ M Ex. 21 = O.D. 383 ἀτλαγεννῶν O: -γεννῶν
 Ex. Par. 2707 post 20 add. ἄρχεσθαι ἀμητοῦ καὶ τὰ λοιπὰ Ma¹

ἀπάρχεται καὶ ὁμοίως Ὀμήρῳ προβαίνει μέχρι πολλοῦ
 τῶν ἐπῶν. καὶ πάλιν ἐπὶ τούτοις οἱ παρεστῶτες πάντες
 τῶν ἐλλογίμων καὶ στρατιωτῶν τὸν Ὀμηρον ἐστεφάνουν, ὁ
 δὲ Πανήδης ἔκρινε νικᾶν Ἡσιόδον ὡς εἰρήνην καὶ γεωρ- 25
 γίαν διδάσκοντα, καὶ οὐ καθάπερ Ὀμηρος πολέμους καὶ
 σφάγια. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰσι ληρήματα τῶν νεωτέρων καὶ
 πλάσεις τῶν πρὸς ἀλλήλους ἐρωτημάτων καὶ τῶν ἐξ
 Ὀμήρου παρεκβεβλημένων ἐπῶν καὶ ὑπ' ἐκείνου δῆθεν
 ῥηθέντων. Ὀμηρος γὰρ ὁ χρυσοῦς, ὡς ἐγῴμαι, μᾶλλον δ' 30
 ἀκριβεστάτως ἐπίσταμαι, πολὺ τε παλαιότερος Ἡσιόδου
 ὑπῆρχε, καὶ εἰ πρὸς τοὺς θρυλλομένους ἐκείνους θεοὺς
 ἔριν ἐστήσατο λόγων, καὶ κατὰ τούτων ἂν τὰ πρωτεία καὶ
 τοὺς στεφάνους ἠνέγκατο. ἀλλ' ἴσως ἕτερος Ὀμηρος ἦν ὁ
 τῷ Ἡσιόδῳ ἰσόχρονος, ὁ τοῦ Εὐφρονος παῖς ὁ Φωκεύς, 35
 ὁ καὶ τούτῳ τὴν ἔριν στησάμενος, κἂν τὰ ἔπη τοῦ θείου
 ἐκείνου ἀνδρὸς τῇ ὁμωνυμίᾳ πεπλανημένοι λέγειν τοῦτον
 ἐπλάσαντο. Ὀμηροὶ γὰρ πολλοὶ γεγόνασιν ἕτεροι ζήλω
 τοῦ παλαιοῦ τὴν κλῆσιν λαμβάνοντες· καὶ γὰρ καὶ τοῦ
 Φωκέως Ὀμήρου τούτου ἕτερος ὑπάρχει νεώτερος Ὀμηρος. 40
 οὗτος ὁ νεώτερος Ὀμηρος ἦν παῖς Ἀνδρομάχου, τῷ γένει
 Βυζάντιος, ὁ τὴν Εὐρυπύλειαν ποιήσας. τὸν παλαιὸν δ'
 Ὀμηρον Διονύσιος ὁ κυκλογράφος (F.H.G. ii. 10) φησὶν
 ἐπ' ἀμφοτέρων ὑπάρχειν τῶν Θηβαϊκῶν στρατειῶν καὶ τῆς

22 μέχρι πολλῶν ἐπῶν vulg. : πολλοῦ τῶν M V γρ. O 23 καὶ πάλιν
 καὶ Ma² 24 τῶν στρατιωτῶν O : στρατιῶται Ex. : καὶ στρατιωτῶν
 Par. 2773 : πάντων τῶν ἐλλήνων στρατιωτῶν Par. 2774 25 παλίδης
 codd. 27 ἀλλὰ . . . 46 προγενέστερον om. Ma¹ ληρήματα τῶν
 νέων εἰσι Ma² O 29 παρεκβεβλημένων V : παραβεβλ. cet. ἐκεί-
 νων O 30 ῥηθέντων] εἰρημένων Ex. praeter Par. 2773, 2774 πολὺς
 (ss. χρυσοῦς) Ma² 31 ἀκριβῶς Ex. Par. 2773 32 τεθρυλλη-
 μένους Ma² Ex. Par. 2773, 2774 33 ἔριν λόγων ἐστήσατο Ma² O
 34 ὁ ἕτερος V Ex. praeter Par. 2707, 2773 35 τοῦ Ἡσιόδου Ex.
 praeter Par. 1310, 2707, 2774 36 ἔπη V : om. cet. 38 ἐγεγό-
 νασιν Ma² 39 παλαιῶν V : πάλαι cet. τὴν κλῆσιν τούτου Ma² :
 τὴν τούτου O Ex. 40 ἕτερος Ὀμηρος ὑπάρχει νεώτερος O : νεώτερος
 Ὀμηρος ὁ τὴν εὐρυπύλειαν ποιήσας ἦν δὲ οὗτος παῖς ἀνδρομάχου Ex.
 41 οὗτος οὖν O 42 εὐρυκλίαν Ex. Par. 2774 42 sqq. eadem Tzetzes
 Chiliad. xii. 183 sqq., 200 sqq., xiii. 644-647 44 ἡγουν τῶν θηβ. O

45 Ἰλίου ἀλώσεως. ἐκ τούτου οὖν λογιζομαι τοῦτον τοῦ
 Ἡσιόδου εἶναι ὑ' ἐτῶν προγενέστερον. Ἀριστοτέλης γὰρ
 ὁ φιλόσοφος, μᾶλλον δ' οἶμαι ὁ τοὺς πέπλους συντάξας
 (f. 1574 Ros.) ἐν τῇ Ὁρχομενίων πολιτείᾳ (fr. 100 Neu-
 mann 524 Ros.), Στησίχορον τὸν μελοποιὸν εἶναι φησιν
 50 υἱὸν Ἡσιόδου, ἐκ τῆς Κτιμένης αὐτῷ γεννηθέντα τῆς
 Ἀμφιφάνους καὶ Γανύκτορος ἀδελφῆς, θυγατρὸς δὲ Φηγέως.
 ὁ δὲ Στησίχορος οὗτος σύγχρονος ἦν Πυθαγόρᾳ τῷ φιλο-
 σόφῳ καὶ τῷ Ἀκραγαντίνῳ Φαλάριδι· οἱ δ' Ὀμήρου ὑ'
 ὑστερίζοντα ἔτεσι καθά φησι καὶ Ἡρόδοτος. συνεγρά-
 55 ψατο δ' ὁ τοιοῦτος Ἡσιόδος βίβλους ις', Ὀμηρος δ' ὁ
 παλαιὸς ιγ'.

45 γοῦν G Ex. τοῦ Ἡσιόδου V: τὸν Ἡσιόδον cet. 46 προγενέστερον
 Ma² O V: μεταγ. υν. cet. Ἀριστοτέλης . . . 48 πολιτείᾳ] φασὶ δὲ
 τινες Ma¹ 46 ἢ ὁ φιλόσοφος Ma² 47 ἢ μᾶλλον O συνάξας
 marg. ed. Heinsii 48 πολιτείᾳ] πόλει O: στρατεία P³ P⁴ 49 μελο-
 ποιὸν O φασὶν υἱὸν marg. ed. Heinsii 50 κλυμένης corr. ex
 κτιμ- Ma¹: κτημένης Ex.: κτημένης Ma²: κεκτημένης O marg. ed.
 Heinsii, corr. Hermann opp. vi. 152 51 γαννῆτορος Ma¹ ἀδελ-
 φοῦ V marg. ed. Heinsii ὀφηγέως om. δὲ Ma²: φηγέως Ma¹:
 φυγέως TV: φυσέως marg. ed. Heinsii: φυγισέως P¹: θησέως N:
 Φηγέως Cert. 227 52 ὁ δὲ στησ. . . 56 ιγ' om. Ma¹ 53 (post
 φαλάριδι) ἀστυπαλιεὺς ἦν τῷ γένει ὁ φάλαρις, ὡς αὐτὸς φησὶν ἐν (om.
 Ma²) ἐπιστολαῖς ταῖς αὐτοῦ (ep. iv), τύραννος δὲ ἀκραγαντίνων, ἐγὼ δὲ
 οὐκ ἠκριβωμένως (ἀκριβολογησάμενος Par. 2774) ἀκραγαντίνον ἐκάλεσα
 τῇ κοινῇ χρώμενος συνηθείᾳ· ἡ δὲ ἀστυπάλῃ πόλις ἐστὶ τῆς σάμου Ma² O
 Ex. Par. 2707, 2774 τετρακοσίοις ἔτεσιν O 54 ὑστερίζοντα V:
 -ον cett. et Ex. (post Ἡρόδοτος) ἀλλὰ καὶ τοὺς χρόνους εἰπόντες ἐν
 οἷς ἔφασαν ἀνηκμακέναι Ἡσιόδον εἰπῶμεν καὶ πόσας βίβλους ἐξεπονήσατο:
 + + + βίβλους μὲν οὖν οὗτος ἐξκαίδεκα συνεγράψατο· Ὀμηρος δὲ ὁ παλαιὸς
 δεκατρεῖς Ma² O Ex.

CERTAMEN HOMERI ET HESIODI

A

Papyrus s. iii. A. c. *Flinders Petrie Papyri* ed. J. P. Mahaffy,
Dublini 1891, p. 70, no. XXV.

	τρο[πον απαντων των κριτων π]ανηδον προε 5 παρελθον [τα] ησιοδον ερω ταιν κατα τοιαδε νιε μελητος ομηρε θεων απο] μηδεα ειδως ειπ αγε μοι παμπρω]τα τι 10 [φερτατον εστι βροτοισι]ν τον σοιπ επ]η αρ[χην ε]πιχθονιοισι φυντα δ] οπως ωκισ	θ[ωσι τραπεζαι σιτον και κρειων με] θυ δ [εκ]οιν[οχο] 25 ος φορεη[σι κ]αι εκχε[ιη] δεπαεσσιν τουτο μοι καλλιστ[ον ειδ] εται ειναι ρηθεν[των δε του] των των επων[φασιν θαυμασθην[αι τους στι] 30 χού υπο των ελλην[ων ωστε χρυ] σους αυτους προσα[γορευθηναι προ των δειπνων και[δων προκατευχοντ[αι παντες] αχθεσθεις δε ο ησιοδος ε 35 πι την αποριαν της [ερωτησεως] ωρμησεν και λεγει τ[ους στιχους] τουσδε μουσα γε μοι[τα τ εοντα] τα τ εσσομενα προ τ εοντα των μεν μηθεν αιειδ[ε συ δ αλλης] 40 μνησαι αοιδης ο δ ομ[ηρος βουλο] μενος λυσαι την απο[ριαν της ε] ρωτησεως αποφε[τους] στιχους τουσδε[αμφι] διος τυμβον καν[αχηποδες ιπ] 45 ποι αρμα[τα ερι] ζοντες [περι νικης ομηρου] 48
--	---	--

B

“Ομηρον καὶ Ἡσιόδον τοὺς θειοτάτους ποιητὰς πάντες
ἄνθρωποι πολίτας ἰδίους εὖχονται λέγεσθαι. ἀλλ’ Ἡσιόδος
μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας
ἀπήλλαξεν εἰπὼν (O.D. 639, 640) ὥς ὁ πατὴρ αὐτοῦ
εἶσατο δ’ ἄγχ’ Ἐλικῶνος διζυρῇ ἐνὶ κώμῃ 5
“Ἀσκρι, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ’ ἐσθλῇ.

3 Themistius or. xxx. infra c. πᾶσι τοῖς κριταῖς κρατεῖ.
Codices LS P (=pap. Dublin.) ΤΙΤΥΛΟΣ: περὶ δμήρου καὶ ἡσιόδου
καὶ τοῦ γένους καὶ ἀγῶνος αὐτῶν L 2 λέγεσθαι] γενέσθαι Barnes
5 νάσσατο Hesiodus
HOM. V. 225 15

CERTAMEN

᾽Ομηρον δὲ πᾶσαι ὥς εἰπεῖν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἔποικοι
αὐτῶν παρ' ἑαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσιν. καὶ πρῶτοί γε
Σμυρναῖοι Μέλητος ὄντα τοῦ παρ' αὐτοῖς ποταμοῦ καὶ
10 Κρηθίδος νύμφης κεκλησθαι φασι πρότερον Μελησιγένη,
ὕστερον μέντοι τυφλωθέντα ᾽Ομηρον μετονομασθῆναι διὰ
τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων συνήθη προσηγορίαν.
Χῖοι δὲ πάλιν τεκμήρια φέρουσιν ἴδιον εἶναι πολίτην
λέγοντες καὶ περισφύζεσθαι τινας ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ'
15 αὐτοῖς Ὀμηρίδας καλουμένους. Κολοφώνιοι δὲ καὶ τόπον
δεικνύουσιν, ἐν ᾧ φασιν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς
ποιήσεως ἄρξασθαι καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην.

περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὰ
 πᾶσιν ἔστιν. Ἑλλάνικος (fr. 6) μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης
 20 (fr. 592 Arn.) Μαίονα λέγουσιν, Εὐγαίων (F. H. G. ii. 16)
 δὲ Μέλητα, Καλλικλῆς δὲ Δμασαγόραν, Δημόκριτος δὲ ὁ
 Τροιζήνιος Δαήμονα ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Θαμύραν, Αἰγύπτιοι
 δὲ Μενέμαχον ἱερογραμματεά, εἰσὶ δὲ οἱ Τηλέμαχον τὸν
 Ὀδυσσεῶς· μητέρα δὲ οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κρηθίδα,
 25 οἱ δὲ Θεμίστην, οἱ δὲ Ὑρνηθῶ, ἔνιοι δὲ Ἰθακησίαν τινὰ
 ὑπὸ Φοινίκων ἀπεμποληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μού-
 σαν, τινὲς δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. ἐκαλείτο δὲ
 Μέλης, ὥς δὲ τινὲς φασὶ Μελησιγένης, ὥς δὲ ἔνιοι
 Ἀλτης. ὀνομασθῆναι δὲ αὐτόν φασὶ τινες Ὀμηρον διὰ τὸ

7 ἄποικοι Hermann 8 γὰρ τὲ L, corr. Steph. 10 κρηθίδος
 LS, corr. Nietzsche μελησιγενῆ LS, cf. 28 17 μαργήτην S,
 corr. marg. 19 Κλεάνθης] de Neanthe cogitat Arnim (Stoic
 fragg. 1905. 133) 20 Μαίονα L : βίονα (ss. ω) S, corr.
 Sturz Hellenic. fr. 171 Εὐγαίων] εὐαίων L : εὐμαίων S, corr.
 Meineke Anal. Alex. 61 : Callicles Fabricio ignotus Salaminium
 Homerum habuit vit. vi. 17 21 μασαγόραν LS : μασσασώραν
 Tzetz. prooem. 62, corr. Barnes cl. vit. vii. 2, 10 : Μνασαγόραν Rohde Rh
 Mus. 36. 417 Δημόκριτος] leg. Δημοκρίνης, cf. vit. vi. 28 κατὰ δὲ
 Δημοκρίτην Ἀλήμονος, schol. A B 744 : Δαήμονα et Tzetzēs 62
 22 θάμυριν Tzetzēs 64 23 μενεμάχην] αἰγύπτιον τυγχάνοντα
 ἱερογραμματεῖα Tzetzēs 60, 61 /////ρογραμματεῖα LS, marg. προγραμ-
 ματεῖα S, corr. Nauck 25 θεμίτην LS εὐγενθῶ LS,
 corr. Westermann, cf. vit. iv. 2 28 μελησιγενῆς LS 29 ἄλτης]
 αὐλητήν LS, corr. Welcker cl. Athenocr. ap. schol. T X 51

τὸν πατέρα αὐτοῦ ὄμηρον δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσαις, οἱ 30
δὲ διὰ τὴν πῆρωσιν τῶν ὀμμάτων· παρὰ γὰρ τοῖς Αἰολεῦσιν
οὕτως οἱ πηροὶ καλοῦνται. ὅπερ δὲ ἀκηκόαμεν ἐπὶ τοῦ
θειοτάτου αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίας
περὶ Ὀμήρου, ἐκθησόμεθα. τοῦ γὰρ βασιλέως πυθόμενου
πόθεν Ὀμηρος καὶ τίνος, ἀπεφοίβασε δι' ἑξαμέτρου τόνδε 35
τὸν τρόπον·

ἄγνωστόν μ' ἔρραι γενεὴν καὶ πατρίδα γαίαν
ἄμβροσιού σειρήνος. ἔδος δ' Ἰθακήσιός ἐστιν,
Τηλέμαχος δὲ πατήρ καὶ Νεστορὴ Ἐπικάστη
μήτηρ, ἥ μιν ἔτικτε βροτῶν πολὺ πάνσοφον ἄνδρα. 40

οἷς μάλιστα δεῖ πιστεύειν διὰ τε τὸν πυθόμενον καὶ τὸν
ἀποκρινάμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυῶς
τὸν προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοξάκοτος.

ἐνιοι μὲν οὖν αὐτὸν προγενέστερον Ἑσιόδου φασὶν
εἶναι, τινὲς δὲ νεώτερον καὶ συγγενῆ. γενεαλογούσι δὲ 45
οὕτως· Ἀπόλλωνός φασι καὶ Θωῶσης τῆς Ποσειδῶνος
γενέσθαι Αἴνον, Αἴνου δὲ Πίερον, Πιέρου δὲ καὶ νύμφης
Μεθώνης Οἶαγρον, Οἰάγρου δὲ καὶ Καλλιόπης Ὀρφέα,
Ὀρφέως δὲ Ὀρτην, τοῦ δὲ Ἀρμονίδην, τοῦ δὲ Φιλοτέρπην,
τοῦ δὲ Εὐφημον, τοῦ δὲ Ἐπιφράδην, τοῦ δὲ Μελάνωπον, 50
τούτου δὲ Δίου καὶ Ἀπέλλαιον, Δίου δὲ καὶ Πυκμῆδης τῆς
Ἀπόλλωνος θυγατρὸς Ἑσιόδου καὶ Πέρσην· Πέρσου δὲ Μαίονα,
Μαίονος δὲ θυγατρὸς καὶ Μέλητος τοῦ ποταμοῦ Ὀμηρον.

τινὲς δὲ συνακμάσαι φασὶν αὐτοὺς ὥστε καὶ ἀγωνίσασθαι
ὁμόσε ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας, ποιήσαντα γὰρ τὸν Μαργίτην 55
Ὀμηρον περιέρχεσθαι κατὰ πόλιν ῥαψφδοῦντα, ἐλθόντα δὲ
καὶ εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πυθάνεσθαι τίς
εἴη, τὴν δὲ Πυθίαν εἰπέων·

33 ἄδιανου L S, corr. S marg. 39 Πολυκάστη γ 464, cf. 27 45 δὲ
alterum] τε codd. corr. West. 46 Θωῶσης] Αἰθούσης Charax in
vit. Suidea 49 Ὀρτην] Δρῆν Charax 46 Ἀρμονίδην] Ἰδμονίδης
Char. vit. Proc. 100. 4 51 Ἀπελλῆς Charax 53 καὶ θυγατρὸς
Nietzsche 55 ἐν Χαλκίδι τῆς Εὐβοίας Nietzsche 56 πόλιν
(ss. eis) S : πόλεις S marg.

- ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἥ σε θανόντα
 60 δέξεται· ἀλλὰ νέων παίδων αἰνιγμα φύλαξαι.
 τὸν δὲ ἀκούσαντα περιστάσθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἄφιξιν,
 διατρίβειν δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν
 χρόνον Γανύκτωρ ἐπιτάφιον τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάμαντος
 βασιλέως Εὐβοίας ἐπιτελῶν πάντας τοὺς ἐπισήμους ἄνδρας
 65 οὐ μόνον ῥώμῃ καὶ τάχει, ἀλλὰ καὶ σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα
 μεγάλας δωρεαῖς τιμῶν συνεκάλεσεν. καὶ οὗτοι οὖν ἐκ
 τύχης, ὥς φασι, συμβαλόντες ἀλλήλοις ἦλθον εἰς τὴν
 Χαλκίδα. τοῦ δὲ ἀγῶνος ἄλλοι τέ τινες τῶν ἐπισήμων
 Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο κριταὶ καὶ μετ' αὐτῶν Πανήδης,
 70 ἀδελφὸς ὢν τοῦ τετελευτηκότος. ἀμφοτέρων δὲ τῶν ποιη-
 τῶν θαυμαστῶς ἀγωνισαμένων νικῆσαί φασι τὸν Ἡσίοδον
 τὸν τρόπον τοῦτον· προελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυνθάνε-
 σθαι τοῦ Ὀμήρου καθ' ἕν ἕκαστον, τὸν δὲ Ὀμηρον ἀποκρί-
 νασθαι. φησὶν οὖν Ἡσίοδος·
 75 υἱὲ Μέλητος Ὀμηρε θεῶν ἅπο μῆδεα εἰδὼς
 εἴπ' ἄγε μοι πάμπρωτα τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν;
 Ὀμηρος·
 ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
 φύντα δ' ὅμως ὥκιστα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι.
 80 Ἡσίοδος τὸ δεύτερον·
 εἴπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο θεοῖς ἐπιείκελ' Ὀμηρε,
 τί θνητοῖς κάλλιστον ὀίεται ἐν φρεσὶν εἶναι;
 ὁ δέ·
 ὁππότε' ἂν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
 85 δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ

59, 60 = Anth. Pal. xiv. 65, vit. Plut. 48 ubi v. 60 παίδων] ἀνδρῶν
 Plut. 67 τὴν om. S 69 πανοίδης L: γανοίδης S: πανίδης

Philostr. Her. xvii. 2, corr. Rzach, cf. p⁴ 72 ΠΑΡΕΛΘΟΝ[τ p⁵

78, 79 cit. Stobaeus cxx. 3 ut ἐκ τοῦ Ἀλκιδάμαντος μουσείου (χαλκιδά-
 μαντος μουσίου cod.), cf. Theog. 425 πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν
 ἄριστον, μὴδ' ἐσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἡελίου· φύντα δ' ὅπως ὥκιστα πύλας Ἀΐδαο
 περῆσαι 79 ὅμως] ὅπως p Stob. Theognis, cf. Simon. Amorg. i. 5

82 θνητοῖσιν ἄοιστον LS: θνη] ΗΤΟΙΣ ΚΑΛ[p prest. Rzach 84-89 = 16-11

CERTAMEN

ἡμενοι ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
 σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσω
 οἶνοχόος φορέησι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσιν.
 τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

ῥηθέντων δὲ τούτων τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασι θαν- 90
 μασθῆναι τοὺς στίχους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὥστε χρυσοὺς
 αὐτοὺς προσαγορευθῆναι, καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐν ταῖς κοιναῖς
 θυσίαις πρὸ τῶν δεῖπνων καὶ σπονδῶν προκατεύχεσθαι
 πάντας. ὁ δὲ Ἡσιόδος ἀχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ Ὀμήρου εὐημερία
 ἐπὶ τὴν τῶν ἀπόρων ὥρμησεν ἐπερώτησιν καὶ φησι τούσδε 95
 τοὺς στίχους·

Μοῦσ' ἄγε μοι τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα
 τῶν μὲν μηδὲν αἶειδε, σὺ δ' ἄλλης μνήσαι ἀοιδῆς.

ὁ δὲ Ὀμηρος βουλόμενος ἀκολουθῶς τὸ ἄπορον λῦσαι φησὶν·

οὐδέ ποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι 100
 ἄρματα συντρίψουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος ἐπὶ τὰς ἀμφιβόλους
 γνώμας ὥρμησεν ὁ Ἡσιόδος, καὶ πλείονας στίχους λέγων
 ἡξίου καθ' ἕνα ἕκαστον συμφώνως ἀποκρίνασθαι τὸν Ὀμηρον.
 ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιόδου, ὁ δὲ ἐξῆς Ὀμήρου, ἐνίστε δὲ 105
 καὶ διὰ δύο στίχων τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσιόδου·

δεῖπνον ἔπειθ' εἴλουτο βοῶν κρέα καυχένας ἵππων
 ἔκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμοιο κορέσθην.

89 τί om. **p** 91 τοὺς στίχους] τὰ ἔπη L S: ΧΟΥ (ss. C) **p**
 rest. Rzach 92 post αὐτοὺς add. στίχους S marg. 95 ἀπῆρων
 L S, corr. S marg. 97-101 cf. Plut. l. c. f. 218 97 ΜΟΥΣΑ ΓΕ
p, cf. 76, 81 Stesich. 44. 1 ἄγε Μοῦσα λίγει' ἄρξον ἀοιδᾶς, Alcman i. 1
 μῶσ' ἄγε μῶσα λίγεια, xciv. 1, Sappho xlv. 1: μούσ' ἄγε perperam
 Nietzsche 98 ΜΗΘΕΝ **p** 100 ΤΥΜΒΟΝ **p** 100 κανα-
 χήποδες ἵπποι om. L S: expleverat Barnes coll. Plut. l. c. f. 218, con-
 firmat **p**⁴⁵ 101 ἐρίζοντες] ἐπειγόμενοι Plut. 107, 108 cf. Ar. Pac.
 1282

ὥς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα καυχένας ἵππων
 ἔκλυον ἰδρώοντας ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθην

108 πολέμου L S: πολέμοιο ed. Steph.

- καὶ Φρύγες, οἳ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἄριστοι
 110 ἀνδράσι ληιστήρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.
 Ἡρακλῆς ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα
 χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὄλων κατὰ φύλα γιγάντων.
 οὗτος ἀνὴρ ἀνδρός τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάλκιδός ἐστι
 μητρός, ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξίν.
 115 οὗτ' ἄρ σοί γε πατήρ ἐμίγη καὶ πότνια μήτηρ
 σῶμα τό γ' ἐσπείραντο διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δμήθη γάμφ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα
 Καλλιστῶ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 ὥς οἳ μὲν δαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες
 120 οἴκοθεν, ἀλλὰ παρείχεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 δεῖπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσση
 σύλλεγον ὅστέα λευκὰ Διὸς κατατεθνηῶτος
 παιδὸς ὑπερθύμου Σαρπηδόνος ἀντιθέοιο.
 ἡμεῖς δ' ἄμ πεδίον Σιμοέντιον ἤμενοι αὐτως
 125 ἵομεν ἐκ νηῶν ὁδὸν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχοντες
 φάσγανα κωπήεντα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους.
 δὴ τότ' ἀριστῆες κοῦροι χεῖρεσσι θαλάσσης
 ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπείρυσαν ὠκύαλον ναῦν.
 Κολχίδ' ἔπειθ' ἵκοντο καὶ Αἰήτην βασιλῆα
 130 φεύγον, ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἢδ' ἀθέμιστον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπείσαν τε καὶ ἔκπιον οἶδμα θαλάσσης
 ποντοπορεῖν ἤμελλον ἐυσσέλμων ἐπὶ νηῶν.
 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχέτο πᾶσιν ὀλέσθαι
 μηδέ ποτ' ἐν πόντῳ, καὶ φωνήσας ἔπος ἠΰδα·
 135 ἐσθλίετ' ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε· μηδέ τις ὑμῶν

111 post 112 leg. Nietzsche 112 ἰοὺς Nietzsche ὄλων L: οὐλων
 Rzsch: ὤμων Nietzsche cf. Soph. Aj. 1105 116 τό γε σπείραντε
 Boissonade χρυσήν codd. 118 ἀργυρέοιο codd. 122 Διὸς]
 Boüs Steph. 124 οὕτως codd. em. Barnes

CERTAMEN

οἴκαδε νοστήσειε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
πημανθείς, ἀλλ' αὖτις ἀπήμονες οἴκαδ' ἴκοισθε.

πρὸς πάντα δὲ τοῦ Ὀμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος πάλιν
φησὶν ὁ Ἡσίοδος·

τοῦτό τι δῆ μοι μῦνον ἐειρομένῳ κατάλεξον, 140
πόσσοι ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί;

ὁ δὲ διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται οὕτως·

πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι, ἐν δὲ ἐκάστη
πεντήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·
τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἐν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί. 145

τοῦτο δὲ εὐρίσκεται πληθὸς ἄπιστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν
οὐσῶν πεντήκοντα ὀβελίσκοι γίνονται πεντακόσιοι καὶ
χιλιάδες β', κρεῶν δὲ δεκαδύο μυριάδες, ρ . . . κατὰ
πάντα δὲ τοῦ Ὀμήρου ὑπερτεροῦντος φθονῶν ὁ Ἡσίοδος
ἄρχεται πάλιν· 150

νιὲ Μέλητος Ὀμηρ' εἴ περ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
ὥς λόγος, ὑψίστοιο Διὸς μεγάλιο θυγάτρει,
λέξον μέτρον ἐναρμόζων ὃ τι δὴ θνητοῖσι
κάλλιστόν τε καὶ ἔχθιστον· ποθέω γὰρ ἀκοῦσαι.

ὁ δέ φησι· 155

Ἡσίοδ' ἔκγονε Δίου ἐκόντα με ταῦτα κελεύεις
εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοι πρόφρων ἀγορεύσω.
κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι
αὐτὸν ἑαυτῷ, τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων.
ἄλλο δὲ πᾶν ὃ τι σῶ θυμῷ φίλον ἐστὶν ἐρώτα. 160

πῶς ἂν ἄριστ' οἰκοῖντο πόλεις καὶ ἐν ἡθεσι ποίοις;

137 αὐθις codd. 148 ita West, εὐν L : *εὐν S quum carnes sint*
125000, *milites autem* 112500000, *videtur scripsisse auctor* κρεῶν δὲ
δεκαδύο μυριάδες καὶ χιλιάδες ε'. Ἀχαιῶν δὲ ἐνδεκακισχιλῖαι καὶ διακοσίαι
καὶ ν' μυριάδες Boissonade 153 ἐναρμόζον codd. corr. Boissonade
154 τε om. codd. ib. θεω LS, marg. ἴσως ποθέω 159 post h. v.
versus εὐνον εἶναι ἑαυτῷ ἀεὶ χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα [165] posuit ed.
Steph. om. L : **hic ponendus versus εὐνον marg. S*

- εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν ἐθέλοιεν,
οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο, δίκη δ' ἀδίκουσιν ἐπέη.
εὔχεσθαι δὲ θεοῖς ὅ τι πάντων ἐστὶν ἄμεινον;
165 εὖνουν εἶναι ἑαυτῷ (ἀεὶ) χρόνον ἐς τὸν ἅπαντα.
ἐν δ' ἐλαχίστῳ ἄριστον ἔχεις ὅ τι φύεται εἰπεῖν;
ὥς μὲν ἐμῇ γνώμῃ φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.
ἡ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρείη δύναται τί;
κοινὰς ὠφελίας ἰδίοις μόχθοις πορίζειν.
170 τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέφυκεν;
γιγνώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἅμ' ἔπεσθαι.
πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χρέος ἄξιόν ἐστιν;
οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἔπεται.
ἡ δ' εὐδαιμονία τί ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;
175 λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν ἡσθέντα τε πλείστα.
ῥηθέντων δὲ καὶ τούτων, οἱ μὲν Ἕλληνες πάντες τὸν
Ὅμηρον ἐκέλευον στεφανοῦν, ὁ δὲ βασιλεὺς Πανῆδης
ἐκέλευσεν ἕκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιημάτων
εἰπεῖν. Ἡσίοδος οὖν ἔφη πρῶτος·
180 Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενῶν
ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότοιό τε δυσομενῶν·
αἱ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέματα τεσσαράκοντα
κεκρύφεται, αὖτις δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
185 οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἷ τε θαλάσσης
ἐγγύθι ναιετάουσ', οἷ τ' ἄγkea βησσηέντα
πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πύονα χώροι

163 τιμῶντο codd.: em. Rzach 165 εὖνουν εἶναι ἑαυτῷ χρόνον ἐς
τὸν ἅπαντα L: ἑαυτῷ ἀεὶ χρόνον S, marg. δεῖ, atque εὖνουν *versus ille re-*
fertur ad asteriscum 166 ἔχειν σ' codd. corr. Hutchinson 173 ἔπι
S marg.: ἔτι L S 175 τε om. codd. 177 πανοίδης codd., cf.
69 180 sqq. = Hes. O.D. 383 sqq., cf. Philostr. Heroic. xviii. 2,
Themist. or. xxx. 348 181 ἀμητοῖο S v. ad O.D. 384 Rz. 183 αἰθῆς
codd. 186 δ' ἄγkea codd.

CERTAMEN

ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
γυμνόν τ' ἀμάειν, ὅτ' ἂν ὥρια πάντα πέλονται.

μεθ' ὃν Ὅμηρος·

190

ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
καρτεραί, ἃς οὐτ' ἂν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν
οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος. οἱ γὰρ ἄριστοι
κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἑκτορα δῖον ἔμιμνον
φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκεϊ προθελύμνῃ· 195
ἀσπίς δ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνὴρ,
ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νεύοντων· ὥς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
ἔφριξεν δὲ μάχη φθεισίμβροτος ἐγχείησι
μακραίς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας. ὅσσε δ' ἄμερδεν 200
αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
θωρήκων τε νεοσμῆκτων σακέων τε φαεινῶν
ἐρχομένων ἀμυδῖς. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἶη
ὅς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο.

θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὅμηρον οἱ Ἕλληνες 205
ἐπῆνουν, ὥς παρὰ τὸ προσῆκον γεγονότων τῶν ἐπῶν, καὶ
ἐκέλευον διδόναι τὴν νίκην. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Ἡσίοδον
ἐστεφάνωσεν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ γεωργίαν καὶ
εἰρήνην προκαλούμενον νικᾶν, οὐ τὸν πολέμους καὶ σφαγὰς
διεξιόντα. τῆς μὲν οὖν νίκης οὕτω φασὶ τυχεῖν τὸν 210
Ἡσίοδον καὶ λαβόντα τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς
Μούσαις ἐπιγράψαντα·

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν
ὑμνῷ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

τοῦ δὲ ἀγῶνος διαλυθέντος διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος εἰς 215
Δελφοὺς χρησόμενος καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ θεῷ ἀναθή-

189 γυμνοῦς θ' codd. 191 sqq. = N 126 sqq., 339 sqq. 196 ἀσπίς
ἄρ' Homerus 206 ἐπείνουν L 213, 214 = Anth. Pal. vii. 53, Dio
Prus. ii. 11, Proc. 101. 10, 11, cf. Paus. ix. 31. 3 213 ἀνέθηκα
Anth.

σων. προσερχομένου δὲ αὐτοῦ τῷ ναῷ ἔνθεον γενομένην
τὴν προφήτῃν φασιν εἰπεῖν·

- 220 ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ ὃς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεῖ,
Ἑσίοδος Μούσῃσι τετιμένος ἀθανάτησιν·
τοῦ δ' ἥ τοι κλέος ἔσται ὅσῃν τ' ἐπικίδνεται ἡώς.
ἀλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλσος·
κεῖθι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.

- ὁ δὲ Ἑσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου
225 μὲν ἀνεχώρει νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν,
εἰς δὲ Οἰνόην τῆς Λοκρίδος ἐλθὼν καταλύει παρ' Ἀμφι-
φάνει καὶ Γανύκτορι, τοῖς Φηγέως παισίν, ἀγνοήσας τὸ
μαντεῖον. ὁ γὰρ τόπος οὗτος ἅπας ἐκαλεῖτο Διὸς Νεμείου
ἱερόν. διατριβῆς δὲ αὐτῷ πλείονος γενομένης ἐν τοῖς
230 Οἰνοεῦσιν ὑπονοήσαντες οἱ νεανίσκοι τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν
μοιχεύειν τὸν Ἑσίοδον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ μεταξὺ τῆς
Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πέλαγος κατεπόντισαν. τοῦ δὲ
νεκροῦ τριταίου πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσενεχ-
θέντος ἑορτῆς τινος ἐπιχωρίου παρ' αὐτοῖς οὔσης Ἀριαδνείας
235 πάντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἔδραμον καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντες
ἐκείνο μὲν πευθήσαντες ἔθαψαν, τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεζήτουν.
οἱ δὲ φοβηθέντες τὴν τῶν πολιτῶν ὀργὴν κατασπάσαντες
ἀλιευτικὸν σκάφος διέπλευσαν εἰς Κρήτην. οὗς κατὰ
μέσον τὸν πλοῦν ὁ Ζεὺς κεραυνώσας κατεπόντωσεν, ὥς
240 φησιν Ἀλκιδάμας ἐν Μουσείῳ. Ἐρατοσθένης δὲ φησιν
ἐν Ἑνηπόδῳ† Κτίμενον καὶ Ἀντιφον τοὺς Γανύκτορος ἐπὶ τῇ
προειρημένη αἰτίᾳ ἀνελόντας σφαγιασθῆναι θεοῖς τοῖς

219-223 = vit. Hes. 96-100 Rz. 220 μούσαις τετιμημένος vit. Hes.
221 ὅσῃν L Aristarchus ad H 451 222 προφυλάξω (ss. πε) S κάλ-
λιστον S : κάλλιμον ex στον L : μ, πάγσκιον S marg. 223 καὶ (κεῖ
P²) γάρ τοι vit. Hes. 226 ἐν οἰώνῃ P² vit. Hes. 230 οἰνώσιν
L : corr. Friedel 232 εὐβοίας LS vit. Hes. : Ἀχαίας Westermann :
Βοιωτίας Nietzsche 241 ἐν ἐνηπόδῳ LS : ἐν Ἑσίοδῳ Götting : ἐν
Ἀνδραπόδῳ Barnes : ἐν Ἑριγόνῳ Holsten : ἐν Οἰνόςῃ πόλει K. Müller :
ἐν ἐνάτῃ Ὀλυμπιάδι Bernhardt, cf. Hiller Eratosthen. *carm. rel.* 1872. p. 82
sq., Friedel l. c. p. 237 242 ἀνελόντας L : ἀνελθόντας S ed. Steph. :
ἐναλόντας Friedel θεοῖς L : θ (ss. θεοι) μοῖς S : θεσμοῖς ed. Steph.

ξενίοις ὑπ' Εὐρυκλέους τοῦ μάντεως. τὴν μέντοι παρθένον
τὴν ἀδελφὴν τῶν προειρημένων μετὰ τὴν φθορὰν ἑαυτὴν
ἀναρτῆσαι, φθαρῆναι δὲ ὑπὸ τινος ξένου συνόδου τοῦ 245
Ἑσιόδου Δημῶδους ὄνομα· ὃν καὶ αὐτὸν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ
τῶν αὐτῶν φησιν. ὕστερον δὲ Ὀρχομένιοι κατὰ χρησμὸν
μετενέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἔθαψαν καὶ ἐπέγραψαν
ἐπὶ τῷ τάφῳ·

Ἄσκηρ μὲν πατρίς πολυλήϊος, ἀλλὰ θανόντος 250
ὀστέα πλήξιππων γῇ Μινυᾶς κατέχει

Ἑσιόδου, τοῦ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

καὶ περὶ μὲν Ἑσιόδου τοσαῦτα· ὁ δὲ Ὀμηρος ἀποτυχὼν
τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν 255
τὴν Θηβαίδα ἔπη, ζ' ἣς ἡ ἀρχή·

Ἄργος ἄειδε θεὰ πολυδῖψιον ἔνθεν ἄνακτες·
εἶτα Ἐπιγόνους ἔπη, ζ' ὧν ἡ ἀρχή·

νῦν αὖθ' ὅπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα Μοῦσαι.

φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὀμήρου εἶναι. ἀκούσαντες 260
δὲ τῶν ἐπῶν οἱ Μίδου τοῦ βασιλέως παῖδες Ξάνθος καὶ
Γόργος παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ
τάφου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος χαλκῇ τὸν
Μίδου θάνατον οἰκτιζομένη. καὶ ποιεῖ οὕτως·

χαλκῇ παρθένος εἰμί, Μίδου δ' ἐπὶ σήματος ἦμαι. 265
ἔς τ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθῆλῃ
καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,
ἥελιος δ' ἀνιὼν φαίνῃ λαμπρά τε σελήνῃ,

246 δημῶδους L τρωίλου ὄνομα Nietzsche 250-253 = Anth.
Pal. vii. 54 (Μνασάλκου) Paus. ix. 38. 4 (ib. 9 τοῦτου δὲ τοῦ Χερσίου
καὶ ἐπίγραμμα οἱ Ὀρχομένιοι τὸ ἐπὶ τῷ Ἑσιόδου τάφῳ μνημονεύουσιν)
vit. Hes. 112-115 Rz. 251 hab. Aristotelis Peplos 19. 2
πληξίππων L S Paus. Pepl. Anth. : πληξίππου vit. Hes.
μινυῶν Paus. Anth. 252 ἐν Ἑλλάδι κύδος ὀρεῖται Paus. 253 βασά-
νοις vit. Hes. 256 ξ codd., ut et 258, em. Hermann 258 Ἐπιγόνους]
ἐπειγομένου codd. em. Barnes 265-270 inf. = vit. Herod. 135-140
ubi v. auctores

- αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ
 270 σημανέω παριούσι Μίδης ὅτι τῇδε τέθαιπται.
 λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἀργυρᾶν ἀνατίθησιν ἐν
 Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας
 Φοῖβε ἄναξ δῶρόν τοι Ὀμηρος καλὸν ἔδωκα
 σῆσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος αἶεν ὀπάζεις.
 275 μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσειαν ἔπη μ,β', πεποικηκώς
 ἥδη τὴν Ἰλιάδα ἐπὼν μ,εφ'. παραγενόμενον δὲ ἐκείθεν
 εἰς Ἀθήνας αὐτὸν ξενισθῆναί φασι παρὰ Μέδοντι τῷ
 βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. ἐν δὲ τῷ βουλευτηρίῳ ψύχους
 ὄντος καὶ πυρὸς καιομένου σχεδιάσαι λέγεται τούσδε τοὺς
 280 στίχους·

- ἄνδρὸς μὲν στέφανοι παῖδες, πύργοι δὲ πόληος,
 ἵπποι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
 λαὸς δ' εἰν ἀγορῇσι καθήμενος εἰσοράασθαι.
 αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι
 285 ἡματι χειμερίῳ ὅπότε ἂν νείφησι Κρονίων.
 ἐκείθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον ἐρραψώδει τὰ
 ποιήματα. τιμηθεὶς δὲ μεγάλως παραγίνεται εἰς Ἄργος
 καὶ λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὰ ἔπη τάδε·
 οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν
 290 Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
 Τροιζῆν' Ἡϊόνας τε καὶ ἄμπελόεντ' Ἐπίδαυρον
 νήσόν τ' Αἴγινα Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 Τυδείδης οὗ πατρὸς ἔχων μένος Οἰνείδαο,

273, 274 = Tzetzes prol. in Lycophr. f. 3. vv. 21-23 Scheer 273 ἑλάν
 δ' Ὀμηρος ἔδωκα Tzetzes 274 ἦσιν ἐπ' εὐφροσύναις Tzetzes 275 μ β φ
 L, β ex i ut vid. correctā : em. Nietzsche 276 με L : μ ἴσως μυριάδας
 S marg. : μ,εφ' Nietzsche παραγενόμενος codd. em. Westermann
 281-5 = vit. Herod. 425-429 ubi v. auctores, Suid. 113 sqq. 289 sqq.
 = B 559-568 290 ἑρμιόνην τ' codd. ἀσίνην L idem V¹ et E. M.
 B 560 292 αἴγιναν τε L S οἳ τ' ἔχον αἴγιναν marg. S ut B 562 :
 lectionem Certaminis habent Hes. fr. 96. 7, Strabo 375 (γράφουσί
 τινες) 294 hic versus non est apud homerum in vulg. edit. S marg.

καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός· 295
 τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύπυλος τρίτατος κίεν ἰσόθεος φώς,
 Μηκιστέως υἱὸς Ταλαῖονίδαο ἀνακτος.
 ἐκ πάντων δ' ἡγείτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης.
 τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
 ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμενες ἐστιχόωντο 300
 Ἄργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.

τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προεστηκότες ὑπερβολῇ χαρέντες
 ἐπὶ τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδο-
 ξοτάτου τῶν ποιητῶν, αὐτὸν μὲν πολυτελέσι δωρεαῖς
 ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ χαλκῇν ἀναστήσαντες ἐψηφίσαντο 305
 θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὀμήρῳ καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα καὶ
 κατ' ἐνιαυτὸν (καὶ) ἄλλην θυσίαν πενταετηρίδα εἰς Χίον
 ἀποστέλλειν. ἐπιγράφουσι δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ

θεῖος Ὀμηρος ὃδ' ἐστὶν ὃς Ἑλλάδα τὴν μεγάλανχον
 πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιεπιεί σοφίη, 310
 ἔξοχα δ' Ἀργεῖους, οἳ τὴν θεοτείχεα Τροίην
 ἥρειψαν ποινὴν ἠυκόμου Ἑλένης.
 οὗ χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπολις αὐτὸν
 ἐνθάδε καὶ τιμαῖς ἀμφέπει ἀθανάτων.

ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰς Δῆλον 315
 εἰς τὴν πανηγυριν. καὶ σταθεὶς ἐπὶ τὸν κεράτινον βωμὸν
 λέγει ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα οὗ ἡ ἀρχή

μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο.

ῥηθέντος δὲ τοῦ ὕμνου οἱ μὲν Ἱωνες πολίτην αὐτὸν κοινὸν
 ἐποίησαντο, Δῆλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἔπη εἰς λεύκωμα ἀνέ- 320
 θηκαν ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ. τῆς δὲ πανηγύρεως
 λυθείσης ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἔπλευσε πρὸς Κρεώφυλον κάκεῖ

296 Εὐρύαλος B 565 praeter V 27 297 Μηκιστέος B 566 (μηκιστεω
 p 38) 298 συμπάντων B 567 300, 301 om. Homerus : versus fortasse
 Hesiodici 307 καὶ add. Westermann 309 μεγαλαύχην codd.
 em. Barnes 310 καλλιεπιή σοφίη τε codd., corr. S marg. 312 ποινῆς
 . . . L em. Barnes 313 μεγαλόπολις L, corr. S ss. 316 κερα-
 τίνον L 322 κρεόφυλον L

CERTAMEN

χρόνον διέτριβε πρεσβύτης ὦν ἤδη. ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης
καθήμενος παίδων τινῶν ἀφ' ἀλείας ἐρχομένων ὥς φασι
325 πυθόμενος

ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρήτορες ἦ ῥ' ἔχομέν τι;
εἰπόντων δὲ ἐκείνων

ὅσ' ἔλομεν λιπόμεσθα, ὅσ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,
οὐ νοήσας τὸ λεχθὲν ἤρετο αὐτοὺς ὅ τι λέγοιεν. οἱ δὲ φασιν
330 ἐν ἀλείᾳ μὲν ἀγρεύσαι μηδέν, ἐφθειρίσθαι δέ, καὶ τῶν
φθειρῶν οὓς ἔλαβον καταλιπεῖν, οὓς δὲ οὐκ ἔλαβον ἐν τοῖς
ἱματίοις φέρειν. ἀναμνησθεῖς δὲ τοῦ μαντείου ὅτι τὸ τέλος
αὐτοῦ ἦκοι τοῦ βίου, ποιεῖ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα.
ἀναχωρῶν δὲ ἐκείθεν, ὄντος πηλοῦ ὀλισθῶν καὶ πεσὼν ἐπὶ
335 τὴν πλευράν, τριταῖος ὥς φασι τελευτᾷ· καὶ ἐτάφη ἐν Ἰφ.
ἔστι δὲ τὸ ἐπίγραμμα τὸδε·

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὀμηρον.

PLVTARCHI DE HOMERO LIBRORVM PARS

Plutarchi curas homericas testantur hi auctores ;

Galenus v. 300 K δέον γὰρ ὥς ἄνθρωπον ἀνεγνωκότα
τοσούτους ποιητὰς καὶ γινώσκοντα σαφῶς ἅπασιν τοῖς
δόγμασιν αὐτοῦ μαρτυροῦντας ἄλλοις κατ' ἄλλα τῶν ἐπῶν,
ὥσπερ καὶ Πλούταρχος ἐπέδειξεν ἐν τοῖς τῶν Ὀμηρικῶν
μελετῶν . . .

Gellius ii. 8 *Plutarchus secundo librorum quos de Homero
composuit, imperfecte atque praepostere atque inscite syllogismo
esse usum Epicurum dicit cet.*

326 Proc. 100. 16, vit. iv. 20, v. 40, Tzetzes Ex. II. 37. 22 : ἀλιήτορες
vit. iv, v Tzetzes ἄρ' Proc. 328 = vit. Herod. 499 ubi v. auctores
ὅς L S 337, 338 = vit. Herod. 515, 516 ubi v. auctores

ib. 9 in eodem libro idem Plutarchus eundem Epicurum reprehendit quod verbo usus sit parum proprio et alienae significationis cel.

iv. 11 Plutarchus quoque, homo in disciplinis gravi auctoritate, in primo librorum quos de Homero composuit, Aristotelem philosophum scripsit eadem ipsa de Pythagoricis scripsisse quod non abstinuerint edundis animalibus nisi pauca carne quadam. verba ipsa Plutarchi quoniam res inopinata est subscripsi: Ἀριστοτέλης δὲ μήτρας καὶ καρδίας καὶ ἀκαλήφης καὶ τοιούτων τινῶν ἄλλων ἀπέχεσθαι φησι τοὺς Πυθαγορικούς, χρῆσθαι δὲ τοῖς ἄλλοις.

schol. A in O 625, E. M. in Ἀνεμοτρεφὲς κῦμα . . . οἷς δὲ προσπίπτει τραχὺς ἀήρ καὶ ἀνεμώδης ταῦτα ταῖς τῶν πνευμάτων τριβόμενα πληγαῖς εὐτονον καὶ δύσθραυστον ἔχει τὴν στερρότητα, ὥς φησι Πλούταρχος ἐν μελέταις Ὀμηρικαῖς.

schol. Eur. Alc. 1128 ψυχαγωγοὶ τινὲς γόητες ἐν Θετταλίᾳ οὕτω καλούμενοι . . . οὓς καὶ Λάκωνες μετεπέμψαντο ἥνικα τὸ Πausanίου εἰδῶλον ἐξετάραξε τοὺς προσιώντας τῷ ναῷ τῆς Χαλκιοίκου, ὥς ἱστορεῖ Πλούταρχος ἐν ταῖς Ὀμηρικαῖς μελέταις.

plurima citat et Stobaeus quae non adhibenda duximus. consulas Diels Doxograph. f. 88 sqq., Baedorf, de Plutarchi quae fertur vita Homeri 1891, J. Mehler de Plutarchi quae vulgo fertur Vita Homeri 1896, H. Schrader, de Plutarchi Chaeronensis ΟΜΗΡΙΚΑΙΣ ΜΕΛΕΤΑΙΣ et de eiusdem quae fertur vita Homeri 1899. Westermannum secuti biographica tantum dedimus.

1. Περιττὸν μὲν ἂν ἴσως δόξειέ τισι πολυπραγμονεῖν περὶ Ὀμήρου, ποίῳν τε ἦν γονέων καὶ πόθεν· ἐπεὶ μηδ' αὐτὸς

Codices: G Ma³ P² P³ P⁶ P⁸ P¹³ P¹⁴ U⁴: Vind. suppl. 88 advocavit Mehler (ed. 1896). ΤΙΤΥΛΟΣ: πλουτάρχου εἰς τὴν βίον τοῦ ὁμήρου P⁶ U⁴: πλουτάρχου βίος ὁμήρου P¹³: πλουτάρχου περὶ ὁμήρου Ma³: περὶ ὁμήρου P¹ P³ P¹⁴ N⁶ add. P¹ P² caret titulo P⁸ I περισσὸν G P¹ P² P⁵ P⁸ P¹³ μὲν ἴσως ἂν P¹³: μὲν ἴσως om. ἂν P² P³ P⁶ P¹⁴: μὲν ἂν om. Ma³

ἡξίωσεν εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' οὕτως ἐγκρατῶς ἔσχεν ὥς
μηδὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος ἐπιμνησθῆναι. ἐπεὶ δὲ ὥς
5 πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ἀρχομένων παιδεύεσθαι χρήσιμος
ἢ πολυπειρία, πειρασόμεθα εἰπεῖν ὅσα ἱστορήται τοῖς
παλαιοῖς περὶ αὐτοῦ.

2. Ἐφορος μὲν οὖν ὁ Κυμαῖος ἐν συντάγματι τῷ ἐπιγραφο-
μένῳ Ἐπιχωρίῳ (fr. 164) Κυμαῖον αὐτὸν ἀποδεικνύει
10 πειρώμενος φησὶν ὅτι Ἀπελλῆς καὶ Μαίων καὶ Δίος ἀδελφοὶ
Κυμαῖοι τὸ γένος· ὧν Δίος μὲν διὰ χρέα μετόκησεν εἰς
Ἄσκληρον κώμην τῆς Βοιωτίας κακεῖ γῆμας Πυκμιήδην
ἐγέννησεν Ἡσιόδον· Ἀπελλῆς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ πατρίδι
15 αὐτῇ τὸν ἀδελφὸν Μαίονα· ὃς διακορεύσας τὴν προειρημένην
καὶ τὴν ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἐπὶ τῷ γεγονότι δέισας κατάγνωσιν,
ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς γάμον Φημίῳ τῷ Σμυρναίῳ, διδασκάλῳ
γραμματῶν. φοιτῶσα δὲ αὐτῇ ἐπὶ τοὺς πλύνους οἱ ἦσαν
20 καὶ διὰ τοῦτο Μελησιγένης ἐκλήθη· μετωνομάσθη δ'
Ὀμηρος ἐπειδὴ τὰς ὄψεις ἐπηρώθη· οὕτω δὲ ἐκάλουν οἱ τε
Κυμαῖοι καὶ οἱ Ἴωνες τοὺς τὰς ὄψεις πεπηρωμένους παρὰ
τὸ δεῖσθαι τῶν ὀμηρευόντων, ὃ ἐστὶ τῶν ἡγουμένων. καὶ
ταῦτα μὲν Ἐφορος.

25 3. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ποιητικῆς (fr. 66 Ros.)
ἐν Ἴφῃ φησὶ τῇ νήσῳ, καθ' ὃν καιρὸν Νηλεὺς ὁ Κόδρου τῆς
Ἰωνικῆς ἀποικίας ἡγείτο, κόρην τινα τῶν ἐπιχωρίων γενο-
μένην ὑπὸ τινος δαίμονος τῶν συγχορευτῶν ταῖς Μούσαις
ἐγκύμονα, αἰδεσθεῖσαν τὸ συμβᾶν διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστροῦς,

3 εἰπεῖν τὰ G P⁵ P¹³ : τὰ, om. εἰπεῖν, Ma³ 5 χρήσιμα ἐν πολυ-
πειρία P⁸ 6 πειρασόμεθα P¹ P⁵ P¹³ U⁴ 7 πάλαι G P⁸ U⁴ 8 οὖν
P¹⁴ 9 ἐπιχωρίῳ P¹⁴ 10 ἀπελλῆς P⁵ P¹³ U⁴, fort. P⁸ 12 ἄσκληρον
(ss. σ) Ma³ : ἄσκληρον G πόλιν P⁸ μυκμιήδην G P⁵ P¹³ U⁴ : κίμῃδον
P⁸ 13 ἀπελλῆς P⁵ P¹³ U⁴ 15 αὐτῆς P¹ P² P¹⁴ μαίονα
P⁵ εἰρημένην P⁸ 17 φημία P¹⁴ τῷ om. G Ma³ P¹ P² P³ P⁴
P⁵ P⁸ 18 χρημάτων pro γραμμάτων P⁸ 19 τὸν ποταμὸν
P⁵ P¹³ 20 μελησιογενῆς Ma³ 21 δὲ corr. ex δ' P¹⁴ 25 δὲ om.
P⁸ 26 ἴσθι (ss. ω), ι in ras., P⁸ 28 ταῖς om. P⁵ P¹³

ἐλθεῖν εἰς τι χωρίου τὸ καλούμενον Αἶγιναν· εἰς ὃ καταδρα- 30
 μόντας ληστὰς ἀνδραποδίσαι τὴν προειρημένην καὶ ἀγαγόντας
 εἰς Σμύρναν οὖσαν ὑπὸ Λυδοῖς τότε, τῷ βασιλεῖ τῶν
 Λυδῶν ὄντι φίλῳ τοῦνομα Μαίονι χαρίσασθαι· τὸν δὲ
 ἀγαπήσαντα τὴν κόρην διὰ τὸ κάλλος γῆμαι· ἦν διατρί-
 βουσαν παρὰ τῷ Μέλῃτι καὶ συσχεθεῖσαν ὑπὸ τῆς ὤδινος 35
 ἔτυχεν ἀποκυῆσαι τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τῷ ποταμῷ. ὃν
 ἀναλαβὼν ὁ Μαίων ὥς ἴδιον ἔτρεφε, τῆς Κριθηίδος μετὰ
 τὴν κύησιν εὐθέως τελευτησάσης. χρόνον δὲ οὐ πολλοῦ
 διελθόντος καὶ αὐτὸς ἐτελεύτησε. τῶν δὲ Λυδῶν κατα-
 πονουμένων ὑπὸ τῶν Αἰολέων καὶ κρινάντων καταλιπεῖν 40
 τὴν Σμύρναν, κηρυζάντων τῶν ἡγεμόνων τὸν βουλόμενον
 ἀκολουθεῖν ἐξιέναι τῆς πόλεως, ἔτι νήπιος ὢν Ὅμηρος ἔφη
 καὶ αὐτὸς βούλεσθαι ὁμηρεῖν· ὅθεν ἀντὶ Μελησιγένοους
 Ὅμηρος προσηγορεύθη.

4. γενόμενος δὲ ἐν ἡλικίᾳ καὶ δόξαν ἐπὶ ποιητικῇ κεκτη- 45
 μένος ἤδη ἐπηρώτα τὸν θεὸν τίνων τε εἴη γονέων καὶ
 πόθεν· ὁ δ' ἀνέειλεν οὕτως·

ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρίς, ἥ σε θανόντα
 δέξεται· ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἰνιγμα φύλαξαι.

φέρεται δὲ καὶ ἕτερος χρησμός τοιοῦτος· 50

ὄλβιε καὶ δύσδαιμον· ἔφης γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι·
 πατρίδα δίζηαι, μητρὸς δέ τοι οὐ πατρός ἐστι
 μητρόπολις ἐν νήσῳ ὑπὸ Κρήτης εὐρείης,

32 μύρναν G U⁴ 33 μαίωνι P¹⁴ P⁸ (ω corr. in ο) 35 περὶ Ma³,
 marg. παρὰ καὶ om. P⁸ 36 ἔτυχεν om. P⁸ 37 κρηθίδος (ss. ἱ)
 P² μετὰ τὴν κύησιν om. P⁵ 38 οὐ om. G Ma³ P¹ P² (add. m. al.)
 U⁴ 41 καὶ κηρυζάντων P⁵ P¹³: κηρυζάντων δὲ Ma³ P¹ P² P¹⁴:
 τὲ P⁸ 43 βούλομαι P⁸ 44 ἐκλήθη P⁸ 46 εἴη] ἦν P² P¹⁴ 48 ἥσε]
 ἦδε G P¹³ U⁴ 48, 49= Anth. Pal. xiv. 65, Paus. x. 24. 2 (v. ad 48)
 v. Proc. 100. 9, Cert. 59, orac. ap. Steph. Byz. in Ἴος 49 ἀν-
 δρῶν] παίδων Paus. Cert. Stephanus 50 om. P² P⁶ 51-60=
 Anth. Pal. xiv. 66. vv. 48, 55-57 hab. Euseb. praef. evan. v. 33 Giff.
 48, 49 sequentibus 45, 46 vidit Paus. x. 24. 2 Delphis in basi statuae
 Homeri 52 δίζηαι G P⁵ P¹³ μητρὶς . . . πατρίς P⁸ Eus. τοι
 om. P⁸: τι (ss. ο) P¹³

- Μίνως γαίης οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ.
 55 ἐν τῇ σῇ μοῖρ' ἐστὶ τελευτῆσαι βιότιο
 εὐτ' ἂν ἀπὸ γλώσσης παίδων μὴ γνῶς ἐπακούσας
 δυσζύνετον σκολιοῖσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον.
 δοιὰς γὰρ ζωῆς μοίρας λάχες, ἣν μὲν ἀμαυρὰν
 ἡελίων δισσῶν, ἣν δ' ἀθανάτοις ἰσόμοιρον
 60 ζῶντί τε καὶ φθιμένῳ· φθίμενος δ' ἔτι πολλὸν ἀγήρως.
 μετ' οὐ πολλὴν δὲ χρόνον πλέων ἐς Θήβας ἐπὶ τὰ Κρόνια·
 ἀγὼν δ' οὗτος ἄγεται παρ' αὐτοῖς μουσικός· ἦλθεν εἰς Ἴον·
 ἐνθα ἐπὶ πέτρας καθεζόμενος ἐθεάσατο ἀλιεῖς προσπλέοντας,
 ὧν ἐπύθετο εἴ τι ἔχοιεν. οἱ δὲ ἐπὶ τῷ θηρᾶσαι μὲν μηδὲν
 65 φθειρίζεσθαι δὲ διὰ τὴν ἀπορίαν τῆς θήρας οὕτως ἀπεκρί-
 ναντο·
 ὅσος ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅσος οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,
 αἰνισσόμενοι ὥς ἄρα οὖς μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀποκτείν-
 ναντες κατέλιπον· οὖς δ' οὐκ ἔλαβον ἐν τῇ ἐσθῇτι φέροιεν.
 70 ὅπερ οὐ δυνηθεὶς συμβαλεῖν Ὅμηρος διὰ τὴν ἀθυμίαν
 ἐτελεύτησε. θάψαντες δ' αὐτὸν οἱ Ἰῆται μεγαλοπρεπῶς
 τοιούδε ἐπέγραψαν αὐτοῦ τῷ τάφῳ·
 ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.
 75 εἰσὶ μέντοι οἱ καὶ Κολοφώνιον αὐτὸν ἀποδεικνύναι πειρῶνται,
 54 δ' ἀπὸ γῆς Eus. ἀπὸ τηλοῦ Ma³ P¹ P² P¹³ Eus. 55 σῇ σοι
 Ma³ P¹ P² Eus. ἐν τῇ μοῖρ' ἐστὶν σε Anth. : ἐν τοῖσι μύρσιμόν Eusebii
 codd. A H 56 γλώττης P⁵ P⁸ ἐσακούσας Anth. 57 δυσζύνετον U⁴ :
 ἀζύνετον Eus. σκολιοῖσι] πολλοῖσι Eus. 58 δισσῶν Anth. uv. σοὶ
 ζωῇ δοιὰς μοίρας λάχεν ἡ μὲν ἀμαυρῶν Eus. 59 ἡελίδων P¹³ U⁴
 δ' ὅσων P² P³ P¹⁴ : ὅσων Ma³ P⁵ P¹² U⁴ : ἡελίδωδιων P⁸ ἦν]
 τὴν Anthol. ἀθάνατος Eusebii A H ἰσόμοιρος P¹³ U⁴ Eus. :
 ἰσόμοιρος (ss. ν) P⁵ (ἰσόμοιρον Euseb. A H) : ἰσόμηρον P⁸ 60 καὶ
 ζῶν καὶ φθίμενος P⁵ P¹³ (φθίμενος om. P⁵) τε] δὲ Anth. πολλὰ
 Anth. om. ἀγήρως 64 ἐπυνθάνετο P¹³ τὸ G P¹³ θηράσειν
 G P⁵ P¹³ U⁴ οὐδὲν P⁵ 65 φθειρίζασθαι P⁸ ἀπειρίαν (ss. ο)
 P⁵ : ἀπειρίαν G 67 λιπόμεθα G U⁴ 70 συλλαβεῖν G P⁵ P¹³ U⁴
 72 αὐτῷ τῷ τάφῳ G P⁵ P¹³ U⁴ 73, 74 = Anth. Pal. vii. 3, vit.
 Herod. 515 75 εἰσὶ μὲν U⁴

μεγίστῳ τεκμηρίῳ χρώμενοι πρὸς ἀπόδειξιν τῷ ἐπὶ τοῦ
ἀνδριάντος ἐπιγεγραμμένῳ ἐλεγείῳ· ἔχει δ' οὕτως·

υἱὲ Μέλητος Ὅμηρε σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδι πάσῃ
καὶ Κολοφῶνι πάτρῃ θῆκας ἐς αἶδιον·

καὶ τάσδ' ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσας κούρας 80

δισσὰς ἡμιθέων γραψάμενος σελίδας.

ὑμνεῖ δ' ἡ μὲν νόστον Ὀδυσσῆος πολὺπλακτον

ἡ δὲ τὸν Ἰλιακὸν Δαρδανιδῶν πόλεμον.

ἄξιον δὲ μὴδὲ τὸ ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ ἐπιγραμματοποιοῦ
γραφὲν ἐπίγραμμα παραλιπεῖν, ἔχον οὐκ ἀσέμνως· ἔχει 85
δ' οὕτως·

οἱ μὲν σευ Κολοφῶνα τιθνηήτειραν Ὅμηρε,

οἱ δὲ καλὰν Σμύρναν, οἱ δ' ἐνέπουσι Χίον·

οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν εὐκλαρον Σαλαμῖνα,

οἱ δὲ νῦ τὰν Λαπιθᾶν ματέρα Θεσσαλίαν· 90

ἄλλοι δ' ἄλλο μέλαθρον ἀνίαχον· εἰ δέ με Φοίβου

χρῆ λέξαι πινυτὰν ἀμφαδὰ μαντοσύναν,

πάτρα τοι τελέθει μέγας οὐρανός, ἐκ δὲ γυναικὸς

οὐ θνατὰς ματρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπας.

5. γενέσθαι δ' αὐτὸν τοῖς χρόνοις οἱ μὲν φασὶ κατὰ τὸν 95
Τρωικὸν πόλεμον, οὗ καὶ αὐτόπτην γενέσθαι· οἱ δὲ μετὰ
ἐκατὸν ἔτη τοῦ πολέμου· ἄλλοι δὲ μετὰ πεντήκοντα καὶ
ἐκατόν. ἔγραψε δὲ ποιήματα δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσειαν·

77 ἀνδριάντι P⁸ 78-83 = Anth. Plan. iv. 292 81 δισσὰς ἐξ
P¹ P¹⁴ : δισσὰς ἐκ στηθέων Anth. 82 πολὺπλακτον P⁵ P¹³ U⁴ 83 τῶν
λιακῶν P⁸, marg. Ἰλιακῶν δαρδανίων Anth. 84 τοῦ ἐπιγραμ-
ματοποιοῦ om. P⁵ P¹³ 85 ἀσμ/ (ss. os) U⁴ : ἀσμένως G : ἀσμένως
cet. corr. Xylander 87-94 = Anth. Plan. iv. 296 87 τιθνήην
τείναν G P⁵ P¹³ U⁴ 88 οἱ δ' ἐνέπ. . . . 89 Ἴον om. P⁸ add. marg.
89 οἱ δ' Ἴον om. P¹³ U⁴ add. marg. 90 τᾶν P⁵ P¹³ : τῶν
Anth. λαπιθέων Anth. θεσσαλίην Anth. P⁸ 91 ἄλλοι
δ' ἄλλην γαῖαν Anth. 92 πινυτὰς . . . μαντοσύνας Anth. ἀμφαδὰ
P⁵ P¹³ U⁴ : ἀμφάδα Ma³ : ἀμφαδὰ P⁵ corr. : ἀμφὶ σὲ P⁸ 93 σοι Anth. :
τοι om. P⁸ τελέθει ex τελέθει P⁵ τεκούσης Anth. 95 αὐτὸν ἂ τοῖς
χρόνοις οἱ μὲν κατὰ P⁵ marg. ἂ φασιν : αὐτόν φασὶ P¹³ : αὐτὸν οἱ μὲν φασὶ
τοῖς χρόνοις P⁸

ὥς δέ τινες, οὐκ ἀληθῶς λέγοντες, γυμνασίας καὶ παιδιᾶς
100 ἔνεκα καὶ Βατραχομομαχίαν προσθεῖς καὶ Μαργίτην.

cc. 6 8 omisimus.

II¹

1. Ὅμηρον τὸν ποιητὴν χρόνῳ μὲν τῶν πλείστων δυνάμει
δὲ πάντων πρῶτον γενόμενον εἰκότως ἀναγινώσκομεν πρῶ-
τον, ὠφελοῦμενοι τὰ μέγιστα εἰς τε τὴν φωνὴν καὶ τὴν
διάνοιαν καὶ τὴν τῶν πραγμάτων πολυπειρίαν. λέγωμεν
5 δὲ περὶ τῆς τούτου ποιήσεως, πρότερον μνησθέντες διὰ
βραχέων τοῦ γένους αὐτοῦ.

2. Ὅμηρον τοῖνυν Πίνδαρος (fr. 264) μὲν ἔφη Χίόν τε
καὶ Σμυρναῖον γενέσθαι, Σιμωνίδης (fr. 85) δὲ Χίον, Ἀντί-
μαχος δὲ καὶ Νίκανδρος (fr. 14 Schn.) Κολοφώνιον,
10 Ἀριστοτέλης (cf. i. 3) δ' ὁ φιλόσοφος Ἰήτην, Ἐφορος
(cf. i. 7) δ' ὁ ἱστορικὸς Κυμαῖον. οὐκ ὤκνησαν δέ τινες
Σαλαμίνιον αὐτὸν εἰπεῖν ἀπὸ Κύπρου, τινὲς δ' Ἀργεῖον,
Ἀρίσταρχος δὲ καὶ Διονύσιος ὁ Θρᾷξ Ἀθηναῖον. υἱὸς δ'
ὑπ' ἐνίων λέγεται Μαίονος καὶ Κριθηίδος, ὑπὸ δέ τινων
15 Μέλητος τοῦ ποταμοῦ.

3. Ὡσπερ δὲ τὰ τοῦ γένους αὐτῷ διαπορεῖται, οὕτω καὶ
περὶ τῶν χρόνων καθ' οὓς ἐγένετο. καὶ οἱ μὲν περὶ
Ἀρίσταρχόν φασιν αὐτὸν γενέσθαι κατὰ τὴν τῶν Ἰώνων
ἀποικίαν, ἥτις ὕστερεῖ τῆς τῶν Ἑρακλείδων καθόδου
20 ἔτεσιν ἐξήκοντα, τὰ δὲ περὶ τοὺς Ἑρακλείδας λείπεται τῶν
Τρωικῶν ἔτεσιν ὀγδοήκοντα. οἱ δὲ περὶ Κράτητα καὶ πρὸ

¹ haec prioribus continuant Ma³ P⁸ P¹⁴: litteram initialem ampliorem hab. P²: ἄλλως P¹ marg. ἔτι περὶ τοῦ γένους καὶ τῆς ποιήσεως ἡμέρου P⁵ P¹³ U⁴

99 παιδείας P²

¹ Ὅμηρον δὲ Ma³ marg. 2 πρῶτον πάντων P⁸ 4 λέγομεν
P⁸ 5 ποιήσεως τούτου P⁸ 6 περὶ τοῦ γένους P⁸ 8 Ἀντίμαχος]
. . . /// μανδρ (ss. κείμενον) P⁹ in loco attrito 11 τινες] sc. Callicles
vit. vi. 17 12 καὶ σαλαμίνιον P⁸ 16 τὰ περὶ P⁵ P⁸ U⁴ 17 τὸν
χρόνον P⁵ 19 τῆς om. Ma³ καθόλου Ma³

VITA IV

τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου λέγουσιν αὐτὸν γενέσθαι, ὥς οὐδὲ ὅλα ἔτη ὀγδοήκοντα ἀπέχειν τῶν Τρωικῶν. ἀλλὰ παρὰ τοῖς πλείστοις πεπίστευται μετὰ ἔτη ἑκατὸν τῶν Τρωικῶν γεγενῆναι, οὐ πολὺ πρὸ τῆς θέσεως τῶν Ὀλυμπίων, ἀφ' ἧς ὁ 25 κατὰ Ὀλυμπιάδα χρόνος ἀριθμεῖται. *celera omisit.*

VITA IV

Ὅμηρος ὁ ποιητὴς υἱὸς ἦν κατὰ μὲν τινὰς Μαίονος καὶ Ὑρνηθοῦς, κατὰ δ' ἐνίους Μέλητος τοῦ ποταμοῦ καὶ Κριθίδος νύμφης. ἄλλοι δ' αὐτοῦ τὸ γένος εἰς Καλλιόπην τὴν Μοῦσαν ἀναφέρουσιν. φασὶ δ' αὐτὸν Μελησιγένη ἢ Μελησιάνακτα κεκλησθαι, τυφλωθέντα δ' αὐτὸν ὕστερον Ὅμηρον 5 κληθῆναι· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τοὺς τυφλοὺς ὁμήρους καλοῦσιν. πατρίδα δ' αὐτοῦ οἱ μὲν Σμύρναν, οἱ δὲ Χίον, οἱ δὲ Κολοφῶνα, οἱ δ' Ἀθήνας λέγουσιν. περιῶν δὲ τὰς πόλεις ᾗδε τὰ ποιήματα. ὕστερον δὲ Πεισιστρατος αὐτὰ συνήγαγεν, ὥς τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο δηλοῖ.

10

22 λέγουσιν . . . ὥς om. P⁸ 23 ἀπέχειν ὀγδοήκοντα P⁸ ἀπέχον Ma³ 26 τὰς ὀλυμπιάδας P⁸

IV. *Codices* A¹ A⁴ A⁵ A⁷ Bm³ Ca¹ E¹ E² H Le Li M¹ Ma² N P⁴ P⁹ P¹² Pa Pal.² Pe U² U³ U⁶ V³ Vrat. TITVLVS: βίος ὁμήρου P⁴: γένος ὁμήρου vulg.: ὁμήρου γένεσις E¹ P⁹ (-ησις) om. Bm¹ P⁶: περὶ τοῦ γένους τοῦ ποιητοῦ Ma² 1 μὲν ἦν E¹ Li P⁹: μὲν sine ἦν M¹ τινὰς μὲν P⁹ μαίωνος A⁴ Bm¹ E² U² U³ U⁶: μαίμωνος P⁵ P¹²: μάρωνος Ca¹ E¹ H M¹ Ma² P⁶ P⁹: μάρωνα Bm³: μάρωνος A³, cf. Proc. 99. 15: μαπαθῶνος Li om. V³ 2 ὀρνιθοῦς U³: ὀρνιθοῦς E¹ P⁵ P⁹ P¹²: ὀρνηθοῦς P⁶ (γρ'. μυρνηθοῦς): ὀρνιθους Ma²: ἡνρηθοῦς V³: εὐγνηθῶ Cert. 25 μέλιτος A⁵ Ca¹ E¹ Li P¹² U⁶ V³: εὐτε Μέλῃς ἐγάμει Asius P. L. G. ii. 23 τοῦ om. Bm³ H M¹ Pal. Vrat. 4 ἀναφέρουσιν ἔρμου λέγοντος καὶ καλλιόπης τοῦτον εἶναι. φασὶ δὲ αὐτὸν E¹ P⁹, γρ'. οἱ μὲν ἱ. . . (subters. καλλι (ss. π) . . .) marg. P⁶ abscisso folio μελισσογενῇ A⁵ Bm¹ Ca¹ E¹ E² H (-νν-) Ma² P⁴ P⁶ P⁹ P¹² U² U⁶: μελεσσογ- M¹: μελησσογ- Bm³: μελητογενῇ Pal. ἡ καὶ P⁴ P¹² V³ μελισσιάνακτα Bm¹ Ca¹ E²: μελισιάν- E¹ P⁹: μελησσο- Bm³: μελισσῖνα Ma²: μελισσιάν P⁴ P¹²: μελίσσινα (ss. γρ'. ἡ μελισσιάνακτα) P⁴ 5 πρότερον κεκλησθαι Ma² αὐτὸν κεκλησθαι E¹ P⁹ κατακεκλησθαι P⁶ ὕστερον δὲ τυφλ. Ma² 6 κληθῆναι] κεκλησθαι P⁴ P¹²: κεκλησθῆναι Ma² ἐκάλουν A⁴ Bm¹ U² U⁶ V³ 8 Ἀθήνας εἶναι Bm³ Ca¹ H M¹: ἀθηναῖον P⁴ P¹¹ δὲ εἰς τὰς A¹ Bm¹ Bm³ Ca¹ H¹ M¹ P¹ P³ P⁴ U¹ U² U³ V λέγουσιν om. A⁷ Bm¹ Bm³ H M¹ P⁴ P¹² U² U³ φασιν E¹ P⁹ U⁶ V³ 9 τὰ ποιήματα αὐτοῦ Ma² δὲ αὐτὰ πεισιστρατος A⁷ Bm³ Ca¹ E² H M¹ P⁴ P¹² U³ 10 τὸ om. Ca¹ τοῦτον Bm¹ Bm³ Ca¹ H U² U⁶ V³

VITA IV

- τρίς με τυραννήσαντα τοσαντάκις ἐξεδίωξε
 δῆμος Ἐρεχθῆος καὶ τρίς ἐπηγάγετο,
 τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Πεισίστρατον ὃς τὸν Ὅμηρον
 ἦθροισα σποράδην τὸ πρὶν αἰεδόμενον·
 15 ἡμέτερος γὰρ κείνος ὁ χρύσεος ἦν πολίτης
 εἴπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἐπώκισαμεν.
 φασὶ δ' αὐτὸν ἐν Ἰῷ τῇ νήσῳ διὰ λύπην ἀποκαρτερήσαντα
 τελευτῆσαι διὰ τὸ μὴ λῦσαι τὸ ζήτημα τὸ ὑπὸ τῶν ἀλιέων
 αὐτῷ προτεθέν. ὁ μὲν γὰρ ἐπιστὰς ἦρετο·
 20 ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας ἀλυήτορες ἦ ῥ' ἔχομέν τι;
 οἱ δ' ἀπεκρίναντο·
 ὅσος ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅσα δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.
 ἐπιγέγραπται δ' ἐν τῷ μνήματι αὐτοῦ
 ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
 25 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

11-16 = Anth. Pal. xi. 442, vit. v. 29 11 τρίς μὲν Bm³ M¹ ἐξε-
 δίωκε M¹: ἐξεκύλισε A¹ E¹ P⁹ 12 ἐρεχθειδῶν codd. forsan omnes:
 ἐρεχθῆος Anth. Tzetzes Ex. in Il. 8. 13 ἐπήγαγε P⁹: τρίς δ'
 ἐπανηγάγετο Tzetzes Ex. Il. 8. 13: ἐπεσπάσατο A⁴ A⁵ A⁷ Bm¹ Bm³
 Ca¹ H P⁴ P⁶ P¹² U³ U⁶ V³: -αντο U² 13 μέγαν] μὲν γὰρ Bm³ H
 M¹ 14 ἦθροισαν A⁷: ἦθροισε A¹ A⁴ A⁵ Bm³ E¹ H P⁹ U⁶: ἦθροισ (ss.
 ε, α) P⁶ τὸ (ss. ν) V³ 15 ἡμέτερος U³ ἐκείνος Bm³ Ca¹ E¹ E²
 H M¹ Ma² P⁴ P⁶ P⁹ P¹² U¹ U² V³ Tzetzes l. c. πολίτης A⁴ A⁷ Bm³ Ca¹
 E² H U³ ἦν (ss. γέ) πολίτης V³ ἦν ἐκείνος ὁ χρ. πολ. Bm¹: γὰρ
 ἦν ἐκείνος· ὃς χρύσεος ἦν πολίτης U² U⁶ 16 σμύρναν om. A¹ P⁹
 ἀπώκισαμεν P⁴ P¹² Anth. Tzetzes l. e. 17 φασί... vit. v. 34 ἐπώκισαμεν
 om. A¹ E¹ Pal.² ita ut sermo continuetur 17 δ' om. A⁷ Ἰδω
 U³ καρτερήσαντα Bm³ 19 προστεθὲν Bm³ H M¹ 20 cf. Certamen
 326 ann. ἀλίτορες E²: θηρήτορες Cert. vit. Proc. Tzetzes Ex. Il. ἦ ῥ']
 ἄρ' vit. Proc. 22 cf. Vit. Herod. 494 et ann. οὖς Bm³ Ca¹
 λιπόμεθα Bm¹ ὅσος (ῥος) οὐχ A¹ A⁴ A⁷ Bm¹ E² P⁶ P¹² U² U³ U⁶ V³:
 οὖς δ' Bm³ H M¹ φερόμεθα Bm¹ Li M¹ post φερόμεσθα haec
 Bm³ Ca¹ H M¹ Vrat. τὸ δὲ λεγόμενον ἐστι τοιούτων. ἐπειδὴ γὰρ οὐδὲν
 ἦσαν ἔχοντες τότε ἐξ ἀλείας ἐφθειρίζοντο, καὶ οὖς μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν
 φονεύσαντες οὐκ εἶχον, οὖς δὲ οὐκ ἔλαβον ἐν τῇ ἐσθῇτι περιέφερον. οὐ
 νοήσας δὲ τὸ λεγόμενον σύννοους γεγωνὺς καὶ οὕτως δλισθήσας καὶ λίθῳ
 προσκρούσας τριταῖος ἐτελεύτησεν. οἱ δὲ ἰῆται θάψαντες (θάψοντες H M¹)
 αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς ἐν τῷ μνήματι αὐτοῦ ἐπέγραψαν τάδε. cf. vit.
 v. 43 23 δ'] γὰρ Bm¹ αὐτοῦ οὕτως E² 24, 25 = Anth. Pal.
 vii. 3 vit. Herod. 515, 516 ubi v. 24 ἱερὰν A⁴ Bm¹ Ma² γαῖαν
 M¹ U⁶: γ/ι/ι/αῖ (ss. α) P⁴ P¹² κάλυπτε A⁴ 25 post ὅμηρον haec
 Bm³ H M¹: θανὼν ὁμηρος ἔγεται (ἔγεται M¹: αὐτε Bm³) πρὸς τὸν
 246

VITA V

“Ομηρος ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Μέλητος, μητρὸς δὲ Κριθηίδος, το δὲ γένος κατὰ μὲν Πίνδαρον (fr. 264) Σμυρναῖος, κατὰ δὲ Σιμωνίδην (fr. 85) Χῖος, κατὰ δ’ Ἀντίμαχον (F. H. G. ii. 58 fr. 18) καὶ Νίκανδρον (fr. 14 Schn.) Κολοφώνιος, κατὰ δὲ Βαγχυλίδην (fr. 48 Bl.) καὶ 5 Ἀριστοτέλην τὸν φιλόσοφον (fr. 66 R.) Ἰήτης, κατὰ δ’ Ἐφορον (fr. 164) καὶ τοὺς ἱστορικοὺς Κυμαῖος, κατὰ δ’ Ἀρίσταρχον καὶ Διονύσιον τὸν Θρᾶκα Ἀθηναῖος. τινὲς δὲ καὶ Σαλαμίνιον αὐτὸν εἶναί φασιν, ἄλλοι δ’ Ἀργεῖον, ἄλλοι δ’ Αἰγύπτιον ἀπὸ Θηβῶν. τοῖς δὲ χρόνοις κατὰ μὲν τινας 10 πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν ἐγένετο καθόδου, ὥστε ἔνεκεν

τάφον· προστιθέασιν (τιθέασιν codd.) αὐτῷ καὶ παίγνια τινὰ· μαργίτην (μαγνήτην M¹) καὶ βατραχομυομαχίαν : Vrat. autem ποιήματα δ’ αὐτοῦ φασιν εἶναι ἱλιάδα καὶ ὀδύσσειαν, τινὲς δὲ προστιθέασιν αὐτῷ καὶ παίγνιά τινα, μαργίτην καὶ βατραχομυομαχίαν. cf. vit. Procul. fin. haec autem U² : τὸ δ’ ἀληθὲς σμύρναν ὕμνος ὤκει· εὐρήσεις γὰρ ἐκεῖ πλησίον τῆς μρὸπὸλεως θρόνον μέγιστον ἐκ μαρμάρου, εὐφῶς κατεσκευασμένον, ἔχοντα εἰς τὸ ὑπισθεν μέρος γράμματα ἐγκεκολαμμένα λέγοντα οὕτως·

εἰ τραφερῆς πάσης ἀλιτέρμονα κύκλον δδεύσεις
οὐ ποτε μὴν τινα χῶρον ἀρείονα τοῦδε νοήσεις,
θέσκελον οἶον ἔτευξεν ἀγακλυτὸς ἰωάννης,
κυδαίνων βασίλειαν ὅλης χθονός· ἐκ βοθίων γὰρ
τερπώλῃν ἀκόρητον ἐν ἄστει θῆκεν ὁμήρου.

ὥστε οἱ λέγοντες ἀλλαχόθεν εἶναι τὸν ὕμνον οὐ καλῶς φρονοῦσιν. epigramma exstat Anth. Pal. ix. 672 : agi videtur de Ioanne Duca cl. Mich. Ducae hist. 7 a Fr. Jacobs allato

V. Codices : A¹ A⁴ A⁵ A⁶ A⁷ Bm¹ Bm³ E² H Le M¹ M² Ma² O¹ O³ P⁶ Pal.² U³ U⁶ V³ TITVLVS : ἕτερος M¹ : καὶ ἕτερος H : ἕτερον γένος

ὁμήρου U³ ἄλλως vulg. : ἄλλως περὶ αὐτοῦ Ma² καὶ ἄλλως E² V³ βίος ὁμήρου τοῦ ποιητοῦ A⁴ O³ om. Bm¹ O¹ U⁶ I υἱὸς

pro πατρὸς V³ : υἱὸς in ras. A⁴ μέλιτος A⁴ O¹ U⁶ V³ 2 δὲ om. praeter Pal. codd. καὶ τὸ γένος O¹ O³ κατὰ πίνδαρον μὲν O¹ O³

3 ἦν σμυρναῖος O¹ σμυρναῖος . . . 4 νίκανδρον om. A⁷ E² U³ κατὰ σιμωνίδην δὲ O¹ O³ σιμωνίδην] σμυρνίδην A⁶ M² 4 καὶ κατὰ νίκανδρον O¹ O³ 5 βαγχυλίδην A⁷ κατὰ ἀριστοτέλην O¹ O³ 6 τὸν

μέγαν φιλόσοφον O¹ O³ 7 εὐφορον V³ : εὐφορβον A⁷ E² U³ : εὐφορβον A⁴ U⁶ : ἔφορβον Bm³ καὶ κατὰ τοὺς O¹ O³ 8 τὸν ἀρίσταρχον U³ καὶ κατὰ διονύσιον O¹ O³ τινὲς] sc. Callicles, vit. vi. 17

τινὲς δὲ φασὶν εἶναι αὐτὸν σαλαμίνιον O¹ O³ δὲ om. A⁴ 9 καὶ om. A⁷ σαλαμῆνιον (ss. i) P⁶ ἄλλοι δ’ Ἀργ.] sc. Philochorus vit. vi. 16 ἄλλοι δὲ αὐτὸν M¹ ἀργεῖον] σάρδιον A⁶ M² 10 post

θηβῶν add. ἐκατομυλῶν O¹ O³ 11 πρὸς M¹ πρὸ τῆς καθόδου τῶν ἡρακλειδῶν O¹ O³ ἔνεκεν ἐκ τούτου Bm¹ Bm³ M¹

τούτου γινώσκεισθαι ὑπ' αὐτοῦ τοὺς ἐπ' Ἴλιον στρατεύ-
σαντας· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν Τρωικῶν ἐπὶ τὴν κάθοδον τῶν
Ἡρακλειδῶν π' ἔτη. τοῦτο δ' ἀπίθανον ὑπάρχει· καὶ γὰρ
15 αὐτὸς ὁ Ὅμηρος ὕστεροῦντα πολλοῖς χρόνοις ἑαυτὸν ἀπο-
δεῖκνυσι λέγων

ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν.

τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτὸν τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἀπολείπεσθαι
ἔτεσιν ρν'. οὐδὲν δ' αὐτοῦ θετέον ἔξω τῆς Ἰλιάδος καὶ τῆς
20 Ὀδυσσεΐας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὕμνους καὶ τὰ λοιπὰ τῶν εἰς αὐτὸν
ἀναφερομένων ποιημάτων ἡγητέον ἀλλότρια καὶ τῆς φύ-
σεως καὶ τῆς δυνάμεως ἔνεκα. τινὲς δ' αὐτοῦ φασιν
εἶναι καὶ τὰ φερόμενα δύο γράμματα, τὴν τε Βατραχομου-
μαχίαν καὶ τὸν Μαργίτην. τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ τὰ ἀληθῆ
25 σποράδην πρότερον ἀδόμενα Πεισίστρατος Ἀθηναῖος συνέ-
ταξεν, ὥς δηλοῖ τὸ φερόμενον ἐπίγραμμα Ἀθήνησιν ἐπιγε-

12 γινώσκεισθαι] γίνεσθαι A⁷ E²: γενέσθαι U³ αὐτὸν Bm³ τοὺς
στρατεύσαντας ἐπὶ τὸ Ἴλιον O¹ O³ ἱλίου A⁶ M² 13 ἀπὸ] ἐπὶ A⁴
Bm¹ Bm³ H M¹ U⁶ V³ 14 ἔτη ὀγδοήκοντα A⁴ Bm¹ Bm³ H M¹ U⁶ V³
ὀγδοήκοντα γὰρ τὰ (om. O²) ἔτη (ἦσαν add. O²) μέχρι τῆς καθό-
δου add. O¹ O³ ἀλλὰ τοῦτο O¹ O³ δ'] γὰρ A⁴ U⁶ V³ καὶ
γὰρ] ὅτι O¹ O³ καὶ γὰρ . . . 17 ἴδμεν om. Bm¹ 15 ἑαυτὸν πολλοῖς
χρόνοις U³ ἀποδείκνυσιν ἑαυτὸν ὕστερον τῶν τρωικῶν. φησὶ γὰρ
O¹ O³ ὑποδείκνυσιν M¹ 17 = B 486 18 ἄλλοι δὲ O¹ O³ αὐτὸν
om. A⁴ Bm¹ H M¹ U⁶ V³ τῆς om. A⁴ Bm¹ Bm³ H U⁶ ἀπολείπεσθαι
τῆς ἰωνικῆς ἀποικίας O¹ O³ ἀπολίπεσθαι E² 19 post ρν' ita O¹ O³
ἴδια δὲ ποιήματα αὐτοῦ τὰ τῆς ἱλιάδος καὶ τὰ τῆς Ὀδυσσεΐας (εἰσὶν add.
rubr. O¹): φασὶ δὲ τινες εἶναι αὐτοῦ τὴν (ἢ O³) τε βατραχομουμαχίαν
(-ία O³) καὶ τὸν (δ O³) μαργίτην (-ης O³). ταῦτα δὲ αὐτοῦ τάληθ' ποιή-
ματα καὶ om. A⁶ A⁷ E² M² U³ 21 ἀλλότριον U⁶ φύσεως
αὐτῆς U³ 22 φασὶν αὐτοῦ A⁶ 23 συγγράμματα A⁴ A⁷ Bm³ E² H
M¹ U³ U⁶ μυοβατραχομαχίαν A⁵ A⁷ Bm³ E² H Li M¹ Ma² U³: μυο-
βατραχίαν A⁴ V³ 24 μαργίτην Ma² P⁶: μαργαρίτην M² ἀληθῆ
αὐτοῦ ποιήματα Bm² E² H M¹ U³ 25 ὁ ἀθηναῖος O¹ O³ συνέλεξεν
A⁴ Bm¹ U⁶: συνέλαυν V³: προσέταξεν A⁷ post συνέλεξεν haec Bm¹
καὶ τὰ ἐξῆς· τὸ δὲ ἀληθὲς περὶ τοῦ ἑαυτοῦ θανάτου οὕτως ἔχει· ἀπερχόμενος
ἐν τινὶ οἰκίᾳ καὶ λυπούμενος ἀμετρήτως διὰ τὸ μὴ δυνήθῃαι τὸ ἐρώτημα
τῶν ἀλίων νοῆσαι· καὶ πηλοῦ ὕντος ὤλισθε καὶ κεκρουκῶς ἐς πέτραν τὴν
δεξιὰν ἐκλάσθη πλευράν· καὶ τριταῖος ἐτελεύτησε [finitur vita] 26 ἐπι-
φέρομενον Bm³ E² M¹ U³: περιφερόμενον A⁴ U⁶: ἤγουν τὸ ἐπιγεγραμ-
μένον O¹ O³ ἀθήνησιν ἐπίγραμμα E²

γραμμένον ἐν εἰκόνι αὐτοῦ τοῦ Πεισιστράτου. ἔχει δ' ὦδε·

τρίς με τυραννήσαντα τοσαυτάκις ἐξεδίωξε
 δῆμος Ἑρεχθῆος καὶ τρίς ἐπηγάγετο, 30
 τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Πεισίστρατον ὃς τὸν Ὅμηρον
 ἤθροισα σποράδην τὸ πρὶν αἰεδόμενον.
 ἡμέτερος καὶ κείνος ὁ χρύσεος ἦν πολυήτης
 εἵπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἐψόκισαμεν.

πλανηθέντα δὲ τὸν Ὅμηρον ἐν Ἰθάκῃ πολὺν φασὶ διατρίψαι 35
 χρόνον καὶ πολλὰς χώρας ἀμείψαντα ἐν Ἴφ τῇ νήσῳ
 τελευτῆσαι ἐκ τοιαύσδε αἰτίας. καθημένου γάρ ποτε τοῦ
 Ὁμήρου ἐν αἰγιαλῷ τυφλοῦ αὐτοῦ ὄντος αἰσθέσθαι ἄλιεῖς
 παρερχομένους. πρὸς οὓς εἶπεν

ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας ἀλιήτορες ἦ ῥ' ἔχομέν τι; 40
 τοὺς δ' ἀποκριθέντας εἶπεν

ὅσσ' ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅσα δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.
 τὸ δὲ λεγόμενόν ἐστι τοιοῦτον. ἐπειδὴ γὰρ οὐδὲν ἦσαν

27 ἐν τῇ εἰκόνι O¹ O³ τοῦ πεισιστράτου ἐκείνου O¹ O³ 28 οὕτως
 U² U⁶ 29-34 = Anth. xi. 442, vit. in. 11 29 ἐξεκύλισε A⁴ A⁵ A⁷
 Bm³ E² H M¹ Ma² P⁶ Pal.² U³ U⁶: ἐξεκάλεσε Li 30 ἐρεχθειδῶν
 A⁶ M² marg. P⁶ ἐπήγαγε Ma² P⁶ Pal.: ἐπεσπάσατο A⁶ 31 ὅς...
 34 αἰεδόμενον om. V³ add. marg. 32 ἤθροισε Li M¹: ἤθροισε (ss. α) P⁶:
 ἤθροισαι A⁷ τὸν Bm³ M¹ τὸ πρὶν om. U⁶ 33 ἐκείνος A¹ A⁵ A⁷
 Bm³ E² Li M¹ M² O¹ O³ U⁶ χρύσιος U³ ὁ χρύσεος ἐκείνος Ma²
 P⁶ πολίτης A⁴ A⁷ Bm³ E² H U⁶ V³: πολυήτης A⁶: πολυήτης U³
 34 σμύρνα M¹ ἐψόκισαμεν Bm³ E² (corr. ex i) M² Ma² O¹ O³
 P⁶ Pal.² 35 δὲ om. A⁶ P⁹ διατρίψας Bm³ H M¹ φασὶ διατρίψαι
 πολὺν χρόνον ἐν τῇ O¹ O³ 36 διαμείψαντα M¹: διελθόντα A⁶ E¹:
 περιελθόντα P⁹: πλανηθέντα Li τόπους καὶ χώρας O¹ O³ 37 λέγουσι
 τελευτῆσαι τοῦτον ὕστερον ἐν Ἴφ O¹ O³ τοιαύσδε Li M¹ P²: τοίας τῆς
 cet. αἰτίας ἧς ἀνωτέρω εἰρήκαμεν· περὶ τῆς ἐρωταποκρίσεως αὐτοῦ καὶ
 τῶν ἀλιέων U³ [qui hic finitur, om. ceteris] τοῦ om. U⁶ ποτε
 τοῦ δμήρου et τυφλοῦ αὐτοῦ ὄντος om. A⁶ καθημένον et τυφλὸν αὐτὸν
 ὄντα A⁶ M² om. τοῦ δμήρου: καθημένου (ss. ον) . . . τυφλοῦ (ss. ον) ὄντος
 (ss. α) Ma² 38 ὄντος αὐτοῦ V³: δμήρου τυφλοῦ ὄντος λέγουσιν αἰσθέσθαι
 O¹ O³ αἰσθέσθαι φασὶν Ma² ἀλιέων παρερχομένων A⁷ Bm³ E²
 H M¹ 39 καὶ εἶπεν A⁶ E¹ P⁹ 40 v. Certam. 326 ann.
 42 cf. vit. Herod. 499 ann. λιπόμεσθα ὅσ' M¹ ὅσσ' (ὅσ') οὐχ
 A⁴ A⁵ A⁷ Bm³ E¹ E² H Ma² P⁹ U⁶ V³ 43 ἐπεὶ γὰρ A⁴ U⁶: γὰρ om.
 A⁶ E¹ P⁹ οἱ ἄλιεῖς οὐδὲν ἔχοντες O¹ O³

VITA VI

ἔχοντες τότε' ἐξ ἀλείας ἐφθειρίζοντο, καὶ οὓς μὲν ἔλαβον
 45 ἐκ τῶν φθειρῶν φονεῦσαι καὶ μὴ ἔχειν, οὓς δ' οὐκ ἔλαβον
 ἐν τῇ ἐσθῇ περιφέρειν. οὐ νοήσας δὲ τὸ λεγόμενον ἀπὸ
 θλίψεως ἐτελεύτησεν ἐν Ἰφ τῇ νήσῳ. ἔθαψαν δ' αὐτὸν
 μεγαλοπρεπῶς οἱ Ἰῆται, χαράξαντες ἐπὶ τῷ τάφῳ τὸ ἐπί-
 γραμμα τοῦτο παρ' αὐτοῦ ζῶντος ἔτι γεγραμμένον εἰς
 50 αὐτόν·

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

VITA VI

Βίος Ὁμήρου

Γὸ μὲν ἄντικρυς εἰπεῖν διυσχυρισάμενον τήνδε τινα
 σαφῶς εἶναι τὴν Ὁμήρου γένεσιν ἢ πόλιν χαλεπόν, μᾶλλον
 δὲ ἀδύνατον εἶναι νομίζω· ἀναγκαῖον δὲ καταριθμῆσαι τὰς
 ἀντιποιοιμένας τῆς γενέσεως αὐτοῦ πόλεις, τό τε γένος
 5 ἐξειπεῖν τὸ ἀμφισβητήσιμον τοῦ ποιητοῦ. Ἀναξιμένης
 (Scrr. rer. Alex. magn. p. 39 fr. 20) μὲν οὖν καὶ Δαμάστης
 (F. H. G. ii. 66 fr. 10) καὶ Πίνδαρος ὁ μελοποιὸς (fr. 264)
 Χίον αὐτὸν ἀποφαίνονται καὶ Θεόκριτος ἐν τοῖς ἐπιγράμ-
 μασι. ὁ δὲ Δαμάστης καὶ δέκατον αὐτὸν ἀπὸ Μουσαίου

44 τῷ τότε A⁴ U⁶: ἥ τότε V³ ἐξ] ἐκ τῆς O³ ἄσ μὲν . . . ἄσ δ'
 A⁷ Bm² E¹ H O¹ O³ 45 ἐκ τῶν] τῶν E¹ P⁹ φθειρῶν λαμβάνοντες
 O¹ O³ ἐφόνεον καὶ φονεύοντες οὐκ εἶχον ἔτι O¹ O³ 46 ἐν ταῖς ἐσθῇσι
 αὐτῶν ἦν ἀνάγκη περιφέρειν O¹ O³ ὁ δὲ ὁμηρος οὐ νοήσας τὸ τῆς
 ἀποκρίσεως τῶν ἀλίων O¹ O³ τὸ λεχθὲν A⁶ E¹ P⁹ 47 ἐτελεύτησεν
 ὑπὸ τῆς θλίψεως ἐν Ἰφ τῇ νήσῳ καὶ ἔθαψαν O¹ O³ ἐν Ἰφ τῇ νήσῳ om.
 A⁶ E¹ P⁹ 48 ἰῶται A⁶: ἰται (ss. ῶ) M²: ἰτίται A⁷: ἰῆσαι Bm³ τοῦ
 τάφου V³ αὐτοῦ add. A⁴ E¹ P⁹ U⁶ 49 ἐπιγεγραμμένον om. ἔτι
 A³ A⁴ A⁵ A⁶ E¹ P⁶ P⁹ U⁶ V³: ἔτι ἐπιγεγραμμένον M¹ corr. Westermann
 51, 52 = Anth. Pal. vii. 3, vii. Herod. 515 ann. 51 γαῖαν
 Bm³ M¹ 52 add. θανὼν ὁμηρος ἄγεται πρὸς τὸν τάφον Bm³ H M¹
 VI. Codices: Ma² Ve I τὸ μὲν . . . 5 ποιητοῦ om. Ma² 6 μὲν
 οὖν om. Ma² 7 ὁ μελοποιὸς om. Ma² 8 αὐτόν] τὸν ὁμηρον
 Ma² ἐν τοῖς ἐπιγράμμασι om. Ma² cf. Theocr. Idyll. vii. 47 xxii.
 218 (Χῖος ἀοιδός). προσέτι δὲ Θεόκριτος φάσκων οὕτως [citatis vii. 47,
 48] Tzetzes Exeg. in Il. 7. 16

φησὶ γεγονέναι· Ἰππίας δ' αὖ (F. H. G. ii. 62 fr. 8) καὶ 10
 Ἐφορος (fr. 164) Κυμαῖον· ὁ δ' Ἐφορος καὶ εἰς Χαρίφημον
 ἀνάγει τὸ γένος αὐτοῦ, ὁ δὲ Χαρίφημος οὗτος Κύμην ᾤκησε·
 Τιμόμαχος (F. H. G. iv. 522) δὲ καὶ Ἀριστοτέλης (fr. 66
 R.) ἐξ Ἰου τῆς νήσου. κατὰ δ' Ἀντίμαχον (F. H. G. ii.
 58 fr. 18) Κολοφώνιος, κατὰ δὲ Στησίμβροτον τὸν Θάσιον 15
 (F. H. G. ii. 58 fr. 18) Σμυρναῖος, κατὰ Φιλόχορον (fr. 54 C)
 δ' Ἀργεῖος, κατὰ Καλλικλέα δὲ τῆς ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖνος.
 Ἀριστόδημος δ' ὁ Νυσαεὺς (F. H. G. iii. 307) Ῥωμαῖον
 αὐτὸν ἀποδείκνυσιν ἐκ τινων ἐθνῶν παρὰ Ῥωμαίοις μόνον
 γινομένων, τοῦτο μὲν ἐκ τῆς τῶν πεσσῶν παιδιᾶς, τοῦτο δὲ 20
 ἐκ τοῦ ἐπανίστασθαι τῶν θάκων τοὺς ἥσσονας τῶν βελτί-
 στων ἐκόντας, ἃ καὶ νῦν ἐτι φυλάσσεται παρὰ Ῥωμαίοις
 ἔθῃ. ἄλλοι δ' Αἰγύπτιον αὐτὸν εἶπον διὰ τὸ †† παράγειν
 τοὺς ἥρωας ἐκ στόματος ἀλλήλους φιλοῦντας, ὅπερ ἐστὶν
 ἔθος τοῖς Αἰγυπτίοις ποιεῖν. πατρὸς δὲ κατὰ μὲν Στησίμ- 25
 βροτόν (deest F. H. G. ii. 58) ἐστὶ Μαίονος τοῦ Ἀπέλλιδος
 καὶ μητρὸς Ὑρνηθοῦς ἢ Κρηθίδος, κατὰ δὲ Δείναρχον
 Κρήθωνος, κατὰ δὲ Δημοκρίτην Ἀλήμονος, κατὰ δὲ τοὺς
 πλείστους Μέλητος τοῦ κατὰ Σμύρναν ποταμοῦ, ὃς ἐπ'
 ὀλίγον ῥέων εὐθέως εἰς τὴν παρακειμένην θάλασσαν ἐκδί- 30
 δωσιν. Ἀριστοτέλης (fr. 66 R.) δὲ ἱστορεῖν φησιν †λητὰς
 ἐκ τινος δαίμονος γεγενῆσθαι τὸν Ὅμηρον ταῖς Μούσαις

14 Ἀντίμαχος δὲ Κολοφώνιον, Στησίμβροτος δὲ Σμυρναῖον, Φιλόχορον
 δ' Ἀργεῖον, Καλλικλῆς δὲ Σαλαμῖνιον, Ἀριστόδημος κτλ. Ma² 17 Calli-
 cles (D) masagoran patrem Homeri habuit Cert. 21 18 νυσαεὺς
 ex vi- Ma² 19-34 inf. ἐθνῶν Ῥωμαϊκῶν. ἄλλοι δ' Αἰγύπτιον.
 καὶ πατέρας πολλοὺς λέγουσιν. Ἡρακλείδης Ma² om. cet. 27 Δείναρ-
 χον] cf. Demetrius Magnes ap. Dion. Hal. de Din. 1 fr. 52 Scheuber
 Δεινάρχοις δ' ἐνετύχομεν τέτταρσιν . . . τέταρτος δ' ὁ περὶ Ὁμήρου λόγον
 συντεθεικώς 28 καὶ ρήθωνος Ve: Καίρηθωνος Sittl: Κρήθωνος
 Piccolomini Δημόκριτος δὲ ὁ Τροϊζήνιος Δαήμονα ἔμπορον Cert. 21
 ubi v. 31 Ἰήτας Sittl: ληστὰς Piccolomini: possis φιλητὰς, cf. vit.
 Plut. i. 3 Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ποιητικῆς ἐν Ἰῳ φησι
 τῇ νήσῳ, καθ' ὃν καιρὸν Νηλεὺς ὁ Κόδρου τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἤγειτο,
 κόρην τινα τῶν ἐπιχωρίων γενομένην ὑπὸ τινος δαίμονος τῶν συγχορευτῶν
 ταῖς Μούσαις ἐγκύμονα, αἰδεσθεῖσαν τὸ συμβᾶν διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστρὸς
 ἐλθεῖν εἰς τι χωρίον τὸ καλούμενον Αἶγιναν· εἰς δὲ καταδραμόντας ληστὰς
 ἀνδραποδίσαι τὴν προειρημένην, κτλ. 32 ἐκ τήνος Ve

συγχορεύσαντος. περὶ δὲ τῶν χρόνων καθ' οὓς () ἤκουεν
 ᾧδε λέγεται. Ἡρακλείδης (F. H. G. ii. 197) μὲν οὖν
 35 αὐτὸν ἀποδείκνυσιν πρεσβύτερον Ἡσιόδου, Πύρανδρος
 (F. H. G. iv. 486 fr. 3) δὲ καὶ Ὑψικράτης (F. H. G. iii.
 493, 4) ὁ Ἀμισσηνὸς ἡλικιώτην. Κράτης δ' ὁ Μαλλώτης
 (fr. ed. Wachs. p. 40) μεθ' ἐξήκοντα ἔτη τοῦ Ἰλιακοῦ
 πολέμου φησὶν ἀκμάσαι, Ἐρατοσθένης δὲ μεθ' ἑκατὸν τῆς
 40 Ἰώνων ἀποικίας, Ἀπολλόδωρος (fr. 74) δὲ μετ' ὀγδοήκοντα.
 ἐκαλεῖτο δ' ἐκ γενετῆς Μελησιγένης ἢ Μελησαγόρας, αὖθις
 δ' Ὅμηρος ἐλέχθη κατὰ τὴν Λεσβίων διάλεκτον, ἔνεκεν
 τῆς περὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς συμφορᾶς, οὗτοι γὰρ τοὺς τυφλοὺς
 ὁμήρους λέγουσιν, ἢ διότι παῖς ὦν ὁμηρον ἐδόθη βασιλεῖ,
 45 ὅς ἐστιν ἐνέχυρον. τυφλωθῆναι δ' αὐτὸν οὕτω πως λέγου-
 σιν· ἐλθόντα γὰρ ἐπὶ τὸν Ἀχιλλέως τάφον εὐξασθαι θεά-
 σασθαι τὸν ἥρωα τοιοῦτον ὁποῖος προῆλθεν ἐπὶ τὴν μάχην
 τοῖς δευτέροις ὅπλοις κεκοσμημένους· ὀφθέντος δ' αὐτῷ τοῦ
 Ἀχιλλέως τυφλωθῆναι τὸν Ὅμηρον ὑπὸ τῆς τῶν ὅπλων
 50 αὐγῆς, ἐλεθῆντα δ' ὑπὸ Θέτιδος καὶ Μουσῶν τιμηθῆναι
 πρὸς αὐτῶν τῇ ποιητικῇ. ἄλλοι δέ φασιν τοῦτο αὐτὸν
 πεπονθέναι διὰ μῆνιν τῆς Ἑλένης ὀργισθείσης αὐτῷ διότι
 εἶπεν αὐτὴν καταλελοιπέναι μὲν τὸν πρότερον ἄνδρα, ἠκολον-
 θηκέναι δ' Ἀλεξάνδρῳ· οὕτως γοῦν ὅτι καὶ παρέστη αὐτῷ
 55 φασὶν νυκτὸς ἢ ψυχῇ τῆς ἡρώωνος παραινοῦσα καῦσαι τὰς

33 συγχωρήσαντος Ve em. Sittl cl. Plut. ἤκμαζεν Sittl: ἤκμασεν
 Piccolomini: an (ποιητῆς) ἤκουεν? 34 μὲν πρεσβύτερον Ἡσιόδου λέγει
 Ma² 35 ὕρανδρος Ma²: ζι [= ζῆτει] ὕρανδρος Ve em. ut videtur Wester-
 mann 37 ὁ Ἀμισσηνὸς om. Ma²: ἄμισσηνός Ve ὁ Μαλλώτης om.
 Ma² 39 φησὶν ἀκμάσαι] γεγονέναι φησὶν αὐτόν Ma² 41 ἐκ γενετῆς
 om. Ma² μελησιγένης om. Ve: μελισσογενῆς Ma² μελισσαγόρας
 Ma² 43-44 ἔπειτα Ὅμηρος ἐξ ὅτου ἐτυφλώθη ἢ ὅτι παῖς Ma²
 44 τῷ βασιλεῖ Ma² 45 ὅς ἐστιν ἐνέχυρον om. Ma² τυφλωθῆναι
 sqq.] ita Ma²: τυφλωθῆναι δ' αὐτὸν λέγουσιν ἢ διὰ μῆνιν τῆς Ἑλένης
 ὀργισθείσης αὐτῷ εἰπόντι αὐτὴν ἀπολιπεῖν Μενέλαον [μενε (ss. λ)] καὶ
 ἀκολουθῆσαι Ἀλεξάνδρῳ, ἢ ἐλθόντα εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως εὐξασθαι
 αὐτὸν ἰδεῖν ἔνοπλον καὶ ὑπὸ τῆς αὐγῆς τῶν ὅπλων τυφλωθῆναι, ἐλεθῆναι
 δ' ὑπὸ Θέτιδος καὶ Μουσῶν. ἀποθανεῖν κτλ. 51 sqq. cf. Stesich. fr. 32,
 Isocr. Helen. 65, λέγουσι δὲ τινες τῶν Ὀμηριδῶν ὡς ἐπιστᾶσα τῆς νυκτὸς
 Ὀμήρῳ κτλ. 55 φησιν Ve

VITA VII

ποιήσεις αὐτοῦ . . . εἰ τοῦτο ποιήσοι πρόσχοι. τὸν δὲ μὴ ἀνασχέσθαι ποιῆσαι τοῦτο. ἀποθανεῖν δ' αὐτὸν λέγουσιν ἐν Ἰφ τῇ νήσῳ ἀμηχανία περιπεσόντα ἐπειδὴ περ τῶν παίδων τῶν ἀλίων οὐχ οἷός τ' ἐγένετο αἰνιγμα λῦσαι· ἔστι δὲ τοῦτο·

60

ἄσσ' ἔλομεν λιπόμεσθ' ἄσσ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.
καὶ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ τάφῳ ἐπιγέγραπται ἐπίγραμμα τοῦτο·
ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὀμηρον.

VITA VII

Eustathius¹ in Od. 1713. 17.

Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Πάφιος ἱστορεῖ τὸν Ὀμηρον υἱὸν Αἰγυπτίων Δμασαγόρου καὶ Αἴθρας· τροφὸν δὲ αὐτοῦ προφητὴν τινα θυγατέρα Ὠρου ἱερέως Ἰσιδος, ἧς ἐκ τῶν μαστῶν μέλι ῥεῦσαι ποτε εἰς τὸ στόμα τοῦ παιδίου. καὶ τὸ βρέφος ἐν νυκτὶ φωνὰς ἐννέα προέσθαι· χελιδόνος, ταῶνος, 5 περιστερᾶς, κορώνης, πέρδικος, πορφυρίωνος, ψαρός, ἀηδόνης καὶ κοττύφου. εὗρεθῆναι τε τὸ παιδίον μετὰ περιστερῶν ἐννέα παίζον ἐπὶ τῆς κλίνης, εὐωχουμένην δὲ παρὰ τοῖς τοῦ παιδὸς τὴν Σίβυλλαν ἐμμανῆ γεγονυῖαν ἔπη σχεδιάσαι, ὧν ἀρχὴ

Δμασαγόρα πολύνικε,

10

ἐν οἷς καὶ μεγακλεῆ καὶ στεφανίτην αὐτὸν προσειπεῖν, καὶ ναὸν κτίσαι κελεύσαι ἐννέα Πιερίδων· ἐδήλου δὲ τὰς μούσας. τὸν δὲ καὶ τοῦτο ποιῆσαι καὶ τῷ παιδὶ ἀνδρωθέντι ἐξειπεῖν τὸ πρᾶγμα. καὶ τὸν ποιητὴν οὕτω σεμνῦναι τὰ

56 'lacuna septem circiter litterarum' Piccolomini: [τὴν ὄψιν ἂν αὐτῷ] παράσχοι Piccolomini 57 λέγουσιν] φασιν Ma²: sq. Ma² νήσῳ ἢ νόσῳ ἢ τῷ τῶν ἀλίων αἰνίγματι, καὶ αὐτῷ ἐπιγραφῆναι τόδε· 63 ἱεράν (ss. η) Ma² 63, 64 = Anth. Pal. vii. 3, v. ad vit. Herod. 515

¹ Paphium Alexandrum non invenimus: mirum ni idem sit atque Myndius, cuius θαυμασίων συναγωγὴ legit Photius bibl. 188. v. Wellmann, *Hermes* xxvi (1891). Eustathiana exscripserunt Allatius *de patria Homeri* c. 4, Barnes ad μ 63

2 cf. Cert. 21 12 πεγρίδων editio

15 ζῶα οἷς βρέφος ὦν συνέπαιξε, καὶ ποιῆσαι αὐτὰ τῷ Διὶ τὴν
ἀμβροσίαν κομίζοντα.

Ioannes Tzetzes cum binas Homeri vitas reliquerit quae novi aliquid adferant, visum est alteram ceteris subiungere sine lectionis varietate :

(1) Chil. xiii. 626 sqq. ed. Kiessling.

Ὁ Ὅμηρος ὁ πάνσοφος ἢ θάλασσα τῶν λόγων
πλὴν γέμουσα τοῦ νέκταρος οὐχ ἁλμυρῶν ὑδάτων,
ἐπὶ πατρίδων λέγεται τυγχάνειν ἀμφιβόλων.
ἐπὶ πατέρων γέννημα καὶ τούτων ἀμφιβόλων.
σὺ δὲ Σμυρναῖον γίνωσκε τὸν Ὅμηρον ὑπάρχειν, 630
υἱὸν δὲ δῆ τοῦ Μέλητος ὄντα καὶ Κριθιδὸς
ἐὼ τὰ μυθωδέστερα γουῆς τῆς τούτου λέγειν.
διδάσκαλον Ὅμηρου δὲ τὸν Πορναπίδην νόει.
σύνευνος ἦν Ὅμηρον δὲ τὴν κλήσιν Εὐρυδίκη,
Γνώστορος εἴτε Πάστορος θυγάτηρ τοῦ Κυμαίου. 635
Σερίφων καὶ Θεόλαος υἱοὶ δὲ τοῦ Ὅμηρου
θυγάτηρ Ἀρσιφύνη δέ, ἦν ἔγημε Στασίνοσ,
Στασίνοσ ὁ τὰ Κύπρια συγγράμματα ποιήσας
ἄπερ οἱ πλείους λέγουσιν Ὅμηρου πεφυκέναι,
εἰς προῖκα δὲ σὺν χρήμασι δοθῆναι τῷ Στασίνω 640
Ἀρκτίνος ὁ Μιλήσιος ἦν μαθητὴς Ὅμηρου,
καὶ δοῦλος δὲ τῷ ποιητῇ κλήσιν ὑπῆρχε Βύκκων
ὃν βίκωνα καὶ φλάσκωνα παίζων ὁ Τζέτζης λέγει.
βιβλία τοῦ Ὅμηρου δὲ τρία εἰσὶ καὶ δέκα.
ὁ χρόνος τούτου σύγχρονος ἦν ἐκστρατείας δύο, 645
Θηβαικῇ καὶ Τρωικῇ κατὰ πολλοὺς ἐτέρους.
ὁ δ' Ἀπολλόδωρος αὐτὸς ὁ χρονογράφος λέγει
τελεῖν μετ' ὀγδοήκοντα ἔτη τῆς Τρώων μάχης.
Ἡσίοδος δὲ ἤκμαζεν ὡς εὖρον ἐν ἐτέροις,
κατὰ τὴν ἐνδεκάτην μὲν αὐτὴν Ὀλυμπιάδα. 650

633 Pronapiden praebebat Diod. iii. 66, cf. Exeg. in Iliad. 14.
12 634, 635 Eurydice, Pastor, nova 636 Σερίφων audit Ἐρίφων
Suid. 37 637 Aresiphonen uxorem fert Suid. 34 642 Byccon
novum

τοιάδε τῷ Ὀμήρῳ δὲ ἡ τελευτὴ συνέβη.
 ἦν προχρησθὲν θανεῖν αὐτὸν ὅταν ἠρωτημένος
 οὐ δυνηθῇ τὸ αἰνιγμα ἐκείνο ἐπιλῦσαι.
 πένυς τελῶν δὲ ὁ ἀνὴρ καί γε τυφλὸς ἐκ γήρως·
 τὰ μυθικὰ ληρήματα τίς γὰρ φρονῶν ἐγγράφοι; 655
 ἀπανταχοῦ διήρχετο τὰς χώρας τῆς Ἑλλάδος
 λέγων αὐτοῦ ποιήματα δεχόμενος ἐντίμως
 εἰς δ' Ἀρκαδίαν ξενισθεὶς ὑπὸ τοῦ Κρεωφύλου
 περιπατήσων ἔρχεται ἐπὶ τὴν παραλίαν.
 ὥς δ' εἶπεν ἄνδρες ἀλιεῖς Ἀρκάδες ἔχομέν τι; 660
 οἱ δ' ἀπεκρίθησαν αὐτῷ περὶ φθειρῶν λαλοῦντες
 ὥς οὓς εἶλον οὐκ ἔχουσιν, ἔχουσι δ' οὓς περ εἶλον,
 ὑπέστρεφε λυπούμενος ὥς μὴ νοήσας τοῦτο.
 πηλοῦ δ' ὄντος ὠλίσθησε καὶ κεκρουκῶς εἰς πέτραν
 κλᾶται πλευρὰν τὴν δεξιὰν καὶ τελευτᾷ τριταῖος. 665
 Cf. et xii. 183-205.

(2) Exeges. in Iliad. ed. Hermann 1812, p. 7. 12-38 9 cum paucissima tantum proferat nova, satis duximus in adnotationibus ceterarum vitarum adscribere si quando opus esset.

Eustathius in Iliadem 4. 17

Ὀμήρου δὲ γένος οὐδ' αὐτὸ περιεργασόμεθα. εἴρηται
 γὰρ πολλοῖς ἑτέροις ὥς οὐκ ἂν ἡμεῖς κρειττόνως εἴπωμεν.
 εἰ μὴ ἄρα τοῦτο καὶ μόνον ῥητέον κατὰ τὸ ἐπιτρέχον, ὅτι
 ἐπικρύψας ἑαυτὸν ὁ ποιητῆς καὶ σιγήσας ὅστις ποτε καὶ
 ὄθεν ἦν, περιμάχητος μᾶλλον ἐγένετο καὶ πολὺπατρις. ἔστι
 γὰρ κατὰ τὴν τῶν ποθούντων ἔφεισιν καὶ Ἰήτης καὶ Σμυρ-
 ναῖος καὶ Ἀθηναῖος καὶ Αἰγύπτιος, ἥδη δὲ καὶ Ἰταλός. ἀμφι-
 σβητοῦσι δ' αὐτοῦ καὶ Χῖοι μαρτύριον προχειριζόμενοι
 τοὺς καλουμένους Ὀμηρίδας ὧν καὶ Πίνδαρος μέμνηται. καὶ
 ἕτεροι δὲ πολλοὶ Ὀμήρου μεταποιοῦνται σφετεριζόμενοι
 καὶ ἀβρυνόμενοι αὐτὸν ἔχειν πολίτην ἢ ἑτέροις ἀγαθοῖς
 σεμνύνεσθαι.

658 cf. Exeg. in Iliad. 37. 17 sqq. ubi ἐν Ἰφ τῆς Ἀρκαδίας.

SVIDAS IN HOMERO

Capitulum super Homerum Suidae cum e vita aliqua peculiari, excerptis e Dioscuridis libro de legibus, vita Herodotea in artius redacta, constet, visum est integrum edere. codices post Gaisfordium novos nemo adhuc attulit: Anglos atque Parisinos contulimus nos, Bruxellensem summa humanitate J. Bidez. adiecimus Bm O² R¹ R² V². ceterum collationes Gaisfordianas satis accuratas esse comperimus.

Bm = cod. Mus. Brit. add. MSS. 11892, 11893. chart. mm. 290 × 210, ff. 296 et 367. f. 366 v. ἐτελειώθη τὸ παρὸν βιβλίον ἡ σουδὶ διὰ χειρὸς ἐμοῦ γεωργίου τοῦ βαϊοφόρου ἐν ἔτει 5^ω δεκάτω· νος δεκάτης μηνι ἰουνί 1189 [= a. D. 1402]. fuit olim Benedictinorum B. Mariae Florentiae, quorum inscriptiones in utroque tomo erasae sunt. v. Montfaucon Pal. Gr. p. 76.

E = cod. Bruxellensis 59 (11281). chart. mm. 300 × 204, ff. 633, a. 1475. scripsit Ioannes ἐν τῇ κορώνῃ (v. cat. Omontii, p. 21).

F = cod. Laur. Iv. 1. chart. in fol. f. 331, a. 1422 (χειρὶ πέτρον κρητικῶ τοῦ ἐκ ρεθέμνου πόλεως ἐγράφη ἐν πόλει μαντούα): v. cat. Bandinianum t. ii. 213.

O¹ = cod. Bodl. Auct. v. 52 a, b [Gaisfordii D]. chart. mm. 310 × 200, ff. 404, 365, s. xv.

O² = cod. Bodl. Auct. v. 53. chart. mm. 285 × 200, ff. 288, s. xiv (est autem epitome).

O³ = cod. coll. Corporis Christi Oxon. 76, 77 [Gaisfordii C]. chart. mm. 390 × 275, ff. 280, 328, s. xv-xvi.

P¹ = cod. Paris. graec. 2622. chart. mm. 275 × 185, ff. 600, s. xiii [Gaisfordii B] fuit Antonii Eparchi.

P² = cod. Paris. graec. 2623 [Gaisfordii G]. chart. mm. 400 × 275, ff. 284, s. xv. fuit Francisci Philelphi manu autem Caesaris Strategii.

P³ = cod. Paris. graec. 2624 [Gaisfordii H]. chart. mm. 310 × 210, ff. 396, s. xv.

P⁴ = cod. Paris. graec. 2625, 2626 [Gaisfordii A]. tomus alter: membr. mm. 480 × 345, ff. 291, s. xii.

R¹ = Vat. Ottobon. 58 chart. mm. 275 × 200, ff. 403. cont. f. 26-389 Iliad., 390-393 vit. Suideam, cuius imaginem photographice praebuit Pompeius Sansaini annuente Francisco Ehrle.

R² = Vat. graec. 4 s. xv, capituli homerici imaginem praeb. Sansaini. V Gaisfordii, scilicet cod. Leid. Voss. cat. p. 391, omisimus, cum ex O³ fere a Stephano exscriptus sit.

V² = cod. Vindobonensis 39: capitulum Suidae Homero praefigit. v. f. 191.

Bm O³ R² genuit P⁴. Vat. 881 Urb. 161 pauca tantum praebere affirmaverunt F. Ehrle, J. Bidez.

1093. 17 Bernh.

Ὅμηρος ὁ ποιητὴς ἦν υἱὸς Μέλητος τοῦ ἐν Σμύρνῃ ποταμοῦ καὶ Κριθηίδος νύμφης ὥς φησι Καστρίκιος ὁ Νικαεύς, ὡς δ' ἄλλοι φασὶν Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης τῆς Μοῦσης, ὡς δὲ Χάραξ φησιν ὁ ἱστορικὸς (F. H. G. iii.

1 ἦν υἱὸς V² sol. 2 κριθ- (ss. η) O²: κριθ- i corr. ex η O³ νύμφης] om. EF O³ R¹ V²: γράφης, γρα in ras. m. p. P¹ ὥς . . . νικαεύς V² sol. de Castricio Firmo v. Porph. vit. Plotin. 7, Damasc. vit. Isidor. 275 Did. 3 ἄλλη O³ φησιν V²: om. R¹ 4 φησιν om. R¹

641 fr. 20) Μαίονος ἡ Μητίου καὶ Εὐμήτιδος μητρός, κατὰ 5
 δ' ἄλλους ἦν υἱὸς Τηλεμάχου τοῦ υἱοῦ Ὀδυσσεώς καὶ
 Πολυκάστης τῆς Νέστορος. ἔστι δ' ἡ τοῦ γένους τάξις
 κατὰ τὸν ἱστορικὸν Χάρακα αὕτη. Αἰθούσης Θράσσης
 Αἶνος, τοῦ δὲ Πίερος, τοῦ δ' Οἶαγρος, τοῦ δ' Ὀρφεύς, τοῦ
 δὲ Δρῆς, τοῦ δ' Εὐκλέης, τοῦ δ' Ἰδμονίδης, τοῦ δὲ Φιλο- 10
 τέρπης, τοῦ δ' Εὐφηνος, τοῦ δ' Ἐπιφράδης, τοῦ δὲ Μελά-
 νωπος, τοῦ δ' Ἀπελλῆς, τοῦ δὲ Μαίων, ὃς ἦλθεν ἄμα ταῖς
 Ἀμαζόσιν ἐν Σμύρνῃ καὶ γήμας Εὐμητιν τὴν Εὐέπους τοῦ
 Μνησιγένους ἐποίησεν Ὅμηρον. ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν
 πατρίδα ἀμφίβολος διὰ τὸ ἀπιστηθῆναι ὅλως εἶναι θνητὸν 15
 τῷ μεγέθει τῆς φύσεως. οἱ μὲν γὰρ ἔφασαν γενέσθαι
 Σμυρναῖον, οἱ δὲ Χίον, οἱ δὲ Κολοφώνιον, οἱ δ' Ἰήτην,
 οἱ δὲ Κυμαῖον, οἱ δ' ἐκ Τροίας ἀπὸ χωρίου Κεγχρεῶν, οἱ δὲ
 Λυδόν, οἱ δ' Ἀθηναῖον, οἱ δ' Ἰθακήσιον, οἱ δὲ Κύπριον,
 οἱ δὲ Σαλαμίνιον, οἱ δὲ Κνώσσιον, οἱ δὲ Μυκηναῖον, οἱ δ' 20
 Αἰγύπτιον, οἱ δὲ Θετταλόν, οἱ δ' Ἰταλιώτην, οἱ δὲ Λευκανόν,
 οἱ δὲ Γρύνιον, οἱ δὲ Ῥωμαῖον, οἱ δὲ Ῥόδιον. καὶ προση-
 γορεύετο μὲν κυρίως Μελησιγένης· καὶ γὰρ ἐτέχθη παρὰ τῷ
 Μέλειτι ποταμῷ κατὰ τοὺς Σμυρναῖον αὐτὸν γενεαλογούντας.
 ἐκλήθη δ' Ὅμηρος διὰ τὸ πολέμου ἐνισταμένου Σμυρναίοις 25

5 μάρονος O¹ P¹ P² P³: μάρωνος E R¹ V², cf. iv. 1, Proc. 99. 15,
 100. 1 μίτιου EF O¹ O³ P¹ P² P³ R¹: ἡ μητίου om. V² εὐμήτιδος υἱὸς
 P² 6 ἦν υἱὸς et υἱοῦ V² sol. 7 τῆς θυγατρὸς νέστορος V² ἔστι
 . . . 14 ὅμηρον om. V² 8 χάρακα] χάρωνα P³ αἰσθούσης O³:
 Θωώσης Cert. 49 θράσσης (ss. σ) O³ 10 Δρῆς] Ὀρτην Cert. 49 ἰδμο-
 νίκης O¹: ἰδμονίδου Bm: ἰαμονίδης E R¹: Ἀρμονίδην Cert. 49 11 ἔφηνος
 P² 12 ἀπελλῆς O¹ P¹ P² P³ 13 ἐν σμύρνῃ] ἐς σμύρνην O¹: ἐν σμύρνῃ
 P³: ἐς σμύρνην EF P¹ P² R¹ εὐέπη O³ εὐεπούς E P² R¹ 14 ὅμηρος
 O¹ κατὰ V² sol. 15 ὅλον ὡς Bm 16 γενέσθαι] εἶναι
 τοῦτον V² 17 οἱ δ' Ἰήτην om. R¹ V² 18 ἀπὸ . . . κεγχρεῶν om.
 V² χώρας praeter P⁴ R² codd. κεγχρεῶν Bernhardy: κεγχρεῶν
 Bm O³: κεγχρεῶν cet. 19 οἱ δ' ἀθηναῖον οἱ δ' αἰγύπτιον Bm P⁴ R²
 οἱ δὲ κύπριον οἱ δὲ κνώσσιον Bm P⁴ R² 21 λεύκανον P¹ P² P³ 22 γρύνιον
 Bm P⁴ R²: γρύτιον R¹: γρύνιον cet. καὶ Ῥωμαῖον P⁴ R² καὶ ante προσηγ.
 om. V² 23 μελησιγενῆς Bm E O¹ O³ P² P³ R¹ corr. R² καὶ γὰρ] διότι
 V²: ἐν γὰρ R¹ ss. καὶ τῷ om. P² 24 μέλιτι O¹ κατὰ . . . γενεαλ.]
 ὡς οἱ ἀξιόπιστοι τῶν ἱστορικῶν φασίν V² 25 ἐκλήθη δ' ὕστερον V²
 διὰ τὸ sqq.] διὰ τὸ δοθῆναι αὐτὸν πρὸς κολοφωνίου ὅμηρον ὑπὸ σμυρναίων
 πολέμου συμβάντος V² διὰ τοῦ O³ σμυρναίας P¹ P² P³

πρὸς Κολοφωνίους ὅμηρον δοθῆναι, ἢ τὸ βουλευομένων
 Συμυρναίων δαμονία τινη ἐνεργεία φθέγγασθαι καὶ συμβου-
 λεῦσαι ἐκκλησιάζουσι περὶ τοῦ πολέμου. γέγονε δὲ πρὸ
 τοῦ τεθῆναι τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα πρὸ ἐνιαυτῶν νζ'.
 30 Πορφύριος δ' ἐν τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ (fr. ii. p. 5 Nauck)
 πρὸ ρλβ' φησιν. ἐτέθη δ' αὕτη μετὰ τὴν Τροίας ἄλωσιν
 ἐνιαυτοῖς ὕστερον νζ'. τινὲς δὲ μετὰ ρξ' μόνους ἐνιαυτοὺς
 τῆς Ἰλίου ἀλώσεως τετέχθαι ἱστοροῦσιν "Ὅμηρον· ὁ δὲ
 ῥηθεὶς Πορφύριος μετὰ σοέ. γήμας δ' ἐν Χίῳ Ἀρσιφόνην
 35 τὴν Γνώτορος τοῦ Κυμαίου θυγατέρα ἔσχεν υἱεῖς δύο καὶ
 θυγατέρα μίαν, ἣν ἔγημε Στασίνος ὁ Κύπριος. οἱ δ' υἱεῖς
 Ἐρίφων καὶ Θεόλαος. ποιήματα δ' αὐτοῦ ἀναμφίλεκτα
 Ἰλιάς καὶ Ὀδύσεια. ἔγραψε δὲ τὴν Ἰλιάδα οὐχ ἅμα,
 οὐδὲ κατὰ τὸ συνεχὲς ὥσπερ σύγκειται, ἀλλ' αὐτὸς μὲν
 40 ἐκάστην ῥαψωδίαν γράψας καὶ ἐπιδειξάμενος τῷ περινοστῆν
 τὰς πόλεις τροφῆς ἔνεκεν ἀπέλιπεν. ὕστερον δὲ συνετέθη
 καὶ συνετάχθη ὑπὸ πολλῶν καὶ μάλιστα ὑπὸ Πεισιστράτου
 τοῦ τῶν Ἀθηναίων τυράννου. ἀναφέρεται δ' εἰς αὐτὸν καὶ
 ἄλλα τινα ποιήματα· Ἀμαζονία, Ἰλιάς μικρά, Νόστοι,

26 ὅμηρος O³ ἢ τὸ . . . 28 πολέμου om. V² ἢ τὸ E F P¹ P² P³ :
 ἢ διὰ τὸ O¹ : ἢ ἔτι Bm O³ P⁴ R² βουλομένων R¹ 27 φθέγγασθαι
 om. O³ καὶ om. E O¹ P¹ P² P³ 28 τοῦ om. O³ καὶ γέγονε
 δὲ Bm O³ P⁴ R² 29 τοῦ om. O³ πεντηκονταεπτά R² 30 sqq.
 ἱστοροῦσι δὲ αὐτὸν τεχθῆναι μετὰ ρξ' ἐνιαυτοὺς κατὰ δὲ τὸν πορφύριον
 μετὰ σοέ ἐνιαυτοὺς τῆς ἀλώσεως ἰλίου om. cet. V² 31 ρλ' E F
 O¹ R¹ τρώας O³ 32 νξ' R¹ μόνους om. praeter Bm P⁴
 codd. 33 τετάχθαι O³ P³ 34 σοέ, σ in ras., O¹ ἐν χίῳ om.
 V² 35 cf. Tzetz. Chil. xiii. 634 σύννευος ἦν Ὀμήρου δὲ τὴν κλησιν
 Εὐρυδίκη | Γνώτορος εἶτε Πάστορος θυγάτηρ τοῦ Κυμαίου. θυγατερὰς
 O³ : τὴν θυγατέρα γνώτορος V² 36 μίαν V² sol. ὁ κύπριος] ὁ
 ὕπατος κυπρίων V² υἱεῖς αὐτοῦ ὀνομάζοντο V² 37 Σερίφων καὶ
 Θεόλαος υἱοὶ δὲ τοῦ Ὀμήρου | θυγάτηρ Ἀρσιφόνῃ δέ, ἣν ἔγημε Στασίνος
 Tzetzes l. c. 636. Euryphontis Homeri patris genealogia in voce
 Τέρπανδρος. εἰσὶ δὲ ποιήματα αὐτοῦ ἀναμφίλεκτα ἔγραψε δὲ τὴν Ἰλιάδα
 V² ἀναμφίλεκτα P³ 39 καθάπερ αὐτὸς μὲν περινοστῶν τὰς
 πόλεις ἔγραφεν ἐκάστην ῥαψωδίαν V², om. γράψας . . . 41 πόλεις V²
 40 ἐκάστης ῥαψωδίας O³, om. γράψας ἐπιδείξας E F P¹ P² P³ R¹
 41 ἀπέλιπε τοῖς πολίταις V² συνετέχθη καὶ συνετάχθη Bm. (om. καὶ)
 P² 42 καὶ συνετάχθη om. O² 43 τοῦ om. P⁴ τῶν om. Bm
 R² 44 νόστοι om. V²

Ἐπικιχλίδες, Ἡθιέπακτος ἦτοι Ἰαμβοι, Μνοβατραχομαχία, 45
 Ἀραχνομαχία, Γερανομαχία, Κεραμῖς, Ἀμφιαράου ἐξέλασις,
 παίγνια, Σικελίας ἄλωσις, Ἐπιθαλάμια, κύκλος, ὕμνοι,
 Κύπρια. γηραιὸς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ νήσῳ τῇ Ἰῳ τέθα-
 πται, τυφλὸς ἐκ παίδων γεγυνώς, τὸ δ' ἀληθὲς ὅτι οὐχ
 ἡττήθη ἐπιθυμίας ἢ παρὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἄρχεται καὶ παρὰ 50
 τοῦτο ἱστορήθη τυφλός. ἐπιγέγραπται δ' ἐν τῷ τάφῳ
 αὐτοῦ τόδε τὸ ἐλεγείον, ὃ ὑπὸ τῶν Ἰητῶν ἐποιήθη χρόνῳ
 πολλῷ ὥς φησι Καλλίμαχος·

ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει

ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

55

φησὶ δὲ Διοσκουρίδης (F. H. G. ii. 193) ἐν τοῖς παρ'
 Ὅμῳ νόμοις ὅτι ὁ ποιητὴς ὄρων τὴν σωφροσύνην οἰκειο-
 τάτην ἀρετὴν οὔσαν καὶ πρώτην τοῖς νέοις, ἔτι δὲ ἀρμόττου-
 σαν καὶ καλῶν χορηγὸν οὔσαν, βουλόμενος πάλιν ἐμφῦσαι
 αὐτὴν ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἐφεξῆς, ἵνα τὴν σχολὴν καὶ τὸν ζῆλον 60
 ἐν τοῖς καλοῖς ἔργοις ἀναλίσκωσι, καὶ ὦσιν εὐεργετικοὶ καὶ

45 ἡθιέπακτος ἦτοι Ἰαμβοι om. O² V² βατραχομαχία· μνοβατρα-
 χομαχία Bm O¹ O³ P¹ P² P³ P⁴ R²: βατραχομνομαχία· ἀραχνομαχία· βα-
 τραχομαχία E: μνοβατραχομαχία sol. O² (μνο fort. add.): βατραχομνομ.
 R¹ 46 ἀραχνομαχία καὶ ἕτερα O²: ἀραχνομαχία om. P¹ κεραμῖς
 . . . παίγνια om. V² κεραμεῖς O³ ἐξέλευσις E F P² P³ R¹ 47 πυθα-
 λμία P² 48 τέθαιπται . . . 51 τυφλός om. V² 49 τυφλὸς δὲ O³
 50 παρὰ] διὰ E F O¹ O² O³ P¹ P³ R¹ R² τὸν (ss. ω) ὀφθαλμὸν (ss. ω)
 R¹ ἔρχεται Davis in Cic. Tusc. v. 39, cl. Hesych. Miles. παρὰ alt.]
 διὰ R¹ 51 ἐκλήθη O³ 52 αὐτῶν R¹ τότε E ἐπίγραμμα
 V² ἱητῶν] ποιητῶν O³ χρόνῳ codd.: πολλῷ add. vit. Herod.
 51³ 53 ὥς . . . Καλλίμαχος V² sol., cf. Callim. fr. 74 a et 390
 Schn. Homerum ipsum epigramma scripsisse affirmat Tzetzes Exeg. II.
 37. 29, negat vit. Herod. 514. 54, 55 = Anth. Pal. vii. 3 54 ἱερὴν
 O³ 56 φησὶ δὲ ὁμηρος· ὅτι διοσκ. P³ ὅτι διοσκ. . . νόμοις φησὶν R¹
 R² om. cet. διοσκορίδης Bm E (o ss. υ) P⁴ R² 56 sqq. = Athen.
 8 E-9 C cum titulo περὶ τοῦ τῶν ἡρώων καθ' Ὅμηρον βίου. cf. R. Weber,
Leipziger Studien xi. 1. 89 sqq. (1888) 56 φησὶ . . . Ὅμῳ om.
 Ath. ὥς R¹ R² 57 ὁμήρου O³ ὄρων ὁ ποιητὴς V²: ὅτι ὁμηρος
 ὄρων Ath.: οἰκειότατα O³: οἰκειότητα E 58 ἀρετὴν O³ P⁴ Ath.:
 ἀρετῶν cet. τοῖς νέοις καὶ πρώτῃν Ath. πρώτῃν et ἔτι δὲ om.
 Ath. ἀρμόζουσαν (ss. α) O³ 59 καὶ καλῶν . . . 62 ἀλλήλους
 om. O³ 59 καλὸν E πάντων τῶν καλῶν Ath. ἐμφυτεύσαι
 R² ἐμφῦσαι πάλιν αὐτὴν Ath. 60 ἵνα om. R¹ τὸν om. R¹

κοινοὶ πρὸς ἀλλήλους, εὐτελῇ κατεσκεύασε πᾶσι τὸν βίον
καὶ αὐτάρκη, λογιζόμενος τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἡδονὰς
ἰσχυροτάτας γίνεσθαι καὶ πρώτας, ἔτι τε καὶ ἐμφύτους
65 οὔσας περὶ ἐδωδὴν καὶ πόσιν· τοὺς δὲ διαμεμενηκότας ἐν
ταῖς εὐτελείαις εὐτάκτους καὶ περὶ τὸν ἄλλον βίον γινο-
μένους ἐγκρατεῖς. ἐφ' ᾧ καὶ ἀπλὴν ἀποδέδωκε τὴν δίαίταν
πᾶσι καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοίως βασιλεῦσί τε καὶ ἰδιώταις
λέγων

70 παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν·
σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρουσα,
δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας,

καὶ τούτων ὁπτῶν καὶ ὥς ἐπιτοπολὺ βοείων. παρὰ δὲ
ταῦτα οὔτε ἐν ἑορταῖς οὔτε ἐν γάμοις οὔτ' ἐν ἄλλῃ συνόδῳ
75 παρατίθῃσιν οὐδέν· καίτοι πολλάκις τὸν Ἀγαμέμνονα
ποιήσας δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους, Μενελάον τε τοὺς
Ἑρμιόνης γάμους ποιῶντα καὶ τοῦ νιόβου καὶ τῆς θυγατρὸς·
καὶ τοῦ Τηλεμάχου πρὸς αὐτὸν παραγενομένου

νῶτα βοδὸς παρέθηκεν ἀείρας
80 ὅπτ' ἐν χερσὶν ἐλὼν τὰ ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.

οὐ γὰρ θρῖα καὶ κἀνδύλον καὶ ἄμητας μελίπηκτά τε τοῖς

62 κοινοὶ Bm P⁴ Ath. : κοινωνοὶ cet. ἀτελῇ P³ πᾶσι om. O³
63 τὰς alterum om. R¹ 63 sqq. ἐπιθυμίας ἐμφύτους εἶναι περὶ ἐδωδὴν,
cet. om., O³ 64 καὶ πρώτας . . . οὔσας om. Ath. καὶ om. Bm
P⁴ ἐμφύτοις R¹ 65 περὶ om. R¹ ἐδωδὴν] ἡδονὴν Bm P⁴ R² τοὺς
δὲ . . . 67 ἐγκρατεῖς om. O³ διαμεμενηκότας O¹ ἐν εὐτελείᾳ
Ath. 66 γενομένων P² : γίνεσθαι Ath. 67 ἐγκρατεῖς O¹ P¹ P² ἐφ'
ᾧ καὶ om. Bm P⁴ R² Ath. ἀπέδωκε O³ ἀπλὴν οὖν ἀπέδωκε
Ath. 68 πᾶσι om. O³ τὴν ex τὸν O¹ αὐτὸν O¹ ὁμοίως
πᾶσι O³ βασιλεῦσιν ἰδιώταις, νέοις πρεσβύταις Ath. 69-80 αὐτῷ
om. Ath. 70-72 = α 138-141 (om. 140) al. 70 ξυστήν F O¹
P¹ P² P³ R¹ 72 κρεῶν Bm πίνα καὶ O¹ 74 οὔτε prius
sqq.] οὐδὲν ἕτερον παρατίθῃσιν O³ οὔτε ἐν ἑορταῖς om. O¹ ἐν
ἐορτῇ Bm P⁴ R² 76 μενέλαός τε Bm E O¹ P¹ P² P³ P⁴ R¹ R² τοὺς]
τῆς Bm O³ 77 ποιεῖται Bm E O¹ P² P³ P⁴ R¹ R² 79 = α 141 al. νῶτα
βοός φησι παραθεῖναι· οὐ γὰρ O³ 80 = δ 66 al. γέρα om.
codd. praeter Bm P⁴ R² 81 καὶ οὐ θρῖα Ath. : θρύα E F O¹ P¹ P²
P³ R¹ κἀνδύλον (ss. ὅ), ἃ fort. ex ν, O³ : ἀμήδυλον P¹ : ἃ μῆδυλον
P² : ἃ μηδύλον E : κανδύλην Athen. τοῖς βασιλεῦσιν . . . ὁμηρος om. O³

βασιλεύσιν ἐξαίρετα παρατίθῃσιν Ὅμηρος, ἀλλὰ ἀφ' ὧν
εὖ ἔξευ ξέμελλον τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν. καὶ Αἶαντα μετὰ
τὴν μονομαχίαν νώτοισι γέραιεν ὁ Ἀγαμέμνων, καὶ τῷ
Νέστορι γηραιῷ ὄντι κρέας ὅπτον βοὸς δίδωσι καὶ Ἀλκίνοῳ 85
δὲ τρυφερὸν ἡρημένῳ βίον, σπουδάξων ἡμᾶς ἀποστῆσαι
τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν. καὶ Νέστορα δὲ ποιεῖ παρὰ τῇ
θαλάσῃ τῷ Ποσειδῶνι κεχαρισμένην τινα θυσίαν ἐπιτε-
λοῦντα καὶ πολλοὺς ἔχοντα, τάδε παρακελευόμενον·

ἀλλ' ἄγ' ὁ μὲν πεδίουδ' ἐπὶ βοῦν ἵτω

90

καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ Ἀλκίνοους δὲ τοὺς τρυφερωτάτους ἐστιῶν
Φαίακας καὶ τὸν Ὀδυσσέα ξενίζων ἐπιδεικνύμενος αὐτῷ τὴν
τοῦ κήπου κατασκευὴν καὶ τῆς οἰκίας καὶ τὸν αὐτοῦ βίον,
τοιαύτας παρατίθεται τραπέζας. καὶ τοὺς μνηστῆρας
ὑβριστὰς ὄντας καὶ πρὸς ἡδονὰς ἀνειμένους, οὔτε ἰχθύας 95
ἐσθίοντας ποιεῖ οὔτε ὄρνιθας οὔτε μελίπηκτα, περιελὼν
παντὶ σθένει τὰς μαγειρικὰς μαγγανείας. ὅτι Ὅμηρος
πρὸς ὧν τὰς ὄψεις περιενόστει καὶ ἀφίκετο εἰς Γλαῦκον
ποιμένα. ὁ δὲ πρὸς τὸν ἴδιον δεσπότην αὐτὸν ἤγαγεν. ὁ
δὲ ἰδὼν αὐτὸν δεξιῶν καὶ πολλῶν ἔμπειρον πείθει αὐτὸν 100

82 βασιλεύσιν ἐξαίλον R¹ παρατίθῃσιν . . . ξέμελλον om. R¹
83 ἔξειεν καὶ τὸ σῶμα O³ αἶαντα οὖν Ath. 84 νώτοις R¹ τῷ
om. O³ Ath. τῶν Ἰστορι γηραιῶν ὄντι O¹ 85 νέστορι δ' Ath.
γηραιῷ ὄντι om. O³ δ' ἤδη ὄντι γηραιῷ καὶ Φοίνικι Ath. βοὸς
om. Ath. δίδωσι ἀφιστῶν ἡμᾶς τῶν ἀτάκτων ἐπιθυμιῶν Ath. καὶ
'Αλκίνοους δὲ ὁ τὸν τρυφερὸν (-ώπατον O³) ἡρημένους βίον (haec et O³) Ath.
Μενέλαος δὲ τοὺς τῶν παίδων γάμους ποιῶν Τηλεμάχῳ (= δ 65, 66) Ath.

86 σπουδάξων . . . 91 ἀλκίνοους δὲ om. O³ Ath. 87 καὶ νέστορα δὲ
βοῦς θύει Ποσειδῶνι παρὰ τῇ θαλάττῃ διὰ τῶν φιλάτων καὶ οἰκειοτάτων
τέκνων βασιλεὺς ὧν καὶ πολλοὺς ἔχων ὑπηκόους· ὁσιωτέρα γὰρ αὕτη ἢ
θυσία θεοῖς καὶ προσφιλεστέρα ἢ διὰ τῶν οἰκείων καὶ εὐνουστάτων ἀνδρῶν
Ath. 90 ἀλλ' αἴ το μὲν, R¹ 91 ἀλκίνοους E. ss. ἐστιῶν φαίακας καὶ
τὸν Ὀδυσσέα post κατασκευὴν transp. Bm O³ P⁴ R² (καὶ τὸν Ὀδυσσέα et καὶ
τῆς οἰκίας καὶ τὸν αὐτοῦ βίον om. O³) 92 αὐτοῖς Bm O³ 93 κύπου
P³ 94 καὶ τοὺς ὑβριστὰς μνηστῆρας O³: καὶ κυμνηστῆρας R¹
καὶ om. O³ καὶ τοὺς μνηστῆρας δὲ Ath. 96 περιελὼν . . . μαγγα-
νείας om. O³ 97 μαγγανείας E O¹ P² P³ R¹ † περὶ ὁμήρου τοῦ
ποιητοῦ † in versu P⁴ R². ad sqq. cf. passim vit. Herod. 98 πονηρὸς
E O¹ O³ P¹ P³: πονήρως ἔχων τὰς ὄψεις P², cf. Simon. Amorg. 7. 22
πρὸς R¹ 99 αὐτὸν ἤγαγεν] ἀπήγαγεν O³

αὐτόθι μένειν καὶ τῶν παίδων ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. ὁ δὲ
 ἔπρασσε ταῦτα καὶ τοὺς Κέρκωπας καὶ τὴν Μυοβατραχο-
 μαχίαν καὶ Ψαρομαχίαν καὶ Ἑπταπάκτιον καὶ Ἐπικιχλίδας
 καὶ ἄλλα ὅσα παίγνιά ἐστιν Ὀμήρου ἐποίησε παρὰ τῷ Χίῳ
 105 ἐν Βολισσῷ. εἶτα ἀφίκετο εἰς Σάμον, καὶ εὔρε γυναιῖκα
 Κουροτρόφην θύουσαν, καὶ λέγει τὰ ἔπη τάδε·

κλῦθί μοι εὐχομένῃ Κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναιῖκα
 τήνδε νέων ἀπανήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνὴν,
 ἣ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
 110 ὧν οὐραὶ μὲν ἀπήμβλυνται θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

ἐπεὶ δὲ ἦκεν εἰς τὴν φρήτραν ἔνθα ἐδαίνυντο, πῦρ ἀνέκανσαν.
 ὁ δ' Ὀμηρος εἶπεν·

ἀνδρὸς μὲν παῖδες στέφανος, πύργοι δὲ πόληος,
 ἵπποι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
 115 χρήματα δ' αὖξει οἶκον· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
 ἦμενοι εἰν ἀγορῇ κόσμος τ' ἄλλοισιν ὀράσθαι,
 αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ιδέσθαι.

ὁ αὐτὸς Ὀμηρος μέλλων πλεῖν καὶ τῶν ναυτῶν δεξαμένων
 αὐτὸν ἐμβὰς εἰς τὴν ναῦν ἔφη τὰ ἔπη ταῦτα·

120 κλῦθι Ποσειδάον μεγαλοσθενές, ἐννοσίγαιε
 εὐρυχόρου μεδέων ἠδὲ ξανθοῦ Ἑλικῶνος,
 δὸς δ' οὖρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἀρέσθαι
 ναύταις οἷ νηὸς πομποὶ ἠδ' ἀρχοὶ ἔασιν.

102 τοὺς om. R¹ κέρκωπας P³: κέρκωπας P² 104 δμήρῳ Bm
 E O¹ P¹ P² P³ R¹ R²: δμήρου ἐστιν O³ 105 ἐμβολισσῶ E F O¹ O³
 P¹ P² P³ 106 καροτρόφον P³ 107 καὶ κουροτρόφε O¹ 108 ἀπα-
 νήσασθαι E: μὲν ἀπανήνασθαι Bm P⁴ R²: μὲν ἀνήνασθαι cet.: ἀπαρνή-
 σασθαι R¹ 110 οὐρην, ss. αὶ R¹ ἀπήμβλυνται P² μενηνᾷ
 E 111 φρύτταν P² πῦραν ἔκανσαν O¹: ἀνέκανσεν R¹ 113 στέφανος
 Bm O³ P⁴ V²: στέφανοι cet. 114 δ' ἐν θαλάσσαις codd. (θαλάσση
 V²) 115 δ' om. Bm E O³ P¹ P² P³ P⁴ R¹ R² γεραροὶ O¹ 116 ἐν
 E P¹ P³: om. Bm O³ P⁴ R² 117 vers. om. V² γερανώτερος O¹
 118 ὀμηρος πλέ πλεῖν Bm καὶ τῶν... αὐτὸν om. O³ 120 ποσει-
 δάων E εἰνοσίγαιε V² 122 καὶ] ἠδὲ V² ἐπήμονα O¹ αἰρέσθαι
 O³ 123 ναύταις ἢ O¹: ἢ O³: νῶτ' ἢ P¹ (ἢ corr. in o¹) P² P³: νῶτην E

δὸς δ' ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν ὀσίων τε κυρήσαι
φῶτά τε τισαίμην ὃς ἐμὸν νόον ἡπεροπεύσας
ᾧδύσατο Ζῆνα ξένιον ξενίην τε τράπεζαν.

125

ὁ αὐτὸς ἐπιτυχὼν τισι μέλλουσι πλεῖν εἰς Χίον ἐδεῖτο
αὐτῶν ἀναλαβεῖν αὐτόν. οἱ δὲ οὐκ ἐδέξαντο αὐτόν, καὶ
λέγει τὰ ἔπη ταῦτα·

130

ναῦται ποντοπόροι στρυγερῇ ἐναλίγκιοι αἶσῃ
πτωκάσιν αἰθυήσιν ἰὸν δύσζηλον ἔχοντες,
αἰδεῖσθε ξενίῳ Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·

δεινὴ γὰρ μετόπισθεν ὄπισ ξενίου Διὸς ὅς κ' ἀλίτῃται.

τῷ αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα ὑπὸ πίτυν ἐπιπίπτει
καρπός, ὃν μετεξέτεροι στρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον καλοῦσι.
καὶ λέγει τάδε·

135

ἄλλῃ τίς σου πεύκη ἀμείνονα καρπὸν ἀνήσοι

Ἰδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἡμεροέσσης·

ἐνθα σιδηρὸς ἄριστος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν

140

ἔσσεται εὖτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσιν.

ὁ αὐτὸς δειπνῶν μετὰ Γλαύκον καὶ τῶν κυνῶν ἐστῶτων
καὶ ὑλακτούντων καὶ δειπνησάντων λέγει τάδε·

Γλαῦκε βροτῶν ἐπιόπτα ἔπος τί σοι ἐν φρεσὶ θήσω·

πρῶτον μὲν κυσὶ δειπνον ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι

145

124 δὸς δ' οἱ ὑπώρειαν O¹ ὑψικρήμνοις O³ 125 αἰδοίων Bm P⁴
R² μετελθόντα codd. κηρύσαι O³ 126 λιτσαίμην O³ ὑπεροπεύσας
E P²; ἡπεροπεύσας O³ 127 ᾧδύσατο δὲ Bm P⁴ ᾧδύσατο ξενίῳ
διὸς σέβας ὑψιμέδοντος ex 133 E P¹ P² P³ (ξένιον P² P³) 128 ὅτι ὁ
αὐτὸς P³ ὁ om. E O¹ P¹ ἐπιτυχόντι P³ τισι] τι O¹ P¹ (σι ss.
m. rec.) ἐδεῖτο αὐτὸν λαβεῖν, om. αὐτῶν O³ 128-133 om.
P² 130 τάδε τὰ ἔπη O³; τάδε R¹ 131 ποντιπόροι O³ στρυγεροὶ
E F R¹ 132 πτωκάσιν O¹ P¹ P³ αἰθυήσιν Bm P⁴ 133 αἰδεῖσθε
Bm O³ P¹ P² P³ P⁴ R²; -σθαι cet. 134 δεινὸς O³ ὄπισ ξενίου, om.
Διός, E (ξενίων) O¹ P¹ P² P³; ξενίων om. διὸς R¹ μετόπισθε ξενίου
διὸς Bm O³ P⁴ R² 135 ἀναπαυσαμένῳ O³ κατὰ νύκτα
O³ ἐπιπίπτει αὐτῷ Bm P⁴ R² 136 στρόβιλον, ρ add., P⁴; στρό-
βυλον E P² κόνον O³ 138 ἀνίσαι O³; ἀνήσει E 139 κορυ-
φοῖσι O³ 140 ἄριστος om. Bm R² 143 λέγει τάδε om. E
P¹ P³; φησὶ P² 144 βοτῶν Küster τί τοι Bm O³ R² ἐν ἐν φρεσὶ
O³ 145 ἀλγίῃσι Bm O³ P⁴ R²; -οίῃσι P³; -εἰοῖσι cet.

δοῦναι· τὼς γὰρ ἄμεινον· ὁ γὰρ καὶ πρόσθεν ἀκούει
ἀνδρὸς ἐπερχομένου καὶ ἐς ἔρκαα θηρὸς ἰόντος.

ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος ἐθαύμασε. τὸν αὐτὸν ἰδόντες
κεραμέες κάμινον ἐγκαίνοντες κεράμου λεπτοῦ, προσεκαλέ-
σαντο αὐτόν, πεπυσμένοι ὅτι σοφὸς εἴη· καὶ ἐκέλευον
150 σφίσι ἀεῖσαι, φάμενοι δώσειν αὐτῷ τοῦ κεράμου. ὁ δ'
"Ομηρος ᾄδει αὐτοῖς τὰ ἔπη ταῦτα, ἃ καλεῖται κάμινος·

εἰ μὲν δώσετε μισθὸν αἰοιδῆς ᾧ κεραμῆς
δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη καὶ ὑπέροσχεθε χεῖρα καμίνου·

155 εὖ δὲ μαρανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα μάλευρα
φρυγθῆναι τε καλῶς καὶ τιμῇ ὄνειαρ ἐλέσθαι.
πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυαῖς,
πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφιν ἀεῖσαι.
ἦν δ' ἐπ' ἀναιδεῖην στρεφθέντες ψεύδε' ἄρησθε
160 συγκαλέω δὴ ἔπειτα καμίνων δηλητῆρας
συντρίψαι, Σμάραγόν τε καὶ Ἀσβεστον ἠδὲ Σαβάκτην
'Ωμόδαμόν θ' ὅς τῇδε τέχνη κακὰ πολλὰ πορίζοι.
† στείλαι πυραΐθουσιν καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος
πᾶσα κυκηθείη κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
165 ὥς γνάθος ἱππέϊ βρύκει βρύκοι δὲ κάμινος,
πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμῆια λεπτὰ ποιοῦσα.

146 δῆναι P¹: δῦναι E τῶς Bm P⁴: πῶς O³ 148 ὅτι τὸν αὐτὸν
P³ καὶ κεραμέες P² αὐτὸς εἰς τινὰς κεραμεῖς κάμινον ἐκκάνοντας
ᾄδει ταῦτα τὰ ἔπη ἃ καλεῖται κάμινος· εἰ μὲν κτλ. O³ 149 ἐγκάοντες
Bm O¹ P³ P⁴ R² κέραμος P³ 152 αὐτοῖς om. O³ καλοῦνται
E R¹ 154 δεῦρ' ἀγαθὴ γαίη codd. (-θη -η R¹) ὑπέροσχελε P³:
ὑπέρχεσθε O³ R¹ 155 μαρανθεῖαν O¹: μαραθ- R¹: μαραθοῖεν E
μάλ' ἱερά E O¹ P¹ P² P³ R¹: ἱρά cet. correximus 156 ἴτα E P¹ P²:
τιμὴ ὄνειαν P³: τιμῆς ὄνειαν O¹: τιμῆς ὄναι Bm O³ P⁴ R² 157, 158
πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα πολλὰ δ' ἀγυαῖς
πολλὰ δὲ κερδῆναι R¹ 157 πολλὰ γὰρ O³ εἰς ἀγορῇ P³ πωλεύ-
μενα Bm O¹ O³ P⁴: -οῦμενα cet. 158 κερδῆσαι R² δῆ om.
O³ 159 ἐπαναιδεῖν P¹ P³: ἀναιδεῖν P²: ἐπαραιδεῖν O¹: ἀναιδίης O³: -εἰησι
P⁴: -εἰησι Bm R² τρεφθέντες O³ ψεύδη Bm E O¹ O³ P¹ P² P³ P⁴ R¹
in ψεύδη explic. R¹ 161 συντρίψω Bm O³ P⁴ R² σμαράγων τε
E P¹ P³ 162 ὥς E F O¹ P² P³ R² πολλὰ om. O³ πορίζει
Bm O¹ P⁴ R²: πορίζει P¹ P³: παρέξει E 165 βρύκει om. E F O¹ P¹ P²
P³ βρύκοι om. Bm O³ P⁴ R² 166 πάντα ἔντοσθεν Bm E O¹
O³ P² P³ P⁴ R² αὐτοῖς E ποῦσα P⁴: ποοῦσα Bm O³

δεῦρο καὶ Ἡελίου θύγατερ πολυφάρμακε Κίρκη
 ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτοὺς τε καὶ ἔργα.
 δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολλοὺς Κενταύρους
 οἷ θ' Ἡρακλῆος χεῖρας φύγον οἱ τ' ἀπόλονται. 170
 τύπτειεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτει δὲ κάμινος.
 αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὀρώατο ἔργα πονηρά·
 γηθήσω δ' ὀρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
 ὅς δέ χ' ὑπερκύψῃ περὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
 φλεγχθῇ ὅπως πάντες ἐπίστωνται αἴσιμα ῥέξειν. 175

ὁ αὐτὸς παραχειμάζων ἐν τῇ Σάμῳ καὶ προσπορευόμενος
 πρὸς τὰς οἰκίας τῶν ἐπιφανεστάτων ἐλάμβανέ τι αἰείδων τὰ
 ἔπεα ταῦτα ἃ καλεῖται Εἰρεσιώνη. ὠδήγουν δ' αὐτὸν καὶ
 συμπαρήσαν αἰὲ τῶν παίδων τιwὲς τῶν ἐγχωρίων·

δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένιοι, 180
 ὅς μέγα μὲν αὐτεῖ μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεῖ·
 αὐτὰρ ἀνακλίνεσθε θύραι, πλοῦτος γὰρ ἔπεισι
 πολλός, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλυῖα,
 εἰρήνῃ τ' ἀγαθῇ· ὅσα δ' ἄγγεα μεστὰ μὲν εἶη,
 κυρκαίῃ δ' αἰεῖ κατὰ δόρπου ἔρπεο μάζα. 185
 νῦν μὲν κριθαίην εὐώπιδα σησαμόεσσαν,
 τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ δίφρακα βήσεται ὕμνῳ.
 ἡμίονοι δ' ἄξουσιν κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα,

167 ἡελίοιο Bm E O³ P⁴: ἡλίοιο O¹: ἡλίοιο E P¹ P² P³ κύρκη P³
 168 βάλλης O¹: βάλε (ss. λ) κάκκου Bm 169 δὴ Bm P⁴
 R² πολλέας E: πολέας R² 170 φύσαν O³ P⁴ R² οἷθ' O³ R² ἀπωλ-
 λον P²: ἀπώλον E P³ 171 πίπτει O¹ 172 οἰμώζοντο P¹ P²
 P³ ἐρώατο O¹ P¹ P³: ἐρώατο E P²: ὠράοτο Bm 173 ὀράων B O¹ O³
 P² P³ P⁴ R²: ἐράων E P¹ 174 ὑπερκύψοι Bm O¹ P⁴ R²: -κύψῃ (ss. οι)
 O³: -ψει E P¹ P² P³ 175 ἐπίστανται E O¹ P¹ P² P³ 177 πρὸς
 P⁴: εἰς cet. τῶν . . . 179 ἐγχωρίων] ἦδε τὰ ἔπη ταῦτα ἃ καλεῖται
 εἰρεσιώνη. ὠδήγουν δὲ αὐτὸν αἰ παῖδες O³ 178 δ' om. E F O³
 δὲ αἰ om. αὐτὸν P² αὐτῶ E 179 συμπαρήσαν τινες τῶν ἐγχωρίων
 παίδων P² 180 δυναμένου O³ 182 ἀνακλίνασθαι (ss. ε)
 O¹ 183 πολὺς V²: πολὺς Bm E O¹ O³ P¹ P² P³ P⁴ R² καὶ om. E
 O¹ P¹ P² P³ P⁴ 184 τ' δ' P⁴ 185, 186 om. V² 185 κυρκέη
 O³ 186 σαμόεσσαν E P¹ P² P³ 187 ita P⁴: καταδίφρα καθήσεται
 Bm: καταβήσεται E O¹ P¹ P² P³: καταβοήσεται O³ 188 δ' αὔξουσιν
 Bm E O¹ O³ P¹ P² P³ P⁴ R²

αὐτὴ δ' ὕφαινε' ἰστὸν ἐπὶ λέκτρα βεβηκυῖα
 190 νευμαὶ τοι νεύμαι ἐνιαύσιος ἔσται χελιδὼν
 ἐστῆκη προθύροις ψιλὴ πόδας· ἀλλὰ φέρ' αἶψα
 †πέρσαι τῷ Ἀπόλλωνος γυατίδος†

καὶ

εἰ μὲν τι δώσεις, εἰ δὲ μὴ οὐχ ἐστήξομεν,
 195 οὐ γὰρ συνοικήσουντες ἐνθάδ' ἦλθομεν.

ἦδετο ταῦτα ἐπὶ πολλὸν χρόνον παρὰ τῶν παίδων ἐν τῇ
 Σάμῳ. ἀπήρχετο δ' εἰς Ἴον, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἤρξατο
 μαλακῶς ἔχειν. καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ πλοίου ἀνεπαύετο ἐπὶ
 τῆς κυματωγῆς ἐπὶ πλείους ἡμέρας. κατέπλωσαν δὲ παῖδες
 200 ἀλιεῖς, καὶ ἐκβαίνοντες ἐκ τοῦ ἀκατίου προσελθόντες πρὸς
 αὐτὸν εἶπον ἄγετε ὧ ξένοι ἐπακούσατε ἡμέων ἣν ἄρα
 δύννησθε ἀναγνῶναι ἄσσο' ἂν ὑμῖν εἴπωμεν. καὶ τις τῶν
 παρεόντων ἐκέλευε λέγειν. οἱ δ' εἶπον· ἡμεῖς ἄσσο' ἂν
 ἔλωμεν κατελείπομεν· ἃ δὲ μὴ εἴλομεν φέρομεν. οἱ δὲ φασι
 205 μέτρον εἰπεῖν αὐτούς·

ἄσσο' ἔλομεν λιπόμεσθα· ἃ δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.

189 δ' om. E P¹ P² P³ ἐπὶ] ὡς E O¹ P¹ P² P³ βεβακυῖα O³
 189-195 om. V² 190 ita vit. Herod 476 νεύματι codd. τυ
 (ss. οι) O¹ P² P³: τῦδος P²: τοι cet. εὐμαὶ Bm P⁴ R²: εὐμαιον
 cet. ἔσται] ἔσται codd.: ὥστε vit. Herod. 191 ἔστηκε codd. cor-
 reximus προθύροις Bm P⁴: πρὸ θύρης cet. ψιλὴ πόδας gracilis
 pedibus bene vertit Ilgen, nam εὐπτερα μὲν κακόποδα δ' ἐστίν, οἷον
 χελιδὼν καὶ δρεπανίς . . . φαίνεται δ' ὁ μὲν ἄπους πᾶσαν ὥραν Arist. 487
 b 25 192 περσάει O³ γυατίδος Bm P⁴ R² an πέρσει' Ἀπόλλωνος
 λιγυστάδου coll. Clearch. ap. Athen. 647 D, Solon 20. 3 ubi eadem
 fere corruptio (ἀγυὰς ταδί). ἀγυιεύς, ἀγυιάτης sim. vetare videntur
 numeri 193 continuata haec omnia distinxit Valckenaer
 194 τῖς δώσεις P² ἐστήξομεν O³: ἐλήξομεν E (ελ-) P² P³: ἐξήξομεν
 F O¹: οὐκ ἐάσομεν carmen P. L. G. iii. 671 196 ἦδετο . . . σάμῳ om.
 O³ ἐν γῇ σάμῳ P² P³ 198 ἀνεπαύετο P³ 199-212 post
 ἡμέρας ita O³: ὅτε καὶ τὸ τῶν ἀλιέων ἐλέχθη· ἃς ἔλομεν κτλ. ὧν ἀκούσας
 ὁμηρος εἶπε τοίῳ κτλ. 199 κυματώδους γῆς Bm O³ P⁴ R² κατέ-
 πλωσαν Bm O¹ O³ P⁴: κατέπλεον cet. 200 ἐκβάντες R² 201 εἶπον
 om. O¹ ἄγε Bm E F O¹ O² P¹ P² P³ P⁴ R² 202 ἀναγνῶναι ἡμεῖς
 Bm 203 εἶπαν Bm E F O² P¹ P² P³ P⁴ R² ἂν R²: ἃς O³ 204 κατε-
 λείπομεν (ss. ἱ) O²: κατελείπομεν Bm P⁴ R² 206 ἃς O³: ἄσσο' ἂν
 R² εἴλομεν R² λιπόμεσθα O¹ O³ R²: λιπόμεθα Bm E P¹
 P² P³ P⁴ ἃ δ' οὐχ om. O³ εἴλομεν Bm O³ P⁴ R²

οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρόντων γινῶναι τὰ λεχθέντα, διηγῆσαντο οἱ παῖδες ὅτι ἀλιεύοντες οὐδὲν ἐδύναντο ἐλεῖν, καθήμενοι δὲ ἐν τῇ γῇ ἐφθειρίζοντο. καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, ἀνεῖλον· ὅσους δὲ μὴ ἡδύναντο, εἰς 210 οἶκον ἀπεφέρουντο. ὁ δ' Ὀμηρος ἀκούσας ταῦτα ἔλεγε τὰ ἔπη ταῦτα·

τοίῳν γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασθε
οὔτε βαθυκλήρων οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν Ὀμηρον τελευτῆσαι 215 ἐν τῇ Ἰφ, οὐ παρὰ τὸ μὴ γινῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων λεχθὲν κάθαπερ οἴονται τινες, ἀλλὰ τῇ μαλακίᾳ. καὶ ἐτάφη ἐν τῇ Ἰφ ἐπ' ἀκτῆς καὶ ἐπέγραψαν οἱ Ἰῆται ἐπίγραμμα·

ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει 220
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὀμηρον.

ἡ δὲ πόλις ἐκπέπτωκε καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πολλῶν.

O² f. 191 post νύμφης (v. 2) hanc epitomen habet :

σφυρναῖος· ἡ χίσις· ἡ κύμαϊς ἐκλ^η δὲ ὕμνηρος διὰ τὸ πολέμου ἐνιστα-
μένον σφυρναῖος πρὸς κολοφωνίους ὕμνηρον δοθῆναι· τινὲς δὲ ᾤ μετὰ ῥ' ξ
ἔτη τῆς ἰλίου ἀλώσεως τεχθῆναι τὸν ὕμνηρον· ποιήματα δὲ αὐτοῦ ἀναμ-
φίλεκτα ἰλιάς καὶ ὀδύσεια· ἔγρ^α δὲ τὴν ἰλιάδα οὐχ ἅμα οὐδὲ κατὰ τὸ
συνεχὲς καθάπερ σύγκειται· ἀλλ' αὐτὸς μὲν ἐκάστην βραχυδίαν γράψας καὶ
ἐπιειξεῖς τῶ περινοστεῖν τὰς πόλεις τροφῆς ἕνεκα ἀπέλιπεν· ὕστερον
δὲ συνετέθη ὑπὸ πολλῶν· καὶ μάλιστα ὑπὸ πεισιστράτου τοῦ τῶν ἀθηναίων
τυράννου ἀναφέρεται δὲ εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα ἀμαζονία· ἰλιάς
μικρὰ· νόστοι· ἐπικιχλίδες· μῦθοβατραχομαχία· (μῦθo fort. add. m. p.)
ἀραχνομαχία· καὶ ἕτερα ἐτελεύτ^η δὲ γηραιὸς· τυφλὸς ἐκ παίδων γεγονώς·
τὸ δ' ἀληθὲς ὅτι οὐχ ἡττήθη ἐπιθυμίας· ἡ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἄρχεται διὰ
τοῦ ἰστορήθη τυφλός· [f. 291 v.] ἐπιγέγραπ^η δὲ ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ τὸδε τὸ
ἐλεγείον ὃ ὑπὸ τῶν ἰητῶν ἐποιήθη χρόνῳ· ἐν τῇ νήσῳ γὰρ τῇ Ἰω τέθαιπται·
ἔστι δὲ τὸ ἐπίγρ^α τὸδε· ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει

208 διηγῆσαντό (ss. οἱ) οἱ R² ἔλθειν, θ expunct. accent. add. m.
al., P¹: εἰρεῖν P² 210 ἀνῆρουν Bm P⁴ R² καὶ ὅσους P¹: ὁ δὲ
μὴ ἦδ. O¹ μὴ om. Bm ἐδύναντο Bm O² R² 211 ἀκούσας
om. E τὰ om. P³ τὰ δε R² 215 ταύτης om. O³ συνέ
τὸν O³ τελευτῆσαι sqq.] ἀποθανεῖν οὐχὶ ὥς τινες λέγουσι παρὰ
τὸ μὴ γινῶναι τὸ λεχθὲν παρὰ τῶν ἀλίων· οἱ δὲ ὀδηγοῦντες αὐτὸν παῖδες
ἐπὶ πολλὸν χρόνον ἔψαλλον (ss. λ) του (ss. τ') ἐν τῇ σάμῳ τὰ ἔπη ταῦτα
[fin.] 216 οὐ] καὶ Bm P⁴ 218 τὸ προρρηθὲν ἐπίγραμμα P² [om.
epigrammate] 220 ἱερὴν P¹ P³: ἱερὰν (ss. ἡ) P⁴ 222 πάντων R²

ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον ὕμνηρον. τοῦ ἐντυχόντες ἀλιεῖς πρὸς αὐτὸν εἶπον· ἄγε ὦ ξένοι ἐπακούσατε ἡμέων ἂν ἄρα δύνησθε ἀναγνῶναι ἄσος ἂν ὑμῖν εἴπωμεν· καὶ τις τῶν παρεόντων ἐκέλευε λέγειν· οἱ δὲ εἶπον· ἡμεῖς ἄσος ἂν εἴλομεν κατελείπομεν· ἃ δὲ μὴ εἴλομεν φέρομεν. οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρόντων γνῶναι τὰ λεχθέντα διηγήσ^στ^{αι} οἱ παῖδες. ὅτι ἀλιεύοντες οὐδὲν ἡδύναντο ἐλεῖν· καθήμενοι δὲ ἐν τῇ γῇ ἐφθειρίζοντο· καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀνεῖλον· ὅσους δὲ μὴ ἐδύναντο εἰς οἶκον ἀπεφέροντο· ὃ δὲ ὕμνηρος ἀκούσας ταυτ^ι· ἔλεγε τὰ ἔπη τάδε· τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάασθε· οὔτε βαθυκλήρων οὔτε ἄσπετα μῆλα νεμόντων· ἐτελεύ^ς γοῦν ὕμνηρος μαλακισθείς· οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ π^ρ τῶν παίδων λεχθέν· καθάπερ οἶονταί τινες· ἀλλὰ τῇ μαλακίᾳ·—[fin.]

INDEX NOMINVM HYMNORVM

- Ἀγαμήδης III. 296.
 Ἀγχίσσης V. 53, 77, 84, 91, 108, 126, 144, 166, 170, 192.
 Ἀδμήτη II. 421.
 Ἀζαντίς III. 209.
 Ἀθῆναι III. 30.
 Ἀθηναίη XI. 1; XX. 2; XXVIII. 1, 16.
 Ἀθήνη III. 308, 314, 323; V. 8, 94.
 Ἀθῶς III. 33.
 Αἰγαί III. 32; XXII. 3.
 Αἰγίνη III. 31.
 Αἴγυπτος I. 9; VII. 28.
 Αἶδης II. 79, 336, 347, 395; IV. 572; V. 154.
 Αἰδωνεύς II. 2, 84, 357, 376.
 Αἰνείας V. 198.
 Αἰνίγνες III. 217.
 Αἰολίωv III. 37.
 Αἶπυ III. 423.
 Αἰσαγέη III. 40.
 Ἀκάστη II. 421.
 Ἀλῆαρος III. 243.
 Ἀλκμήνη XV. 3.
 Ἀλφειός I. 3; III. 423; IV. 101, 139, 398.
 Ἀμάρυθος III. 211 (v. l.).
 Ἀμφιτρίτη III. 94.
 Ἄντρων II. 491.
 Ἀπόλλων III *passim*; IV. 18, 22, 102, 173, 185, 215, 227, 234, 236, 281, 293, 297, 365, 413, 420, 425, 496, 501, 523, 574; V. 24, 151; VII. 19; IX. 2, 5; XVI. 2; XXIV. 1; XXV. 1, 2; XXVII. 3, 14.
 Ἀργειφόντης II. 335, 346, 377; III. 200; IV. 73, 84, 294, 387, 414; V. 117, 121, 129, 213, 262; XVIII. 1; XXI. 7.
 Ἀργυφέη III. 422.
 Ἀρήνη III. 422.
 Ἄρης III. 200; V. 10; VIII. 1; XI. 2.
 Ἀρκαδίη IV. 2; XVIII. 2; XIX. 30.
 Ἀρμονίη III. 195.
 Ἀρτεμις II. 424; III. 15, 159, 165, 199; V. 16, 93, 118; IX. 1; XXVII. 1.
 Ἀσκληπιός XVI. 1.
 Ἀτλαντίς III. 209 (v. l.).
 Ἀτλας XVIII. 4.
 Αὐτοκάνη III. 35.
 Ἀφροδίτη V *passim*; II. 102; III. 195; VI. 1.
 Βάγχειος XIX. 46.
 Γαῖα II. 9; XXX. 1; XXXI. 3.
 Γαίηοχος IV. 187; XXII. 6.
 Γαλαξάρη II. 423.
 Γανυμήδης V. 202.
 Δαρδανίδης V. 177.
 Δελφίνιος III. 495, 496.
 Δελφοί XXVII. 14.
 Δηλιάς III. 157.
 Δηῆλος III. 16, 27, 49, 51, 61, 90, 115, 135, 146, 181.
 Δημήτηρ II *passim*; XIII. 1.
 Δημοφών II. 234, 248.
 Δημώ II. 109.
 Δηώ II. 47, 211, 492.
 Διοκλεύς II. 474, 477.
 Διοκλος II. 153.
 Διό(ω)νυσος I. 20; VII. 1, 56; XIX. 46; XXVI. 1, 11.
 Διώνη III. 93.
 Δόλιχος II. 155.
 Δουλίχιον III. 429.
 Δράκανος I. 1.
 Δρύοψ XIX. 34.
 Δύμη III. 425.
 [Δῶς II. 122.]
 Δώτιον XVI. 3.
 Εἰλείθυια III. 97, 103, 110, 115.

INDEX NOMINVM HYMNORVM

Εἰρεσία III. 32.

Ἐκάεργος III. 56, 242, 257, 357, 382, 420, 440, 474; IV. 239, 281, 307, 333, 464, 472, 492, 500.

Ἐκάτη II. 25, 52, 59, 438.

Ἐκατηβελέτης III. 157.

Ἐλατιονίδης III. 210.

Ἐλευσινίδης II. 105.

Ἐλευσίνιος II. 266.

Ἐλευσίς II. 97, 318, 356, 490.

Ἐλικών XXII. 3.

Ἐννοσίγαιος XXII. 4.

Ἐπειός III. 426.

Ἐργίνος III. 297.

Ἐρεβος II. 335, 349, 409.

Ἐρευθεύς III. 211 (v. l.).

Ἐρμείας XIX. 1, 40.

Ἐρμῆς IV *passim*; V. 148; XVIII. 1, 12; XXIX. 13.

Ἐ(ἰ)στίη V. 22; XXIV. 1; XXIX. 1, 6, 11.

Εὔβοια III. 31, 219.

Εὔμολπος II. 154, 475.

Εὔριπος III. 222.

Εὐρυσθεύς XV. 5.

Εὐρυφάεσσα XXXI. 2, 4.

Εὐρώπη III. 251, 291.

Ζάκυνθος III. 429.

Ζεύς I. 4, 16; II. 3, 9, 30, 78, 313, 316, 321, 334, 348, 364, 441, 448, 460, 485; III. 2, 5, 96, 132, 136, 187, 195, 205, 279, 307, 312, 338, 339, 344, 427, 437, 480, 514, 531, 545; IV. 4, 10, 57, 101, 145, 214, 215, 227, 230, 235, 243, 301, 312, 323, 328, 329, 368, 389, 396, 397, 432, 446, 455, 468, 469, 472, 490, 504, 506, 516, 526, 532, 535, 538, 540, 551, 579; V. 8, 23, 27, 29, 36, 43, 45, 107, 131, 187, 202, 210, 213, 215, 222, 288; VII. 19, 57; XII. 3, 5; XV. 1, 9; XVII. 2; XVIII. 4, 10; XIX. 44; XXIII. 1; XXIV. 5; XXV. 1, 4, 6; XXVI. 2; XXVII. 21; XXVIII. 4, 7, 16, 17; XXIX. 7; XXXI. 1; XXXII. 2; XXXIII. 1, 9.

Ἥβη III. 195; XV. 8.

Ἥέλιος (vel Ἥλιος) II. 26, 62, 64; III. 411, 413, 436; IV. 68, 381; XXXI. 1, 7.

Ἥλέκτρη II. 418.

Ἥλις III. 426.

Ἡρακλῆς XV. 1.

Ἡρῆ I. 7; III. 95, 99, 105, 305, 307, 309, 332, 348, 353; IV. 8; V. 40; XII. 1; XVIII. 8.

Ἡφαιστος III. 317; IV. 115; XX. 1, 5, 8.

Θέμις III. 94; V. 94; VIII. 4; XXIII. 2.

Θέτις III. 319.

Θήβη (vel Θῆβαι) I. 5; III. 225, 226, 228; XV. 2.

Θορικός II. 126.

Θρηίκιος III. 33, 34.

Θρύον III. 423.

Θύωνη I. 21.

Ἰάμβη II. 195, 202.

Ἰάνειρα II. 421.

Ἰάνθη II. 418.

Ἰάονες III. 147, 152.

Ἰάχη II. 419.

Ἰαωλκός III. 218.

Ἰδη III. 34; V. 54, 68.

Ἰθάκη III. 428.

Ἰκαρος I. 1.

Ἰλιον V. 280.

Ἰμβρος III. 36.

Ἰνωπός III. 18.

Ἰρίς II. 314; III. 102, 107.

Ἰσχυς III. 210.

Ἰχναίη III. 94.

Καδμηΐς VII. 57.

Καλλιδική II. 109, 146.

Καλλιθόη II. 110.

Καλλιόπη XXXI. 2.

Καλλιρόη II. 419.

Καλλιχορος II. 272.

Καλυψώ II. 422.

Κάρπαθος III. 43.

Κάστωρ XVII. 1; XXXIII. 3.

Κελεός II. 96, 105, 146, 184, 233, 294, 475.

Κήναιον III. 219.

INDEX NOMINVM HYMNORVM

Κηφισίς III. 280.
 Κηφισσός III. 240.
 Κλάρος III. 40; IX. 5.
 Κλεισιδίκη II. 109.
 Κνίδος III. 43.
 Κνωσός III. 393, 475.
 Κοῖος III. 62.
 Κορωνίς XVI. 2.
 Κόως III. 42.
 Κρής III. 393, 463, 517, 518, 525.
 Κρήτη II. 123; III. 30, 470.
 Κρίσαιος III. 446.
 Κρίση III. 269, 282, 431, 438, 445.
 Κρονίδης II. 21, 27, 408, 414; III. 308; IV. 57, 395; XXIII. 4; XXXII. 2, 14.
 Κρονίων I. 13; II. 91, 316, 396, 468; IV. 6, 214, 230, 312, 323, 367, 575; V. 220; XV. 3; XVII. 4; XVIII. 6; XXXIII. 5.
 Κρόνος II. 18, 32; III. 339; V. 22, 42; XXIX. 13.
 Κρουνοί III. 425.
 Κυδνή III. 31 (v. l.).
 Κυθήρεια V. 6, 175, 287; VI. 18; X. 1.
 Κυλλήνη IV. 2, 142, 228, 337; XVIII. 2.
 Κυλλήνιος IV. 304, 318, 387, 408; XVIII. 1; XIX. 31.
 Κύνθιος III. 17.
 Κύνθος III. 26, 141.
 Κύπρις V. 2.
 Κυπρογενής X. 1.
 Κύπρος V. 58, 66, 292; VI. 2; VII. 28; X. 5.
 Κώρυκος III. 39.

Λακωνίς III. 410.
 Λέκτος III. 217.
 Λέσβος III. 37.
 Λευκίπη II. 418.
 Λεύκιππος III. 212.
 Λήδη XVII. 3; XXXIII. 2.
 Λήλαντον III. 220.
 Λήμνος III. 36.
 Λητοῖδης IV. 158, 253, 261, 403, 508, 513, 524.
 Λητώ III. 5, 12, 14, 25, 45, 49, 62, 66, 83, 91, 101, 125, 136, 159,

178, 182, 205, 545; IV. 176, 189, 243, 314, 321, 416, 500; V. 93; XXVII. 19, 21.
 Λίλαια III. 241.
 Λυκίη III. 179.

Μαῖα IV. 3, 19, 89, 183, 550; XVIII. 3.
 Μαιάς IV. *passim*; XVIII. 10; XXIX. 7.
 Μάκαρ III. 37.
 Μάλεια III. 409.
 Μεγαμηδείδης IV. 100.
 Μέλης IX. 3.
 Μελίτη II. 419.
 Μέροπες III. 42.
 Μετάνειρα II. 161, 206, 212, 234, 243, 255.
 Μηλόβοσις II. 420.
 Μήνη XXXII. 1.
 Μηονίη III. 179.
 Μίλητος III. 42, 180.
 Μίμας III. 39.
 Μινώϊος III. 393.
 Μνημοσύνη IV. 429.
 Μούσα III. 189, 518; IV. 1, 430, 450; V. 1; IX. 1; XIV. 2; XVII. 1; XIX. 1; XX. 1; XXV. 1, 2; XXVII. 15; XXXI. 1; XXXII. 1, 20; XXXIII. 1.
 Μυκάλη III. 41.
 Μυκαλησσός III. 224.

Νάξος I. 2; III. 44.
 Νηρεύς III. 319.
 Νίκη VIII. 4.
 Νύση I. 8; XXVI. 5.
 Νύσιος II. 17.

Ὀρχηστός III. 230; IV. 88, 186, 190.
 Ὀλυμπιάς IV. 450.
 Ὀλύμπιος II. 135, 312; III. 112; IV. 445.
 Ὀ(Ὀδ)λυμπος I. 15; II. 92, 331, 341, 449, 484; III. 98, 109, 186, 216, 498, 512; IV. 322, 325, 505; VIII. 3; XII. 4; XV. 7; XIX. 27; XXVIII. 9.
 Ὀρτυγίη III. 16.
 Ὀτρεύς V. 111, 146.

INDEX NOMINVM HYMNORVM

Οὐρανίη II. 423.
 Οὐρανός XXX. 17; XXXI. 3.
 Παλλάς II. 424; XI. 1; XXVIII.
 1, 16.
 Πάλλας IV. 100.
 Πᾶν XIX. 5, 47.
 Πανδείη XXXII. 15.
 Παρθένιος II. 99.
 Παρνησός III. 269, 282, 396, 521;
 IV. 555.
 Πάρος II. 491; III. 44.
 Πάφος V. 59.
 Πελοπόννησος III. 250, 290, 419,
 430, 432.
 Πεπάρηθος III. 32.
 Περραιβοί III. 218.
 Πέρσαιος II. 24.
 Περσεφόνη II. 337, 348, 359,
 370, 493; XIII. 2.
 Περσεφόνη II. 56, 360, 387, 405.
 Πήλιον III. 33.
 Πηνειός XXI. 3.
 Πιερίη III. 216; IV. 70, 85, 191.
 Πλούτος II. 489.
 Πλουτώ II. 422.
 Πολυδεύκης XVII. 1; XXXIII. 3.
 Πολύξεινος II. 154, 477.
 Ποσειδάων V. 24; VII. 20; XXII.
 1, 6.
 Ποσιδήϊος III. 230.
 Πύθιος III. 373.
 Πυθώ III. 183, 372, 390, 517;
 XXIV. 2.
 Πυθών IV. 178.
 Πυλαιογενής III. 398, 424.
 Πύλος III. 398, 424, 470; IV. 216,
 342, 355, 398.

'Ράριος II. 450.
 'Ρέη ('Ρείη) II. 60, 75, 442, 459;
 III. 93; V. 43; XII. 1.
 'Ρήναια III. 44.
 'Ρόδεια II. 419.
 'Ροδόπη II. 422.

Σαλαμίς X. 4.
 Σάμη III. 429.
 Σάμος III. 34.
 Σειληνοί V. 262.

Σελήνη IV. 99, 141; XXXI. 6;
 XXXII. 8, 17.
 Σεμέλη I. 4, 21; VII. 1, 57, 58;
 XXVI. 2.
 Σκῦρος III. 35.
 Σμύρνη IX. 4.
 Στύξ II. 259, 423; III. 85; IV.
 519.

Ταίναρος III. 412.
 Τάρταρος III. 336; IV. 256, 374.
 Ταῦγετος XVII. 3; XXXIII. 4.
 Τελφούσα III. 244, 247, 256, 276,
 377, 379, 387.
 Τελφούσιος III. 386.
 Τευμησσός III. 224.
 Τιθωνός V. 218.
 Τιτῆν III. 335.
 Τρίοπος III. 211.
 Τρίοπος III. 213.
 Τριπτόλεμος II. 153, 474, 477.
 Τριτογενής XXVIII. 4.
 Τροίη V. 66.
 Τροφώνιος III. 296.
 Τρῳάς V. 114.
 Τρώς V. 207.
 Τυνδαρίδης XVII. 2, 5; XXXIII.
 2, 18.
 Τυρσηνός VII. 8.
 Τυφάων III. 306, 352.
 Τυφωεύς III. 367.
 Τύχη II. 420.

'Υπερβόρεος VII. 29.
 'Υπεριονίδης II. 74.
 'Υπερίων II. 26; III. 369; XXVIII.
 13; XXXI. 4.

Φαινώ II. 418.
 Φεραί III. 427.
 Φλεγύς III. 278; XVI. 3.
 Φοῖβος III. *passim*; IV. 102, 293.
 330, 365, 420, 425, 496; XXI.
 1; XXVII. 14.
 Φοινίκη I. 9.
 Φόρβας III. 211.
 Φρυγίη V. 112.
 Φρύξ V. 137.
 Φώκαια III. 35.

Χαλκίς III. 425.

INDEX NOMINVM HYMNORVM

Χάριτες III. 194 ; V. 61, 95 ;
XXVII. 15.
Χίμαιρα III. 368.
Χίος III. 38, 172.
Χρυσήϊς II. 421.

Ἰκαλέη III. 242.
Ἰκεανός II. 5 ; IV. 68, 185 ; V.
227 ; XXXI. 16 ; XXXII. 7.
Ἰκυρόη II. 420.
Ἰραι III. 194 ; VI. 5, 12.

INDEX NOMINVM CYCLI EPICI ET FRAGMENTORVM HOMERICORVM

Ἀγαμέμνων II. par. XVIII ; II.
pers. III. 1.
Ἀγανος Cypr. IX.
Ἀγήνωρ II. par. XIII, XVI.
Ἀγχιόσης II. par. XIX. 9.
Ἀδμητος II. par. XIII, XVI.
Ἀδραστος Theb. IV.
Ἀθηνᾶ cf. Cypr. III.
Ἀθῆναι Oech. Hal. IV.
Αἴας Aeth. II ; II. par. II. 1, III ;
II. pers. V. 7.
Αἰγαίωv Tit. II.
Αἰθήρ Tit. I.
Αἶθρα II. par. XIII ; II. pers. IV.
Αἴμων Oedip. II.
Αἰνείας Cypr. XXII ; II. par. XIX.
10, XX, XXI.
Αἴσων Nost. VI. 1.
Ἀκάμας II. pers. IV.
Ἀκραία Oech. Hal. IV.
Ἀλέξανδρος Cypr. XII.
Ἀμαζών Aeth. I. 1.
Ἀνδρομάχη II. par. XIX. 6.
Ἄνιος Cypr. XX.
Ἀντικλος II. par. X.
Ἀντιόπη Nost. VII.
Ἀζίων II. par. XVI.
Ἀπόλλων Cypr. VIII.
Ἄργος Theb. I ; Nost. XII.
Ἀρείων Theb. IV.
Ἀρέστωρ Nost. XII.
Ἄρης Cypr. VI. 2 ; Aeth. I. 2 ; II.
par. I. 2.
Ἀρκεσίλαος Teleg. I.
Ἄρτεμις Cypr. XIX.
Ἀστυάναξ II. pers. II.
Ἀστύνοος II. par. XV.
Ἀυγείας II. par. XIII.

Ἀφιδνα cf. Cypr. X.
Ἀφροδίτη Cypr. IV. 7 ; V. 1, 4.
Ἀχαιοί II. pers. I.
Ἀχιλλεύς Cypr. XIV, XVI. 1, cf.
III ; II. par. IV. 1, XIX.

Βροντή Tit. III.

Γανυμήδης II. par. VI. 4 ; frag.
Hom. IV.

Γέτις Nost. 2.

Γῆ Tit. II.

Γοργόνες Cypr. XXIV. 1.

Δαναοί II. par. I. 2, XIX. 11.

Δαρδανίη II. par. I. 1.

Δάρδανος II. pers. I.

Δέκτης II. par. XI.

Δηινόμη II. par. XX.

Δηίων Nost. IV.

Δημήτηρ frag. Hom. XV.

Δημοφῶν II. par. XVIII.

Διομήδης Cypr. XXI, XXVI ; II.
par. IX, XVI, frag. Hom. XIX.

Διόσκουροι cf. Cypr. XI.

Ἐκτόρεος II. par. XIX. 2.

Ἐκτωρ II. par. XIX. 7, frag. Hom.
VIII.

Ἐλαίς cf. Cypr. XX.

Ἐλένη Cypr. VII. 1, XII ; II.
par. XVII.

Ἐλικάων II. par. XIV.

Ἐννοσίγαιος II. pers. V. 1.

Ἐρκεῖος II. par. XVI.

Ἐρως frag. Hom. V.

Εὐαίμων II. par. XVI.

Εὐρυγάνεια Oedip. I.

Εὐρυδίκη Cypr. XXII; Il. par. XX.

Εὐρύπυλος Il. par. VII, XVI.

Εὔρυτος Oech. Hal. III.

Ζεύς Theb. III. 3; Cypr. I. 3, 7; Il. VII. 3, 5, 7, XXIII. 1; Il. par. VI. 3, XXIII; Il. pers. I; Nost. X, frag. Hom. XIII.

Ἡιονεύς Il. par. XVI.

Ἥλιος Tit. III.

Ἥρα Cypr. II; Oech. Hal. IV.

Ἡρακλῆς Nost. VII.

Ἡφαιστος Il. par. VI. 3; frag. Hom. XVIII, cf. Cypr. III.

Θεμίσκυρα Nost. VII.

Θερμώδων Nost. VII.

Θέρσανδρος Nost. V.

Θέτις Cypr. III, cf. V.

Θῆβαι cf. Theb. V.

Θησεῖδαι Il. pers. III. 1.

Θησεύς Il. par. XVIII; Nost. VII, cf. Cypr. X.

Θόας Il. par. VIII.

Ἰαμβος Il. pers. VI. 1.

Ἰδη Cypr. V. 5.

Ἰλάειρα Cypr. VIII.

Ἰλιακός Cypr. I. 5.

Ἰλιος Cypr. XII; Il. par. I. 1, XVIII; Il. pers. I.

Ἰναχος Nost. XII.

Ἰφιάνασσα Cypr. XV.

Ἰφιγένεια Cypr. XV.

Κάδμος Theb. II. 3.

Καλυψώ Teleg. I.

Κάστωρ Cypr. VI. 1, XI. 6.

Κέφαλος Epig. II; Nost. IV.

Κίρκη Nost. IX.

Κλυμένη Nost. IV.

Κολοφών Epig. IV.

Κόρινθος Oech. Hal. IV.

Κόροιβος Il. par. XVI.

Κρέων Oech. Hal. IV.

Κρείων Oedip. II.

Κρονίδης Il. par. VI. 1.

Κρονίων Cypr. VII. 5.

Κύπρος Cypr. IX.

Λαομέδων Il. par. VI. 4.

Λέβης Epig. IV.

Λυγκεύς Cypr. XI. 1.

Λυκομήδης Il. par. XIII.

Μαῖρα Nost. V.

Μαντώ Epig. IV.

Μαχάων Il. par. VII.

Μέγης Il. par. XIII.

Μελέαγρος Cypr. XVII.

Μελία Nost. XII.

Μενέλαος Cypr. XIII. 1; Il. par. XVII.

Μενεσθεύς Il. pers. III. 2.

Μήδεια Oech. Hal. IV.

Μινύας Nost. IV.

Μοῦσαι Epig. I.

Μυκήνη Nost. XII.

Ναύπλιος Nost. I.

Νέμεσις Cypr. VII. 2.

Νεοπτόλεμος Cypr. XIV, XXVI; Il. par. XVI, XIX, XXI.

Νέστωρ Il. par. II.

Νύμφαι Cypr. V. 4.

Ὀδυσσεύς Cypr. XXI, XXVI; Il. par. II. 2, VIII, XIV.

Οἰδιπόδης Theb. II. 2.

Οἰνέας Theb. VI; Cypr. XVII.

Οἰνώ cf. Cypr. XX.

Ὀλυμπος Tit. VI.

Ὀυρανός Tit. I.

Παλαμήδης Cypr. XXI.

Παλλάδιον Il. par. IX.

Παναχαιοί Il. par. XIX. 7.

Παρθενοπαῖος Theb. VII.

Πέλοψ Cypr. XI. 4.

Περικλύμενος Theb. VII.

Πήδαςος Cypr. XVIII.

Πηλείδης Il. par. IV. 1.

Πηλεύς cf. Cypr. III.

Πήλιον cf. Cypr. III.

Πηνελόπη Nost. IX; Teleg. I.

Πλεισθένης Cypr. IX.

Πολυδέυκης Cypr. VI. 2, XI. 6.

Πολυδώρα Cypr. XVII.

Πολυνείκης Theb. II. 1.

Πολυξένη Cypr. XXVI.

Πόντος Tit. II.

FRAGMENTORVM HOMERICORVM

Πρίαμος Il. par. XVI.
 Προΐτος Nost. V.
 Πρόκρις Epig. II.
 Πρωτεσίλαος Cypr. XVII.
 Πτέρως frag. Hom. V.

Ῥάκιος Epig. IV.

Σαρπηδών Cypr. XXIV. 2.
 Sarra frag. Hom. XXIV.
 Σίσυφος Nost. V.
 Σκύρος Il. par. IV. 1.
 Σπερμώ cf. Cypr. XX.
 Στερόπη Tit. III.
 Σφίγξ cf. Oedip. II.

Ταλαιονίδης cf. Theb. V.
 Τανταλίδης Cypr. XI. 4.
 Τάνταλος Nost. X.
 Ταῦγετος Cypr. XI. 2.
 Τειρεσίας Epig. IV.
 Τευμησσός Epig. II.
 Τηλέγονος Nost. IX ; Teleg. I.

Τηλέδαμος Teleg. I.
 Τηλέμαχος Nost. IX ; Teleg. I.
 Τήλεφος Il. par. VII.
 Τροίη Cypr. I. 6.

Ῥπερβόρειοι Epig. III.
 Ῥπέρφας Oed. I.

Φαρσαλία cf. Il. par. XIX.
 Φιλοκτήτης Il. par. XVI.
 Φίλυρα Nost. I ; cf. Tit. VIII.
 Φοίβη Cypr. VIII.
 Φοῖνιξ Cypr. XIV.

Χαρικλώ Tit. VIII.
 Χάριτες Cypr. IV. 1 ; V. 4.
 Χείρων Tit. VI, cf. VIII ; cf. Cypr.
 III.
 Χρυσήs Cypr. XIX.

ᾠκεανός cf. Tit. VIII ; Nost. XII.
 ᾠλενος Theb. VI.
 ᾠραι Cypr. IV. 1, 3.

INDEX NOMINVM BATRACHOMYOMACHIAE

Ἀΐδης 235.
 Ἀθηναίη 173, 278.
 Ἀθήνη 177.
 Ἄρης 4, 123, 130, 256, 261 a, 275,
 277.
 Ἄρπαξ 274.
 Ἄρτοφάγος 210.

Βορβοροκοίτης 226, 230.
 Βρέκαιγιξ 213 b.

Γίγαντες 7, 170 a, 171, 283.

Ἐγκελάδων 283.
 Ἐλικών I.
 Ἐμβασίχυτρος 137, 209, 226 (v. l.),
 230 (v. l.).
 Εὐρώπη 79.

Ζεύς 168, 201, 287.

Ἡριδανός 20.

Καλαμίνθιος 224.
 Καπανεύς 282.
 Κένταυροι 170 b, 171.
 Κναίσων 261.
 Κοστοφάγος 218.
 Κραμβοβάτης 237, 241.
 Κραυγασίδης 243.
 Κρήτη 79.
 Κρονίδης 177, 201, 277, 278,
 285.
 Κρονίων 59, 270, 292.

Λειχίνωρ 202, 216.
 Λειχομύλη 29.
 Λειχοπίναξ 100, 230.
 Λιμνήσιος 223 (v. l.).
 Λιμνόχαρις 212.
 Λιτραῖος 226.

INDEX NOMINVM BATRACHOMYOMACHIAE

Μεριδάρπαξ 260, 261 a, 273.

*Ο(Οϋ)λυμπος 286, 292.

*Οριγανίων 256.

Παλλάς 275.

Πηλείων 206.

Πηλεύς 19.

Πολύφωνος 210, 212.

Πρασσαίος 232, 235, 252.

Πτερογλύφος 224.

Πτεροτρύκτης 29.

Πτεροφάγος 227.

Σευτλαῖος 209.

Τιτᾶνες 281 a.

Τρωγλήτης 213 b.

Τρωλοδύτης 206, 213, 247.

Τρωξάρτης 28, 104, 109, 250.

Τυρογλύφος 137.

Τυροφάγος 223.

*Τδρομέδουσα 19.

*Τδρόχαρις 227.

*Τψιβόας 202.

Φυσίγναθος 17, 56, 84, 93, 119, 142, 146, 250.

Ψιχάρπαξ 24, 27, 105, 141, 234.

*Ωκιμίδης 214.

NOMINA PROPRIA VITARVM

*Αβακτος Her. 447.

*Αγαμέμνων Her. 541; Cert. 120; S. 75, 84.

*Αδμητος Her. 23.

*Αδριανός Cert. 33.

*Αθῆναι Her. 379, 397, 484, 552; Cert. 277; IV. 8; V. 26.

*Αθηναίη Her. 440; Cert. 193; S. 154.

*Αθηναῖος Her. 391, 395; Hes. 6; Cert. 278; Pl. II. 13; IV. 16; V. 8, 25, 34; S. 19, 43.

*Αθήνη (-ηνᾶ) Her. 382, 394.

Αἴας Her. 369, 390, 392; Cert. 191; S. 83.

Αἴγινα Cert. 292; Pl. I. 30.

Αἰγύπτιος Cert. 22; V. 10; VI. 23, 25; VII. 2; S. 21.

*Αἶδης Cert. 79.

Αἰήτης Cert. 129.

Αἶθουσα S. 8.

Αἶθρα VII. 2.

Αἰολεύς Her. 517, 531, 535, 537; Cert. 31; Pl. I. 40; Proc. 100. 20; IV. 6.

Αἰολικός Her. 530.

Αἰολίς Her. 178.

Αἰολιώτης Her. 3, 544.

*Ακαστος Hes. 5.

*Ακραγάντινος Hes. 53.

*Αλέξανδρος VI. 54; δ Πάριος VII. 1.

*Αλήμων VI. 28.

*Αλικαρνασσεύς Her. 1.

*Αλκιδάμας Cert. 240.

*Αλκιμος Her. 78.

*Αλτης Cert. 29.

*Αμαζόνες S. 13.

*Αμαζονία S. 44.

*Αμισιγνός VI. 37.

*Αμφιάρεως Her. 113; S. 46.

*Αμφιδάμας Hes. 7, 10; Cert. 63.

*Αμφιφάνης Hes. 51; Cert. 226.

*Αναξιμένης (fr. 20) VI. 5.

*Ανδρόμαχος Hes. 41.

*Αντίμαχος (fr. 18) Pl. II. 8; V. 4; VI. 14.

*Αντίπατρος (Anth. Plan. IV. 296) Pl. I. 84.

*Αντιφος Cert. 241.

*Απατούρια Her. 402, 406.

*Απέλλαιος Cert. 51.

*Απελλῆς Pl. I. 10, 13; S. 12.

*Απελλίς Proc. 100. 2; VI. 26.

*Απολλόδωρος (fr. 74) VI. 40; Tz. 647.

*Απόλλων Her. 482; Cert. 46, 52, 272, 317, 318; S. 3, 192.

NOMINA PROPRIA VITARVM

Ἄραχνομαχία S. 46.
 Ἀργεῖος Her. 11; Cert. 300, 301, 311; Pl. II. 12; V. 9; VI. 17.
 Ἄργος Her. 378; Cert. 257, 287, 289.
 Ἄρης Her. 177, 284; Cert. 192.
 Ἀρησιφόνη S. 34.
 Ἀριάδνειος Cert. 234.
 Ἀρίσταρχος Pl. II. 13, 18; Proc. 101. 14; V. 8.
 Ἀριστόδημος ὁ Νυσαεὺς (F. H. G. III. 307) VI. 18.
 Ἀριστοτέλης (fr. 524) Hes. 46; (fr. 66) Pl. I. 25; II. 10; V. 6; VI. 13, 31.
 Ἀρκάδες Tz. 660.
 Ἀρκαδίη Cert. 326; Proc. 100. 16; IV. 20; V. 40; Tz. 658.
 Ἀρκτίνος Tz. 641.
 Ἀρμονίδης Cert. 49.
 Ἀρσιφόνη Tz. 637.
 Ἄρτεμις Cert. 117, 321.
 Ἀρχιππος Hes. 4, 5.
 Ἀσία Her. 550.
 Ἀσβεστος S. 161.
 Ἀσβετος Her. 447.
 Ἀσίγη Cert. 290.
 Ἀσκη Cert. 6, 250; Pl. I. 12.
 Ἀτλαγενής Hes. 21; Cert. 180.
 Ἀτρεΐδης Cert. 133, 141.
 Αὐλῖς Cert. 55.
 Ἀφροδίτη Cert. 116.
 Ἀχαιοί Cert. 141, 145, 292.
 Ἀχιλλεύς VI. 46, 49.
 Βαγχυλίδης V. 5.
 Βατραχομυομαχία Her. 333; Pl. I. 100; Proc. 102. 5; V. 23.
 Βοιωτία Cert. 55; Pl. I. 12.
 Βοιώτιος Her. 24.
 Βολισσός Her. 318, 335; S. 105.
 Βυζάντιος Hes. 42.
 Βύκκων Tz. 642.
 Γανύκτωρ Hes. 10, 51; Cert. 63, 227, 241.
 Γερανομαχία S. 46.
 Γλαῦκος Her. 290, 299, 303, 305, 309, 312, 314, 322, 326, 328; S. 98, 142, 144, 148.
 Γνώστωρ Tz. 635.

Γνώτωρ S. 35.
 Γοργίας (fr. 25) Proc. 100. 5.
 Γόργος Cert. 262.
 Γορδῖης Her. 132, 134.
 Γρύνιος S. 22.
 Δαήμων Cert. 22.
 Δαμάστης (fr. 10) Proc. 21; VI. 6, 9.
 Δαναοί Her. 205.
 Δαρδανίδαι Pl. I. 83.
 Δαρδανίη Her. 204.
 Δείναρχος VI. 27.
 Δελφοί Cert. 57, 272.
 Δῆλος Cert. 315.
 Δημοκρίνης VI. 28.
 Δημόκριτος ὁ Τροιζήνιος Cert. 21.
 Δημώδης Cert. 246.
 Διομήδης Cert. 293, 298.
 Διονύσιος ὁ Θραξ Pl. II. 13; V. 8.
 Διονύσιος ὁ κυκλογράφος (F. H. G. II. 10) Hes. 43.
 Δῖος Cert. 51, 156; Pl. I. 10, 11.
 Διοσκουρίδης (F. H. G. II. 193) S. 56.
 Δμασαγόρας Cert. 21; VII. 2, 10.
 Δρῆς S. 10.
 Δωριεύς Her. 518.
 Δωρίων Proc. 100. 4.
 Εἰρεσιώνη Her. 464; S. 178.
 Ἐκτωρ Cert. 194.
 Ἑλένη Cert. 312; VI. 52.
 Ἑλικών Her. 236; Cert. 5; S. 121.
 Ἑλικωνίς Cert. 213; Proc. 101. 10.
 Ἑλλάνικος (fr. 6) Cert. 19; Proc. 100. 20, 102. 3.
 Ἑλλάς Her. 373, 376, 400; Cert. 309; Pl. I. 78; Tz. 656.
 Ἑλλην Her. 530, 536, 549; Cert. A. 31, B. 91, 176, 205.
 Ἑλληνικός Her. 4.
 Ἐπίγονοι Cert. 258.
 Ἐπίδauρος Cert. 291.
 Ἐπιθαλάμια S. 47.
 Ἐπικάστη Cert. 39.
 Ἐπικιχλίδες Her. 334; S. 45, 103.
 Ἐπιφράδης Cert. 50; S. 11; Proc. 100. 3.
 Ἐπταπακτική Her. 333.

NOMINA PROPRIA VITARVM

- Ἑπταπάκτιον S. 103.
 Ἑπτάπεκτος αἶξ Proc. 102. 6,
 Ἑρατοσθένης VI. 39.
 Ἑρεχθεύς Her. 380, 382, 398; IV.
 12; V. 30.
 Ἑρίφων S. 37.
 Ἑρμείος (κόλπος) Her. 18.
 Ἑρμιόνη Cert. 290; S. 77.
 Ἑρμος Her. 97, 105, 106.
 Ἑρυθραία Her. 227, 228, 243, 247.
 Ἑρυθραῖος Her. 252.
 Εὐβοία Hes. 7; Cert. 64, 232.
 Εὐγαίων (F. H. G. II. 16) Cert. 20.
 Εὐέπης S. 13.
 Εὐκλέης Proc. 100. 4; S. 10.
 Εὐμηλος Her. 22.
 Εὐμητις S. 5, 13.
 Εὐρυδίκη Tz. 634.
 Εὐρυκλῆς Cert. 243.
 Εὐρυπύλεια Hes. 42.
 Εὐρύπυλος Cert. 296.
 Εὐρώπη Her. 550.
 Εὐφημος Cert. 50; S. 11.
 Εὐφρων Hes. 35.
 Ἐφορος (fr. 164) Pl. I. 8, 24; II.
 10; V. 7; VI. 11.
 Ζεύς Her. 105, 173, 180, 242, 264,
 265, 383; Cert. A. 45; B. 100,
 122, 152, 222, 228, 239; S. 127,
 133, 134.
 Ἥλιος S. 167.
 Ἡθιέπακτος S. 45.
 Ἡόνες Cert. 291.
 Ἡμέραι Ἡσιόδαιοι Proc. 101. 12.
 Ἡρακλεῖδαι Pl. II. 19, 20, 22;
 Proc. 101. 15, 16; V. 11, 14.
 Ἡρακλείδης (F. H. G. II. 197) VI.
 34.
 Ἡράκλειος Her. 456.
 Ἡρακλῆς Cert. 111; S. 170.
 Ἡρόδοτος Her. 1; Hes. 54.
 Θαμύρας Cert. 22.
 Θεμίστη Cert. 25.
 Θεόκριτος (VII. 47; XXII. 218)
 VI. 8.
 Θεόλαος S. 37; Tz. 636.
 Θεσσαλία Pl. I. 90.
 Θεσσαλοί Her. 22.
 Θεστορίδης Her. 195, 203, 208,
 212, 214, 221, 224.
 Θέτις VI. 50.
 Θετταλός S. 21.
 Θῆβαι Her. 113; Pl. I. 61; (Aegypt.)
 V. 10.
 Θηβαϊκός Hes. 44; Tz. 646.
 Θηβαῖς Cert. 256.
 Θησεύς Her. 19, 21.
 Θοώση Cert. 46.
 Θράσσα S. 8.
 Ἰαμβοί S. 45.
 Ἰβηρίη Her. 73.
 Ἰδη Her. 283, 287; S. 139.
 Ἰδμονίδης Proc. 100. 4; S. 10.
 Ἰήτης Her. 512; Pl. I. 71; II.
 10; V. 48; Proc. 100. 12; S.
 17, 52, 218.
 Ἰθαγένης Her. 6.
 Ἰθάκη Her. 74, 89; V. 35.
 Ἰθακήσιος Her. 78, 84, 347; Cert.
 25, 38; S. 19.
 Ἰλιακός Pl. I. 83; VI. 38.
 Ἰλιάς Her. 368, 380; Cert. 276,
 288; Pl. I. 98; Proc. 102. 2;
 V. 19; S. 38.
 Ἰλιάς ἡ ἐλάσσων Her. 203; μικρά
 S. 44.
 Ἰλιος Her. 204, 541; Hes. 45;
 Cert. 141; V. 12; S. 33.
 Ἴος Her. 485, 508, 510; Cert. 59,
 61, 322, 335; Pl. I. 26, 48, 62,
 89; Proc. 100. 9, 11; IV. 17;
 V. 36, 47; VI. 14, 58; S. 197,
 216, 218.
 Ἰππίας (fr. 8) VI. 10.
 Ἰσις VII. 3.
 Ἰσμηνίης Her. 24, 32.
 Ἰταλιώτης S. 21.
 Ἴων Her. 517; Pl. I. 22; VI. 40.
 Ἰωνίη Proc. 101. 14.
 Ἰωνικός Pl. I. 27; V. 18.
 Καλλικλῆς Cert. 21; VI. 17.
 Καλλίμαχος S. 53.
 Καλλιόπη Cert. 26, 48; Pl. I. 94;
 IV. 3; S. 3.
 Καλλιστώ Cert. 118.
 Κάμινος Her. 438.
 Καπανεὺς Cert. 295.

NOMINA PROPRIA VITARVM

Καστρίκιος ὁ Νικαεύς S. 2.
 Κεβρῆνιος Her. 285, 286; S. 141.
 Κεγχρεαί S. 18.
 Κένταυρος Her. 455; S. 169.
 Κεραμῖς S. 46.
 Κέρκωπες Her. 332; Proc. 102. 6;
 S. 102.
 Κίρκη Her. 453; S. 167.
 Κλεάναξ Her. 11, 14, 24.
 Κλεάνθης (fr. 592) Cert. 20.
 Κνώσσιος S. 20.
 Κολοφών Her. 86, 90, 93; Pl. I. 87;
 IV. 7.
 Κολοφώνιος Her. 87; Cert. 15;
 Pl. I. 75; Proc. 11; V. 5; VI.
 15; S. 17, 26.
 Κολχίς Cert. 129.
 Κόρινθος Cert. 286.
 Κουροτρόφος Her. 410, 415, 417;
 S. 106, 107.
 Κράτης Pl. II. 21; Proc. 101. 17;
 VI. 37.
 Κρέωφυλος Cert. 322; Proc. 100.
 12, 13; Tz. 658.
 Κρη(ι)θής Her. 9, 15, 24, 27, 32,
 38, 53; Cert. 10, 24; Pl. I. 14,
 37; II. 14; IV. 2; V. 2; VI. 27.
 Κρήθων Her. 6; VI. 28.
 Κρήτη Pl. I. 53; Cert. 238.
 Κρόνια Pl. I. 61.
 Κρονίων Cert. 285.
 Κτιμένη Hes. 50.
 Κτίμενος Cert. 241.
 Κυμαῖος Her. 18, 98, 131, 145,
 164, 191, 192, 546; Pl. I. 9, 11,
 22; II. 11; Proc. 100. 12; V.
 7; VI. 11; Tz. 635; S. 18, 35.
 Κύμη Her. 3, 7, 22, 96, 98, 102,
 124, 130, 142, 188, 190, 544,
 545.
 Κύπρια poema S. 48.
 Κύπριος Cert. 30; S. 19, 36; Tz.
 638.
 Κύπρος VI. 17.
 Λαπίθαι Pl. I. 90.
 Λάρισσα Her. 130.
 Λέσβιος VI. 42.
 Λέσβος Her. 542, 543.
 Λευκανός S. 21.
 Λευκάς Her. 62, 76, 88.

[Λιγυστάδης? S. 192.]
 Λίνος Cert. 47; S. 9.
 Λοκρίς Cert. 226, 232.
 Λυδοί Pl. I. 32, 33, 39; S. 19.
 Μαγνησίη Her. 5.
 Μαίων Cert. 20, 52, 53; Pl. I. 10,
 15, 33, 37; Proc. 99. 15, 100. 1;
 IV. 1; VI. 26; S. 5, 12.
 Μαλλώτης VI. 37.
 Μαραθών Her. 397.
 Μαργίτης Cert. 17. 55; Pl. I. 100;
 Proc. 102. 5; V. 24.
 Μάσης Cert. 292.
 Μεθώνη Cert. 48.
 Μελάνωπος Her. 5, 7, 9; Cert. 50;
 S. 11.
 Μέλης Her. 29, 179; Cert. 9, 21,
 28, 53, 75, 151; Pl. I. 19, 78;
 Proc. 16; IV. 2; V. 1; VI. 29;
 S. 1, 24; Tz. 631.
 Μελησαγόρας VI. 41.
 Μελησιάνναξ IV. 4.
 Μελησιγένης Her. 30, 54, 60, 64,
 74, 83, 89, 117, 122, 142, 154,
 163, 165; Cert. 10, 28; Pl. I.
 20, 43; Proc. 16; IV. 4; VI.
 41; S. 23.
 Μενέλαος Her. 541; S. 76.
 Μενέμαχος Cert. 23.
 Μενεσθεύς Her. 384, 387.
 Μέντης Her. 61, 69, 77, 88.
 Μέντωρ Her. 77, 79, 347, 353.
 Μηκιστεύς Cert. 297.
 Μήτιος S. 5.
 Μητίς Cert. 24.
 Μίδας Her. 132, 135, 140; Cert.
 261, 264, 265, 270.
 Μιλήσιος Tz. 641.
 Μίμας Her. 239; S. 124.
 Μινυάς Cert. 251.
 Μίνως Pl. I. 54.
 Μνησιγένης S. 14.
 Μούσα Cert. 26, 97, 151, 212, 213,
 220, 259; Pl. I. 28; Proc. 101.
 10; IV. 4; VI. 32, 50; S. 4.
 Μούσαιος Proc. 100. 5; VI. 9.
 Μουσείον Cert. 240.
 Μυκηναῖος S. 20.
 Μυοβατραχομαχία S. 45, 102.
 Μυομαχία Proc. 102. 6.

NOMINA PROPRIA VITARVM

Νεμέα Cert. 225.
 Νέμειος Cert. 222, 228.
 Νέον τεῖχος Her. 97. 107. 117.
 129. 367.
 Νεοτειχεῖς Her. 119.
 Νεστώρεος Cert. 39.
 Νέστωρ Cert. 27; S. 7, 85, 87.
 Νηλεὺς Pl. I. 26.
 Νίκανδρος (fr. 14) Pl. II. 9; V. 4.
 Νόστοι S. 44.

Ξάνθος Cert. 261.
 Ξένων Proc. 102. 3.
 Ξέρξης Her. 548.

Ὀδύσσεια Her. 347, 355, 394;
 Cert. 275; Pl. I. 98; Proc.
 102. 2; V. 20; S. 38.
 Ὀδυσσεύς Her. 83, 349, 350, 395;
 Cert. 24; Pl. I. 82; S. 6, 92.
 Οἶζγρος Cert. 48; S. 9.
 Οἰνεΐδης Cert. 294.
 Οἰνοεύς Cert. 230.
 Οινόη Cert. 226.
 Οἰχαλίας ἀλωσις Proc. 100. 12.
 Ὀλυμπιάς Pl. II. 26; Tz. 650.
 Ὀλύμπιος Pl. II. 25.
 Ὀμύρης Her. 8.
 Ὀρτης Cert. 49.
 Ὀρφεύς Cert. 48, 49; Proc. 100.
 1, 3, 5, 9.
 Ὀρχομένιος Hes. 48; Cert. 247.

Πανήδης Hes. 9, 13, 25; Cert.
 A. 4, B. 69, 177.
 Πάστωρ Tz. 635.
 Πεισίστρατος IV. 9; V. 25. 27;
 31; S. 42.
 Πελοπόννησος Cert. 224.
 πέπλους, ὁ συντάξας τοὺς Hes. 47.
 Πέρσαι Cert. 30.
 Πετεῶς Her. 387.
 Πιερίδες VII. 12.
 Πίερος Cert. 47; S. 9.
 Πίνδαρος (fr. 264) Pl. II. 7; V. 2;
 VI. 7.
 Πίτυς Her. 278.
 Πληιάδες Hes. 21; Cert. 180.
 Πολυκάστη Cert. 27; S. 7.
 Πορναπίδης Tz. 633.

Πορφύριος ἐν τῇ φιλοσόφῃ ἱστορίᾳ
 (fr. 2) S. 30. 34.
 Πυθαγόρας Hes. 52.
 Πυθία Cert. 33, 58.
 Πυκιμήδη Pl. I. 12.
 Πύρανδρος (fr. 3) VI. 35.

Ῥόδιος S. 22.
 Ῥωμαῖος VI. 18, 19, 22; S. 22.

Σαβάκτης S. 161.
 Σαλαμίνιος Her. 390; Pl. II. 12;
 V. 9; S. 20.
 Σαλαμῖς Her. 392; Pl. I. 89; VI.
 17.
 Σάμιος Her. 402.
 Σάμος Her. 401, 462, 481, 484;
 S. 105, 176, 197.
 Σαρδῆνη (Σαῳδηνή) Her. 103, 106.
 Σαρπηδών Cert. 123.
 Σερίφων Tz. 636.
 Σθένης Her. 295.
 Σίβυλλα VII. 9.
 Σικελίας ἀλωσις S. 47.
 Σιμοέντιος Cert. 124.
 Σιμωνίδης (fr. 85) Pl. II. 8; V. 3.
 Σμάραγος Her. 447; S. 161.
 Σμύρνα Her. 19, 21, 36, 57, 93,
 95, 178, 546; Pl. I. 32, 41, 88;
 IV. 7, 16; V. 34; VI. 29; S. 1,
 13.
 Σμυρναῖος Cert. 9; Pl. I. 17; II.
 8; Proc. 100. 12, 14; V. 3; VI.
 16; S. 17, 24, 25, 27; Tz.
 630.
 Στασίνος S. 36; Tz. 637, 638, 640.
 Στησίμβροτος (fr. 18) VI. 15, 25.
 Στησίχορος Hes. 49, 52.
 Σύντριψ Her. 447.

Ταλαϊονίδης Cert. 297.
 Τάφιος Her. 365.
 Τελαμών Her. 390.
 Τηλέμαχος S. 6, 78.
 Τιμόμαχος VI. 13.
 Τίρυνς Cert. 289.
 Τροία Cert. 311; S. 18, 31.
 Τροίζην Cert. 291.
 Τροίζηνιος Cert. 22.
 Τρῶες Cert. 194; Tz. 648.

NOMINA PROPRIA VITARVM

Τρωικός Her. 552; Pl. I. 96; II.
21, 23, 24; Proc. 101. 17, 18;
V. 13; Tz. 646.

Τυδεΐδης Cert. 294.

Τυρσηνίη Her. 73.

Τυχίος Her. 107, 366, 370.

Υλη Her. 371.

Υρνηθώ Cert. 25; IV. 2; VI.
27.

Υψικράτης (F. H. G. III. 493, 4)
VI. 36.

Φάλαρις Hes. 53.

Φερεκύδης (F. H. G. IV. 639) Proc.
21.

Φηγεύς Hes. 51; Cert. 227.

Φήμιος Her. 36, 51, 52, 354,
358.

Φιλοτέρπης Proc. 100. 4; S. 10.

Φιλόχορος (fr. 54 C) VI. 16.

Φοῖβος Pl. I. 91.

Φοῖνιξ Cert. 26.

Φρίκων Her. 176.

Φρικωνίς Her. 545.

Φρύξ Cert. 109.

Φωκαεύς Her. 206.

Φωκαΐη Her. 190, 193, 194, 209,
214, 217, 220, 254.

Φωκαΐς Her. 206, 207.

Φωκεύς Hes. 35, 40.

Χαλκιδεῖς Cert. 69.

Χαλκίς Cert. 68, 214; Proc. 101. 8.

Χάραξ (fr. 20) S. 4, 8.

Χαρίσημος Proc. 3; VI. 11, 12.

Χείρων Her. 455; S. 169.

Χίος Her. 214, 221, 222, 225, 226,
253, 255, 258, 338, 340, 374,
403; Cert. 307; Pl. I. 88; IV. 7;
S. 34, 128.

Χίος Her. 219, 329, 331, 335, 339,
345; Cert. 13; Pl. II. 8; Proc.
100. 12, 17; V. 3; S. 17,
104.

Ψαρομαχία Her. 333.

Ψυδάμος Her. 448; S. 162.

Ωρος VII. 3.

